

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/776

z dnia 12 czerwca 2020 r.

nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/492 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 i art. 24 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 16 maja 2019 r. na podstawie art. 10 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antysubsydyjne dotyczące przywozu do Unii niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) i Egiptu (zwanych łącznie „państwami, których dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) ⁽²⁾ w dniu 16 maja 2019 r.
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 1 kwietnia 2019 r. przez Tech-Fab Europe („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej unijnej produkcji niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie subsydiowania i wynikającej z niego szkody, które to dowody uznano za wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (3) Przed wszczęciem dochodzenia antysubsydyjnego Komisja powiadomiła rząd Chin („rząd ChRL”) ⁽³⁾ i rząd Egiptu („rząd Egiptu”) ⁽⁴⁾ o wpłynięciu należycie udokumentowanej skargi oraz zaprosiła rząd ChRL i rząd Egiptu do udziału w konsultacjach zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. W dniu 13 maja 2019 r. odbyły się konsultacje z rządem ChRL i rządem Egiptu. Nie osiągnięto jednak wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. C 167 z 16.5.2019, s. 11).

⁽³⁾ W niniejszym rozporządzeniu termin „rząd ChRL” jest używany w szerokim znaczeniu, obejmując Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej oraz wszystkie ministerstwa, departamenty, agencje i administracje na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym.

⁽⁴⁾ W niniejszym rozporządzeniu termin „rząd Egiptu” jest używany w szerokim znaczeniu i obejmuje wszystkie ministerstwa, departamenty, agencje i administracje na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym.

- (4) W dniu 21 lutego 2019 r. Komisja wszczęła oddzielne dochodzenie antydumpingowe dotyczące tego samego produktu pochodzącego z ChRL i Egiptu⁽⁵⁾ („oddzielne dochodzenie antydumpingowe”). W dniu 7 kwietnia 2020 r. Komisja nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL i Egiptu⁽⁶⁾ („rozporządzenie w sprawie ostatecznych ceł antydumpingowych”). Analizy szkody, związku przyczynowego i interesu Unii przeprowadzone w ramach niniejszego dochodzenia antysubsydyjnego i w ramach oddzielnego dochodzenia antydumpingowego stosuje się odpowiednio, ponieważ definicje przemysłu unijnego, reprezentatywnych producentów unijnych, okresu badanego i okresu objętego dochodzeniem są takie same dla obu dochodzeń.

1.1.1. Uwagi rządu ChRL dotyczące wszczęcia dochodzenia

- (5) Rząd ChRL stwierdził, że dochodzenia nie należy wszczynać, ponieważ skarga nie spełnia wymogów dotyczących dowodów zawartych w art. 11 ust. 2 i 3 Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych („porozumienia SCM”) oraz w art. 10 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Zdaniem rządu ChRL dowody istnienia subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, szkody i związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a szkodą były niewystarczające.
- (6) Komisja odrzuciła ten argument. Informacje przedstawione w skardze jako dowody były odpowiednio dostępne skarżącemu na tamtym etapie. Jak przedstawiono w memorandum w sprawie wystarczających dowodów zawierającym dokonaną przez Komisję ocenę wszystkich dowodów dotyczących Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu, którymi dysponuje Komisja i na podstawie których wszczęła dochodzenie, na etapie wszczęcia postępowania istniały wystarczające dowody na to, że domniemane subsydia stanowiły podstawę środków wyrównawczych pod względem istnienia, kwoty i charakteru. W skardze przedstawiono również wystarczające dowody na występowanie szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych.
- (7) W szczególności podczas konsultacji poprzedzających wszczęcie dochodzenia rząd ChRL wskazał, że odniesienia skarżącego do wszelkich chińskich planów, programów lub zaleceń były nieistotne, ponieważ nie są one wiążące oraz że przemysł materiałów z włókna szklanego nie został wymieniony ani w 13. chińskim planie pięcioletnim, ani w 13. planie pięcioletnim dotyczącym przemysłu materiałów budowlanych (2016–2020). Po wszczęciu postępowania rząd ChRL stwierdził również, że materiały z włókna szklanego nie są objęte dokumentem „Made in China 2025”. Komisja zauważyła, że rząd ChRL nie kwestionuje istnienia takich planów, programów lub zaleceń, a jedynie zakres, w jakim są one wiążące lub w jakim obejmują przemysł materiałów z włókna szklanego. Komisja zauważyła ponadto, że skarżący przedstawił dowody, z których wynika, że „nowe materiały” zostały wymienione w kilku dokumentach rządowych, natomiast „materiały na bazie szkła” zostały wymienione w 13. planie pięcioletnim dotyczącym przemysłu materiałów budowlanych (2016–2020). Rząd ChRL nie przedstawił żadnych dowodów na to, że twierdzenia te nie miałyby zastosowania w przypadku produktu objętego postępowaniem.
- (8) Rząd ChRL stwierdził również, że ani Chinese Export & Credit Insurance Corporation („Sinosure”), ani banki komercyjne będące własnością państwa nie są organami publicznymi oraz że rząd ChRL nie powierzył im realizacji polityki ani kierowania bankami prywatnymi. Komisja zauważyła, że twierdzenie to jest związane z przywołanym już powyżej twierdzeniem oraz że w skardze wspomniano m.in. o prawie bankowym w Chinach, którego rząd ChRL nie kwestionuje jako należącego do chińskiego prawodawstwa. Komisja podkreśliła również, że w ramach ostatnich unijnych dochodzeń antysubsydyjnych wyciągnięto inne wnioski w tej sprawie (7).

⁽⁵⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. C 68 z 21.2.2019, s. 29).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/492 z dnia 1 kwietnia 2020 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. L 108 z 6.4.2020, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17) („sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco”), rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1690 z dnia 9 listopada 2018 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1579 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 (Dz.U. L 283 z 12.11.2018, s. 1) („sprawa dotycząca opon”) oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/72 z dnia 17 stycznia 2019 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 16 z 18.1.2019, s. 5) („sprawa dotycząca e-rowerów”).

- (9) Ponadto rząd ChRL twierdził, że kredyty eksportowe dla nabywców są udzielane przedsiębiorstwom zagranicznym, a zatem nie przynoszą korzyści chińskim producentom materiałów z włókna szklanego. Komisja stwierdziła jednak, że korzyści przyznane przedsiębiorstwom zagranicznym będącym własnością chińskich producentów materiałów z włókna szklanego mogą być korzystne dla tych ostatnich.
- (10) Rząd ChRL wskazał, że system podatkowy dotyczący przyspieszonej amortyzacji sprzętu używanego przez przedsiębiorstwa sektora zaawansowanych technologii do rozwoju i produkcji zaawansowanych technologii, jak również niektóre ze wspomnianych programów dotacji, zostały zakończone. Komisja przyjęła do wiadomości tę uwagę, ale podkreśliła, że nie ma ona zastosowania do wszystkich programów ani do poszczególnych szczebli organów rządowych (tj. krajowego, regionalnego lub lokalnego) wymienionych w skardze. Ponadto system podatkowy związany z przyspieszoną amortyzacją może nadal przynosić stałe korzyści, takie jak amortyzacja przez cały okres użytkowania odpowiedniego sprzętu, w tym prawdopodobnie w okresie objętym dochodzeniem.
- (11) Po wszczęciu postępowania rząd ChRL stwierdził również, że skarżący nie określił warunków stosowania pozapaństwowego poziomu referencyjnego dla pożyczek i praw do użytkowania gruntów. Komisja ustaliła jednak, że zarzuty zawarte w skardze są poparte niedawnymi unijnymi dochodzeniami antysubsydyjnymi, w których stwierdzono potrzebę zastosowania zewnętrznych poziomów referencyjnych dostosowanych do warunków panujących w ChRL ⁽⁸⁾.
- (12) Co więcej, rząd ChRL stwierdził, że skarga nie była poparta wystarczającymi dowodami, ponieważ opierała się głównie na poprzednich rozporządzeniach UE, które dotyczyły różnych zakresów produktów. Komisja zauważyła jednak, że ustalenia poczynione w ramach poprzednich i ostatnich dochodzeń antysubsydyjnych odnoszą się do tych samych programów subsydiowania, których dotyczyła skarga. Po wszczęciu postępowania rząd ChRL stwierdził ponadto, że w sektorze finansowym w latach 2016–2018 miały miejsce istotne zmiany i reformy, w związku z czym skarga nie mogła opierać się na żadnej istniejącej wcześniej sytuacji. Komisja zauważyła jednak, że skarżący przedstawił również dodatkowe dowody na to, że programy subsydiowania nadal istnieją i nie zostały znacząco zmienione. Komisja przypomniała ponadto, że rząd ChRL nie przedstawił dowodów podważających kontynuację odpowiednich programów. W związku z tym na etapie wszczęcia postępowania dostępne dowody wskazywały na to, że nie nastąpiły żadne istotne zmiany w przedmiotowych programach subsydiów. Ostatecznie zostało to również potwierdzone w toku niniejszego dochodzenia.
- (13) Rząd ChRL stwierdził ponadto, w odniesieniu do różnych subsydiów, że wnioskodawca nie przedstawił dowodów na istnienie korzyści i szczególności. Komisja jest zdania, że skarżący przedstawił wystarczające dowody świadczące o korzyściach i szczególności, do jakich mógł uzyskać w rozsądny sposób dostęp. W każdym razie Komisja zbadała dowody zawarte w skardze i przedstawiła własną ocenę wszystkich istotnych elementów w memorandum w sprawie wystarczających dowodów, które przy wszczęciu postępowania włączono do dokumentacji udostępnionej do wglądu. Rząd ChRL powtórzył swoje uwagi po wszczęciu postępowania, ale nie przedstawił żadnych dalszych dowodów.
- (14) Komisja uznała zatem, że w skardze przedstawiono dostateczne dowody wskazujące na istnienie domniemanego subsydiowania przez rząd ChRL.
- (15) Ponadto szczególnym elementem niniejszej sprawy jest fakt, że domniemane subsydiowanie w Egipcie dotyczy dwóch przedsiębiorstw należących do Strefy Współpracy Gospodarczej i Handlowej Suez między Chinami i Egiptem („strefa SETC”), specjalnej strefy ekonomicznej utworzonej wspólnie przez ChRL i Egipt, które są dwoma krajami objętymi skargą. Komisja wyraziła zamiar przeprowadzenia dochodzenia w sprawie wszystkich subsydiów otrzymanych przez te przedsiębiorstwa w strefie SETC, bez względu na ich pochodzenie.
- (16) W trakcie konsultacji poprzedzających wszczęcie postępowania rząd ChRL wskazał, że skarżący nie ma podstawy prawnej do zakwestionowania działań rządu ChRL za pośrednictwem produktu objętego postępowaniem pochodzącego lub wywozonego z Egiptu. Komisja odnotowała obawy rządu ChRL, ale nadal uważa, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia w sprawie domniemanych subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych przyznanych przedsiębiorstwom w strefie SETC, bez względu na ich pochodzenie.

⁽⁸⁾ Idem.

- (17) Po wszczęciu postępowania rząd ChRL stwierdził, że przy ustalaniu konsumpcji w Unii dostosowanie danych dotyczących przywozu z ChRL było niesprawiedliwe w porównaniu z dostosowaniem dokonanym w odniesieniu do danych dotyczących przywozu z innych państw trzecich, takich jak Rosja. Rząd ChRL stwierdził ponadto, że Komisja nie poddała tych dostosowań kontroli krzyżowej. Co więcej, rząd ChRL argumentował, że w dokumentacji nie ma żadnych informacji na temat tego, co stanowi informacje/badania rynkowe wykorzystywane w dostosowaniach dokonanych w odniesieniu do danych dotyczących przywozu.
- (18) Jak wskazano również w motywie 937, w następstwie przeprowadzonej przez skarżącego analizy przywozu na podstawie kodów CN, przywóz oceniono również w oparciu o dane statystyczne dotyczące przywozu na poziomie TARIC, skontrolowano krzyżowo z innymi źródłami i w stosownych przypadkach skorygowano. W odniesieniu do Rosji dane dotyczące przywozu zostały poddane kontroli krzyżowej i dostosowane w oparciu o dane dotyczące przywozu pochodzące od producentów materiałów z włókna szklanego powiązanych z producentami unijnymi, którzy byli jedynymi znanymi producentami tych materiałów w Rosji. Metodykę tę uznano za rozsądną, prowadzącą do dokładnego oszacowania przywozu produktu objętego postępowaniem z Rosji. W ten sam sposób podczas dochodzenia, jak wyjaśniono w motywie 937 poniżej, Komisja dokonała kontroli krzyżowej danych Eurostatu na poziomie TARIC oraz danych przedstawionych przez znanych producentów w ChRL, którzy zgłosili się podczas kontroli wrywkowej. Wielkość wywozu materiałów z włókna szklanego zgłoszona przez współpracujących chińskich producentów eksportujących stanowiła całość przywozu zarejestrowanego w Eurostacie w ramach odpowiednich kodów TARIC, a zatem cały wywóz uznano za produkt objęty postępowaniem. Ponadto, w przeciwieństwie do tego, co twierdził rząd ChRL, w skardze wyjaśniono, w jaki sposób wykorzystano informacje/badania rynkowe do dostosowania danych dotyczących przywozu. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (19) W swoich uwagach dotyczących wszczęcia postępowania rząd ChRL stwierdził, że rynek materiałów z włókna szklanego jest podzielony na segmenty i każdy z tych segmentów reprezentuje bardzo różne przedziały cenowe. Rząd ChRL argumentował, że trzy główne rodzaje produktów, tj. niedoprzędę tkane, tkaniny kierunkowe oraz materiały złożone, różnią się pod względem składu i etapów/procesów produkcji, a co za tym idzie – mają również różne koszty produkcji i ceny sprzedaży. Ponadto te trzy rodzaje produktów mają różne właściwości fizyczne i techniczne, które z kolei określają ich końcowe zastosowanie. Według rządu ChRL porównanie cen/ocena podjęcia cenowego, jak również ocena domniemanego szkodliwego wpływu przywozu z Chin, dokonana w skardze na poziomie zagregowanym, są mylące i niewystarczające bez faktycznej oceny zakresu obecności – tj. wielkości i udziału w rynku – producentów chińskich i unijnych w każdym z segmentów produktów.
- (20) Komisja uznała, że rząd ChRL nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie tych twierdzeń. Na etapie wszczęcia postępowania skarżący przedstawił wystarczające dowody dotyczące kosztów i cen produktu objętego dochodzeniem. Istnienie różnych rodzajów produktów, które mogą różnić się pod względem procesów produkcyjnych, kosztów i cen sprzedaży, nie oznacza automatycznie, że ma miejsce segmentacja rynku. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia podstawowego skarżący musi dostarczyć informacje, które są dla niego odpowiednio dostępne. W związku z tym, że koszty i ceny rodzajów produktów wytwarzanych w Chinach są z natury rzeczy poufne i nie są dostępne dla skarżącego, Komisja uznała, że skarga zawierała wystarczające informacje, które były odpowiednio dostępne skarżącemu, aby wszcząć postępowanie.
- (21) Ponadto zgodnie z informacjami zebranymi i otrzymanymi przez Komisję w toku dochodzenia unijny rynek materiałów z włókna szklanego nie dzieli się na segmenty. Twierdzenie, że te trzy rodzaje produktów – niedoprzędę tkane, tkaniny kierunkowe oraz materiały złożone – mają różne właściwości fizyczne i techniczne, które z kolei określają ich końcowe zastosowanie, jest niezgodne z prawdą. Jak wyjaśniono w skardze i w motywach 129–138 oraz jak bezspornie twierdzi rząd ChRL, produkt objęty postępowaniem stosuje się do wzmacniania żywic termoplastycznych i termoutwardzalnych w przemyśle materiałów kompozytowych. Wiele elementów pokrywa się, jeśli chodzi o zastosowanie; wybrany typ materiału będzie zależał od wyglądu powierzchni, wpływu żywicy, naprężenia, któremu będzie podlegał produkt końcowy, oraz techniki aplikacji. Niektóre rodzaje produktów są szczególnie dobre do technik produkcji form zamkniętych lub do laminowania ręcznego.
- (22) Te trzy rodzaje produktów mają następujące główne i nakładające się na siebie zastosowania: niedoprzędę tkane wykorzystuje się w zastosowaniach termoutwardzalnych, w szczególności w laminowaniu ręcznym, w wyrobach morskich (kadłubach i pokładach łodzi), elementach nadwozi pojazdów (np. ciężarówek, pociągów), skrzydłach wiatraków, rurach i zbiornikach. Tkaniny kierunkowe wykorzystuje się do budowy wyrobów morskich (kadłubów i pokładów łodzi), nadwozi i karoserii pojazdów (np. ciężarówek, pociągów), skrzydeł wiatraków i gondoli, nart i snowboardów, rur i zbiorników. Materiały złożone wykorzystuje się w zastosowaniach form zamkniętych do produkcji nadwozi i karoserii pojazdów, wyrobów morskich (kadłubów i pokładów łodzi), gondoli wiatraków i pojazdów rekreacyjnych.

- (23) Ponadto Komisja zauważa, że nie jest niczym niezwykłym, iż w przypadku produktu objętego postępowaniem istnieją rodzaje produktów, które różnią się między sobą strukturą kosztów i ceną. To właśnie z tego powodu Komisja gromadzi dane na podstawie szczegółowej klasyfikacji rodzajów produktów. W klasyfikacji tej, oprócz form materiałów, rozróżnia się formaty sprzedaży, rodzaje używanego szkła, masę powierzchniową i gęstość niedoprzędów. Podcięcie cenowe obliczono, porównując poszczególne rodzaje produktów, a zatem wszystkie te cechy wzięto pod uwagę przy porównywaniu przywozu z ChRL z materiałami z włókna szklanego produkowanymi przez producentów unijnych. Argument ten został zatem odrzucony.
- (24) W swoich uwagach dotyczących wszczęcia postępowania rząd ChRL stwierdził ponadto, że znaczne różnice między cenami importowymi materiałów z włókna szklanego pochodzących z różnych źródeł wyraźnie wskazują również, że rynek unijny w przypadku poszczególnych rodzajów produktów dzieli się na segmenty, a przywóz z różnych państw dotyczy różnych segmentów rynku.
- (25) Jak zauważono powyżej, informacje zebrane przez Komisję w toku dochodzenia potwierdziły, że unijny rynek materiałów z włókna szklanego nie dzieli się na segmenty. Ponadto dochodzenie wykazało, że chińscy producenci eksportujący i egipski producenci eksportujący nie dokonują wywozu zupełnie innych rodzajów materiałów z włókna szklanego. Podobieństwo między produktami sprzedawanymi przez producentów eksportujących w Chinach i Egipcie wynosiło około 90 %. Argument ten został zatem odrzucony.
- (26) W swoich uwagach dotyczących wszczęcia postępowania rząd ChRL argumentował ponadto, że porównanie chińskich cen importowych i obliczenie podjęcia cenowego w skardze opierało się na nieporównywalnych i wybranych danych, które zostały nieprawidłowo dostosowane.
- (27) Jak wspomniano powyżej, w art. 10 ust. 2 rozporządzenia podstawowego określono standardowe dowody, które skarżący ma przedstawić w skardze. W związku z tym, choć informacje te muszą być wystarczające, to muszą być również odpowiednio dostępne dla skarżącego. Ponieważ informacje dotyczące kosztów i cen są z natury rzeczy poufne, na etapie wszczęcia postępowania skarżący nie ma dostępu do dokładnych danych dotyczących kosztów i cen poszczególnych rodzajów produktów wywożonych przez przedsiębiorstwa w państwach trzecich. Dostarczone informacje uznano jednak za wystarczające do wszczęcia dochodzenia, ponieważ opierały się na danych statystycznych Eurostatu dotyczących chińskich cen importowych.
- (28) Komisja zauważyła również, że – jak określono w motywie 965 – obliczenie podjęcia cenowego podczas dochodzenia opierało się głównie na rzeczywistych szczegółowych danych objętych próbą producentów unijnych i producentów eksportujących, które potwierdziły zarzuty dotyczące podjęcia cenowego zawarte w skardze w oparciu o dane statystyczne Eurostatu. W związku z tym argument ten uznano za nieuzasadniony również w odniesieniu do danych wykorzystanych w dochodzeniu.
- (29) W swoich uwagach dotyczących wszczęcia postępowania rząd ChRL stwierdził, że przywóz z Chin materiałów z włókna szklanego nie spowodował presji cenowej. Stwierdzenie to nie zostało poparte żadnymi dowodami.
- (30) W skardze przedstawiono natomiast informacje na temat wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na ceny produktu podobnego na rynku unijnym oraz wpływu tego przywozu na przemysł Unii, które uznano za wystarczające do wszczęcia dochodzenia. Z dowodów przedstawionych w skardze wynika, że ceny unijne zostały znacznie podcięte zarówno przez egipskie, jak i chińskie ceny importowe.
- (31) Ponadto stwierdzenie to jest niezgodne ze stanem faktycznym. Jak stwierdziła Komisja w toku dochodzenia i jak wyjaśniono w motywie 966, objęci próbą chińscy producenci eksportujący znacząco podcięli ceny przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem. Argument ten został zatem odrzucony.
- (32) W swoich uwagach dotyczących wszczęcia postępowania rząd ChRL argumentował, że kumulacja przywozu z Chin i Egiptu do celów analizy szkody nie jest uzasadniona w przedmiotowej sprawie. Wynika to z faktu, że warunki konkurencji między przywozem z tych państw oraz między przywozem z tych państw a produktem podobnym wytwarzanym i sprzedawanym przez przemysł Unii na rynku unijnym różnią się znacząco. Rząd ChRL twierdził, że chińskie materiały z włókna szklanego nie konkurują z egipskimi materiałami z włókna szklanego, ponieważ (i) do 2017 r. przywóz egipskich materiałów z włókna szklanego praktycznie nie istniał; (ii) przywóz chińskich i egipskich materiałów z włókna szklanego charakteryzowały zupełnie sprzeczne tendencje; (iii) przywóz z Egiptu jest inaczej wyceniany; oraz (iv) zgodnie z własnymi obliczeniami skarżącego przywóz z Egiptu obejmuje wyłącznie tkaniny kierunkowe, a zatem nie konkuruje ze sprzedażą unijnych i chińskich materiałów z włókna szklanego na rynku unijnym.

- (33) Komisja zauważyła najpierw, że skarga zawierała wystarczające dowody wskazujące na to, że przywóz produktu objętego postępowaniem był subsydiowany, a wielkość przywozu była znaczna i powodowała szkodę dla przemysłu Unii. Zawierała ona również szereg elementów dotyczących łącznej oceny przywozu z dwóch państw, których dotyczy postępowanie (w szczególności, że dla każdego państwa szacowane kwoty subsydiowania nie są *de minimis*⁽⁹⁾, że dla każdego państwa wielkość przywozu jest znaczna⁽¹⁰⁾ i że państwa, których dotyczy postępowanie, konkurują ze sobą, z produktem podobnym i państwami trzecimi oraz że produkty wywożone przez te państwa mają te same właściwości i zastosowania końcowe co produkt podobny⁽¹¹⁾), co do których stwierdzono, że przewyżczyły swoje obciążenie na etapie wszczęcia postępowania. Dowody te poddano dalszej analizie w toku dochodzenia, a Komisja potwierdziła, że warunki kumulacji zostały spełnione, jak opisano szczegółowo w motywach 947–950.
- (34) Rząd ChRL twierdził ponadto, że wielkość przywozu z Chin zmniejszyła się w okresie badanym i nie mogła spowodować szkody dla producentów unijnych.
- (35) Jak omówiono powyżej, skarga zawierała wystarczające dowody na to, że przywóz materiałów z włókna szklanego z Chin i Egiptu należy oceniać w sposób łączny. Zgodnie z dowodami zawartymi w skardze przywóz materiałów z włókna szklanego z obu państw konkuruje ze sobą i z produktem podobnym, jak również z przywozem z państw trzecich. Towary przywożone z ChRL i Egiptu mają te same cechy produktu i zastosowania oraz są sprzedawane klientom w całej Unii na zasadzie bezpośredniej konkurencji z materiałami z włókna szklanego produkowanymi przez przemysł Unii i państwa trzecie.
- (36) W swoich uwagach dotyczących wszczęcia postępowania rząd ChRL stwierdził, że skarżący nie przedstawił wiarygodnych danych dotyczących całego przemysłu Unii, ponieważ dane dla podmiotów nieskarżących były niewiarygodne. Ponadto skarżący nie przedstawił informacji na temat kilku wskaźników szkody.
- (37) Rząd ChRL nie wyjaśnił, pod jakim względem dane te były niewiarygodne. Ponadto skarżący nie miał dostępu do informacji poufnych na temat danych dotyczących sprzedaży i produkcji nieskarżących producentów unijnych. Skarżący przedstawił zatem dane szacunkowe, które uznano za rozsądne i wystarczająco dokładne oraz zgodne z art. 10 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Aby przedstawić wystarczające dowody szkody, nie ma obowiązku dostarczenia danych na temat wszystkich wskaźników szkody, o których mowa w art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, ani też wszystkie wskaźniki szkody nie muszą wykazywać tendencji spadkowej.
- (38) Komisja zauważyła, że próba producentów unijnych wybranych w toku dochodzenia obejmowała największego nieskarżącego producenta, co dało Komisji możliwość przeprowadzenia kontroli krzyżowej dużych zbiorów danych dostarczonych przez skarżącego. Ponadto w ramach dochodzenia Komisja wzięła pod uwagę wszystkie istotne wskaźniki szkody. Argument ten został zatem odrzucony.
- (39) W swoich uwagach dotyczących wszczęcia postępowania rząd ChRL stwierdził, że producenci unijni nie są poszkodowani, a w szczególności nie z powodu przywozu z Chin. Według rządu ChRL między 2015 r. a okresem objętym dochodzeniem, którego dotyczyła skarga, przemysł Unii radził sobie dobrze i zasadniczo wszystkie wskaźniki szkody kształtowały się dodatnio lub pozostawały stabilne.
- (40) Dane zawarte w skardze wyraźnie wskazują, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w wyniku znacznego podjęcia cenowego przywozu materiałów z włókna szklanego po cenach subsydiowanych z państw, których dotyczy postępowanie. Produkcja, sprzedaż i udział w rynku przemysłu Unii znacznie spadły. Skarżący byli zmuszeni do zmniejszenia inwestycji i zatrudnienia. Zapasy producentów unijnych popierających skargę wzrosły, a ich rentowność spadła.
- (41) Komisja zauważyła, że podczas dochodzenia na podstawie wskaźników szkody ustalonych w oparciu o rzeczywiste zweryfikowane dane dostarczone przez producentów unijnych objętych próbą stwierdzono istotną szkodę, spowodowaną przywozem z państw, których dotyczy postępowanie. Rząd ChRL przedstawił uwagi na temat tych wskaźników w swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia⁽¹²⁾. Uwagi te omówiono w sekcji 5.4. niniejszego rozporządzenia.

⁽⁹⁾ Załączniki do sekcji 6 skonsolidowanej wersji skargi.

⁽¹⁰⁾ Załączniki do motywów 349–352 skonsolidowanej wersji skargi.

⁽¹¹⁾ Załączniki do sekcji 4 skonsolidowanej wersji skargi.

⁽¹²⁾ Do celów niniejszego dokumentu „ujawnienie ostatecznych ustaleń” oznacza to samo, co „ostateczne ujawnienie”.

- (42) W swoich uwagach dotyczących wszczęcia postępowania rząd ChRL stwierdził, że przemysł Unii poniósł szkodę z powodu powiązanego z nim przywozu z państw trzecich i spadku popytu na rynku unijnym.
- (43) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. W skardze wykazano, że ze względu na niską wielkość powiązanego przywozu z państw trzecich nie mógł on spowodować istotnej szkody. Z przeprowadzonej przez skarżącego analizy wskaźników szkody wynika ponadto, że szkody nie można wytłumaczyć spadkiem popytu na rynku unijnym, ponieważ straty w udziale w rynku świadczą o tym, że spadek sprzedaży wyraźnie wykraczał poza spadek konsumpcji.
- (44) Skarżący przedstawił wystarczające dowody na istnienie związku przyczynowego między przywozem z państw, których dotyczy postępowanie, a szkodą. Ponadto skarżący przeanalizował inne potencjalne przyczyny szkody, takie jak wyniki producentów unijnych, wyniki wywozu producentów unijnych oraz przywóz z innych państw trzecich.
- (45) W trakcie dochodzenia przywóz z państw trzecich oraz spadek popytu na rynku unijnym zbadano w sekcji 6.2 poniżej. Po ostatecznym ujawnieniu nie przedstawiono żadnych nowych argumentów w uwagach rządu ChRL dotyczących wszczęcia postępowania. Argument ten został zatem odrzucony.
- (46) W swoich uwagach dotyczących wszczęcia postępowania rząd ChRL stwierdził, że zintegrowani pionowo producenci unijni ponieśli szkodę z powodu kosztów związanych ze „wsteczną integracją” i zmniejszonej zdolności do sprzedaży na otwartym rynku wynikającej z „integracji w dół”.
- (47) W momencie wszczęcia postępowania przemysł Unii nie udostępnił żadnych informacji dotyczących widocznej niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej. Co więcej, producenci unijni w przeważającej mierze nie są zintegrowani pionowo.
- (48) Ponadto Komisja zauważyła, że w toku dochodzenia nie stwierdzono nadmiernych kosztów wynikających z integracji pionowej. Wszyscy objęci próbą producenci unijni prowadzili również sprzedaż głównie na rzecz niepowiązanych klientów. Argument ten został zatem odrzucony.
- (49) W swoich uwagach dotyczących wszczęcia postępowania rząd ChRL argumentował, że różne tendencje w sprzedaży skarżącego i nieskarżących producentów między rokiem 2015 a okresem objętym dochodzeniem, którego dotyczyła skarga, wskazują, że te dwie grupy producentów konkurują ze sobą w kontekście sprzedaży i klientów. Utrata sprzedaży i udziału w rynku przez skarżących producentów na rzecz nieskarżących producentów była zatem również prawdopodobną przyczyną tego, że ci pierwsi ponieśli straty pod względem wielkości sprzedaży i nie mogli podnieść cen w okresie objętym dochodzeniem, którego dotyczyła skarga.
- (50) Konkurencja między producentami unijnymi jest konsekwencją wolnego rynku i zazwyczaj stanowi raczej założenie (chyba że np. istnieją dowody na istnienie praktyk ograniczających konkurencję, co nie ma miejsca) niż czynnik wyjaśniający istnienie szkody. W związku z tym nie tylko skarżący i nieskarżący producenci unijni konkurują ze sobą na rynku unijnym, ale także sami skarżący producenci unijni konkurują ze sobą. Nie można tego uznać za osłabienie związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a istotną szkodą poniesioną przez cały przemysł Unii. Ustalenia dotyczące istotnej szkody bazujące na ważnej próbie opierają się na ocenie całego przemysłu, w tym na danych pochodzących od skarżących i nieskarżących podmiotów (dane mikro i makro).
- (51) W trakcie dochodzenia, jak określono w Nocie do akt dotyczącej kontroli prowadzonej przez zainteresowaną stronę w sprawie ostatecznej próby producentów unijnych z dnia 21 czerwca 2019 r., próba producentów unijnych składała się zarówno ze skarżących, jak i nieskarżących producentów unijnych. Ponadto ustalenie szkody nie dotyczyło tylko skarżących producentów unijnych, lecz całego przemysłu Unii. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (52) Co więcej, w uwagach zgłoszonych po wszczęciu postępowania rząd ChRL stwierdził, że w odniesieniu do kluczowych informacji, takich jak informacje na temat popierających skargę i główne dane dotyczące szkody, przyznano nadmierną poufność. Rząd ChRL stwierdził, że uniemożliwiło mu to właściwe obalenie zarzutów dotyczących szkody przedstawionych przez skarżącego.
- (53) Komisja uznała, że wersja skargi otwarta do wglądu zainteresowanych stron zawiera wszystkie istotne dowody oraz niepoufne streszczenia danych, które zostały objęte poufnym traktowaniem w celu umożliwienia zainteresowanym stronom skorzystania z prawa do obrony w trakcie całego postępowania. Przypomina się, że w art. 29 rozporządzenia podstawowego przewidziano ochronę informacji poufnych w okolicznościach, w których ujawnienie stworzyłoby znaczącą przewagę konkurencyjną konkurenta lub miałyby znacząco negatywne skutki dla osoby przekazującej informacje lub osoby, od której ta ostatnia otrzymała te informacje. Zarzuty rządu ChRL w tym zakresie zostały zatem odrzucone.

1.1.2. Uwagi rządu Egiptu dotyczące wszczęcia dochodzenia

- (54) Rząd Egiptu stwierdził, że dochodzenia nie należy wszczynać, ponieważ skarga nie spełnia wymogów dotyczących dowodów zawartych w art. 11 ust. 2 Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz w art. 10 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Zdaniem rządu Egiptu dowody istnienia subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, szkody i związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a szkodą były niewystarczające. Komisja odrzuciła ten argument z tych samych powodów, które wymieniono w motywie 6 powyżej.
- (55) Podczas konsultacji poprzedzających wszczęcie dochodzenia rząd Egiptu poinformował, że skarżący nie przedstawił dowodów na to, że rząd egipski udzielił rzekomo preferencyjnych pożyczek. Mając jednak na uwadze dowody przedstawione w skardze, a w szczególności ustalenia między Chinami a Egiptem, jak również cele tych ustaleń, Komisja jest zdania, że skarżący przedstawił wystarczające dowody, do jakich mógł uzyskać w rozsądny sposób dostęp, wykazując, że rządowi Egiptu można przypisać przyznawanie subsydiów za pomocą kredytów preferencyjnych.
- (56) Ponadto rząd Egiptu twierdził, że domniemane korzyści podatkowe zostały usunięte z prawodawstwa w 2015 r. oraz że skarżący nie przedstawił dowodów na to, że nadal ubiega się o istniejące projekty. Komisja ustaliła jednak, że skarżący przedstawił wystarczające dowody świadczące o istnieniu zasady praw nabytych w zakresie takich korzyści podatkowych, do jakich mógł uzyskać w rozsądny sposób dostęp.
- (57) Rząd Egiptu stwierdził również, że umorzenie należności celnych przywozowych od surowców nie stanowi subsydium w zakresie, w jakim te przywożone produkty są ponownie wywożone jako takie lub jako przetworzone na produkt przetworzony. Komisja uznała, że jedynie nadmierne umorzenie należności celnych przywozowych od surowców jest subsydium stanowiącym podstawę środków wyrównawczych i zwróciła na to szczególną uwagę w trakcie dochodzenia. Komisja zauważyła również, że uwaga rządu Egiptu nie ma zastosowania do urządzeń produkcyjnych.
- (58) Rząd Egiptu stwierdził, że skarżący nie dostarczył dowodów na istnienie korzyści z tytułu przyznania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Komisja ustaliła jednak, że skarżący przedstawił wystarczające dowody świadczące o istnieniu korzyści, do których to dowodów mógł uzyskać w rozsądny sposób dostęp.
- (59) Ponadto rząd Egiptu wskazał, że skarżący nie przedstawił dowodów na istnienie szczególności dotyczącej dostarczania energii elektrycznej za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, ponieważ szczególność nie istnieje, gdy dostęp do subsydium jest uzależniony od obiektywnych warunków. Komisja zauważyła, że rząd Egiptu nie przedstawił żadnych dowodów w odniesieniu do takich obiektywnych warunków podczas konsultacji poprzedzających wszczęcie dochodzenia.
- (60) Dlatego stwierdziła, że skarga zawierała wystarczające dowody, aby rozpocząć dochodzenie w sprawie domniemanych subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, przyznanych bezpośrednio lub pośrednio przez rząd Egiptu.

1.1.3. Uwagi dotyczące oddzielnego dochodzenia antydumpingowego

- (61) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń grupa Yuntianhua stwierdziła, że zastąpienie czynników produkcji przeprowadzone w ramach oddzielnego dochodzenia antydumpingowego jest niewłaściwe, i zwróciła się do Komisji o obliczenie marginesu dumpingu dla producentów eksportujących tej grupy bez odwoływania się do art. 2 ust. 6a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („podstawowe rozporządzenie antydumpingowe”) ⁽¹³⁾. Według grupy Yuntianhua w toku dochodzenia antysubsydyjnego nie znaleziono żadnych dowodów na to, że materiały z włókna szklanego dostarczono za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Grupa twierdziła również, że w toku dochodzenia antysubsydyjnego przyjęto, iż materiały z włókna szklanego zakupiono po niezakłóconej wartości rynkowej, ponieważ do obliczenia korzyści z subsydiów wykorzystano obrót dostawców materiałów i surowców.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

- (62) Po pierwsze, Komisja zauważyła, że uwagi dotyczące obliczeń i metodyki zastosowanych w ramach oddzielnego dochodzenia antydumpingowego nie są objęte zakresem niniejszego postępowania. W związku z tym, w kontekście wspomnianego dochodzenia, należy przedstawić uwagi dotyczące metodyki stosowanej do określenia dumpingu.
- (63) Po drugie, w toku dochodzenia – jak opisano w sekcji 3 – wykazano, że główni dostawcy producentów eksportujących w znacznym stopniu korzystali z subsydiów rządowych. Komisja przypominała, że wykorzystanie obrotów przedsiębiorstw powiązanych dostarczających materiały i surowce nie oznacza akceptacji niezakłóconej wartości rynkowej tych dostaw. Wręcz przeciwnie, obrót stanowi klucz rozliczeniowy, który pozwala na prawidłowy podział ustalonych subsydiów, z których korzystali producenci eksportujący.
- (64) Ponadto Komisja zauważyła, że ustalenia dokonane na mocy art. 2 ust. 6a podstawowego rozporządzenia antydumpingowego odnoszą się do znaczących zakłóceń, gdy na ceny lub koszty wpływa istotna interwencja rządowa. Różne elementy zostały zbadane w tym kontekście całościowo. W związku z powyższym fakt, że dochodzenie antydumpingowe na podstawie art. 2 ust. 6a nie opiera się na dowodach dotyczących subsydiowania surowców lub produktu objętego postępowaniem, nie stanowi przeszkody dla Komisji w prowadzeniu odrębnego dochodzenia w sprawie istnienia subsydiowania, zgodnie z obowiązującymi przepisami rozporządzenia podstawowego. Argumenty grupy Yuntianhua zostały zatem odrzucone.
- (65) W następstwie ujawnienia dodatkowych ostatecznych ustaleń grupa Yuntianhua twierdziła, że ujawnienie to zawierało nowe ustalenia dotyczące: (i) braku segmentacji rynku materiałów z włókna szklanego; (ii) właściwości fizycznych i technicznych produktu; (iii) struktury kosztów i cen; (iv) podwójnego liczenia wynikającego z równoczesnego nałożenia ceł antydumpingowych i antysubsydjnych, które wpłynęły na poziom ostatecznych ceł antydumpingowych nałożonych w dniu 7 kwietnia 2020 r.; oraz (v) faktu, że margines dumpingu ustalony w dochodzeniu antydumpingowym w odniesieniu do tej strony był nieprawidłowy i powinien zostać obniżony o całą kwotę subsydiowania ustaloną w ChRL, aby uniknąć podwójnego liczenia. Elementów tych nie zawarto w ostatecznym ujawnieniu równoległej procedury antydumpingowej, które tym samym nie zawierałoby tych istotnych ustaleń i twierdzeń. W rezultacie, zdaniem tej strony, rozporządzenie (UE) 2020/492 w sprawie ostatecznych ceł antydumpingowych byłoby w oczywisty sposób nieuzasadnione i niezgodne z prawem, a margines dumpingu w wysokości 64,7 % występujący w rozporządzeniu antydumpingowym (UE) 2020/492 byłby błędny.
- (66) Komisja zauważyła w pierwszej kolejności, że wyjaśnienia zawarte w ujawnieniu dodatkowych ostatecznych ustaleń w ramach niniejszego postępowania są odpowiedzią na uwagi otrzymane przez strony w następstwie tego ujawnienia, a zatem zawierają więcej szczegółów dotyczących ustaleń dokonanych przez Komisję. W związku z tym nie stanowią one nowych ustaleń, a jedynie odnoszą się do uwag zainteresowanych stron.
- (67) Ponadto – w odniesieniu do punktów (i)–(iii) podniesionych przez tę stronę, tj. braku segmentacji rynku materiałów z włókna szklanego, charakterystyki produktu oraz struktury kosztów i cen – Komisja zauważyła, że uwagi zawarte w dodatkowym ujawnieniu dotyczącym tych trzech punktów miały na celu ustosunkowanie się do nowych argumentów zgłoszonych przez strony. Te nowe argumenty przedstawiono wyłącznie w kontekście niniejszego postępowania antysubsydjnego. Jedyne argumenty podniesione w postępowaniu antydumpingowym w sprawie segmentacji dotyczyły tego, że producenci unijni będą wytwarzać wyłącznie produkty przeznaczone dla klientów OEM, a na segment OEM nie należy nakładać żadnych środków. Argumenty te zostały dokładnie omówione w motywie 409 rozporządzenia antydumpingowego⁽¹⁴⁾. Dlatego też Komisja nie mogła odnieść się do tych nowych uwag już w kontekście ujawnienia ustaleń antydumpingowych. Rozporządzenie w sprawie ostatecznych ceł antydumpingowych zawierało wszystkie istotne ustalenia i twierdzenia, na podstawie których Komisja podjęła decyzję w odniesieniu do tej procedury i w pełni odniosła się do wszystkich argumentów, które zostały podniesione w kontekście tego postępowania. Ustalenia w ramach postępowania antysubsydjnego nie mają wpływu na argumentację przewidzianą w rozporządzeniu w sprawie ostatecznych ceł antydumpingowych.
- (68) Ponadto, z merytorycznego punktu widzenia, punkty te nie mają wpływu na ustalenia dochodzenia ani nie zmieniają w żaden sposób jego wyników – ani w zakresie antydumpingu, ani antysubsydjności. Dlatego też punkty te nie mają żadnego wpływu w sytuacji strony podnoszącej ten argument lub innych stron. Mimo to Komisja postanowiła dać stronom dodatkową możliwość przedstawienia uwag na temat tych kwestii. Chociaż strony same nie wprowadziły żadnych zmian (a zatem Komisja zasadniczo nie miała obowiązku odnieść się do nich w dodatkowym ujawnieniu, lecz w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych), zostały one uwzględnione w ujawnieniu dodatkowych ostatecznych ustaleń. Z tych wszystkich powodów powyższe argumenty zostały odrzucone.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 108 z 6.4.2020, s. 67.

- (69) W każdym razie nie ma sprzeczności między wynikami obu dochodzeń. Jedyna różnica polega na tym, że strony miały możliwość przedstawienia uwag na późniejszym etapie i przedstawiły dodatkowe uwagi w ramach niniejszego postępowania. Komisja miała obowiązek odpowiedzieć na te uwagi i uczyniła to w niniejszym rozporządzeniu.
- (70) W szczególności w odniesieniu do dwóch ostatnich kwestii, pkt (iv) i (v) w motywie 67 powyżej, dotyczących możliwego podwójnego liczenia i marginesu dumpingu, Komisja zauważyła, co następuje. Po pierwsze, jak już wyjaśniono w odpowiedzi na uwagi stron dotyczące ujawnienia ostatecznych ustaleń niniejszego postępowania, w szczególności w motywie 1137, Komisja w pełni zajęła się potencjalną kwestią podwójnego liczenia i zapewniła wszystkim stronom możliwość przedstawienia uwag w trakcie niniejszego postępowania. Nie mogła tego zrobić w kontekście trwającego wówczas postępowania antydumpingowego. Po drugie, Komisja zauważa, że w kontekście oddzielnych postępowań antydumpingowych i antysubsydyjnych dotyczących tego samego produktu pochodzącego z tego samego państwa, w którym nałożenie ceł wyrównawczych następuje później niż nałożenie ceł antydumpingowych, nie ma innej możliwości niż zmiana wcześniej nałożonych ceł antydumpingowych. Należy tego dokonać w celu uwzględnienia nowych ceł wyrównawczych, zapobiegając jednocześnie podwójnemu liczeniu i przestrzegając zasady niższego cła, jeżeli ma to zastosowanie i jest istotne. W tym celu, w tych przypadkach, technika legislacyjna polega na nałożeniu odpowiednich ceł wyrównawczych, a następnie jednoczesnej odpowiedniej zmianie obowiązujących ceł antydumpingowych w drodze tego samego rozporządzenia. Dlatego też, w przeciwieństwie do tego, co twierdzi ta strona, rozporządzenie antydumpingowe (UE) 2020/492 nie jest w sposób oczywisty błędne i nieuzasadnione. Odpowiednie oceny i argumenty zostały w pełni uwzględnione w niniejszym rozporządzeniu, które stanowi również podstawę do zmiany rozporządzenia w sprawie ostatecznych ceł antydumpingowych. W związku z tym, że odpowiednie cło antydumpingowe mające zastosowanie do grupy Yuntianhua jest również odpowiednio zmieniane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jak wyjaśniono szczegółowo w sekcji 8, także twierdzenie tej strony, że poziom jej cła antydumpingowego w rozporządzeniu (UE) 2020/492 jest nieprawidłowy zarówno pod względem faktycznym, jak i prawnym, jest błędne. Ze wszystkich tych powodów argumenty grupy Yuntianhua zostają odrzucone.

1.2. Rejestracja przywozu

- (71) Dnia 31 lipca 2019 r. skarżący złożył wniosek o rejestrację przywozu materiałów z włókna szklanego pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, na podstawie art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Dnia 21 listopada 2019 r. skarżący ponownie złożył wniosek o rejestrację towarów na podstawie art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zawierający zaktualizowane wartości liczbowe dotyczące przywozu.
- (72) Na podstawie art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego postępowaniem zostaje poddany rejestracji, aby w przypadku dokonania ustaleń w ramach postępowania prowadzących do nałożenia ostatecznych ceł wyrównawczych zapewnić możliwość pobrania tych ceł od zarejestrowanego przywozu z mocą wsteczną, jeżeli spełnione są niezbędne warunki, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.
- (73) W odpowiedzi na wniosek o rejestrację zainteresowane strony przedstawiły uwagi, do których Komisja ustosunkowała się w rozporządzeniu w sprawie rejestracji. Komisja posiadała wystarczające dowody uzasadniające potrzebę rejestracji przywozu.
- (74) W dniu 21 stycznia 2020 r. Komisja opublikowała rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/44 („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) ⁽¹⁵⁾ dotyczące objęcia rejestracją przywozu materiałów z włókna szklanego pochodzących z ChRL i Egiptu od dnia 22 stycznia 2020 r.

1.3. Wyjaśnienie zakresu produktu

- (75) W toku dochodzenia okazało się, że niektóre podmioty gospodarcze nie zgłosiły się z powodu niewłaściwego zrozumienia definicji produktu objętego dochodzeniem. Z tego względu 18 września 2019 r. Komisja sprecyzowała brzmienie opisu dotyczącego zakresu produktu zawartego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania poprzez publikację zawiadomienia („zawiadomienie wyjaśniające”) ⁽¹⁶⁾. Zawiadomienie wyjaśniające umożliwiło również stronom zgłaszanie się w określonym terminie w celu ujawnienia się i zwrócenia o udostępnienie kwestionariusza, jeśli miały takie życzenie. Żadna zainteresowana strona nie przekazała jakichkolwiek uwag dotyczących zawiadomienia wyjaśniającego ani nie zwróciła się o udostępnienie kwestionariusza.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/44 z dnia 20 stycznia 2020 r. poddające rejestracji przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. L 16 z 21.1.2020, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Zawiadomienie wyjaśniające zawiadomienia o wszczęciu postępowań antydumpingowego i antysubsydijnego dotyczących przywozu niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. C 314 z 18.9.2019, s. 6).

- (76) Po publikacji zawiadomienia wyjaśniającego oraz w dalszym dochodzeniu potwierdzone zostało, że żaden z podmiotów gospodarczych nie zgłosił się z powodu możliwego niezrozumienia definicji produktu objętego postępowaniem zawartego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

1.4. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (77) Dochodzenie dotyczące subsydiowania i powstałej szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).
- (78) Zarówno w przypadku obecnego dochodzenia antysubsydyjnego, jak i dochodzenia antydumpingowego, o którym mowa w motywie 4, okres objęty dochodzeniem i okres badany są te same.

1.5. Zainteresowane strony

- (79) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja w szczególności poinformowała skarżącego, rząd Egiptu, rząd ChRL, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, znanych importerów i użytkowników o wszczęciu dochodzenia oraz zaprosiła ich do wzięcia udziału w tym dochodzeniu.
- (80) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Grupa Yuntianhua wystąpiła z wnioskiem o interwencję rzecznika praw stron, aby zgłosić zastrzeżenia co do terminu wyznaczonego na udzielenie odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków. Przedsiębiorstwo twierdziło, że nie zauważyło pisma w sprawie uzupełnienia braków, ponieważ jego serwer błędnie uznał wiadomość elektroniczną od Komisji za spam, i poprosiło o przedłużenie terminu o 18 dni. Rzecznik praw stron zwrócił się do Komisji o przedłużenie terminu o 6 dni.
- (81) Jak wspomniano w sekcji 1.3, w toku dochodzenia Komisja wyjaśniła zakres definicji produktu i umożliwiła zainteresowanym stronom, których dotyczyło to wyjaśnienie lub które mogły się nie ujawnić, ponieważ ich zdaniem postępowanie ich nie dotyczyło, ujawnienie się i zwrócenie się o udostępnienie kwestionariusza w określonym terminie. Nie zgłosiły się żadne dodatkowe strony.

1.6. Kontrola wyrywkowa

- (82) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

1.6.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (83) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że podjęła decyzję o ograniczeniu dochodzenia do uzasadnionej liczby producentów unijnych, dokonując kontroli wyrywkowej. Dodała, że tymczasowo wybrała próbę producentów unijnych w oparciu o zgłoszoną wielkość produkcji produktu podobnego w Unii w okresie od października 2017 r. do września 2018 r., również z uwzględnieniem rozmieszczenia geograficznego. Próba tą objętych zostało czterech producentów unijnych reprezentujących ponad 40 % szacunkowej całkowitej wielkości produkcji unijnej materiałów z włókna szklanego. Żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła uwag, w związku z czym próba tymczasowa została potwierdzona. Próba jest reprezentatywna dla przemysłu Unii.

1.6.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (84) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (85) Tylko jeden importer niepowiązany (Euroresins UK Ltd.) przedstawił wymagane informacje i zgodził się na włączenie do próby. Ze względu na niewielką liczbę importerów współpracujących Komisja uznała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.

1.6.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w ChRL

- (86) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących w ChRL do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byliby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.

- (87) Ośmiu producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących w ChRL przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie do próby. Zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę dwóch grup producentów eksportujących, opierając się na największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Objęte próbą grupy producentów eksportujących stanowiły ponad 79 % zgłoszonego wywozu materiałów z włókna szklanego z ChRL do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (88) Próba producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących obejmuje następujące podmioty:
- China National Building Materials Group („grupa CNBM”), w tym
    - Jushi Group Co. Ltd („Jushi” lub „Jushi China”),
    - Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd („Hengshi”),
    - Taishan Fiberglass Inc („Taishan”)
  - Yuntianhua Group („grupa Yuntianhua”), w tym:
    - PGTEX China Co. Ltd („PGTEX”),
    - Chongqing Tenways Material Corp. („CTM”).
- (89) Zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz władz ChRL.
- (90) Uwagi dotyczące doboru próby otrzymano od dwóch producentów eksportujących objętych próbą, Jushi i Hengshi, należących do grupy CNBM. Przedsiębiorstwa Jushi i Hengshi twierdziły, że nie są powiązane z przedsiębiorstwem Taishan, chociaż nie kwestionowały faktu, że są przedsiębiorstwami powiązanymi. Przedsiębiorstwo Jushi twierdziło, że Komisja nie może automatycznie opierać się na art. 127 ust. 1 lit. d) albo f) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ⁽¹⁷⁾ („akt wykonawczy do unijnego kodeksu celnego”), aby traktować przedsiębiorstwa Hengshi, Jushi i Taishan jako jeden podmiot. Na poparcie tego twierdzenia przedsiębiorstwo Jushi powołało się na zespół orzekający WTO w Korei – Niektóre rodzaje papieru ⁽¹⁸⁾ oraz Wytyczne dotyczące transakcji powiązanych przedsiębiorstw notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych w Szanghaju.
- (91) Przedsiębiorstwa podkreśliły, że nie posiadają wspólnych bezpośrednich udziałów w spółce; (ii) nie mają tych samych członków zarządów; (iii) między przedsiębiorstwami Hengshi/Jushi a Taishan nie miały miejsce transakcje powiązane; oraz (iv) są konkurentami na rynku.
- (92) Po przeprowadzeniu kontroli wrywkowej, w dniu 13 listopada 2019 r., odbyło się przesłuchanie z udziałem przedsiębiorstwa Taishan, podczas którego ponownie przedstawiono wyżej wymienione argumenty.
- (93) W toku dochodzenia ujawniono, iż China National Building Material („CNBM”) jest chińskim przedsiębiorstwem państwowym należącym bezpośrednio i pośrednio w 41,27 % do przedsiębiorstwa dominującego CNBM, które z kolei w całości należy do państwowej Komisji ds. Administracji i Nadzoru nad Aktywami Państwowymi Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej („SASAC”). Przedsiębiorstwo CNBM posiada 26,97 % udziałów w przedsiębiorstwie China Jushi Co., Ltd. („China Jushi”), które jest wyłącznym udziałowcem Jushi ⁽¹⁹⁾.
- (94) We wrześniu 2017 r. przedsiębiorstwo CNBM zawarło z przedsiębiorstwem Sinoma umowę w sprawie połączenia ⁽²⁰⁾, którą sfinalizowano w maju 2018 r. Poprzez swoją spółkę zależną Sinoma Science & Technology Co. przedsiębiorstwo Sinoma było właścicielem przedsiębiorstwa Taishan. Po połączeniu Sinoma zostało scalone z przedsiębiorstwem CNBM i przez nie wchłonięte. W rezultacie przedsiębiorstwo CNBM posiada 26,97 % udziałów w China Jushi (wyłączny udziałowiec Jushi) oraz 60,24 % w przedsiębiorstwie Sinoma Science & Technology Co., Ltd. (wyłączny udziałowiec Taishan).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

⁽¹⁸⁾ WT/DS312/R z dnia 28 października 2005 r.

⁽¹⁹⁾ <http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng> (ostatnie wyświetlenie w dniu 20 listopada 2019 r.)

⁽²⁰⁾ <https://www1.hkexnews.hk/listedco/listconews/sehk/2017/0908/ltm20170908865.pdf> (ostatnie wyświetlenie w dniu 20 listopada 2019 r.).

- (95) Art. 127 ust. 1 lit. d) aktu wykonawczego do kodeksu celnego stanowi, że dwie osoby są uznawane za powiązane, jeżeli: osoba trzecia bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego obu osób. Przedsiębiorstwo CNBM posiada 26,97 % udziałów w China Jushi (wyłączny udziałowiec Jushi) oraz 60,24 % w przedsiębiorstwie Sinoma Science & Technology Co., Ltd. (wyłączny udziałowiec Taishan). W związku z tym stwierdzono, że przedsiębiorstwa te są powiązane.
- (96) Ponadto według sprawozdania przedsiębiorstwa sporządzonego przez chińską firmę brokerską Guotai Junan Securities w 2019 r.⁽²¹⁾, przedsiębiorstwo CNBM prowadziło reorganizację swoich podmiotów operacyjnych w celu wzmocnienia koordynacji regionalnej oraz wyeliminowania konkurencji horyzontalnej wśród notowanych spółek zależnych od 2017 r. Ponadto do 2020 r. przedsiębiorstwo CNBM zamierza rozwiązać kwestie związane z konkurencją horyzontalną. Zgodnie z informacjami zawartymi w publicznie dostępnym sprawozdaniu przedsiębiorstwa CNBM planowało rozpocząć ten proces poprzez konsolidację swojej działalności związanej z włóknem szklanym dzięki zastrzykom aktywów między China Jushi a Sinoma Science & Technology (wyłącznym udziałowcem Taishan). Dowody zgromadzone w toku dochodzenia nie potwierdzają argumentu wysuwanego przez przedsiębiorstwa, że wspólne powiązania kapitałowe nie pociągają za sobą praktycznych skutków i że przedsiębiorstwa prowadzą działalność niezależnie. Dowody te wskazują jednak, że poza zwykłymi powiązaniem kapitałowymi (które już same mogłyby wystarczyć do stwierdzenia, że przedsiębiorstwa są powiązane) te trzy przedsiębiorstwa mogą także w znacznym stopniu wpływać wzajemnie na swoje decyzje biznesowe oraz że ich spółka dominująca (CNBM) ma na celu co najmniej koordynację, jeżeli nie integrację ich działań („rozwiązywanie kwestii związanych z konkurencją horyzontalną”). Oznacza to, że subsydia otrzymane przez którekolwiek z tych przedsiębiorstw mogą być w sposób nieróżnicujący wykorzystane na korzyść produktu objętego postępowaniem. Z tego względu Komisja odrzuciła twierdzenie, że jej wniosek dotyczący uznawania trzech przedsiębiorstw za powiązane nie uwzględniał sytuacji rzeczywistej i realiów gospodarczych.
- (97) W odniesieniu do argumentu, że Komisja nie może traktować przedsiębiorstw Hengshi, Jushi i Taishan jako jednej grupy na potrzeby obliczenia kwoty subsydiów przyznanych w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, Komisja przypomniała, że w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia środków, w szczególności aby uniknąć kierowania wywozu przez przedsiębiorstwo powiązane objęte najniższym poziomem cła, praktyką Komisji jest ustalenie relacji pomiędzy producentami eksportującymi na podstawie kryteriów przewidzianych w art. 127 aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego. Jasno poinformowano o tym wszystkie strony w zawiadomieniu o wszczęciu na początku postępowania. Oprócz tego w art. 2 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego⁽²²⁾ znajduje się wyraźne odesłanie do art. 127 aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego i Komisja powinna jednakowo traktować strony tak w postępowaniach antydumpingowych, jak i antysubsydyjnych⁽²³⁾. Ponadto zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego kwotę subsydiów oblicza się na jednostkę subsydiowanego produktu wywożonego na teren Unii. Obliczenie kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych na podstawie produktu objętego postępowaniem wywożonego do Unii oznacza, że – w sytuacji gdy przedsiębiorstwa są powiązane, ponieważ środki pieniężne są zamienne – przedsiębiorstwa te mogą wykorzystać przedmiotowe korzyści w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w sposób nieróżnicujący, a zatem niezależnie w szczególności od producenta eksportującego. W tym przypadku, z uwagi na fakt, że przedsiębiorstwa Hengshi, Jushi i Taishan wytwarzają i wywożą produkt objęty postępowaniem, w kwocie przyznanych im subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych należy uwzględnić fakt, że ze względu na łączące ich stosunki przedsiębiorstwa te są w stanie przekierowywać te korzyści w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem wywożonego do Unii według własnego uznania. W związku z tym korzyści przyznane tym producentom eksportującym w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem powinny przekładać się na jedną kwotę dla grupy.
- (98) Ponadto, przykład WTO⁽²⁴⁾, na który powołuje się przedsiębiorstwo Jushi w motywie 90, nie przemawia za twierdzeniem przedsiębiorstwa. W rzeczywistości, w przeciwieństwie do tego, co Jushi próbuje wywnioskować, zespół orzekający WTO w tej sprawie potwierdził, że do celów ustalenia dumpingu w dochodzeniach antydumpingowych reguła zawarta w art. 6.10 Porozumienia antydumpingowego WTO (w przypadku gdy margines dumpingu powinien być obliczony dla każdego producenta eksportującego) niekoniecznie wyklucza traktowanie odrębnych podmiotów prawnych jako jednego eksportera lub producenta. Zespół zauważył, że takie traktowanie byłoby dozwolone

(21) <https://img3.gelonghui.com/pdf/3a1a2-2862061c-769f-43a8-823e-ebbf7ac6de94.pdf> (s. 4, ostatnie wyświetlenie w dniu 20 listopada 2019 r.)

(22) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

(23) Zgodnie z deklaracją na temat rozstrzygnięcia sporów na mocy Porozumienia o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie tariff celnych i handlu 1994 lub części V Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wykonawczych. Zob. także DS 427 WT/DS427/RW, Środki antydumpingowe obejmujące cło wyrównawcze od brojlerów pochodzących z Chin – w akapicie 7.1 powołano się na tę deklarację. Komisja uważa, że powinna w możliwym zakresie zapewnić spójne wyniki w równoległe toczącym się dochodzeniu antydumpingowym i dochodzeniu antysubsydyjnym (zob. również sprawozdanie Organu Apelacyjnego WTO, „Meksyk – ostateczne środki antydumpingowe wprowadzone w odniesieniu do wołowiny i ryżu” (Mexico – Definitive Anti-dumping Measures on Beef and Rice) (WT/DS295/AB/R), pkt 295).

(24) WT/DS312/R z dnia 28 października 2005 r.

„w przypadku, gdy powiązania strukturalne i handlowe między danymi przedsiębiorstwami są wystarczająco bliskie, by można je było uznać za jednego eksportera”⁽²⁵⁾. Stosując tę przesłankę, zespół orzekający nie ustanowił kryteriów, które organy prowadzące dochodzenie muszą stosować, aby ocenić, czy przedsiębiorstwa są powiązane. Zespół orzekający przyjrzał się jedynie określonym elementom (takim jak powiązania kapitałowe, zarząd, kanały sprzedaży), w które w tym przypadku organ prowadzący dochodzenie miał wgląd. Organ Apelacyjny w sprawie *WE – Fasteners* potwierdził możliwość traktowania pewnej liczby eksporterów jako jednego podmiotu, wymieniając również elementy, które mogą mieć znaczenie, takie jak istnienie powiązań korporacyjnych i strukturalnych między eksporterami, takich jak (i) wspólna kontrola, posiadanie udziałów i zarządzanie; (ii) istnienie powiązań korporacyjnych i strukturalnych między państwem a eksporterami, takich jak wspólna kontrola, posiadanie udziałów i zarządzanie; oraz (iii) kontrola lub znaczny wpływ ze strony państwa w odniesieniu do ustalania cen i produkcji⁽²⁶⁾. W tym kontekście, w oparciu o podstawy prawne i elementy stanu faktycznego w tym przypadku, istnienie powiązań korporacyjnych między przedsiębiorstwami Jushi, Hengshi i Taishan jest bezsporne.

- (99) W oparciu o powyższe Komisja stwierdziła, że do celów tego dochodzenia są one przedsiębiorstwami powiązanymi, a zatem wszystkie twierdzenia w tym względzie zostają odrzucone.
- (100) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Taishan sprzeciwiło się zastosowaniu cła wyrównawczego razem z przedsiębiorstwami Hengshi/Jushi. Ta zainteresowana strona twierdziła, że wspólny akcjonariusz końcowy CNBM sprawował wyłącznie bardzo ograniczoną kontrolę nad działalnością przedsiębiorstw Jushi lub Hengshi oraz nad decyzjami operacyjnymi podejmowanymi przez te przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo ponownie podkreśliło, że przedsiębiorstwa Taishan i Hengshi/Jushi konkurowały ze sobą na rynku, i zwróciło uwagę na fakt, że przekazały one wcześniej dowody na poparcie odnośnych twierdzeń. Przedsiębiorstwo Taishan zaproponowało, że zobowiąże się na piśmie do zerwania wszelkich powiązań handlowych między przedsiębiorstwami Taishan i Hengshi/Jushi, co uniemożliwiłoby wywożenie do Unii jakichkolwiek materiałów z włókna szklanego wyprodukowanych przez przedsiębiorstwa Hengshi/Jushi za pośrednictwem przedsiębiorstwa Taishan.
- (101) Jak opisano w motywie 96, w toku dochodzenia ujawniono, że – działając za pośrednictwem swoich wspólnych udziałowców – trzy omawiane przedsiębiorstwa są w stanie w istotnym stopniu wpływać wzajemnie na swoje decyzje biznesowe. Z dowodów zebranych w aktach wynikało, że przedsiębiorstwa te zajmują się obecnie konsolidowaniem i koordynowaniem działań związanych z włóknem szklanym. Nie przedstawiono żadnych nowych informacji ani dowodów, które mogłyby posłużyć do zakwestionowania tych ustaleń. W istocie przedsiębiorstwo Taishan nie zakwestionowało planów swojego głównego udziałowca dotyczących konsolidacji działalności prowadzonej w sektorze włókna szklanego. Takie plany są wyraźnie sprzeczne z wszelkimi deklarowanymi zobowiązaniami do zerwania powiązań handlowych między przedsiębiorstwem Taishan a przedsiębiorstwami Hengshi/Jushi. Ponadto – niezależnie od tego, czy Komisja przyjęłaby takie zobowiązanie, czy też nie – przedsiębiorstwo ewidentnie nie byłoby w stanie podjąć jakiegokolwiek zobowiązania bez zgody organów, które w ostatecznym rozrachunku sprawują nad nim kontrolę. Dlatego też twierdzenia przedsiębiorstwa Taishan oraz złożony przez nie wniosek o zapewnienie mu możliwości podjęcia takiego zobowiązania zostały odrzucone.
- (102) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń grupa CNBM stwierdziła, że subsydia otrzymane przez powiązane przedsiębiorstwo handlowe Jushi Hong Kong Co. Ltd. nie mogły stanowić podstawy środków wyrównawczych, ponieważ przedsiębiorstwo to miało siedzibę w Hongkongu, a nie w Chinach. Hongkong jest niezależnym członkiem WTO i w związku z tym jest uważany za niezależną jurysdykcję na mocy prawa WTO oraz do celów unijnych dochodzeń w sprawie ochrony handlu. Ponieważ obecne postępowanie antysubsydijne nie zostało wszczęte przeciwko Hongkongowi, nie należy brać pod uwagę żadnych subsydiów rzekomo otrzymanych przez Jushi Hong Kong. Komisja zauważyła, że grupa CNBM nie zakwestionowała ustaleń Komisji dotyczących subsydiowania tego powiązanego przedsiębiorstwa handlowego. Niezależnie od statusu Hongkongu w niniejszym dochodzeniu rzeczywiste centrum działalności i kontroli przedsiębiorstwa Jushi Hong Kong było faktycznie zlokalizowane w Chinach kontynentalnych. Jak stwierdziło samo przedsiębiorstwo: „W rzeczywistości Jushi Hong Kong jest firmą przykrywką, nie ma dedykowanego pracownika, nie ma ziemi, nie ma fizycznego biura i świadczeń, programów podatkowych, ani dotacji”. Ewidencja księgowa znajdowała się w Jushi Group Co. Ltd., gdzie pracował również personel odpowiedzialny za weryfikację, a subsydia otrzymane i przynoszące korzyści w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem zostały przyznane przez podmioty chińskie. Ponadto, jak potwierdził Organ Apelacyjny w sprawie *Stany Zjednoczone – środki antidumpingowe i wyrównawcze nałożone na duże pralki mieszkaniowe z Korei*, subsydia przyznane odbiorcy w państwach innych niż państwo członkowskie udzielające subsydiów mogą być istotne dla obliczenia kwoty subsydiów *ad valorem*⁽²⁷⁾. Wobec tego wniosek przedsiębiorstwa został odrzucony.

⁽²⁵⁾ WT/DS312/R z dnia 28 października 2005 r., pkt 7.162.

⁽²⁶⁾ WT/DS397/AB/R z dnia 15 lipca 2011 r., pkt 376. Ten sam tok myślenia odzworowano w art. 9 ust. 5 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

⁽²⁷⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, *Stany Zjednoczone – środki antidumpingowe i wyrównawcze nałożone na duże pralki mieszkaniowe z Korei* (WT/DS464/AB/R), 7 września 2016 r., pkt 5.298.

- (103) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń grupa Yuntianhua stwierdziła, że jej margines subsydiowania został zawyżony poprzez dodanie subsydiów przyznanych przedsiębiorstwom, które nie dostarczyły materiałów wykorzystywanych do produkcji produktu objętego postępowaniem, i w związku z tym wystąpiła z wnioskiem, aby subsydia tych przedsiębiorstw nie były brane pod uwagę przy obliczaniu cła wyrównawczego.
- (104) Art. 1 rozporządzenia podstawowego stanowi, że cło wyrównawcze może zostać nałożone w celu skompensovania wszelkich przyznanych subsydiów, bezpośrednio bądź pośrednio, dla wytworzenia, produkcji, wywozu lub transportu dowolnego produktu, którego dopuszczenie do swobodnego obrotu w Unii powoduje szkodę. Komisja posiada dowody na to, że przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem, których korzyści z subsydiów przyczyniły się do opłacenia cła grupy, uczestniczyły w nim bezpośrednio lub pośrednio, dostarczając surowców, usług, materiałów lub aktywów wykorzystywanych do produkcji produktu objętego postępowaniem, jak opisano w art. 1 rozporządzenia podstawowego. W tym względzie uwagi zgłoszone przez grupę Yuntianhua nie były poparte konkretnymi dowodami.
- (105) Komisja zauważyła jednak, że jedno z powiązanych przedsiębiorstw, którego subsydia zostały objęte środkami wyrównawczymi, poproszono pierwotnie o udział w dochodzeniu, ponieważ wydzierzało maszyny jednemu z producentów eksportujących. W następstwie otrzymanych uwag Komisja zmieniła jednak klucz rozliczeniowy dotyczący działalności leasingowej przedsiębiorstwa, która była związana z produktem objętym postępowaniem. W związku z tym, że korzyści, które mogły zostać przyznane w ramach działalności leasingowej, uznano za nieznaczące, Komisja postanowiła nie brać ich pod uwagę.

1.7. Indywidualne badanie

- (106) Pięciu chińskich producentów eksportujących, którzy zwrócili formularz dotyczący kontroli wyrывkowej, poinformowało Komisję o zamiarze wnioskowania o indywidualne badanie na mocy art. 27 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W dniu wszczęcia postępowania Komisja udostępniła kwestionariusz online. Ponadto Komisja poinformowała producentów eksportujących nieobjętych próbą, iż jeśli chcą być objęci indywidualnym badaniem, muszą udzielić odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Żadne z przedsiębiorstw nie udzieliło jednak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z tym przeprowadzenie jakichkolwiek indywidualnych badań było niemożliwe.

1.8. Współpracujący producenci eksportujący w Egipcie

- (107) W zawiadomienia o wszczęciu postępowania Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w Egipcie do skontaktowania się z nią. Zgłosili się dwaj powiązani producenci eksportujący reprezentujący 100 % wywozu do Unii i 100 % produkcji materiałów z włókna szklanego w Egipcie:
- Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E („przedsiębiorstwo Jushi Egypt”), trzeci sektor północno-zachodniej strefy ekonomicznej Zatoki Sueskiej, Egipt,
  - Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E („Hengshi Egypt”), trzeci sektor północno-zachodniej strefy ekonomicznej Zatoki Sueskiej, Egipt.

1.9. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (108) Kwestionariusze dla producentów unijnych, importerów, użytkowników i producentów eksportujących w ChRL i Egipcie udostępniono w internecie ⁽²⁸⁾ w dniu wszczęcia postępowania.
- (109) Komisja otrzymała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od dwóch objętych próbą chińskich grup producentów eksportujących, dwóch egipskich producentów eksportujących, od czterech objętych próbą producentów unijnych, pięciu użytkowników i jednego niepowiązanego importera. Żaden z nieobjętych próbą chińskich producentów eksportujących nie przesłał odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (110) Komisja wysłała również kwestionariusz rządowi ChRL i rządowi Egiptu. Kwestionariusz dla rządu ChRL zawierał specjalne kwestionariusze skierowane do Chińskiego Banku Rozwoju („CDB”), Eksportowo-Importowego Banku Chińskiego („EXIM”) i Sinosure. Te instytucje finansowe zostały wyraźnie wymienione w skardze jako organy publiczne lub organy, którym wyznaczono lub powierzono zadanie udzielenia subsydiów. Do rządu ChRL zwrócono się ponadto o przekazanie tego specjalnego kwestionariusza przeznaczonego dla instytucji finansowych wszelkim innym instytucjom finansowym, które udzielają kredytów lub kredytów eksportowych przedsiębiorstwom objętym próbą lub klientom przedsiębiorstw objętych próbą. Do rządu ChRL zwrócono się również ze względów organizacyjnych o zebranie wszelkich odpowiedzi przekazanych przez te instytucje finansowe i o przesłanie ich bezpośrednio Komisji.

⁽²⁸⁾ Dostępne pod adresem: http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2398

- (111) Kwestionariusz dla rządu Egiptu zawierał specjalne kwestionariusze dla Narodowego Banku Egiptu, Ahli Bank i Bank Misr. Te instytucje finansowe zostały wyraźnie wymienione w skardze jako organy publiczne lub organy, którym wyznaczono lub powierzono zadanie udzielenia subsydiów. Do rządu Egiptu zwrócono się ponadto ze względów organizacyjnych o przekazanie tego specjalnego kwestionariusza przeznaczonego dla instytucji finansowych wszelkim innym instytucjom finansowym, które udzielają kredytów lub kredytów eksportowych przedsiębiorstwom objętym próbą. Ponadto kwestionariusz skierowany do rządu Egiptu zawierał specjalne kwestionariusze dla Egypt-TEDA Investment Company („Egypt TEDA”) oraz dla Egyptian Chinese JV Company for Investment („ECCT”), o których wspomniano w skardze jako podmiotach państwowych działających w strefie SETC. Do rządu Egiptu zwrócono się o zebranie wszelkich odpowiedzi przekazanych przez te instytucje finansowe i inne podmioty, oraz o przesłanie ich bezpośrednio Komisji.
- (112) Komisja otrzymała od rządu ChRL odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu; zawierały one odpowiedzi na pytania zawarte w specjalnym kwestionariuszu, których udzieliły EXIM i Sinasure, oraz odpowiedzi od rządu Egiptu na pytania zawarte w specjalnym kwestionariuszu udzielone przez Narodowy Bank Egiptu, Bank Misr i Egypt TEDA.
- (113) Bez uszczerbku dla stosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne, które zostały terminowo udostępnione przez strony, do stwierdzenia subsydiowania oraz istnienia szkody i do oceny interesu Unii. Przeprowadzono wizytę weryfikacyjną w chińskim Ministerstwie Handlu, w której wzięli udział również urzędnicy z innych właściwych ministerstw. Ponadto w wizycie weryfikacyjnej uczestniczyli przedstawiciele EXIM, CDB i Sinasure.
- (114) Wizyta weryfikacyjna odbyła się również na terenie przedsiębiorstwa Egypt TEDA, a także na terenie następujących egipskich organów rządowych:
- Główny Urząd ds. Inwestycji („GAFI”), Kair, Egipt,
  - Główny Urząd ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego („Główny Urząd ds. Strefy Ekonomicznej”), Strefa Ekonomiczna Kanału Sueskiego, Egipt,
  - Egypt Gas Holding („EGAS”), Kair, Egipt,
  - Egipska agencja regulacyjna ds. energii elektrycznej i ochrony konsumentów („EgyptERA”), Kair, Egipt.
- (115) Ponadto Komisja przeprowadziła wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 26 rozporządzenia podstawowego w pomieszczeniach następujących przedsiębiorstw:
- Producenci unijni*
- European Owens Corning Fiberglass, Sprl („OC”),
  - Chomarar Textiles Industries S.A.S. („Chomarar”),
  - Saertex GmbH & Co. KG („Saertex”),
  - Ahlstrom-Munksjö Glassfibre Oy („Ahlstrom”);
- Producenci objęci próbą z ChRL ⁽²⁹⁾*
- China National Building Materials Group („grupa CNBM”),
  - Jushi Group Co., Ltd, Tongxiang, ChRL,
  - Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co., Ltd, Tongxiang, ChRL,
  - China Jushi Co., Ltd., Tongxiang, ChRL,
  - Jushi Group Hong Kong Co., Limited, Tongxiang, ChRL,
  - Tongxiang Leishi Mineral Powder Co., Ltd., Tongxiang, ChRL,
  - Tongxiang Jinshi Precious Metal Equipment Co., Ltd., Tongxiang, ChRL,

⁽²⁹⁾ Wykaz ten obejmuje producentów eksportujących oraz inne powiązane podmioty należące do tej samej grupy, niezależnie od tego, czy wytwarzają one produkt objęty postępowaniem, czy też nie.

- Huajin Capital Limited, Hong Kong, ChRL,
- Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co., Ltd., Hong Kong, ChRL,
- Taishan Fiberglass Inc., Taian, ChRL,
- China National Building Material Group finance Co., Ltd, Pekin, ChRL,
- Sinoma Science & Technology Co., Ltd, Pekin i Nankin, ChRL,
- Huatai Non-Metallic Powder Co., Ltd, Taian, ChRL,
- Taian Antai Gas Co., Ltd, Taian, ChRL,
- Taishan Fiberglass Zoucheng Co., Ltd, Zoucheng, ChRL,
- Sinoma Jinjing Fiber Glass (Zibo) Co., Ltd, Zibo, ChRL,
- Shandong Linyi Shanqi Mining Co., Ltd, stacja w miejscowości Sunzu, ChRL,
- Yuntianhua Group („grupa Yuntianhua”):
- PGTEX China Co., Ltd., Changzhou; ChRL,
- Chongqing Tenways Material Corp.Ltd, Chongqing, ChRL,
- Chongqing Polycomp International Corporation (CPIC), Chongqing, ChRL,
- CPIC International Co., Limited (CPIC HK), Chongqing, ChRL,
- Changzhou Diba Textile Machinery Co., Ltd., Changzhou; ChRL,
- Changzhou Newtry Co., Ltd., Changzhou; ChRL,
- Chongqing Tianze New Material Co., Ltd., Chongqing, ChRL,
- Wenzhou Jinhui Nonmetallic Mining Co., Ltd., Chongqing, ChRL,
- Chongqing Yuanjia Mining Co., Ltd. (Chongqing Wingreat), Chongqing, ChRL,
- Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., Kunming, ChRL,
- Yunnan Yuntianhua Financial Co., Ltd., Kunming, ChRL;

Producenci eksportujący w Egipcie

- Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E, Suez,
- Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E., Suez;

Użytkownicy

- Siemens Gamesa Renewable Energy GmbH&Co KG („SGRE”),
- Vestas Wind Systems A/S („Vestas”).

(116) W związku z zagrożeniem przeniesienia wirusa COVID-19 i wynikającymi z tego środkami podjętymi w celu walki z pandemią ⁽³⁰⁾ Komisja nie była w stanie zweryfikować danych przekazanych przez szereg przedsiębiorstw należących do grupy jednego z producentów eksportujących z siedzibą w ChRL. Z uwagi na fakt, że ta niespodziewana sytuacja miała miejsce na bardzo późnym etapie postępowania oraz że żadne inne rozwiązanie nie było możliwe, Komisja wyjątkowo wykorzystała informacje przedstawione przez te przedsiębiorstwa do celów obliczenia subsydium, które zweryfikowano na podstawie dostępnych informacji.

1.10. Niewprowadzanie środków tymczasowych i dalsze postępowanie

- (117) Dnia 24 stycznia 2020 r., na podstawie art. 29a ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja poinformowała zainteresowane strony o swoim zamiarze nienakładania środków tymczasowych oraz kontynuacji dochodzenia.
- (118) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.

⁽³⁰⁾ Zob. Nota do akt w sprawie skutków, jakie pojawienie się koronawirusa ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne, nr referencyjny t20.001353.

1.11. Ujawnienie ostatecznych ustaleń

- (119) W dniu 27 lutego 2020 r. Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antysubsydyjne na przywóz do Unii produktu objętego postępowaniem („ujawnienie ostatecznych ustaleń”).
- (120) Wszystkim stronom wyznaczono okres 15 dni, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń. Kilka zainteresowanych stron wystąpiło o przedłużenie terminu. Komisja zgodziła się na przedłużenie tym stronom terminu na przedstawienie uwag do dnia 20 marca i 23 marca 2020 r. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (121) W dniu 19 grudnia 2019 r. w oddzielnym dochodzeniu antydumpingowym strony otrzymały ostateczne ujawnione informacje o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których Komisja zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Unii produktu objętego postępowaniem. W dniu 10 lutego 2020 r. zainteresowanym stronom przekazano ponadto dodatkowe ujawnienia ustaleń.
- (122) Komisja odniosła się w niniejszym rozporządzeniu do uwag przedstawionych w trakcie postępowania antysubsydyjnego. Uwagi przedstawione w kontekście oddzielnego dochodzenia antydumpingowego nie zostały uwzględnione w niniejszym rozporządzeniu, chyba że strony wyraźnie wskazały, że przedstawione uwagi obejmowały obydwa postępowania.
- (123) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń żadna ze stron nie złożyła wniosku o przesłuchanie przed rzecznikiem praw stron.
- (124) Ponadto w dniu 17 kwietnia 2020 r. zainteresowane strony otrzymały ujawnienie dodatkowych ostatecznych ustaleń i otrzymały zgodę na przedstawienie uwag do dnia 22 kwietnia 2020 r. („ujawnienie dodatkowych ostatecznych ustaleń”).
- (125) Ponadto w dniu 24 kwietnia 2020 r. zainteresowane strony otrzymały drugie ujawnienie dodatkowych ostatecznych ustaleń i otrzymały zgodę na przedstawienie uwag do dnia 27 kwietnia 2020 r. („drugie ujawnienie dodatkowych ostatecznych ustaleń”).
- (126) Komisja przeprowadziła przesłuchania z udziałem przemysłu Unii, producentów eksportujących Jushi/Hengshi China oraz egipskich producentów eksportujących Jushi/Hengshi Egypt, jak również rządu Egiptu.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (127) Produkt objęty postępowaniem ⁽³¹⁾ stanowią *materiały z tkanych lub zszywanych niedoprzędów z ciągłego włókna szklanego lub przędzy, z innymi elementami lub bez tych elementów, z wyłączeniem produktów impregnowanych lub preimpregnowanych (prepregów) oraz z wyłączeniem tkanin siatkowych o otwartych oczkach, o rozmiarze oczka powyżej 1,8 mm w wymiarze długości i szerokości oraz o masie powierzchniowej powyżej 35 g/m² („materiały z włókna szklanego”)* pochodzące z ChRL i Egiptu, obecnie objęte kodami CN ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 i ex 7019 90 00 (kody TARIC 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 i 7019 90 00 80) („produkt objęty postępowaniem”).
- (128) Materiały z włókna szklanego mają szereg zastosowań, na przykład w produkcji łopat turbin wiatrowych, w produkcji łodzi, ciężarówek i sprzętu sportowego, a także w systemach renowacji rurociągów.

2.2. Produkt podobny

- (129) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem,
  - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym państw, których dotyczy postępowanie, oraz
  - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (130) Komisja uznała zatem, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

⁽³¹⁾ Jak wyjaśniono w zawiadomieniu wyjaśniającym.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu definicji produktu

- (131) Jeden producent eksportujący oraz Ministerstwo Transportu Arabskiej Republiki Egiptu twierdzili, że zestawy wstępnie pociętych materiałów z włókna szklanego nie powinny wchodzić w zakres dochodzenia. Twierdzili oni, że zestawy wstępnie pociętych materiałów z włókna szklanego będą stanowiły produkt przetworzony wymagający podjęcia dodatkowych czynności związanych z produkcją oraz różniący się pod względem właściwości fizycznych z powodu znacznie mniejszych wymiarów. Będzie on występował w różnych kształtach i opakowaniach składających się z mniejszych fragmentów materiałów. Stwierdzono również, że nie wystąpi ryzyko obejścia środków w wyniku wyłączenia zestawów, ponieważ proces cięcia będzie nieodwracalny, a produkt nie jest wymienny z niepociętymi materiałami z włókna szklanego.
- (132) Skarżący utrzymywał, że wstępnie pocięte materiały z włókna szklanego i niepocięte materiały z włókna szklanego mają te same właściwości podstawowe oraz końcowe przeznaczenie. Jako że materiały z włókna szklanego to materiały wzmacniające, cięcie konturowe jest w ich przypadku konieczne, aby dopasować je do kształtu produktu, który należy wzmacnić, ale nie zmienia to ich podstawowych właściwości jako takich. Proces cięcia może być prowadzony przez producenta materiałów z włókna szklanego, niezależny przemysłowy podmiot wycinający lub samego klienta. Jest to prosta i niskonakładowa operacja. Skarżący twierdził ponadto, że użytkownicy nie postrzegają wstępnie pociętych materiałów z włókna szklanego w inny sposób niż pozostałe materiały z włókna szklanego, ponieważ materiały z włókna szklanego produkuje się zwykle zgodnie ze specyfikacjami użytkownika. Gdyby proces cięcia prowadził do zmiany właściwości materiałów z włókna szklanego, uniemożliwiłoby to ich wykorzystanie przez określonego klienta.
- (133) Dochodzenie wykazało, że procesy wstępnego cięcia i tworzenia zestawów nie powodują zmiany podstawowych właściwości fizycznych, technicznych czy chemicznych materiałów z włókna szklanego lub ich podstawowych zastosowań końcowych. Oba produkty nabywają w dużej mierze ci sami klienci i oba sprzedaje się za pośrednictwem tych samych sieci dystrybucji.
- (134) W toku dochodzenia potwierdzono również, że w przypadku większości zastosowań materiały z włókna szklanego produkuje się na zamówienie, zgodnie ze specyfikacjami klientów. Zestawy wstępnie pociętych materiałów z włókna szklanego odpowiadają tylko wymogom dodatkowej specyfikacji w zamówieniu klienta. Fakt, że te zestawy wstępnie pociętych materiałów z włókna szklanego umieszcza się w innym opakowaniu, również nie wpływa na zmianę ich właściwości. Ponieważ materiały z włókna szklanego zamawiane są coraz częściej w formie zestawów wstępnie pociętych materiałów z włókna szklanego i coraz częściej wykorzystuje się usługi zewnętrznych podmiotów kompletujących zestawy, istniałoby wysokie ryzyko obejścia środków, gdyby wstępnie pocięte materiały z włókna szklanego wyłączono z zakresu dochodzenia. Z tego powodu Komisja stwierdziła, że wyłączenie wstępnie pociętych materiałów z włókna szklanego z zakresu dochodzenia nie byłoby właściwe.
- (135) Inny producent eksportujący utrzymywał, że przędzę z włókna szklanego powinno się uznać za wyłączone z zakresu dochodzenia. Ten producent eksportujący twierdził, że o przędzy z włókna szklanego nie wspomniano wyraźnie w kwestionariuszu, skardze ani w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, co wskazywałoby na fakt, że nie jest ona objęta zakresem produktu. Ponadto twierdził on, że materiały z przędzy z włókna szklanego nie mogą być klasyfikowane na podstawie właściwości do numeru kontrolnego produktu („PCN”), że materiały z przędzy z włókna szklanego będą importowane pod innymi kodami CN niż kody, o których mowa w skardze oraz że przędza z włókna szklanego nie będzie również objęta środkami, które obejmują niedoprzędę z włókien szklanych w innych postępowaniach.
- (136) Skarżący i inny producent unijny (niebędący stroną skargi) twierdzili, że tylko materiały z przędzy z nieskręconych włókien szklanych powinny być objęte dochodzeniem, natomiast przędza z włókien skręconych może być wyłączona z zakresu tego dochodzenia. Skarżący dowodził, że przędza z nieskręconych włókien szklanych ma właściwości niedoprzędów z włókien szklanych i składa się z wiązki nieskręconych włókien lub pasem oraz że jest również stosowana w tych samych celach co niedoprzędę i jej średnica wynosi zwykle 13–24 mikrometrów, a gęstość liniowa 300–4 800 teksów.
- (137) W odniesieniu do włączenia materiałów z przędzy z włókna szklanego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania określono produkt objęty dochodzeniem jako „materiały z tkanych lub zszywanych niedoprzędów z ciągłego włókna szklanego lub przędzy [...]”⁽³²⁾. Dochodzenie wykazało, że przędza z nieskręconych włókien szklanych ma te same podstawowe właściwości, co niedoprzędę z włókien szklanych, tj. składa się z wiązki nieskręconych włókien lub pasm, oraz że jest również stosowana w tych samych celach. Zarówno przędza, jak i niedoprzędę mają zwykle średnicę 13–24 mikrometrów oraz gęstość liniową 300–4 800 teksów. Wyłączenie tych rodzajów produktu z zakresu dochodzenia nie byłoby zatem właściwe.

⁽³²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania, którego treść uściślono w zawiadomieniu wyjaśniającym.

- (138) W odniesieniu do materiałów z włókna szklanego wykonywanych głównie z przędzy ze skręconych włókien szklanych Komisja zauważa, że produkt ten, który ma inne właściwości podstawowe i ma również inne zastosowania końcowe, np. w obwodach drukowanych, nie stanowił nigdy części produktu objętego postępowaniem. Komisja wyraźnie uściśliła ten punkt w zawiadomieniu wyjaśniającym.

3. SUBSYDIOWANIE: CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA

3.1. Wprowadzenie: Przedstawienie planów, projektów i innych dokumentów rządowych

- (139) Przed przeprowadzeniem analizy domniemanego subsydiowania w postaci konkretnych subsydiów lub programów subsydiów Komisja poddała ocenie plany, projekty i inne dokumenty rządowe, które miały znaczenie dla co najmniej jednego subsydium lub programu subsydiowania. Komisja stwierdziła, że wszystkie subsydia lub programy subsydiów będące przedmiotem oceny są częścią wdrażania planów centralnego rządu ChRL mających na celu pobudzenie przemysłu materiałów z włókna szklanego z powodów wymienionych poniżej.
- (140) W chińskim 12. planie pięcioletnim na rzecz krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego („12. plan pięcioletni”) podkreślono znaczenie przemysłu nowych materiałów, który obejmuje materiały z włókna szklanego, jako „strategicznego rozwijającego się przemysłu” i stwierdzono, że należy go rozwinąć do poziomu „wiodącego filaru przemysłu” w drodze kompleksowego wspierania politycznego oraz programowego⁽³³⁾. Ponadto chiński 13. plan pięcioletni na rzecz krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego („13. plan pięcioletni”), który obejmuje lata 2016–2020, ma na celu rozwój kolejnych gałęzi przemysłu nowych materiałów poprzez wzmocnienie badań i rozwoju oraz zwiększenie zdolności do innowacji w przemyśle wytwórczym⁽³⁴⁾.
- (141) W 13. planie pięcioletnim podkreślono strategiczną wizję rządu ChRL dotyczącą poprawy funkcjonowania i promowania najważniejszych gałęzi przemysłu. Podkreślono rolę innowacji technologicznych w rozwoju gospodarczym ChRL oraz utrzymujące się znaczenie „zielonych” zasad rozwoju. Zgodnie z rozdziałem 5 jedną z głównych linii rozwoju jest wspieranie modernizacji tradycyjnej struktury przemysłowej, podobnie jak miało to miejsce w 12. planie pięcioletnim. Kwestię tę omówiono dokładniej w rozdziale 22, w którym objaśniono strategię modernizacji przemysłu tradycyjnego w ChRL poprzez promowanie konwersji technologicznej tego przemysłu. W tym względzie w 13. planie pięcioletnim stwierdzono, że przedsiębiorstwa zostaną objęte wsparciem, by „w kompleksowy sposób udoskonalić takie obszary, jak: technologia produktów, urządzenia przemysłowe, ochrona środowiska i efektywność energetyczna”.
- (142) W 13. planie pięcioletnim wspomniano o nowych materiałach w kilku przypadkach: „Będziemy działać szybciej, aby dokonać przełomów w podstawowych technologiach w dziedzinach takich jak informacje i komunikacja nowej generacji, nowa energia, nowe materiały [...]”⁽³⁵⁾. W planie przewidziano ponadto realizację projektów związanych z badaniem, rozwojem i zastosowaniem kluczowych nowych materiałów⁽³⁶⁾.
- (143) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd ChRL powtórzył swoje podstawowe stanowisko w sprawie chińskich planów pięcioletnich, twierdząc, że nie są one obowiązkowe ani prawnie wiążące, lecz stanowią jedynie wytyczne, ponieważ nie zawierają rzeczywistych przepisów prawnych, sankcji ani żadnych zasad dotyczących ich stosowania. Rząd ChRL stwierdził ponadto, że 12. plan pięcioletni nie ma już zastosowania i nawet jeśli 13. plan pięcioletni byłby prawnie wiążący, co nie jest prawdą, nie wspomina on o materiałach z włókna szklanego. Dodatkowo, chociaż plan odnosi się do „nowych materiałów”, nie definiuje tego terminu. Ponadto 13. plan pięcioletni nie dotyczy konkretnie przemysłu materiałów z włókna szklanego ani „przemysłu nowych materiałów”, ale obejmuje prawie całą gospodarkę.
- (144) Komisja nie zgodziła się z tym stanowiskiem. W rozdziale 17 13. planu pięcioletniego stwierdzono, że: „krajowa strategia i plan rozwoju będą odgrywać rolę przewodnią i ograniczającą”. W związku z tym plan ten nie służy jedynie do wyrażenia ogólnych twierdzeń w celu zachęty – używa się w nim języka wskazującego na jego wiążący charakter.
- (145) Nawet jeżeli 12. plan pięcioletni nie ma już zastosowania, to właśnie w poprzedzającym go planie podkreślono znaczenie przemysłu nowych materiałów jako „strategicznie rozwijającego się przemysłu”, który został rozwinięty w 13. planie pięcioletnim. Jak wykazano w motywach 148 i 149, przemysł nowych materiałów obejmuje przemysł materiałów z włókna szklanego. Jak wspomniano w motywie 141, w 13. planie pięcioletnim podkreślono strategiczną wizję rządu ChRL dotyczącą poprawy funkcjonowania i promowania najważniejszych gałęzi przemysłu; w związku z tym priorytetowo traktuje się w nim niektóre sektory i technologie, w tym materiały z włókna szklanego.

⁽³³⁾ Zob. 12. plan pięcioletni, s. 9.

⁽³⁴⁾ Zob. 13. plan pięcioletni, s. 23 i 24.

⁽³⁵⁾ Zob. 13. plan pięcioletni dotyczący rozwoju gospodarczego i społecznego Chińskiej Republiki Ludowej, część II, rozdział 6, sekcja 1.

⁽³⁶⁾ Ibid., część II, rozdział 6, sekcja 4.

- (146) Zarzuty rządu ChRL w tym zakresie zostały zatem odrzucone.
- (147) Przemysł nowych materiałów jest również przemysłem promowanym w ramach inicjatywy „Made in China 2025”⁽³⁷⁾ i w związku z tym kwalifikuje się do korzystania ze znacznego finansowania ze strony państwa. Stworzono szereg funduszy w celu wspierania inicjatywy „Made in China 2025”, a w związku z tym pośrednio również przemysłu materiałów z włókna szklanego, takich jak narodowy fundusz przemysłu układów scalonych, fundusz na rzecz zaawansowanej produkcji oraz fundusz inwestycyjny na rzecz powstających gałęzi przemysłu⁽³⁸⁾.
- (148) Ponadto materiały z włókna szklanego często uznaje się za należące do kategorii „nowych materiałów”. W planie działania „Made in China 2025”⁽³⁹⁾ wymieniono 10 sektorów strategicznych, które dla rządu ChRL stanowią kluczowe gałęzie przemysłu. Opisuje on w części dotyczącej sektora 9 „nowe materiały” i ich podkategorie, które obejmują zaawansowane materiały podstawowe (pkt 9.1), kluczowe materiały strategiczne (pkt 9.2), w tym wysokowydajne włókna i materiały kompozytowe oraz nowe materiały energetyczne⁽⁴⁰⁾. Sektor nowych materiałów korzysta zatem z wymienionych w dokumencie mechanizmów wsparcia, w tym między innymi z polityki wsparcia finansowego, polityki fiskalnej i podatkowej, nadzoru i wsparcia Rady Państwa⁽⁴¹⁾.
- (149) Ponadto oprócz planu działania inicjatywy „Made in China 2025”, w listopadzie 2016 r. wykaz 10 sektorów strategicznych został dopracowany do postaci Katalogu czterech niezbędnych elementów opublikowanego przez Komitet Doradczy ds. Krajowej Strategii Produkcyjnej (NMSAC), grupę doradczą przy Krajowej Wiodącej Małej Grupie ds. Budowy Krajowej Siły Wytwórczej. W katalogu tym każdy z 10 sektorów strategicznych rozdzielono na cztery rozdziały: (i) podstawowe niezbędne części zamienne, (ii) podstawowe niezbędne materiały, (iii) zaawansowane niezbędne procesy/technologie oraz (iv) przemysłowe platformy technologiczne. Włókno szklane znajduje się w sektorze 7: sprzęt elektryczny, pkt II kluczowy niezbędny materiał: ppkt 16. Płyty izolacyjne z włókna szklanego oraz w sektorze 9: nowe materiały, pkt II kluczowy niezbędny materiał, ppkt 10. Wysokowydajne włókna, monomery i materiały kompozytowe oraz 24. Materiały na bazie szkła.
- (150) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd ChRL stwierdził, że materiały z włókna szklanego nie zostały wymienione w inicjatywie „Made in China 2025”, która jest szeroko dostępna w całej gospodarce, oraz że inicjatywa ta nie jest obowiązkowa, lecz stanowi jedynie wytyczną.
- (151) W tym względzie Komisja powtarza, że inicjatywa „Made in China 2025” jest wyraźnie ukierunkowana na gałęzie przemysłu nowych materiałów, w tym na przemysł materiałów z włókna szklanego, co zostało już wykazane. Przewiduje ona strategiczne wsparcie i gwarancję poprzez m.in. ulepszoną politykę wsparcia finansowego i zwiększone wsparcie polityki podatkowej. Na przykład w inicjatywie wyraźnie przewidziano „zwiększenie wsparcia dla nowej generacji technologii informacyjnej, sprzętu najwyższej klasy, nowych materiałów itp.”.
- (152) W inicjatywie „Made in China 2025” stwierdza się, że jest to „program działań w pierwszych dziesięciu latach wdrażania strategii siły wytwórczej”, i określa się w nim jasne polityki i cele strategiczne. W inicjatywie „Made in China 2025” przewiduje się również, że „różne regiony opracują konkretny program wdrożeniowy i dopracują środki polityki w celu zapewnienia realizacji różnych zadań”, a następnie stwierdza, że „Ministerstwo Przemysłu i Technologii Informacyjnej wzmocni analizę śledzenia, nadzór i kierownictwo wspólnie z odpowiednimi departamentami, a także będzie terminowo informować Radę Państwa o najważniejszych wydarzeniach”. Ponadto inicjatywa „Made in China 2025” jest wspierana przez środki wykonawcze, takie jak plan działania „Made in China 2025” oraz „Zawiadomienie Urzędu Generalnego Ministerstwa Przemysłu i Technologii Informacyjnej w sprawie wydania przewodnika finansowania transformacji przemysłowej i modernizacji (»Made in China 2025«) na 2017 r.”⁽⁴²⁾, przewidujące środki finansowe, z których skorzystali niektórzy współpracujący producenci eksportujący materiały z włókna szklanego. Ponadto Plan rozwoju przemysłu materiałów budowlanych (2016–2020), o którym mowa w motywie 153, „przygotowano w oparciu o zarys 13. planu pięcioletniego na rzecz rozwoju gospodarki narodowej i rozwoju społecznego Chińskiej Republiki Ludowej oraz strategię Made in China 2025”. Biorąc pod uwagę powyższe, wydaje się, że inicjatywa „Made in China 2025” nie jest jedynie wytyczną; wręcz przeciwnie, wydaje się mieć faktycznie skutek obowiązkowy i jest w dużej mierze realizowana. W związku z powyższym argumenty rządu ChRL odrzucono.

⁽³⁷⁾ http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm

⁽³⁸⁾ Zob. komisja ds. przeglądu amerykańsko-chińskich relacji gospodarczych i bezpieczeństwa: 13. plan pięcioletni, s. 12

⁽³⁹⁾ <https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf>

⁽⁴⁰⁾ Zob. plan działania inicjatywy „Made in China 2025”, s. 142, 152.

⁽⁴¹⁾ Zob. „Made in China 2025”, rozdział 4: Wsparcie strategiczne i zaopatrzenie.

⁽⁴²⁾ <http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n3757016/c5657745/content.html>

- (153) Ponadto w ramach Planu rozwoju przemysłu materiałów budowlanych (2016–2020) promuje się również przemysł materiałów z włókna szklanego. W planie tym wezwano do zoptymalizowania struktury przemysłowej, między innymi poprzez rozwijanie powstających sektorów, takich jak przemysł materiałów na bazie szkła, ceramiki przemysłowej, soczewek wewnątrzgałkowych, wysokosprawnych włókien i materiałów kompozytowych oraz grafenu i materiałów modyfikowanych. Ma to zostać osiągnięte dzięki rządowym środkom finansowym, polityce podatkowej, finansowej, cenowej, energetycznej i polityce ochrony środowiska oraz wspieraniu kapitału przeznaczonego na udział w fuzjach, przejęciach i restrukturyzacji przedsiębiorstw z branży materiałów budowlanych za pośrednictwem różnych środków, w tym udzielania kredytów⁽⁴³⁾.
- (154) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd ChRL stwierdził, że Plan rozwoju przemysłu materiałów budowlanych ma zastosowanie do wszystkich materiałów budowlanych, a zatem jest również szeroko dostępny w całej gospodarce. Co więcej, plan ten dotyczy jedynie ogólnych informacji na temat polityki rządu.
- (155) W Planie rozwoju przemysłu materiałów budowlanych przewiduje się szczególne środki ukierunkowane na przemysł materiałów budowlanych, do którego należy przemysł materiałów z włókna szklanego, jak wyjaśniono w motywie 166. Komisja nie zgadza się zatem ze stwierdzeniem rządu ChRL, że jest on dostępny w całej gospodarce.
- (156) Chociaż Plan rozwoju przemysłu materiałów budowlanych może wyglądać jedynie na wytyczne, jak wspomniano w motywie 152, jest on realizacją 13. planu pięcioletniego oraz strategii „Made in China 2025”. Ma on na celu „promowanie transformacji i modernizacji przemysłu materiałów budowlanych, ułatwienie przekształcenia przemysłu materiałów budowlanych z dużego przemysłu w potężny przemysł oraz osiągnięcie zrównoważonego rozwoju w okresie realizacji »13. planu pięcioletniego«” oraz określa jasne zadania i projekty w celu osiągnięcia ustalonych celów w określonym, konkretnym okresie pięcioletnim⁽⁴⁴⁾. Dlatego też traktowanie go czysto jako wytycznych jest dyskusyjne, a tym bardziej, gdy rozpatruje się go w szerszym kontekście.
- (157) Przemysł materiałów z włókna szklanego jest również ujęty w planie rozwoju inteligentnej produkcji (2016–2020) opublikowanym przez chińskie Ministerstwo Przemysłu i Technologii Informatycznej („MIIT”), w którym określono 10 kluczowych zadań mających na celu skrócenie cyklu rozwoju produktu, poprawę wydajności produkcji, jakości produktu, zmniejszenie kosztów operacyjnych, zasobów i zużycia energii oraz przyspieszenie rozwoju inteligentnej produkcji. W 2018 r. Rada Państwowa ogłosiła plany Chin dotyczące rozszerzenia programu inteligentnej produkcji poprzez dodanie około 100 projektów pilotażowych w tym samym roku, a zgodnie z publicznie dostępnymi informacjami jeden ze współpracujących producentów eksportujących, Taishan Fiberglass, Inc., został w 2015 r. zaliczony przez MIIT do „Inteligentnych zakładów produkcyjnych”⁽⁴⁵⁾.
- (158) Według rządu ChRL plan rozwoju inteligentnej produkcji (2016–2020) nie ma znaczenia, ponieważ nie dotyczy on konkretnie przemysłu materiałów z włókna szklanego, ale całego przemysłu wytwórczego. Ponadto rząd ChRL stwierdził, że plan nie jest dokumentem obowiązkowym, lecz zwykłą wytyczną.
- (159) Plan rozwoju inteligentnej produkcji (2016–2020) został „opracowany zgodnie z zarysem 13. planu pięcioletniego na rzecz rozwoju gospodarki narodowej i rozwoju społecznego Chińskiej Republiki Ludowej oraz strategią »Made in China 2025«”⁽⁴⁶⁾. W związku z tym realizuje on strategię określoną w tych dokumentach. Jak już wcześniej wyjaśniono, 13. plan pięcioletni i strategia „Made in China 2025” są ukierunkowane w szczególności na niektóre gałęzie przemysłu, wśród których można wymienić przemysł materiałów z włókna szklanego jako część przemysłu nowych materiałów. Ponadto w wielu przypadkach plan rozwoju inteligentnej produkcji odnosi się do dziesięciu kluczowych obszarów strategii „Made in China 2025”. W szczególności w „Kolumnie specjalnej 6 – nacisk na inteligentną transformację w kluczowej dziedzinie” przewiduje się, że „w odniesieniu do technologii informacyjnych nowej generacji, [...] nowych materiałów, [...] materiałów budowlanych [...] promowane jest intensywne zastosowanie inteligentnych i cyfrowych technologii w badaniach i rozwoju oraz projektowaniu, produkcji, logistyce i magazynowaniu, obsłudze i zarządzaniu, usługach posprzedażnej i innych kluczowych ogniwach przedsiębiorstw”. Plan rozwoju inteligentnej produkcji (2016–2020) dotyczy zatem kluczowych gałęzi przemysłu określonych w strategii „Made in China 2025” i obejmuje m.in. sektory nowych materiałów i materiałów budowlanych, do których należy przemysł materiałów z włókna szklanego.

⁽⁴³⁾ Zob. Plan rozwoju przemysłu materiałów budowlanych (2016–2020).

⁽⁴⁴⁾ Zob. Plan rozwoju przemysłu materiałów budowlanych (2016–2020).

⁽⁴⁵⁾ Strona internetowa Taishan Fiberglass Inc.

⁽⁴⁶⁾ Zob. plan rozwoju inteligentnej produkcji (2016–2020).

- (160) Komisja zauważa również, że język użyty w planie rozwoju inteligentnej produkcji (2016–2020) sugeruje obowiązkowy charakter tego dokumentu. W szczególności sekcja II (III) „Cele rozwojowe” stanowi, że „Przed 2025 r. wdrożona zostanie strategia »dwuetapowa« w celu promowania rozwoju inteligentnej produkcji: na pierwszym etapie, do 2020 r., wzmocnione zostaną oczywiście podstawy rozwoju inteligentnej produkcji i zdolności wspierające, produkcja cyfrowa będzie zasadniczo realizowana w kluczowej dziedzinie tradycyjnego przemysłu wytwórczego, a inteligentna transformacja kluczowych gałęzi przemysłu wraz z warunkami i podstawami poczyni oczywiste postępy; na drugim etapie, do 2025 r., system wsparcia inteligentnej produkcji jest w zasadzie ustanowiony, a inteligentna transformacja jest początkowo realizowana w kluczowych gałęziach przemysłu”. Ponadto sekcja V „Organizacja i wdrażanie” stanowi, że „Ministerstwo Przemysłu i Technologii Informatycznej oraz Ministerstwo Finansów są odpowiedzialne za organizację i realizację planu, wzmocnienie przywództwa, staranne organizowanie wdrażania różnych zadań i środków” oraz że „właściwe departamenty przemysłu i technologii informacyjnej oraz finansów w różnych regionach szybko sformułują schemat wdrażania związany z planem, wdrożą odpowiednie polityki wspierające oraz zakończą prace związane z przekazywaniem informacji zwrotnych zgodnie z podziałem odpowiedzialności”. W związku z tym Komisja stwierdziła, że w planie rozwoju inteligentnej produkcji jasno określono cele, które są obowiązkowe dla zaangażowanych przedsiębiorstw.
- (161) W świetle powyższych ustaleń twierdzenia rządu ChRL zostały odrzucone.
- (162) Ponadto chiński katalog zaawansowanych technologicznie produktów eksportowych wydany przez Ministerstwo Nauki i Technologii, Ministerstwo Handlu Zagranicznego i Główny Urząd Celný zawiera wykaz 1900 zaawansowanych technologicznie produktów podzielonych na 8 kategorii, które są przedmiotem preferencyjnej polityki eksportowej rządu ChRL. Jedną z tych kategorii jest kategoria „Nowe materiały”, która obejmuje materiały z włókna szklanego⁽⁴⁷⁾. Ponadto chiński katalog zaawansowanych technologicznie produktów wydany przez Ministerstwo Nauki i Technologii, Ministerstwo Finansów oraz Państwowy Urząd Podatkowy odnosi się do 11 obszarów, w tym do „kategorii nowych materiałów”. Ponadto, zgodnie z ustawą ChRL o postępie naukowo-technologicznym, przedsiębiorstwa sektora zaawansowanych technologii utworzone w strefach rozwoju zaawansowanych technologii mogą korzystać z wykazu polityk preferencyjnych obejmujących: (i) stawkę podatku dochodowego od przedsiębiorstw w wysokości 15 %, zamiast normalnej stawki w wysokości 25 %; (ii) jeżeli wartość produkcji produktów przeznaczonych na wywóz osiągnie 70 % całkowitej wartości w danym roku, stawka podatku dochodowego od przedsiębiorstw jest dalej obniżana do 10 %; (iii) nowo utworzone przedsiębiorstwa sektora zaawansowanych technologii są zwolnione z podatku dochodowego od przedsiębiorstw przez pierwsze dwa lata od daty rozpoczęcia produkcji; (iv) nowopowstałe przedsiębiorstwa sektora zaawansowanych technologii są zwolnione z podatku budowlanego; (v) w przypadku rozwoju nowych technologii oraz zakładów produkcyjnych i operacyjnych, grunty przeznaczone na badania i rozwój są zwolnione z podatku; (vi) sprzęt używany przez przedsiębiorstwa sektora zaawansowanych technologii do produkcji i rozwoju zaawansowanych technologii podlega przyspieszonej amortyzacji; (vii) produkty eksportowe produkowane przez przedsiębiorstwa sektora zaawansowanych technologii są zwolnione z ceł wywozowych, z wyjątkiem tych ograniczonych przez państwo lub dotyczących konkretnych produktów itp.⁽⁴⁸⁾.
- (163) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd ChRL stwierdził, że chiński katalog zaawansowanych technologicznie produktów, w związku z ustawą ChRL o postępie naukowo-technologicznym, nie dotyczy niektórych gałęzi przemysłu, ponieważ dokumenty te określają obiektywne kryteria kwalifikowalności, które stosuje się automatycznie.
- (164) W tym względzie, jak już wspomniano w motywie 162, chiński katalog zaawansowanych technologicznie produktów eksportowych zawiera wykaz zaawansowanych technologicznie produktów podzielonych na 8 kategorii, do których należą „nowe materiały”. Komisja zauważa ponadto, że chiński katalog zaawansowanych technologicznie produktów odnosi się do 11 obszarów – jednym z nich jest obszar „6. Nowe materiały”. Biorąc pod uwagę, że oba katalogi ograniczają się do pewnej liczby obszarów, nie można stwierdzić, że mają one zastosowanie do wszystkich gałęzi przemysłu. W związku z powyższym argument rządu ChRL odrzucono.
- (165) W rozdziale III tymczasowych przepisów w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej (decyzja nr 40 2005 Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej) („decyzja nr 40”) mowa o „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu”, który obejmuje trzy kategorie, a mianowicie projekty promowane, projekty ograniczone i projektów zlikwidowane. Zgodnie z art. XVII decyzji, jeżeli „projekt inwestycyjny należy do grupy projektów promowanych, jest on badany i zatwierdzany oraz rejestrowany zgodnie z odpowiednimi krajowymi

⁽⁴⁷⁾ Preferencyjna polityka Krajowych Stref Rozwoju Przemysłu Wykorzystującego Zaawansowane Technologie, s. 12–14.

⁽⁴⁸⁾ Preferencyjna polityka Krajowych Stref Rozwoju Przemysłu Wykorzystującego Zaawansowane Technologie, s. 1.

przepisami dotyczącymi inwestycji; wszystkie instytucje finansowe udzielają wsparcia kredytowego zgodnie z zasadami udzielania kredytów; urzędnicy samoobsługowe importowane w łącznej kwocie inwestycji, z wyjątkiem towarów uwzględnionych w katalogu niezwolnionych z cła towarów importowanych w ramach krajowych projektów inwestycyjnych (zmienionym w 2000 r.) wydanym przez Ministerstwo Finansów, moga być zwolnione z należności celnych przywozowych i podatku od wartości dodanej związanego z przywozem, chyba że pojawią się nowe przepisy dotyczące niezwolnionych z cła projektów inwestycyjnych. Inne polityki sprzyjające w zakresie promowanych projektów przemysłowych wdraża się zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi”.

- (166) W Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.)⁽⁴⁹⁾ w kategorii I „Promowanie” wymieniono:

„XII. Materiały budowlane:

[...]

6. Rozwój technologii i produkcja bezzasadowego włókna szklanego w piecu szklarskim oraz wysokowydajnych włókien szklanych i produktów z roczną wydajnością 50 000 ton”.

- (167) Według rządu ChRL decyzja nr 40 nie jest specyficzna dla danego przedsiębiorstwa lub gałęzi przemysłu, zgodnie z art. 2 ust. 1 porozumienia SCM, lecz dla niektórych projektów promowanych. Ponadto decyzja nr 40 nie jest obowiązkowa. Rząd ChRL potwierdził, że wspomniany przez Komisję Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu jest nieistotny, ponieważ Komisja odnosi się do wersji tego katalogu z 2011 r., która już wygasła. Według rządu ChRL w nowej wersji tego katalogu nie wspomniano o materiałach z włókna szklanego.

- (168) Po pierwsze, Komisja wskazuje, że odwołała się do „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.)”; nie odniosła się zatem do wersji z 2011 r., lecz do wersji poprawionej w 2013 r. Zgodnie z wiedzą Komisji ostatnia zmiana katalogu została zatwierdzona dekretem Krajowej Komisji Rozwoju i Reform Chińskiej Republiki Ludowej nr 29 z dnia 27 sierpnia 2019 r. i weszła w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.⁽⁵⁰⁾ Ten nowy „katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2019 r.)” rzeczywiście uchylił „Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawka)”. Został on jednak przyjęty i wszedł w życie po okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym „Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.)” stosowano w okresie objętym dochodzeniem. W każdym razie, wbrew oświadczeniu rządu ChRL, wersja „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu” z 2019 r. odnosi się do materiałów z włókna szklanego w sekcji I „Promowane sektory” w następujący sposób:

„XII. Materiały budowlane

[...]

6. [...] Rozwój technologii i produkcja wysokowydajnych włókien szklanych i produktów z włókien szklanych, takich jak zdegradowany i nieregularny przekrój poprzeczny”.

- (169) Po drugie, Komisja nie zgadza się z tym, że decyzja nr 40 nie ma skutku obowiązkowego. Decyzja nr 40 ustanawia tymczasowe przepisy wspierające restrukturyzację przemysłową i odnosi się do „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu”, w którym zdefiniowano trzy rodzaje treści: treści dotyczące projektów promowanych, projektów ograniczonych i projektów zlikwidowanych. W art. XVII decyzji nr 40 ustanowiono obowiązkowy sposób postępowania z projektami inwestycyjnymi należącymi do promowanych treści, np. „wszystkie instytucje finansowe udzielają wsparcia kredytowego zgodnie z zasadami udzielania kredytów”, „inne polityki sprzyjające w zakresie promowanych projektów przemysłowych wdraża się zgodnie z odpowiednimi

⁽⁴⁹⁾ Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.) (wydany na podstawie zarządzenia nr 9 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w dniu 27 marca 2011 r., zmieniony decyzją Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w sprawie zmiany odpowiednich pozycji w katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) wydanej na podstawie zarządzenia nr 21 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform z dnia 16 lutego 2013 r.).

⁽⁵⁰⁾ <http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf>

przepisami krajowymi”. Ponadto art. XXI stanowi, że „odpowiednie polityki preferencyjne wdrażane zgodnie z katalogiem sektorów przemysłu, produktów i technologii obecnie szczególnie wspieranych przez państwo (zmienionym w 2000 r.) są dostosowywane w celu ich wdrożenia zgodnie z zachęcającą zawartością Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu”. W związku z tym decyzja nr 40 ma w tym względzie skutek obowiązkowy. W kategorii I „Promowanie” Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu wymieniono pewną liczbę projektów w ramach pewnej liczby sektorów przemysłu. Jak wyjaśniono w motywie 166, obejmuje on przemysł materiałów budowlanych i konkretne projekty związane z przemysłem materiałów z włókna szklanego. W związku z tym decyzja nr 40 wraz z „Katalogiem wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu” przewiduje szczególne traktowanie niektórych projektów w ramach pewnych promowanych sektorów przemysłu. A zatem, mimo że dokumenty te odnoszą się do konkretnych projektów, najpierw ustanawiają one konkretne sektory przemysłu, które są promowane, a następnie pewne projekty w tych sektorach, które mogłyby korzystać z preferencyjnego traktowania przewidzianego w decyzji nr 40. W związku z powyższym Komisja odrzuciła argumenty rządu ChRL.

- (170) Ponadto materiały z włókna szklanego są objęte Planem rozwoju przemysłu materiałów budowlanych na lata 2016–2020⁽⁵¹⁾, w którym przewidziano między innymi przejście przemysłu materiałów budowlanych od dużego przemysłu do silnego przemysłu. Przewidziano w nim także optymalizację struktur sektora budowlanego, zwiększenie bezpieczeństwa dostaw kluczowych materiałów, zwiększenie poziomu koncentracji w przemyśle oraz zwiększenie konkurencyjności międzynarodowej. W planie przewidziano ilościowe cele rozwoju, kontrolę rządową nad zdolnością produkcyjną, szczegółowe cele produkcji, geograficzne rozmieszczenie gałęzi przemysłu w prowincjach ChRL, bezpieczeństwo dostaw, rozwój konkretnych gałęzi przemysłu, kontrolę i wpływ rządu w odniesieniu do przedsiębiorstw oraz środki wspierania przemysłu⁽⁵²⁾. Świadczy to o silnie zaznaczającej się obecności i interwencji państwa w przemyśle włókien szklanych.
- (171) 13. plan pięcioletni na rzecz przemysłu materiałów z włókna i materiałów kompozytowych⁽⁵³⁾ jest planem skierowanym głównie do przemysłu materiałów z włókna. Zawiera on jasne wytyczne dotyczące rozwoju sektora, na przykład w sekcji III.3 ustalono następujący cel:
- (172) „Aktywna integracja i modernizacja łańcucha przemysłowego na jego początku i końcu w celu utrzymania zdrowego i stabilnego rozwoju przemysłu materiałów z włókna i materiałów kompozytowych: Zachęcanie dużych przedsiębiorstw dysponujących piecami (wannami) szklarskimi do stałego wdrażania strategii rozwoju „go global”, wdrażania globalnych wzorców zdolności produkcyjnych. Na tej podstawie: – utrzymywanie kontroli nad krajowym wskaźnikiem wzrostu wielkości produkcji włókna szklanego na stosunkowo niskim poziomie; – jednoczesne ograniczanie wskaźnika wywozu krajowych włókien szklanych i produktów; – aktywne dostosowywanie struktur produktów; [...] – aktywne dostosowywanie struktury produktu i prowadzenie przedsiębiorstw do realizacji zróżnicowanego rozwoju, energiczne rozwijanie wysoce intensywnego przetwarzania produktów z włókna szklanego, zwiększanie rozmiarów rynku produktów z włókien i materiałów kompozytowych w obszarach zastosowań od średniego do wysokiego szczebla oraz zwiększenie jakości produktu i wartości dodanej. Zapewnienie, aby roczna stopa wzrostu głównych przychodów z działalności gospodarczej przemysłu materiałów z włókien i z kompozytu była wyższa niż krajowa stopa wzrostu PKB o około 5–6 punktów procentowych, tj. aby od 2020 r. łączne przychody przedsiębiorstw powyżej wskazanej wielkości osiągnęły 500 mld juanów, czyli dwa razy więcej w porównaniu z sytuacją przeważającą pod koniec obowiązywania 12. planu pięcioletniego”.⁽⁵⁴⁾
- (173) Ponadto w sekcji IV.3.4 tego planu ustanowiono podstawy rządowego programu dla przedsiębiorstw i całego przemysłu:
- (174) „Prowadzenie różnych rodzajów przedsiębiorstw do zaangażowania się w zróżnicowane działania, z uwzględnieniem ich indywidualnych zalet i konkretnych segmentów rynku. W szczególności konieczne jest skierowanie małych i średnich przedsiębiorstw na ścieżkę wzrostu polegającą na wypełnianiu konkretnych luk, na kompletności małych przedsiębiorstw z dużymi, na postrzeganiu specjalizacji jako drogi do sukcesu. Dzięki zróżnicowanym działaniom unika się konkurencji skali między dużymi przedsiębiorstwami oraz konkurencji między podobnymi przedsiębiorstwami, a tym samym eliminuje się rynek konkurencji wyrobów wytwarzanych po niskich

⁽⁵¹⁾ Plan rozwoju przemysłu materiałów budowlanych na lata 2016–2020, Ministerstwo Przemysłu i Technologii Informacyjnej, GXGB [2016] nr 315.

⁽⁵²⁾ Sprawozdanie, rozdział 12.3.1.4, s. 283–286.

⁽⁵³⁾ 13. plan pięcioletni na rzecz przemysłu materiałów z włókna i materiałów kompozytowych opublikowany przez Chińskie stowarzyszenie przemysłu włókien szklanych i Chińskie stowarzyszenie materiałów kompozytowych w dniu 2 czerwca 2015 r.

⁽⁵⁴⁾ Ibid., sekcja III.3.

kosztach. Jednocześnie przy wyspecjalizowanej produkcji małe i średnie przedsiębiorstwa mogą również zyskać szacunek i uwagę dużych przedsiębiorstw, nawiązać bliskie powiązania kooperacyjne z dużymi przedsiębiorstwami i skutecznie wspierać i propagować rozwój dużych przedsiębiorstw”.

- (175) Stowarzyszenia przemysłowe są ściśle powiązane z państwem, w większości ze względu na znaczenie budowania KPCh w tych stowarzyszeniach⁽⁵⁵⁾. Przepisy sekcji IV.3.6 tego samego planu również wskazują na ingerencję państwa w produkcję włókna, w tym w sektor materiałów z włókna szklanego:

„[Stowarzyszenie]

- pomaga rządowi należycie formułować i wdrażać politykę przemysłową w celu zapewnienia właściwego rozwoju sektora;
- zapewnia skuteczne wdrażanie sektorowego systemu wprowadzania produktów i zarządzania nimi, a jednocześnie eksploruje i wdraża system wprowadzania i zarządzania mający zastosowanie do sektora materiałów kompozytowych;
- ustanawia i wdraża sektorowe systemy wprowadzania produktów i zarządzania nimi w celu:
- *skutecznego ograniczenia powielania na niskim szczeblu;*
- wzmacniania świadomości przedsiębiorstw w zakresie samodyscypliny, jak również perspektyw sektora;
- sprzyjania eliminacji przestarzałych mocy produkcyjnych oraz transformacji i modernizacji sektora;
- utrzymania właściwej i uporządkowanej konkurencji oraz uporządkowanego rozwoju sektora;
- uwzględnia potrzeby sektora w zakresie rozwoju, dąży do ustanowienia polityki i środków zachęty, kieruje właściwym rozwojem sektora;
- aktywnie dąży do uzyskania zwrotu podatku wywozowego od wysoce przetworzonych produktów z włókna szklanego i kieruje właściwym rozwojem przemysłu wysoce intensywnego przetwarzania włókna szklanego;
- aktywnie dąży do uzyskania wprowadzenia i usprawnienia stawek podatku przywozowego i wywozowego w odniesieniu do włókien i materiałów kompozytowych, aby oferować zachęty do wzrostu wywozu produktów z materiałów kompozytowych o wysokiej wartości dodanej;”

- (176) ChRL aktywnie wspiera przemysł materiałów z włókna szklanego na różnych szczeblach rządowych; przykład lokalnej inicjatywy obejmującej jedną ze spółek objętych próbą można znaleźć w 13. planie pięcioletnim miasta Jiujiang dotyczącym rozwoju gospodarczego i społecznego:

Sekcja III 2.2 Skuteczne wdrażanie planu rozwoju w odniesieniu do strategicznych i powstających gałęzi przemysłu

- Nowe materiały:
- [...]
- rozszerzanie i wspieranie łańcucha przemysłu nowych materiałów, sprzyjanie rozwojowi klastrów przemysłu nowych materiałów;
- korzystanie ze strefy rozwoju gospodarczego Jiujiang, okręgowego parku przemysłowego Jiujiang Chihu, parku przemysłowego Yongxiu Xinghuo i bazy produkcji włókna Lushan oraz koncentrowanie się na rozwoju nowych materiałów z silikonu organicznego, materiałów kompozytowych z włókna szklanego, nowych materiałów z włókna biologicznego, nowych materiałów z metalu i nowych materiałów z grafenu;
- [...]

⁽⁵⁵⁾ Zob. dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu z dnia 20 grudnia 2017 r., SWD(2017) 483 final/2, s. 33–34.

- aktywne sprzyjanie nastawionemu na innowacje rozwojowi JUSHI GROUP, Shengxiang Electronics, Cabot Chemical Industry i innych wiodących przedsiębiorstw, ich aktywnemu połączeniu z rynkiem, eksploracji i rozwojowi nowych obszarów zastosowań włókna szklanego i nowych materiałów kompozytowych, aby przyspieszyć transformację i modernizację przemysłu włókna szklanego ⁽⁵⁶⁾.
- (177) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd ChRL stwierdził, że 13. plan pięcioletni na rzecz przemysłu materiałów z włókna i materiałów kompozytowych oraz 13. plan pięcioletni miasta Jiujiang dotyczą jedynie ogólnych informacji na temat polityki rządu, bez bezpośredniego związku z którymkolwiek z domniemyanych programów subsydiowania, o których mowa, i w związku z tym nie stanowią „wystarczających dowodów” na jego szczegółowość.
- (178) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Jak wyjaśniono w motywach 171–172, 13. plan pięcioletni na rzecz przemysłu materiałów z włókna i materiałów kompozytowych jest planem skierowanym głównie do przemysłu materiałów z włókna i wyraźnie kieruje rozwojem sektora. Nawet jeżeli dokument ten może nie mieć bezpośredniego związku z domniemywanymi programami subsydiowania, jak twierdzi rząd ChRL, wskazano w nim szczególne środki promujące przemysł materiałów z włókna i materiałów kompozytowych. Ponadto, jak wspomniano w motywie 176, 13. plan pięcioletni miasta Jiujiang dotyczący rozwoju gospodarczego i społecznego jest skierowany w szczególności do grupy Jushi, która jest jednym ze współpracujących producentów eksportujących. Z dokumentów tych wynika zatem, że władze chińskie ukierunkowują swoje działania w szczególności na dany sektor przemysłu, w tym na przemysł materiałów z włókna szklanego, oraz na niektóre przedsiębiorstwa z tego sektora. Co za tym idzie argumenty rządu ChRL odrzucono.
- (179) Biorąc pod uwagę powyższe informacje, przemysł materiałów z włókna szklanego jest zatem traktowany jako gałąź przemysłu o znaczeniu podstawowym/strategicznym, o której rozwój aktywnie zabiega rząd ChRL w ramach celu politycznego.
- (180) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd ChRL zgłosił sprzeciw wobec oceny Komisji, zgodnie z którą przemysł materiałów z włókna szklanego jest sektorem promowanym, a z zarzutu Komisji, że przemysł materiałów z włókna szklanego jest w Chinach promowany, nie wynika, że przedmiotowe środki są specyficzne w rozumieniu art. 2 porozumienia SCM.
- (181) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem rządu ChRL. Z ustaleń przedstawionych w motywach 140–178 wynika, że przemysł materiałów z włókna szklanego, jako część przemysłu „materiałów budowlanych” i „nowych materiałów”, jest szczególnym celem różnych narzędzi politycznych i regulacyjnych oraz jest przez nie promowany, a także jest wymieniany w katalogach promowanych sektorów. Fakt, że w dokumentach tych przewiduje się szczególne środki w odniesieniu do niektórych sektorów przemysłu, w tym przemysłu materiałów z włókna szklanego, jest wystarczający do wykazania, że są one specyficzne w rozumieniu art. 2 porozumienia SCM.

3.2. Częściowa odmowa współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów

3.2.1. Zastosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do kredytów preferencyjnych i ubezpieczeń kredytów eksportowych

- (182) Ze względów organizacyjnych Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie specjalnych kwestionariuszy dwóm konkretnym bankom będącym własnością państwa, do których odniesiono się w skardze, Sinosure oraz każdej innej instytucji finansowej, która udziela kredytów lub kredytów eksportowych przedsiębiorstwom objętym próbą.

3.2.1.1. Kredyty preferencyjne

- (183) Rząd ChRL przekazał bankom specjalne kwestionariusze. 15 oddziałów banków potwierdziło niespłacone kredyty udzielone przedsiębiorstwom objętym próbą w OD, jednak nie dostarczyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Tylko wewnętrzny bank jednego z producentów eksportujących (CNBM Finance) oraz jeden bank państwowy (Eksportowo-Importowy Bank Chiński) rzeczywiście odpowiedziały na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ponadto CDB nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, ale był gotów odpowiadać na pytania podczas wizyty weryfikacyjnej.
- (184) Rząd ChRL twierdził, że nie jest uprawniony do żądania informacji od banków będących własnością państwa, które nie wypełniły kwestionariusza, ponieważ banki te funkcjonują niezależnie od rządu ChRL.

⁽⁵⁶⁾ 13. plan pięcioletni miasta Jiujiang na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego.

- (185) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Po pierwsze z posiadanej przez Komisję wiedzy wynika, że rząd ChRL dysponuje informacjami wymaganymi od podmiotów będących własnością państwa (przedsiębiorstw lub instytucji publicznych/finansowych) w przypadku wszystkich podmiotów, w których rząd ChRL jest głównym udziałowcem. Zgodnie z ustawą Chińskiej Republiki Ludowej o państwowych aktywach przedsiębiorstw⁽⁵⁷⁾ agencje ds. administracji i nadzoru nad aktywami państwowymi ustanowione przez Komisję ds. Administracji i Nadzoru nad Aktywami Państwowymi Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej i lokalne ludowe władze państwowe wykonują w imieniu rządu zadania i obowiązki polegające na wnoszeniu wkładu do przedsiębiorstwa, w które inwestuje państwo. Agencje takie mają zatem prawo do otrzymywania zwrotu z aktywów, udziału w podejmowaniu ważnych decyzji i wyborze personelu kierowniczego przedsiębiorstw, w które inwestuje państwo. Zgodnie z art. 17 wyżej wymienionej ustawy o aktywach państwowych przedsiębiorstwa, w które inwestuje państwo, wyrażają ponadto zgodę na administrację i nadzór ze strony władz państwowych oraz właściwych departamentów i agencji rządowych, wyrażają zgodę na nadzór publiczny i odpowiadają przed podmiotami wnoszącymi kapitał.
- (186) Poza tym rząd ChRL posiada uprawnienia niezbędne do interakcji z instytucjami finansowymi, nawet jeżeli nie znajdują się one w posiadaniu państwa, ponieważ wszystkie podlegają jurysdykcji chińskiego bankowego organu regulacyjnego. Na przykład zgodnie z art. 33 i 36 ustawy o nadzorze bankowym⁽⁵⁸⁾ Chińska Komisja Regulacyjna ds. Banków i Ubezpieczeń („CBIRC”) jest uprawniona do wymagania od wszystkich instytucji finansowych mających siedzibę w ChRL przekazywania informacji, takich jak sprawozdania finansowe, sprawozdania statystyczne i informacje dotyczące operacji biznesowych i zarządzania. CBIRC może również nakazać instytucjom finansowym podanie informacji do wiadomości publicznej.
- (187) Co więcej, mimo że jedyny współpracujący bank będący własnością państwa przedstawił ogólne wyjaśnienia dotyczące funkcjonowania swoich systemów przyznawania kredytów i zarządzania ryzykiem, nie przedstawił on jednak konkretnych informacji dotyczących kredytów udzielonych przedsiębiorstwom objętym próbą. Bank ten twierdził, że jest związany wymogami ustawowymi i regulacyjnymi oraz klauzulami umownymi zobowiązującymi go do zachowania poufności informacji dotyczących przedsiębiorstw objętych próbą.
- (188) Komisja zwróciła się zatem do objętych próbą grup producentów eksportujących o udzielenie dostępu do informacji znajdujących się w posiadaniu wszystkich banków, od których otrzymali kredyty, państwowych i prywatnych, na temat poszczególnych przedsiębiorstw. Choć przedsiębiorstwa objęte próbą wyraziły zgodę na udostępnienie danych bankowych w ich sprawie, współpracujący bank odmówił przekazania wymaganych szczegółowych informacji.
- (189) Ostatecznie Komisja otrzymała informacje na temat struktury korporacyjnej i struktury własności wyłącznie od współpracującego banku będącego własnością państwa, lecz nie otrzymała żadnych informacji od pozostałych instytucji finansowych, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą. Żadna z tych instytucji finansowych nie przekazała ponadto jakichkolwiek konkretnych informacji dotyczących oceny ryzyka związanego z kredytami udzielonymi objętym próbą grupom producentów eksportujących.
- (190) Ponieważ Komisja nie posiadała żadnych informacji w odniesieniu do większości banków będących własnością państwa, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą, ani też żadnych informacji dotyczących konkretnych przedsiębiorstw w odniesieniu do kredytów udzielonych przez banki współpracujące, Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia.
- (191) W związku z tym Komisja powiadomiła rząd ChRL, że może być zmuszona do wykorzystania dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, przy ustalaniu istnienia i skali domniemanego subsydiowania za pomocą kredytów preferencyjnych.
- (192) W odpowiedzi na pismo Komisji rząd ChRL sprzeciwił się zastosowaniu przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Zasadniczo rząd ChRL twierdził przede wszystkim, że szczegółowe informacje, o które wystąpiono, nie były konieczne, ponieważ postępowanie opierało się na skardze, która nie spełniała wystarczających wymogów dowodowych określonych w porozumieniu SCM i rozporządzeniu podstawowym. Komisja uznała, że wystarczające dowody zawarte w skardze zostały już omówione w sekcji 1.1.1 powyżej i w związku z tym podtrzymuje swój wniosek, że w skardze przedstawiono dostateczne dowody wskazujące na istnienie domniemanego subsydiowania przez rząd ChRL.

⁽⁵⁷⁾ Ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o państwowych aktywach przedsiębiorstw, dekret nr 5 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej, 28 października 2008 r., art. 11 i 12.

⁽⁵⁸⁾ Ustawa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie regulacji sektora bankowego i nadzoru nad nim, zarządzenie nr 58 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej, 31 października 2006 r.

- (193) Rząd ChRL sprzeciwił się również konkretnie stosowaniu przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego dotyczących kredytów preferencyjnych. Rząd ChRL stwierdził ponownie, że nie posiada żadnych uprawnień w stosunku do banków. Rząd ChRL stwierdził ponadto, że współpracował w miarę swoich najlepszych możliwości, że Komisja nałożyła na niego nadmierny dodatkowy ciężar oraz że brakujące informacje nie były „niezbędne” w rozumieniu art. 28 rozporządzenia podstawowego, ponieważ były dostępne w odpowiedziach udzielonych na kwestionariusze. Rząd ChRL powtórzył te argumenty po ujawnieniu ostatecznych ustaleń.
- (194) Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że rząd ChRL jest upoważniony do zwrócenia się o informacje do banków z powodów wyjaśnionych w motywach 185 i 186 powyżej. Przyznała, że rząd ChRL przekazał odpowiednie kwestionariusze bankom oraz że otrzymała ona konstruktywną odpowiedź od jednego banku będącego własnością państwa. Komisja wykorzystała przekazane w ten sposób informacje i uzupełniła je na podstawie dostępnych faktów wyłącznie w odniesieniu do brakujących elementów.
- (195) Brakujące informacje dotyczą głównie dwóch aspektów. Po pierwsze informacje dotyczące struktury własności i ładu korporacyjnego niewspółpracujących banków były Komisji niezbędne do stwierdzenia, czy banki te są organami publicznymi, czy też nie. Po drugie są to informacje dotyczące konkretnych przedsiębiorstw pochodzące od współpracującego banku, np. informacje dotyczące wewnętrznego procesu zatwierdzania kredytów przez bank oraz oceny zdolności kredytowej przeprowadzanej przez bank w odniesieniu do kredytów udzielanych przedsiębiorstwom objętym próbą, niezbędne w rozumieniu art. 28 rozporządzenia podstawowego do ustalenia, czy przedsiębiorstwom objętym próbą udzielano kredytów po stawkach preferencyjnych. Co więcej, takie wewnętrzne dokumenty mogą przekazać wyłącznie banki, a zatem informacje te nie mogły się znaleźć w odpowiedziach na kwestionariusze udzielonych przez przedsiębiorstwa objęte próbą.
- (196) Rząd ChRL stwierdził również, że informacje dotyczące konkretnych przedsiębiorstw nie mogły zostać przekazane ze względów regulacyjnych. Nawet gdyby Komisja posiadała ogólną pisemną zgodę przedsiębiorstw objętych próbą zrzekających się swoich praw w zakresie poufności, rząd ChRL utrzymywał, że właściwe banki lub instytucje finansowe będą musiały zwrócić się do stron o wyraźną zgodę w odniesieniu do każdej poszczególnych transakcji kredytowej oraz że zgody te będą musiały zostać zweryfikowane przez właściwe instytucje finansowe.
- (197) Komisja zwróciła jednak uwagę, że o zgodę zwrócono się oddzielnie do każdego przedsiębiorstwa w odniesieniu do transakcji kredytowych każdego konkretnego banku. Komisja uznała, że taka szczególna zgoda jako taka powinna być wystarczająca do udzielenia dostępu do dokumentacji związanej z przedsiębiorstwami objętymi próbą. Ponadto niektóre banki w rzeczywistości przedstawiły przegląd swoich niespłaconych kredytów udzielonych przedsiębiorstwom, wykazując tym samym, że nie obowiązywały je ograniczenia w zakresie dostarczania informacji jako takich na temat konkretnych transakcji. Żaden z tych banków nie dostarczył jednak jakichkolwiek informacji związanych z ich własną wewnętrzną oceną transakcji, które zostały ujawnione.
- (198) Wreszcie zdaniem Komisji nie nałożyła ona nadmiernego ciężaru na rząd ChRL. Komisja od samego początku ograniczyła swoje dochodzenie do instytucji finansowych, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą. Nie obciążyla ona też rządu ChRL identyfikacją tych instytucji finansowych, jako że wykaz nazw i adresów odpowiednich banków wraz z prośbą o przekazanie im kwestionariuszy został przekazany rządowi ChRL na samym początku dochodzenia w czerwcu 2019 r. Zapewniło to rządowi ChRL wystarczająco dużo czasu na spełnienie prośby Komisji. W związku z powyższym Komisja uznała, że dołożyła wszelkich starań, aby ułatwić wykonanie zadań, o których wykonanie wystąpiła do rządu ChRL.
- (199) W związku tym Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że przy ustalaniu istnienia i skali domniemanego subsydiowania za pomocą kredytów preferencyjnych Komisja była zmuszona oprzeć się na dostępnych faktach.

3.2.1.2. Ubezpieczenie kredytów eksportowych

- (200) Sinasure odpowiedziało częściowo na zawarte w specjalnym kwestionariuszu pytania dotyczące ubezpieczenia kredytów eksportowych udzielonego przedsiębiorstwom objętym próbą. W szczególności Sinasure nie przekazało konkretnych informacji dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych udzielonego przemysłowi materiałów z włókna szklanego, poziomu składek ani szczegółowych danych dotyczących rentowności swojej działalności polegającej na ubezpieczaniu kredytów eksportowych.
- (201) Ponadto Sinasure nie przedstawiło żądanej dokumentacji uzupełniającej dotyczącej swojego ładu korporacyjnego, takiej jak statut, twierdząc, że są to informacje poufne.

- (202) W tych okolicznościach Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia.
- (203) Z posiadanej przez Komisję wiedzy wynika, że rząd ChRL dysponuje informacjami wymaganymi od podmiotów będących własnością państwa (przedsiębiorstw lub instytucji publicznych/finansowych) w przypadku wszystkich podmiotów, w których rząd ChRL jest głównym udziałowcem. Dotyczy to również Sinosure, które jest podmiotem będącym w całości własnością państwa. W związku z tym Komisja powiadomiła rząd ChRL, że może być zmuszona do wykorzystania dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, przy ocenie istnienia i zakresu domniemanych subsydiów przyznawanych za pośrednictwem ubezpieczenia kredytów eksportowych.
- (204) W odpowiedzi na pismo Komisji rząd ChRL sprzeciwił się zastosowaniu przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do ubezpieczenia kredytów eksportowych, wskazując na fakt, że Sinosure przekazało odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz udzieliło odpowiedzi na pytania Komisji podczas weryfikacji na miejscu.
- (205) Sinosure faktycznie przekazało odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu, a przedstawiciele przedsiębiorstwa byli obecni podczas weryfikacji w siedzibie rządu ChRL. Jak wspomniano jednak w motywach 200 i 201 powyżej, dostarczone informacje były niekompletne. Na przykład Sinosure przedstawiło globalne dane liczbowe na temat swojej rentowności, ale nie na temat jako takiej rentowności swojej działalności w zakresie krótkoterminowego ubezpieczenia kredytów eksportowych. Przekazane informacje nie pozwoliły zatem Komisji na wyciągnięcie wniosków na temat zasadniczych części dochodzenia dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych, a mianowicie nie pozwalały na ustalenie, czy Sinosure jest organem publicznym oraz czy składki płacone przez przedsiębiorstwa objęte próbą były zgodne z warunkami rynkowymi.
- (206) Komisja stwierdziła więc, że w przypadku swoich ustaleń dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych była zmuszona oprzeć się częściowo na dostępnych faktach.

3.2.2. Stosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wobec China National Building Materials Group.

- (207) Zgodnie z kwestionariuszem w sprawie subsydiów wysłanym do producentów eksportujących spółki holdingowe muszą udzielić odpowiedzi na pytania zawarte w sekcjach A i E kwestionariusza. China National Building Materials Co. Ltd. („CNBM”), nadrzędny właściciel producentów eksportujących Jushi, Hengshi i Taishan, nie udzielił jednak takiej odpowiedzi.
- (208) CNBM oznajmił, że nie był zaangażowany w działalność związaną z materiałami z włókna szklanego i że nie przeprowadzał żadnych bezpośrednich transakcji z producentami eksportującymi. Komisja stwierdziła jednak, że miały miejsce finansowane ze środków CNBM przypadki znacznego podwyższenia kapitału dotyczące jednego z producentów eksportujących. Komisja znalazła również dowody na to, że dotacje przyznane niektórym podmiotom w ramach grupy przeszły przez konta bankowe należące do CNBM i że niektóre dotacje rozdzielono pomiędzy różnymi podmiotami w ramach grupy za pośrednictwem kont rezerw kapitałowych.
- (209) Komisja uważa, że ponieważ spółka dominująca CNBM nie udzieliła odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, nie ma możliwości ustalenia pełnej skali subsydiów otrzymanych przez grupę CNBM. W tych okolicznościach Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia.
- (210) W związku z tym Komisja powiadomiła grupę CNBM, że może być zmuszona do wykorzystania dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, przy ocenie istnienia i zakresu domniemanych subsydiów przyznawanych CNBM, spółce dominującej grupy CNBM.
- (211) W odpowiedzi na pismo Komisji Jushi sprzeciwiło się zastosowaniu przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do CNBM. Jushi ponownie oznajmiło, że CNBM pełni rolę inwestora kapitałowego, a nie faktycznej spółki kontrolującej China Jushi, że nie było zaangażowane w działalność związaną z materiałami z włókna szklanego i że nie przeprowadzało żadnych bezpośrednich transakcji z producentami eksportującymi. Ponadto chociaż CNBM jest największym udziałowcem China Jushi, posiada zaledwie 26,97 % udziałów.
- (212) Jeżeli chodzi o podwyższanie kapitału, Jushi oznajmiło, że stan posiadanych przez CNBM udziałów w China Jushi spadł z 60,25 % w 1998 r. do 26,97 % na koniec okresu objętego dochodzeniem. Przez ostatnie trzy lata kapitał zakładowy China Jushi został podwyższony jedynie z własnych rezerw kapitałowych przedsiębiorstwa, więc udziały posiadane przez CNBM pozostały na stabilnym poziomie 26,97 %.

- (213) Po pierwsze Komisja – biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności – uznała, iż spółki holdingowe powinny udzielić odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w celu ustalenia, czy na szczeblu spółki dominującej udzielono jakichkolwiek subsydiów, które mogą mieć związek z producentem eksportującym. Bez odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu nie ma możliwości ustalenia pełnej skali subsydiów związanych z producentami eksportującymi.
- (214) Po drugie, jeżeli chodzi o zapewnienia dotyczące sprawowania przez CNBM faktycznej kontroli nad Jushi, Komisja odesłała do argumentacji rozwiniętej powyżej w motywach 93–96 dotyczących stosunków między Jushi i Taishan. Na tej podstawie zapewnienia te zostały odrzucone.
- (215) Po trzecie, jeżeli chodzi o podwyższanie kapitału, chociaż w ujęciu względnym udziały posiadane przez CNBM faktycznie spadły z biegiem czasu, w rzeczywistości w latach 2010–2018 wzrosły w ujęciu bezwzględnym.
- (216) Ponadto kwestie, o których mowa w motywie 208 powyżej, dotyczą nie tylko Jushi i Hengshi, ale również Taishan. W rezultacie nawet gdyby Komisja przyjęła argumenty Jushi, nie zmieniłoby to ustaleń Komisji dotyczących samej grupy CNBM.
- (217) Komisja stwierdziła zatem, że w przypadku swoich ustaleń dotyczących CNBM, spółki dominującej grupy CNBM, była zmuszona oprzeć się częściowo na dostępnych faktach.

3.2.3. Zastosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do jednego producenta eksportującego w związku z finansowaniem preferencyjnym

- (218) Przedsiębiorstwo Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd. nie dostarczyło w terminie pełnych informacji dotyczących środków otrzymanych przez niektórych jej akcjonariuszy za pośrednictwem innych instrumentów kapitałowych.
- (219) Pomimo ponawianych wniosków ze strony Komisji w trakcie i po zakończeniu weryfikacji na miejscu przedsiębiorstwo nie dostarczyło żądanych informacji. Dlatego też Komisja powiadomiła to przedsiębiorstwo, że rozważy możliwość oparcia swoich ustaleń częściowo na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego (w zakresie, w jakim stosowne informacje będą dotyczyły innych instrumentów kapitałowych). W odpowiedzi na pismo Komisji przedsiębiorstwo wskazało, że z powodu oficjalnego wstrzymania działalności w Chinach w ostatnim tygodniu stycznia i pierwszym tygodniu lutego nie było w stanie odpowiedzieć na wniosek Komisji o udzielenie informacji w wyznaczonym terminie.
- (220) Ponieważ na tym etapie nie przekazano żadnych dodatkowych dowodów dotyczących środków otrzymanych za pośrednictwem innych instrumentów kapitałowych, o których mowa w motywie 218, w swoich ustaleniach dotyczących przedmiotowych środków otrzymanych przez niektórych akcjonariuszy za pośrednictwem innych instrumentów kapitałowych Komisja nadal częściowo opierała się na dostępnym stanie faktycznym, co opisano szczegółowo w sekcji 3.4.3.4 poniżej.

3.3. Subsydia i programy subsydiów wchodzące w zakres prowadzonego dochodzenia

- (221) Na podstawie informacji zawartych w skardze, zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszach Komisji zbadano domniemane subsydiowanie w postaci następujących subsydiów udzielanych przez rząd ChRL:
- (i) preferencyjne finansowanie (np. pożyczki udzielane zgodnie z polityką preferencyjną, linie kredytowe, akcepty bankowe, finansowanie wywozowe);
  - (ii) preferencyjne ubezpieczenie kredytów eksportowych;
  - (iii) dostarczanie towarów i świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia:
    - przyznawanie przez rząd gruntów oraz prawa do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia,
    - Dostawy surowców realizowane przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia;
  - (iv) dochody utracone w związku z dostarczaniem energii po obniżonych stawkach i z programami zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków
    - Dostarczanie energii elektrycznej po obniżonej stawce,
    - obniżenie podatku dochodowego od przedsiębiorstw dla przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie,
    - odliczenia od podatku dochodowego od przedsiębiorstw na badania i rozwój,
    - zwolnienia z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami,

- zwolnienie lub uchylenie podatku od nieruchomości oraz podatku od użytkowania gruntów,
  - przyspieszona amortyzacja sprzętu używanego przez przedsiębiorstwa sektora zaawansowanych technologii;
- (v) programy dotacji
- Dotacje związane z modernizacją lub transformacją technologiczną, takie jak np. promocja działań w zakresie badań i rozwoju w ramach planów na rzecz wsparcia nauki i technologii, promocja dostosowania najważniejszych gałęzi przemysłu, rewitalizacja i renowacja technologiczna, transformacja i modernizacja przemysłowa w ramach funduszy Made in China 2025, dotacje związane z inteligentnym wytwórstwem,
  - dotacje na ochronę środowiska naturalnego, takie jak np. specjalny fundusz na rzecz modernizacji energooszczędnych technologii, fundusz na rzecz technologii produkcji bezodpadowej, zachęty do ochrony środowiska i ochrony zasobów,
  - dotacje na rozwój przedsiębiorstw,
  - programy Famous Brand,
  - subsydia *ad hoc* zapewnione przez władze na poziomie gminy/prowincji.

3.4. Finansowanie preferencyjne

3.4.1. Instytucje finansowe zapewniające finansowanie preferencyjne

- (222) Z informacji przekazanych przez dwie objęte próbą grupy producentów eksportujących wynika, że finansowania udzieliło im 36 instytucji finansowych z siedzibą w ChRL. Spośród tych 36 instytucji finansowych 29 stanowiły banki będące własnością państwa⁽⁵⁹⁾. Pozostałe instytucje finansowe albo były przedsiębiorstwami prywatnymi (cztery instytucje), albo Komisja nie była w stanie ustalić, czy były przedsiębiorstwami państwowymi, czy prywatnymi (trzy instytucje). Specjalny kwestionariusz wypełnił jednak tylko jeden bank będący własnością państwa, mimo że Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie kwestionariusza wszystkim instytucjom finansowym, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą.
- (223) EXIM udziela po stawkach preferencyjnych kredytów uwarunkowanych wywozem chińskim przedsiębiorstwom, które wytwarzają produkty z wykorzystaniem nowych i zaawansowanych technologii, produkty wykorzystujące lokalne prawa własności intelektualnej, własne marki, produkty o wysokiej wartości dodanej oraz oprogramowanie zarejestrowane w organach ds. przemysłu i handlu⁽⁶⁰⁾. Według informacji dostępnych Komisji chińscy producenci materiałów z włókna szklanego kwalifikują się do kredytów ukierunkowanych na wywóz z tytułu produktów wytwarzanych z wykorzystaniem nowych i zaawansowanych technologii lub własnych marek, ponieważ kilku producentów posiada status „krajowych przedsiębiorstw sektora zaawansowanych technologii” lub otrzymały status znanej marki, najlepszej marki itp.
- (224) Ponadto EXIM wspiera eksporterów również za pomocą eksportowych kredytów kupieckich. Eksportowych kredytów kupieckich udziela się przedsiębiorstwom zagranicznym na finansowanie prowadzenia przez nie przywozu chińskich produktów, technologii i usług⁽⁶¹⁾.

3.4.1.1. Banki będące własnością państwa, działające jako organy publiczne

- (225) Komisja sprawdziła, czy banki będące własnością państwa działały w charakterze organów publicznych w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym względzie w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo będące własnością państwa jest organem publicznym, należy zastosować następujący test⁽⁶²⁾: „Istotną kwestią jest to, czy danemu podmiotowi powierzono wykonywanie funkcji rządowych, a nie sposób, w jaki zostało to osiągnięte. Istnieje wiele różnych sposobów, w jakie rząd w wąskim rozumieniu tego słowa może nadać podmiotom tego rodzaju uprawnienie. W związku z tym fakt przekazania danemu podmiotowi tego rodzaju uprawnienia można wykazać w oparciu o wiele różnego rodzaju dowodów. Dowód świadczący o tym, że dany podmiot w praktyce wykonuje funkcje rządowe, może służyć jako dowód na to, że posiada on lub powierzono mu władzę publiczną, szczególnie jeżeli tego rodzaju dowód wskazuje, że takie działanie stanowi stałą i regularną praktykę.

⁽⁵⁹⁾ Informacje na temat współpracujących banków będących własnością państwa znajdują się w sekcji 3.4.1.2, a nazwy i dane dotyczące niewspółpracujących banków będących własnością państwa znajdują się w sekcji 3.4.1.4.

⁽⁶⁰⁾ Chinese Export-Import Bank 2017 Annual Report, s. 5.

⁽⁶¹⁾ Chinese Export-Import Bank, s. 33.

⁽⁶²⁾ WT/DS379/AB/R USA – Cła antydumpingowe i wyrównawcze dotyczące pewnych towarów pochodzących z Chin, sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 11 marca 2011 r., DS 379, pkt 318. Zob. również WT/DS436/AB/R (USA – stal węglowa (Indie)), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 8 grudnia 2014 r., pkt 4.9–4.10, 4.17–4.20 i WT/DS437/AB/R (USA – Cła wyrównawcze dotyczące pewnych towarów pochodzących z Chin) sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 18 grudnia 2014 r., pkt 4.92.

W związku z tym w naszej opinii dowód na to, że rząd sprawuje znaczną kontrolę nad podmiotem i jego postępowaniem może w niektórych przypadkach świadczyć o tym, iż podmiot ten dysponuje władzą publiczną i sprawuje taką władzę w ramach wykonywania funkcji rządowych. Należy jednak podkreślić, że oprócz wyraźnego przekazania uprawnienia w ramach instrumentu prawnego mało prawdopodobne jest, aby istnienie zwykłych formalnych powiązań między danym podmiotem a rządem w wąskim znaczeniu tego słowa wystarczyło do ustalenia koniecznego sprawowania władzy publicznej. Dlatego też przykładowo sam fakt, że rząd jest akcjonariuszem większościowym w danym podmiocie nie oznacza, że dysponuje on znaczną kontrolą nad postępowaniem tego podmiotu, a tym bardziej nie oznacza, że powierzył mu sprawowanie władzy publicznej. W niektórych przypadkach, gdy dowody wskazują jednak, że formalne znamiona kontroli rządu są liczne, oraz istnieją też dowody na to, że taka kontrola jest sprawowana w sposób znaczący, takie dowody mogą umożliwiać stwierdzenie, że dany podmiot sprawuje władzę publiczną”.

- (226) Komisja dążyła do uzyskania informacji na temat struktury własności państwa, a także na temat formalnych znamion kontroli rządu w odniesieniu do banków będących własnością państwa. Komisja zbadała również, czy kontrolę sprawowano w znaczący sposób. W tym celu Komisja była zmuszona oprzeć się częściowo na dostępnych faktach ze względu na odmowę przekazania przez rząd ChRL i banki będące własnością państwa dowodów dotyczących procesu decyzyjnego, który doprowadził do udzielenia kredytów preferencyjnych.
- (227) Aby przeprowadzić taką analizę, Komisja zbadała w pierwszej kolejności informacje otrzymane od banków będących własnością państwa, które udzieliły odpowiedzi na pytania w specjalnym kwestionariuszu i które wyraziły zgodę na przeprowadzenie wizyty weryfikacyjnej.

3.4.1.2. Współpracujące banki będące własnością państwa

- (228) Tylko jeden bank będący własnością państwa, a mianowicie EXIM, dostarczył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, które zostały zweryfikowane na miejscu.
- a) Własność i formalne znamiona kontroli rządu ChRL
- (229) Na podstawie informacji otrzymanych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz podczas wizyty weryfikacyjnej Komisja stwierdziła, że rząd ChRL bezpośrednio lub pośrednio posiadał ponad 50 % udziałów w tej instytucji finansowej.
- (230) Jeżeli chodzi o formalne znamiona kontroli rządu nad współpracującym bankiem będącym własnością państwa, Komisja uznała bank za „kluczową instytucję finansową będącą własnością państwa”. W szczególności zawiadomienie pt. „Interim Regulations on the Board of Supervisors in Key State-owned Financial Institutions” (regulamin przejściowy rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa) stanowi, że: „kluczowe instytucje finansowe, o których mowa w niniejszym regulaminie, oznaczają będące własnością państwa banki realizujące politykę rządu, banki komercyjne, przedsiębiorstwa zarządzające aktywami finansowymi, przedsiębiorstwa zajmujące się papierami wartościowymi, zakłady ubezpieczeń itp. (zwane dalej instytucjami finansowymi będącymi własnością państwa), których rady nadzorcze powołuje Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej”.
- (231) Radę nadzorczą kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa powołuje Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej zgodnie z „Regulaminem przejściowym rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa” (dekret Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej nr 282). Na podstawie art. 3 i 5 tego regulaminu przejściowego Komisja ustaliła, że członkowie rady nadzorczej są powoływani przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, przed którą ponoszą odpowiedzialność, co potwierdza sprawowanie kontroli instytucjonalnej nad działalnością prowadzoną przez współpracujące banki będące własnością państwa. Poza ustaleniem istnienia tych powszechnych znamion kontroli rządu Komisja poczyniła następujące ustalenia w odniesieniu do EXIM:
- (232) EXIM został utworzony i prowadzi działalność na podstawie obwieszczenia o utworzeniu Eksportowo-Importowego Banku Chińskiego wydanego przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej oraz na podstawie statutu EXIM. Zgodnie ze statutem EXIM jego kadrę kierowniczą powołuje bezpośrednio państwo. Radę nadzorczą powołuje Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej zgodnie z „Regulaminem przejściowym rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa” oraz innymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi; rada nadzorcza podlega Radzie Państwa Chińskiej Republiki Ludowej.
- (233) W statucie zaznaczono również, że komitet partii w ramach EXIM odgrywa przewodnią i kluczową rolę polityczną w dążeniu do tego, aby strategie polityczne i istotne działania partii i państwa były wdrażane przez EXIM. Kierownictwo partii jest zaangażowane we wszystkie aspekty ładu korporacyjnego.

- (234) W statucie stwierdzono również, że EXIM jest zaangażowany we wspieranie rozwoju handlu zagranicznego i współpracy gospodarczej, inwestycji transgranicznych, koncepcji „Jeden pas i jeden szlak” oraz międzynarodowej współpracy w zakresie mocy produkcyjnych i produkcji wyposażenia. Zakres jego działalności gospodarczej obejmuje udzielanie krótko-, średnio- i długoterminowych kredytów zatwierdzonych przez państwo i zgodnych ze strategiami politycznymi państwa w zakresie handlu zagranicznego i otwarcia na pozyskanie nowych rynków (ang. going out), takich jak kredyty eksportowe, kredyty importowe, kredyty na obsługę zagranicznych zleceń w zakresie inżynierii, kredyty na inwestycje zagraniczne, kredyty chińskiego rządu na pomoc zagraniczną oraz kredyty eksportowe dla nabywców.
- (235) Komisja stwierdziła również, że instytucje finansowe będące własnością państwa zmieniły w 2017 r. swoje statuty, aby zwiększyć rolę Komunistycznej Partii Chin („KPCh”) na najwyższym szczeblu decyzyjnym tych banków.
- (236) Nowe statuty stanowią, że:
- przewodniczącym zarządu jest osoba będąca sekretarzem komitetu partii,
  - zadaniem KPCh jest zapewnienie i nadzorowanie wdrożenia przez bank strategii politycznych i wytycznych KPCh i państwa, a także pełnienie wiodącej roli w doborze personelu (w tym kadry kierowniczej wyższego szczebla), oraz
  - przy podejmowaniu wszelkich istotnych decyzji zarząd wysłuchuje opinii komitetu partii.
- (237) Dowody te wskazują na to, że rząd sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem tej instytucji.
- (238) Komisja zwróciła się również o informacje w kwestii, czy rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem współpracującego banku będącego własnością państwa w odniesieniu do jego polityki w zakresie udzielania kredytów oraz oceny ryzyka, w przypadku gdy udzielał on kredytów przemysłowi materiałom z włókna szklanego. W tym względzie wzięto pod uwagę następujące dokumenty regulacyjne:
- art. 34 ustawy ChRL w sprawie banków komercyjnych („ustawa bankowa”),
  - art. 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów (wdrożonych przez Ludowy Bank Chin),
  - decyzję nr 40,
  - środki wykonawcze CBIRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków komercyjnych finansowanych ze środków chińskich (zarządzenie CBIRC [2017] nr 1),
  - środki wykonawcze CBIRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków finansowanych ze środków zagranicznych (zarządzenie CBIRC [2015] nr 4),
  - środki administracyjne dotyczące kwalifikacji dyrektorów i urzędników wyższego szczebla w instytucjach finansowych sektora bankowego (CBIRC [2013] nr 3).
- (239) Podczas przeglądu tych dokumentów regulacyjnych Komisja stwierdziła, z następujących powodów, że instytucje finansowe w ChRL funkcjonują w ogólnym otoczeniu prawnym, które wymaga od nich, by podczas podejmowania uchwał w kwestiach finansowych dostosowywały się one do celów polityki przemysłowej rządu ChRL.
- (240) Publiczny mandat polityczny EXIM ustanowiono w obwieszczeniu o utworzeniu EXIM oraz w jego statucie.
- (241) Na poziomie ogólnym art. 34 ustawy bankowej, który ma zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych prowadzących działalność w Chinach, stanowi, że „banki komercyjne prowadzą swoją działalność kredytową stosownie do potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z polityką przemysłową państwa”. Chociaż art. 4 ustawy bankowej stanowi, że „zgodnie z prawem w działalność gospodarczą banków komercyjnych nie ingerują żadne jednostki ani osoby fizyczne. Banki komercyjne samodzielnie ponoszą odpowiedzialność cywilną całością majątku, jaki posiadają jako osoby prawne”, dochodzenie wykazało, że art. 4 ustawy bankowej jest stosowany z zastrzeżeniem art. 34 ustawy bankowej, tj. gdy państwo ustanawia politykę publiczną, którą banki realizują i przestrzegają poleceń państwa.

- (242) Dodatkowo art. 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów stanowi, że: „zgodnie z polityką państwa odpowiednie departamenty mogą subsydiować oprocentowanie pożyczek w celu promowania rozwoju określonych sektorów oraz promowania rozwoju gospodarczego pewnych obszarów”.
- (243) Podobnie w decyzji nr 40 poinstruowano wszystkie instytucje finansowe, aby udzielały wsparcia kredytowego w szczególności na rzecz projektów „promowanych”. Jak już wyjaśniono w sekcji 3.1 i bardziej szczegółowo w motywie 166, projekty przemysłu materiałów z włókna szklanego należą do kategorii projektów „promowanych”. Decyzja nr 40 potwierdza zatem wcześniejsze ustalenia w odniesieniu do ustawy bankowej, że banki sprawują władzę publiczną w postaci udzielania kredytów preferencyjnych. Komisja stwierdziła również, że CBIRC ma daleko idące uprawnienia do zatwierdzania wszystkich aspektów dotyczących zarządzania wszystkimi instytucjami finansowymi mającymi siedzibę w ChRL (w tym instytucjami finansowymi będącymi własnością prywatną i własnością zagraniczną), takie jak ⁽⁶³⁾:
- zatwierdzenie powołania wszystkich osób sprawujących funkcje kierownicze w instytucjach finansowych, zarówno na poziomie siedziby głównej, jak i oddziałów lokalnych; zatwierdzenie przez CBIRC jest wymagane w przypadku rekrutacji na wszystkie szczeble kadry kierowniczej, od najwyższych stanowisk, aż do poziomu kierowników oddziałów, i dotyczy nawet kierowników powołanych w oddziałach zagranicznych oraz kierowników pełniących funkcje pomocnicze (np. kierowników IT), oraz
  - bardzo długa lista zezwoleń administracyjnych, w tym zezwoleń na otwarcie oddziałów, na stworzenie nowych linii biznesowych lub sprzedaż nowych produktów, na zmianę statutu banku, na sprzedaż ponad 5 % udziałów, na podwyższenie kapitału, na zmianę siedziby, na zmianę formy organizacyjnej itd.
- (244) Ustawa bankowa jest prawnie wiążąca. Obowiązkowy charakter planów pięcioletnich i decyzji nr 40 został określony powyżej w sekcji 3.1. Obowiązkowy charakter dokumentów regulacyjnych CBIRC wynika z jej uprawnień jako bankowego organu regulacyjnego. O obowiązkowym charakterze pozostałych dokumentów świadczą zawarte w nich klauzule dotyczące nadzoru i oceny.
- (245) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd ChRL stwierdził, że żaden z dokumentów regulacyjnych, na których oparła się Komisja, nie był wystarczający, aby wykazać, że rząd ChRL sprawował faktyczną kontrolę nad EXIM. W szczególności rząd ChRL argumentował, że art. 34 chińskiej ustawy o bankowości komercyjnej jest niczym innym jak ogólnym stwierdzeniem bez żadnych praktycznych konsekwencji. Rząd ChRL dodał, że art. 34 nie powinien być interpretowany oddzielnie, lecz w związku z art. 4, 5 i 41 ustawy bankowej, rzekomo dotyczącymi autonomii banku oraz braku ingerencji ze strony podmiotów, osób fizycznych lub rządów. Rząd ChRL zwrócił się również o pominięcie art. 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów, ponieważ nie jest on obowiązkowy. Ponadto rząd ChRL stwierdził, że decyzja nr 40 Rady Państwa nie jest wiążąca, i powołał się na art. 17 tej decyzji, zgodnie z którym wszystkie instytucje finansowe są zobowiązane do podejmowania decyzji kredytowych w oparciu o zasady rynkowe.
- (246) Komisja przypominała najpierw, że – jak wspomniano w motywie powyżej – uznała, iż ustawa bankowa i decyzja nr 40 są obowiązkowe. Ponadto ustalenia niniejszego dochodzenia (oraz ustalenia poczynione przez Komisję w poprzednich dochodzeniach dotyczących tego samego programu subsydiów ⁽⁶⁴⁾) nie potwierdzają twierdzenia, że banki nie uwzględniają polityki i planów rządu. W toku dochodzenia wykazano raczej, że art. 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów był faktycznie stosowany w praktyce oraz że art. 4, 5 i 41 ustawy bankowej były stosowane z zastrzeżeniem art. 34 ustawy bankowej, tj. gdy państwo ustanawia politykę publiczną, którą banki realizują i przestrzegają poleceń państwa. Ustalenia obecnego dochodzenia nie potwierdzają twierdzenia, że banki nie uwzględniają polityki i planów rządu podczas podejmowania decyzji kredytowych. Na przykład Komisja stwierdziła, że producenci eksportujący korzystają z podobnie niskich stóp procentowych dzięki kredytom preferencyjnym.

⁽⁶³⁾ Zgodnie ze środkami wykonawczymi CBIRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków komercyjnych finansowanych ze środków chińskich (zarządzenie CBIRC [2017] nr 1), środkami wykonawczymi CBIRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków finansowanych ze środków zagranicznych (zarządzenie CBIRC [2015] nr 4) oraz środkami administracyjnymi dotyczącymi kwalifikacji dyrektorów i urzędników wyższego szczebla instytucji finansowych w sektorze bankowym (CBIRC [2013] nr 3).

⁽⁶⁴⁾ Zob. np. sprawy dotyczące wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, opon i e-rowerów przywołane w przypisie 7, odpowiednio w sekcji 3.4.1.1.b, sekcji 3.4.1.1.b oraz sekcji 3.5.1.1.

- (247) Komisja zauważyła również, że w decyzji nr 40 Rady Państwa poinstruowano wszystkie instytucje finansowe, aby udzielały wsparcia kredytowego jedynie na rzecz projektów promowanych, oraz obiecuje się wdrożenie „innych preferencyjnych strategii w odniesieniu do projektów promowanych”. Na podstawie powyższych stwierdzeń banki otrzymały instrukcje udzielania wsparcia kredytowego na rzecz przemysłu materiałów z włókna szklanego. Chociaż art. 17 tej samej decyzji wymaga również od banku przestrzegania zasad kredytowania, Komisja nie mogła ustalić podczas dochodzenia, czy zasady tej przestrzegano w praktyce. Decyzja nr 40 potwierdziła zatem wcześniejsze ustalenia w odniesieniu do ustawy bankowej, że banki sprawują władzę publiczną w postaci udzielania kredytów preferencyjnych.
- (248) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że rząd ChRL utworzył ramy normatywne, do jakich muszą stosować się osoby sprawujące funkcje kierownicze i nadzorcze, które to osoby zostały powołane przez rząd ChRL i które ponoszą przed nim odpowiedzialność. W związku z tym rząd ChRL uciekał się do ram normatywnych, aby sprawować znaczącą kontrolę nad funkcjonowaniem współpracującego banku będącego własnością państwa w każdym przypadku, gdy udzielał kredytów na rzecz przemysłu materiałów z włókna szklanego.
- (249) Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli w odniesieniu do konkretnych kredytów. Podczas wizyty weryfikacyjnej współpracujący bank będący własnością państwa utrzymywał, że – udzielając przedmiotowych kredytów – w praktyce stosował skomplikowaną politykę i modele oceny ryzyka kredytowego. Jak wspomniano już w motywach 187 i 190 powyżej, nie przedstawiono jednak żadnych konkretnych przykładów dotyczących przedsiębiorstw objętych próbą. Współpracujący bank będący własnością państwa z przyczyn regulacyjnych i umownych odmówił przedstawienia informacji dotyczących przedsiębiorstw objętych próbą, w tym ich szczegółowych ocen ryzyka kredytowego, mimo że Komisja otrzymała od przedsiębiorstw objętych próbą pisemne zgody, w których zrzekły się one swoich praw w zakresie poufności.
- (250) Wobec braku konkretnych dowodów na przeprowadzenie ocen zdolności kredytowej Komisja przeanalizowała zatem ogólne środowisko prawne określone powyżej w motywach 238–245 w połączeniu z zachowaniem współpracującego banku będącego własnością państwa w odniesieniu do kredytów udzielonych przedsiębiorstwom objętych próbą. Zachowanie to było sprzeczne z oficjalnym stanowiskiem banku przedstawionym podczas wizyty weryfikacyjnej, ponieważ w praktyce nie zachowywał się on w sposób uwzględniający dokładną ocenę ryzyka opartą na zasadach rynkowych.
- (251) Wizyty weryfikacyjne wykazały, że – z wyjątkiem niektórych kredytów w walucie obcej – dwóm grupom producentów eksportujących objętych próbą udzielono kredytów o oprocentowaniu niższym od referencyjnych stóp procentowych Ludowego Banku Chin („LBCh”) lub do nich zbliżonym, niezależnie od sytuacji finansowej i ryzyka kredytowego tych przedsiębiorstw. Kredytów udzielono zatem poniżej rynkowych stóp procentowych w porównaniu ze stopami odpowiadającymi profilowi ryzyka producentów eksportujących objętych próbą. Przedsiębiorstwa objęte próbą otrzymały ponadto kredyty odnawialne, które umożliwiają im natychmiastowe zastąpienie kapitału wykorzystanego na spłatę kredytów w terminie zapadalności świeżym kapitałem uzyskanym z nowych kredytów.
- (252) Komisja ustaliła również, że współpracujący bank będący własnością państwa nie zawsze wskazywał w krajowym centralnym rejestrze kredyty, które powinny być zostać zgłoszone jako kredyty „inne niż zwykle”. Obowiązek zgłaszania kredytów „innych niż zwykle” istnieje w szczególności wtedy, gdy kredyty zostały poddane restrukturyzacji, gdy dłużnik nie wykonał zobowiązań lub gdy udzielono kredytów odnawialnych. Tego typu przypadki wykryto w odniesieniu do dwóch grup producentów eksportujących objętych próbą. Zgodnie z dokumentem CBIRC pt. „Guidelines on risk-based loan classification” („Wytyczne w sprawie klasyfikacji kredytów w oparciu o ryzyko”) wszystkie te przypadki wymagały uwzględnienia w centralnym rejestrze kredytów. Niezgłoszenie tych informacji przez instytucje finansowe prowadzi do zniekształcenia obrazu sytuacji kredytowej przedsiębiorstwa w centralnym rejestrze kredytów, ponieważ rejestr nie odzwierciedla rzeczywistej zdolności kredytowej przedsiębiorstwa. W rezultacie, nawet jeżeli instytucja finansowa miałaby zastosować ocenę ryzyka opartą na zasadach rynkowych, musiałaby tego dokonać na podstawie niedokładnych informacji.
- (253) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem współpracującego banku będącego własnością państwa w odniesieniu do jego polityki w zakresie udzielania kredytów oraz oceny ryzyka dotyczących przemysłu materiałów z włókna szklanego.

3.4.1.3. Wnioski dotyczące współpracujących instytucji finansowych

- (254) Komisja ustaliła, że współpracująca instytucja finansowa będąca własnością państwa wdrożyła określone powyżej ramy prawne w ramach wykonywania funkcji rządowych w odniesieniu do sektora materiałów z włókna szklanego. Instytucja ta działała zatem w charakterze organu publicznego w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego oraz zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO.

3.4.1.4. Niewspółpracujące banki będące własnością państwa

- (255) Jak określono w sekcji 3.2 powyżej, żaden z pozostałych banków będących własnością państwa, które udzieliły kredytów na rzecz przedsiębiorstw objętych próbą, nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w specjalnym kwestionariuszu. CDB nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, ale był gotów odpowiadać na pytania podczas wizyty weryfikacyjnej w MOFCOM. W trakcie wizyty CDB oznajmił, że oświadczenia, które złożył podczas wcześniejszego dochodzenia antysubsydyjnego przeprowadzonego przez UE w 2012 r., są nadal aktualne i że od tamtego czasu nie zaistniały żadne istotne zmiany. CDB nie udzielił żadnych dalszych informacji szczegółowych na temat swojej struktury zarządzania, oceny ryzyka lub przykładów dotyczących konkretnych kredytów udzielonych przemysłowi materiałów z włókna szklanego.
- (256) W związku z tym, zgodnie z wnioskami przedstawionymi w motywach 182–199 powyżej, Komisja zdecydowała się wykorzystać dostępne fakty w celu określenia, czy wspomniane banki będące własnością państwa można zaliczyć do organów publicznych.
- (257) We wcześniejszych dochodzeniach antysubsydyjnych⁽⁶⁵⁾ Komisja ustaliła, że następujące banki, które udzieliły kredytów grupom producentów eksportujących objętych próbą w przedmiotowych dochodzeniach, były w części lub całości własnością samego państwa lub osób prawnych będących w posiadaniu państwa: China Development Bank, China Construction Bank, Industrial and Commercial Bank of China, Bank of Communications, China Everbright Bank, Postal Savings Bank, China Merchants Bank, Shanghai Pudong Development Bank, China Industrial Bank, Shenyang Rural Commercial Bank, Bank of Shanghai, Ningbo Bank, China CITIC Bank, China Guangfa Bank, China Bohai Bank, Huaxia Bank, Hankou Bank, Hubei Bank, Huishang Bank, Dongying Bank, Bank of Tianjin, Bank of Kunlun, Shanghai Rural Commercial Bank, China Industrial International Trust Limited, Daye Trust Co., Ltd. oraz Sinotruk Finance Co., Ltd. Komisja podtrzymała ten sam wniosek w obecnym dochodzeniu, ponieważ nie przedstawiono żadnych informacji wskazujących inaczej.
- (258) Korzystając z ogólnodostępnych informacji, takich jak strona internetowa banku, sprawozdania roczne, informacje dostępne w katalogach banku lub w internecie, Komisja ustaliła też, że następujące banki, które udzieliły kredytów lub leasingu finansowego dwóm objętym próbą grupom producentów eksportujących, były w części lub całości własnością samego państwa lub osób prawnych będących w posiadaniu państwa:

Nazwa banku	Informacje na temat struktury własności
Bank Hangzhou	Bank jest w faktycznie kontrolowany przez Biuro ds. Finansów w Hangzhou
Bank Zheshang	co najmniej 37 % udziałów należy do władz lokalnych i przedsiębiorstw państwowych
Bank Qilu	co najmniej 36 % udziałów należy do władz lokalnych i przedsiębiorstw państwowych
Bank Fudian	głównie własność państwa; udziały rozproszone wśród wielu przedsiębiorstw państwowych i podmiotów związanych z władzami lokalnymi w Kunming
Bank Suzhou	głównie własność państwa; udziały rozproszone wśród wielu przedsiębiorstw państwowych i podmiotów związanych z władzami lokalnymi w Suzhou
Bank Jiangsu	co najmniej 32 % udziałów w posiadaniu podmiotów będących własnością państwa
China Merchants Bank Financial Leasing Co., Ltd.	spółka zależna Chińskiego Banku Kupieckiego, co do którego w toku dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego wyrobów płaskich walcowanych na gorąco stwierdzono, że jest on własnością państwa ⁽¹⁾

⁽⁶⁵⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco oraz sprawa dotycząca opon, przywołane w przypisie 7, odpowiednio w motywach 132 oraz 211.

Nazwa banku	Informacje na temat struktury własności
Bank komercyjny Chongqing Rural	co najmniej 23 % udziałów w posiadaniu podmiotów będących własnością państwa
China Technology Financial Leasing Co., Ltd.	założone przez Ministerstwo Handlu i zarządzane przez naukowo-technologiczny instytut badawczy w Chongqing.
Chongqing Yin Hai Leasing Co., Ltd.	własność Chongqing SASAC

(¹) Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco oraz sprawa dotycząca opon, przywołane w przypisie 7, w motywie 132.

- (259) Komisja stwierdziła ponadto – ze względu na brak konkretnych informacji od instytucji finansowych wskazujących inaczej – że ustalenie własności i kontroli rządu ChRL opierało się na formalnych przesłankach z tych samych powodów, co powody opisane powyżej w sekcji 3.4.1.2. W szczególności na podstawie najlepszego dostępnych faktów wydaje się, że menedżerowie i osoby nadzorujące w niewspółpracujących bankach będących własnością państwa są powoływani przez rząd ChRL i odpowiadają przed nim w ten sam sposób, jak w przypadku współpracującego banku będących własnością państwa.
- (260) Jeżeli chodzi o sprawowanie znacznej kontroli, Komisja uznała, że ustalenia dotyczące współpracującej instytucji finansowej można uznać za reprezentatywne również w odniesieniu do niewspółpracujących instytucji finansowych będących własnością państwa. Ramy normatywne przeanalizowane w sekcji 3.4.1.2 powyżej mają do nich zastosowanie w identyczny sposób. Z powodu braku jakichkolwiek wskazań prowadzących do przeciwnych wniosków na podstawie dostępnych faktów można przyjąć, że brakuje konkretnych dowodów na to, że przeprowadzono oceny zdolności kredytowej, podobnie jak to miało miejsce w przypadku współpracującego banku będącego własnością państwa, tak więc analiza dotycząca konkretnego stosowania ram normatywnych określonych w sekcji 3.4.1.2 powyżej ma zastosowanie do innych niewspółpracujących instytucji finansowych w identyczny sposób.
- (261) Komisja zauważyła ponadto, że większość umów kredytowych, które Komisja uzyskała od przedsiębiorstw objętych próbą, sporządzono na podobnych warunkach oraz że uzgodnione oprocentowanie kredytów było podobne do oprocentowania kredytów udzielanych przez współpracujący bank będący własnością państwa i częściowo się z nim pokrywało.
- (262) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że ze względu na podobieństwa warunków kredytowych i oprocentowania kredytów ustalenia dotyczące tego współpracującego banku będącego własnością państwa stanowiły dostępne fakty zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego, które można wykorzystać do oceny pozostałych banków będących własnością państwa.
- (263) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że pozostałe banki będące własnością państwa, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą, były organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego.
- (264) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd ChRL stwierdził, że Komisja oparła się jedynie na poprzednich dochodzeniach i znamionach formalnej kontroli w celu ustalenia, że niewspółpracujące banki będące własnością państwa działają jako organy publiczne. Nie przeprowadzono oddzielnej analizy dla każdego banku. Ponadto, ponieważ EXIM jest bankiem realizującym politykę rządu, jego sytuacja nie mogła zostać przeniesiona na banki komercyjne.
- (265) W tym względzie Komisja przypominała, że wobec braku współpracy ze strony pozostałych banków będących własnością państwa Komisja musiała opierać się na dostępnych faktach. Komisja stwierdziła, że informacje z poprzednich dochodzeń, w połączeniu z formalnym znamionami kontroli oraz ustaleniami z samego dochodzenia dotyczącymi EXIM i faktycznego postępowania banków wobec producentów eksportujących, stanowią najlepsze dostępne fakty w tej sprawie. W każdym razie rząd ChRL nie przedstawił żadnych dowodów ani argumentów obalających ustalenia Komisji dotyczące faktu, że pozostałe banki będące własnością państwa, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą, były organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja podtrzymała swoje stanowisko.

3.4.1.5. Wnioski dotyczące instytucji finansowych będących własnością państwa

- (266) W związku z powyższymi ustaleniami Komisja ustaliła, że wszystkie chińskie instytucje finansowe będące własnością państwa, które udzieliły kredytów lub leasingu finansowego dwóm grupom współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, były organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego.

- (267) Co więcej, Komisja ustaliła, że nawet gdyby instytucje finansowe będące własnością państwa nie zostały uznane za organy publiczne, uznano by – z tych samych powodów, co te określone w motywach 269–272 poniżej – że rząd ChRL powierzył lub wyznaczył tym instytucjom wykonywanie funkcji, które zazwyczaj należą do zadań rządu, w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W każdym przypadku zachowanie tych instytucji zostanie zatem przypisane rządowi ChRL.

3.4.1.6. Powierzenie lub wyznaczenie zadań prywatnym instytucjom finansowym

- (268) Następnie Komisja zwróciła się do pozostałych instytucji finansowych. Poniższe instytucje finansowe uznano za prywatne w oparciu o ustalenia w ramach wcześniejszych dochodzeń antysubsydyjnych⁽⁶⁶⁾, w tym także dostępnych publicznie informacji: China Minsheng Bank, Sumitomo Mitsui Banking (China) Co., Ltd, Standard Chartered Bank, Ping An Bank. W odniesieniu do następujących instytucji finansowych, wobec braku współpracy oraz wystarczających publicznie dostępnych informacji, Komisja nie mogła ustalić, czy są one własnością państwa, czy prywatną: Chongqing Runyin Financial Leasing Co., Ltd., Wuxi International Platinum Co., Ltd., Liangjiang Financial Leasing Co., Ltd., Taian Bank oraz Taian Daiyue Rural Commercial Bank Co., Ltd. Stosując podejście zachowawcze, Komisja sprawdziła te ostatnie instytucje w taki sam sposób jak instytucje finansowe będące własnością prywatną – są one zwane dalej „instytucjami finansowymi będącymi własnością prywatną”. Komisja sprawdziła, czy rząd Chin powierzył lub wyznaczył tym instytucjom finansowym zadanie polegające na udzieleniu subsydiów na rzecz sektora materiałów z włókna szklanego w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.
- (269) Zdaniem Organu Apelacyjnego „powierzenie” ma miejsce, gdy rząd nakłada odpowiedzialność na organ prywatny, a „wyznaczenie” odnosi się do sytuacji, w których rząd sprawuje władzę nad organem prywatnym⁽⁶⁷⁾. W obu przypadkach władza publiczna wykorzystuje podmiot prywatny jako pełnomocnika przekazującego wkład finansowy i „w większości przypadków można spodziewać się, że powierzenie lub wyznaczenie odnoszące się do podmiotu prywatnego wiąże się z pewną formą groźby lub nakłaniania”⁽⁶⁸⁾. Jednocześnie postanowienia ppkt (iv) nie zezwalają członkom na wprowadzanie środków wyrównawczych względem produktów, „gdy władza publiczna wykonuje jedynie swoje funkcje regulacyjne”⁽⁶⁹⁾ lub gdy interwencje rządu „niekoniecznie mogą przynieść konkretny wynik z prostego powodu związanego z okolicznościami faktycznymi i dokonywaniem wolnego wyboru przez podmioty na danym rynku”⁽⁷⁰⁾. Powierzenie lub wyznaczenie wiążą się raczej z „bardziej aktywną rolą władzy publicznej niż tylko samo zachęcanie”⁽⁷¹⁾.
- (270) Komisja zauważyła, że ramy normatywne dotyczące przemysłu stalowego, o których mowa w motywach 238–245 powyżej, mają zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych w ChRL, w tym do instytucji finansowych będących własnością prywatną. Na przykład ustawa bankowa i poszczególne zarządzenia CBIRC odnoszą się do wszystkich banków finansowanych ze środków chińskich i z kapitałem zagranicznym zarządzanych przez CBIRC.
- (271) Podczas wizyt weryfikacyjnych w przedsiębiorstwach objętych próbą wykryto ponadto, że większość umów kredytowych, które Komisja uzyskała od przedsiębiorstw objętych próbą, sporządzono na podobnych warunkach oraz że uzgodnione oprocentowanie kredytów było podobne do oprocentowania kredytów udzielanych przez publiczne instytucje finansowe i częściowo się z nim pokrywało.
- (272) Wobec braku rozbieżności między informacjami otrzymanymi od prywatnych instytucji finansowych Komisja stwierdziła, że – w odniesieniu do przemysłu materiałów z włókna szklanego – państwo powierzyło lub wyznaczyło w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego wszystkim instytucjom finansowym prowadzącym działalność w Chinach pod nadzorem CBIRC (w tym prywatnym instytucjom finansowym) zadanie polegające na realizowaniu polityki rządu i udzielaniu kredytów podmiotom z przemysłu materiałów z włókna szklanego po stawkach preferencyjnych.

⁽⁶⁶⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco oraz sprawa dotycząca opon, przywołane w przypisie 7.

⁽⁶⁷⁾ WT/DS/296 (rozstrzygnięcie sporu 296, Stany Zjednoczone – dochodzenie w sprawie ceł wyrównawczych dotyczących pochodzących z Korei układów pamięci dynamicznej (DRAM)), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 21 lutego 2005 r., pkt 116.

⁽⁶⁸⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie sporu 296, pkt 116.

⁽⁶⁹⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie sporu 296, pkt 115.

⁽⁷⁰⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie sporu 296, pkt 114, potwierdzające stanowisko zespołu orzekającego w tej kwestii, rozstrzygnięcie sporu 194, pkt 8.31.

⁽⁷¹⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie sporu 296, pkt 115.

- (273) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna ze stron stwierdziła, że fakt, iż każda z objętych próbą grup przedsiębiorstw korzystała w okresie objętym dochodzeniem z różnych rodzajów kredytów lub leasingu finansowego różniących się pod względem terminu zapadalności, zabezpieczenia, gwarancji i innych dołączonych warunków, jak wspomniano w motywie 281 poniżej, wskazuje, że państwo nie powierza im wykonywania działań ani nie kieruje nimi. Strona ta stwierdziła również, że pokrywanie się stawek stosowanych przez banki prywatne i publiczne wskazuje na to, że banki publiczne udzielały kredytów na warunkach rynkowych, a nie odwrotnie. Komisja starała się również przenieść ciężar dowodu, stwierdzając, że jej wnioski mają zastosowanie „[w]obec braku rozbieżności między informacjami otrzymanymi od prywatnych instytucji finansowych”. Komisja powinna była jednak najpierw ustalić *fumus boni iuris*.
- (274) W odpowiedzi na te twierdzenia Komisja przypominała, że wobec braku współpracy ze strony banków musiała opierać się na faktach dostępnych dla banków prywatnych. W związku z tym nie przeniosła ona ciężaru dowodu. Ponadto, ponieważ współpracował tylko jeden bank będący własnością państwa, Komisja wykorzystała informacje pochodzące od strony współpracującej, którą uznano za organ publiczny, aby porównać je z warunkami oferowanymi przez banki prywatne, które nie współpracowały. Fakt, że stopy procentowe nakładały się na siebie, świadczy o tym, że banki prywatne udzielały również kredytów poniżej warunków rynkowych, a nie odwrotnie. Postępowanie zgodne z tokiem rozumowania strony byłoby równoznaczne z uznaniem, że informacje oparte na dostępnych faktach są bardziej wiarygodne niż wnioski bazujące na zweryfikowanych informacjach. Nie zmienia tego fakt, że w okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwa korzystały z różnych rodzajów kredytów, z którymi wiązały się różne warunki. W każdym razie strona nie przedstawiła żadnych dowodów ani argumentów obalających ustalenia Komisji. Twierdzenia te zostały zatem odrzucone.
- (275) Dodatkowo ramy normatywne mające zastosowanie do wszystkich banków w Chinach są znacznie szersze niż dwa rozporządzenia regulujące CBIRC, jak pokazano w motywie 238 powyżej; prawnie wiążący charakter ma cały zestaw dokumentów regulacyjnych, jak wyjaśniono w motywie 244 powyżej, a zatem ramy te przewidują więcej niż tylko samo zachęcanie. Co więcej, wizyty weryfikacyjne w przedsiębiorstwach objętych próbą nie ujawniły żadnych istotnych różnic pomiędzy warunkami kredytowymi lub oprocentowaniem kredytów udzielanych przez prywatne instytucje finansowe a warunkami i oprocentowaniem kredytów udzielanych przez instytucje finansowe będące własnością państwa.
- (276) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że przepisy, na które powołuje się Komisja, pełnią jedynie rolę przewodnią, a sama rola przewodnia rządu nie jest wystarczająca do stwierdzenia powierzenia lub wydania polecenia. W tym kontekście rząd ChRL podkreślił, że art. 34 ustawy bankowej jest niczym innym jak ogólnym stwierdzeniem bez żadnych praktycznych konsekwencji.
- (277) Stosowanie art. 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów również nie jest obowiązkowe, a jedynie umożliwia instytucjom finansowym uwzględnienie polityki państwa. Decyzja nr 40 również nie jest wiążącym dokumentem i wyraźnie upoważnia instytucje finansowe do udzielania wsparcia finansowego „zgodnie z zasadami udzielania kredytów”.
- (278) Komisja nie zgodziła się z tą opinią, ponieważ ramy normatywne mające zastosowanie do wszystkich banków w Chinach są prawnie wiążące, jak wyjaśniono w motywie 244 powyżej, tak więc są one czymś więcej niż tylko zachętą lub wskazówką ze strony rządu. W odniesieniu do decyzji nr 40 Komisja ustaliła już w motywie 247 powyżej, że w decyzji nr 40 poinstruowano wszystkie instytucje finansowe, aby udzielały wsparcia kredytowego jedynie na rzecz projektów promowanych, mimo że w art. 17 tej samej decyzji wymaga się również od banku przestrzegania zasad udzielania kredytów. W związku z tym Komisja podtrzymała swoje stanowisko.

3.4.1.7. Ratingi kredytowe

- (279) Już w trakcie wcześniejszych dochodzeń antysubsydyjnych Komisja ustaliła na podstawie badania opublikowanego przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy ⁽⁷²⁾, wskazującego na rozbieżności pomiędzy międzynarodowymi a chińskimi ratingami kredytowymi, oraz na podstawie ustaleń wynikających z dochodzenia dotyczącego przedsiębiorstw objętych próbą, że krajowe ratingi kredytowe przyznane chińskim przedsiębiorstwom są niewiarygodne. Jak podaje MFW, ponad 90 % chińskich obligacji lokalne agencje ratingowe przyznały rating od AA do

⁽⁷²⁾ Dokument roboczy MFW „Resolving China’s Corporate Debt Problem” sporządzony przez Wojciecha Maliszewskiego i in., Jiangyan, październik 2016 r., WP/16/203.

AAA. Nie jest to porównywalne z innymi rynkami, takimi jak rynek unijny lub amerykański. Na rynku amerykańskim na przykład takimi doskonałymi ratingami może się pochwalić mniej niż 2 % przedsiębiorstw. Oceny chińskich agencji ratingowych są zatem mocno przesunięte w kierunku najwyższych wyników na skali ratingowej. Agencje te stosują skale ratingowe o bardzo dużej rozpiętości i zazwyczaj uwzględniają obligacje o znacznie zróżnicowanych poziomach ryzyka kredytowego w jednej szerokiej kategorii ratingowej⁽⁷³⁾.

- (280) Co więcej, gdy zagraniczne agencje ratingowe, takie jak Standard & Poor's i Moody's, dokonują oceny chińskich obligacji emitowanych za granicą, stosują zazwyczaj podwyższenie ratingu w stosunku do bazowego ratingu kredytowego emitenta w oparciu o szacunkowe strategiczne znaczenie przedsiębiorstwa dla chińskiego rządu oraz istotność wszelkich dorozumianych gwarancji⁽⁷⁴⁾. Przykładowo agencja Fitch jednoznacznie wskazuje, w stosownych przypadkach, że takie gwarancje są jednym z kluczowych czynników, które wpływają na ratingi kredytowe przyznawane przez nią chińskim przedsiębiorstwom⁽⁷⁵⁾.
- (281) Komisja pozyskała również dalsze informacje potrzebne do uzupełnienia niniejszej analizy. Po pierwsze, Komisja ustaliła, że państwo może wywierać pewien wpływ na rynek ratingów kredytowych. Jak wynika z dwóch badań opublikowanych w 2016 r., na rynku chińskim działało około 12 agencji ratingowych, z których większość jest własnością państwa. Ogółem 60 % wszystkich obligacji korporacyjnych ocenionych w Chinach oceniały agencje ratingowe będące własnością państwa⁽⁷⁶⁾.
- (282) Rząd ChRL potwierdził, że w okresie objętym dochodzeniem na chińskim rynku obligacji działało 15 agencji ratingowych, wśród których znajdowało się 12 krajowych agencji ratingowych, w tym Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co., Ltd, Dagong Global Credit Rating Co., Ltd, Golden Credit Rating International Co., Ltd, China Bond Rating Co., Ltd, CSCI Pengyuan Credit Rating Co., Ltd, Fareast Credit Rating Co., Ltd, China Chengxin Securities Rating Co., Ltd, United Credit Ratings Co., Ltd, Shanghai Credit Information Services Co., Ltd, China Securities Index Co., Ltd, Beijing North Joint Credit Evaluation Co., Ltd oraz Sichuan Dapu Credit Rating Limited Company. Większość krajowych agencji ratingowych było własnością państwa. Ponadto działały 3 agencje ratingowe *joint venture* z kapitałem mieszanym, chińsko-zagranicznym, a mianowicie China Lianhe Credit Rating Co. Ltd, S&P Global China Rating oraz China Chengxin International Credit Rating Co., Ltd.
- (283) Po drugie, dostęp do chińskiego rynku ratingów kredytowych jest ograniczony. Jest to zasadniczo rynek zamknięty, ponieważ rozpoczęcie działalności przez agencje ratingowe wymaga wcześniejszego zatwierdzenia przez Chińską Komisję Papierów Wartościowych („CSRC”) lub LBCh⁽⁷⁷⁾. W połowie 2017 r. LBCh ogłosił, że zagraniczne agencje ratingowe będą mogły pod pewnymi warunkami wystawiać ratingi kredytów na części krajowego rynku obligacji. Niemniej w okresie objętym dochodzeniem żadna zagraniczna agencja ratingowa nie została jeszcze dopuszczona⁽⁷⁸⁾. W międzyczasie agencje zagraniczne i niektóre lokalne agencje ratingowe tworzyły jednak spółki *joint venture*, które zapewniają ratingi kredytowe dla obligacji krajowych. Niemniej ratingi te opierają się na chińskich skalach ratingowych i tym samym nie są dokładnie porównywalne z ratingami międzynarodowymi, jak wyjaśniono powyżej.

⁽⁷³⁾ Livingston, M. Poon, W.P.H. i Zhou, L. (2017 r.). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, [w:] *Journal of Banking & Finance*, s. 24.

⁽⁷⁴⁾ Price, A.H., Brightbill T.C., DeFrancesco R.E., Claeys, S.J., Teslik, A. and Neelakantan, U. (2017). *China's broken promises: why it is not a market-economy*, Wiley Rein LLP, s. 68.

⁽⁷⁵⁾ Konkretny przykład – zob. Reuters. (2016). *Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final 'A'* <https://www.reuters.com/article/idUSFit982112> (dostęp dnia 21 października 2017 r.).

⁽⁷⁶⁾ Lin, L.W. i Milhaupt, C.J. (2016). *Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market*. Columbia Law and Economics Working Paper, nr 543, s. 20; Livingstone, M. Poon, W.P.H. i Zhou, L. (2017 r.). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, [w:] *Journal of Banking & Finance*, s. 9.

⁽⁷⁷⁾ Zob. „Wstępne środki w zakresie zarządzania działalnością ratingową dotyczącą rynku papierów wartościowych ogłoszone przez Chińską Komisję Papierów Wartościowych”, zarządzenie Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych [2007] nr 50, 24 sierpnia 2007 r.; obwieszczenie Ludowego Banku Chin w sprawie kwalifikacji przedsiębiorstwa China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd. i innych instytucji zajmujących się działalnością ratingową dotyczącą obligacji korporacyjnych, Yinfa [1997] nr 547, 16 grudnia 1997 r. oraz ogłoszenie nr 14 [2018] Ludowego Banku Chin i Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych w sprawie kwestii dotyczących świadczenia usług wydawania ratingów dla obligacji przez agencje ratingowe na międzybankowym rynku obligacji i na giełdzie obligacji.

⁽⁷⁸⁾ Zob. „Ogłoszenie LBCh w sprawie kwestii dotyczących działalności ratingowej prowadzonej przez agencje ratingowe na międzybankowym rynku obligacji”, data wejścia w życie: 1 lipca 2017 r.

- (284) Ponadto w niedawnym badaniu przeprowadzonym przez sam LBCh potwierdzono ustalenia Komisji, stwierdzając we wnioskach, że „jeżeli poziom inwestycyjny obligacji zagranicznych określono ratingiem międzynarodowym BBB- lub wyższym, rating na poziomie inwestycyjnym obligacji krajowych można określić na poziomie AA lub wyższym, uwzględniając różnice między ratingiem krajowym i ratingiem międzynarodowym na poziomie 6 punktów lub większej ich liczby”⁽⁷⁹⁾.
- (285) Z uwagi na sytuację opisaną w motywach 279–284 powyżej Komisja stwierdziła, że chińskie ratingi kredytowe nie umożliwiają wiarygodnego oszacowania ryzyka kredytowego aktywów bazowych. W związku z powyższym, mimo że chińska agencja ratingowa przyznała niektórym przedsiębiorstwom objętym próbą dobry rating kredytowy, Komisja uznała ten rating za niewiarygodny. Ratingi te zostały również zniekształcone przez cele polityki promujące kluczowe gałęzie przemysłu o znaczeniu strategicznym, jak np. przemysł materiałów z włókna szklanego.

3.4.2. Finansowanie preferencyjne: pożyczki

3.4.2.1. Kredyty odnawialne

- (286) Zgodnie z ustaleniami poczynionymi w toku dochodzeń dotyczących wyrobów płaskich walcowanych na gorąco i opon⁽⁸⁰⁾ kredyty odnawialne to kredyty, które umożliwiają przedsiębiorstwom zastąpienie kapitału wykorzystanego na spłatę kredytów w terminie zapadalności świeżym kapitałem uzyskanym z nowych kredytów. Kredyty odnawialne są zazwyczaj oznaką problemów kredytobiorcy z płynnością krótkoterminową i dla udzielających je banków oznaczają większą ekspozycję na ryzyko. Istnienie kredytów odnawialnych w przypadku danego przedsiębiorstwa zostało zatem uznane za wskazówkę, że przedsiębiorstwo to znajduje się w gorszej sytuacji finansowej niż na pierwszy rzut oka sugerowałyby sprawozdania finansowe oraz że istnieje dodatkowe ryzyko związane z problemami z płynnością krótkoterminową.
- (287) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd ChRL stwierdził, że kredyty odnawialne niekoniecznie są oznaką problemów z płynnością. Wynika to jasno ze stron internetowych wiodących banków europejskich. Na przykład odnawialne linie kredytowe i kredyty odnawialne stanowią część standardowej działalności banków takich jak ING⁽⁸¹⁾ i BNP Paribas⁽⁸²⁾ i nie są związane z wyższymi stopami procentowymi.
- (288) Komisja nie zgodziła się z oceną rządu ChRL. Władze chińskie uważają kredyty odnawialne za dodatkowy czynnik ryzyka kredytowego. Jak stwierdzono w dokumencie CBRC „Wytoczne w sprawie klasyfikacji kredytów w oparciu o ryzyko”, kredyty odnawialne powinny być zgłaszane co najmniej jako kredyty „niepewne”⁽⁸³⁾. Kredyt objęty tą kategorią oznacza, że nawet jeżeli kredytobiorca może na chwilę obecnie zapłacić kwotę główną i odsetki kredytu, istnieją pewne czynniki, które mogą mieć negatywny wpływ na spłatę.
- (289) Kredyty odnawialne rzeczywiście istnieją w Europie, ale ich zasady i warunki bardzo się różnią od chińskich kredytów odnawialnych. Odnawialne instrumenty kredytowe w Unii to właściwie linie kredytowe, o z góry określonej maksymalnej kwocie, którą można wypłacić oraz spłacić kilkakrotnie w ciągu uprzednio ustalonego okresu czasu. Ponadto takie instrumenty kredytowe wiążą się z dodatkowymi kosztami, niezależnie od tego, czy chodzi o marżę umowną wyższą od zwykłych krótkoterminowych stawek rynkowych⁽⁸⁴⁾, czy też o ustaloną z góry opłatę za zarządzanie. W podanym przez rząd ChRL przykładzie BNP Paribas przewidziano również opłatę z tytułu niewykorzystanego kapitału w okresie trwania kredytu.
- (290) Z drugiej strony kredyty odnawialne, których istnienie stwierdzono podczas wizyt weryfikacyjnych u chińskich przedsiębiorstw objętych próbą, nie różniły się pod względem warunków od innych kredytów krótkoterminowych. Nie zostały one oznaczone jako linie kredytowe lub odnawialny instrument kredytowy, nie zgłoszono także żadnych dodatkowych opłat ani marż z nimi związanych. Na pierwszy rzut oka wydawało się, że są to zwykłe kredyty krótkoterminowe. Czasami jednak cel kredytu odnosił się do „spłaty kredytów”. Ponadto

⁽⁷⁹⁾ Dokument roboczy LBCh nr 2017/5, 25 maja 2017 r., s. 28.

⁽⁸⁰⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, o której mowa w przypisie 7 powyżej (motywy 152–242), oraz sprawa dotycząca opon, o której mowa w tym samym przypisie (motywy 243–294).

⁽⁸¹⁾ <https://www.ing.com.tr/en/for-your-business/loans/other-cash-loans/revolving-loan>

⁽⁸²⁾ <https://companies.bnpparibasfortis.be/en/solution?n=revolving-credit>

⁽⁸³⁾ Artykuł X pkt II „Wytocznych w sprawie klasyfikacji kredytów w oparciu o ryzyko” CBRC.

⁽⁸⁴⁾ Również w przykładzie BNP Paribas przytoczonym przez rząd ChRL podniesiono ten argument.

po sprawdzeniu spłat tych kredytów podczas wizyty weryfikacyjnej okazało się, że kwota kapitału była faktycznie spłacana za pomocą nowych kredytów otrzymywanych z tego samego banku na taką samą kwotę w ciągu jednego tygodnia przed upływem terminu zapadalności początkowego kredytu lub po tym terminie. Następnie Komisja rozszerzyła swoją analizę o inne kredyty uwzględnione w wykazach kredytowych i w większości przypadków spotkano się z dokładnie taką samą sytuacją. Z powyższych powodów Komisja podtrzymała swoje stanowisko w sprawie kredytów odnawialnych.

3.4.2.2. Finansowanie mające na celu restrukturyzację zobowiązań długoterminowych

- (291) W toku dochodzenia Komisja stwierdziła, że niektóre przedsiębiorstwa objęte próbą wyemitowały obligacje konkretnie w celu spłaty zadłużenia, a mianowicie pożyczek. Komisja ustaliła, że poprzez restrukturyzację swojego zadłużenia za pomocą tego instrumentu niektóre przedsiębiorstwa mogły przeprowadzić reorganizację swoich zobowiązań i je odroczyć, a także uzyskać środki, bez których nie byłyby w stanie wypełnić swoich obowiązków w zakresie spłaty, potwierdzając zatem problemy ze zgromadzeniem środków.
- (292) Wykorzystanie w tym celu obligacji budzi obawy co do zdolności danego przedsiębiorstwa do spłaty długów, a zatem podaje w wątpliwość nie tylko jego krótkoterminową płynność, ale także wypłacalność w perspektywie długoterminowej. Istnienie obligacji wyemitowanych w celu spłaty pożyczek w przypadku danego przedsiębiorstwa zostaje zatem uznane za wskazówkę, że przedsiębiorstwo to znajduje się w gorszej sytuacji finansowej niż na pierwszy rzut oka sugerowałyby sprawozdania finansowe oraz że istnieje dodatkowe ryzyko związane z jego finansowaniem krótko- i długoterminowym.

3.4.2.3. Szczegółność

- (293) Jak wykazano w motywach 238–245, w kilku dokumentach prawnych, które dotyczą w szczególności przedsiębiorstw w sektorze, wyznaczono instytucje finansowe do udzielania kredytów preferencyjnych dla przemysłu materiałów z włókna szklanego. Z dokumentów tych wynika, że instytucje finansowe udzielają kredytów preferencyjnych jedynie ograniczonej liczbie sektorów/przedsiębiorstw, które realizują odpowiednie strategie rządu ChRL.
- (294) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd ChRL zakwestionował wnioski dotyczące szczególności kredytów preferencyjnych. Według rządu ChRL art. 4 i 34 ustawy bankowej zawierają jedynie ogólne wytyczne dotyczące postępowania banków komercyjnych i nie określają, którym przedsiębiorstwom lub sektorom przemysłu należy udzielić kredytów. Ponadto art. 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów nie ogranicza w sposób wyraźny i jednoznaczny dostępności tego szczególnego subsydium dla przedsiębiorstw z sektora materiałów z włókna szklanego. Decyzja nr 40 nie jest specyficzna dla danego przedsiębiorstwa lub gałęzi przemysłu, lecz dla niektórych projektów promowanych, co nie jest synonimem. Ponadto decyzja nr 40 nie jest obowiązkowa, a w świetle niezwykle szerokiego zakresu sektorów gospodarki i branż objętych decyzją nr 40 nie można stwierdzić, że dokumenty te wyraźnie ograniczają dostęp niektórym przedsiębiorstwom do domniemanego subsydium.
- (295) W tym względzie Komisja zauważyła, że nawet jeśli ustawa bankowa i zasady ogólne dotyczące kredytów nie określają materiałów z włókna szklanego jako takich, odnoszą się one do polityki przemysłowej państwa, która została określona w dokumentach wymienionych w sekcji 3.1 powyżej. Komisja odniosła się zatem do wymienionych dokumentów oraz do wniosków wyciągniętych w sekcji 3.1 powyżej. Ponadto Komisja uważa, że odniesienia do przemysłu materiałów z włókna szklanego są wystarczająco jasne, ponieważ sektor ten jest identyfikowany na podstawie nazwy lub odniesienia do produktu, który wytwarza, lub grupy przemysłu, do której należy. Co więcej, fakt, że rząd ChRL wspiera ograniczoną grupę promowanych sektorów, w tym przemysł materiałów z włókna szklanego, powoduje, że dane subsydium ma szczególny charakter. W związku z tym Komisja podtrzymała swoje wnioski.
- (296) Komisja stwierdziła zatem, że subsydia w formie kredytów preferencyjnych nie są powszechnie dostępne, lecz są szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ponadto żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnych dowodów sugerujących, że kredyty preferencyjne są udzielane w oparciu o obiektywne kryteria lub warunki w rozumieniu w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

3.4.2.4. Korzyść i obliczanie kwoty subsydiów

- (297) Następnie Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych. Na potrzeby tych obliczeń Komisja oceniła korzyść przyznaną odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się różnicę między kwotą odsetek, jaką przedsiębiorstwo płaci od kredytu preferencyjnego, a kwotą, jaką firma zapłaciłaby za porównywalny kredyt komercyjny, jaki mogłaby faktycznie uzyskać na wolnym rynku.
- (298) W tym względzie Komisja zauważyła szereg szczególnych cech na chińskim rynku materiałów z włókna szklanego. Jak wyjaśniono w sekcjach 3.4.1.1–3.4.1.7 powyżej, kredyty udzielane przez chińskie instytucje finansowe odzwierciedlają istotną interwencję rządu i nie odzwierciedlają oprocentowania, jakie można zwykle uzyskać na funkcjonującym rynku.
- (299) Grupy przedsiębiorstw objęte próbą różnią się pod względem ogólnej sytuacji finansowej. Każda z nich korzystała w okresie objętym dochodzeniem z różnych rodzajów kredytów lub leasingu finansowego różniących się pod względem terminu zapadalności, zabezpieczenia, gwarancji i innych dołączonych warunków. Z tych dwóch powodów każdemu przedsiębiorstwu przysługiwało inne średnie oprocentowanie ustalone w oparciu o zbiór otrzymanych kredytów.
- (300) Komisja oceniła indywidualnie sytuację finansową każdej objętej próbą grupy producentów eksportujących w celu odzwierciedlenia tej specyfiki. W tej kwestii Komisja przyjęła metodę obliczeń stosowaną w odniesieniu do kredytów preferencyjnych, wypracowaną w trakcie dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego wyrobów płaskich ze stali walcowanych na gorąco pochodzących z ChRL oraz dochodzenia antysubsydyjnego w sprawie opon pochodzących z ChRL⁽⁸⁵⁾, jak wyjaśniono w motywach poniżej. W rezultacie Komisja obliczyła, indywidualnie dla każdego przypadku, korzyść wynikającą z praktyk przyznawania kredytów preferencyjnych dla objętej próbą grupy producentów eksportujących i przyporządkowała taką korzyść produktowi objętemu postępowaniem.
- a) Grupa CNBM
- (301) Jak wspomniano w motywach 250–252 powyżej, chińskie instytucje finansowe udzielające kredytu nie przekazały żadnej oceny zdolności kredytowej. W celu ustalenia korzyści Komisja musiała ocenić, czy kredyty przyznane grupie CNBM miały oprocentowanie na poziomie rynkowym.
- (302) Według sprawozdań finansowych producentów eksportujących z grupy CNBM ogólna sytuacja finansowa tych producentów przedstawiała się korzystnie. Jeden z producentów eksportujących nie miał żadnych kredytów. Komisja zauważyła jednak, że 65 % zakupów tego producenta sfinansowano przy pomocy pewnego rodzaju krótkoterminowych instrumentów finansowych (akceptów bankowych). Jak wyjaśniono w sekcji 3.4.3.2 poniżej, akcepty bankowe są rodzajem instrumentu dłużnego; ich częste stosowanie wskazuje zatem na krótkoterminowe problemy z płynnością. Drugi producent eksportujący wypracowywał stałe zyski w latach 2016–2018 i na pierwszy rzut oka miał dobre wskaźniki finansowe, takie jak wskaźnik ogólnego zadłużenia. Wydawało się jednak, że ma krótkoterminowe problemy z płynnością z następujących powodów: pozostałe do spłaty zadłużenie krótkoterminowe przedsiębiorstwa stanowiło blisko 100 % jego obrotów; przedsiębiorstwo wyemitowało obligację, aby spłacić pożyczki bankowe; korzystało z wielu akceptów bankowych, aby sfinansować zakupy, oraz z kredytów odnawialnych, co sugeruje, że przedsiębiorstwo to może się znajdować w bardziej niestabilnej sytuacji finansowej niż wynikałoby to po wstępnym zapoznaniu się ze sprawozdaniem finansowym. Sytuacja trzeciego producenta eksportującego przedstawiała się podobnie – wykazywał rentowność, ale często korzystał z akceptów bankowych i wyemitował obligację, aby spłacić pożyczki bankowe.
- (303) W latach 2016–2017 i w okresie objętym dochodzeniem pierwsza pośrednia spółka dominująca, tj. China Jushi, wypracowywała zyski, ale często finansowała swoje zakupy za pomocą akceptów bankowych. Co więcej, Komisja ustaliła, że część kredytów, których udzielono na poziomie China Jushi, stanowiły kredyty odnawialne oraz że China Jushi wyemitowała dwie obligacje na potrzeby spłaty kredytów bankowych. Kredyty odnawialne stwierdzono również w drugiej pośredniej spółce dominującej – Sinoma Technology.
- (304) Jak wspomniano w motywach 207–217 powyżej, spółka dominująca CNBM nie podjęła współpracy. Jednak po zapoznaniu się z publicznie dostępnym sprawozdaniem rocznym spółki za rok 2018 wyłania się podobny obraz: przedsiębiorstwo ma wysoki poziom dźwigni finansowej – wskaźnik zadłużenia netto wynosi 130 %, a wskaźnik ogólnego zadłużenia wynosi 68 %. W okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwo zawarło umowę z bankami będącymi własnością państwa o zamianie długu na udziały w kapitale własnym, aby poprawić strukturę zadłużenia. Na podstawie takiej umowy przedsiębiorstwo mogło zamienić część swojego długu wobec banków będących własnością państwa na akcje, a tym samym zmniejszyć zobowiązania w bilansie.

⁽⁸⁵⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, przypis 7 powyżej (motywy 152–244) oraz sprawa dotycząca opon również przytoczona w przypisie 7 (motyw 236).

- (305) Komisja odnotowała, że chińska agencja ratingowa przyznała różnym przedsiębiorstwom z grupy CNBM rating od AA- do AA+. W świetle ogólnych nieprawidłowości związanych z chińskimi ratingami kredytowymi wspomnianych w motywach 279–285 Komisja stwierdziła, że rating ten jest niewiarygodny.
- (306) Komisja uznała, że ogólna sytuacja finansowa grupy odpowiada ratingowi BB, będącemu najwyższym ratingiem, który nie kwalifikuje się już jako „rating na poziomie inwestycyjnym”. „Rating na poziomie inwestycyjnym” oznacza, że według oceny agencji ratingowej istnieje wystarczające prawdopodobieństwo spłaty obligacji wyemitowanych przez przedsiębiorstwo, by banki mogły w nie inwestować.
- (307) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa CNBM stwierdziła, że Komisja przyznała całej grupie CNBM wspólny rating kredytowy oparty głównie na ratingu kredytowym CNBM, mimo że poziom zadłużenia CNBM nie mógł mieć szkodliwego wpływu na spółkę China Jushi, w której posiada jedynie 27 % udziałów. Ponadto spółka CNBM nie mogła przenieść swoich zobowiązań dłużnych na spółkę China Jushi, ponieważ przedsiębiorstwa należące do grupy są odrębnymi podmiotami prawnymi z ograniczoną odpowiedzialnością, co oznacza, że nie można było przenieść zobowiązań udziałowców lub spółek zależnych. Ponadto, ponieważ grupa CNBM uważa, że akcepty bankowe nie są równoważne z kredytami i pożyczkami krótkoterminowymi, nie powinny być również brane pod uwagę przy ocenie ratingu kredytowego przedsiębiorstw.
- (308) Komisja nie zgadza się z tymi twierdzeniami. Jak wykazano w motywach 301–304 powyżej, Komisja przeprowadziła indywidualną ocenę każdego z przedsiębiorstw należących do tych grup. W szczególnym przypadku grupy CNBM, niezależnie od sytuacji opisanej na poziomie CNBM, większość przedsiębiorstw objętych przeglądem wykazywała podobny obraz, obejmujący kredyty odnawialne, szerokie wykorzystanie akceptów bankowych oraz obligacje zaciągnięte w celu spłaty kredytów. Ponadto w przeciwieństwie do tego, co twierdziło przedsiębiorstwo, zadłużenie zostało faktycznie przeniesione między różnymi przedsiębiorstwami grupy w drodze pożyczek wewnątrz przedsiębiorstwa. W związku z tym Komisja podjęła decyzję o przyznaniu grupie jednego ratingu kredytowego. Ponadto, jak wspomniano w sekcji 3.4.3.2 poniżej, Komisja uznała akcepty bankowe za inny rodzaj instrumentu finansowego odpowiadającego pożyczce krótkoterminowej, który może być zatem wykorzystany przy ustalaniu ratingów kredytowych. W związku z tym argumenty przedsiębiorstwa zostały odrzucone.
- (309) Następnie w celu ustalenia kursu rynkowego do standardowego oprocentowania kredytów LBCh zastosowano premię przewidywaną w przypadku obligacji emitowanych przez przedsiębiorstwa z takim ratingiem.
- (310) Wysokość tej marży ustalono poprzez obliczenie względnego spreadu między indeksami obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na AA a indeksami obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na BB, opierając się na danych agencji Bloomberg dotyczących sektorów przemysłowych. Obliczony w ten sposób względny spread dodano następnie do referencyjnych stóp procentowych opublikowanych przez LBCh w dniu udzielenia kredytu⁽⁸⁶⁾ i na taki sam okres, jak kredyt, o którym mowa. Działania te przeprowadzono indywidualnie dla każdego kredytu udzielonego przedsiębiorstwu.
- (311) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń kilka stron twierdziło, że wykorzystanie spreadu względnego było błędne. Wszystkie te podmioty twierdziły, że Komisja powinna była użyć spreadu bezwzględnego zamiast spreadu względnego między indeksami obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na AA a indeksami obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na BB. Podano następujące powody:
- 1) Poziom spreadu względnego zmienia się wraz z poziomem podstawowych stóp procentowych w USA: im niższy poziom stóp procentowych, tym wyższa będzie marża.
  - 2) Wysokość wynikającego stąd poziomu referencyjnego zmienia się odpowiednio do poziomu stopy referencyjnej LBCh, do której został zastosowany. Im wyższa stopa referencyjna LBCh, tym wyższy będzie uzyskany poziom referencyjny.
  - 3) Bezwzględny spread utrzymuje się na mniej więcej stabilnym poziomie w dłuższej perspektywie czasowej, natomiast względny spread charakteryzuje się znacznymi zmianami.

⁽⁸⁶⁾ W przypadku kredytów o stałej stopie oprocentowania. W przypadku kredytów o zmiennej stopie oprocentowania przyjęto stopę referencyjną LBCh w okresie objętym dochodzeniem.

- (312) Kwestie te były już prezentowane w poprzednim dochodzeniu⁽⁸⁷⁾. Jak wynika z motywów 175–187 w sprawie dotyczącej wyrobów płaskich walcowanych na gorąco i z motywu 256 w sprawie dotyczącej opon Komisja odrzuciła te argumenty z następujących powodów:
- (313) Po pierwsze, chociaż Komisja uznała, że banki komercyjne stosują zazwyczaj marżę wyrażoną w wartościach bezwzględnych, praktyka ta wydaje się być oparta głównie na względach praktycznych, ponieważ stopa oprocentowania jest ostatecznie liczbą bezwzględną. Liczba bezwzględna odzwierciedla jednak ocenę ryzyka, która opiera się na ocenie względnej. Ryzyko niewywiązania się ze zobowiązań ze strony przedsiębiorstwa ocenionego na BB jest X % bardziej prawdopodobne niż ryzyko niewywiązania się ze zobowiązań ze strony rządu lub przedsiębiorstwa wolnego od ryzyka. Jest to ocena względna.
- (314) Po drugie, stopy procentowe odzwierciedlają nie tylko profil ryzyka przedsiębiorstwa, lecz także konkretne profile ryzyka kraju i walutowego. Względny spread odzwierciedla zatem zmiany w warunkach rynkowych, które nie są uwzględniane w przypadku kierowania się bezwzględnym spreadem. Często, jak ma to miejsce w omawianej sprawie, ryzyko kraju i ryzyko walutowe zmieniają się z biegiem czasu i są one zróżnicowane w poszczególnych krajach. W związku z tym stopy wolne od ryzyka różnią się znacznie na przestrzeni czasu i czasami są niższe w USA, a czasami w Chinach. Różnice te wiążą się z takimi czynnikami jak odnotowany i spodziewany wzrost PKB, nastroje gospodarcze i poziom inflacji. Zważywszy, że stopa wolna od ryzyka zmienia się z biegiem czasu, ten sam nominalny bezwzględny spread może oznaczać bardzo różną ocenę ryzyka. Na przykład, jeśli bank szacuje ryzyko niewykonania zobowiązania ze strony konkretnego przedsiębiorstwa na poziomie o 10 % wyższym niż stopa wolna od ryzyka (ocena względna), otrzymany bezwzględny spread może wynosić od 0,1 % (przy stopie wolnej od ryzyka wynoszącej 1 %) do 1 % (przy stopie wolnej od ryzyka wynoszącej 10 %). Z perspektywy inwestora względny spread jest zatem lepszym wskaźnikiem, ponieważ odzwierciedla wielkość wynagrodzenia za ryzyko oraz sposób, w jaki wpływa na nią podstawowy poziom stóp procentowych.
- (315) Po trzecie, względny spread jest również neutralny wobec krajów. Na przykład, jeżeli stopa wolna od ryzyka w USA jest niższa od stopy wolnej od ryzyka w Chinach, metoda ta doprowadzi do wyższych bezwzględnych marż. Jeżeli natomiast stopa wolna od ryzyka w Chinach jest niższa od stopy wolnej od ryzyka w USA, metoda ta doprowadzi do niższych bezwzględnych marż.
- (316) Jeżeli chodzi o punkt trzeci, dane historyczne pokazujące ewolucję spreadu bezwzględnego i względnego w czasie zostały już przeanalizowane w ramach sprawy dotyczącej opon. Z analizy Komisji wynika, że bezwzględny spread nie jest tak stabilny, jak twierdzono, ale raczej zmienia się z biegiem czasu i wynosi od 1 % do 4,5 %. Względny spread charakteryzował się ponadto dokładniej taką samą tendencją jak bezwzględny spread na przestrzeni ostatnich 23 lat, tj. gdy względny spread zwiększa się, bezwzględny spread również rośnie i vice versa. Jeśli chodzi o rzekome wahania względnego spreadu, wielkość zmian była podobna – różnica między najwyższą i najniższą wartością wyniosła 530 % dla względnego spreadu i 450 % dla bezwzględnego spreadu⁽⁸⁸⁾.
- (317) Rząd ChRL sprzeciwił się również wykorzystaniu pozapaństwowego poziomu referencyjnego jako takiego. W tym względzie rząd ChRL zauważył, że Komisja powinna była najpierw poszukać porównywalnych kredytów komercyjnych, które producenci eksportujący mogliby faktycznie uzyskać na rynku. W przeciwnym razie poziom referencyjny powinien opierać się na konkretnych dowodach i uzasadnionych wyjaśnieniach, że wszystkie pożyczki na danym rynku zostały zakłócone przez interwencję rządową w taki sposób, że na rynku krajowym nie istniała żadna porównywalna pożyczka.

⁽⁸⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17 („sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco”), rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1690 z dnia 9 listopada 2018 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1579 nakładające ostateczne cła antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 (Dz.U. L 283 z 12.11.2018, s. 1) („sprawa dotycząca opon”).

⁽⁸⁸⁾ Sprawa dotycząca opon przywołana w poprzednim przypisie, motyw 256.

- (318) W tym względzie, jak wyjaśniono w sekcji 3.4.1.7 powyżej, Komisja ustaliła, że krajowe ratingi kredytowe przyznane chińskim przedsiębiorstwom nie były wiarygodne jako takie, a także zostały zniekształcone przez cele polityki promujące kluczowe gałęzie przemysłu o znaczeniu strategicznym, jak np. przemysł materiałów z włókna szklanego. W związku z tym chińskie ratingi kredytowe nie umożliwiają wiarygodnego oszacowania ryzyka kredytowego aktywów bazowych, a Komisja musiała szukać poziomu referencyjnego opartego na niezakłóconych ratingach kredytowych. Ponadto Komisja odnotowała, że uzyskana stopa procentowa wynosząca około 9 % w przypadku przedsiębiorstw ocenionych na BB nie jest nieuzasadniona, ze względu na fakt, iż stopa zwrotu z obligacji korporacyjnych ocenionych na BB na chińskim rynku krajowym wynosiła 21 % na koniec okresu objętego dochodzeniem⁽⁸⁹⁾. Dlatego też powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (319) Rząd ChRL stwierdził również, że zastosowanie pozapaństwowego poziomu referencyjnego jest nieprawidłowe, ponieważ ten poziom referencyjny nie spowodował korekt niezbędnych do odzwierciedlenia warunków panujących na chińskim rynku finansowym oraz że Komisja nie uwzględniła między innymi różnic, które istniały w zakresie wielkości pożyczek, warunków ich spłaty oraz tego, czy pożyczki były objęte gwarancją.
- (320) Komisja nie podzielała tego stanowiska, ponieważ stopa referencyjna LBCh jest używana jako punkt wyjścia do obliczeń. Wykorzystanie względnego spreadu umożliwia też odzwierciedlenie zmiany w warunkach rynkowych danego państwa, które nie są uwzględniane w przypadku kierowania się bezwzględnym spreadem, jak wyjaśniono w motywie powyżej. Ponadto Komisja zauważyła, że nie jest możliwe uwzględnienie w pełnomocnictwie wszystkich czynników indywidualnej oceny ryzyka danego banku. Metoda obliczeń stosowana przez Komisję uwzględnia jednak parametry poszczególnych pożyczek, takie jak data rozpoczęcia i czas trwania pożyczki, a także zmienność stopy procentowej. Wobec tego argumenty rządu ChRL zostały odrzucone.
- (321) W odniesieniu do kredytów denominowanych w obcej walucie w ChRL ma zastosowanie taka sama sytuacja dotycząca zakłóceń rynku i braku ważnych ratingów kredytowych, gdyż kredyty te są również przyznawane przez te same chińskie instytucje finansowe. W związku z tym, podobnie jak w poprzednich postępowaniach, w celu określenia odpowiedniego poziomu referencyjnego wykorzystano obligacje korporacyjne o odpowiednim nominale ocenione na BB i wyemitowane w okresie objętym dochodzeniem.
- (322) Ponadto, jak wyjaśniono w sekcji 3.4.2.1, istnienie kredytów odnawialnych w przypadku danego przedsiębiorstwa zostało uznane za wskazówkę, że przedsiębiorstwo to znajduje się w gorszej sytuacji finansowej niż na pierwszy rzut oka sugerowałyby sprawozdania finansowe oraz że istnieje dodatkowe ryzyko związane z problemami z płynnością krótkoterminową. W istocie kredytów odnawialnych udziela się zwykle na krótki okres. Jest mało prawdopodobne, aby termin zapadalności kredytu odnawialnego był dłuższy niż dwa lata, co potwierdziły dowody dotyczące kredytów zweryfikowanych wśród przedsiębiorstw objętych próbą.
- (323) W związku z tym w celu uwzględnienia zwiększonej ekspozycji banków na ryzyko przy zapewnianiu krótkoterminowego finansowania przedsiębiorstwom posiadającym kredyty odnawialne Komisja obniżyła ocenę ryzyka o jeden punkt i dostosowała obliczenie względnego spreadu w odniesieniu do całego krótkoterminowego finansowania przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Komisja dokonała zatem porównania obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na AA i obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na B (zamiast BB) o tym samym czasie trwania. Zgodnie z definicjami dotyczącymi ratingu kredytowego opracowanymi przez agencję Standard & Poor's dłużnik oceniony na B jest bardziej podatny na zagrożenia niż dłużnicy ocenieni na BB, ale w danym czasie nadal jest zdolny do wywiązywania się ze swoich zobowiązań finansowych. Niekorzystne warunki biznesowe, finansowe lub gospodarcze mogą jednak osłabić zdolność lub gotowość dłużnika do wywiązywania się ze swoich zobowiązań finansowych. Ten poziom referencyjny stanowi zatem odpowiednie odzwierciedlenie dodatkowego ryzyka wynikającego z korzystania z kredytów odnawialnych jako finansowania krótkoterminowego.
- (324) W związku z tym Komisja użyła go jako właściwego poziomu referencyjnego w odniesieniu do całości zadłużenia krótkoterminowego, w tym kredytów, o terminie zapadalności nie dłuższym niż 2 lata, których udzielono przedsiębiorstwom korzystającym z kredytów odnawialnych.
- (325) Jeżeli chodzi o pozostałe kredyty z dłuższym niż dwuletnim terminem zapadalności i o przedsiębiorstwa, które nie posiadały kredytów odnawialnych, Komisja powróciła do ogólnego poziomu referencyjnego przyznającego najwyższą ocenę obligacji o „ratingu nieinwestycyjnym”, jak wyjaśniono w motywie 306.

⁽⁸⁹⁾ Daily Report of China Onshore RMB Bond Market, 20.07.2018, Departament informacji o obligacjach, China Central Depository & Clearing Co. Ltd, s. 4.

- (326) Komisja stwierdziła, że niektóre przedsiębiorstwa grupy wyemitowały obligacje w celu restrukturyzacji długu. W tym przypadku, jak wyjaśniono w sekcji 3.4.2.2, Komisja uznała, że przedmiotowe przedsiębiorstwa znajdują się w gorszej sytuacji finansowej niż na pierwszy rzut oka sugerowałyby sprawozdania finansowe oraz że istnieje dodatkowe ryzyko związane z finansowaniem krótko- i długoterminowym. W związku z tym w celu uwzględnienia zwiększonej ekspozycji na ryzyko Komisja obniżyła ocenę ryzyka o jeden punkt i dostosowała obliczenie względnego spreadu również w odniesieniu do ich finansowania długoterminowego, w tym pożyczek, przez porównanie obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na AA i obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na B.
- (327) Ponadto z uwagi na fakt, że spółka dominująca CNBM nie współpracowała, korzyść wynikającą z kredytów preferencyjnych na poziomie CNBM ustalono przy pomocy metodyki objaśnionej w niniejszej sekcji, którą zastosowano do publicznie dostępnych informacji zawartych w sprawozdaniu rocznym tej spółki za 2018 r., takich jak zobowiązania pozostałe do spłaty, średni koszt kapitału i średni okres trwania pożyczek.
- b) Grupa Yuntianhua
- (328) Jak wspomniano w motywach 250–252 powyżej, chińskie instytucje finansowe udzielające kredytu nie przekazały żadnej oceny zdolności kredytowej. W celu ustalenia korzyści Komisja musiała ocenić, czy kredyty przyznane grupie Yuntianhua miały oprocentowanie na poziomie rynkowym.
- (329) Według sprawozdań finansowych producentów eksportujących z grupy Yuntianhua ogólna sytuacja finansowa tych producentów przedstawiała się korzystnie.
- (330) Analiza płynności krótkoterminowej budzi jednak wątpliwości w przypadku dwóch przedsiębiorstw eksportujących, ponieważ zadłużenia krótkoterminowe w okresie objętym dochodzeniem stanowią od 90 % do ponad 100 % obrotów przedsiębiorstw, z tendencją wzrostową w stosunku do roku poprzedniego. Oba przedsiębiorstwa w znacznym stopniu korzystają z zadłużenia krótkoterminowego. Pomimo że jeden z producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem nie miał zaciągniętych żadnych pożyczek, finansował większość swoich zakupów, a także część innych kosztów nieoperacyjnych, za pomocą akceptów bankowych – instrumentu o terminie zapadalności zwykle krótszym niż rok.
- (331) Przedsiębiorstwo CPIC, pierwszy bezpośredni udziałowiec i główny dostawca producentów eksportujących – wypracowało zyski w okresie objętym dochodzeniem. Zmniejszyło to jednak stosunek zwrotu do kapitału własnego z roku poprzedniego. Ponadto przedsiębiorstwo ma problemy z płynnością, ponieważ krótkoterminowe zadłużenie stanowi 80–90 % jego całkowitego zadłużenia. Wynikiem porównania aktywów krótkoterminowych przedsiębiorstwa z jego obecnymi zobowiązaniami krótkoterminowymi jest wskaźnik kapitału obrotowego⁽⁹⁰⁾ o niskiej wartości – poniżej 1 – co budzi obawy co do zdolności przedsiębiorstwa do spłacenia zadłużenia krótkoterminowego. Komisja stwierdziła również częste korzystanie z akceptów bankowych do finansowania zakupów.
- (332) Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., spółka dominująca Yuntianhua Group będąca częścią łańcucha dostaw produktu objętego dochodzeniem, ponosiła straty w okresie objętym dochodzeniem. Porównanie aktywów krótkoterminowych przedsiębiorstwa z jego bieżącymi zobowiązaniami, którego wynikiem jest wskaźnik kapitału obrotowego wynoszący poniżej 1, budzi poważne obawy co do płynności i zdolności przedsiębiorstwa do spłaty zadłużenia krótkoterminowego. Ponadto w toku dochodzenia ujawniono, że przedsiębiorstwo wyemitowało obligacje, których wyraźnym celem była spłata zadłużenia. Ustalono również, że korzystano z kredytów odnawialnych.
- (333) Komisja odnotowała, że chińska agencja ratingowa przyznała grupie Yuntianhua rating AA. W świetle ogólnych nieprawidłowości związanych z chińskimi ratingami kredytowymi wspomnianych w motywach 279–285 powyżej Komisja stwierdziła, że rating ten jest niewiarygodny.
- (334) Komisja uznała, że ogólna sytuacja finansowa grupy odpowiada ratingowi BB, będącemu najwyższym ratingiem, który nie kwalifikuje się już jako „rating na poziomie inwestycyjnym”. „Rating na poziomie inwestycyjnym” oznacza, że według oceny agencji ratingowej istnieje wystarczające prawdopodobieństwo spłaty obligacji wyemitowanych przez przedsiębiorstwo, by banki mogły w nie inwestować.

⁽⁹⁰⁾ Wskaźnik kapitału obrotowego to wskaźnik płynności, za pomocą którego mierzy się zdolność przedsiębiorstwa do spłacenia krótkoterminowych zobowiązań należnych w ciągu jednego roku. Wskaźnik kapitału obrotowego wyraża się jako porównanie aktywów krótkoterminowych przedsiębiorstwa w stosunku do jego zobowiązań krótkoterminowych.

- (335) Następnie w celu ustalenia kursu rynkowego do standardowego oprocentowania kredytów LBCh zastosowano premię przewidywaną w przypadku obligacji emitowanych przez przedsiębiorstwa z takim ratingiem.
- (336) Wysokość tej marży ustalono poprzez obliczenie względnego spreadu między indeksami obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na AA a indeksami obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na BB, opierając się na danych agencji Bloomberg dotyczących sektorów przemysłowych. Obliczony w ten sposób względny spread dodano następnie do referencyjnych stóp procentowych opublikowanych przez LBCh w dniu udzielenia kredytu⁽⁹¹⁾ i na taki sam okres, jak kredyt, o którym mowa. Działania te przeprowadzono indywidualnie dla każdej pożyczki i leasingu finansowego udzielonych przedsiębiorstwom.
- (337) W odniesieniu do kredytów denominowanych w obcej walucie w ChRL ma zastosowanie taka sama sytuacja dotycząca zakłóceń rynku i braku ważnych ratingów kredytowych, gdyż kredyty te są również przyznawane przez te same chińskie instytucje finansowe. W związku z tym, podobnie jak w poprzednich postępowaniach, w celu określenia odpowiedniego poziomu referencyjnego wykorzystano obligacje korporacyjne o odpowiednim nominale ocenione na BB i wyemitowane w okresie objętym dochodzeniem.
- (338) Ponadto, jak wyjaśniono w sekcji 3.4.2.1, istnienie kredytów odnawialnych w przypadku danego przedsiębiorstwa zostało uznane za wskazówkę, że przedsiębiorstwo to znajduje się w gorszej sytuacji finansowej niż na pierwszy rzut oka sugerowałyby sprawozdania finansowe oraz że istnieje dodatkowe ryzyko związane z problemami z płynnością krótkoterminową. W istocie kredytów odnawialnych udziela się zwykle na krótki okres. Jest mało prawdopodobne, aby termin zapadalności kredytu odnawialnego był dłuższy niż dwa lata, co potwierdziły dowody dotyczące kredytów zweryfikowanych wśród przedsiębiorstw objętych próbą.
- (339) W związku z tym w celu uwzględnienia zwiększonej ekspozycji banków na ryzyko przy zapewnianiu krótkoterminowego finansowania przedsiębiorstwom posiadającym kredyty odnawialne Komisja obniżyła ocenę ryzyka o jeden punkt i dostosowała obliczenie względnego spreadu w odniesieniu do całego krótkoterminowego finansowania przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Komisja dokonała zatem porównania obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na AA i obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na B (zamiast BB) o tym samym czasie trwania. Zgodnie z definicjami dotyczącymi ratingu kredytowego opracowanymi przez agencję Standard & Poor's dłużnik oceniony na B jest bardziej podatny na zagrożenia niż dłużnicy ocenieni na BB, ale w danym czasie nadal jest zdolny do wywiązywania się ze swoich zobowiązań finansowych. Niekorzystne warunki biznesowe, finansowe lub gospodarcze mogą jednak osłabić zdolność lub gotowość dłużnika do wywiązywania się ze swoich zobowiązań finansowych. Ten poziom referencyjny stanowi zatem odpowiednie odzwierciedlenie dodatkowego ryzyka wynikającego z korzystania z kredytów odnawialnych jako finansowania krótkoterminowego.
- (340) W związku z tym Komisja użyła go jako właściwego poziomu referencyjnego w odniesieniu do całości zadłużenia krótkoterminowego, w tym kredytów, o terminie zapadalności nie dłuższym niż 2 lata, których udzielono przedsiębiorstwom korzystającym z kredytów odnawialnych.
- (341) Jeżeli chodzi o pozostałe kredyty z dłuższym niż dwuletnim terminem zapadalności i o przedsiębiorstwa, które nie posiadały kredytów odnawialnych, Komisja powróciła do ogólnego poziomu referencyjnego przyznającego najwyższą ocenę obligacji o „ratingu nieinwestycyjnym”, jak wyjaśniono w motywie 306.
- (342) Komisja stwierdziła, że niektóre przedsiębiorstwa grupy wyemitowały obligacje w celu restrukturyzacji długu. W tym przypadku, jak wyjaśniono w sekcji 3.4.2.2, Komisja uznała, że przedmiotowe przedsiębiorstwa znajdują się w gorszej sytuacji finansowej niż na pierwszy rzut oka sugerowałyby sprawozdania finansowe oraz że istnieje dodatkowe ryzyko związane z finansowaniem krótko- i długoterminowym. W związku z tym w celu uwzględnienia zwiększonej ekspozycji na ryzyko Komisja obniżyła ocenę ryzyka o jeden punkt i dostosowała obliczenie względnego spreadu również w odniesieniu do ich finansowania długoterminowego, w tym pożyczek, przez porównanie obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na AA i obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na B.

3.4.2.5. Wnioski dotyczące finansowania preferencyjnego: pożyczki

- (343) W wyniku dochodzenia ustalono, że wszystkie objęte próbą grupy producentów eksportujących skorzystały w okresie objętym dochodzeniem z kredytów preferencyjnych. W świetle istnienia wkładu finansowego, korzyści dla producentów eksportujących oraz szczególności Komisja uznała kredyty preferencyjne za subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

⁽⁹¹⁾ W przypadku kredytów o stałej stopie oprocentowania. W przypadku kredytów o zmiennej stopie oprocentowania przyjęto stopę referencyjną LBCh w okresie objętym dochodzeniem.

- (344) Kwota subsydiów ustalona w odniesieniu do kredytów preferencyjnych przyznanych w okresie objętym dochodzeniem na rzecz grup przedsiębiorstw objętych próbą wynosi:

Finansowanie preferencyjne: udzielanie kredytów

Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Całkowita kwota subsydiów
Grupa Yuntianhua	2,53 %
Grupa CNBM	7,39 %

3.4.3. Finansowanie preferencyjne: pozostałe rodzaje finansowania

3.4.3.1. Linie kredytowe

- (345) W toku dochodzenia wykazano, że w związku z zapewnianiem finansowania każdemu z przedsiębiorstw objętych próbą chińskie instytucje finansowe przyznawały także linie kredytowe na preferencyjnych warunkach. Obejmowały one umowy ramowe, zgodnie z którymi bank zezwalał przedsiębiorstwu objętym próbą na wykorzystanie różnych instrumentów dłużnych, takich jak m.in. pożyczki obrotowe, akcepty bankowe, weksle dokumentowe i inne formy finansowania handlu, w określonej kwocie maksymalnej.
- (346) Celem linii kredytowej jest ustanowienie limitu kredytu, który przedsiębiorstwo może wykorzystać w dowolnym momencie, aby sfinansować bieżące operacje, tym samym sprawiając, że finansowanie kapitału obrotowego jest elastyczne i natychmiast dostępne w razie potrzeby. W toku dochodzenia wykazano, że w celu finansowania kosztów operacyjnych producenci eksportujący objęci próbą zawarli z różnymi bankami umowy w sprawie linii kredytowej obejmujące różnorodne krótkoterminowe instrumenty finansowania. W konsekwencji Komisja uznała, że co do zasady wszelkie krótkoterminowe finansowanie przedsiębiorstw objętych próbą powinno mieć pokrycie w pewnym rodzaju instrumentów linii kredytowej, w tym akcepty bankowe wystawiane regularnie na potrzeby finansowania bieżących operacji.
- (347) W związku z tym aby ustalić, czy wszelkie finansowanie krótkoterminowe miało pokrycie w linii kredytowej, Komisja porównała kwotę linii kredytowych dostępną dla współpracujących przedsiębiorstw w okresie objętym dochodzeniem z kwotą krótkoterminowego finansowania wykorzystanego przez te przedsiębiorstwa w tym samym okresie. Na wypadek gdyby kwota finansowania krótkoterminowego przekroczyła limit linii kredytowej, Komisja zwiększyła kwotę istniejącej linii kredytowej o kwotę rzeczywiście wykorzystaną przez producentów eksportujących poza limitem linii kredytowej.
- (348) W normalnych warunkach rynkowych linie kredytowe podlegałyby tzw. opłacie „administracyjnej” lub „za zaangażowanie”, by zrekompensować bankowi jego koszty i ryzyko w chwili otwarcia linii kredytowej, a także opłacie pobieranej co roku za przedłużenie ważności linii kredytowych. Komisja ustaliła jednak, że wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą skorzystały z linii kredytowych przyznanych nieodpłatnie.
- (349) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd ChRL argumentował, że twierdzenie Komisji, iż w normalnych warunkach rynkowych linie kredytowe podlegają opłatom za zaangażowanie, jest nieuzasadnione w świetle jej własnych ustaleń w sprawach dotyczących statków powietrznych. Według rządu ChRL opłaty za zaangażowanie mają zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy linia kredytowa jest zaciągniętą linią kredytową. Komisja nie ustaliła jednak, że przedmiotowe linie kredytowe były liniami kredytowymi, na które zaciągnięto zobowiązania. Rząd ChRL przypomniał, że w sprawie „WE – statki powietrzne” sama UE utrzymywała, że fakt, iż EBI nie pobiera opłat za zaangażowanie, jest uzasadniony, ponieważ „[...] (i) w przypadku umów o »otwartej stopie procentowej« (tj. umów, w których stopy nie są ustalane *ex ante*), nie ma pewności co do terminu dostępności środków, a EBI nie zobowiązuje się do określenia dokładnej stopy procentowej”.
- (350) W odpowiedzi na ten argument Komisja zauważyła, że w swoich ostatecznych ustaleniach zespół orzekający nie odniósł się do argumentu UE w postępowaniu WE – Statki powietrzne dotyczącego opłat za zaangażowanie. W szczególności zespół orzekający ustalił, że brak pobierania opłat za zaangażowanie przez EBI w celu zrekompensowania zobowiązania EBI do udostępnienia finansowania był korzystniejszy niż porównywalna pożyczka od komercyjnego kredytodawcy i stanowił korzyść⁽⁹²⁾. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

⁽⁹²⁾ WT/DS316/R – Wspólnoty Europejskie i niektóre państwa członkowskie – Środki mające wpływ na handel dużymi cywilnymi statkami powietrznymi – sprawozdanie zespołu orzekającego z dnia 30 czerwca 2010 r., pkt 7.739 i 7.801.

- (351) Zgodnie z art. 6 lit. d) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną w ten sposób odbiorcom Komisja uznała różnicę między kwotą, jaką przedsiębiorstwo zapłaciło jako opłatę za otwarcie lub odnowienie linii kredytowych przez chińskie instytucje finansowe, a kwotą, jaką firma zapłaciłaby za porównywalną komercyjną linię kredytową, jaką mogłaby faktycznie uzyskać na rynku.
- (352) Po ujawnieniu ustaleń kilka stron twierdziło, że Komisja nie przeprowadziła analizy szczególności w odniesieniu do linii kredytowych. Ponadto rząd ChRL powtórzył swoje uwagi omówione bardziej szczegółowo w sekcji 3.1 powyżej, twierdząc, że materiały z włókna szklanego nie są promowanym sektorem oraz że żaden z dokumentów, do których odnosi się Komisja w tym względzie, nie wykazuje, że linie kredytowe zapewnione przemysłowi materiałów z włókna szklanego są specyficzne w rozumieniu art. 2 porozumienia SCM.
- (353) Komisja nie przeprowadziła oddzielnej analizy szczególności, ponieważ linie kredytowe są nierozdzielnie związane z innymi rodzajami kredytów preferencyjnych, takimi jak pożyczki, a zatem opierają się na tej samej analizie szczególności, którą bardziej szczegółowo omówiono w sekcji 3.4.2.3 powyżej w odniesieniu do pożyczek. W rezultacie powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (354) Ustalono w odniesieniu do ogólnodostępnych danych⁽⁹³⁾ dotyczących otwierania podobnych linii kredytowych w podobnych (ale niezniekształconych) sytuacjach, że poziom referencyjny dla opłaty przygotowawczej wynosi 1,5 %. Kwota opłaty przygotowawczej jest płatna na zasadzie ryczałtu w momencie otwierania linii kredytowej. W związku z tym Komisja zastosowała poziom referencyjny do kwoty linii kredytowych otwartych w okresie objętym dochodzeniem.
- (355) W przypadku linii kredytowych istniejących przed rozpoczęciem okresu objętego dochodzeniem i odnowionych w trakcie tego okresu jako poziom referencyjny na podstawie tego samego źródła zastosowano opłatę za odnowienie w wysokości 1,25 %. Kwota opłaty za odnowienie jest płatna corocznie na zasadzie ryczałtu w momencie otwierania linii kredytowej. W związku z tym Komisja zastosowała poziom referencyjny do kwoty linii kredytowych odnowionych w okresie objętym dochodzeniem.
- (356) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna ze stron stwierdziła, że banki powszechnie zrzekają się kosztów związanych z opłatą przygotowawczą i opłatą za odnowienie w celu zabezpieczenia dużych klientów komercyjnych. Przedsiębiorstwo to przedstawiło ponadto przykład banku w Stanach Zjednoczonych, który nie pobierał opłaty przygotowawczej, a jedynie roczną opłatę za odnowienie w wysokości 0,25 % w odniesieniu do zaciągniętej linii kredytowej w wysokości od 100 001 USD do 3 mln USD⁽⁹⁴⁾. Ponadto, biorąc pod uwagę, że Stany Zjednoczone są znacznie większym rynkiem niż Zjednoczone Królestwo oraz że Komisja ustalała zdolność kredytową na podstawie ratingów obligacji ze Stanów Zjednoczonych, taki poziom referencyjny uznano za znacznie bardziej odpowiedni niż wykorzystywany przez Komisję poziom referencyjny Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do małych przedsiębiorstw.
- (357) Komisja zauważyła, że twierdzenie, zgodnie z którym banki powszechnie zrzekają się kosztów związanych z opłatą przygotowawczą i opłatą za odnowienie w celu zabezpieczenia dużych klientów komercyjnych, nie jest poparte żadnymi dowodami. Ponadto Komisja dokonała przeglądu poziomu referencyjnego zaproponowanego przez to przedsiębiorstwo i ustaliła, że ten poziom referencyjny dotyczył konkretnie linii kredytowych dla małych przedsiębiorstw o maksymalnej kwocie wynoszącej 3 mln USD, a konkretniej był związany z krótkoterminowymi potrzebami w zakresie kapitału obrotowego. W przeciwieństwie do niego poziom referencyjny wykorzystany przez Komisję miał minimalny limit w wysokości 25 000 GBP, ale nie miał górnego limitu, nie istniały żadne ograniczenia w zakresie wykorzystania udostępnionego kapitału ani czasu trwania oraz był on odrębny od innego produktu finansowego wymienionego w tym samym dokumencie, ale specjalnie dostosowany do potrzeb małych przedsiębiorstw. Własny poziom referencyjny Komisji był zatem bardziej dopasowany do dużych klientów. Ponadto bank ze Stanów Zjednoczonych zapewniający linie kredytowe w przykładzie wybranym przez skarżącego był bankiem działającym wyłącznie na rynku amerykańskim, podczas gdy HSBC (poziom referencyjny stosowany przez Komisję) jest bankiem o charakterze globalnym, działającym również na rynku chińskim. Komisja nie dysponuje dowodami wskazującymi, że HSBC zrzeka się opłat w zależności od rozmiaru klienta. Również w tym względzie poziom referencyjny Komisji wydawał się zatem bardziej odpowiedni. W związku z tym argumenty przedsiębiorstwa zostały odrzucone.

⁽⁹³⁾ Opłaty pobrane przez HSBC UK: https://www.business.hsbc.co.uk/.../pdfs/en/bus_bnkg_price_list.pdf

⁽⁹⁴⁾ <https://www.pnc.com/en/small-business/borrowing/business-lines-of-credit/secured-businessline-of-credit.html>

3.4.3.2. Akcepty bankowe

a) Informacje ogólne

- (358) Akcepty bankowe są produktem finansowym służącym zwiększaniu aktywności krajowego rynku pieniężnego poprzez rozszerzanie instrumentów kredytowych. Jest to forma finansowania krótkoterminowego, które może „zmniejszyć koszt finansowania i zwiększyć efektywność kapitałową” trasanta ⁽⁹⁵⁾.
- (359) Akcepty bankowe można wykorzystać wyłącznie w celu rozliczenia rzeczywistych transakcji handlowych, a trasant musi w tym względzie przedstawić wystarczające dowody, np. w postaci umowy zakupu/sprzedaży, faktury lub polecenia dostawy itp. Akcepty bankowe można zastosować jako standardowy sposób płatności w umowach zakupu wraz z innymi sposobami, takimi jak przekaz pocztowy lub przekaz pieniężny.
- (360) Akcept bankowy jest sporządzany przez wnioskodawcę (trasanta, który jest również nabywcą w podstawowej transakcji handlowej) i akceptowany przez bank. Akceptując akcept, bank wyraża zgodę na dokonanie bezwarunkowej wypłaty kwoty środków pieniężnych określonej w akceptie na rzecz odbiorcy płatności/okaziciela w wyznaczonym terminie (terminie zapadalności).
- (361) Co do zasady umowy dotyczące akceptów bankowych zawierają wykaz transakcji objętych kwotą akceptu ze wskazaniem terminu płatności u dostawcy oraz terminu zapadalności akceptu bankowego.
- (362) Komisja ustaliła, że akcepty bankowe są zwykle wystawiane w ramach umowy o akceptie bankowym, w której określa się nazwę banku, dostawców i nabywcy oraz zobowiązania banku i nabywcy, a także szczegółową wartość dla każdego dostawcy, termin płatności uzgodniony z dostawcą oraz termin zapadalności akceptu bankowego.
- (363) Komisja ustaliła również, że w umowach w sprawie linii kredytowej obok innych krótkoterminowych instrumentów finansowych takich jak pożyczki obrotowe jako możliwe wykorzystanie limitu finansowego wymienia się akcepty bankowe.
- (364) W zależności od warunków ustanowionych przez każdy bank od trasanta może być wymagane dokonanie niewielkiego depozytu na specjalnym rachunku, dokonanie zastawu i wpłata prowizji od akceptu. W każdym przypadku trasant jest zobowiązany do przelania pełnej kwoty akceptu bankowego na specjalny rachunek najpóźniej w dniu, na który przypada termin zapadalności akceptu bankowego.
- (365) Po zaakceptowaniu przez bank trasant zatwierdza akcept bankowy i przekazuje go odbiorcy płatności, który jest również dostawcą w podstawowej transakcji handlowej, jako płatność za fakturę. W konsekwencji obowiązek nabywcy w zakresie płatności (trasanta) wobec dostawcy (odbiorcy płatności) wygasa. Nowy obowiązek nabywcy w zakresie płatności względem banku udzielającego akceptu powstaje na tę samą kwotę (trasant jest zobowiązany dokonać płatności na rzecz banku w środkach pieniężnych przed upływem terminu zapadalności akceptu bankowego). W związku z tym wystawianie akceptów bankowych skutkuje zastąpieniem obowiązku trasanta względem dostawcy obowiązkiem względem banku.
- (366) Termin zapadalności akceptów bankowych różni się w zależności od warunków określonych przez każdy bank i może wynosić do 1 roku.
- (367) Odbiorca płatności (lub okaziciel), na którego wystawiono akcept bankowy, ma trzy możliwości przed upływem terminu zapadalności:
- zaczekać, aż upłynie termin zapadalności, aby bank udzielający akceptu wypłacił mu w środkach pieniężnych pełną kwotę wartości nominalnej akceptu,
  - zatwierdzić akcept bankowy, tj. wykorzystać go jako sposób płatności za swoje zobowiązania względem innych stron, lub
  - skorzystać z dyskonta akceptu bankowego w banku udzielającym akceptu lub w innym banku i zyskać wpływy pieniężne z wypłaty stopy dyskontowej.

⁽⁹⁵⁾ Zob. strona internetowa Ludowego Banku Chin:
https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html

- (368) Data wystawienia akceptu bankowego zazwyczaj pokrywa się z terminem płatności uzgodnionym z dostawcą, ale może również wypadać przed upływem terminu płatności lub po nim. W toku dochodzenia ustalono, że w przypadku przedsiębiorstw objętych próbą data wystawienia zwykle wypadała w dniu, w którym upływał termin płatności na rzecz dostawcy, lub przed tym terminem, a w niektórych przypadkach nawet po upływie tego terminu płatności. Komisja ustaliła, że w większości przypadków termin zapadalności akceptów bankowych przedsiębiorstw objętych próbą wynosi 6–12 miesięcy po terminie zapłaty faktury.
- (369) Jeżeli chodzi o podejście księgowe do akceptów bankowych, uznaje się je za zobowiązania na rzecz banku na rachunkach trasantów, tj. producentów eksportujących objętych próbą.
- (370) Ośrodek informacji kredytowej Ludowego Banku Chin („LBCh”) uznaje akcepty bankowe za „nierozliczoną pożyczkę” udzieloną przez banki na równi z kredytami, akredytywami lub finansowaniem handlu. Należy również zwrócić uwagę, że ośrodek informacji kredytowej LBCh jest finansowany przez instytucje finansowe, które udzielają różnego rodzaju kredytów, i że takie instytucje finansowe uznały zatem akcepty bankowe za zobowiązania na rzecz siebie samych. Ponadto zgromadzone w toku dochodzenia umowy o akceptach bankowych przewidują, że niezależnie od dokonania przez nabywcę pełnej płatności w terminie wykupu akceptów bankowych, bank będzie traktował niezapłaconą kwotę jako zaległy kredyt.
- (371) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń jeden producent eksportujący z grupy CNBM stwierdził, że LBCh nie uznaje w sprawozdaniach na temat sytuacji kredytowej akceptów bankowych za zobowiązanie wobec banku. Zainteresowana strona powołała się na notę do zobowiązań w sprawozdaniu LBCh na temat sytuacji kredytowej, w której stwierdzono, że „Na saldo zadłużenia składają się nierozliczone zaliczki, pożyczki, pożyczki klasowe, finansowanie handlu, faktoring, dyskontowanie weksli, gwarancje i należności wyrównane przez osoby trzecie oraz zadłużenia obsługiwane przez spółkę zarządzającą aktywami w czasie gromadzenia danych statystycznych”. Dodała ponadto, że w jednej ze spółek należących do grupy „informacje podsumowujące” w sprawozdaniu na temat sytuacji kredytowej odnoszą się do „bieżącego salda zobowiązań”, które nie obejmuje kwot akceptów bankowych, a jedynie kwotę pożyczek.
- (372) W tym względzie Komisja wskazuje, że w sprawozdaniach na temat sytuacji kredytowej wymienia się akcepty bankowe w „Podsumowaniu nierozliczonych informacji kredytowych” na tym samym poziomie co pożyczki, akredytywy dokumentowe, zdyskontowane weksle, faktoring i finansowanie handlu. Fakt, że akcepty bankowe nie są uwzględnione w „saldzie zadłużenia” ani w „bieżącym saldzie zobowiązań” w momencie sporządzania sprawozdania, nie ma wpływu na ich klasyfikację jako kredyty, co wyraźnie uznał LBCh w sprawozdaniach na temat sytuacji kredytowej.
- (373) Jak już wspomniano w motywie 358, akcepty bankowe są formą finansowania krótkoterminowego. Ponadto, jak stwierdził Ludowy Bank Chin na swojej stronie internetowej, „akcepty bankowe mogą zagwarantować zawarcie umowy między nabywcą i sprzedawcą oraz jej wykonanie, jak również stanowią wsparcie dla obrotu kapitałowego za pośrednictwem interwencji w ramach kredytu udzielonego przez Bank Chin”⁽⁹⁶⁾. Co więcej, bank DBS na swojej stronie internetowej przedstawia akcepty bankowe jako sposób na „zwiększenie kapitału obrotowego dzięki odroczonej płatnościom”⁽⁹⁷⁾.
- (374) Komisja stwierdziła, że akcepty bankowe są w dużym stopniu wykorzystywane jako sposób płatności w transakcjach handlowych jako alternatywa dla przekazu pieniężnego, tym samym ułatwiając trasantowi obrót środkami pieniężnymi i stanowiąc wsparcie dla jego kapitału obrotowego. Z punktu widzenia środków pieniężnych instrument ten faktycznie zapewnia trasantowi odroczonej termin płatności wynoszący 6 miesięcy lub 1 rok, ponieważ rzeczywista płatność pieniężna kwoty transakcji następuje z upływem terminu zapadalności akceptu bankowego, a nie w momencie, w którym trasant musi zapłacić dostawcy. W przypadku braku takiego instrumentu finansowego, aby zapłacić swojemu dostawcy, trasant wykorzystywałby własny kapitał obrotowy, co wiąże się z kosztami, albo zawarł z bankiem umowę w sprawie krótkoterminowej pożyczki obrotowej, co również wiąże się z kosztami. W rzeczywistości, płacąc akceptem bankowym, trasant korzysta z dostarczonych towarów lub świadczonych usług przez okres 6 miesięcy do 1 roku, nie dokonując przedpłaty środków pieniężnych i nie ponosząc żadnych kosztów. Wykorzystanie akceptów bankowych jako alternatywy dla pożyczek krótkoterminowych ilustruje ustalenie przez Komisję, że producenci eksportujący objęci próbą nie zaciągnęli żądanych pożyczek. Akcepty bankowe wystawione przez tego producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem stanowiły jednak 70 % jego kosztów operacyjnych. Podobnie na koniec okresu objętego dochodzeniem udział akceptów bankowych w jego zobowiązaniach ogółem wynosił ponad 53 %.

⁽⁹⁶⁾ Zob. przypis 71.

⁽⁹⁷⁾ Zob. strona internetowa banku DBS: <https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance>

- (375) W normalnych warunkach rynkowych akcepty bankowe, jako instrument finansowy, oznaczałyby koszt finansowania dla trasanta. W toku dochodzenia wykazano, że wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą, które korzystały z akceptów bankowych w okresie objętym dochodzeniem, płaciły jedynie prowizję od usługi polegającej na obsłudze akceptu świadczonej przez bank, która wahała się od 0,05 % do 0,1 % wartości nominalnej akceptu. Żadne z przedsiębiorstw objętych próbą nie poniosło jednak kosztu finansowania za pośrednictwem akceptów bankowych przez odroczenie płatności pieniężnej za dostawę towarów i świadczenie usług. W związku z tym Komisja uznała, że przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem odniosły korzyść z finansowania w formie akceptów bankowych, za które nie poniosły żadnych kosztów.
- (376) Biorąc pod uwagę powyższe, Komisja stwierdziła, że system akceptów bankowych wprowadzony w ChRL zapewnił wszystkim producentom eksportującym bezpłatne finansowanie ich bieżących operacji, wskutek czego przyznawano im korzyść stanowiącą podstawę środków wyrównawczych opisaną w motywach 395–399 poniżej zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.
- (377) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń obaj współpracujący producenci eksportujący stwierdzili, że akcepty bankowe nie stanowią pożyczki ani żadnej innej formy pomocy finansowej oraz że Komisja dokonała błędnego założenia, że wykorzystanie akceptów bankowych ma taki sam skutek jak pożyczka krótkoterminowa. Twierdzili oni, że wydłużony termin płatności, który wynika z wykorzystania akceptu bankowego, nie jest nieoprocentowaną pożyczką krótkoterminową udzieloną przez bank, a przedłużeniem terminu płatności, które sprzedawca decyduje się przyznać. Grupa Yuntianhua stwierdziła, że Komisja nie wykazała istnienia wkładu finansowego w przypadku akceptów bankowych. Obaj współpracujący producenci eksportujący utrzymywali, że akcepty bankowe nie wiążą się z żadnym finansowaniem, ponieważ żadne pieniądze nie zostały przekazane z banku na rzecz żadnej ze stron.
- (378) Jedno przedsiębiorstwo z grupy CNBM stwierdziło, że akcept bankowy służy jedynie ułatwieniu transakcji pomiędzy nieznanymi stronami w taki sposób, że bank dodaje własną gwarancję, że płatność zostanie dokonana w terminie zapadalności. Co więcej, akcept bankowy nie zmienia daty płatności przewidzianej pierwotnie w umowie sprzedaży i w związku z tym bank – korzystając z akceptu bankowego – nie udziela krótkoterminowej pożyczki. Przedsiębiorstwo to stwierdziło ponadto, że sposób księgowania akceptów bankowych w wewnętrznych księgach rachunkowych tego przedsiębiorstwa nie zmienia wniosku, że akcepty bankowe nie są rodzajem krótkoterminowego finansowania. Przedsiębiorstwo to stwierdziło również, że ponieważ zgodnie z umową sprzedaży sprzedawca otrzymuje płatność dopiero po 6 miesiącach lub po 1 roku, nabywca nie musi wykorzystywać swojego własnego kapitału obrotowego ani zaciągać krótkoterminowej pożyczki, aby dokonać płatności na żądanie, ponieważ sprzedawca już akceptuje fakt, że płatność będzie miała charakter odroczonej.
- (379) W tym względzie Komisja wskazała, że nie ustaliła, iż akcepty bankowe stanowią pożyczkę. Komisja stwierdziła jednak, że mają one skutek gospodarczy podobny do krótkoterminowego finansowania.
- (380) Jak wspomniano w motywie 374, Komisja ustaliła, że akcepty bankowe są w dużym stopniu wykorzystywane jako sposób płatności w transakcjach handlowych jako alternatywa dla przekazu pieniężnego, tym samym ułatwiając trasantowi obrót środkami pieniężnymi i stanowiąc wsparcie dla jego kapitału obrotowego. Komisja stwierdziła również, że z punktu widzenia środków pieniężnych instrument odracza płatność gotówkową do terminu zapadalności akceptu bankowego. W rzeczywistości w terminie płatności uzgodnionym w umowie dostawca otrzymuje akcept bankowy zamiast gotówki. Płatność gotówkowa z upływem terminu zapadalności to płatność dokonywana przez trasanta na rzecz banku w ramach stosunku umownego powstałego pomiędzy trasantem a bankiem w ramach akceptu bankowego. Dostawcy mogą również zatwierdzać akcepty bankowe w celu zapłacenia innym dostawcom (zamiast gotówki). W związku z tym, jak wskazano w motywie 374, użycie akceptu bankowego umożliwiało trasantom korzystanie z dostarczonych towarów lub świadczonych usług przez okres 6 miesięcy do 1 roku bez konieczności dokonania przedpłaty środków pieniężnych i bez ponoszenia żadnych kosztów. Komisja przypomniała również, że Ludowy Bank Chin przedstawia akcepty bankowe jako instrument, który może „zmniejszyć koszt finansowania i zwiększyć efektywność kapitałową” trasanta, „jak również stanowić wsparcie dla obrotu kapitałowego za pośrednictwem interwencji w ramach kredytu udzielonego przez Bank Chin”⁽⁹⁸⁾, a bank DBS przedstawia akcepty bankowe jako sposób na „zwiększenie kapitału obrotowego dzięki odroczonej płatności”⁽⁹⁹⁾. Ponadto rząd ChRL nie zakwestionował wniosku Komisji, zgodnie z którym akcepty bankowe są formą finansowania. Co więcej, CBIRC wydała niedawno zawiadomienie, w którym stwierdza, że w celu wzmocnienia wsparcia kredytowego dla przedsiębiorstw na dalszym szczeblu łańcucha dostaw w przedsiębiorstwach podstawowych, bankowe instytucje finansowe mogą udzielać wsparcia kredytowego dla przedsiębiorstw na dalszym szczeblu łańcucha dostaw w celu uzyskania towarów i zapłacenia za towary poprzez otwarcie bankowych weksli akceptowanych, krajowe akredytywy dokumentowe, płatności zaliczkowe itp.⁽¹⁰⁰⁾ Jest to kolejny dowód na to, że rząd ChRL postrzega akcepty bankowe jako kolejną formę wsparcia kredytowego.

⁽⁹⁸⁾ Zob. przypis 73.

⁽⁹⁹⁾ Zob. przypis 75.

⁽¹⁰⁰⁾ <http://www.cbirc.gov.cn/cn/view/pages/ItemDetail.html?docId=895429&itemId=928>

- (381) Fakt, że w momencie wydania akceptu bankowego nie ma miejsca przelew środków pieniężnych z banku na rzecz jakiegokolwiek strony, nie zmienia powyższego rozumowania i wniosków. Jak już wyjaśniono, wprowadzone w ChRL akcepty bankowe są środkiem płatniczym w transakcjach handlowych, który faworyzuje trasantów, ułatwiając im obrót środkami pieniężnymi i stanowiąc wsparcie dla ich kapitału obrotowego. Z gospodarczego i finansowego punktu widzenia wykorzystanie tego instrumentu umożliwia trasantowi zapłacenie jego zobowiązań bez wykorzystywania zasobów finansowych przedsiębiorstwa, a w związku z tym stanowi formę finansowania jego działalności gospodarczej. Sprzecznie z tym, co twierdzą współpracujący producenci eksportujący, finansowanie to nie jest przyznawane przez dostawcę, ale przez bank. Jak wyjaśniono w motywie 365, po zaakceptowaniu akceptu bankowego przez bank i zatwierdzeniu go przez odbiorcę płatności (tj. dostawcę) obowiązek nabywcy (trasanta) w zakresie płatności wobec dostawcy (odbiorcy płatności) wygasa. Odbiorca płatności (dostawca) faktycznie otrzymuje zapłatę w formie akceptu bankowego w momencie uzgodnionym w umowie sprzedaży (tj. w terminie płatności). Zostało to potwierdzone przez rząd ChRL w trakcie wizyty weryfikacyjnej – mianowicie po tym, jak przedsiębiorstwo zapłaci dostawcy z wykorzystaniem akceptu bankowego, nie ma już obowiązku w odniesieniu do dostawcy, ale w odniesieniu do banku, ponieważ podmiot, który zażądał wystawienia akceptu bankowego, będzie musiał zapłaci bankowi w całości w terminie zapadalności. Ponadto jako środek płatności akcept bankowy może być wykorzystywany przez dostawcę do zapłacenia jego własnych zobowiązań wobec innych stron. W związku z tym dostawca nie przyznaje przedłużenia daty płatności. Przeciwnie – bank udziela przedłużenia faktycznej płatności gotówkowej z tytułu transakcji objętej akceptem bankowym o 6 miesięcy lub 1 rok i tym samym umożliwia trasantowi uniknięcie wszelkich kosztów finansowania.
- (382) Komisja nie zgodziła się z uwagą, że ponieważ zgodnie z umową sprzedaży sprzedawca otrzymuje płatność dopiero po 6 miesiącach lub po 1 roku, nabywca nie musi wykorzystywać swojego własnego kapitału obrotowego ani zaciągać krótkoterminowej pożyczki, aby dokonać płatności na żądanie. Komisja nie zgodziła się również z twierdzeniem, że sposób, w jaki objęci próbą producenci eksportujący księgują akcepty bankowe w swoich wewnętrznych księgach rachunkowych, jest nieistotny. W rzeczywistości, jak już wspomniano powyżej, akcepty bankowe są środkiem płatności stosowanym przez trasanta w celu wywiązania się ze swoich zobowiązań wobec odbiorcy płatności. Stwierdzenie, że „sprzedawca otrzymuje płatność dopiero po 6 miesiącach lub po 1 roku”, jest niezgodne z prawdą, ponieważ sprzedawca otrzymuje płatność z wykorzystaniem akceptu bankowego w terminie płatności uzgodnionym w umowie. Jak już wskazano w motywie 374, akcepty bankowe są przewidziane jako sposób płatności w transakcjach handlowych zamiast płatności gotówkowej i zostało to uzgodnione zarówno przez sprzedawcę jak i nabywcę. Płatność gotówką za towary i usługi jest jednak odroczone do terminu zapadalności akceptu bankowego, a odroczenie to jest przyznawane przez bank. Jak już wyjaśniono w motywie 365, gdy sprzedawca otrzymuje zapłatę w formie akceptu bankowego, zobowiązanie trasanta wobec sprzedawcy zostaje anulowane i powstają dwa nowe zobowiązania: zobowiązanie trasanta wobec banku udzielającego akceptu oraz zobowiązanie banku udzielającego akceptu wobec sprzedawcy (odbiorcy płatności) lub okaziciela, na którego wystawiono akcept bankowy. Wbrew przedstawionym twierdzeniom sposób, w jaki objęci próbą producenci eksportujący księgują akcepty bankowe w swoich wewnętrznych księgach rachunkowych, jest ważnym elementem, który ukazuje, że z jednej strony zobowiązanie wobec sprzedawcy jest anulowane w momencie zapłaty z wykorzystaniem akceptu bankowego, a z drugiej strony tworzone jest nowe zobowiązanie trasanta wobec banku. Jest to dodatkowy dowód na to, że przez wykorzystanie akceptów bankowych jako środka płatności – na co zezwała bank akceptujący akcept – trasant nie musi płacić w gotówce dostawcy (odbiorcy płatności) w terminie płatności uzgodnionym w umowie. Trasant jest zamiast tego zobowiązany do zapłaty w gotówce bankowi w dniu, na który przypada termin zapadalności akceptu bankowego, czyli 6 miesięcy lub 1 rok później. Potwierdził to rząd ChRL podczas wizyty weryfikacyjnej, stwierdzając, że akcepty bankowe „są interesującym sposobem na odciążenie przedsiębiorstwa w zakresie przepływu środków pieniężnych”.
- (383) Komisja nie zgodziła się również z uwagą, że akceptując akcept bankowy, bank w pewnym sensie dodaje jedynie własną gwarancję, że płatność zostanie dokonana w terminie zapadalności. Po pierwsze, jak stwierdzono wcześniej, akcept bankowy jest środkiem płatniczym, w ramach którego trasant wywiązuje się ze swojego zobowiązania wobec odbiorcy płatności (dostawcy). W związku z tym płatność na rzecz dostawcy ze strony trasanta odbywa się w momencie zatwierdzenia akceptu bankowego, podczas gdy w terminie zapadalności trasant wywiązuje się ze swojego obowiązku zapłaty wobec banku. Po drugie, akcept bankowy nie może być klasyfikowany jedynie jako dodatkowa gwarancja przyszłej płatności, ponieważ akcept bankowy jest środkiem płatniczym uznanym w umowach sprzedaży, a obowiązek płatności trasanta wobec dostawcy jest anulowany przez płatność z wykorzystaniem akceptu bankowego. Płatność w gotówce należna bankowi w terminie zapadalności nie stanowi przedłużenia terminu płatności przyznanego przez dostawcę – jest natomiast zobowiązaniem wobec banku. Ponadto zostało to potwierdzone przez rząd ChRL podczas wizyty weryfikacyjnej, kiedy to stwierdził on, że z prawnego punktu widzenia różnica między gwarancją bankową a akceptem bankowym polega na tym, że „w przypadku gwarancji to przedsiębiorstwo A jest w pierwszej linii odpowiedzialne za płatność, podczas gdy w przypadku akceptów bankowych jest to bank wydający”.

- (384) Uwzględniając powyższe stwierdzenie, Komisja powtórzyła swój wniosek, zgodnie z którym pod względem skutków akcepty bankowe są formą krótkoterminowego finansowania, ponieważ umożliwiają producentom eksportującym sfinansowanie ich zakupów. Korzyścią zapewnianą współpracującym producentom eksportującym są oszczędności kosztów finansowania ze względu na fakt, że wykorzystanie finansowania poprzez akcepty bankowe nie było wynagradzane.
- (385) Biorąc pod uwagę fakt, że akcepty bankowe faktycznie mają ten sam cel i skutki co krótkoterminowe pożyczki obrotowe oraz że były one szeroko stosowane przez współpracujących producentów eksportujących w celu finansowania ich bieżącej działalności zamiast korzystania z krótkoterminowych pożyczek obrotowych, powinny one nieść ze sobą koszt równoważny z finansowaniem krótkoterminowej pożyczki obrotowej. Wniosek ten został potwierdzony przez rząd ChRL podczas wizyty weryfikacyjnej, kiedy to stwierdził on, że w odniesieniu do dokonania przez przedsiębiorstwo wyboru pomiędzy akceptem bankowym a pożyczką krótkoterminową decyzja należy do przedsiębiorstwa, lecz „z natury rzeczy są one podobne”.
- (386) W świetle powyższych rozważań Komisja odrzuciła twierdzenia, że akcepty bankowe nie stanowią formy krótkoterminowego finansowania.
- b) Szczegółość
- (387) Jeżeli chodzi o szczegółowość wspomnianą w motywie 165, zgodnie z decyzją nr 40 instytucje finansowe udzielają wsparcia kredytowego promowanym sektorom.
- (388) Komisja uznała, że akcepty bankowe stanowią kolejną formę preferencyjnego wsparcia finansowego ze strony instytucji finansowych dla promowanych sektorów, takich jak sektor materiałów z włókna szklanego. Jak określono w sekcji 3.1 powyżej, sektor materiałów z włókna szklanego istotnie należy do promowanych sektorów i w związku z tym kwalifikuje się do wszelkiego możliwego wsparcia finansowego. Nie przedstawiono żadnych dowodów, że każde przedsiębiorstwo w ChRL (inne niż należące do promowanych sektorów) może odnieść korzyść z akceptów bankowych na tych samych warunkach preferencyjnych.
- (389) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń grupa CNBM stwierdziła, że akcept bankowy jest powszechną praktyką handlową w ChRL dostępną dla wszystkich sektorów, a jedyny ustawowy limit dla użytkownika akceptu bankowego wskazano w art. 6 ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o instrumentach podlegających negocjacji, tj. „jeżeli osoba nieposiadająca zdolności prawnej lub posiadająca ograniczoną zdolność do czynności prawnych w zakresie prawa cywilnego podpisuje dokument podlegający negocjacji, podpis jest nieważny”. Stwierdziła również, że producenci eksportujący nie są odpowiedzialni za obalenie domniemania, że rzekomy program subsydiów jest szczególnie oraz że obowiązkiem Komisji jest uzasadnienie swojego ustalenia szczególności na podstawie konkretnych dowodów, w szczególności poprzez porównanie warunków oferowanych przedsiębiorstwom objętym próbą z warunkami oferowanymi innym chińskim przedsiębiorstwom. Ponadto jedno przedsiębiorstwo z grupy CNBM zwróciło się do Komisji o wyjaśnienie, dlaczego podobny system w Kanadzie, do którego Komisja odniosła się w sprawie dotyczącej e-rowerów, nie jest uznawany za szczególny program subsydiów, podczas gdy Komisja uznaje system w ChRL za szczególne subsydlum.
- (390) W tym względzie Komisja odniosła się do motywu 165, w którym przedstawiła dowody na to, że zgodnie z decyzją nr 40 od instytucji finansowych wymaga się udzielania wsparcia kredytowego promowanym sektorom. Akcepty bankowe jako forma finansowania stanowią część systemu preferencyjnego wsparcia finansowego ze strony instytucji finansowych dla promowanych sektorów takich jak przemysł materiałów z włókna szklanego.
- (391) Komisja wskazała, że dokonała swojej oceny dotyczącej szczególności programu subsydiów na podstawie dostępnych dokumentów rządowych, takich jak plany i regulacje, dotyczących promowanych sektorów. W tym względzie Komisja zauważyła, że rząd ChRL jasno określił, które sektory są promowane, ograniczając szczególne finansowanie preferencyjne wyłącznie do tych sektorów. W związku z tym nawet jeśli szereg innych sektorów określonych konkretnie jako promowane również korzysta z takich samych lub podobnych warunków preferencyjnych co przemysł materiałów z włókna szklanego, nie sprawia to, że finansowanie preferencyjne, a w szczególności akcepty bankowe, są ogólnie dostępne dla wszystkich sektorów.

- (392) Ponadto nawet jeśli forma finansowania mogłaby być zasadniczo dostępna dla wszystkich przedsiębiorstw we wszystkich sektorach przemysłu, konkretne warunki, na jakich takie finansowanie jest oferowane przedsiębiorstwom z danego sektora przemysłu, takie jak odpłatność finansowania i wielkość finansowania, mogą sprawiać, że forma ta jest szczególna. Jak wspomniano powyżej, w przypadku współpracujących producentów eksportujących Komisja istotnie ustaliła, że wszyscy ci producenci korzystali z krótkoterminowego finansowania w formie akceptów bankowych bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów oraz że niektórzy z nich korzystali ze znacznej ilości akceptów bankowych w porównaniu z innymi krótkoterminowymi formami finansowania, takimi jak pożyczki krótkoterminowe. Żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnych dowodów wykazujących, że finansowanie preferencyjne przedsiębiorstw w przemyśle materiałów z włókna szklanego poprzez akcepty bankowe jest udzielane w oparciu o obiektywne kryteria lub warunki w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (393) W odniesieniu do uwagi dotyczącej systemu akceptów bankowych w Kanadzie Komisja wskazała, że zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oceny szczególności programu subsydiów dokonuje się wyłącznie w odniesieniu do subsydiów będących przedmiotem dochodzenia. W związku z tym od Komisji nie wymaga się wykazania, że podobne systemy w innych krajach również są szczególne.
- (394) Z uwzględnieniem powyższych argumentów twierdzenia współpracujących producentów eksportujących dotyczące szczególności akceptów bankowych zostały odrzucone.
- c) Obliczanie korzyści
- (395) W celu obliczenia kwoty subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych Komisja oceniła korzyść przyznaną odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem.
- (396) Jak już wspomniano w motywach 358 i 373, akcepty bankowe są formą finansowania krótkoterminowego, które zwiększa efektywność kapitałową trasanta, stanowiąc wsparcie dla jego kapitału obrotowego i zaspokajając jego potrzeby w zakresie środków pieniężnych, ponieważ są w dużym stopniu wykorzystywane jak środek płatności w transakcjach handlowych zamiast środków pieniężnych. Komisja ustaliła, że producenci eksportujący objęci próbą korzystają z akceptów bankowych, aby zaspokoić swoje potrzeby dotyczące finansowania krótkoterminowego bez płacenia wynagrodzenia. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 346, Komisja uznała, że wszelkie krótkoterminowe finansowanie przedsiębiorstw objętych próbą, w tym akcepty bankowe, powinno mieć pokrycie w linii kredytowej. Korzyść związaną z liniami kredytowymi ustalono w sekcji 3.4.3.1 powyżej.
- (397) Komisja stwierdziła zatem, że trasanci akceptów bankowych powinni płacić wynagrodzenie za okres finansowania. Do celów obliczeń Komisja uznała, że okres finansowania rozpoczął się albo w dniu upływu terminu płatności ustalonego z dostawcą, w przypadkach gdy akcept bankowy wydano przed upływem terminu płatności, albo w dniu wydania akceptu bankowego, w przypadkach gdy akcept bankowy wydano w dniu upływu terminu płatności albo po nim. Uznano, że okres finansowania zakończył się w terminie zapadalności akceptu bankowego.
- (398) Zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną w ten sposób odbiorcom Komisja uznała różnicę między kwotą, jaką przedsiębiorstwo rzeczywiście zapłaciło jako wynagrodzenie finansowania poprzez akcepty bankowe, a kwotą, jaką powinno zapłacić, stosując stopę procentową finansowania krótkoterminowego.
- (399) Komisja określiła korzyść wynikającą z niepłacenia kosztu finansowania krótkoterminowego. W tym względzie, jak wspomniano w motywie 358, akcepty bankowe są formą finansowania krótkoterminowego. W rzeczywistości służą temu samemu celowi co krótkoterminowe pożyczki obrotowe. W związku z tym Komisja uznała, że akcepty bankowe powinny pociągać za sobą koszt równoważny finansowaniu pożyczek krótkoterminowych. Komisja zastosowała zatem tę samą metodykę co do finansowania pożyczek krótkoterminowych denominowanych w RMB opisaną w sekcji 3.4.2.4 powyżej.
- (400) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń jedno przedsiębiorstwo z grupy CNBM przedstawiło uwagę, zgodnie z którą ze względu na fakt, że akcept bankowy stanowi kredyt udzielany nabywcy przez sprzedawcę, Komisja powinna obliczać korzyść w kontekście programu subsydiów „dostarczanie towarów i świadczenie usług za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia” oraz powinna w pierwszej kolejności określić, czy dostawcy zaliczają się do „organów publicznych” w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

- (401) Jak już wyjaśniono w motywach 379–383, Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem, że akcepty bankowe są kredytem udzielanym przez sprzedawcę, oraz stwierdziła, że akcepty bankowe stanowią formę finansowania preferencyjnego udzielanego trasantowi przez bank. W związku z tym powyższa uwaga została odrzucona.
- (402) Inne przedsiębiorstwo z grupy CNBM stwierdziło, że Komisja powinna była odliczyć rzeczywisty przyznany termin płatności od zakładanego okresu finansowania bankowego.
- (403) Jak wyjaśniono w motywie 397, przy obliczaniu okresu finansowania Komisja uwzględniła termin płatności uzgodniony z dostawcą. W przypadku przedsiębiorstwa z grupy CNBM, które zgłosiło ten argument, dochodzenie wykazało, że w praktyce termin płatności podstawowych faktur albo już minął w czasie wydania odpowiednich akceptów bankowych, albo nie można było ustalić żadnego związku między przedstawionymi fakturami a akceptami bankowymi. Argument ten został zatem odrzucony.
- (404) Jedno przedsiębiorstwo z grupy CNBM stwierdziło, że Komisja powinna odliczyć od domniemanej korzyści opłaty rzeczywiście zapłacone przez producentów objętych próbą. Ponadto grupa Yuntianhua stwierdziła, że zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego Komisja musi odliczyć opłaty pobierane przy składaniu wniosków lub inne koszty obowiązkowo poniesione w celu zakwalifikowania się do uzyskania subsydium lub koszty jego uzyskania.
- (405) Komisja zauważyła już w motywie 375, że współpracujący producenci eksportujący płacili prowizję od usługi polegającej na obsłudze akceptu świadczonej przez bank, która wahała się od 0,05 % do 0,1 % wartości nominalnej akceptu bankowego. Prowizja ta – płacona za przetwarzanie akceptu bankowego przez bank – jest istotnie elementem odrębnym od finansowania przyznanego przez bank, w przypadku którego współpracujący producenci eksportujący nie ponieśli żadnych kosztów. Opłata ta jest uiszczana w celu pokrycia kosztów administracyjnych ponoszonych przez bank podczas przetwarzania akceptów bankowych. Komisja wyrównała tylko część finansową akceptów bankowych (mianowicie część równoważną krótkoterminowemu finansowaniu); nie przeanalizowała tego, czy prowizja za akceptację obejmowała również subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych. W każdym przypadku wpływ opłaty na kwotę subsydium wynosi od 0,01 % do 0,04 % w zależności od producenta eksportującego i w związku z tym jest nieistotny. Komisja nie uznała zatem za konieczne przeanalizowania tego twierdzenia pod kątem jego zasadności, a także dokonania oceny stosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do tej korzyści.
- (406) Jedno przedsiębiorstwo z grupy CNBM twierdziło, że podstawę obliczenia korzyści należy obniżyć o kwotę depozytów, które złożyła jako gwarancję za akcepty bankowe.
- (407) W tym względzie, jak stwierdziła Komisja w poprzednich dochodzeniach⁽¹⁰¹⁾, należy przede wszystkim zwrócić uwagę, że żądanie od klientów gwarancji i zabezpieczeń podczas przyznawania finansowania jest powszechną praktyką banków. Ponadto należy zauważyć, że gwarancje takie są wykorzystywane w celu zapewnienia, że producent eksportujący poniesie swoją odpowiedzialność finansową wobec banku, a nie wobec dostawcy. W toku dochodzenia wyjawiono również, że chińskie banki nie żądają systematycznie tych gwarancji oraz że nie zawsze są one związane ze szczególnymi akceptami bankowymi. W tym względzie domniemane depozyty nie stanowią zaliczki wypłacanej przez trasanta na rzecz banków, a jedynie dodatkową gwarancję, której czasem wymagają banki i która nie ma żadnego wpływu na decyzję banku o wydaniu akceptów bankowych, bez dodatkowych odsetek od pożyczki dla trasanta. Ponadto mogą one przyjmować różne formy, w tym depozytów terminowych i zastawów. Depozyty te są oprocentowane na rzecz trasanta, a zatem nie stanowią kosztów dla trasanta akceptu bankowego. Na tej podstawie twierdzenie to zostało odrzucone.
- (408) Jedno przedsiębiorstwo z grupy CNBM stwierdziło, że Komisja powinna wyłączyć ze swoich obliczeń akcepty bankowe wydane na rzecz powiązanych stron, ponieważ przedłużenie terminu płatności na rzecz powiązanej strony z wykorzystaniem akceptu bankowego nie daje odbiorcy płatności żadnej korzyści w zakresie zwiększonej płynności, ponieważ zmniejsza płynność powiązanego kontrahenta o proporcjonalną kwotę.
- (409) W tym względzie Komisja przypomina, że – tak jak stwierdzono powyżej – akcept bankowy jest środkiem płatniczym i w związku z tym nie ma skutku przedłużającego termin płatności uzgodniony z dostawcą, ale ma skutek odraczający płatność gotówkową. Jako środek płatniczy akcept bankowy może być zatwierdzany przez odbiorcę płatności (dostawcę) w celu uregulowania jego zobowiązań wobec innych stron. W związku z tym nie występuje proporcjonalne zmniejszenie płynności powiązanych stron, które otrzymały akcept bankowy. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

⁽¹⁰¹⁾ Zob. sprawa dotycząca e-rowerów przywołana w przypisie 7, motyw 316.

- (410) Grupa Yuntianhua stwierdziła, że podczas obliczania kwoty akceptów bankowych w przypadku niektórych przedsiębiorstw powiązanych Komisja nie wykorzystała danych przekazanych w odpowiedzi na kwestionariusz.
- (411) Komisja zauważyła, że obliczenia dokonano na podstawie najnowszych danych przekazanych przez przedsiębiorstwa, które to dane poddano sprawdzeniu podczas weryfikacji na miejscu. W związku z tym argument został odrzucony.
- (412) Ponadto jedno przedsiębiorstwo z grupy CNBM wyraziło konkretny argument dotyczący akceptów bankowych wydawanych przez przedsiębiorstwo powiązane w celu uniknięcia podwójnego liczenia. Komisja odrzuciła ten argument. Ponieważ szczegóły tego twierdzenia są jednak poufne, Komisja odniosła się do niego w ujawnieniu dotyczącym konkretnego przedsiębiorstwa objętego postępowaniem.

3.4.3.3. Instrumenty dyskontowane

- (413) W toku dochodzenia wykazano, że chińskie instytucje finansowe zdyskontowały należności niektórym przedsiębiorstwom objętym próbą w zamian za środki pieniężne.
- (414) Dzięki tej operacji pośrednicy finansowi dokonali na rzecz przedsiębiorstw przedpłaty kwot należności przed upływem terminu ich zapłaty. Przedsiębiorstwa otrzymały wczesne środki, przenosząc prawa do przyszłych należności na instytucje finansowe po odliczeniu opłat i obowiązujących stóp dyskontowych.
- (415) Obowiązująca stopa dyskontowa powinna w szczególności rekompensować ryzyko niewykonania zobowiązania, na które duży wpływ ma rating kredytowy ostatniego podmiotu odpowiedzialnego za wykonanie obowiązku w zakresie płatności.
- (416) Zdyskontowane należności, na które natrafiono w toku dochodzenia, miały różne formy, takie jak weksle, obligacje, faktoring, akcepty bankowe i akcepty handlowe. Każda z tych form funkcjonuje na szczególnych warunkach, a także jest obciążona różnym stopniem podstawowego ryzyka. Jeżeli chodzi o akcepty bankowe, ostatnim odpowiedzialnym podmiotem jest wystawca akceptu bankowego, czyli bank. W przypadku innego rodzaju należności, np. weksli, akredytywy, ostatnim odpowiedzialnym podmiotem zazwyczaj byłoby jednak przedsiębiorstwo handlowe.
- (417) W normalnych warunkach rynkowych mająca zastosowanie stopa dyskontowa powinna zrekompensować bankowi jego koszty i ryzyko. Komisja ustaliła jednak, że niektórym przedsiębiorstwom objętym próbą mogły zostać przyznane stawki preferencyjne, wskutek czego odniosłyby korzyść stanowiącą podstawę środków wyrównawczych.
- (418) Korzyścią przyznaną w ten sposób odbiorcom byłaby różnica między stopą dyskontową stosowaną przez chińskie instytucje finansowe a stopą dyskontową mającą zastosowanie do porównywalnej operacji na rynku, na przykład pożyczek krótkoterminowych.
- (419) Informacje zawarte w aktach sprawy nie pozwalają jednak na dokonanie rozróżnienia między poszczególnymi obowiązującymi stopami dyskontowymi. Ponadto Komisja oszacowała, że korzyść przyznana w ramach tej formy subsydiowania jest nieistotna w przedmiotowym dochodzeniu. W związku z tym Komisja podjęła decyzję o niewyrównywaniu jej.

3.4.3.4. Programy kapitałowe

3.4.3.4.1. Zamiana długu na kapitał własny

a) Informacje ogólne

- (420) Na podstawie publicznie dostępnych informacji Komisja ustaliła, że CNBM dokonał w okresie objętym dochodzeniem zamiany długu na kwotę 4 mld RMB w Chińskim Banku Rolnym („ABC”) i Bank of Communications („COMM”) na udziały w kapitale własnym. Jak wskazano w motywach 208–217 powyżej, CNBM nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i nie współpracował w ramach dochodzenia. W związku z tym Komisja musiała skorzystać z dostępnych faktów, jeżeli chodzi o jej ocenę tej transakcji.
- (421) Zarówno Chiński Bank Rolny, jak i Bank of Communications są bankami będącymi własnością państwa, uznawanymi za organy publiczne lub organy, którym powierzono lub wyznaczono zadania zgodnie z sekcją 3.4.1.4 powyżej. Ponadto w toku poprzednich dochodzeń antysubsydyjnych ustalono, że zarówno Chiński Bank Rolny, jak i Bank of Communications są organami publicznymi lub organami, którym powierzono wykonywanie funkcji należących zazwyczaj do zadań rządu lub które wyznaczono do wykonywania tych funkcji⁽¹⁰²⁾. W aktach obecnego dochodzenia nie ma dowodów, które podważałyby te wcześniejsze ustalenia.

⁽¹⁰²⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco oraz sprawa dotycząca opon, przywołane w przypisie 7 powyżej, odpowiednio w motywach (96–140) oraz (178–218).

- (422) Komisja uznała, że w normalnych warunkach rynkowych bank nie zamieniłby długu na udziały w kapitale własnym bez dodatkowej rekompensaty. Kapitał własny jest w istocie zdecydowanie bardziej ryzykownym instrumentem niż dług, ponieważ w jego przypadku nie ma pewności, czy bank odzyska swoją inwestycję kapitałową. Ponadto – w przeciwieństwie do stopy procentowej pożyczki – kapitał własny niekoniecznie gwarantuje zwrot z inwestycji. Zwiększone ryzyko, które bank podejmuje poprzez tę zamianę długu na udziały w kapitale własnym, potwierdzają dowody na słabą sytuację finansową zawarte w sprawozdaniu rocznym przedsiębiorstwa za rok obrotowy 2018: przedsiębiorstwo ma bardzo wysoki wskaźnik zadłużenia netto (120–145 %), pożyczki krótkoterminowe, które musi spłacić w ciągu roku wynoszą dwukrotność rocznego zysku brutto przedsiębiorstwa, a zobowiązania ogółem stanowią 2/3 jego rocznego obrotu. Ponadto w artykule prasowym zamieszczonym na stronie internetowej CNBM jako przyczynę zamiany wskazano zwłaszcza cele polityki przemysłowej oraz duże znaczenie strategicznej współpracy między CNBM i tymi dwoma bankami. W szczególności w artykule prasowym stwierdzono, że zamiana pomoże CNBM w osiągnięciu „reformy strukturalnej po stronie podaży” jako celu polityki przemysłowej.
- (423) W związku z powyższymi rozważaniami Komisja uznała, że zamiana długu na udziały w kapitale własnym w okresie objętym dochodzeniem przyniosła CNBM korzyść, ponieważ dokonały jej na warunkach preferencyjnych organy publiczne lub podmioty, którym państwo w inny sposób powierzyło lub wyznaczyło zadania w ramach realizacji celów polityki przemysłowej.

b) Szczegółość

- (424) Komisja stwierdziła, że finansowanie preferencyjne za pośrednictwem zamiany długu na udziały w kapitale własnym ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ inwestorzy są podmiotami działającymi zgodnie z wytycznymi polityki państwa, w której wśród sektorów promowanych wymienia się sektor materiałów z włókna szklanego. W każdym razie dostępne informacje wskazują na przyznanie CNBM tego subsydium *ad hoc*, co sprawia, że subsydium to jest szczególne dla przedsiębiorstwa.

c) Obliczanie korzyści

- (425) Wobec braku dalszych dowodów ze względu na brak współpracy Komisja nie miała dostępu do umów zawartych między CNBM i bankami. Komisja nie mogła zatem ocenić, czy znaczne ryzyko podjęte przez banki zostało w jakiś sposób zrekompensowane. Wszystkie elementy wyjaśnione w motywie 422 wskazują jednak na trudną sytuację finansową CNBM oraz na cele polityki przemysłowej realizowane za pośrednictwem tej transakcji, potwierdzając wniosek, że odzwierciedlając znaczne rzeczywiste ryzyko, z którym się wiązała, była ona niezgodna z logiką rynku. W konsekwencji Komisja uznała transakcję za równoważną z umorzeniem długu i traktowała ją jako dotację w okresie objętym dochodzeniem. Ponieważ dotacja została pobrana w całości w okresie objętym dochodzeniem, obliczono ją na podstawie łącznego obrotu całej grupy. W związku z tym kwota subsydiowania wyniosła 1,83 %.

3.4.3.4.2. Inne formy zastrzyków kapitału własnego

a) Informacje ogólne

- (426) W okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwo objęte próbą (Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd) skorzystało ze środków dostarczonych przez podmioty kontrolowane przez państwo za pośrednictwem szczególnych form zastrzyku kapitału własnego.
- (427) Środki te zostały przekazane w formie zwiększenia kapitału własnego, które jednak nie zapewniło inwestorom automatycznego nabycia pełnych praw przysługujących udziałowcom. W tym znaczeniu środki zostały przekazane w zamian za udział kapitałowy w przedsiębiorstwie będącym odbiorcą, który stałby się skuteczny dopiero po upływie nieokreślonego okresu.
- (428) W toku dochodzenia ustalono, że po otrzymaniu środków przez przedsiębiorstwo zostały one zaksięgowane jako inne instrumenty kapitałowe bez oczekiwanej zmiany w udziale własnościowym przedsiębiorstwa. Inwestorzy mimo przekazania środków nie zyskali pełnego dostępu do praw udziałowych ani nie otrzymali w zamian żadnej wypłaty odsetek. Część środków została przekazana do kapitału wpłaconego dopiero po upływie nieokreślonego okresu, ale zazwyczaj dłuższego niż rok, i po zatwierdzeniu przez SASAC. Dopiero w tym momencie inwestorzy otrzymali pełne prawa przysługujące udziałowcom.

- (429) Komisja ustaliła również, że okres między dokonaniem zastrzyku kapitałowego a przyznaniem praw przysługujących udziałowcom mógł być dłuższy niż rok. W tym względzie Komisja zidentyfikowała znaczące kwoty zastrzyków kapitału własnego, w związku z którymi w całym okresie objętym dochodzeniem nie nadano żadnych praw przysługujących udziałowcom.
- (430) W związku z tym w praktyce, aż do czasu uznania praw przysługujących udziałowcom, przez okres dłuższy niż rok, przedsiębiorstwo może dysponować środkami w zamian za przyszłe przekazanie własności, ale bez ponoszenia żadnych kosztów.
- (431) W normalnych warunkach rynkowych, aby zrekomensować stosowanie funduszy, przedsiębiorstwo przeniosłoby część praw własności przedsiębiorstwa niedługo po otrzymaniu funduszy lub zaksięgowaloby fundusze jako dług. Jednak biorąc pod uwagę szczególne okoliczności tych ustaleń w tym przypadku, ta hybrydowa forma finansowania w rzeczywistości przypomina bardziej klasyczną nieoprocentowaną pożyczkę długoterminową udziałowca niż instrument kapitałowy.
- (432) W świetle powyższych rozważań Komisja uznała, że w okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwo Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., należąca do grupy Yuntianhua, korzystało z dostępu do znacznych kwot finansowania przez dłuższy okres, za co nie poniosło żadnych kosztów. Biorąc pod uwagę, że ta szczególna forma przedmiotowych zastrzyków kapitału własnego nie wiązała się z automatycznym przyznaniem udziałowcom praw wobec inwestorów, Komisja uznała, że miały one skutek podobny do skutku pożyczki nieoprocentowanej.
- b) Kontrolowane przez państwo przedsiębiorstwa inwestycyjne działające w charakterze organów publicznych
- (433) Aby stwierdzić, czy inwestorów można uznać za podmioty publiczne lub podmioty, którym rząd ChRL powierzył lub wyznaczył pewne funkcje, Komisja zwróciła się do grupy Yuntianhua o udzielenie szczegółowych informacji na temat udziałowców, którzy przekazali fundusze za pośrednictwem innych instrumentów kapitałowych. Inwestorami byli: Kunming Heze Investment Center; Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center; oraz Yunnan State-owned Enterprise Reform No.2 Equity Investment Fund Partnership (Fundusz na rzecz reformy przedsiębiorstw państwowych).
- (434) Informacje, o których udzielenie zwróciła się Komisja, zawierały informacje korporacyjne, takie jak np. nazwy głównych udziałowców oraz struktura i regulamin zarządu każdego inwestora. Komisja zwróciła się również o przekazanie informacji na temat polityk inwestycyjnych wspomnianych inwestorów i bardziej szczegółowych informacji na temat konkretnych operacji przekazania środków za pośrednictwem instrumentów kapitałowych.
- (435) Ponadto Komisja skontaktowała się z rządem ChRL i zwróciła się o udzielenie takich samych informacji, jakie opisano w motywie 434. Rząd ChRL odpowiedział, że nie posiada ani nie przechowuje informacji na temat konkretnych przedsiębiorstw ani informacji dotyczących wszystkich podmiotów w Chinach, w których może posiadać udziały. W związku z tym odmówił udzielenia bezpośredniej odpowiedzi, ale odesłał do odpowiedzi, jaką ma udzielić przedsiębiorstwo objęte próbą.
- (436) Wobec braku pełnej odpowiedzi, zgodnie z motywami 218–220, Komisja zdecydowała się wykorzystać dostępne fakty w celu określenia, czy inwestorów można zaliczyć do organów publicznych.
- (437) Korzystając z ogólnodostępnych informacji, takich jak sprawozdania roczne, informacje dostępne w katalogach biznesowych lub na stronach internetowych inwestorów lub w publicznie dostępnych bazach danych, Komisja ustaliła, że inwestorzy, którzy zapewнили grupie Yuntianhua fundusze za pośrednictwem innych instrumentów kapitałowych, byli w części lub całości własnością państwa.
- (438) Jeżeli chodzi o Kunming Heze Investment Center, Komisja ustaliła, że ponad 98 % udziałów należy ostatecznie do władz lokalnych i przedsiębiorstw państwowych⁽¹⁰³⁾. W szczególności w odniesieniu do jego udziałowców Komisja ustaliła, że ponad 24 % udziałów należy do przedsiębiorstwa państwowego Yunnan State Owned Capital Operations Ltd (Yunnan guoyou ziben yunying youxian gongsi). Komisja stwierdziła również, że ponad 74 % udziałów w przedsiębiorstwie Kunming Heze Investment Center należy do przedsiębiorstwa China Fortune International (Huaxin International Trust), które jest spółką finansową przedsiębiorstwa państwowego China Huadian Group Co., Ltd. Ponadto przedsiębiorstwo Kunming Heze Investment Center jest zarządzane przez fundusz inwestycyjny przeznaczony do inwestycji w publiczne przedsiębiorstwa prowincjonalne. Ponadto w strukturze podmiotu oraz wśród udziałowców tego podmiotu Komisja odkryła przedstawicieli prawnych i członków zarządów, którzy zajmowali wcześniej stanowiska wykonawcze wysokiego szczebla w przedsiębiorstwie Yunnan SASAC, a także członków KPCh⁽¹⁰⁴⁾.

⁽¹⁰³⁾ Zob.: www.cfitc.com/; www.qixin.com/; <http://hdcw.chd.com.cn/>; www.chd.com.cn/; www.gsxt.gov.cn/index.html

⁽¹⁰⁴⁾ www.qixin.com/; www.yngyzb.com/ynzb/index.do?url=display&id=935

- (439) Jeżeli chodzi o Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center⁽¹⁰⁵⁾, Komisja ustaliła, że co najmniej 46 % udziałów należy ostatecznie do władz lokalnych i przedsiębiorstw państwowych. W szczególności Komisja odnalazła w strukturze udziałowców China Construction Bank Trust oraz przedsiębiorstwo Yunnan Province State-owned capital operations Jinrun equity investment fund management.
- (440) Podobnie Komisja ustaliła, że właścicielem przedsiębiorstwa Yunnan State-owned Enterprise Reform No.2 Equity Investment Fund Partnership (Fundusz na rzecz reformy przedsiębiorstw państwowych) było przedsiębiorstwo państwowe Yunnan Energy Investment Group.
- (441) Komisja stwierdziła ponadto istnienie formalnych znamion kontroli państwa nad tymi inwestorami. W szczególności wobec braku konkretnych informacji wskazujących inaczej Komisja uznała, że należy przyjąć, iż osoby sprawujące funkcje kierownicze i nadzorcze w przedsiębiorstwach państwowych będących właścicielami przedmiotowych podmiotów zostały wyznaczone przez państwo i odpowiadają przed nim zgodnie z wnioskami przedstawionymi w sekcjach 3.4.1.5 i 3.4.1.6.
- (442) Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 431, Komisja ustaliła, że ich działanie nie było zgodne z logiką czysto rynkową i nie odzwierciedla faktycznego ryzyka rynkowego związanego z transakcjami objętymi dochodzeniem. Zgodnie z polityką rządu polegającą na promowaniu szczególnych gałęzi przemysłu, jak ustalono w sekcji 3.1 powyżej, inwestorzy ci działali natomiast w sposób nierozsądny, wspierając finansowo producenta eksportującego.
- (443) W związku z powyższymi rozważaniami Komisja ustaliła, że podmioty kontrolowane przez państwo, które zapewniły grupie Yuntianhua finansowanie za pośrednictwem innego instrumentu kapitałowego, są podmiotami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego.
- (444) Co więcej, Komisja ustaliła wstępnie, że nawet gdyby jednostki kontrolowane przez państwo nie zostały uznane za organy publiczne, uznano by – z tych samych powodów, co te określone w motywie 269 – że rząd ChRL powierzył lub wyznaczył tym instytucjom wykonywanie funkcji, które zazwyczaj należą do zadań rządu, w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W każdym przypadku zachowanie tych instytucji zostanie zatem przypisane rządowi ChRL.

c) Szczegółność

- (445) Komisja stwierdziła, że finansowanie preferencyjne za pośrednictwem zastrzyków kapitału własnego ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ inwestorzy są podmiotami działającymi zgodnie z wytycznymi polityki państwa, w której wśród sektorów promowanych wymienia się sektor materiałów z włókna szklanego. W każdym razie dostępne informacje wskazują na przyznanie tego subsydium *ad hoc* przedsiębiorstwu Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd, co sprawia, że subsydium to jest szczególne dla przedsiębiorstwa.

d) Obliczanie korzyści

- (446) Jak wyjaśniono w motywie 432, Komisja uznała, że przedsiębiorstwo Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd. korzystało ze znacznego finansowania za pośrednictwem zastrzyków kapitału własnego, których skutek był podobny do skutku finansowania za pośrednictwem pożyczki nieoprocentowanej. Komisja zdecydowała się zatem przyjąć metodę obliczeń stosowaną w odniesieniu do kredytów, jak opisano w sekcji 3.4.2 powyżej. Oznacza to, że względny spread między obligacjami korporacyjnymi ocenionymi w USA na AA i mającymi zastosowanie obligacjami korporacyjnymi ocenionymi w USA na BB lub B o tym samym czasie trwania stosuje się w odniesieniu do referencyjnych stóp procentowych opublikowanych przez LBCh w celu ustalenia rynkowej stawki oprocentowania kredytów, a następnie w celu określenia korzyści uzyskaną w ten sposób wartość porównuje się z rzeczywistą stopą odsetek płaconych przez przedsiębiorstwo. W związku z tym kwota subsydiowania wyniosła 0,3 %.

3.4.3.5. Obligacje

- (447) Wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą skorzystały z finansowania preferencyjnego w formie obligacji.

a) Instytucje będące własnością państwa, działające jako organy publiczne

- (448) W Chinach podmiotami działającymi na rynku obligacji są zasadniczo te same podmioty, które działają na rynku kredytowym. Przedsiębiorstwa, które zamierzają wyemitować obligacje, zmuszone są do korzystania z usług instytucji finansowej działającej jako subemitent. Subemitenci organizują emisję obligacji i proponują oprocentowanie, po jakim obligacja będzie oferowana inwestorom. Subemitentami są te same banki będące własnością państwa, które udzielają również kredytów preferencyjnych omówionych w sekcji 3.4.2 powyżej. Inwestorami nabywającymi obligacje są również głównie chińskie banki (będące własnością państwa), ponieważ ponad 95 % całkowitego wolumenu obrotu obligacjami odnotowuje się na rynku międzybankowym⁽¹⁰⁶⁾.

⁽¹⁰⁵⁾ www.xin.baidu.com/; www.qichacha.com/

⁽¹⁰⁶⁾ Goldman Sachs Asset Management, Global Liquidity Management. (2015). FAQ: China's Bond Market, first half 2015. Zob. też <http://www.kwm.com/en/knowledge/insights/chinas-onshore-bond-market-open-for-business-20151216#ref-id-here> (dostęp dnia 16 listopada 2016 r.).

- (449) Jak opisano w sekcji 3.4.1.1 powyżej, te instytucje finansowe charakteryzują się silną obecnością państwa, a rząd ChRL ma możliwość wywierania na nie znaczącego wpływu.
- (450) Ogólne ramy prawne, w których działają te instytucje finansowe i które zostały już opisane w sekcji 3.4.1 powyżej, mają również zastosowanie do obligacji. Szczególne zastosowanie do obligacji mają ponadto następujące dokumenty regulacyjne:
- 1) ustawa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie papierów wartościowych, wersja po rewizji przyjęta na 18. sesji Komitetu Stałego X Zgromadzenia Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej w dniu 27 października 2005 r., data wejścia w życie: 1 stycznia 2006 r. (obecna wersja ogłoszona w dniu 31 sierpnia 2014 r.) („ustawa o papierach wartościowych”);
  - 2) „Środki administracyjne dotyczące emisji obligacji korporacyjnych i obrotu nimi”, zarządzenie Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych nr 113, 15 stycznia 2015 r.;
  - 3) „Środki dotyczące zarządzania instrumentami finansowania dłużnego przedsiębiorstw niefinansowych na międzybankowym rynku obligacji, sformułowane przez Ludowy Bank Chin”, zarządzenie Ludowego Banku Chin [2008] nr 12, 9 kwietnia 2008 r.;
  - 4) przepisy wykonawcze dotyczące zarządzania obligacjami korporacyjnymi, wydane przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w dniu 18 stycznia 2011 r.
- (451) Zgodnie z uregulowaniami prawnymi obligacje nie mogą być przedmiotem swobodnej emisji ani swobodnego obrotu w Chinach. Emisja każdej obligacji wymaga zatwierdzenia przez poszczególne organy rządowe, takie jak LBCh, Krajowa Komisja Rozwoju i Reform („NDRC”) lub CSRC, w zależności od rodzaju obligacji i rodzaju emitenta. Co więcej, zgodnie z przepisami wykonawczymi dotyczącymi zarządzania obligacjami korporacyjnymi w odniesieniu do obligacji korporacyjnych istnieją roczne kwoty emisji.
- (452) Zgodnie z art. 16 ustawy o papierach wartościowych publiczna emisja obligacji powinna ponadto spełniać następujące wymogi: „inwestowanie zgromadzonych środków jest zgodne z polityką przemysłową państwa [...]” oraz „zgromadzone środki [...] są wykorzystywane w sprawdzonym celu”. Art. 12 przepisów wykonawczych dotyczących zarządzania obligacjami korporacyjnymi również potwierdza, że cel zgromadzonych środków musi być zgodny z polityką przemysłową państwa.
- (453) Zgodnie z dokumentem „Środki administracyjne dotyczące emisji obligacji korporacyjnych i obrotu nimi” tylko niektóre obligacje spełniające ściśle kryteria jakościowe, takie jak rating kredytowy AAA, mogą być oferowane w ramach emisji publicznej. Większość obligacji będzie zatem emitowana prywatnie w ramach emisji kierowanych do tzw. inwestorów kwalifikowanych, którzy zostali zatwierdzeni przez CSRC i którymi są zasadniczo chińscy inwestorzy instytucjonalni.
- (454) Wreszcie oprocentowanie obligacji korporacyjnych nie jest swobodnie ustalane, ponieważ art. 18 przepisów wykonawczych dotyczących zarządzania obligacjami korporacyjnymi stanowi, że „oprocentowanie oferowane w przypadku wszelkich obligacji korporacyjnych nie przekracza 40 % obowiązującego oprocentowania wypłacanego przez banki osobom fizycznym od terminowych lokat oszczędnościowych o tym samym terminie zapadalności”.
- (455) Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli w odniesieniu do konkretnych emisji obligacji. Przeanalizowała zatem ogólne środowisko prawne określone powyżej w motywach 450–454 w połączeniu z konkretnymi ustaleniami wynikającymi z dochodzenia.
- (456) Wizyty weryfikacyjne wykazały, że obligacje o oprocentowaniu zbliżonym do referencyjnych stóp procentowych Ludowego Banku Chin („LBCh”) emitują zazwyczaj dwie grupy producentów eksportujących objętych próbą, niezależnie od sytuacji finansowej i ryzyka kredytowego tych przedsiębiorstw.
- (457) W praktyce na oprocentowanie obligacji wpływ ma rating kredytowy, podobnie jak w przypadku kredytów. Jak opisano jednak w motywach 279–285 powyżej, lokalny rynek ratingów kredytowych jest zakłócony, a ratingi są niewiarygodne. Świadczy o tym fakt, że prospekty obligacji i sprawozdania dotyczące ratingów kredytowych w odniesieniu do obligacji emitowanych przez przedsiębiorstwa objęte próbą nie odpowiadają faktycznej sytuacji tych przedsiębiorstw.
- (458) Na przykład w jednym przypadku w szczegółowym prospekcie obligacji ostrzegano, że przedsiębiorstwo odnotowało spadek poziomu zysku, że znacząca część aktywów netto została oddana w zastaw na potrzeby gwarancji finansowania wewnętrznego, że spłata zadłużenia krótkoterminowego powodowała znaczną presję oraz że mimo wysokiego wskaźnika ogólnego zadłużenia przedsiębiorstwo przewidziało pewne znaczne projekty o dużej intensywności kapitałowej. W sprawozdaniu ofercie obligacji przyznano jednak ostatecznie rating kredytowy AA+.

(459) W świetle powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że chińskie instytucje finansowe organizujące emisję obligacji dla przedsiębiorstw objętych próbą są organami publicznymi lub podmiotami, którym rząd powierzył lub wyznaczył pewne funkcje w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, jak wyjaśniono w sekcjach 3.4.1.5 i 3.4.1.6. Objęci próbą producenci eksportujący uzyskali ponadto korzyść, ponieważ obligacje wyemitowano po oprocentowaniu niższym od oprocentowania rynkowego odpowiadającego ich rzeczywistemu profilowi ryzyka.

b) Szczegółość

(460) Komisja uznała, że finansowanie preferencyjne w formie obligacji ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ emisja obligacji wymaga zatwierdzenia przez organy rządowe, a ustawa o papierach wartościowych ChRL stanowi, że emisja obligacji musi być zgodna z polityką przemysłową państwa. Jak wspomniano już w motywach 140–177, przemysł materiałów z włókna szklanego uznaje się za przemysł kluczowy/strategiczny.

c) Obliczanie korzyści

(461) Ponieważ obligacje stanowią w istocie jedynie inny rodzaj instrumentu dłużnego, podobnego do kredytów, i ze względu na to, że metoda obliczeń w odniesieniu do kredytów już opiera się na koszyku obligacji, Komisja zdecydowała się przyjąć metodę obliczeń stosowaną w odniesieniu do kredytów, jak opisano w sekcji 3.4.2 powyżej. Oznacza to, że względny spread między obligacjami korporacyjnymi ocenionymi w USA na AA i obligacjami korporacyjnymi ocenionymi w USA na BB o tym samym czasie trwania stosuje się w odniesieniu do referencyjnych stóp procentowych opublikowanych przez LBCh w celu ustalenia rynkowej stawki oprocentowania dla obligacji, a następnie w celu określenia korzyści uzyskaną w ten sposób wartość porównuje się z rzeczywistą stopą odsetek płaconych przez przedsiębiorstwo.

(462) Jak wyjaśniono w motywie 291, Komisja stwierdziła, że niektóre przedsiębiorstwa wyemitowały obligacje na potrzeby restrukturyzacji długu. W tych przypadkach, jak wyjaśniono w sekcji 3.4.2.2, Komisja uznała, że przedmiotowe przedsiębiorstwa znajdują się w gorszej sytuacji finansowej niż na pierwszy rzut oka sugerowałyby sprawozdania finansowe oraz że istnieje dodatkowe ryzyko związane z finansowaniem krótko- i długoterminowym. W związku z tym w celu uwzględnienia zwiększonej ekspozycji na ryzyko Komisja obniżyła ocenę ryzyka o jeden punkt i dostosowała obliczenie względnego spreadu również w odniesieniu do ich finansowania, w tym obligacji, przez porównanie obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na AA i obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na B.

3.4.3.6. Wnioski dotyczące finansowania preferencyjnego: pozostałe rodzaje finansowania

(463) W wyniku dochodzenia ustalono, że w okresie objętym dochodzeniem wszystkie objęte próbą grupy producentów eksportujących skorzystały z finansowania preferencyjnego w formie akceptów bankowych i obligacji, natomiast dwa z przedsiębiorstw objętych próbą skorzystały z finansowania preferencyjnego w formie zastrzyków kapitału własnego. W świetle istnienia wkładu finansowego, korzyści dla producentów eksportujących oraz szczególności Komisja uznała te rodzaje finansowania preferencyjnego za subsydzium stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

(464) Jeżeli chodzi o CNBM, z uwagi na fakt, że przedsiębiorstwo to nie współpracowało, korzyść wynikającą z innych rodzajów finansowania preferencyjnego na poziomie CNBM ustalono przy pomocy metodyki objaśnionej w każdej z powyższych sekcji, którą zastosowano do publicznie dostępnych informacji zawartych w sprawozdaniu rocznym tej spółki za 2018 r., takich jak emisja obligacji oraz kwoty zaległe za zobowiązania wekslowe.

(465) Kwota subsydiów ustalona w odniesieniu do opisanego powyżej finansowania preferencyjnego w okresie objętym dochodzeniem na rzecz grup przedsiębiorstw objętych próbą wynosi:

Finansowanie preferencyjne: pozostałe rodzaje finansowania

Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Całkowita kwota subsydiów
Grupa Yuntianhua	6,92 %
Grupa CNBM	10,61 %

3.5. Ubezpieczenia preferencyjne: ubezpieczenie kredytów eksportowych

(466) Skarżący twierdził, że Sinasure oferuje m.in. krótko-, średnio- i długoterminowe ubezpieczenia kredytów eksportowych, ubezpieczenia inwestycyjne i gwarancje na obligacje na warunkach preferencyjnych na rzecz promowanych sektorów. Z badania przeprowadzonego niedawno przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju („OECD”) wynika, że 21 % wszystkich ubezpieczeń kredytów eksportowych udzielonych przez Sinasure⁽¹⁰⁷⁾ zostało zapewnionych na rzecz chińskiego przemysłu hi-tech, którego część stanowi przemysł materiałów z włókna szklanego. Ponadto Sinasure bierze aktywny udział w realizacji inicjatywy „Made in China 2025”, doradzając przedsiębiorstwom, by korzystały z krajowych źródeł kredytowania, dokonując naukowych i technologicznych innowacji oraz modernizacji technologicznych, a także wspierając przedsiębiorstwa, które dokonują ekspansji zagranicznej, w stawianiu się bardziej konkurencyjnymi na rynku światowym⁽¹⁰⁸⁾.

a) Podstawa prawna

- 1) Obwieszczenie w sprawie realizacji strategii wspierania handlu poprzez naukę i technologię za pomocą ubezpieczeń kredytów eksportowych (Shang Ji Fa [2004] nr 368) wydane wspólnie przez Ministerstwo Handlu i Sinasure.
- 2) Plan 840 uwzględniony w obwieszczeniu Rady Państwa z dnia 27 maja 2009 r.
- 3) Obwieszczenie Rady Państwa w sprawie decyzji dotyczącej przyspieszenia tworzenia i rozwijania wschodzących sektorów strategicznych (Guo Fa [2010] nr 32 z dnia 18 października 2010 r.) wydane przez Radę Państwa oraz wytyczne wdrożeniowe związane z tym obwieszczeniem (Guo Fa [2011] nr 310 z dnia 21 października 2011 r.).
- 4) Obwieszczenie dotyczące wydania w 2006 r. katalogu wysoko zaawansowanych technologicznie produktów chińskich przeznaczonych na wywóz, Guo Ke Fa Ji Zi [2006] nr 16.
- 5) Obwieszczenie Ministerstwa Nauki i Technologii dotyczące zestawienia opracowanego na podstawie katalogu zawierającego wytyczne w zakresie wysoko zaawansowanych technologicznie produktów chińskich, G.K.B.J. [2009] nr 61 z dnia 9 października 2009 r.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (467) W okresie objętym dochodzeniem dwie grupy przedsiębiorstw objęte próbą posiadały nierozliczone wobec Sinasure umowy ubezpieczeń eksportowych.
- (468) Jak wspomniano w motywie 201 powyżej, Sinasure nie przedstawiło żądanej dokumentacji uzupełniającej dotyczącej swojego ładu korporacyjnego, np. statutu.
- (469) Co więcej, jak wspomniano w motywie 200, Sinasure nie przekazało żadnych bardziej konkretnych informacji dotyczących ubezpieczeń kredytów eksportowych udzielonych przemysłowi materiałów z włókna szklanego, poziomu swoich składek ani szczegółowych danych dotyczących rentowności swojej działalności polegającej na ubezpieczaniu kredytów eksportowych.
- (470) W związku z tym Komisja musiała uzupełnić przekazane informacje w oparciu o dostępne fakty.
- (471) Jak wynika z informacji przekazanych na podstawie poprzednich dochodzeń antysubsydyjnych⁽¹⁰⁹⁾, Sinasure jest zakładem ubezpieczeń będącym własnością państwa, utworzonym i wspieranym przez państwo w celu pobudzenia rozwoju i współpracy w zakresie handlu zagranicznego i gospodarki ChRL. Przedsiębiorstwo jest w całości własnością państwa. Posiada zarząd i radę nadzorczą. Rząd jest uprawniony do powoływania i odwoływania kadry kierowniczej wyższego szczebla w przedsiębiorstwie. Na podstawie tych informacji Komisja ustaliła, że istnieją formalne znamiona kontroli rządu w odniesieniu do Sinasure.
- (472) Komisja gromadziła ponadto informacje potrzebne do ustalenia, czy rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem Sinasure w odniesieniu do przemysłu materiałów z włókna szklanego. W tym kontekście Komisja zauważyła, że w katalogu chińskich produktów przeznaczonych na wywóz wytwarzanych z wykorzystaniem zaawansowanych i nowych technologii produkty z włókna szklanego, w tym materiał z włókna szklanego, wymieniono w szczególności jako produkty promowane do wywozu⁽¹¹⁰⁾.

⁽¹⁰⁷⁾ Badanie OECD dotyczące chińskich polityk i programów w zakresie kredytów eksportowych, s. 7, akapit 32.

⁽¹⁰⁸⁾ Zob. strona internetowa Sinasure, profil przedsiębiorstwa, wspieranie inicjatywy „Made in China”.

⁽¹⁰⁹⁾ Zob. sprawa dotycząca opon przywołana w przypisie 7, motyw 429.

⁽¹¹⁰⁾ Katalog produktów wytwarzanych z wykorzystaniem zaawansowanych i nowych technologii przeznaczonych na wywóz, nr 531–545.

- (473) Zgodnie z obwieszczeniem w sprawie realizacji strategii wspierania handlu poprzez naukę i technologię za pomocą ubezpieczenia kredytów eksportowych Sinasure powinno ponadto zwiększyć swoje wsparcie dla kluczowych sektorów przemysłu i produktów przez wzmocnienie swojego ogólnego wsparcia dla wywozu produktów wysoko zaawansowanych technologicznie i opartych na nowych technologiach. Przedsiębiorstwo to powinno traktować gałęzie przemysłu takie jak „nowe materiały” i inne sektory zaawansowanej i nowej technologii wymienione w katalogu produktów z Chin wytwarzanych z wykorzystaniem zaawansowanych i nowych technologii przeznaczonych na wywóz jako główną część swojej działalności oraz zapewnić kompleksowe wsparcie pod względem procedur udzielania ubezpieczenia, zatwierdzania ograniczeń, szybkości rozpatrywania wniosków i elastyczności stawek. Jeżeli chodzi o elastyczność stawek, przedsiębiorstwo powinno stosować w odniesieniu do produktów maksymalne zniżki dla składek dopuszczalne w ramach zmiennej wysokości składek, które to zniżki są oferowane przez przedsiębiorstwo prowadzące działalność w zakresie ubezpieczeń kredytów. Jak wspomniano w motywach 148 i 162, przemysł materiałów z włókna szklanego włączono do bardziej ogólnej kategorii „nowych materiałów”. Ponadto w rocznym sprawozdaniu Sinasure za rok 2017 r. stwierdzono, że przedsiębiorstwo Sinasure aktywnie ubezpieczało transakcje strategicznych nowo powstających gałęzi przemysłu takich jak nowe materiały⁽¹¹¹⁾.
- (474) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że rząd ChRL utworzył ramy normatywne, do jakich muszą stosować się osoby sprawujące funkcje kierownicze i nadzorcze, które to osoby zostały powołane przez rząd ChRL i które ponoszą przed nim odpowiedzialność. Rząd ChRL uciekał się zatem do ram normatywnych, aby sprawować znaczącą kontrolę nad funkcjonowaniem Sinasure.
- (475) Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli w odniesieniu do konkretnych umów ubezpieczeniowych. Podczas wizyty weryfikacyjnej Sinasure utrzymywało, że w praktyce jego składki są ukierunkowane na rynek i opierają się na zasadach oceny ryzyka. Nie przedstawiono jednak żadnych konkretnych przykładów w odniesieniu do przemysłu materiałów z włókna szklanego ani przedsiębiorstw objętych próbą.
- (476) Dlatego też, wobec braku konkretnych dowodów, Komisja zbadała konkretne zachowanie Sinasure w odniesieniu do ubezpieczenia udzielonego przedsiębiorstwom objętym próbą. Zachowanie było sprzeczne z ich oficjalnym stanowiskiem, ponieważ nie zachowywały się one w sposób uwzględniający zasady rynkowe.
- (477) Po porównaniu całkowitych wypłaconych roszczeń z całkowitymi sumami ubezpieczenia, w oparciu o dane ze sprawozdania rocznego Sinasure za 2017 r.⁽¹¹²⁾, Komisja stwierdziła, że Sinasure musiałyby pobierać składki wynoszące średnio 0,26 % sumy ubezpieczenia, aby pokryć koszty roszczeń (nawet bez uwzględniania wydatków ogólnych). W praktyce składki płacone przez przedsiębiorstwa objęte próbą były jednak znacznie niższe od minimalnej opłaty koniecznej do pokrycia kosztów operacyjnych.
- (478) Ponadto Komisja stwierdziła, że część producentów eksportujących skorzystała z częściowego lub całkowitego zwrotu składek z tytułu ubezpieczenia kredytów eksportowych zapłaconych na rzecz Sinasure.
- (479) Komisja stwierdziła zatem, że Sinasure wdraża ramy prawne określone powyżej w wykonywaniu funkcji władzy publicznej w odniesieniu do sektora materiałów z włókna szklanego. Sinasure działa w charakterze organu publicznego w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego interpretowanego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego oraz zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO. Objęci próbą producenci eksportujący uzyskali ponadto korzyść, ponieważ ubezpieczenia udzielono po stawkach niższych od minimalnej opłaty koniecznej przedsiębiorstwu Sinasure do pokrycia swoich kosztów operacyjnych.
- (480) Komisja ustaliła również, że subsydia przyznane w ramach programu ubezpieczeń eksportowych mają szczególny charakter, ponieważ ich uzyskanie nie byłoby możliwe bez wywozu i są tym samym uwarunkowane wynikami wywozu w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

c) Obliczanie kwoty subsydiów

- (481) Podczas wizyty weryfikacyjnej przedsiębiorstwo Sinasure oświadczyło, że na rynku jest pięć podmiotów rynkowych oraz że nie posiada ono informacji na temat swojego udziału w rynku. Jednak zgodnie z informacjami przekazanymi na podstawie poprzedniego dochodzenia antysubsydyjnego, w przypadku którego okres objęty dochodzeniem obejmował okres od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 30 czerwca 2017 r.⁽¹¹³⁾, udział Sinasure w rynku krajowym ChRL wynosił wtedy ok. 90 % dla ubezpieczeń eksportowych i w związku z tym zajmował dominującą pozycję na rynku, dlatego Komisja nie mogła ustalić składki ubezpieczeniowej zgodnej z warunkami panującymi na rynku krajowym. Zgodnie z wcześniejszymi dochodzeniami antysubsydyjnymi Komisja użyła zatem najbardziej właściwego zewnętrznego poziomu referencyjnego, dla którego informacje były łatwo dostępne, tj. stawek składek stosowanych przez Bank Eksportowo-Importowy Stanów Zjednoczonych („Ex-Im Bank”) w odniesieniu do instytucji niefinansowych w przypadku wywozu do państw OECD.

⁽¹¹¹⁾ Roczne sprawozdanie Sinasure za rok 2017, s. 6.

⁽¹¹²⁾ Roczne sprawozdanie Sinasure za rok 2017, s. 20.

⁽¹¹³⁾ Zob. sprawa dotycząca opon przywołana w przypisie 7, motyw 427.

- (482) Zwroty składek z tytułu ubezpieczenia eksportowego przyznane w okresie objętym dochodzeniem uznano za dotacje. Ponieważ brak było dowodów wskazujących na dodatkowe koszty poniesione przez przedsiębiorstwa, w przypadku których należałoby dokonać dostosowania, korzyść obliczono jako pełną kwotę zwrotu uzyskanego w okresie objętym dochodzeniem.
- (483) Kwota subsydiów ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Preferencyjne finansowanie i ubezpieczenie: ubezpieczenie kredytów eksportowych

Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania
Grupa Yuntianhua	0,43 %
Grupa CNBM	0,23 %

3.6. Dostarczanie towarów przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

3.6.1. Surowce za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (484) Biorąc pod uwagę, że objęte dochodzeniem grupy przedsiębiorstw były zintegrowane pionowo, Komisja objęła dochodzeniem głównych dostawców surowców, a subsydia otrzymane na poziomie tych powiązanych dostawców zostały uwzględnione w obliczeniach dotyczących każdego programu subsydiów.
- (485) Z drugiej strony Komisja nie znalazła wystarczających dowodów na poparcie twierdzenia dotyczącego dostarczania towarów producentom materiałów z włókna szklanego za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia przez niepowiązanych dostawców.

3.6.2. Prawa do użytkowania gruntów

- (486) Zanim tytuł prawny do gruntu lub tytuł oparty na zasadzie słuszności zostanie zastrzeżony lub przyznany osobie prawnej lub fizycznej, wszystkie grunty w ChRL należą do państwa albo są własnością wspólną wsi lub okręgów miejskich. Wszystkie działki w obszarach zurbanizowanych należą do państwa, a wszystkie działki w obszarach wiejskich są własnością wsi lub okręgów miejskich, w których są zlokalizowane.
- (487) Zgodnie z prawem konstytucyjnym ChRL i prawem gruntowym przedsiębiorstwa i osoby fizyczne mogą jednak nabyć „prawa do użytkowania gruntów”. W przypadku gruntów przemysłowych okres dzierżawy wynosi zwykle 50 lat, które można przedłużyć o kolejne 50 lat.
- (488) Zdaniem rządu ChRL art. 137 prawa rzeczowego Chińskiej Republiki Ludowej stanowi, że „grunty wykorzystywane do celów przemysłu, biznesu, rozrywki lub komercyjnych domów mieszkalnych itp. lub grunty, w przypadku których istnieje co najmniej dwóch zamierzonych użytkowników, są przekazywane w drodze aukcji, zaproszenia do składania ofert lub każdej innej metody składania ofert publicznych”. Ponadto rząd ChRL odsyła do art. 3 przepisów przejściowych Chińskiej Republiki Ludowej dotyczących przyznawania i przenoszenia prawa do użytkowania gruntów państwowych na obszarach miejskich. Artykuł ten stanowi, że „każda firma, przedsiębiorstwo, inna organizacja i osoba fizyczna w Chińskiej Republice Ludowej lub poza nią może, o ile prawo nie stanowi inaczej, uzyskać prawo do wykorzystania gruntu i angażować się w zagospodarowanie terenu, jego użytkowanie i gospodarowanie nim zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia”.
- (489) Rząd ChRL jest zdania, że w ChRL istnieje wolny rynek gruntów oraz że cena, jaką przedsiębiorstwo przemysłowe płaci za prawo do dzierżawy gruntu, odzwierciedla cenę rynkową.

a) Podstawa prawna

- (490) W Chinach przyznawanie praw do użytkowania gruntów regulowane jest ustawą Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu gruntami. Podstawę prawną stanowią również następujące dokumenty:
- 1) prawo rzeczowe Chińskiej Republiki Ludowej (zarządzenie nr 62 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej);
  - 2) ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu gruntami (zarządzenie nr 28 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej);

- 3) ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu nieruchomościami miejskimi (zarządzenie nr 18 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej);
  - 4) przepisy przejściowe Chińskiej Republiki Ludowej dotyczące przyznawania i przenoszenia prawa do użytkowania gruntów państwowych na obszarach miejskich (dekret nr 55 Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej);
  - 5) rozporządzenie w sprawie wdrożenia ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu gruntami (zarządzenie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej [2014] nr 653);
  - 6) przepisy w sprawie przekazywania praw do użytkowania gruntów budowlanych będących własnością państwa w drodze zaproszenia do przetargu, aukcji oraz oferty (obwieszczenie nr 39 CSRC);
  - 7) obwieszczenie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie istotnych kwestii dotyczących wzmacniania kontroli nad gruntami (Guo Fa [2006] nr 31).
- b) Ustalenia wynikające z dochodzenia
- (491) Zgodnie z art. 10 dokumentu „Przepisy w sprawie przekazywania praw do użytkowania gruntów budowlanych będących własnością państwa w drodze zaproszenia do przetargu, aukcji oraz oferty” władze lokalne ustalają ceny gruntów zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich, który jest aktualizowany raz na trzy lata, oraz zgodnie z polityką przemysłową rządu.
  - (492) Podczas wizyty weryfikacyjnej rząd ChRL oświadczył, że w maju 2019 r. Ministerstwo Finansów wydało wytyczne w sprawie wykorzystywania gruntów przemysłowych w celu przedstawienia lepszej jakości informacji na temat prawa do użytkowania gruntów dla uczestników rynku oraz w celu zapewniania dostaw zgodnie z potrzebami rynku. W wytycznych tych stwierdzono, że na rynku istnieją równe szanse oraz że wszystkie podmioty rynkowe mają dostęp do gruntów przemysłowych na takich samych warunkach. Założenia określone w wytycznych nie miały jednak zastosowania podczas okresu objętego dochodzeniem ani w momencie nabycia prawa do użytkowania gruntów przez producentów eksportujących objętych próbą.
  - (493) W wyniku poprzednich dochodzeń Komisja stwierdziła, że ceny płacone za prawo do użytkowania gruntów w ChRL nie są reprezentatywne dla ceny rynkowej, która jest określana na podstawie popytu i podaży na wolnym rynku, ponieważ ustalono, że system aukcyjny jest niejasny i nieprzejrzysty i w praktyce nie funkcjonuje, a ceny są ustanawiane dowolnie przez władze. Jak wspomniano w poprzednim motywie, władze ustanawiają ceny zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich, w którym jednym z kryteriów jest obowiązek uwzględnienia przy ustalaniu ceny gruntów przemysłowych również polityki przemysłowej.
  - (494) W trakcie prowadzonego dochodzenia nie wykazano żadnych widocznych zmian w tym zakresie. Na przykład Komisja stwierdziła, że jedynie kilku producentów eksportujących objętych próbą uzyskało prawa do użytkowania gruntu w drodze przetargu ani podobnej procedury oferty publicznej, nawet w przypadku gdy prawa do użytkowania gruntów zostały uzyskane niedawno. W przypadku większości przedsiębiorstw objętych próbą prawa do użytkowania gruntów były przyznawane przez władze lokalne po cenach wynegocjowanych.
  - (495) Komisja zauważyła, że istnieje również system dynamicznego monitorowania cen gruntów uzupełniający system monitorowania cen gruntów miejskich. W przeglądzie wygaśnięcia dotyczącym paneli fotowoltaicznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹¹⁴⁾ Komisja stwierdziła, że ceny te są wyższe niż minimalne ceny odniesienia ustalone zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich i wykorzystywane przez władze lokalne, ponieważ minimalne ceny odniesienia są aktualizowane jedynie co trzy lata, podczas gdy ceny monitorowane dynamicznie są aktualizowane co kwartał. Nic jednak nie wskazuje na to, że ceny gruntów oparto na cenach z systemu monitorowania dynamicznego. W praktyce w trakcie dochodzenia w sprawie paneli fotowoltaicznych rząd ChRL przyznał, że system dynamicznego monitorowania cen gruntów służy monitorowaniu wahań poziomów cen gruntów na niektórych obszarach (tj. w 105 miastach) w ChRL i ma na celu ocenę zmian w cenach gruntów. Ceny wyjściowe w przetargach i aukcjach ustala się jednak na podstawie poziomów referencyjnych ustanowionych w ramach systemu wyceny gruntów. Sytuacja ta występowała nadal w okresie objętym dochodzeniem. W tym przypadku większość grup przedsiębiorstw objętych próbą otrzymała ponadto swoje działki w drodze przydziału.

⁽¹¹⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/366, Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 1 (panele fotowoltaiczne), motywy 421 i 425.

- (496) W odniesieniu do działek przekazanych w drodze przetargu Komisja stwierdziła, że w każdym przypadku w odniesieniu do omawianego gruntu pojawiał się tylko jeden oferent, a zapłacona cena odpowiadała cenie wyjściowej w przetargu. Wobec braku dodatkowych szczegółowych informacji na temat rzeczywistego procesu aukcyjnego nie było pewności, czy cena początkowa została ustalona niezależnie i odpowiadała wartości rynkowej prawa do użytkowania gruntów.
- (497) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd ChRL stwierdził, że w mechanizmie przetargowym otrzymywana ostatecznie cena nie tylko odzwierciedla cenę, za jaką sprzedawca jest gotowy dokonać sprzedaży, lub pierwotną cenę, na jaką składana jest oferta, ale również cenę, jaką nabywcy są gotowi zapłacić, a zatem cena osiągnięta ostatecznie poprzez taki mechanizm odzwierciedla zarówno popyt, jak i podaż. Jeśli po zakończeniu działania mechanizmu przetargowego cena końcowa „odpowiadała cenie wyjściowej w przetargu”, oznacza to po prostu, że jest to cena, która odzwierciedla popyt i podaż w tamtym momencie. Komisja zgodziła się z rządem ChRL w kwestii opisanych podstawowych zasad mechanizmów przetargowych, ale zauważyła, że taki mechanizm może działać tylko wtedy, gdy jest kilku oferentów w odniesieniu do konkretnego fragmentu gruntów. Komisja nie znalazła jednak w niniejszym dochodzeniu ani nawet w poprzednich dochodzeniach ani jednego przypadku, w którym istniałby więcej niż jeden oferent w odniesieniu do danego gruntu oraz w którym w związku z tym można było zaobserwować wzajemne oddziaływanie popytu i podaży. Argument ten został zatem odrzucony.
- (498) Ponadto Komisja ustaliła również, że niektóre przedsiębiorstwa otrzymały od władz lokalnych zwroty mające zrekompensować im kwoty, które zapłaciły za prawa do użytkowania gruntów. Ponadto w kilku przypadkach opłaty z tytułu praw do użytkowania gruntów uzyskanych przez przedsiębiorstwa należące do grupy CNBM musiały zostać uiszczone dopiero kilka lat od rozpoczęcia użytkowania gruntu.
- (499) Powyższy dowód przeczy twierdzeniu rządu ChRL, że ceny płacone za prawo do użytkowania gruntów w ChRL są reprezentatywne dla ceny rynkowej, która jest określana na podstawie popytu i podaży na wolnym rynku.

c) Wniosek

- (500) Ustalenia dokonane podczas dochodzenia pokazują, że sytuacja dotycząca nabywania praw do użytkowania gruntu w ChRL jest nieprzejrzysta, a władze dowolnie ustanawiają ceny.
- (501) Przyznawanie prawa do użytkowania gruntów przez rząd ChRL należy zatem uznać za subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w formie dostarczenia towarów, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami. Jak wyjaśniono w motywach 491–499 powyżej, w ChRL nie istnieje funkcjonujący rynek gruntów, a użycie zewnętrznego poziomu referencyjnego (zob. motywy 506–515 poniżej) wskazuje, że kwoty płacone za prawa do użytkowania gruntów przez producentów eksportujących objętych próbą są znacznie niższe od normalnych stawek rynkowych.
- (502) W kontekście preferencyjnego dostępu do gruntów przemysłowych przez przedsiębiorstwa należące do określonych sektorów Komisja odnotowała, że jak wspomniano w motywie 493 powyżej, cena ustalona przez władze lokalne musi uwzględniać politykę przemysłową rządu. W ramach tej polityki przemysłowej przemysł materiałów z włókna szklanego jest wymieniony jako przemysł promowany⁽¹¹⁵⁾. W decyzji nr 40 Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej organy publiczne zobowiązano ponadto do zapewnienia promowanym sektorom gruntów. Art. 18 decyzji nr 40 wyraźnie stanowi, że sektory „o ograniczonych prawach” nie będą miały dostępu do praw do użytkowania gruntów. W związku z tym przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i c) rozporządzenia podstawowego, ponieważ preferencyjne przyznawanie gruntów ogranicza się do przedsiębiorstw należących do określonych sektorów, w tym przypadku do sektora materiałów z włókna szklanego, a praktyki rządu w tej dziedzinie są niejasne i nieprzejrzyste.
- (503) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd ChRL powtórzył uwagi przedstawione w sekcji 3.1 powyżej również w odniesieniu do prawa do użytkowania gruntów, twierdząc, że żaden z dokumentów, do których odniosła się Komisja, nie ma bezpośredniego związku z materiałami z włókna szklanego oraz żaden z nich nie ogranicza domniemanego preferencyjnego przyznawania praw do użytkowania gruntów konkretnym przedsiębiorstwom. W decyzji nr 40 Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej nie wspomniano, że organy publiczne powinny zapewnić promowanym sektorom grunty.

⁽¹¹⁵⁾ Zob. sekcja 3.1 powyżej.

- (504) W odpowiedzi Komisja odwołała się do argumentów opisanych już szerzej w sekcji 3.1 powyżej, ukazujących, że sektor materiałów z włókna szklanego jest w istocie promowanym sektorem. Ponadto w art. XII decyzji nr 40 Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej wspomniano, że „Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu» jest ważnym punktem odniesienia dla prowadzenia inwestycji, zarządzania przez rząd projektami inwestycyjnymi oraz formułowania i wdrażania polityki podatkowej, kredytowej, polityki w zakresie gruntów (podkreślenie dodane) oraz przywozu i wywozu”. Ponadto we wstępie do decyzji nr 40 stwierdzono, że „Wszystkie zainteresowane departamenty przyspieszają działania w zakresie formułowania i zmiany odpowiednich polityk w zakresie podatków, kredytów, gruntów (podkreślenie dodane) oraz przywozu i wywozu itp. oraz wzmacniają koordynację z polityką przemysłową w celu dalszego doskonalenia systemu polityki wspierania restrukturyzacji przemysłowej”. Przeciwnie, art. XVIII decyzji nr 40 stanowi, że w przypadku sektorów należących do ograniczonej kategorii „Departamenty zarządzające inwestycjami nie badają, nie zatwierdzają ani nie rejestrują, żadna instytucja finansowa nie może udzielać pożyczek, żadne inne departamenty zarządzające gruntami, planowaniem i budową miast, ochroną środowiska, kontrolą jakości, strażą pożarną, służbami celnymi, przemysłem i handlem itp. nie mogą przechodzić przez odpowiednie procedury” (podkreślenie dodane). Istnieje zatem wyraźny związek między polityką przemysłową na rzecz promowanych sektorów a polityką w zakresie przyznawania gruntów. Wobec tego argumenty rządu ChRL zostały odrzucone.
- (505) W związku z tym Komisja uznała, że subsydlum to stanowi podstawę środków wyrównawczych.
- d) Obliczanie kwoty subsydiów
- (506) Podobnie jak w ramach poprzednich dochodzeń⁽¹¹⁶⁾ i zgodnie z art. 6 lit. d) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego jako zewnętrzny poziom referencyjny zastosowano ceny gruntów z wydzielonego obszaru celnego Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu („Chińskie Tajpej”)⁽¹¹⁷⁾. Korzyść dla odbiorców oblicza się poprzez uwzględnienie różnicy między kwotami faktycznie płaconymi przez każdego z objętych próbą producentów eksportujących (tj. ceny faktycznie zapłaconej zgodnie z umową oraz, w stosownych przypadkach, ceny podanej w umowie, pomniejszonej o kwotę zwrotów/dotacji przyznanych przez instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym) za prawo do użytkowania gruntów a kwotami, które powinny być normalnie zapłacone, na podstawie poziomu referencyjnego Chińskiego Tajpej.
- (507) Komisja uważa, że Chińskie Tajpej stanowi odpowiedni zewnętrzny poziom referencyjny z następujących powodów:
- porównywalny poziom rozwoju gospodarczego, PKB i struktury gospodarczej w Chińskim Tajpej i w większości chińskich prowincji oraz miast, w których producenci eksportujący objęci próbą mają swoje siedziby,
  - geograficzna bliskość ChRL i Chińskiego Tajpej,
  - wysoki stopień rozwoju infrastruktury przemysłowej w Chińskim Tajpej oraz w wielu prowincjach ChRL,
  - silne powiązania gospodarcze między Chińskim Tajpej a ChRL oraz fakt prowadzenia przez nie handlu transgranicznego,
  - wysoka gęstość zaludnienia w wielu prowincjach ChRL i w Chińskim Tajpej,
  - podobieństw w zakresie rodzaju gruntów oraz transakcji wykorzystywanych przy ustalaniu odpowiedniego poziomu referencyjnego na wspomnianym obszarze i w ChRL, oraz
  - wspólne cechy demograficzne, lingwistyczne i kulturowe Chińskiego Tajpej i ChRL.
- (508) Zgodnie z metodyką przyjętą w poprzednich dochodzeniach⁽¹¹⁸⁾ Komisja zastosowała średnią cenę gruntu za metr kwadratowy ustaloną dla Chińskiego Tajpej, skorygowaną o inflację i zmiany PKB począwszy od dat sporządzenia odpowiednich umów na użytkowanie gruntów. Informacje dotyczące cen gruntów przemysłowych od 2015 r. zostały pozyskane ze stron internetowych Biura Przemysłowego Ministerstwa Spraw Gospodarczych Tajwanu⁽¹¹⁹⁾. Za poprzednie lata ceny zostały skorygowane na podstawie poziomu inflacji i zmian PKB na mieszkańca według bieżących cen w USD dla Tajwanu opublikowanych przez MFW w 2015 r.

⁽¹¹⁶⁾ Zob. m.in. rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 452/2011, Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 18 (*cienki papier powleczony*); rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 215/2013, Dz.U. L 73 z 15.3.2013, s. 16 (*stal powlekana organicznie*); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/366, Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 1 (*panele fotowoltaiczne*); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1379/2014, Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 22, (*włókna szklane*), decyzja wykonawcza Komisji 2014/918, Dz.U. L 360 z 17.12.2014, s. 65 (*poliestrowe włókna odcinkowe*).

⁽¹¹⁷⁾ Podtrzymane wyrokiem Sądu z dnia 11 września 2014 r., Gold East Paper i Gold Huacheng Paper/Rada, T-444/11, ECLI:EU:T:2014:773.

⁽¹¹⁸⁾ Zob. motyw 499.

⁽¹¹⁹⁾ <http://lvr.land.moi.gov.tw/login.action>

- (509) Po ostatecznym ujawnieniu szereg stron twierdziło, że Chińskie Tajpej nie stanowi odpowiedniego zewnętrznego poziomu referencyjnego. Jedna strona zasugerowała wykorzystanie do tego celu Indii zamiast Chińskiego Tajpej z następujących powodów:
- ceny gruntów przemysłowych były zbierane przez wiele różnych obszarów przemysłowych w stanach Bihar, Maharasztra i Tamilnadu,
  - te trzy stany są wysoko uprzemysłowione i charakteryzują się wysokim poziomem rozwoju gospodarczego i infrastruktury przemysłowej, podobnie jak Chiny,
  - te trzy stany są geograficznie blisko siebie i Chin,
  - istnieją ugruntowane więzi gospodarcze i handel transgraniczny między Indiami a Chinami,
  - 22 miasta mają podobną gęstość zaludnienia jak chińskie miasta uprzemysłowione,
  - zarówno Chiny, jak i Indie mają do dyspozycji olbrzymie puste grunty do wykorzystania w przyszłości – w przeciwieństwie do Tajwanu, który jest ograniczony do odizolowanej wyspy,
  - ponadto dane dotyczące cen gruntów przemysłowych są w Indiach publicznie dostępne.
- (510) Przedstawiając ten argument, strona ta pominęła jednak w swojej analizie jeden istotny element, a mianowicie poziom rozwoju gospodarczego tych prowincji. Według źródeł publicznych, poziom PKB na mieszkańca w tych indyjskich prowincjach jest znacznie niższy od poziomu PKB na mieszkańca w miastach/prowincjach, w których znajdują się siedziby producentów eksportujących. W rzeczywistości PKB na mieszkańca Maharasztry⁽¹²⁰⁾, który jest najwyższy wśród trzech wymienionych prowincji, w latach 2018–2019 wyniósł zaledwie 3 000 USD, natomiast poziom PKB ustalony w odniesieniu do prowincji Zhejiang (wykorzystanej przez skarżącego w celach porównawczych) wyniósł w 2018 r. 14 907 USD⁽¹²¹⁾. Biorąc pod uwagę powyższe oraz czynniki wymienione w motywie 507 argument ten musiał zostać odrzucony.
- (511) Ponadto rząd ChRL stwierdził, że w tym przypadku powinno się stosować ceny krajowe, ponieważ prywatne przedsiębiorstwa również są zaangażowane w podnajmowanie lub przenoszenie praw do użytkowania gruntów w Chinach, a zatem rząd ChRL nie jest jedynym podmiotem na tym rynku. W celu zbadania tego argumentu Komisja musiałaby w pierwszej kolejności ustalić charakter i rozmiar rynku gruntów dla prywatnych podmiotów w porównaniu z rynkiem prowadzonym przez rząd, a także wszelką ewentualną ingerencję władz centralnych i lokalnych w ten domniemany prywatny rynek gruntów. Ponadto musiałaby być dostępne kompleksowe i aktualne dane na temat wyceny transakcji. Rząd ChRL nie przedstawił jednak żadnych statystyk ani danych, które umożliwiłyby Komisji zbadanie tego wniosku, a Komisja również nie zdołała znaleźć żadnych publicznie dostępnych danych w tym zakresie. Ponadto nawet jeśli takie informacje miałyby zostać przekazane, dotyczyłyby to jedynie rynku wtórnego przeniesień, ponieważ na rynku pierwotnym istnieje tylko jeden podmiot (tj. pierwotnego przydzielenia prawa do użytkowania gruntów zawsze dokonuje rząd ChRL). Rynek pierwotny początkowego przydziału na 50 lat różni się od dzierżawy na rynku wtórnym, która zwykle powinna być ustanawiana na znacznie krótszy okres lub przynajmniej wraz z innymi klauzulami dotyczącymi rewaluacji, zakończenia itp. W związku z tym Komisja w dalszym ciągu polegała na informacjach dostępnych w odniesieniu do rynku pierwotnego, który w niniejszej sprawie jest rynkiem objętym dochodzeniem.
- (512) Rząd ChRL twierdził również, że gdyby Komisja zdecydowała się na zastosowanie zewnętrznego poziomu referencyjnego, należałoby dokonać dostosowania o czynnik gęstości zaludnienia, co z kolei wpływa na popyt, a w konsekwencji na ceny. W istocie w latach 2015–2018 gęstość zaludnienia w Chińskim Tajpej była 4,4 razy wyższa niż w Chinach. W szczególności podczas gdy gęstość zaludnienia w Chinach w latach 2015–2018 wynosiła około 147 osób na kilometr kwadratowy gruntu, gęstość zaludnienia w Chińskim Tajpej wynosiła w tym samym okresie około 650 osób na km² gruntu. Sytuacja gruntów i ceny w tych dwóch państwach są zatem nieporównywalne.

⁽¹²⁰⁾ https://en.wikipedia.org/wiki/Economy_of_Maharashtra

⁽¹²¹⁾ <https://pl.wikipedia.org/wiki/Zhejiang>

- (513) Komisja zauważyła jednak, że rząd ChRL porównał dane dotyczące gęstości zaludnienia na poziomie całego państwa. Jeśli przyjrzeć się bliżej gęstości zaludnienia w rzeczywistych lokalizacjach producentów eksportujących, wydaje się, że dane dotyczące gęstości zaludnienia są w rzeczywistości dość podobne. Na przykład w 2018 r. gęstość zaludnienia w Zhejiangu wynosiła 560 osób na km², a gęstość zaludnienia w Szantung – 640 osób na km² ⁽¹²²⁾. W związku z tym Komisja uznała, że nie zagwarantowano żadnego dostosowania.
- (514) Rząd ChRL zwrócił się również do Komisji o przekazanie dodatkowych informacji na temat podobieństw w zakresie rodzaju gruntów oraz transakcji wykorzystywanych przy ustalaniu odpowiedniego poziomu referencyjnego wspomnianego w motywie 507 powyżej. W tym względzie Komisja podkreśliła, że w obu przypadkach transakcje dotyczą gruntów przemysłowych o konkretnym rozmiarze zlokalizowanych na obszarach przemysłowych.
- (515) Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota tego subsydium została przypisana do okresu objętego dochodzeniem przy zastosowaniu normalnego okresu korzystania z prawa do użytkowania gruntów przemysłowych, tj. 50 lat. Wartość ta została następnie przypisana do całkowitego obrotu danego przedsiębiorstwa w okresie objętym dochodzeniem, ponieważ subsydium nie jest uzależnione od wyników wywozu i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych towarów.
- (516) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń grupa Yuntianhua stwierdziła, że wystąpił błąd pisarski dotyczący wartości wykorzystanej w konkretnej umowie dotyczącej prawa do użytkowania gruntów. Komisja przyjęła ten argument i odpowiednio skorygowała tę wartość.
- (517) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń grupa CNBM stwierdziła, że jedna umowa dotycząca prawa do użytkowania gruntów powinna zostać usunięta, ponieważ dostarczono ją po okresie objętym dochodzeniem. Ponadto korzyść w odniesieniu do prawa do użytkowania gruntów zakupionego w 2018 r. należało obliczyć *pro rata* dla okresu objętego dochodzeniem. Co więcej, grupa CNBM stwierdziła, że w przypadku innej działki, która została zakupiona przez przedsiębiorstwo powiązane w 1998 r. i zainwestowana w producenta eksportującego w 2004 r., w celu obliczenia korzyści Komisja powinna była wykorzystać dane z transakcji z 2004 r. Komisja odrzuciła pierwszy argument, ponieważ umowa zakupu przedmiotowego prawa do użytkowania gruntów w 2018 r. była już podpisana, a zatem własność została przekazana przedsiębiorstwu w okresie objętym dochodzeniem. Komisja zaakceptowała drugi argument dotyczący obliczania *pro rata* i odpowiednio dostosowała obliczenia korzyści w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw, które dokonały zakupu prawa do użytkowania gruntów w 2018 r. Ostatni argument odrzucono, ponieważ transakcja z 2004 r. dotyczyła przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, a zatem nie odzwierciedlała rzeczywistej wartości, za jaką grunty zostały pierwotnie nabyte przez grupę.
- (518) W następstwie ujawnienia dodatkowych ostatecznych ustaleń grupa CNBM stwierdziła, że za punkt początkowy w obliczaniu korzyści Komisja powinna była przyjąć dzień, w którym otrzymano działki. Jak wspomniano jednak w poprzednim motywie, własność gruntów wraz z odpowiednimi prawami i obowiązkami została już nabyta przez przedsiębiorstwo na dzień zawarcia umowy kupna. Ponadto cenę gruntów, na podstawie której dokonano obliczenia korzyści, również określono w umowie kupna. Wobec tego argumenty przedsiębiorstwa zostały odrzucone.
- (519) Kwota subsydiów ustalona w odniesieniu do tego subsydium dla objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Przyznawanie praw do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania
Grupa Yuntianhua	4,08 %
Grupa CNBM	3,63 %

3.7. Dochody rządowe utracone lub nieopbrane

3.7.1. Dostarczanie energii elektrycznej po obniżonej stawce

- (520) Wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą kupowały energię elektryczną.

⁽¹²²⁾ <https://pl.wikipedia.org/wiki/Zhejiang>

(521) Co się tyczy niektórych przedsiębiorstw objętych próbą, ceny zakupu energii elektrycznej były zgodne z oficjalnie ustalonym poziomem cen dla dużych klientów przemysłowych na szczeblu prowincji. Jak stwierdzono w ramach poprzednich dochodzeń⁽¹²³⁾, poziom ten nie przyznał dużym klientom przemysłowym żadnej określonej korzyści. Komisja ustaliła jednak, że przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem w ramach dwóch grup objętych próbą korzystało z obniżek lub zwrotów części ponoszonych przez siebie kosztów energii elektrycznej w formie dotacji.

a) Podstawa prawna

- okólnik Krajowej Komisji Rozwoju i Reform i Krajowej Administracji Energetycznej w sprawie aktywnego promowania zorientowanych na rynek transakcji odnoszących się do energii elektrycznej i dalszej poprawy mechanizmu obrotu, Fa Gua Yun Xing [2018] nr 1027, opublikowany dnia 16 lipca 2018 r.,
- szereg opinii Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin oraz Rady Państwa w sprawie dalszej intensyfikacji reform systemu energetycznego (Zhong Fa [2015] nr 9),
- obwieszczenie Komitetu ds. Gospodarki i Technologii Informacyjnych prowincji Szantung w sprawie podjęcia wysiłków na rzecz budowy rynku energii elektrycznej w 2017 r., LJXDL [2017] nr 93,
- obwieszczenie Urzędu Nadzoru Krajowej Administracji Energetycznej w prowincji Szantung w sprawie zmiany przepisów dotyczących bezpośredniego obrotu energią elektryczną z 2017 r., LJNSC [2017] nr 36.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (522) Komisja ustaliła, że niektórzy kluczowi odbiorcy energii elektrycznej, tj. duże zakłady przemysłowe, mogą kupować energię elektryczną bezpośrednio od podmiotów wytwarzających energię zamiast kupować energię z sieci w wyniku zawierania bezpośrednich umów na zakup albo zakwalifikowania się do uczestnictwa w „Systemie handlu energią elektryczną zorientowanym na rynek”. Niektóre z przedsiębiorstw objętych próbą posiadały takie bezpośrednie umowy na zakup energii elektrycznej lub kwalifikowały się do uczestnictwa w „Systemie handlu energią elektryczną zorientowanym na rynek” w okresie objętym dochodzeniem. W przypadku większości przedsiębiorstw objętych dochodzeniem ceny uzyskane w ramach takich umów/takiego systemu handlowego były niższe niż jednolite ceny ustalone na poziomie prowincji dla dużych klientów przemysłowych.
- (523) Możliwość zawarcia takich bezpośrednich umów lub zakwalifikowania się do uczestnictwa w „Systemie handlu energią elektryczną zorientowanym na rynek” nie jest obecnie dostępna dla wszystkich dużych odbiorców przemysłowych. Na szczeblu krajowym w opiniach Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin oraz Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie dalszej intensyfikacji reform systemu energetycznego przewidziano na przykład, że „przedsiębiorstwa, które nie stosują się do krajowej polityki przemysłowej i których produkty i procesy są eliminowane, nie powinny uczestniczyć w transakcjach bezpośrednich”.⁽¹²⁴⁾
- (524) W praktyce bezpośredni obrót energią prowadzą prowincje. Przedsiębiorstwa muszą złożyć u władz prowincji wniosek o zgodę na udział w pilotażowym systemie bezpośrednich umów na zakup energii elektrycznej oraz muszą spełnić określone kryteria.
- (525) Na przykład w prowincji Szantung obwieszczenie Urzędu Nadzoru Krajowej Administracji Energetycznej w prowincji Szantung w sprawie zmiany przepisów dotyczących bezpośredniego obrotu energią elektryczną z 2017 r. stanowi, że „użytkownicy biorący udział w bezpośrednim handlu energią elektryczną muszą uzyskać potwierdzenie zgodnie z warunkami dostępu z 2017 r. zatwierdzonymi przez Komitet ds. Gospodarki i Technologii Informacyjnych prowincji Szantung. Aby uczestniczyć w bezpośrednim obrocie energią elektryczną, przedsiębiorstwa sprzedające energię elektryczną przedkładają wniosek o rejestrację przedsiębiorstwu Shandong Electric Power Trading Center, a po przejściu kontroli i podaniu do publicznej wiadomości przez wspomniane przedsiębiorstwo mogą uczestniczyć w bezpośrednim handlu energią elektryczną”. W tym zakresie wykaz przedsiębiorstw kwalifikujących się do uczestnictwa w systemie handlu energią elektryczną zorientowanym na rynek ustanowiono i ogłoszono w obwieszczeniu Komisji ds. Gospodarczych i Technologii Informacyjnej prowincji Szantung⁽¹²⁵⁾.

⁽¹²³⁾ Motyw 182 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 215/2013 z dnia 11 marca 2013 r. nakładającego cło wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów ze stali powlekanej organicznie, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 73 z 15.3.2013, s. 16).

Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 451/2011 z dnia 6 maja 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 1).

⁽¹²⁴⁾ Szereg opinii Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin oraz Rady Państwa w sprawie dalszej intensyfikacji reform systemu energetycznego (Zhong Fa [2015] nr 9).

⁽¹²⁵⁾ Na przykład obwieszczenie Komisji ds. Gospodarczych i Technologii Informacyjnej prowincji Szantung w sprawie ogłoszenia listy pilotażowych użytkowników transakcji sprzedaży energii elektrycznej w 2015 r., L.J.X.D.L [2015] nr 9 oraz obwieszczenie Komisji ds. Gospodarczych i Technologii Informacyjnej prowincji Szantung w sprawie ogłoszenia listy pilotażowych użytkowników transakcji sprzedaży energii elektrycznej w 2017 r., L.J.X.D.L [2017] nr 117.

- (526) W przypadku niektórych przedsiębiorstw nie istnieje obecnie proces negocjacji ani składania ofert oparty na warunkach rynkowych, ponieważ ilości nabywane na podstawie zamówień bezpośrednich nie są oparte na rzeczywistej podaży i popycie. W istocie podmioty wytwarzające energię elektryczną i odbiorcy energii nie mogą swobodnie sprzedawać lub nabywać całej swojej energii elektrycznej bezpośrednio. Ograniczają ich bowiem kontyngenty ilościowe przypisane przez władze lokalne.
- (527) Ponadto chociaż ceny mają być ustalane w bezpośrednich negocjacjach pomiędzy podmiotami wytwarzającymi energię a odbiorcą energii lub za pośrednictwem przedsiębiorstw świadczących usługi pośrednictwa, faktury są w rzeczywistości wystawiane tym podmiotom przez przedsiębiorstwo przesyłowe. Na przykład obwieszczenie Urzędu Nadzoru Krajowej Administracji Energetycznej w prowincji Szantung w sprawie zmiany przepisów dotyczących bezpośredniego obrotu energią elektryczną z 2017 r. stanowi, że „przedsiębiorstwo State Grid Shandong Electric Power Company naliczy opłatę z tytułu bezpośredniego obrotu energią elektryczną” oraz że „przedsiębiorstwo State Grid Shandong Electric Power Company wystawi fakturę VAT użytkownikom oraz przedsiębiorstwom wytwarzającym energię elektryczną”.
- (528) Wreszcie wszystkie podpisane umowy dotyczące zakupu bezpośredniego wymagają przedłożenia do akt władz lokalnych.
- (529) W 2018 r. rząd ChRL wydał okólnik Krajowej Komisji Rozwoju i Reform i Krajowej Administracji Energetycznej w sprawie aktywnego promowania zorientowanych na rynek transakcji odnoszących się do energii elektrycznej i dalszej poprawy mechanizmu obrotu (Fa Gai Yun Xing [2018] nr 1027). Komisja zauważa jednak, że przepisy te wprowadzono w okresie objętym dochodzeniem i nie zostały one jeszcze wdrożone. Ponadto chociaż okólnik ma na celu zwiększenie liczby transakcji bezpośrednich na rynku energii elektrycznej, wymieniono w nim w szczególności niektóre gałęzie przemysłu, w tym przemysł materiałów budowlanych i sektory przemysłu wykorzystujące zaawansowane technologie, jako otrzymujące wsparcie i korzystające z liberalizacji rynku energii elektrycznej. W szczególności w okólniku przewidziano „wsparcie na rzecz użytkowników, których roczne zużycie energii elektrycznej przekracza 5 mln kWh, na potrzeby przeprowadzenia bezpośrednich transakcji związanych z energią elektryczną z przedsiębiorstwami wytwarzającymi energię elektryczną. W 2018 r. plany dotyczące wytwarzania energii elektrycznej w sektorach węgla kamiennego, żelaza i stali, metali nieżelaznych, materiałów budowlanych i innych czterech gałęziach przemysłu zostaną zliberalizowane”. Ponadto w okólniku zwrócono uwagę na „wspieranie nowo powstających gałęzi przemysłu generujących wysoką wartość dodaną, takich jak sektory zaawansowanych technologii, internetu, dużych zbiorów danych i wytwarzania produktów wysokiej klasy, a także przedsiębiorstw wyróżniających się znacznymi zaletami i właściwościami oraz wysokim stopniem zaawansowania technologicznego w zakresie uczestnictwa w transakcjach, w odniesieniu do których nie mają zastosowania ograniczenia poziomów napięcia i zużycia energii”.
- (530) W związku z tym w przepisach przewidziano selektywne stosowanie transakcji bezpośrednich na rynku energii elektrycznej w odniesieniu do niektórych gałęzi przemysłu takich jak materiały budowlane i sektory przemysłu wykorzystujące zaawansowane technologie. To selektywne stosowanie powoduje, że państwo stosuje niższe ceny za energię elektryczną wobec przedsiębiorstw z tych gałęzi przemysłu.

c) Wniosek

- (531) Komisja uznała, że obniżona stawka za energię elektryczną stanowi subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL (tj. operatora sieci), co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa oszczędności wynikającej z ceny energii elektrycznej, ponieważ ta została dostarczona po stawkach niższych niż standardowe ceny w ramach państwowego systemu przesyłowego uiszczane przez innych dużych odbiorców przemysłowych, którzy nie mogą skorzystać z bezpośrednich dostaw. Przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego programu tylko do przedsiębiorstw, które stosują się do określonych celów polityki przemysłowej, wyznaczonych przez państwo oraz których produkty lub procesy nie zostały wyeliminowane jako niekwalifikowalne.
- (532) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że program subsydiów istniał w okresie objętym dochodzeniem i że ma on charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (533) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie wykazała, iż podmioty dostarczające energię elektryczną po rzekomo obniżonych stawkach, tj. podmioty wytwarzające energię elektryczną i przedsiębiorstwa przesyłowe, są organami publicznymi lub podmiotami, którym rząd powierzył lub wyznaczył pewne funkcje.

- (534) W tym względzie, jak wyjaśniono w motywach 523–528, Komisja zauważyła, że system bezpośredniego obrotu energią elektryczną oraz warunki, na jakich przedsiębiorstwom umożliwia się uczestnictwo, są ustanawiane przez państwo i wykonywane przez prowincje. Przedsiębiorstwa istotnie muszą uzyskać od władz prowincji zgodę na udział w pilotażowym systemie bezpośrednich umów na zakup energii elektrycznej. Ponadto, jak wspomniano w motywie 527, chociaż ceny mają być ustalane w bezpośrednich negocjacjach pomiędzy podmiotami wytwarzającymi energię a odbiorcą energii lub za pośrednictwem przedsiębiorstw świadczących usługi pośrednictwa, faktury są wystawiane tym podmiotom przez przedsiębiorstwo przesyłowe. Biorąc pod uwagę fakt, że system bezpośredniego obrotu energią elektryczną jest opracowywany i kontrolowany przez państwo poprzez wdrażanie go przez władze prowincji oraz że faktury wystawia przedsiębiorstwo przesyłowe, Komisja stwierdziła, że negocjowane obniżone stawki są zapewniane przez organy publiczne. W związku z powyższym argument rządu ChRL odrzucono.
- (535) Ponadto rząd ChRL uznał, że Komisja nie wykazała, w jaki sposób dostarczanie energii elektrycznej po rzekomo obniżonych stawkach ma charakter specyficzny w rozumieniu art. 2 porozumienia SCM. Rząd ChRL stwierdził, że w opiniach Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin oraz Rady Państwa w sprawie dalszej intensyfikacji reform systemu energetycznego, do których odniosła się Komisja, nie ograniczono dostępu do tego domniemanego subsydium do konkretnych przedsiębiorstw, ponieważ nie są one obowiązkowe, lecz stanowią jedynie wytyczne. Ponadto rząd ChRL stwierdził, że argument Komisji dotyczący szczególności jest niespójny, ponieważ z jednej strony Komisja stwierdziła, że sektor materiałów z włókna szklanego jest promowanym sektorem, a z drugiej strony stwierdziła, że tylko niektóre przedsiębiorstwa objęte próbą kwalifikują się do systemu bezpośredniego obrotu energią elektryczną.
- (536) W tym kontekście, jak stwierdzono w motywie 523, możliwość zawarcia bezpośrednich umów lub zakwalifikowania się do uczestnictwa w „Systemie handlu energią elektryczną zorientowanym na rynek” nie jest obecnie dostępna dla wszystkich dużych odbiorców przemysłowych. Przedsiębiorstwa istotnie muszą złożyć u władz prowincji wniosek o zgodę na udział w pilotażowym systemie bezpośrednich umów na zakup energii elektrycznej oraz muszą spełnić określone kryteria, takie jak „stosowanie się do krajowej polityki przemysłowej”. Fakt, że opinie Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin oraz Rady Państwa w sprawie dalszej intensyfikacji reform systemu energetycznego mogą nie mieć *de jure* obowiązkowego charakteru, jest nieistotny, ponieważ w dochodzeniu wykazano, że tylko niektóre przedsiębiorstwa otrzymały zgodę na uczestnictwo w systemie bezpośredniego obrotu energią elektryczną i w związku z tym skorzystały z obniżonych cen energii elektrycznej. Ponadto fakt, że przedsiębiorstwa muszą uzyskać szczególną zgodę, aby skorzystać z obniżonych cen energii elektrycznej, również wskazuje na szczególny charakter tego systemu. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (537) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń jedno z przedsiębiorstw z grupy CNBM zakwestionowało wniosek Komisji, zgodnie z którym fakt, że niektóre przedsiębiorstwa uzyskują zgodę na uczestnictwo w „systemie handlu energią elektryczną zorientowanym na rynek” poprzez zakup energii elektrycznej bezpośrednio od dostawców energii elektrycznej zamiast za pośrednictwem przedsiębiorstwa przesyłowego, stanowi „dochody utracone” przez rząd ChRL. Zainteresowana strona wskazała, że w art. 3 rozporządzenia podstawowego określono, iż subsydium istnieje, jeśli „należny dochód władz publicznych normalnie pobierany zostaje utracony lub niepobrany”, oraz że ponieważ rząd ChRL wyraźnie nie odsprzedawał żadnej energii elektrycznej producentom eksportującym za pośrednictwem przedsiębiorstwa przesyłowego, żaden dochód nie był należny rządowi ChRL za wykorzystanie przedsiębiorstwa przesyłowego.
- (538) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Jak już wspomniano w motywie 527, chociaż ceny mają być ustalane w bezpośrednich negocjacjach pomiędzy podmiotami wytwarzającymi energię a odbiorcą energii lub za pośrednictwem przedsiębiorstw świadczących usługi pośrednictwa, faktury są wystawiane tym podmiotom zawsze przez przedsiębiorstwo przesyłowe. W związku z tym w motywie 534 Komisja stwierdziła, że ponieważ system bezpośredniego obrotu energią elektryczną jest opracowywany i kontrolowany przez państwo poprzez wdrażanie go przez władze prowincji, a faktury wystawia przedsiębiorstwo przesyłowe, negocjowane obniżone stawki za energię elektryczną są zapewniane przez organy publiczne. W związku z tym, selektywnie stosując obniżone stawki za energię elektryczną w odniesieniu do konkretnych odbiorców przemysłowych, podczas gdy oficjalnie ustanowione ceny mające zastosowanie ogólnie do wszystkich użytkowników przemysłowych są wyższe, państwo za pośrednictwem przedsiębiorstwa przesyłowego nie pobierało dochodu ze sprzedaży energii elektrycznej na poziomie oficjalnie ustalonych cen. Praktyka ta kwalifikuje się do objęcia zakresem stosowania definicji, zgodnie z którą „należny dochód władz publicznych normalnie pobierany zostaje utracony lub niepobrany” w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego. Argument ten został zatem odrzucony.

d) Obliczanie kwoty subsydiów

- (539) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Przedmiotową korzyść obliczono jako różnicę między łączną ceną za energię elektryczną do zapłaty według podstawowej stawki za przesył a łączną ceną za energię elektryczną do zapłaty według obniżonej stawki.
- (540) Kwota subsydiów ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Dostarczanie energii elektrycznej po obniżonej stawce

Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania
Grupa Yuntianhua	0,05 %
Grupa CNBM	0,28 %

3.7.2. Programy zwolnień z podatków i ulg podatkowych

3.7.2.1. Przywileje w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw dla przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie

- (541) Zgodnie z ustawą Chińskiej Republiki Ludowej o podatku dochodowym od przedsiębiorstw („ustawa o podatku dochodowym od przedsiębiorstw”) ⁽¹²⁶⁾ przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie, które powinny otrzymać kluczowe wsparcie od państwa, korzystają z obniżonej stawki podatku dochodowego od przedsiębiorstw wynoszącej 15 % zamiast standardowej stawki podatku wynoszącej 25 %.

a) Podstawa prawna

- (542) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 28 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz art. 93 przepisów wykonawczych do ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw ⁽¹²⁷⁾, jak również:

— okólnik Ministerstwa Nauki i Technologii, Ministerstwa Finansów oraz Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczący przeglądu i wydania „Środków administracyjnych dotyczących kwalifikowania przedsiębiorstw jako wykorzystujących zaawansowane technologie”, G.K.F.H. [2016] nr 32,

— powiadomienie Ministerstwa Nauki i Technologii, Ministerstwa Finansów oraz Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące przeglądu, druku i wydania „Wytucznych dotyczących zarządzania kwalifikowaniem przedsiębiorstw jako wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie”, G.K.F.H. [2016] nr 195,

— ogłoszenie Państwowego Urzędu Podatkowego nr 24 w sprawie stosowania preferencyjnej polityki podatkowej w zakresie podatku dochodowego wobec przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane technologie [2017], oraz

— wytyczne dotyczące najnowszych kluczowych priorytetowych obszarów rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu [2011], opublikowane przez Krajową Komisję Rozwoju i Reform (NDRC), Ministerstwo Nauki i Technologii, Ministerstwo Handlu i krajowe urzędy ds. własności intelektualnej.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (543) Przedsiębiorstwa, które mogą skorzystać z ulgi podatkowej, prowadzą działalność w pewnych kluczowych, wspieranych przez państwo dziedzinach wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie oraz zalicza się je do bieżących priorytetów w zakresie wspieranych przez państwo dziedzin wykorzystujących zaawansowane technologie, które wymieniono w wytycznych dotyczących najnowszych kluczowych priorytetowych obszarów rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu. W wytycznych tych technologii produkcyjną i kluczowe surowce dla szkła, w tym materiałów z włókna szklanego, wyraźnie określono jako obszar priorytetowy.

⁽¹²⁶⁾ Zarządzenie nr 23 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹²⁷⁾ Rozporządzenie w sprawie wdrożenia ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o podatku dochodowym od przedsiębiorstw (wydane na podstawie zarządzenia Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej nr 512 z dnia 6 grudnia 2007 r.; zmienionego decyzją Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej zmieniającą niektóre przepisy administracyjne na podstawie zarządzenia Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej nr 714 z dnia 23 kwietnia 2019 r.).

- (544) Co więcej, aby się kwalifikować, przedsiębiorstwa muszą spełniać następujące kryteria:
- utrzymać określoną proporcję wydatków na badania i rozwój w porównaniu ze swoim obrotem,
  - utrzymać określoną proporcję dochodów z zaawansowanej technologii/produktów wykorzystujących zaawansowane technologie/usług wykorzystujących zaawansowane technologie w całkowitym obrocie przedsiębiorstwa, oraz
  - utrzymać określoną proporcję personelu technicznego wśród wszystkich pracowników przedsiębiorstwa.
- (545) Przedsiębiorstwa korzystające z tego środka muszą złożyć deklarację podatkową i odpowiednie załączniki do niej. Rzeczywista kwota korzyści jest uwzględniona w deklaracji podatkowej.
- (546) Komisja uznała, że przedmiotowe odliczenia od podatku stanowią subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraczonych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem.
- (547) Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych. Przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego programu tylko do przedsiębiorstw, które działają w pewnych określonych przez państwo obszarach priorytetowych wykorzystujących zaawansowane technologie, takich jak niektóre kluczowe technologie w ramach sektora materiałów z włókna szklanego.
- (548) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd ChRL stwierdził, że przywileje w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw dla przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie nie mają charakteru szczególnego, ponieważ w przepisach, zgodnie z którymi program ten funkcjonuje, jasno ustanowiono obiektywne kryteria kwalifikowalności⁽¹²⁸⁾, a kryteria te stosuje się automatycznie, tj. przedmiotowe władze nie mają żadnej swobody w określaniu tej szczególnej stawki podatkowej, jeżeli spełnione są warunki kwalifikowalności. Rząd ChRL odnosi się do przypisu 2 porozumienia SCM, zgodnie z którym kryteria kwalifikowalności uznaje się za obiektywne, jeśli są to kryteria neutralne, nefaworyzujące pewnych przedsiębiorstw w stosunku do innych, mające z natury charakter ekonomiczny i stosowane według kryteriów horyzontalnych. Rząd ChRL uznał, że jest tak w przypadku kryteriów kwalifikowalności w odniesieniu do przedmiotowej preferencyjnej stawki podatkowej, ponieważ dostęp do tej niższej stawki jest otwarty dla wszystkich przedsiębiorstw i nie faworyzuje się pewnych przedsiębiorstw w stosunku do innych, ponieważ do uzyskania certyfikatu przedsiębiorstwa należącego do branż wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie kwalifikują się przedsiębiorstwa ze wszystkich sektorów obejmujących całą gospodarkę. Ponadto rząd ChRL odniósł się do wyroku Sądu w sprawie T-586/14 Xinyi PV Products przeciwko Komisji⁽¹²⁹⁾, wyjaśniając, że: „[...] korzyści te są przyznawane przez właściwe władze nie na podstawie uznaniowej, lecz przy spełnieniu obiektywnych przesłanek ich przyznania, czyli przynależności danego przedsiębiorstwa do sektora wysokich technologii [...]. W każdym wypadku z art. 28 Corporate income tax law of the Peoples's Republic of China (ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o podatku dochodowym od osób prawnych) i art. 93 trybu jej stosowania wynika, że korzyści podatkowe przyznane przedsiębiorstwom należącym do sektora wysokich technologii, takim jak skarżąca, czego nie kwestionuje Komisja, są przyznawane tylko wtedy, gdy spełnione są określone przesłanki obiektywne, czyli w szczególności gdy dane przedsiębiorstwa działają w sektorze nowych zaawansowanych technologii, posiadają prawa własności intelektualnej, ich produkty lub usługi należą do zakresu sektorów wysokiej technologii szczególnie wspieranych przez państwo, koszty badań i rozwoju osiągają określony procent łącznych kosztów, dochody generowane przez te produkty lub usługi osiągają określony procent ich łącznych dochodów oraz pewna liczba ich specjalistów stanowi określony procent wszystkich zatrudnionych”.
- (549) Komisja nie zgodziła się ze zdaniem rządu ChRL z następujących powodów. Rozdział IV ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw zawiera przepisy dotyczące „preferencyjnego traktowania podatkowego”. Art. 25 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, który stanowi część wstępną rozdziału IV, stanowi, że „Państwo przyzna preferencje podatkowe w zakresie podatku dochodowego przedsiębiorstwom działającym w gałęziach przemysłu lub projektach, których rozwój otrzymuje szczególne wsparcie i jest szczególnie promowany przez państwo”. Art. 28 tej ustawy, który również stanowi część tego rozdziału, stanowi, że „stawka podatku dochodowego od przedsiębiorstw należąca od przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie wymagających szczególnego wsparcia ze strony państwa zostanie obniżona do 15 %”. W art. 93 zasad wdrażania ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw wyjaśniono, że:

⁽¹²⁸⁾ Środki administracyjne na rzecz określania przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie.

⁽¹²⁹⁾ Sprawa T-586/14, wyrok Sądu (czwarta izba) z dnia 16 marca 2016 r., Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd przeciwko Komisji Europejskiej, pkt 70–71.

„Ważne przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie, które mają być wspierane przez państwo”, o których mowa w art. 28 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, odnoszą się do przedsiębiorstw posiadających kluczowe prawa własności intelektualnej i spełniających następujące warunki:

1. zgodność z wymogami uwzględnienia w zakresie wspieranych przez państwo kluczowych obszarów wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie;
2. część wydatków na badania i rozwój w dochodzie ze sprzedaży nie może być mniejsza niż określona część;
3. część dochodu z tytułu zaawansowanej technologii/produktu/usługi w całkowitym dochodzie przedsiębiorstwa nie może być mniejsza niż określona część;
4. udział personelu technicznego w ogólnej liczbie pracowników przedsiębiorstwa nie może być mniejszy niż określony udział;
5. inne warunki określone w Środkach administracyjnych dotyczących kwalifikowania przedsiębiorstw jako wykorzystujących zaawansowane technologie”.

(550) W powyższych przepisach jasno określono, że obniżona stawka podatku dochodowego od przedsiębiorstw jest zarezerwowana dla „ważnych przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie, które mają być wspierane przez państwo”, posiadających kluczowe prawa własności intelektualnej i spełniających pewne warunki, takie jak „zgodność z wymogami uwzględnienia w zakresie wspieranych przez państwo kluczowych obszarów wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie”.

(551) Jak stwierdzono w motywie 543, wspierane przez państwo dziedziny wykorzystujące zaawansowane technologie wymieniono w wytycznych dotyczących najnowszych kluczowych priorytetowych obszarów rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu, a w wytycznych tych wyraźnie wymieniono technologię produkcyjną i kluczowe surowce w odniesieniu do szkła, w tym do materiałów z włókna szklanego, jako obszar priorytetowy.

(552) Biorąc pod uwagę fakt, że obniżona stawka podatku dochodowego od przedsiębiorstw jest zarezerwowana wyłącznie dla ważnych przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie, które mają być wspierane przez państwo i które spełniają wymogi uwzględnienia w zakresie wspieranych przez państwo kluczowych obszarów wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie, Komisja stwierdziła, że przedmiotowy środek nie ma zastosowania na podstawie obiektywnych kryteriów ani warunków, które nie faworyzują pewnych przedsiębiorstw w stosunku do innych. Wniosek ten jest dodatkowo potwierdzony przez fakt, że „kluczowe priorytetowe obszary rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu” są obszarami w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu wybranymi zgodnie z priorytetami w określonym czasie i prawdopodobnie z czasem ulegną zmianie. W związku z tym wbrew twierdzeniu rządu ChRL w przepisach mających zastosowanie do obniżonej stawki podatku dochodowego od przedsiębiorstw nie ustanowiono obiektywnych kryteriów kwalifikowalności.

(553) W odniesieniu do ustaleń Sądu w sprawie T-586/14 Komisja zauważyła, że wyrok został uchylony przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawie C-301/16 P⁽¹³⁰⁾. Ponadto oświadczenie Sądu zostało złożone w kontekście art. 2 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, a zatem w innym kontekście.

(554) W świetle powyższych rozważań Komisja potwierdziła szczególność środka i odrzuciła twierdzenia rządu ChRL.

c) Obliczanie kwoty subsydiów

(555) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Przedmiotową korzyść obliczono jako różnicę między łączną wartością podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej a łączną wartością podatku do zapłaty według obniżonej stawki podatkowej.

(556) Kwota subsydium ustanowiona dla tego konkretnego programu wynosiła 0,88 % w przypadku Grupy Yuntianhua i 2,98 % w przypadku Grupy CNBM.

3.7.2.2. Odliczenia wydatków na badania i rozwój od podatku dochodowego od przedsiębiorstw

(557) Odliczenia od podatku za badania i rozwój uprawniają przedsiębiorstwa do preferencyjnego traktowania podatkowego w związku z ich działalnością badawczo-rozwojową w niektórych określonych przez państwo obszarach priorytetowych wykorzystujących zaawansowane technologie oraz wtedy, gdy spełnione zostaną pewne progi dotyczące wydatków na badania i rozwój.

⁽¹³⁰⁾ C-301/16 P Komisja Europejska przeciwko Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, wyrok Sądu (druga izba) z dnia 28 lutego 2018 r.

(558) Mówiąc dokładniej, wydatki na badania i rozwój poniesione w celu rozwijania nowych technologii, nowych produktów i nowych rzemiosł, które nie stanowią wartości niematerialnych i prawnych i są ujmowane w bieżących zyskach i stratach, zostają dodatkowo pomniejszone o 50 % po odliczeniu w całości w świetle bieżącej sytuacji. Jeżeli wyżej wymienione wydatki na badania i rozwój stanowią aktywa niematerialne i prawne, podlegają one amortyzacji w oparciu o 150 % kosztów wartości niematerialnych i prawnych.

a) Podstawa prawna

(559) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 30 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz zasady wdrażania ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw:

— obwieszczenie Ministerstwa Finansów, Państwowego Urzędu Podatkowego oraz Ministerstwa Nauki i Technologii dotyczące poprawy polityki odliczania wydatków na badania i rozwój przed opodatkowaniem (Cai Shui [2015] nr 119),

— Ogłoszenie Państwowego Urzędu Podatkowego nr 97 z 2015 r. w sprawie istotnych kwestii dotyczących polityki przedsiębiorstw w zakresie dodatkowego odliczania wydatków na badania i rozwój przed opodatkowaniem,

— ogłoszenie Państwowego Urzędu Podatkowego nr 40 z 2017 r. w sprawie kwestii dotyczących kwalifikowalnego zakresu obliczeń dodatkowego odliczania wydatków na badania i rozwój przed opodatkowaniem, oraz

— Wytyczne dotyczące najnowszych kluczowych priorytetowych obszarów rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu [2011], opublikowane przez Krajową Komisję Rozwoju i Reform (NDRC), Ministerstwo Nauki i Technologii, Ministerstwo Handlu i krajowe urzędy ds. własności intelektualnej.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(560) W trakcie wcześniejszych dochodzeń⁽¹³¹⁾ Komisja ustaliła, że „nowe technologie, nowe produkty i nowe rzemiosła”, które mogą skorzystać z ulgi podatkowej, należą do pewnych wspieranych przez państwo dziedzin wykorzystujących zaawansowane technologie oraz są zaliczane do bieżących priorytetów w zakresie dziedzin wykorzystujących zaawansowane technologie wspieranych przez państwo, które wymieniono w wytycznych dotyczących najnowszych kluczowych priorytetowych obszarów rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu.

(561) Komisja uznała, że przedmiotowe odliczenia od podatku stanowią subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych. Przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego środka tylko do przedsiębiorstw, które ponoszą określone wydatki na badania i rozwój w pewnych obszarach priorytetowych wykorzystujących zaawansowane technologie i określonych przez państwo, takich jak sektor materiałów z włókna szklanego.

(562) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd ChRL stwierdził, że program dodatkowych odliczeń wydatków na badania i rozwój nie ma charakteru szczególnego. Rząd ChRL odniósł się do art. 2 ust. 1 lit. b) porozumienia SCM, który stanowi, że specyficzność nie występuje, jeżeli władza przyznająca subsydlum lub przepisy prawne, na podstawie których ona funkcjonuje, ustalają obiektywne kryteria lub warunki określające dostępność subsydlum i jego wysokość, pod warunkiem że (i) dostępność jest automatyczna, (ii) kryteria i warunki są ściśle przestrzegane oraz (iii) kryteria lub warunki są jasno zapisane w ustawie, przepisie, lub innym oficjalnym dokumencie tak, aby możliwa była ich weryfikacja. Zdaniem rządu ChRL w przepisach, na podstawie których program funkcjonuje, jasno ustanowiono obiektywne kryteria kwalifikowalności i kryteria te są stosowane automatycznie. Innymi słowy, władze, których to dotyczy, nie mają żadnej swobody w określaniu tej szczególnej stawki podatkowej, jeżeli spełnione są warunki kwalifikowalności.

(563) Komisja odniosła się do rozdziału IV ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, który zawiera przepisy dotyczące „preferencyjnego traktowania podatkowego”. Art. 25 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, który stanowi część wstępną rozdziału IV, stanowi, że „Państwo przyzna preferencje podatkowe w zakresie podatku dochodowego przedsiębiorstwom działającym w gałęziach przemysłu lub projektach, których rozwój otrzymuje szczególne wsparcie i jest szczególnie promowany przez państwo”. Art. 30 ust. 1, który również jest częścią tego rozdziału, stanowi, że „wydatki na badania i rozwój ponoszone przez przedsiębiorstwa w zakresie rozwijania nowych technologii, nowych produktów i nowych rzemiosł” mogą być dodatkowo odliczane w czasie obliczania dochodu podlegającego opodatkowaniu. W art. 95 zasad wdrażania ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw wyjaśniono znaczenie „wydatków na badania i rozwój ponoszonych w celu rozwijania nowych technologii, nowych produktów i nowych rzemiosł” ustanowionych w art. 30 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw.

⁽¹³¹⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco oraz sprawa dotycząca opon, przywołane w przypisie 7 powyżej, odpowiednio w motywach 330 oraz 521.

- (564) We wspomnianych wyżej przepisach jasno określono, że dodatkowe odliczenie wydatków na badania i rozwój jest zarezerwowane dla przedsiębiorstw zaangażowanych w „rozwijanie nowych technologii, nowych produktów i nowych rzemiosł” oraz „działających w gałęziach przemysłu lub projektach, których rozwój otrzymuje szczególne wsparcie i jest szczególnie promowany przez państwo”.
- (565) Jak zauważono w motywie 560, dziedziny wykorzystujące zaawansowane technologie wspierane przez państwo oraz bieżące priorytety w zakresie dziedzin wykorzystujących zaawansowane technologie wspieranych przez państwo, są wymienione w wytycznych dotyczących najnowszych kluczowych priorytetowych obszarów rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu. Jak uściślono w motywie 543, w wytycznych tych technologii produkcyjną i kluczowe surowce dla szkła, w tym materiałów z włókna szklanego, wyraźnie określono jako obszar priorytetowy.
- (566) Biorąc pod uwagę fakt, że dodatkowe odliczenie wydatków na badania i rozwój jest zarezerwowane wyłącznie dla przedsiębiorstw działających w gałęziach przemysłu, które otrzymują specjalne wsparcie państwa i są przez nie promowane, jak wymieniono w wytycznych dotyczących najnowszych kluczowych priorytetowych obszarów rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu, Komisja stwierdziła, że przedmiotowy środek nie ma zastosowania na podstawie obiektywnych kryteriów ani warunków, które nie faworyzują pewnych przedsiębiorstw w stosunku do innych (nie ma zastosowania nawet do wszystkich przedsiębiorstw należących do branż wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie). Wniosek ten jest dodatkowo potwierdzony przez fakt, że „kluczowe priorytetowe obszary rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu” są obszarami w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu wybranymi zgodnie z priorytetami w określonym czasie i prawdopodobnie z czasem ulegną zmianie. Wbrew twierdzeniu rządu ChRL w przepisach mających zastosowanie do dodatkowego odliczenia wydatków na badania i rozwój nie ustanowiono obiektywnych kryteriów lub warunków dotyczących kwalifikowalności. W związku z tym Komisja potwierdziła szczególność środka i odrzuciła twierdzenia rządu ChRL.

c) Obliczanie kwoty subsydiów

- (567) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Przedmiotową korzyść obliczono jako różnicę między łączną wartością podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej a łączną wartością podatku do zapłaty po uwzględnieniu dodatkowego odliczenia w wysokości 50 % faktycznych wydatków na badania i rozwój.
- (568) Kwota subsydium ustanowiona dla tego konkretnego programu wynosiła 1,06 % w przypadku Grupy Yuntianhua i 0,17 % w przypadku Grupy CNBM.

3.7.2.3. Zwolnienia z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami

- (569) W ustawie o podatku dochodowym od przedsiębiorstw przyznano preferencje podatkowe w zakresie podatku dochodowego przedsiębiorstwom działającym w gałęziach przemysłu lub projektach, których rozwój otrzymuje szczególne wsparcie i jest szczególnie promowany przez państwo, oraz w szczególności zwolniono z podatku dochód z inwestycji kapitałowych, taki jak dywidendy i premie, między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami.

a) Podstawa prawna

- (570) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 26 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz zasady wdrażania ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (571) Komisja ustaliła, że kilka przedsiębiorstw z grup objętych próbą otrzymało zwolnienie z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami.
- (572) W odpowiedzi na kwestionariusz rząd ChRL stwierdził, że program ten nie stanowi subsydium, ponieważ dotyczy zysku po opodatkowaniu, a zwolnienie ma na celu uniknięcie podwójnego opodatkowania i dlatego nie wiąże się z przyznaniem korzyści. Rząd ChRL twierdził ponadto, że program jest nie jest szczególnie, ponieważ jest stosowany powszechnie i w jednolity sposób na podstawie obiektywnych kryteriów, biorąc pod uwagę, że wszystkie przedsiębiorstwa będące rezydentami w ChRL mają prawo inwestować w inne przedsiębiorstwa będące rezydentami i uzyskać zwolnienie z podatku.

(573) W tym względzie należy odwołać się do art. 25 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, który jest częścią tego samego rozdziału co art. 26 ust. 2; tj. rozdziału IV pt. „Preferencyjne polityki podatkowe”, i stanowi formułę wprowadzającą tego rozdziału. Artykuł ten stanowi, że „Państwo przyzna preferencje podatkowe w zakresie podatku dochodowego przedsiębiorstwom działającym w gałęziach przemysłu lub projektach, których rozwój otrzymuje szczególne wsparcie i jest szczególnie promowany przez państwo”. Ponadto w art. 26 ust. 2 określono, że zwolnienie z podatku ma zastosowanie do dochodu z inwestycji kapitałowych między „kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami”, co wydaje się ograniczać zakres zastosowania jedynie do niektórych przedsiębiorstw będących rezydentami.

(574) Na tej podstawie, zgodnie z wnioskami z poprzednich dochodzeń antysubsydyjnych⁽¹³²⁾ uznaje się, że takie preferencyjne polityki podatkowe ograniczają się do pewnych gałęzi przemysłu i projektów, tzn. gałęzi przemysłu, które otrzymują specjalne wsparcie państwa i są przez nie promowane, takich jak przemysł materiałów z włókna szklanego, a zatem mają szczególny charakter. Dowody zawarte w aktach sprawy wykazały również, że przedsiębiorstwa, które korzystały z tego programu, posiadały certyfikat przedsiębiorstwa należącego do branż wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie. W związku z powyższym twierdzenia rządu ChRL musiały zostać odrzucone.

(575) Komisja uważa, że ten program stanowi subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych. Przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego zwolnienia tylko do kwalifikujących się przedsiębiorstw będących rezydentami, które cieszą się dużym poparciem i których rozwój wspiera państwo.

c) Obliczanie kwoty subsydiów

(576) Komisja obliczyła kwotę subsydiów, stosując normalną stawkę podatkową do dochodu z tytułu dywidendy, który został odliczony od dochodu podlegającego opodatkowaniu.

(577) Kwota subsydiów ustanowiona dla tego konkretnego programu wynosiła 0,02 % w przypadku Grupy Yuntianhua i 2,10 % w przypadku Grupy CNBM.

3.7.2.4. Przyspieszona amortyzacja sprzętu używanego przez przedsiębiorstwa sektora zaawansowanych technologii

(578) Zgodnie z art. 32 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw „w przypadku gdy przyspieszona amortyzacja środków trwałych przedsiębiorstwa jest rzeczywiście niezbędna ze względu na postęp technologiczny lub z innych powodów, liczba lat amortyzacji może zostać zmniejszona lub można przyjąć metodę przyspieszonej amortyzacji”.

a) Podstawa prawna

(579) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 32 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz zasady wdrażania ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, a także następujące obwieszczenia:

— obwieszczenie Ministerstwa Finansów i Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące polityki odliczania podatku od sprzętu i urządzeń dla celów podatku dochodowego od przedsiębiorstw (Cai Shui [2018] nr 54),

— obwieszczenie Ministerstwa Finansów i Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące dostosowania polityki w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw mającej zastosowanie do przyspieszonej amortyzacji środków trwałych (Cai Shui [2014] nr 75), oraz

— obwieszczenie Ministerstwa Finansów i Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące dalszego dostosowania polityki w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw mającej zastosowanie do przyspieszonej amortyzacji środków trwałych (Cai Shui [2015] nr 106).

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(580) Zgodnie z obwieszczeniem dotyczącym polityki odliczania podatku od sprzętu i urządzeń dla celów podatku dochodowego od przedsiębiorstw (Cai Shui [2018] nr 54) „w przypadku gdy wartość jednostkowa sprzętu lub urządzenia nowo zakupionego przez przedsiębiorstwo w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. nie przekracza 5 mln RMB, przedsiębiorstwo może włączyć taką wartość do kosztów i wydatków bieżącego okresu na zasadzie ryczałtu w celu odliczenia przy obliczaniu swojego dochodu podlegającego opodatkowaniu i nie jest już zobowiązane do obliczania amortyzacji w ujęciu rocznym”. Przepisy te nie dotyczą konkretnej branży.

⁽¹³²⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/72 z dnia 17 stycznia 2019 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 16 z 18.1.2019, s. 5).

(581) W odniesieniu do aktywów o wartości jednostkowej powyżej 5 mln RMB nadal obowiązuje obwieszczenie dotyczące dostosowania polityki w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw mającej zastosowanie do przyspieszonej amortyzacji środków trwałych (Cai Shui [2014] nr 75) oraz obwieszczenie w sprawie dalszego dostosowania polityki w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw mającej zastosowanie do przyspieszonej amortyzacji środków trwałych (Cai Shui [2015] nr 106). Zgodnie z tymi obwieszczeniami środki trwałe zakupione przez przedsiębiorstwa w 10 kluczowych gałęzi przemysłu mogą wymagać użycia metody przyspieszonej amortyzacji.

(582) Komisja ustaliła, że w okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwa objęte próbą nie stosowały przyspieszonej amortyzacji w przypadku aktywów o wartości jednostkowej przekraczającej 5 mln RMB. W związku z tym – ponieważ aktywa nie wchodziły w zakres obwieszczenia Cai Shui [2014] nr 75 i obwieszczenia Cai Shui [2015] nr 106 – Komisja stwierdziła, że producenci eksportujący nie korzystali z subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych.

c) Wniosek

(583) Komisja uznała, że producenci eksportujący nie korzystali z subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych w ramach tego programu.

3.7.2.5. Zwolnienie z podatku od użytkowania gruntu

(584) Organizacja lub osoba fizyczna użytkująca grunty w miastach, miastach powiatowych i administracyjnych oraz w rejonach przemysłowych i górniczych zwykle płaci podatek od użytkowania gruntów miejskich. Podatek od użytkowania gruntów jest pobierany przez lokalne organy podatkowe właściwe dla użytkowanego gruntu. Niektóre kategorie gruntów, takie jak grunty odzyskane z morza, grunty wykorzystywane przez instytucje rządowe, organizacje zrzeszające ludzi i jednostki wojskowe na potrzeby własne, grunty wykorzystywane przez instytucje finansowane ze środków rządowych przyznanych przez Ministerstwo Finansów, grunty wykorzystywane pod świątynie, parki publiczne oraz publiczne miejsca historyczne i malownicze, ulice, drogi, place publiczne, trawniki i inne grunty miejskie, są jednak wyłączone z podatku od użytkowania gruntów.

a) Podstawa prawna

(585) Podstawę prawną tego programu stanowią:

— rozporządzenie tymczasowe Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie podatku od nieruchomości (Guo Fa [1986] nr 90, ze zmianami z 2011 r.), oraz

— rozporządzenie tymczasowe Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie podatku od użytkowania gruntów miejskich (zarządzenie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej [2013] nr 645).

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(586) Jedno grupa przedsiębiorstw objęta próbą skorzystała ze zwrotu płatności podatków od użytkowania gruntów przyznanych przez lokalne biuro ds. użytkowania gruntów, nawet jeżeli ich grunty nie zaliczały się do żadnej z kategorii objętych zwolnieniami zgodnie z przepisami krajowymi określonymi powyżej.

c) Wniosek

(587) Komisja uważa, że przedmiotowe zwolnienie z podatków stanowi subsydium w rozumieniu albo art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i), albo art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci bezpośredniego przekazania środków finansowych (zwrot zapłaconego podatku) albo dochodów utraconych przez rząd ChRL (niezapłacony podatek), co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie zwrotu/oszczędności podatkowych. Przedmiotowe subsydium ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przedsiębiorstwa otrzymały ulgę podatkową, mimo że nie spełniały żadnego z tych obiektywnych kryteriów wspomnianych w motywie 584.

(588) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie wykazała, że zwolnienie z podatku od użytkowania gruntów ma charakter szczególny, ponieważ przedsiębiorstwa otrzymały ulgę podatkową, mimo że nie spełniały żadnego z obiektywnych kryteriów wspomnianych w motywie 584, tj. „kryteriów ustanowionych przez prawo w celu skorzystania z tego zwolnienia”.

(589) W tym względzie, jak wyjaśniono w motywie 584, Komisja zauważyła, że zgodnie z zasadą ustanowioną przez prawo organizacja lub osoba fizyczna użytkująca grunty w miastach, miastach powiatowych i administracyjnych oraz w rejonach przemysłowych i górniczych zwykle płaci podatek od użytkowania gruntów miejskich. Wyjątek od tej zasady stanowi fakt, że niektóre kategorie gruntów⁽¹³³⁾ są zwolnione z podatku od użytkowania gruntów. W dochodzeniu wykazano, że grunty użytkowane przez współpracującego producenta eksportującego, który korzystał ze zwolnienia z podatku od użytkowania gruntów, nie należą do żadnej z kategorii gruntów, które są zwolnione przez prawo z podatku od użytkowania gruntów. W związku z tym nie można stwierdzić, że ci producenci eksportujący spełniali którekolwiek z obiektywnych kryteriów ustanowionych w przepisach dotyczących podatku od użytkowania gruntów. W konsekwencji środek zwalniający tych producentów eksportujących z podatku od użytkowania gruntów jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

d) Obliczanie kwoty subsydiów

(590) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Korzyść tę uznano za kwotę zwróconą w okresie objętym dochodzeniem.

(591) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego konkretnego programu w przypadku grupy CNBM wynosiła 0,17 %.

3.7.2.6. Łączna kwota dla wszystkich programów zwolnień z podatków i programów ulg w zakresie podatków

(592) Całkowita kwota subsydiów przyznanych na rzecz objętych próbą producentów eksportujących ustalona w odniesieniu do wszystkich programów zwolnień z podatków w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Zwolnienia z podatków i ulgi podatkowe

Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydiów
Grupa Yuntianhua	1,91 %
Grupa CNBM	5,42 %

3.8. Programy dotacji

3.8.1. Dotacje związane z modernizacją, renowacją lub transformacją technologiczną

(593) Przedsiębiorstwa objęte próbą korzystały z szeregu dotacji w dziedzinie badań i rozwoju, modernizacji technologicznej i innowacji, takich jak np. dotacje na promocję działań w zakresie badań i rozwoju w ramach planów na rzecz wsparcia nauki i technologii, dotacje na promocję inwestycji w zakresie dostosowania najważniejszych gałęzi przemysłu, dotacje na rewitalizację i renowację technologiczną itd.

a) Podstawa prawna

- 13. plan pięcioletni na rzecz innowacji technologicznej,
- wytyczne w sprawie promocji renowacji technologicznej przedsiębiorstw, Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, Guo Fa [2012] 44,
- plan prac na rzecz rewitalizacji przemysłu i renowacji technologicznej, wydany przez NDRC i Ministerstwo Przemysłu i Technologii Informacyjnej (MIIT) w 2015 r.,
- obwieszczenie NDRC w sprawie planu przydziału środków z funduszu na badania i rozwój w dziedzinie technologii przemysłowych na 2015 r. na rzecz sektorów przemysłu wykorzystujących zaawansowane technologie,
- realizowany w perspektywie średnio- do długoterminowej program rozwoju technologicznego i naukowego (na lata 2006–2020) ogłoszony przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w 2006 r.,
- środki administracyjne na rzecz realizacji planu w zakresie krajowej nauki i wsparcia technologicznego, zmienione w 2011 r.,
- środki administracyjne na rzecz realizacji planu w zakresie badań i rozwoju w dziedzinie zaawansowanych technologii krajowych (plan 863) zmienione w 2011 r.,

⁽¹³³⁾ Takie jak grunty odzyskane z morza, grunty wykorzystywane przez instytucje rządowe, organizacje zrzeszające ludzi i jednostki wojskowe na potrzeby własne, grunty wykorzystywane przez instytucje finansowane ze środków rządowych przyznanych przez Ministerstwo Finansów, grunty wykorzystywane pod świątynie, parki publiczne oraz publiczne miejsca historyczne i malownicze, ulice, drogi, place publiczne, trawniki i inne grunty miejskie.

- środki administrowania specjalnymi funduszami na rzecz transformacji niezależnych osiągnięć innowacyjnych w prowincji Szantung,
- środki tymczasowe dotyczące zarządzania transformacją i modernizacją przemysłu (Cai Jian [2012] 567),
- tymczasowy środek zarządzania w zakresie Specjalnego Funduszu na rzecz modernizacji przemysłu i poprawy wydajności (Lu Cai Qi 2014, nr 24),
- środki zarządzania transformacją przemysłową i modernizacją funduszy/inteligentnej produkcji „Made in China 2025”,
- obwieszczenie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej o uruchomieniu inicjatywy „Made in China (2025)” (nr 28 [2015]),
- pilotażowy projekt demonstracyjny dotyczący inteligentnej produkcji, oraz
- na szczeblu lokalnym/prowincji: obwieszczenia w sprawie przydzielenia funduszy specjalnych na renowację techniczną, funduszy specjalnych na rewitalizację przemysłu, funduszy specjalnych na transformację techniczną i funduszy specjalnych na rozwój przemysłu.

b) Wniosek

- (594) Zgodnie z wytycznymi w sprawie promocji renowacji technologicznej przedsiębiorstw (pkt 3.2) wzywa się władze centralne i lokalne do dalszego zwiększania kwoty wsparcia finansowego i zwiększania poziomu inwestycji, ze szczególnym uwzględnieniem transformacji przemysłu i modernizacji w najważniejszych obszarach i kluczowych kwestiach dotyczących renowacji technologicznej. Władze powinny ponadto nieustannie opracowywać innowacyjne rozwiązania i ulepszenia w zakresie metod zarządzania środkami, wdrażać w sposób elastyczny wiele rodzajów wsparcia i poprawiać efektywność wykorzystania środków budżetowych.
- (595) W Planie prac na rzecz rewitalizacji przemysłu i renowacji technologicznej przewidziano wdrożenie w praktyce wyżej wymienionych wytycznych dzięki utworzeniu funduszy specjalnych na wspieranie projektów w dziedzinie postępu technologicznego i transformacji technologicznej. Środki te obejmują subsydia inwestycyjne i obniżki oprocentowania pożyczek. Wykorzystanie tych środków musi być zgodne z krajowymi politykami makroekonomicznymi, politykami przemysłowymi i politykami rozwoju regionalnego.
- (596) Za pośrednictwem dotacji udzielonych w ramach tego programu przyznaje się subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w postaci przekazu środków finansowych od rządu ChRL w formie dotacji na rzecz producentów produktu objętego postępowaniem.
- (597) Komisja uznała również, że przedmiotowe subsydia mają charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ były skierowane wyłącznie do przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z kluczowymi obszarami lub technologiami wymienionymi w regularnie publikowanych wytycznych, środkach administracyjnych i katalogach, a materiały z włókna szklanego są jednym z kwalifikujących się sektorów. W każdym razie zidentyfikowane dotacje dotyczą konkretnego przedsiębiorstwa.

c) Obliczanie kwoty subsydiów

- (598) Korzyść obliczono jako kwotę uzyskaną w okresie objętym dochodzeniem lub kwotę przypisaną do okresu objętego dochodzeniem, przy czym kwota ta została zamortyzowana o okres użytkowania składnika aktywów trwałych objętego dotacją. Komisja rozważyła, czy stosować dodatkowe roczne oprocentowanie rynkowe zgodnie z sekcją F lit. a) wytycznych Komisji dotyczących obliczania wysokości subsydiów⁽¹³⁴⁾. Takie podejście wiązałoby się jednak z różnymi złożonymi czynnikami hipotetycznymi, na temat których nie udostępniono dokładnych informacji. W związku z tym Komisja uznała za bardziej właściwe przypisanie kwot do okresu objętego dochodzeniem według stawek amortyzacji powiązanych składników aktywów trwałych zgodnie z metodą obliczania stosowaną w poprzednich sprawach⁽¹³⁵⁾.

⁽¹³⁴⁾ Dz.U. C 394 z 17.12.1998, s. 6.

⁽¹³⁵⁾ Zob. np. rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 452/2011, Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 18 (cienki papier powleczony) rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 215/2013, Dz.U. L 73 z 15.3.2013, s. 16 (stal powlekana organicznie), rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/366, Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 1 (panele fotowoltaiczne) i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1379/2014, Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 22. (włókna szklane), decyzja wykonawcza Komisji 2014/918, Dz.U. L 360 z 16.12.2014, s. 65 (poliesterowe włókna odcinkowe).

3.8.2. Dotacje na ochronę środowiska – dotacje na zwiększenie oszczędności energii, ochronę środowiska i redukcję emisji

(599) Dwie grupy przedsiębiorstw objętych próbą korzystały z różnych dotacji na ochronę środowiska naturalnego i ograniczanie emisji, takich jak np. zachęty do ochrony środowiska i ochrony zasobów, promowanie synergicznego wykorzystania zasobów, środki w ramach zachęty na rzecz projektów w zakresie oszczędności energii, promowanie demonstracyjnych ośrodków zarządzania energią, dotacje na realizację projektów w zakresie eliminowania zanieczyszczenia powietrza, zachęty do realizowania projektów w ramach gospodarki o obiegu zamkniętym.

a) Podstawa prawna

- ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o oszczędności energii wersja po rewizji przyjęta w dniu 28 października 2007 r. oraz wersja zmieniona z dnia 2 lipca 2016 r.,
- ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o wspieraniu czystszej produkcji, zarządzenie nr 54 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej, zmieniona w dniu 29 lutego 2012 r.,
- środki dotyczące inspekcji czystej produkcji, dekret NDRC i Ministerstwa Ochrony Środowiska nr 38, ogłoszone w dniu 1 lipca 2016 r.,
- obwieszczenie dotyczące drukowania i dystrybucji dokumentu „Interim Measures on the Administration of Subsidy for Energy Saving and Emission Reduction” [Tymczasowe środki administracyjne dotyczące subsydiów przeznaczonych na oszczędność energii i redukcję emisji], Ministerstwo Finansów [2015] nr 161,
- „Key Points of Energy Conservation and Comprehensive Utilization in Industry in 2015”, dokument wydany przez MIIT dnia 3 kwietnia 2015 r.

b) Wniosek

- (600) W ramach programu oszczędności energii i redukcji emisji przyznaje się subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w postaci przekazu środków finansowych od rządu ChRL w formie dotacji na rzecz producentów produktu objętego postępowaniem.
- (601) Komisja uznała również, że przedmiotowy program subsydiów ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ był skierowany wyłącznie do przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z kluczowymi technologiami wymienionymi w regularnie publikowanych wytycznych i katalogach lub przedsiębiorstw zajmujących się produkcją kluczowych wyrobów wymienionych w regularnie publikowanych wytycznych i katalogach. W szczególności w dokumencie MIIT z 2015 r. wprost mowa o przemyśle materiałów budowlanych, który obejmuje materiały z włókien szklanych, jako o sektorze, w którym należy stosować szczególne zachęty dotyczące oszczędności energii.

c) Obliczanie kwoty subsydiów

- (602) Korzyść obliczono zgodnie z metodą opisaną w motywie 598 powyżej.

3.8.3. Dotacje ad hoc udzielane przez organy gminne/regionalne

- (603) Skarżący przedstawił w skardze dowody, z których wynika, że sektor materiałów z włókna szklanego w ChRL może otrzymać różnego rodzaju dotacje jednorazowe lub powtarzające się od organów rządowych działających na różnych szczeblach, tj. lokalnym, regionalnym i krajowym.
- (604) W toku dochodzenia ujawniono, że dwie grupy przedsiębiorstw objęte próbą otrzymały również znaczne jednorazowe lub powtarzające się dotacje od różnych organów rządowych, wskutek czego uzyskały korzyści w okresie objętym dochodzeniem. Przedsiębiorstwa objęte próbą zgłosiły już niektóre z tych dotacji w swoich odpowiedziach na pytania zawartych w kwestionariuszu, podczas gdy inne wykryto podczas wizyt weryfikacyjnych. Rząd ChRL nie ujawnił żadnej z nich w swojej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

a) Podstawa prawna

- (605) Dotacji tych udzielały przedsiębiorstwom rządowe organy krajowe, organy prowincji, organy miejskie, powiatowe lub okręgowe; wydawało się, że wszystkie te dotacje miały szczególny charakter w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą bądź określonej lokalizacji lub branży. Nie wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą ujawniły szczegóły prawne co do konkretnych przepisów, na mocy których korzyści te zostały przyznane, o ile ogólnie istniała jakakolwiek podstawa prawna. Komisja czasami otrzymywała jednak kopię dokumentu wydanego przez organ rządowy, który towarzyszył przyznaniu środków finansowych (zwanego dalej „obwieszczeniem”).

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (606) Ze względu na dużą liczbę dotacji zawartych w skardze lub księgach przedsiębiorstw objętych próbą w niniejszym rozporządzeniu przedstawiono tylko podsumowanie najważniejszych ustaleń. Dowody na istnienie licznych dotacji oraz na to, że zostały one udzielone przez organy różnych szczebli rządu ChRL, zostały początkowo dostarczone przez dwa przedsiębiorstwa objęte próbą. Szczegółowe ustalenia dotyczące tych dotacji przekazano poszczególnym przedsiębiorstwom w specjalnych dokumentach ujawniających informacje.
- (607) Wśród przykładów takich dotacji należy wymienić fundusze patentowe, fundusze i nagrody w dziedzinie nauki i technologii, fundusze na rzecz rozwoju biznesu, fundusze na rzecz promocji eksportu, dotacje na poprawę jakości i efektywności przemysłu, miejskie fundusze wspierania handlu, zagraniczny fundusz rozwoju gospodarczego i handlu, nagrody w dziedzinie bezpieczeństwa produkcji, fundusze pomocowe przyznawane na szczeblu okręgowym lub na szczeblu prowincji, obniżki oprocentowania pożyczek na przywożone urządzenia.

c) Wniosek

- (608) Dotacje te stanowią subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ doszło do przekazu środków finansowych od rządu ChRL w postaci dotacji na rzecz producentów produktu objętego postępowaniem, w wyniku czego uzyskali oni korzyść.
- (609) Dotacje te mają również charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, co wynika z powiązanych dokumentów przedstawionych przez współpracujących producentów eksportujących, które wskazują, iż są one ograniczone do niektórych przedsiębiorstw lub konkretnych projektów w określonych regionach lub w przemyśle materiałów z włókna szklanego. Dodatkowo niektóre z tych dotacji są uwarunkowane wynikami wywozu w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a). Dotacje te nie spełniają wymogów braku występowania szczególności zawartego w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że warunki kwalifikowalności oraz faktyczne kryteria kwalifikacji przedsiębiorstw nie są przejrzyste i obiektywne i nie znajdują automatycznego zastosowania.
- (610) We wszystkich przypadkach przedsiębiorstwa dostarczyły informacje na temat kwoty dotacji oraz podmiotu, od którego ją otrzymano. Przedsiębiorstwa objęte postępowaniem również w większości zaksięgowywały ten dochód w swoich księgach rachunkowych w pozycji „dochód z dotacji” i podały te księgi niezależnemu audytowi. Stanowiło to pozytywny dowód dotacji przynajmniej części.
- (611) Dlatego też Komisja zdecydowała, że zweryfikowane ustalenia stanowiły rozsądny wskaźnik poziomu subsydiowania w tym zakresie. Jako że dotacje mają wspólne cechy, były przyznawane przez organ publiczny i nie były częścią oddzielnego programu subsydiowania, lecz stanowiły dotacje indywidualne dla omawianego przemysłu promowanego, Komisja oceniła je łącznie.

d) Obliczanie kwoty subsydiów

- (612) Korzyść obliczono zgodnie z metodą opisaną w motywie 598 powyżej.

3.8.4. Inne dotacje

- (613) W okresie objętym dochodzeniem objęci próbą producenci eksportujący nie otrzymali żadnego wkładu finansowego w ramach pozostałych programów dotacji wymienionych w sekcji 3.3 ppkt (v) powyżej.

3.8.5. Uwagi dotyczące dotacji

- (614) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie wykazała, że różne dotacje związane z modernizacją, renowacją lub transformacją technologiczną, ochroną środowiska oraz dotacje *ad hoc* udzielane przez organy gminne/regionalne, które rzekomo otrzymały przedsiębiorstwa objęte próbą, mają charakter szczególny. Zdaniem rządu ChRL Komisja nie wskazała żadnych przepisów szczegółowych wyraźnie upoważniających do przyznania korzyści przemysłowi materiałów z włókna szklanego, a tym samym nie spełniła wymogu określonego przez zespół orzekający w sprawozdaniu „WE – Statki powietrzne”, zgodnie z którym ustalenie szczególności wymaga ustanowienia wyraźnego ograniczenia domniemanego subsydium wyłącznie do „niektórych przedsiębiorstw”, które „[...] sprawia, że nie jest to subsydium wystarczająco szeroko dostępne w całej gospodarce”, oraz ograniczenie musi „[...] wyraźnie wyrażać całą zamierzoną treść, nie pozostawiając nic jedynie dorożumianego czy zasugerowanego”.

- (615) Rząd ChRL stwierdził ponadto, że w odniesieniu do dotacji *ad hoc* udzielanych przez organy gminne/regionalne Komisja nie przedstawiła żadnych argumentów ani dowodów świadczących o szczególności tych dotacji, a jedynie stwierdziła, że „[...] wydawało się, że wszystkie te dotacje miały szczególny charakter w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą bądź określonej lokalizacji lub branży”. Zdaniem rządu ChRL samo wrażenie szczególności nie może stanowić wystarczającego dowodu na to, że dany środek jest w rzeczywistości szczególny.
- (616) W tym względzie rząd ChRL przypomniał, że zgodnie z informacjami przekazanymi przez Organ Apelacyjny w sprawie „USA – DRAMS” (cło wyrównawcze) od Komisji wymaga się „[...] przedstawienia uzasadnionego i dokładnego wyjaśnienia swoich wniosków” oraz zapewnienia, aby „uzasadnienie tych wniosków zostało przedstawione w decyzji organu prowadzącego dochodzenie”. Rząd ChRL podkreślił, że odniesienie się Komisji do faktu, że przedsiębiorstwa objęte postępowaniem w większości zaksięgowywały ten dochód w swoich księgach rachunkowych w pozycji „dochód z dotacji”, nie kwalifikuje się jako uzasadnione i odpowiednie wyjaśnienie.
- (617) Rząd ChRL zauważył ponadto, że sam fakt, iż subsydium jest przyznawane przez organ regionalny, nie czyni go szczególnym, oraz odniósł się do stwierdzenia Organu Apelacyjnego w sprawie „USA – cło wyrównawcze (Chiny)”, zgodnie z którym subsydium dostępne dla wszystkich przedsiębiorstw w danym regionie nie będzie szczególne, jeżeli organem przyznającym w tym regionie jest samorząd regionalny.
- (618) Komisja wykazała już szczególność dotacji w motywach 597, 601 i 609 powyżej. Istotnie kwalifikują się wyłącznie przedsiębiorstwa prowadzące działalność związaną z kluczowymi obszarami lub technologiami wymienionymi w wytycznych, środkach administracyjnych i katalogach. Ponadto współpracujący producenci eksportujący przedstawili dokumenty związane z dotacjami, takie jak dokumentacja prawna i zawiadomienia o przyznaniu, które świadczyły o tym, że dotacje przyznano przedsiębiorstwom należącym do niektórych określonych branż lub sektorów lub zaangażowanym w określone projekty przemysłowe promowane przez państwo. W związku z tym Komisja przypomniała swój wniosek, zgodnie z którym dotacje te są dostępne wyłącznie dla „niektórych przedsiębiorstw” i nie są „szeroko dostępne w całej gospodarce”. Ponadto w dochodzeniu wykazano, że warunki kwalifikowalności tych dotacji nie były jasne i obiektywne oraz że nie miały zastosowania automatycznie; w konsekwencji nie spełniały one wymogów dotyczących braku szczególności zawartych w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (619) W odniesieniu do dotacji *ad hoc* rząd ChRL nie przedstawił żadnych kolejnych dowodów potwierdzających jego twierdzenie, że nie mają one szczególnego charakteru. W konsekwencji Komisja przypomniała, że na podstawie dowodów, którymi dysponuje, stwierdziła, że dotacje te nie spełniają wymogów dotyczących braku szczególności zawartych w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (620) W świetle powyższego Komisja odrzuciła argumenty rządu ChRL.

3.8.6. Łączna kwota dla wszystkich dotacji

- (621) W związku z tym, że spółka dominująca CNBM nie współpracowała, korzyści wynikające z dotacji przyznanych na poziomie CNBM ustalono przy pomocy metodyki objaśnionej w sekcjach 3.8.1–3.8.3 powyżej, w oparciu o publicznie dostępne informacje zawarte w sprawozdaniu rocznym tej spółki za 2018 r., takie jak kwoty zapisane w ramach subsydiów rządowych, finansowania rządowego i innych dochodów.
- (622) Całkowite kwoty subsydiów ustalone w odniesieniu do wszystkich dotacji przyznanych w okresie objętym dochodzeniem na rzecz producentów eksportujących objętych próbą wyniosły:

Dotacje

Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydiów
Grupa Yuntianhua	1,09 %
Grupa CNBM	3,15 %

3.9. Wniosek dotyczący subsydiowania

- (623) Na podstawie informacji dostępnych na tym etapie dochodzenia Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego poprzez zbadanie każdego subsydium lub programu subsydiowania, a następnie zsumowała te dane liczbowe, aby obliczyć całkowitą kwotę subsydiów dla każdego producenta

eksportującego w okresie objętym postępowaniem. Aby obliczyć przedstawiony poniżej całkowity poziom subsydiowania, Komisja obliczyła w pierwszej kolejności udział subsydiowania rozumiany jako stosunek kwoty subsydiów do całkowitego obrotu przedsiębiorstwa. Tę wartość procentową wykorzystano następnie do obliczenia kwoty subsydium przyznanego na wywóz produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Następnie obliczono kwotę subsydiów na tonę produktu objętego postępowaniem wywiezionego do Unii w okresie objętym dochodzeniem, a przedstawione poniżej marginesy obliczono jako odsetek wartości kosztu, ubezpieczenia i frachtu („CIF”) tego samego wywozu na tonę.

- (624) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń oraz ujawnienia dodatkowych ostatecznych ustaleń grupa CNBM stwierdziła, że poprzez obliczenie całkowitej korzyści jako odsetka na podstawie kwot subsydiów dla producentów eksportujących łącznie i zastosowanie tej całkowitej korzyści w jako odsetka do wartości materiałów z włókna szklanego wywożonych do UE przez obu producentów eksportujących łącznie Komisja niesłusznie przypisała domniemane subsydia otrzymane przez jednego z producentów eksportujących (grupę Jushi) do łącznego obrotu obu producentów eksportujących (grupa Jushi i przedsiębiorstwo Hengshi). Spowodowało to zawyżenie stopy subsydiowania grupy. Według grupy CNBM Komisja powinna była w pierwszej kolejności obliczyć kwotę subsydium na jednostkę wywożoną do UE osobno dla każdego przedsiębiorstwa. Dopiero potem należało połączyć kwotę subsydium każdego z przedsiębiorstw w celu obliczenia wspólnej stopy subsydiowania.
- (625) Jak wspomniano w motywie 97 powyżej, Komisja przypominała, że w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia środków, w szczególności aby uniknąć kierowania wywozu przez przedsiębiorstwo powiązane objęte najniższym poziomem cła, praktyką Komisji jest ustalenie relacji pomiędzy producentami eksportującymi na podstawie kryteriów przewidzianych w art. 127 aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego. Ponadto obliczenie kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych na podstawie produktu objętego postępowaniem wywożonego do Unii oznacza, że – w sytuacji gdy przedsiębiorstwa są powiązane, ponieważ środki pieniężne są zamienne – przedsiębiorstwa te mogą wykorzystać przedmiotowe korzyści w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w sposób nieróżnicujący, a zatem niezależnie w szczególności od producenta eksportującego. W tym przypadku, z uwagi na fakt, że przedsiębiorstwo Hengshi i grupa Jushi wytwarzają i wywożą produkt objęty postępowaniem, oraz że grupa Jushi produkuje również główny surowiec stosowany w produkcie wywożonym przez Hengshi, w kwocie przyznanym im subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych należy uwzględnić fakt, że ze względu na łączące ich stosunki przedsiębiorstwa te są w stanie przekierowywać te korzyści w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem wywożonego do Unii według własnego uznania. W związku z tym korzyści przyznane tym producentom eksportującym w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem powinny przekładać się na jedną kwotę dla grupy.
- (626) W metodyce zaproponowanej przez CNBM nie uwzględniono tego faktu, co doprowadziłoby do uzyskania błędnych wyników. Za przykład może posłużyć przypadek dwóch powiązanych producentów materiałów z włókna szklanego (przedsiębiorstw A i B), w którym wszystkie subsydia byłyby przyznawane przedsiębiorstwu A, a żadne przedsiębiorstwu B. W dalszej kolejności zakłada się, że przedsiębiorstwo A sprzedało całą swoją produkcję materiałów z włókna szklanego na rynku krajowym przedsiębiorstwu B, a przedsiębiorstwo B dokonało ponownego wywozu wszystkich produktów przedsiębiorstwa A oprócz wszystkich swoich własnych produktów. Zgodnie z metodą obliczeń zaproponowaną przez CNBM scenariusz ten skutkowałby kwotą subsydium w wysokości 0 %, ponieważ kwota subsydium na jednostkę wywożoną do UE wynosiłaby 0 w przypadku przedsiębiorstwa A, a subsydia przyznane przedsiębiorstwu A nie mogłyby być przydzielone do produktów wywożonych przez przedsiębiorstwo B. Komisja odrzuciła zatem twierdzenie grupy CNBM.
- (627) Grupa CNBM stwierdziła również, że Komisja popełniła różne błędy przy ustalaniu przekazania subsydiów pomiędzy przedsiębiorstwami powiązanimi. Po pierwsze, Komisja błędnie zsumowała wartości procentowe zawierające różne mianowniki, ponieważ kwoty subsydiów przypisane do obrotu grupy Jushi dodano do kwot subsydiów przypisanych do połączonego obrotu przedsiębiorstw Jushi i Hengshi.
- (628) Po drugie, Komisja określiła, że subsydia otrzymane przez spółkę China Jushi i grupę Zhengshi Holding zostały przekazane producentom eksportującym na podstawie „inwestycji w spółki zależne”. Nie istnieje jednak żadna podstawa do tego, aby istniejące udziały *ipso facto* przekazywały jakiegokolwiek domniemane korzyści na rzecz grupy Jushi. Po drugie, Komisja powinna uwzględnić nie tylko długoterminowe inwestycje kapitałowe spółki China Jushi w jej spółki zależne, ale również w jej „jednostkę stowarzyszoną i spółki *joint venture*”. Po trzecie, jeśli Komisja chciała przeprowadzić analizę przekazania, w każdym razie musiałaby przypisać domniemane subsydia, które otrzymała spółka China Jushi, do całkowitych obrotów spółki China Jushi. Po czwarte, gdyby przyjąć domniemanie, że spółka dominująca przekazuje wszystkie otrzymane subsydia swoim spółkom zależnym, grupa Jushi musiała przekazać wszystkie swoje subsydia swoim własnym spółkom zależnym. W związku z tym Komisja musiałaby obliczyć w odniesieniu do grupy Jushi stopy subsydiowania wynoszącą 0 %.

- (629) Po trzecie, w następstwie ujawnienia dodatkowych ostatecznych ustaleń grupa CNBM stwierdziła, że Komisja nie wykazała, w jaki sposób domniemane subsydia otrzymane przez przedsiębiorstwo Zhengshi Holding przyniosły korzyść na rzecz wywozu materiałów z włókna szklanego do Unii. Bez związku pomiędzy domniemanymi subsydiami przyznanymi przez rząd a produkcją i wywozem produktu objętego postępowaniem nie można było zatem wykazać, że wywożony produkt odniósł korzyści z tych subsydiów. W tym kontekście grupa CNBM zauważyła, że zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi przez przedsiębiorstwo Zhengshi Holding w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu jego główna działalność polega na zakupie surowców dla przedsiębiorstwa powiązanego, które jest producentem stali nierdzewnej. Ponadto przedsiębiorstwo Zhengshi Holding miało znaczącą kwotę obrotu i to ją należało wykorzystać jako klucz rozliczeniowy.
- (630) Po czwarte, domniemana korzyść przekazana grupie Jushi opierała się na udziale grupy Jushi w przedsiębiorstwie Hubei Hongija, chociaż Hubei Hongija jest dostawcą materiałów wsadowych dla producentów materiałów z włókna szklanego.
- (631) Po piąte, klucz rozliczeniowy w przypadku przedsiębiorstwa Jushi Hong Kong opierał się na obrocie i zakładano w nim, że cała sprzedaż była dokonywana na rzecz grupy Jushi.
- (632) Po szóste, Komisja nie przedstawiła wyjaśnienia co do tego, w jaki sposób domniemane korzyści otrzymane przez CNBM zostały przekazane grupie Jushi i przedsiębiorstwu Hengshi. Komisja powinna była postąpić tak samo jak w przypadku przedsiębiorstw powiązanych grupy Jushi i przeprowadzić analizę przekazania na podstawie sprzedaży. Jeśli Komisja utrzymuje, że analiza przekazania między powiązanimi podmiotami nie byłaby konieczna (co nie jest prawdą), wówczas otrzymane subsydia powinny zostać przypisane do całkowitego obrotu wszystkich przedsiębiorstw w domniemanej grupie przedsiębiorstw.
- (633) Aby odpowiedzieć na te uwagi, Komisja w pierwszej kolejności wyjaśniła, w jaki sposób zgromadzono subsydia w różnych przedsiębiorstwach powiązanych grupy CNBM. W odniesieniu do każdego z przedsiębiorstw powiązanych Komisja w pierwszej kolejności określiła kwotę otrzymanych subsydiów. Następnie Komisja wykorzystwała klucz rozliczeniowy do określenia, która część tych subsydiów była związana z producentami eksportującymi. Na przykład w przypadku dostawców materiałów, surowców lub aktywów wykorzystywanych w procesie produkcji ten klucz rozliczeniowy był oparty na części obrotów tych dostawców z producentami eksportującymi. Klucz rozliczeniowy stosowano następnie w odniesieniu do otrzymanej kwoty subsydium. Tak powstała „przypisana” kwota subsydiów była dodawana do kwoty subsydiów producentów eksportujących. Na koniec łączną kwotę subsydiów producenta eksportującego (w tym kwoty subsydiów przypisane z przedsiębiorstw powiązanych) dzielono przez obrót producenta eksportującego w celu obliczenia odsetka subsydiowania, tj. stopy subsydiowania.
- (634) W rezultacie w odniesieniu do pierwszego punktu przedstawionego przez grupę CNBM – w rzeczywistości nie dodano żadnych wartości procentowych zawierających różne mianowniki; dokonano jedynie przypisania, a następnie dodano kwoty subsydiów. Na koniec wykorzystano tylko jeden mianownik do obliczenia odsetka subsydiów.
- (635) W odniesieniu do spółek holdingowych China Jushi i grupy Zhengshi Holding wspomnianych w punkcie drugim powyżej klucz rozliczeniowy był w rzeczywistości oparty na części producenta eksportującego w inwestycjach dokonywanych przez spółkę holdingową. W przypadku spółek holdingowych klucze rozliczeniowe oparte na obrocie są często pozbawione znaczenia, ponieważ podstawową działalnością takich przedsiębiorstw nie jest sprzedaż towarów lub dostarczanie surowców, lecz inwestowanie.
- (636) Przypadek spółki China Jushi jest pod tym względem wyjątkowy, ponieważ przedsiębiorstwo to łączy kilka funkcji. Z jednej strony działa ono jako centralny podmiot nabywający większość surowców wykorzystywanych przez producentów eksportujących w grupie. Z drugiej strony dokonuje odsprzedaży wyrobów gotowych producentów eksportujących na rynku krajowym. Oprócz tego spółka China Jushi pełni pewne funkcje w siedzibie głównej jako spółka dominująca, takie jak np. centralna funkcja finansowa dla producentów eksportujących lub zapewnienie budynku administracyjnego dla funkcji zarządczych grupy Jushi. W związku z tym wykorzystanie obrotów jako klucza rozliczeniowego nie jest możliwe, ponieważ skutkowałoby to problemami o charakterze okrężnym. W istocie pewien odsetek subsydiów musiałby zostać przypisany do producentów eksportujących na podstawie sprzedaży materiałów tym producentom, ale następnie również pewna część subsydiów tych producentów musiałaby zostać ponownie przypisana do spółki China Jushi na podstawie sprzedaży wyrobów gotowych spółce China Jushi.
- (637) Ponieważ spółka China Jushi była jednocześnie również głównym inwestorem w grupie Jushi i pełniła pewne funkcje, które są typowe dla spółek holdingowych/dominujących, Komisja uznała, że przypisanie na podstawie inwestycji będzie lepiej odzwierciedlało rzeczywistość w zakresie związków między spółką China Jushi a producentem eksportującym. Komisja przyznała jednak, że należało również uwzględnić inwestycje w jednostki stowarzyszone i spółki *joint venture*, i odpowiednio dostosowała klucz rozliczeniowy.

- (638) W następstwie ujawnienia dodatkowych ostatecznych ustaleń grupa CNBM dodała na podstawie rzeczywistej działalności biznesowej spółki China Jushi, jej zbadanych sprawozdań finansowych i dużych dochodów z działalności handlowej, że główna działalność spółki China Jushi to działalność handlowa. Kwestie o charakterze określonym nie powinny stanowić problemu, ponieważ pojawiają się one również w przypadku transakcji wewnątrz przedsiębiorstwa dokonywanych między producentem eksportującym a innymi przedsiębiorstwami powiązаныmi. Ponadto Komisja nie wykazała, że spółka China Jushi prowadziła istotną działalność inwestycyjną lub że istniała konkretna działalność w siedzibie głównej, działalność finansowa lub transfery finansowe, które sugerowałyby, że spółka China Jushi przekazywała swoje subsydia spółkom zależnym. Przeciwnie – w rzeczywistości producent eksportujący płacił dywidendy na rzecz spółki China Jushi w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto Komisja nie wykazała, że istniał jakikolwiek związek między subsydiami otrzymanymi przez spółkę China Jushi a produkcją i wywozem produktów objętych postępowaniem. Co więcej, ponieważ spółka China Jushi jest również spółką dominującą pozostałych spółek Jushi, które kontroluje poprzez swoje 100 % udziałów w grupie Jushi, należy założyć, że subsydia były przekazywane nie tylko grupie Jushi, ale również wielu innym spółkom zależnym.
- (639) Komisja nie zgodziła się z analizą dokonaną przez grupę CNBM. Spółka China Jushi rzeczywiście miała duże obroty z działalności handlowej, jak opisano już w motywie 636 powyżej. Spółka China Jushi prowadziła jednak również znaczącą działalność inwestycyjną, co jest widoczne w jej rachunkach aktywów, przychodów i przepływów pieniężnych. W istocie 94 % jej zysków z działalności operacyjnej pochodziło z dochodów z inwestycji. Ponadto, jak już wspomniano, spółka China Jushi sprawowała również pewne funkcje, które są typowe dla spółek holdingowych/dominujących, takie jak centralna działalność w zakresie finansowania. Przykładowo, Komisja zauważyła, że celem jednej z obligacji wyemitowanych przez China Jushi było „spłacenie kredytów bankowych emitenta i zależnej od niego grupy Jushi”. Ponadto w dochodzeniu ustalono, że „w imieniu spółki China Jushi i jej spółek zależnych” zaciągano pożyczki, a w jednym przypadku spłata kapitału pożyczki udzielonej China Jushi miała być dokonana przez jego spółkę zależną, grupę Jushi. W związku z tym Komisja utrzymała swoje stanowisko w kwestii wykorzystania inwestycji jako klucza rozliczeniowego. Jednocześnie transakcje te wykazały również, że istnieje wyraźny związek między subsydiami otrzymanymi przez spółkę China Jushi a produkcją i wywozem produktów objętych postępowaniem. Ponadto fakt, że grupa Jushi również posiada pewne spółki zależne, jest sam w sobie nieistotny, ponieważ inwestycje nie zostały wykorzystane jako klucz rozliczeniowy na poziomie producenta eksportującego. Wobec tego argumenty przedsiębiorstwa zostały odrzucone.
- (640) Co się tyczy przedsiębiorstwa Zhengshi Holding, Komisja zgodziła się z faktem, że na obroty Zhengshi Holding składa się głównie odsprzedaż zakupionych surowców do jego powiązanego producenta stali – przedsiębiorstwa, które nie jest w żaden sposób związane z materiałami z włókna szklanego ani z niniejszym dochodzeniem. Komisja ustaliła jednak również, że Zhengshi Holding posiada prawa do użytkowania gruntów w odniesieniu do działki wykorzystywanej przez inne przedsiębiorstwo powiązane objęte niniejszym dochodzeniem. W tym względzie istnieje wyraźny związek między subsydiami otrzymanymi przez Zhengshi Holding a produkcją i wywozem produktów objętych postępowaniem. Ponieważ sprzedaż przedsiębiorstwa Zhengshi Holding jest kompletnie niezwiązana z istniejącym związkiem z produkcją materiałów z włókna szklanego oraz ponieważ Zhengshi Holding jest jednocześnie również spółką holdingową o istotnej działalności inwestycyjnej, co jest widoczne w jej rachunkach aktywów, przychodów i przepływów pieniężnych, Komisja uznała, że przypisanie na podstawie jej inwestycji będzie lepiej odzwierciedlało rzeczywistość w zakresie związków między Zhengshi Holding a producentem materiałów z włókna szklanego. Podczas dokonywania przeglądu subsydiów w odniesieniu do finansowania preferencyjnego otrzymanego przez Zhengshi Holding Komisja zauważyła jednak, że popełniła błąd w swojej ocenie, ponieważ całe finansowanie zostało wyraźnie przeznaczone na rzecz produkcji stali nierdzewnej. W związku z tym odpowiednio dostosowano obliczenia korzyści.
- (641) W odniesieniu do przedsiębiorstwa Hubei Hongjia klucz rozliczeniowy rzeczywiście powinien być dotyczyć sprzedaży materiałów wyprodukowanych przez Hubei Hongjia. Dokonano zatem odpowiedniej zmiany klucza rozliczeniowego. Jeśli chodzi o Jushi Hong Kong, Komisja również zaakceptowała uwagi przedsiębiorstwa i zmieniła klucz rozliczeniowy na bardziej precyzyjny, mianowicie na część towarów sprzedawanych przez Jushi Hong Kong, które zostały zakupione od grupy Jushi.
- (642) W następstwie ujawnienia dodatkowych ostatecznych ustaleń grupa CNBM stwierdziła, że jeśli nie istniała sprzedaż z Jushi Hong Kong na rzecz grupy Jushi, to należało wyłączyć spółkę Jushi Hong Kong. Komisja przypomina, że Jushi Hong Kong jest powiązanym przedsiębiorstwem handlowym producenta eksportującego, grupy Jushi, i jako takie dokonuje wywozu materiałów z włókna szklanego produkowanych przez grupę Jushi. Ponieważ istnieje bezpośredni związek między subsydiami otrzymanymi przez przedsiębiorstwo Jushi Hong Kong a wywozem produktu objętego postępowaniem, sensowne jest wykorzystanie części wywozu pochodzącego z grupy Jushi (w porównaniu z wywozem produktów pochodzących z innych źródeł) jako klucza rozliczeniowego. W związku z tym Komisja nie przyjęła tego argumentu.

- (643) W odniesieniu do ostatniego punktu związanego z przekazaniem kwot subsydiów spółce CNBM Komisja przypomina, że spółka CNBM nie współpracowała w ramach dochodzenia oraz że określenia kwoty subsydiów trzeba było dokonać na podstawie dostępnych faktów. W tych okolicznościach Komisja zdecydowała, że najrozsądniejszym podejściem będzie obliczenie subsydiów otrzymanych przez CNBM proporcjonalnie do całkowitego skonsolidowanego obrotu grupy przedsiębiorstw. Komisja wykorzystwała zatem metodę obliczeń zaproponowaną przez samą grupę CNBM. Argument został zatem odrzucony.
- (644) Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego łączna kwota subsydiów dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących została obliczona na podstawie łącznej średniej ważonej kwoty subsydiów wyrównawczych ustalonych dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, z wyłączeniem kwot nieistotnych oraz kwoty subsydiów ustalonej dla pozycji, które objęte są przepisami art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Ustalając te kwoty, Komisja nie pominęła jednak ustaleń poczynionych częściowo na podstawie dostępnych faktów. W istocie Komisja uważa, że dostępne fakty wykorzystywane w tych przypadkach nie miały istotnego wpływu na informacje konieczne do sprawiedliwego ustalenia kwoty subsydiowania, tak więc eksporterzy, których nie zaproszono do współpracy w ramach dochodzenia, nie poniosą szkody w wyniku stosowania takiego podejścia ⁽¹³⁶⁾.
- (645) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy chińskich producentów eksportujących i reprezentatywność próby również pod względem kwalifikowalności do otrzymania subsydium, Komisja ustaliła wysokość kwoty dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” na poziomie najwyższej kwoty określonej dla przedsiębiorstw objętych próbą. Kwota dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” została zastosowana w odniesieniu do przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach przedmiotowego dochodzenia.

Nazwa przedsiębiorstwa	Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych
Grupa Yuntianhua	17,02 %
Grupa CNBM	30,73 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	24,85 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	30,73 %

4. SUBSYDIOWANIE: EGIPT

4.1. Subsidia i programy subsydiów wchodzące w zakres prowadzonego dochodzenia

- (646) Na podstawie informacji zawartych w skardze, zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji zbadano domniemane subsydiowanie w postaci następujących subsydiów udzielanych przez rząd Egiptu:
- (i) pożyczki udzielane zgodnie z polityką preferencyjną, linie kredytowe, inne instrumenty finansowe, ubezpieczenia oraz gwarancje;
  - (ii) dochody utracone w związku z programami zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków:
    - przywileje w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw dla przedsiębiorstw zlokalizowanych w specjalnej strefie ekonomicznej;
  - (iii) dochody utracone w związku z programami w zakresie podatków pośrednich i należności celnych przywozowych:
    - zwolnienia z podatku VAT oraz obniżki przywozowych taryf celnych za stosowanie urządzeń pochodzących z przywozu,
    - zwolnienia z VAT oraz zwolnienia z przywozowych taryf celnych za stosowanie materiałów wsadowych w wywożonych wyrobach gotowych;
  - (iv) dostarczanie towarów i świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia:
    - dostarczanie energii przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia,
    - przyznawanie przez rząd prawa do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

⁽¹³⁶⁾ Zob. także, *mutatis mutandis*, WT/DS294/AB/RW, USA – Zerowanie (art. 21 ust. 5 uzgodnienia w sprawie rozstrzygnięcia sporów), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 14 maja 2009 r., pkt 453.

4.2. Sueska strefa współpracy ekonomicznej i handlowej („strefa SETC”)

4.2.1. Wprowadzenie i okoliczności faktyczne

- (647) Domniemane subsydiowanie w Egipcie dotyczy dwóch powiązanych przedsiębiorstw w chińsko-egipskiej sueskiej strefie współpracy ekonomicznej i handlowej („strefa SETC”). Strefa ta obejmuje obszar o powierzchni 7,34 km², który jest podzielony na obszar startowy o powierzchni 1,34 km², oraz obszar rozszerzony o powierzchni 6 km².
- (648) Ta specjalna strefa ekonomiczna została utworzona wspólnie przez Chiny i Egipt, a jej początki sięgają lat 90. XX wieku. Wtedy to ówczesny prezydent Egiptu odwiedził specjalne strefy ekonomiczne Chin i wyraził życzenie, by wykorzystać doświadczenie Chin, jeżeli chodzi o tego typu strefy, w celu ustanowienia podobnej strefy w Egipcie. W efekcie w 1997 r. premierzy Chin i Egiptu podpisali protokół ustaleń, w którym oba państwa „zgadzają się na współpracę w zakresie rozwijania wolnej strefy ekonomicznej na północy Zatoki Sueskiej, korzystając z doświadczenia Chin w zakresie tworzenia specjalnych stref ekonomicznych, uczestnicząc w unowocześnianiu badań dotyczących strefy oraz zachęcając odpowiednie sektory przemysłu w Chinach do zapewniania swojego wkładu na rzecz projektów, które mają zostać ustanowione w tej strefie”⁽¹³⁷⁾.
- (649) W następstwie tego porozumienia Chiny wyznaczyły Tianjin Teda Investment Holding Co., Ltd. („przedsiębiorstwo Tianjin TEDA”), przedsiębiorstwo państwowe kontrolowane przez władze samorządowe Tiencinu, do podjęcia się tego zadania po stronie chińskiej. Przedsiębiorstwo Tianjin TEDA dołączyło zatem do egipskiej administracji Kanału Sueskiego, Narodowego Banku Egiptu i czterech innych egipskich przedsiębiorstw państwowych; podmioty te utworzyły egipsko-chińską spółkę joint venture („ECJV”) w celu rozwijania i budowania strefy ekonomicznej. Strona chińska była w posiadaniu 10 % udziałów w ECJV, a strona egipska – 90 %. W 1998 r. odpowiedni teren strefy w północno-zachodniej części strefy Zatoki Sueskiej został przekazany spod władzy prowincji gubernatorskiej Suezu pod władzę ECJV. Przez kilka kolejnych lat w projekcie nie dokonano jednak zbyt dużych postępów⁽¹³⁸⁾.
- (650) W 2002 r. rząd Egiptu oficjalnie zaklasyfikował jako specjalną strefę ekonomiczną („SSE”) większy obszar o powierzchni 20 km² obejmujący północno-zachodnią część strefy ekonomicznej Zatoki Sueskiej, w obrębie którego to obszaru znajdowała się strefa SETC⁽¹³⁹⁾. W efekcie w chwili obecnej do strefy SETC mają zastosowanie również przepisy egipskiej ustawy nr 83/2002 o strefach ekonomicznych o szczególnym charakterze („ustawa nr 83/2002”).
- (651) Sprawy ponownie nabrały tempa w 2006 r., kiedy Chiny zdecydowały się na dalsze wspieranie polityki „Go Global”, której celem jest zachęcanie chińskich przedsiębiorstw do zagranicznych inwestycji. W tym kontekście MOFCOM zaproponowało ustanowienie tzw. „zagranicznych stref handlu i współpracy”, a strefa SETC stała się jedną z pierwszych spośród 18 oficjalnie zatwierdzonych stref⁽¹⁴⁰⁾. Na Szczycie Forum Współpracy Chińsko-Afrykańskiej w Pekinie w 2006 r. prezydent Chin Hu Jintao ogłosił, że „w ciągu najbliższych trzech lat w krajach Afryki ustanowionych zostanie od trzech do pięciu stref współpracy ekonomicznej i handlowej”⁽¹⁴¹⁾.
- (652) W 2007 r. MOFCOM ogłosiło przetarg w celu wyznaczenia wykonawców drugiej grupy oficjalnie zatwierdzonych zagranicznych stref współpracy handlowej i gospodarczej. Przetarg dla strefy SETC wygrało przedsiębiorstwo Tianjin TEDA. W październiku 2008 r., przedsiębiorstwo Tianjin TEDA ustanowiło spółkę joint venture z chińsko-afrykańskim funduszem rozwoju i utworzyło China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. („przedsiębiorstwo China-Africa TEDA”) jako główną chińską jednostkę inwestycyjną w strefie współpracy. Przedsiębiorstwo China-Africa TEDA połączyło się z ECJV w celu utworzenia nowego przedsiębiorstwa – Egipt TEDA Investment Co. („przedsiębiorstwo Egipt TEDA”), by było ono motorem rozwoju strefy SETC w Egipcie. Tym razem strona chińska była w posiadaniu 80 % udziałów w ECJV, a strona egipska (reprezentowana przez ECJV) – 20 %. Po oficjalnym ustanowieniu przedsiębiorstwa w 2008 r. prace w strefie zaczęły postępować w szybkim tempie. Dnia 7 listopada 2009 r. ówczesni premierzy obu państw dokonali inauguracji obszaru startowego, a strefa SETC stała się ważnym projektem ekonomiczno-handlowej współpracy między Chinami a Egiptem⁽¹⁴²⁾. Do końca 2011 r. zakończono budowę całej infrastruktury w obszarze startowym⁽¹⁴³⁾.

⁽¹³⁷⁾ Protokół ustaleń między Arabską Republiką Egiptu a Chińską Republiką Ludową, 18 kwietnia 1997 r.

⁽¹³⁸⁾ Sprawozdanie Centrum Rozwoju i Badań Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej pt.: „Doświadczenia w zakresie zrównoważonego rozwoju w chińsko-egipskiej sueskiej strefie współpracy ekonomicznej i handlowej”, 6 sierpnia 2019 r. („Sprawozdanie Rady Państwa”).

⁽¹³⁹⁾ Por. dekret prezydenta nr 35 Arabskiej Republiki Egiptu z dnia 15 lutego 2003 r.

⁽¹⁴⁰⁾ Dziesięcioletnie Sprawozdanie Podsumowujące TEDA (2008–2018), s. 4.

⁽¹⁴¹⁾ Sprawozdanie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, zob. również przypis 104.

⁽¹⁴²⁾ Dziesięcioletnie Sprawozdanie Podsumowujące TEDA (2008–2018), s. 11.

⁽¹⁴³⁾ Sprawozdanie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, por. przypis 104.

- (653) W 2012 r. po niepokojach społecznych w Egipcie prezydent Mursi udał się do Chin z oficjalną wizytą, podczas której odniósł się do strefy jako do kluczowego projektu dwustronnej współpracy między obydwojoma państwami, a także wyraził nadzieję, że dzięki istnieniu strefy oraz kolejnym projektom coraz więcej chińskich przedsiębiorstw będzie dokonywać inwestycji w Egipcie, a tym samym uczestniczyć w egipskim programie naprawy⁽¹⁴⁴⁾.
- (654) W 2013 r. przedsiębiorstwo Egiptu TEDA oraz organy Egiptu podpisały umowę dotyczącą terenu obszaru rozszerzonego o powierzchnię 6 km². Od 2013 r. zagraniczne strefy współpracy handlowo-ekonomicznej, takie jak strefa SETC, rozwijano dalej w ramach koncepcji „Jeden pas i jeden szlak”. Tym samym powstały zagraniczne parki, które stały się istotnym nośnikiem inwestycji chińskich przedsiębiorstw mających na celu pozyskanie nowych rynków. W efekcie, zwłaszcza od 2013 r., o strefie SETC pisano w niemal wszystkich istotnych publikacjach dotyczących współpracy między rządami obu państw⁽¹⁴⁵⁾.
- (655) W 2014 r. Egipt rozpoczął realizację „planu rozwoju korytarza Kanału Sueskiego”. W kontekście tego planu w 2015 r. oficjalnie włączono specjalną strefę ekonomiczną do szerszej Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego obejmującej cały obszar wokół Kanału Sueskiego o powierzchni równej 461 km². Zgodnie z ustawą nr 83/2002 i zmianami do niej⁽¹⁴⁶⁾ cały ten obszar uważa się obecnie za „obszar ekonomiczny o szczególnym charakterze”.
- (656) W grudniu 2015 r. prezydent as-Sisi złożył wizytę w Chinach, gdzie zadeklarował przyjęcie przez Egipt oferty prezydenta Xi Jinpinga dotyczącej współpracy w ramach inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak” oraz dalszego rozwoju projektów w Egipcie. Dnia 21 stycznia 2016 r. obydwaj prezydenci dokonali oficjalnej inauguracji projektu rozszerzenia strefy SETC o dodatkowy obszar o powierzchni 6 km². W trakcie państwowej wizyty Xi Jinpinga w Egipcie obydwa rządy podpisały również „umowę między Ministerstwem Handlu Chińskiej Republiki Ludowej a Głównym Urzędem ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego Arabskiej Republiki Egiptu w sprawie sueskiej strefy współpracy ekonomicznej i handlowej” z dnia 21 stycznia 2016 r. („umowa o współpracy”). W umowie o współpracy wyjaśniono znaczenie statusu prawnego strefy SETC⁽¹⁴⁷⁾.
- (657) Podczas wizyty weryfikacyjnej w rządzie Egiptu rząd ten potwierdził, że w przedmiotowej umowie o współpracy ujednolicono ustaloną praktykę w strefie od 2006 r. Głównym celem umowy o współpracy było zatem zapewnienie jasnych pisemnych ram tej współpracy i sformalizowanie jej w ramach inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak”, w tym wsparcie rządu ChRL dla przedsiębiorstw za granicą. Pomimo wyraźnych wniosków ze strony Komisji nie przedstawiono jednak żadnych dalszych szczegółów dotyczących prac przygotowawczych nad umową o współpracy.
- (658) Zgodnie z umową o współpracy rządy wspólnie rozwijają strefę SETC. Rozwój ten przebiega zgodnie z odpowiednimi strategiami krajowymi (w przypadku Chin jest to koncepcja „Jeden pas i jeden szlak”, a w przypadku Egiptu – planu rozwoju korytarza Kanału Sueskiego). W tym celu rząd Egiptu zapewnia grunt, pracę i pewne zwolnienia podatkowe, natomiast przedsiębiorstwa chińskie działające w strefie prowadzą zakład produkcyjny, zapewniając własne aktywa i kadrę zarządzającą. Rekompensując brak funduszy ze strony Egiptu, rząd ChRL wspiera również przedmiotowy projekt, udostępniając niezbędne środki finansowe na rzecz przedsiębiorstwa Egiptu TEDA oraz chińskich przedsiębiorstw działających w strefie SETC.
- (659) Producenci materiałów z włókna szklanego działający w strefie SETC, Jushi Egipt i Hengshi Egipt, zostali utworzeni na mocy przepisów prawa Egiptu i zostali ustanowieni przez chińskie spółki dominujące (Jushi China i Hengshi China). Spółki dominujące producentów materiałów z włókna szklanego są powiązane, a ostateczna spółka dominująca tych dwóch przedsiębiorstw jest własnością państwowej Komisji ds. Administracji i Nadzoru nad Aktywami Państwowymi („SASAC”). Spółki otrzymały aprobatę odpowiednich chińskich organów rządowych⁽¹⁴⁸⁾ w zakresie utworzenia spółki zależnej w Egipcie. Spółki-córki są finansowane ze środków finansowych pochodzących z Chin, korzystają z materiałów wsadowych i urzędzeń przywożonych z Chin, zarządzają nimi Chińczycy oraz wykorzystuje się w nich chińską wiedzę ekspercką. Produkują one materiały z włókna szklanego w Egipcie i dokonują ich wywozu ze strefy SETC do UE.

⁽¹⁴⁴⁾ Dziesięcioletnie Sprawozdanie Podsumowujące TEDA (2008–2018), s. 53.

⁽¹⁴⁵⁾ Sprawozdanie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, por. przypis 104.

⁽¹⁴⁶⁾ Dekret Prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu nr 330 z 2015 r. w sprawie ustanowienia Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego, 19 sierpnia 2015 r.

⁽¹⁴⁷⁾ Sprawozdanie Centrum Rozwoju i Badań Rady Państwowej pt.: „Doświadczenia w zakresie zrównoważonego rozwoju w chińsko-egipskiej sueskiej strefie współpracy ekonomicznej i handlowej”, 6 sierpnia 2019 r.

⁽¹⁴⁸⁾ Krajowa Komisja Rozwoju i Reform („NDRC”) i Ministerstwo Handlu („MOFCOM”).

- (660) Aby zapewnić sprawne wdrożenie umowy o współpracy, o której mowa powyżej, oba rządy ustanowiły również trzyzgodowy mechanizm konsultacyjny. W tym kontekście Główny Urząd ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego Arabskiej Republiki Egiptu i Miejska Komisja Handlu Chińskiej Republiki Ludowej w Tiencin podpisały umowę o współpracy w sprawie utworzenia Komisji ds. administracji chińsko-egipskiej sueskiej strefy współpracy ekonomicznej i handlowej do celów konsultacji międzyrządowych pierwszego stopnia. Na poziomie drugim utworzono Komisję ds. zarządzania sueską strefą współpracy ekonomicznej i handlowej, aby umożliwić dyskusje na poziomie technicznym między kompetentnymi wydziałami administracji władz samorządowych Tiencin po stronie chińskiej a odpowiednimi kompetentnymi wydziałami władz strefy ekonomicznej Kanału Sueskiego po stronie egipskiej. Regularne posiedzenia wspomnianych Komisji odbywają się od 2017 r. Na poziomie trzecim przedsiębiorstwo Egipt TEDA i właściwi egipscy odpowiednicy zgłaszają napotkane problemy i trudności władzom rządowym wyższego szczebla, o których mowa powyżej.

4.2.2. Częściowa odmowa współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów w związku ze strefą SETC

4.2.2.1. Stosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do rządu Egiptu

- (661) W swoim kwestionariuszu, w piśmie dotyczącym uzupełnienia braków oraz podczas wizyty weryfikacyjnej Komisja wezwała rząd Egiptu do przekazania pewnych informacji dotyczących sueskiej strefy współpracy ekonomicznej i handlowej w Egipcie. Te wnioski o informacje obejmowały m.in. pytania dotyczące ram prawnych i instytucjonalnych oraz istnienia umów międzyrządowych między Chinami i Egiptem.
- (662) W związku z tym rząd Egiptu przedłożył umowę między Ministerstwem Handlu ChRL a Głównym Urzędem ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego Arabskiej Republiki Egiptu w sprawie sueskiej strefy współpracy ekonomicznej i handlowej z 2016 r. Komisja nadal nie posiada jednak informacji dotyczących wcześniejszych umów, protokołów ustaleń czy innych dokumentów podpisanych między rządem ChRL a rządem Egiptu w związku ze strefą SETC. Komisja znalazła na przykład publicznie dostępne odniesienia do protokołu ustaleń z 1997 r. między rządem Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), reprezentowanym przez premiera Li Penga, oraz rządem Egiptu, reprezentowanym przez premiera Kamala al-Dżanzuriego, dotyczącego ustanowienia w Egipcie strefy wolnego handlu.
- (663) Komisja nie posiada również dokumentów dotyczących realizacji umowy z 2016 r. ani mechanizmów konsultacji wdrożonych przez rząd Egiptu i rząd ChRL. Komisja znalazła na przykład publicznie dostępne odniesienia do umowy o współpracy w sprawie utworzenia Komisji ds. administracji chińsko-egipskiej sueskiej strefy współpracy ekonomicznej i handlowej podpisanej przez Główny Urząd ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego oraz Komisję ds. handlu Tiencinu ChRL. Ponadto w kwietniu 2017 r. oficjalnie utworzono komitet wspólnego zarządzania sueską strefą współpracy ekonomicznej i handlowej przedsiębiorstwa China-Egipt TEDA. W lipcu 2017 r. powołano międzyrządowy komitet ds. koordynacji, który przeprowadził swoje pierwsze wspólne posiedzenie. Komisja nie otrzymała pisemnej dokumentacji dotyczącej spotkań prowadzonych w ramach różnych mechanizmów konsultacji, z wyjątkiem jednego spotkania Komisji ds. administracji.

- (664) W tych okolicznościach Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia.

4.2.2.2. Stosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do rządu ChRL

- (665) W swoim kwestionariuszu, w piśmie dotyczącym uzupełnienia braków oraz podczas wizyty weryfikacyjnej Komisja wezwała ChRL do przekazania informacji dotyczących inwestycji zagranicznych w rozumieniu ogólnym, zagranicznych stref współpracy gospodarczej i handlowej w znaczeniu ogólnym oraz w sposób szczególnie dotyczących strefy SETC w Egipcie. Te wnioski o informacje obejmowały m.in. pytania dotyczące prawnych i instytucjonalnych ram zagranicznych stref współpracy gospodarczej i handlowej zatwierdzonych przez chińskie Ministerstwo Handlu, istnienia umów międzyrządowych między Chinami i Egiptem oraz roli i funkcjonowania różnych chińskich podmiotów będących własnością państwa, leżących w strefie SETC.
- (666) Rząd ChRL wielokrotnie powtarzał, że uważa wnioski Komisji za niespójne m.in. z art. 1, 2, 4, 11 ust. 2 i 11 ust. 3 porozumienia SCM, a także z art. 2, 3, 4, art. 10 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) 2016/1037 („rozporządzenia podstawowego”), dlatego nie odpowiadał na żadne pytania zadane przez Komisję. Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Ze względu na swoje zaangażowanie w działania w ramach strefy SETC oraz w porozumienia z rządem Egiptu Komisja uznała, że rząd ChRL powinien być zaangażować się również w tę część dochodzenia w celu zapewnienia większej jasności.

- (667) W tych okolicznościach Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia.
- (668) W związku z tym Komisja powiadomiła rząd Egiptu oraz rząd ChRL, że może być zmuszona do wykorzystania dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, przy ocenie istnienia i zakresu domniemyanych subsydiów przyznawanych przedsiębiorstwom zlokalizowanym w strefie SETC. Rząd Egiptu i rząd ChRL wyraziły sprzeciw i podkreśliły, że w pełni współpracowały z Komisją. Komisja uznała jednak, że informacje na temat dokładnej współpracy między obydwoma rządami w zakresie utworzenia i zarządzania strefą SETC mają kluczowe znaczenie dla oceny prawnej sprawy, jak wyjaśniono w następnej sekcji 4.2.3. Niestety Komisja otrzymała jedynie dwa istotne dokumenty po odpowiedniej weryfikacji, w związku z czym nie mogła zweryfikować ich autentyczności. Ponadto nie mogła zaangażować się w żadne dalsze dyskusje z rządem Egiptu na temat istotnych szczegółów, które mogłyby rzucić światło na zakres i stopień współpracy między dwoma rządami w strefie.
- (669) W związku z tym Komisja zastosowała art. 28 rozporządzenia podstawowego i wykorzystała dostępne fakty w odniesieniu do tych punktów.

4.2.3. Ocena prawna

- (670) Działania w strefie SETC stanowią ścisłą współpracę między rządem Egiptu a rządem ChRL na terytorium państwa wywozu. Rządy Egiptu i Chin połączyły swoje zasoby w celu zapewnienia przedsiębiorstwom produkcyjnym w strefie SETC sprzyjających warunków, które przynoszą im korzyść. To połączenie zasobów za pośrednictwem takiej bliskiej współpracy służy osiągnięciu wspólnego celu i przynosi korzyść wspólnemu beneficjentowi (przedsiębiorstwu Jushi Egypt i Hengshi Egypt).
- (671) W swoich uwagach z dnia 7 sierpnia 2019 r. rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie może zgodnie z prawem prowadzić dochodzenia w sprawie chińskiej części tej bliskiej współpracy, tj. dochodzenia w sprawie domniemanego wkładu finansowego banków chińskich na rzecz przedsiębiorstw działających w Egipcie. Zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. a) porozumienia SCM istnieje wyłącznie wtedy, gdy występuje wkład finansowy rządu – lub organu publicznego – na terytorium członka WTO. Tym samym, według rządu ChRL, żadne domniemane bezpośrednie przekazanie środków finansowych przez instytucję finansową działającą w Chinach na rzecz producentów/eksporterów materiałów z włókna szklanego w państwach trzecich „nie może być przypisane Chinom ani uznane za wkład finansowy przekazany przez rząd ChRL”⁽¹⁴⁹⁾. W opinii rządu ChRL sama Komisja poparła terytorialne ograniczenie subsydiowania w sprawie dotyczącej wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, stwierdzając w motywie 5 rozporządzenia podstawowego, że „musi istnieć wkład finansowy rządu lub organu publicznego na terytorium państwa udzielającego subsydium”⁽¹⁵⁰⁾. Ponadto przepisy stanowiące kontekst dla art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1 porozumienia SCM, np. art. XVI GATT, art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2 porozumienia SCM dotyczące szczególności, art. 14 porozumienia SCM dotyczący obliczania korzyści, art. 25 ust. 2 porozumienia SCM dotyczący wymogów w zakresie notyfikacji subsydiów – zawierają odniesienia, zgodnie z którymi beneficjent powinien znajdować się na terytorium państw członkowskich WTO udzielających subsydium; w podobnym tonie również w sekcji 10 protokołu o przystąpieniu Chin wymaga się, by państwo to zgłaszało wszelkie subsydia „udzielane lub utrzymywane na jego terytorium”⁽¹⁵¹⁾. Ponadto z historii negocjacji w sprawie umowy wynika – w opinii rządu ChRL – że płatności dokonywane przez rząd poza jego terytorium nie byłyby objęte umową.
- (672) Komisja zauważyła, że wszystkie te uwagi dotyczą tego, czy rząd ChRL podlega dochodzeniu na podstawie porozumienia SCM za udzielenie subsydiów na produkcję towarów za granicą, które to towary są wywożone do państw trzecich będących członkami WTO. Uwagi te nie dotyczą jednak osobnej kwestii, tj. czy w szczególnych przypadkach rząd kraju wywozu podlega dochodzeniu na podstawie porozumienia SCM za aktywne zabieganie, zaakceptowanie i przyjęcie takich subsydiów z korzyścią dla wytwarzanych w nim produktów.
- (673) Komisja była zatem uprawniona do zweryfikowania, czy środki przekazane na rzecz Jushi i Hengshi Egypt można zakwalifikować jako subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych zagwarantowane przez rząd Egiptu w rozumieniu art. 2, 3 i 4 rozporządzenia podstawowego.

4.2.3.1. Wkład finansowy rządu lub instytucji publicznej

- (674) Zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego subsydium istnieje, jeżeli władze publiczne kraju pochodzenia lub wywozu wniosły wkład finansowy. Podobnie art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1 porozumienia SCM stanowi, że subsydium uznaje się za istniejące, gdy „występuje finansowy wkład rządu lub jakiegokolwiek instytucji publicznej”.

⁽¹⁴⁹⁾ Rząd ChRL, uwagi z dnia 7 sierpnia 2019 r., pkt 72.

⁽¹⁵⁰⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco przywołana w przypisie 7, motyw 396.

⁽¹⁵¹⁾ Rząd ChRL, uwagi z dnia 7 sierpnia 2019 r., pkt 74–84.

- (675) Rząd Egiptu zapewnił obu przedsiębiorstwom grunt i zaoferował szereg zwolnień podatkowych. Subsydia te są zatem obsługiwane i przydzielane bezpośrednio przez rząd Egiptu.
- (676) Od czasu zawarcia protokołu ustaleń w 1997 r. rząd Egiptu starał się jednak aktywnie wspierać strefę nie tylko bezpośrednio poprzez zapewnianie gruntów i ulg podatkowych, ale również pośrednio, poprzez uzgodnioną pomoc rządu Chin na rzecz rozwoju strefy SETC na swoim terytorium. Rzeczywiście, zgodnie z warunkami protokołu ustaleń rząd Egiptu wyraźnie „zachęca odpowiedni sektor przedsiębiorstw w Chinach do wnoszenia wkładów na rzecz projektów, które mają być realizowane w ramach strefy”. Po wizycie prezydenta Mursiego w Chinach w sierpniu 2012 r. strefa SETC otrzymała „bezprecedensową uwagę i wsparcie ze strony rządu egipskiego”⁽¹⁵²⁾. Na podstawie art. 1 umowy o współpracy z 2016 r. obie strony zgadzają się na rozwijanie strefy „zgodnie z [...] obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi obu państw”. Art. 1 przepisów wykonawczych do umowy o współpracy stanowi ponadto, że „Komitet zarządzający [odpowiedzialny za koordynację i nadzorowanie bieżącej pracy w strefie współpracy] jest ustanawiany zgodnie z wielostronnymi i dwustronnymi umowami, które zostały zawarte przez Chińską Republikę Ludową i Arabską Republikę Egiptu lub których to umów państwa te są stronami, oraz zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi”. Na podstawie art. 4 umowy o współpracy obie strony zobowiązują się do „wspierania i ułatwiania budowy, przedsiębiorczości i działania strefy współpracy”. W tym celu Egipt zgodził się, żeby Chiny wyznaczyły tę strefę jako „zagraniczną strefę handlu i współpracy”. Chiny potwierdziły w art. 4 pkt 1 umowy o współpracy, że przedmiotowej strefie „przysługuje odpowiednie wsparcie i ułatwienia, jakie zapewnia rząd chiński zagranicznym strefom współpracy gospodarczej i handlowej”. Ponadto w art. 5 umowy o współpracy rząd ChRL wyraźnie zobowiązał się do „wspierania” strefy poprzez, m.in., „zachęcanie odpowiednich instytucji finansowych do zapewnienia przedsiębiorstwom i inwestycjom w strefie udogodnień finansowych”. Co więcej, na mocy art. 7 tej samej umowy zarówno rząd Egiptu, jak i rząd ChRL zobowiązały się, że wszelkie istniejące lub przyszłe przepisy, które gwarantują bardziej uprzywilejowane traktowanie niż umowa o współpracy, będą miały pierwszeństwo przed umową o współpracy. Finansowanie preferencyjne przez rząd ChRL dwóch producentów materiałów z włókna szklanego w strefie jest wynikiem tych zobowiązań i powinno być postrzegane w tym kontekście.
- (677) Połączenie sił przez rządy Egiptu i Chin służyło kilku celom.
- (678) Dla strony egipskiej, co wyrażono na najwyższym szczeblu politycznym⁽¹⁵³⁾, celem było przyciągnięcie chińskich inwestycji, wiedzy eksperckiej i kapitału na rzecz promowania rozwoju gospodarczego obszaru Kanału Sueskiego oraz tworzenia miejsc pracy. Zgodnie z perspektywnym długoterminowym planem Egiptu do roku 2022 opublikowanym przez egipski departament planowania w listopadzie 2013 r. strefa SETC będzie odgrywać bardzo istotną rolę w rozwoju gospodarczym Egiptu, sprzyjając wymianie zagranicznej dzięki wywozowi, tworząc system podatkowy oraz rozwiązując problem bezrobocia⁽¹⁵⁴⁾.
- (679) Motywacja strony chińskiej była inna. Z perspektywy samych przedsiębiorstw Egipt ma pewne zalety, jeżeli chodzi o kwestię niższych kosztów pracy i krótszy czas dostawy na główne rynki, takie jak UE. Ponadto, jak wspomniano w prospekcie emisyjnym wydanym przez spółkę Jushi China w 2014 r., „bariery ochronne w handlu spowodowały ukryty wzrost cen rynkowych wywozu włókna szklanego z Chin, co negatywnie wpływa na wywóz włókna szklanego przez grupę Jushi. [...] po uruchomieniu Jushi Egyptian Glass Fiber Co., Ltd. w 2013 r. przedsiębiorstwo Jushi Egypt zaspokoił popyt na ten produkt w wymienionych powyżej trzech regionach. Regiony te nie będą nakładać ceł antidumpingowych na produkty Jushi Egyptian, a wpływ polityk antidumpingowych na grupę Jushi zostanie w znacznym stopniu ograniczony. Wstępna zasada ustalania cen produktów z włókna szklanego Jushi Egyptian dla klientów w powyższych trzech regionach polega na dzieleniu się z klientami oszczędnościami taryfowymi i korzystaniu z oszczędności w zakresie ceł antidumpingowych i całkowitych kosztów wysyłki ponoszonych przez emitenta”. Od 2011 r.⁽¹⁵⁵⁾ i końca 2014 r.⁽¹⁵⁶⁾ przywóz niedoprzędów z włókien szklanych (główny wkład w produkcję materiałów z włókna szklanego, stanowiący około 70 % kosztów produkcji) pochodzących z Chin podlega cłom antidumpingowym i wyrównawczym w UE, a UE jest jednym z „trzech regionów”, o których mowa w prospekcie emisyjnym obligacji.

⁽¹⁵²⁾ Dziesięcioletnie Sprawozdanie Podsumowujące TEDA, s. 41.

⁽¹⁵³⁾ Uwagi prezydenta Mursiego w czasie jego wizyty w Chinach w sierpniu 2012 r., Dziesięcioletnie Sprawozdanie Podsumowujące TEDA, s. 47 i 53; Uwagi prezydenta as-Sisiego w czasie jego wizyty w Chinach w grudniu 2016 r., Dziesięcioletnie Sprawozdanie Podsumowujące TEDA (2008-2018), s. 94.

⁽¹⁵⁴⁾ Dziesięcioletnie Sprawozdanie Podsumowujące TEDA (2008-2018), s. 59.

⁽¹⁵⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 248/2011 z dnia 9 marca 2011 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 67 z 15.3.2011, s. 1).

⁽¹⁵⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1379/2014 z dnia 16 grudnia 2014 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 248/2011 nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 22).

- (680) Z perspektywy rządu ChRL, zgodnie z 13. pięcioletnim planem rozwoju handlu zagranicznego MOFCOM, jednym z głównych zadań w ramach tego planu jest usprawnienie współpracy handlowej z państwami realizującymi inicjatywę „Jeden pas i jeden szlak” w celu promowania i zwiększania wywozu m.in. produktów hi-tech, takich jak materiały z włókna szklanego. Plan obejmuje następujące stwierdzenia: „Stabilizacja wywozu korzystnych produktów takich jak produkty wymagające dużych nakładów pracy do wymienionych powyżej krajów, wykorzystanie możliwości budowy infrastruktury dla tych krajów oraz pobudzenie wywozu dużych, kompletnych zestawów urządzeń, technologii, norm i usług. Dostosowanie się do tendencji transformacji i modernizacji przemysłu tych krajów oraz przyspieszenie wywozu produktów elektromechanicznych i produktów typu hi-tech. [...] Intensyfikacja ekspansji rynków wschodzących i, po kompleksowym rozważeniu skali ekonomicznej, tempa wzrostu, wyposażenia w zasoby, stopnia ryzyka i innych czynników, wybranie kilku rynków wschodzących w celu wspierania ich podstawowej ekspansji. Rozszerzenie wywozu zaawansowanych urządzeń technicznych oraz promowanie wywozu produktów wysokiej jakości, wysokiego gatunku i stosunkowo korzystnych branż i produktów”. Przewidziane działania służące realizacji tych zadań, obejmują „rozwój państwowych stref rozwoju gospodarczego i technologicznego oraz różnych parków”.
- (681) Jak stwierdzono w jednym z artykułów, „Zgodnie z wytycznymi departamentów rządowych w ramach koncepcji »Jeden pas i jeden szlak« oraz w związku ze strategią państwa przyjmującego realizowaną na najwyższym szczeblu, zagraniczne strefy współpracy stały się narzędziem wdrażania koncepcji »Jeden pas i jeden szlak« i współpracy w zakresie międzynarodowych zdolności produkcyjnych”⁽¹⁵⁷⁾.
- (682) Strefy zagraniczne służą zatem kilku strategicznym celom Chin. Po pierwsze, mogą one pomóc w zwiększaniu popytu na produkowane w Chinach maszyny i sprzęt. Po drugie, przez prowadzenie produkcji za granicą i wywóz do Europy i Ameryki Północnej chińskie przedsiębiorstwa mogą uniknąć konfliktów w handlu i barier nakładanych na wywóz z Chin. Po trzecie, strefy te mogą być pomocne, jeżeli chodzi o starania Chin mające na celu stymulację ich własnej krajowej restrukturyzacji oraz rozwój łańcucha wartości w kraju⁽¹⁵⁸⁾.
- (683) Wynika z powyższego, że rząd Egiptu oczekiwał chińskiego finansowania na rzecz ścisłej współpracy w ramach strefy SETC i je przyjmował, by stymulować rozwój jednego z najbardziej zagrożonych regionów swojego kraju. Rząd Chin miał nadzieję, że chińskie przedsiębiorstwa mogłyby prowadzić działalność poza terytorium Chin i zwiększać wywóz w ramach inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak” (prawdopodobnie w celu uniknięcia sytuacji, w której zostałyby objęte środkami ochrony handlu).
- (684) W tych okolicznościach Komisja uznała, że określenie „władze publiczne” w art. 3 pkt 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego powinno obejmować nie tylko środki pochodzące bezpośrednio od rządu Egiptu, ale także te środki wprowadzone przez rząd ChRL, które mogą być przypisane rządowi Egiptu na podstawie dostępnych dowodów.
- (685) Zgodnie z orzeczeniem Organu Apelacyjnego w sprawie dotyczącej benzyny⁽¹⁵⁹⁾ przepisy WTO nie mogą być odczytywane w oderwaniu od przepisów ogólnego prawa międzynarodowego. W szczególności ogólne zasady prawa międzynarodowego stanowią zatem część porządku prawnego WTO, który nie jest osobnym systemem⁽¹⁶⁰⁾. Zgodnie z art. 3 ust. 2 uzgodnienia w sprawie rozstrzygania sporów oraz art. 31 ust. 3 lit. c) Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów przy interpretacji kontekstu warunków traktatu należy brać pod uwagę „wszelkie odpowiednie normy prawa międzynarodowego, mające zastosowanie w stosunkach między stronami”.
- (686) „Przepisy” te obejmują międzynarodowe prawo zwyczajowe⁽¹⁶¹⁾, które z definicji jest wiążące dla wszystkich członków WTO, m.in. Egiptu, Chin oraz Unii Europejskiej. Ważną gałęzią międzynarodowego prawa zwyczajowego są przepisy dotyczące odpowiedzialności państwa, które zgodnie ze swoim mandatem przyznanym na podstawie art. 13 ust. 1 lit. a) Karty Narodów Zjednoczonych ujednoliciła Komisja Prawa Międzynarodowego (Artykuły Komisji Prawa Międzynarodowego o odpowiedzialności państw za niezgodne z prawem międzynarodowym działania)⁽¹⁶²⁾.

⁽¹⁵⁷⁾ Sprawozdanie roczne w sprawie rozwoju w Afryce nr 19 (2016–2017), żółte księgi Afryki, s. 13.

⁽¹⁵⁸⁾ D. Brautigam, Xiaoyang Tang, „Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas” [„Ekspansja zagraniczna w grupach: Transformacja strukturalna i chińskie zagraniczne specjalne strefy ekonomiczne”], *World Development*, tom 63, 2014, s. 78–91.

⁽¹⁵⁹⁾ WT/DS2/AB/R – Stany Zjednoczone – benzyna reformulowana, sprawozdanie Organu Apelacyjnego przyjęte w dniu 20 maja 1996 r., s. 17.

⁽¹⁶⁰⁾ Zob. J. Pauwelyn, *The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go?*, *American Journal of International Law* (2001), s. 535 i nast.; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (CUP 2015).

⁽¹⁶¹⁾ WT/DS379 – USA – Ostateczne cła antydumpingowe i wyrównawcze nałożone na niektóre produkty pochodzące z Chin, sprawozdanie Organu Apelacyjnego przyjęte w dniu 11 marca 2011 r., pkt 308; M.E. Villiger, *Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties* (Martinus Nijhoff, 2009), s. 433.

⁽¹⁶²⁾ Komisja Prawa Międzynarodowego, projekt Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego o odpowiedzialności państw za niezgodne z prawem międzynarodowym działania, listopad 2001, suplement nr 10 (A/56/10), chp.IV.E.1.

- (687) Przepisy zawarte w artykułach Komisji Prawa Międzynarodowego są również „odpowiednie” w rozumieniu art. 31 ust. 3 lit. c) Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, ponieważ zawierają wskazówki dotyczące interpretacji pojęcia przypisania, tj. gdy niektóre działania lub zaniechania można przypisać jednemu państwu, nawet jeśli te działania lub zaniechania nie pochodzą bezpośrednio od tego państwa. W tym względzie pojęcie przypisania staje się istotne dla interpretacji terminu „[wkład] rządu” zawartego w części wstępnej art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1 porozumienia SCM, a w szczególności dla określenia właściwego przypisania postępowania w sytuacji współpracy między dwoma państwami w odniesieniu do subsydiów, jak w omawianym przypadku⁽¹⁶³⁾.
- (688) Artykuły Komisji Prawa Międzynarodowego mogą być zatem wykorzystywane do interpretowania terminu „[wkład] rządu” zawartego w części wstępnej art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1 porozumienia SCM w celu przypisania postępowania (przyznawanie subsydium) rządowi Egiptu, nawet w przypadkach gdy rząd Egiptu nie wniósł bezpośredniego wkładu finansowego.
- (689) W związku z powyższym Komisja zauważyła, że zgodnie z art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego „działanie, którego nie można przypisać państwu na podstawie wcześniejszych artykułów, uznaje się mimo wszystko za działanie państwa zgodnie z prawem międzynarodowym w przypadku gdy oraz w zakresie, w jakim państwo to uznaje przedmiotowe działanie i samo wdraża takie działanie”. W swoich uwagach do art. 11 Komisja Prawa Międzynarodowego wyjaśnia, że „przypadki stosowania zasady [przypisania działania państwu ze względu na uznanie i wdrażanie tego działania] można znaleźć w orzeczeniach sądów i praktykach państw”⁽¹⁶⁴⁾. Jak wspomniano w motywie 6 tych samych uwag, wymaga się, aby państwo „określiło przedmiotowe działanie i przypisało je sobie”.
- (690) Od czasu przejścia projektu w 1997 r. egipski rząd uwzględnił chińskie finansowanie przedsiębiorstw Jushi Egypt i Hengshi Egypt w swojej własnej polityce realizowanej w odniesieniu do tej strefy. Prezydent Mursi publicznie wyraził zadowolenie z chińskich inwestycji i kapitału podczas swojej wizyty w Chinach w sierpniu 2012 r., a egipski departament planowania przyznał w listopadzie 2013 r., że finansowana przez Chiny strefa SETC będzie odgrywać bardzo istotną rolę w rozwoju gospodarczym Egiptu. Podczas kolejnej wizyty w Chinach w grudniu 2014 r. prezydent as-Sisi „stwierdził, że propozycja prezydenta Xi Jinpinga dotycząca wspólnego utworzenia inicjatywy »Jeden pas i jeden szlak« stanowi istotną szansę dla odbudowy Egiptu, a strona egipska jest gotowa do aktywnego zaangażowania i udzielenia wsparcia. Strona egipska pragnie współpracować z Chinami przy opracowywaniu projektów dotyczących korytarza Kanału Sueskiego, sueskiej strefy współpracy ekonomicznej i handlowej itp. oraz zachęcać chińskie przedsiębiorstwa do inwestowania w Egipcie”⁽¹⁶⁵⁾.
- (691) Cechą charakterystyczną chińskiej inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak” jest wiedza publiczna. W art. 30–36 wytycznych Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej z dnia 13 maja 2015 r. w sprawie wspierania międzynarodowej współpracy w zakresie mocy produkcyjnych i produkcji wyposażenia wymieniono wszystkie rodzaje wsparcia politycznego, jakie mogą otrzymać przedsiębiorstwa „rozpoczynające działalność za granicą”. Obejmują one polityki wsparcia fiskalnego i podatkowego, pożyczki preferencyjne, wsparcie finansowe za pośrednictwem kredytów konsorsjalnych, kredyty eksportowe, finansowanie projektów, inwestycje kapitałowe i wreszcie ubezpieczenie kredytu eksportowego. W art. 31 wytycznych mowa jest o „pożyczkach preferencyjnych”, które „wspierają przedsiębiorstwa w wywozie dużych kompletnych zestawów sprzętu, zawieraniu umów dotyczących projektów i realizacji dużych projektów inwestycyjnych”. W praktyce polityka ta doprowadziła do licznych przypadków finansowania preferencyjnego przez banki lub w ramach specjalnie utworzonego „Funduszu Jedwabnego Szlaku” na mocy art. 35 wytycznych, co zostało niedawno ustalone przez Komisję w innym przypadku⁽¹⁶⁶⁾.
- (692) Ponieważ prezydenci Egiptu zdawali sobie bez wątpienia sprawę, że chińska inicjatywa „Jeden pas i jeden szlak” wiąże się z dużym finansowaniem ze strony państwa poprzez finansowanie preferencyjne i inne instrumenty finansowe, w związku z tym istniał wyraźny akt uznania i przyjęcia na najwyższym szczeblu politycznym takiego wsparcia finansowego ze strony rządu ChRL poprzez wspólne ustanowienie strefy SETC z Chinami.

⁽¹⁶³⁾ WT/DS379/AB/R, pkt 304–322.

⁽¹⁶⁴⁾ Komisja Prawa Międzynarodowego, projekt Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego o odpowiedzialności państw za niezgodne z prawem międzynarodowym działania, listopad 2001, suplement nr 10 (A/56/10), s. 52, motyw 3 do art. 11.

⁽¹⁶⁵⁾ Dziesięcioletnie Sprawozdanie Podsumowujące TEDA (2008–2018), s. 94.

⁽¹⁶⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1690 z dnia 9 listopada 2018 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1579 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 (Dz.U. L 283 z 12.11.2018, s. 1), motywy 409–412.

- (693) Fakt, że Egipt uznał i przyjął chińskie finansowanie preferencyjne, jest dodatkowo poparty tekstem umowy o współpracy z 2016 roku. Jak wspomniano w art. 1 umowy o współpracy, Egipt wyraźnie zaakceptował fakt, że Chiny mogą stosować swoje prawa wobec podmiotów w strefie SETC lub względem działań podejmowanych w strefie SETC. W tym celu rząd egipski wyraził również zgodę, aby Chiny wyznaczyły strefę SETC jako swój „zagraniczny obszar inwestycyjny” rządzący się ich prawami. W związku z tym, że „zagraniczne obszary inwestycyjne” są narzędziem inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak”, o której mowa w motywie 681, i ponieważ w ramach tej inicjatywy wykorzystuje się finansowanie preferencyjne jako narzędzie opisane w motywie 691, takie oznaczenie w art. 4 umowy o współpracy, w którym Chiny potwierdziły również, że przedmiotowej strefie „przysługuje odpowiednie wsparcie i ułatwienia, jakie zapewnia rząd chiński zagranicznym strefom współpracy gospodarczej i handlowej”, spowodowało, że przedsiębiorstwa Jushi Egipt i Hengshi Egipt zaczęły kwalifikować się do ubiegania się o kredyt preferencyjny z chińskich banków realizujących politykę rządu i preferencyjne warunki ubezpieczenia eksportowego. Egipt odwołał się ponadto do art. 5, który stanowi, że rząd chiński będzie wspierał strefę współpracy również poprzez „zachęcanie odpowiednich instytucji finansowych do zapewniania instrumentów finansowych na potrzeby [...] projektów inwestycyjnych zlokalizowanych w strefie współpracy, jeżeli spełnione są warunki udzielenia pożyczki i jej wykorzystania”. Jak już stwierdzono w poprzednim dochodzeniu, chińskie finansowanie preferencyjne nie jest oferowane w ramach jasno określonych programów finansowania o ścisłych kryteriach kwalifikowalności, ale raczej kilka promowanych sektorów jest wyznaczanych na najwyższym szczeblu politycznym⁽¹⁶⁷⁾. Oficjalne wyznaczenie strefy SETC w Egipcie jako zagranicznego obszaru inwestycyjnego dla chińskich przedsiębiorstw w następstwie wspólnego porozumienia obu prezydentów i „zachęty” zawartej w art. 5 doskonale wpisuje się w zwykły chiński schemat uruchamiania finansowania preferencyjnego przez banki realizujące politykę rządu.
- (694) Chińskie środki preferencyjne na rzecz chińskich podmiotów mających siedzibę w Egipcie zostały w ten sposób „zidentyfikowane” i „uznane za własne” przez Egipt.
- (695) Ponadto urzędnicy egipski byli stale obecni w trójpoziomym mechanizmie wdrażania, o którym mowa w motywie 660. Zgodnie z art. 2 ppkt (v) umowy wykonawczej zadaniem mechanizmu wdrożeniowego jest „koordynowanie i wspieranie właściwych instytucji finansowych, m.in. instytucji bankowych, ubezpieczeniowych oraz różnych funduszy udzielających wsparcia kredytowego na rzecz strefy współpracy oraz przedsiębiorstw tam zlokalizowanych, a także wspomaganie strefy współpracy i przedsiębiorstw tam zlokalizowanych w poszukiwaniu nowych kanałów finansowania”. Na mocy art. 2 ust. 4 tego samego dokumentu urzędnicy są upoważnieni do „dołożenia wszelkich starań, aby płynnie wdrożyć wszystkie strategie polityczne dotyczące zachęt wynikające z chińskich i egipskich przepisów ustawowych i wykonawczych”. Wskazuje to na wspólne zrozumienie przez Egipt i Chiny, że strona chińska nie dostarcza pieniędzy po cenach rynkowych, które przedsiębiorstwa Jushi Egipt i Hengshi Egipt mogłyby otrzymać od międzynarodowych inwestorów rynkowych, ale aktywnie dostarcza zachęty państwowe, co jest kolejnym słowem określającym korzyści lub preferencje.
- (696) Wdrażając ten przepis, Egipt wyraził również swoje pełne poparcie dla finansowania preferencyjnego z Chin na rzecz producentów materiałów z włókna szklanego w tej strefie. W świetle częściowej odmowy współpracy po stronie obu rządów (zob. sekcja 4.2.2) w tym kluczowym aspekcie dochodzenia Komisja nie mogła ustalić więcej szczegółów w tym zakresie; z dostępnych dowodów wynika jednak, że oba rządy współpracowały, jak opisano powyżej, na rzecz producentów eksportujących materiały z włókna szklanego mających siedzibę w strefie.
- (697) Z dowodów wynika, że wkłady finansowe w postaci finansowania preferencyjnego przez chińskie organy publiczne na rzecz przedsiębiorstw Jushi i Hengshi Egipt mogą być przypisane rządowi Egiptu jako rządowi kraju pochodzenia lub wywozu zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Z dowodów wynika również, że rząd Egiptu popierał udzielanie preferencyjnego wsparcia finansowego dla producentów materiałów z włókna szklanego w tej strefie przez rząd ChRL zgodnie z uzgodnionymi zobowiązaniami do rozwijania i wspierania działalności gospodarczej w tej strefie.
- (698) W tym kontekście Komisja zauważyła ponadto, że możliwość wniesienia przez rządy wkładu finansowego pośrednio przez podmioty prywatne nie jest egzogeniczna ani w stosunku do rozporządzenia podstawowego, ani porozumienia SCM⁽¹⁶⁸⁾. Istotnie, w przypadkach, w których rządy powierzają podmiotom prywatnym realizację określonego sposobu postępowania lub nakierowują je na taki sposób postępowania, kluczową kwestią jest istnienie „dającego się wykazać związku” między działaniem rządu a postępowaniem podmiotu prywatnego⁽¹⁶⁹⁾. Podobnie w tym przypadku istnieje wyraźny i jednoznaczny związek między pozytywnymi działaniami podjętymi przez Chiny w celu zapewnienia uzgodnionego wsparcia finansowego producentom eksportującym materiały z włókna szklanego a rządem Egiptu.

⁽¹⁶⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1690, motyw 377.

⁽¹⁶⁸⁾ Zob. art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego i art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1 ppkt (iv) porozumienia SCM.

⁽¹⁶⁹⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, USA – DRAMS (WT/DS296/AB/R), pkt 112.

- (699) W związku z tym Komisja uznała, że finansowanie preferencyjne przyznane przez rząd ChRL producentom eksportującym materiały z włókna szklanego w strefie stanowi wkład finansowy rządu Egiptu w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego⁽¹⁷⁰⁾.

4.2.3.2. Korzyść

- (700) Następnie Komisja rozważyła, czy wkłady finansowe przypisywane rządowi Egiptu oznaczałyby przyznanie korzyści na rzecz przedsiębiorstw Jushi i Hengshi Egypt zgodnie z art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja przypomniała, że te dwa przedsiębiorstwa prowadziły działalność w Egipcie i podlegały prawu egipskiemu. W związku z tym zasadniczo właściwe było zapytanie, czy ci odbiorcy finansowania otrzymali lepsze warunki od tych, którzy otrzymaliby je na egipskim rynku finansowym. Komisja zweryfikowała tę kwestię i była przekonana, że z dużym prawdopodobieństwem tak właśnie było w tym przypadku.
- (701) Komisja wzięła jednak również pod uwagę wyjątkowe okoliczności tej sprawy. Jak zauważono w motywie 659, producenci eksportujący są powiązani z chińskimi spółkami dominującymi, które są ostatecznie w posiadaniu SASAC. Chińskie organy publiczne przyznały finansowanie preferencyjne po przeprowadzeniu negocjacji i podpisaniu odpowiednich dokumentów w Chinach, a odbiorcy otrzymali je bezpośrednio lub pośrednio poprzez kanał ich spółki dominującej w Chinach (pożyczki wewnątrz przedsiębiorstwa). Ponadto, zgodnie z art. 1 umowy o współpracy, egipski rząd przyjął, że podmioty te otrzymują preferencyjne wsparcie, w tym tanie pożyczki zgodne z prawem chińskim, tj. na chińskich warunkach. Chińskie organy publiczne zapewniły tego rodzaju finansowanie zgodnie z art. 5 umowy o współpracy, stosując się do strategii politycznych w zakresie finansowania preferencyjnego wprowadzonych w Chinach, jak szczegółowo opisano w sekcji 3.4. Jak wyjaśniono w motywie 657 powyżej, przedmiotowe postanowienia umowy o współpracy skodyfikowały wcześniej ustaloną praktykę.
- (702) Komisja uznała zatem, że przyjęcie i zatwierdzenie wkładu finansowego od chińskich organów publicznych na rzecz przedsiębiorstw Jushi i Hengshi Egypt przez rząd Egiptu obejmowało również związany z nim element korzyści. Komisja wyznaczyła zatem stawki rynkowe dla preferencyjnego finansowania i odpowiednio obliczyła zysk (zob. poniżej, sekcja 4.3). Zauważyła ona, że to uzasadnione podejście skutkowało niższymi kwotami subsydiów niż kwoty wynikające z zastosowania hipotetycznego egipskiego poziomu referencyjnego.

4.2.3.3. Szczegółność

- (703) Jeżeli chodzi o trzeci punkt dotyczący szczegółowości, Komisja zbadała, czy subsydia te były szczególne zgodnie z wymogami art. 4 ust. 2–4 rozporządzenia podstawowego.
- (704) Zatwierdzając i przyjmując wkład finansowy, rząd Egiptu stał się organem udzielającym w odniesieniu do finansowania preferencyjnego. W szczególności rząd Egiptu zatwierdził i wdrożył wyznaczenie przez rząd ChRL strefy SETC jako zagranicznego obszaru inwestycyjnego zgodnie z art. 4 umowy o współpracy i poparł jego pełną realizację przez, między innymi, zapewnienie finansowania preferencyjnego przez rząd ChRL.
- (705) Subsytia te ograniczono do przedsiębiorstw działających w rejonie Kanału Sueskiego (na którego obszarze leży strefa SETC). W związku z tym Komisja stwierdziła, że były to subsydia regionalne w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, podlegające jurysdykcji organu udzielającego zgodnie z art. 4 ust. 2 do 4 rozporządzenia podstawowego.

4.2.3.4. Wniosek

- (706) Podsumowując, Komisja ustaliła, że zarówno subsydia udzielone działającym w strefie SETC przedsiębiorstwom bezpośrednio przez Egipt (zapewnienie gruntów, ulgi podatkowe), jak i subsydia przyznane pośrednio przez rząd ChRL w formie finansowania preferencyjnego stanowią podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 2–4 rozporządzenia podstawowego. Drugie z wymienionych subsydiów można przypisać Egiptowi w związku z uznaniem i przyjęciem przez ten kraj środków przyjętych przez rząd ChRL jako własne, na przykład poprzez umowę o współpracy, ścisłą współpracę i poszczególne poziomy mechanizmów współpracy. Wkład finansowy obejmował również przekazanie korzyści i miał szczególny charakter. Poniżej Komisja szczegółowo przeanalizowała wszystkie stosowne subsydia.

⁽¹⁷⁰⁾ Nawiasem mówiąc, przedmiotowy stan faktyczny można również rozpatrywać z punktu widzenia art. 16 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego. Ścisła współpraca między rządem Egiptu a rządem ChRL doprowadziła nie tylko do uznania i przyjęcia przez rząd Egiptu chińskich aktów prawnych, ale także posłużyła do potencjalnego obejścia rzeczywistych i potencjalnych ceł nałożonych przez UE na chiński wywóz produktu objętego postępowaniem z Egiptu.

- (707) Po ujawnieniu ustaleń rząd Egiptu zakwestionował te ustalenia, przedstawiając pięć punktów: po pierwsze, zgodnie z prawem międzynarodowym niemożliwe było przypisanie suwerennych aktów rządu Chin rządowi Egiptu. Po drugie, Komisja nie uwzględniła własnego rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym organ przyznający musi mieć siedzibę na swoim własnym terytorium. Po trzecie, przypisanie chińskich aktów prawnych Egiptowi stanowiło również naruszenie prawa WTO, którego nie można było interpretować w świetle art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego o odpowiedzialności państw. Po czwarte, art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego nie miał nawet zastosowania do dostępnych faktów. Po piąte, wkłady finansowe na rzecz przedsiębiorstw Jushi i Hengshi China nie spełniały wymogów dotyczących szczególności określonych w art. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (708) Rząd ChRL zakwestionował również sposób traktowania przez Komisję pożyczek udzielanych przez chińskie instytucje finansowe na rzecz egipskich przedsiębiorstw mających siedziby w strefie SETC oraz pożyczek wewnątrz przedsiębiorstw udzielanych między przedsiębiorstwami z siedzibami w Egipcie a ich spółką dominującą jako subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych. Po pierwsze, stwierdził on, że subsydiem nie mogło zostać „stworzone” dla Chin, a następnie „przyznane” Egiptowi, ponieważ stanowiłoby to wyrównanie legalnych inwestycji zagranicznych. Rząd ChRL uznał następnie, że treść, kontekst, temat i cel porozumienia SCM nie umożliwiają rozciągnięcia zakresu wyrażenia „rząd lub organ publiczny”, aby obejmowało państwo trzecie. Po trzecie, rząd ChRL stwierdził, że na art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego o odpowiedzialności państw nie można polegać jako na właściwym kontekście, ponieważ nie jest on związany z tym samym przedmiotem co art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1 porozumienia SCM. Nawet jeśli art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego byłby właściwy, istniałaby wyraźna niespójność z art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1 porozumienia SCM. W tym przypadku rząd ChRL utrzymuje jako czwarty punkt, że ten drugi dokument miałby pierwszeństwo w stosunku do pierwszego jako *lex specialis*.
- (709) Na początku Komisja zauważyła, że ani rząd ChRL, ani rząd Egiptu nie przedstawiły żadnej uwagi dotyczącej prawdziwości faktów dotyczących współpracy między tymi dwoma rządami opisaną w sekcji 4.2.1 powyżej.
- (710) Komisja zauważyła, że zastrzeżenia rządu Egiptu i rządu ChRL częściowo się pokrywały, a częściowo odwołano się w nich do odrębnych argumentów. Komisja przeanalizowała wspólnie pokrywające się punkty i zajęła się pozostałymi argumentami przedstawionymi przez każdy rząd jeden po drugim.
- (711) W opinii otwierającej rząd ChRL twierdzi, że Komisja nie była w stanie ustalić wkładu finansowego Chin w kontekście przedsiębiorstw działających w Egipcie. „Tworzyła” zatem subsydium ze strony rządu ChRL, które mógł on później „przerzucić” na Egipt, starając się „zalegalizować” tę technikę na mocy niewłaściwego zastosowania art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego w odniesieniu do sytuacji, w której po pierwsze nie istniało subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych ze strony Chin. Dzięki tej niedopuszczalnej konstrukcji UE zaczęłyby zwalczać „legalne inwestycje zagraniczne”.
- (712) Komisja zauważyła, że ten polityczny argument opiera się na dwóch wątpliwych przesłankach prawnych: po pierwsze, w celu uruchomienia odpowiedzialności działanie Chin musi spełniać wszystkie kryteria subsydium zgodnie z porozumieniem SCM. Po drugie, jeśli tak nie jest, porozumienie SCM nie umożliwia wyrównania przez UE jakiegokolwiek wsparcia otrzymanego przez przedsiębiorstwa działające w Egipcie. Argument ten łączy w sobie jednak wymiar faktyczny i normatywny. Jak już wcześniej wyjaśniono, rząd Egiptu oczekiwał kredytów preferencyjnych ze strony chińskich instytucji finansowych na rzecz przedsiębiorstw w Egipcie i przyjął je z zadowoleniem, a także uznał i przyjął takie kredyty preferencyjne jako swoje własne. Nieistotne jest, czy takie kredyty preferencyjne spowodowały (z normatywnego punktu widzenia) również odpowiedzialność międzynarodową Chin w odniesieniu do naruszenia porozumienia SCM. Innymi słowy, Komisja przypisała rządowi Egiptu „postępowanie” Chin (mianowicie przyznanie kredytów preferencyjnych), nie zaś „niezgodne z prawem działanie”. W związku z tym Komisja odrzuciła pierwszy argument rządu ChRL, zgodnie z którym w pierwszej kolejności musiała wykazać, że rząd ChRL wydał subsydium w rozumieniu porozumienia SCM, a gdy tego nie zrobiła, błędnie „stworzyła” subsydium rządu ChRL na rzecz producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem.
- (713) W swoim pierwszym punkcie rząd Egiptu podkreślił zasadę suwerenności w prawie międzynarodowym. Z jego punktu widzenia czynność może zostać przypisana państwu tylko wtedy, gdy przyznało ono uprawnienie do jej dokonania. W związku z tym działania podmiotów uprawnionych przez Chiny mogą być przypisane tylko państwu chińskiemu. Podczas przesłuchania w dniu 18 marca 2020 r. rząd Egiptu sprecyzował swoje rozumowanie, powołując się na przykład sił zbrojnych jednego państwa stacjonujących za zgodą innego państwa na jego terytorium. W opinii rządu Egiptu wszelkie działania zaproszonych sił zbrojnych mogą być przypisane wyłącznie zaproszonemu państwu, nie powodowałyby natomiast odpowiedzialności państwa przyjmującego.

- (714) Komisja odrzuciła ten argument. Zasada suwerennej równości w prawie międzynarodowym zapisana w art. 2 ust. 1 Karty Narodów Zjednoczonych zakazuje, aby jedno państwo wykonywało swoje uprawnienia na terytorium innego państwa wbrew woli państwa terytorialnego. Państwa mogą jednak swobodnie zezwalać na działania innego państwa na swoim terytorium. Działania zaproszonego państwa na terytorium państwa przyjmującego mogą następnie stać się możliwe do przypisania państwu przyjmującemu. W przykładzie wspomnianym przez rząd Egiptu podczas przesłuchania zasada ta wynika bezpośrednio z rezolucji nr 3314 (XXIX) Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 1974 r. w sprawie definicji agresji, którą powszechnie uważa się za kodyfikację międzynarodowego prawa zwyczajowego. Zgodnie z art. 3 lit. f) tej rezolucji agresję ze strony jednego państwa przeciwko drugiemu definiuje się nie tylko jako bezpośredni atak za pośrednictwem jego własnych organów państwowych, ale również jako „działanie państwa polegające na zezwoleniu na wykorzystanie jego terytorium, które zostało przekazane do dyspozycji innego państwa, w celu popełnienia przez to inne państwo aktu agresji przeciwko państwu trzeciemu”. Oczywiście jest, że gdyby Kuba zezwoliła Związkowi Radzieckiemu na atakowanie Stanów Zjednoczonych rosyjskimi pociskami z terytorium Kuby w 1962 roku, wywołałoby to międzynarodową odpowiedzialność Kuby za akty agresji przeciwko Stanom Zjednoczonym. W związku z tym w prawie międzynarodowym uznaje się możliwość przypisania działania państwa zaproszonego państwu przyjmującemu, a nawet karania państwa przyjmującego za takie działanie, jeżeli działanie państwa zaproszonego szkodzi państwu trzeciemu.
- (715) Po drugie, rząd Egiptu i rząd ChRL stwierdziły, że nie ma miejsca na przypisywanie postępowania rządu chińskiego Egiptowi na mocy rozporządzenia podstawowego UE. Definicja „władzy publicznej” zawarta w art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego jest wyraźnie powiązana z terytorium organu przyznającego. Słowa „na terytorium” zawarte w tym przepisie miały na celu zapewnienie bezpieczeństwa prawnego i nie mogły być inaczej interpretowane w świetle WTO lub prawa międzynarodowego.
- (716) Art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego stanowi: „Rząd» lub „władza publiczna» oznacza rząd lub dowolny podmiot publiczny na terytorium kraju pochodzenia lub wywozu.” Komisja zgodziła się z rządem Egiptu, że przepis ten obejmuje działania rządu, z którego terytorium wywozi się subsydiowane produkty do Unii Europejskiej. Tak właśnie jest w omawianym przypadku. Produkt będący przedmiotem dochodzenia jest produkowany w Egipcie i wywożony z Egiptu do Unii Europejskiej. Rząd Egiptu ma swoją siedzibę na terytorium Egiptu. Art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego nie odnosi się jednak do osobnego pytania, na jakie działania rząd może zezwolić na swoim terytorium i uznać je za swoje własne. Tak jak w przypadku pojęcia „organu publicznego”, pojęcie „władzy publicznej” jest otwarte na interpretację, biorąc pod uwagę jego kontekst, przedmiot i cel. Działania, które można przypisać rządowi kraju pochodzenia lub wywozu, mogą zatem być nie tylko działaniami bezpośrednio wywodzącymi się z takiego rządu, ale także działaniami, które można z takim rządem powiązać. Potwierdzają to również warunki określone w art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, w którym odniesiono się do sytuacji, gdy „władze publiczne [...] wniosły wkład finansowy”. Z tych samych powodów argumenty rządu Egiptu, w których przywołano kilka postanowień porozumienia SCM (np. art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1, art. 13, art. 18 ust. 1 lit. a) i przypis 63), są bezużyteczne. Podczas gdy prawdą jest, że przepisy rozporządzenia podstawowego „należy interpretować, w możliwym zakresie, w świetle odpowiadających im postanowień porozumienia w sprawie subsydiów”⁽¹⁷¹⁾, postanowienia te nie są sprzeczne z propozycją, aby wkład finansowy, który rząd terytorialny uznaje i przyjmuje jako swój własny, mógł być wniesiony przez inne państwo.
- (717) W konsekwencji odrzucono drugi argument rządu Egiptu i rządu ChRL wynikający z domniemanego ścisłego pojęcia terytorialności zgodnie z art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego i art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1 porozumienia SCM.
- (718) Trzecie zastrzeżenie rządu Egiptu było związane ze znaczeniem w tym względzie Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego o odpowiedzialności państw. W jego opinii nie istnieją uprawnienia do powoływania się na art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego, ponieważ w sprawie USA – Cła antidumpingowe i wyrównawcze (Chiny)⁽¹⁷²⁾ Organ Apelacyjny odniósł się jedynie do art. 4, 5 i 8 tych Artykułów. Podobnie rząd ChRL stwierdził, że art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego oraz art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1 porozumienia SCM nie dotyczą tego samego przedmiotu, czego wymaga art. 31 ust. 3 lit. c) Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów. Nawet zakładając, że art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego byłby istotny, art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1 porozumienia SCM w każdym razie byłby *lex specialis* i miałby pierwszeństwo.

⁽¹⁷¹⁾ Sprawa T-300/16, Wyrok Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) z dnia 10 kwietnia 2019 r.

Jindal Saw Ltd i Jindal Saw Italia SpA/Komisja Europejska, ECLI:EU:T:2019:235, pkt 101; również sprawa T 67/14, Viraj Profiles/Rada, wyrok z dnia 11 lipca 2017 r., nieopublikowany, EU:T:2017:481, pkt 88.

⁽¹⁷²⁾ WT/DS379/AB/R, Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, USA – Ostateczne cła antidumpingowe i wyrównawcze nałożone na niektóre produkty pochodzące z Chin, pkt 309.

- (719) Komisja odrzuciła ten argument. Nie ma podstaw do stwierdzenia, że tylko niektóre zasady międzynarodowego prawa zwyczajowego, zapisane w art. 4, 5 lub 8 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego o odpowiedzialności państw, mają znaczenie dla interpretacji zasad WTO, a inne nie. Organ Apelacyjny WTO zawsze stosował koncepcje ogólnego prawa zwyczajowego, które były właściwe do oceny przedmiotowych faktów. Oprócz zasad dotyczących przypisywania części porządku prawnego WTO jest również na przykład zasada *estoppel* lub zasada dobrej wiary. W przedmiotowej sprawie rząd Egiptu nie zakwestionował faktycznych okoliczności zaproszenia, uznania i ułatwienia realizacji chińskiego finansowania preferencyjnego dla przedsiębiorstw działających w Egipcie. W odniesieniu do tego zestawu okoliczności wskazówki interpretacyjne można czerpać z art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego, do którego odnosi się również międzynarodowe orzecznictwo w zakresie inwestycji⁽¹⁷³⁾. Art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego stanowi zatem odpowiednią normę prawa międzynarodowego w rozumieniu art. 31 ust. 3 lit. c) Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów w odniesieniu do interpretacji wyrażenia „przez rząd” w porozumieniu SCM. Wynika z tego, że nie ma również miejsca na stosowanie pojęcia „*lex specialis*”. W takim przypadku występuje norma kolizyjna – dwie normy prawa międzynarodowego zawierają sprzeczne odpowiedzi normatywne regulujące te same fakty. Nie ma to miejsca w niniejszym przypadku, ponieważ art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego nie jest sprzeczny z art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1 porozumienia SCM, ale pomaga wyznaczyć właściwą granicę przy przypisywaniu postępowania jednego rządu drugiemu, który uznaje i przyjmuje takie postępowanie jako własne.
- (720) Zgodnie z czwartym zastrzeżeniem rządu Egiptu art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego nie ma zastosowania do przedmiotowych faktów. Zgodnie z tym artykułem państwo może przyjąć na siebie odpowiedzialność za postępowanie jako państwo sukcesor w następstwie nabycia gruntów. Rząd może również uznać prywatne postępowanie jego obywateli jako swoje własne. W artykule tym nie przewidziano jednak, że państwo przyjmuje akty obcego suwerena jako swoje własne.
- (721) Komisja obaliła również to zastrzeżenie. Art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego nosi tytuł „Postępowanie uznane i przyjęte przez państwo jako jego własne”, bez kwalifikacji co do autora pierwotnego aktu. Obok Zgromadzenia Ogólnego ONZ w rezolucji 3314 (XXIX) z 1974 r. (zob. motyw 714 powyżej) również Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości potwierdził swobodę państw w zakresie przyjmowania aktów zagranicznych jako własnych⁽¹⁷⁴⁾. Praktyka międzynarodowa nie potwierdza zatem opinii Egiptu, zgodnie z którą przypisanie na podstawie art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego jest ograniczone do przypadków sukcesji terytorialnej lub uznania i przyjęcia przez rząd niezgodnych z prawem czynów prywatnych na własnym terytorium państwa.
- (722) W swoim piątym zastrzeżeniu rząd Egiptu utrzymywał, że wkład finansowy ze strony rządu ChRL na rzecz podmiotów w Egipcie nie miał charakteru szczególnego. Odnosił się on do rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym odbiorca wkładu finansowego musi „podlegać jurysdykcji organu udzielającego subsydium”. Jego zdaniem sformułowanie „organ udzielający subsydium” nie oznacza „organu uznającego i przyjmującego”. Ponadto w poprzednich dochodzeniach organem udzielającym subsydium dla chińskich podmiotów zawsze był chiński rząd. Rząd Egiptu stwierdził, że wkład finansowy rządu ChRL nie może być szczególny, „ponieważ przedsiębiorstwa zlokalizowane w Egipcie nie podlegają jurysdykcji Chin”. Podobnie w ramach drugiego zastrzeżenia rząd ChRL utrzymywał, że jurysdykcję zgodnie z art. 2 ust. 2 porozumienia SCM należy oceniać w kontekście „właściwości miejscowej” państwa.
- (723) Komisja przypomniała, że uznała rząd Egiptu za organ udzielający subsydium z racji przyjęcia i uznania przez niego chińskich kredytów preferencyjnych. Ponieważ przedsiębiorstwa Jushi Egypt i Hengshi Egypt działają w specjalnej strefie ekonomicznej, one również podlegały jurysdykcji rządu Egiptu. Otrzymanie tego wsparcia finansowego było również ograniczone do przedsiębiorstw działających w tej strefie, a zatem miało charakter szczególny.

⁽¹⁷³⁾ *Mondev International Ltd./Stany Zjednoczone Ameryki* (sprawa Instrumentu Dodatkowego ICSID nr ARB(AF)/99/2), orzeczenie z dnia 11 października 2002 r., pkt 115 i uwaga 47.

⁽¹⁷⁴⁾ *MTS, Stosowanie Konwencji w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa* (Bośnia i Hercegowina przeciwko Serbii i Czarnogórze), wyrok z dnia 27 lutego 2007 r., pkt 414. W sprawie tej Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości wyszedł z założenia, że państwo federalne Serbii i Czarnogóry może z prawnego punktu widzenia uznać i przyjąć akty ludobójstwa popełnione przez zorganizowane siły zbrojne „Republiki Serbskiej”, *de facto* państwa serbskiego, na terytorium Bośni i Hercegowiny w czasie wojny domowej w tym kraju w latach 1991–1995. Ustalił jednak, że takie uznanie i przyjęcie nie odbyło się w praktyce.

(724) Nawet jeśli konieczne było wykazanie, że rząd ChRL sprawował jurysdykcję nad tymi przedsiębiorstwami przez tym, jak rząd Egiptu mógł przyjąć postępowanie ChRL jako swoje własne, co nie jest prawdą, rezultat byłby taki sam. Poprzez podpisanie art. 1 i art. 4 ust. 1 umowy o współpracy rząd Egiptu zgodził się, że przedsiębiorstwa działające w tej strefie będą otrzymywały „odpowiednie wsparcie i ułatwienia, jakie zapewnia rząd chiński zagranicznym strefom współpracy gospodarczej i handlowej” oraz że rozwój strefy będzie się odbywał zgodnie z prawem „obu krajów”. W związku z tym oprócz sprawowania swojej własnej właściwości miejscowej rząd Egiptu umożliwił również Chinom udzielanie szczególnej pomocy dla przedsiębiorstw zlokalizowanych wyłącznie w „zagranicznych strefach współpracy gospodarczej i handlowej”. W związku z tym argument ten został odrzucony.

(725) Podsumowując, Komisja potwierdziła swoje ustalenie, że rząd Egiptu uznał i przyjął jako swoje własne wsparcie inwestycji kapitałowej pożyczki na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egypt oraz przyznanie gruntów przez przedsiębiorstwo TEDA Egypt, a tym samym przyznał szczególne subsydia w rozumieniu art. 2–4 rozporządzenia podstawowego.

4.3. Finansowanie preferencyjne

4.3.1. Pożyczki banków realizujących politykę rządu dla przedsiębiorstwa Jushi Egypt

4.3.1.1. Banki będące własnością państwa, działające jako organy publiczne

(726) W roku 2012 i 2016 odpowiednio CDB i EXIM udzieliły przedsiębiorstwu Jushi Egypt dwóch pożyczek na całkowitą kwotę 200 mln USD. Pierwszą pożyczkę wykorzystano na rozruch fabryki, zaś drugą pożyczką sfinansowano rozszerzenie projektu o dodatkową linię produkcyjną.

(727) W pierwszej kolejności Komisja sprawdziła, czy banki te były organami publicznymi w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Dlatego też Komisja dążyła do uzyskania informacji na temat struktury własności państwa, a także na temat formalnych znamion kontroli rządu w odniesieniu do banków będących własnością państwa. Komisja zwróciła się również o informacje w kwestii, czy rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem banków będących własnością państwa w odniesieniu do ich polityk w zakresie udzielania kredytów oraz oceny ryzyka. Jak wspomniano w sekcjach 3.4.1.1 i 3.4.1.4 powyżej, zarówno EXIM jak i CDB to chińskie banki będące własnością państwa charakteryzujące się formalnymi znamionami kontroli rządu ChRL. Ponadto w sekcjach 3.4.1.3 i 3.4.1.5 powyżej Komisja stwierdziła, że rząd ChRL utworzył ramy normatywne, do których muszą stosować się osoby sprawujące funkcje kierownicze i nadzorcze, które to osoby zostały powołane przez rząd ChRL i przed nim odpowiadają. W związku z tym rząd ChRL uciekał się do tych ram normatywnych, aby sprawować znaczącą kontrolę nad funkcjonowaniem banków będących własnością państwa w każdym przypadku, gdy udzielał pożyczek na rzecz przemysłu materiałów z włókna szklanego.

(728) Oprócz ogólnych ram prawnych opisanych w sekcji 3.4.1.1 powyżej, do pożyczek udzielanych przez EXIM i CDB na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egypt zastosowanie miał następujący kontekst prawny:

(729) Przedsiębiorstwo China-Africa TEDA i EXIM podpisały w dniu 6 listopada 2009 r. protokół ustaleń dotyczący współpracy strategicznej, przedstawiając plan pakietowy, w którym przewidziano całkowitą kwotę do 6 mld RMB na prowadzenie ogólnej strategicznej współpracy w zakresie zagranicznych stref współpracy handlowej i gospodarczej.

(730) W dniu 7 listopada 2009 r. sześć afrykańskich stref współpracy gospodarczej i handlowej, m.in. strefa SETC, podpisało pakt dotyczący wspólnych spotkań w ramach porozumienia między chińską gospodarką zagraniczną (afrykańską) i strefami współpracy handlowej oraz chińsko-afrykańskim funduszem na rzecz rozwoju – jednostką zależną CDB.

(731) Co więcej, w 2013 r. MOFCOM wydał „Informację na temat aspektów wsparcia Chińskiego Banku Rozwoju na rzecz ustanowienia i rozwoju zagranicznych stref współpracy gospodarczej i handlowej”. Zgodnie z tą informacją MOFCOM i CDB „zapewnią wsparcie polityczne w zakresie inwestycji i finansowania na rzecz przedsiębiorstw i przedsiębiorstw wchodzących do strefy w kwalifikujących się strefach współpracy”. CDB „wyjaśni podstawowe warunki priorytetowego finansowania w strefie współpracy zgodnie z wymogami Ministerstwa Handlu i Ministerstwa Finansów” oraz „będzie w sposób wybiórczy wspierało opracowywane projekty oraz projekty współpracy, którym MOFCOM wraz z rządem-gospodarzem danej strefy współpracy poświęciły dużo uwagi”.

(732) Art. 4 umowy o współpracy między Chinami i Egiptem z 2016 r. stanowi, że „chiński rząd identyfikuje strefę współpracy jako chińską zagraniczną strefę współpracy gospodarczej i handlowej. Strefie współpracy [...] przysługują odpowiednie wsparcie i ułatwienia, jakie zapewnia rząd chiński zagranicznym strefom współpracy gospodarczej i handlowej”. Ponadto art. 5 stanowi, że rząd chiński będzie wspierał strefę współpracy również poprzez „zachęcanie odpowiednich instytucji finansowych do zapewniania instrumentów finansowych na potrzeby [...] projektów inwestycyjnych zlokalizowanych w strefie współpracy, jeżeli spełnione są warunki udzielenia pożyczki i jej wykorzystania”.

- (733) W art. 2 ppkt (iv) „Umowy o współpracy w zakresie ustanowienia Komitetu ds. zarządzania chińsko-egipską sueską strefą współpracy ekonomicznej i handlowej”, którą wdraża się wyżej wymienioną umowę, doprecyzowano, że komitet ds. zarządzania powołany w celu koordynacji prac między odpowiednimi działami funkcjonalnymi rządu ludowego Tiencinu i Głównego Urzędu ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego „dołoży wszelkich starań, aby płynnie wdrożyć wszystkie strategie polityczne dotyczące zachęt wynikające z chińskich i egipskich przepisów ustawowych i wykonawczych”, a w art. 2 ppkt (v) dodano, że „będzie koordynował i wspierał właściwe instytucje finansowe, m.in. instytucje bankowe, ubezpieczeniowe oraz różne fundusze udzielające wsparcia kredytowego na rzecz strefy współpracy oraz przedsiębiorstw tam zlokalizowanych, a także wspomagał strefę współpracy i przedsiębiorstwa tam zlokalizowane w poszukiwaniu nowych kanałów finansowania”.
- (734) Komisja ustaliła, że wykonując funkcje rządowe w odniesieniu do sektora materiałów z włókna szklanego, wszystkie chińskie instytucje finansowe będące własnością państwa, w tym EXIM i CDB, wdrożyły określone powyżej ramy prawne. Instytucje były zatem organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego oraz zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO.
- (735) Co więcej, Komisja ustaliła wstępnie, że nawet gdyby instytucje finansowe będące własnością państwa nie zostały uznane za organy publiczne, uznano by – z tych samych powodów, co te określone w sekcji 3.4.1.6 powyżej – że rząd ChRL powierzył lub wyznaczył tym instytucjom wykonywanie funkcji, które zazwyczaj należą do zadań rządu, w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.

4.3.1.2. Korzyść i obliczanie kwoty subsydiów

- (736) Jak zauważono w motywie 700, Komisja uznała, że w odniesieniu do beneficjentów mających siedzibę w Egipcie, zasadniczo należałoby postawić pytanie, czy przedmiotowi odbiorcy pożyczek otrzymali lepsze warunki niż te, które otrzymaliby na egipskim rynku finansowym. Komisja zweryfikowała ten punkt i potwierdziła, że kwota subsydiowania byłaby wyższa przy wykorzystaniu porównywalnych stawek pożyczek w Egipcie (18,3 %) ⁽¹⁷⁵⁾. W świetle wyjątkowych okoliczności wymienionych w motywie 701 Komisja obliczyła jednak kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych, biorąc pod uwagę fakt, że beneficjenci uzyskali finansowanie preferencyjne w Chinach. Na potrzeby tych obliczeń Komisja oceniła korzyść przyznaną odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się różnicę między kwotą odsetek, jaką przedsiębiorstwo płaci od kredytu preferencyjnego, a kwotą, jaką firma zapłaciłaby za porównywalny kredyt komercyjny, jaki mogłaby faktycznie uzyskać na wolnym rynku.
- (737) Jak wspomniano w sekcji 3.4.2.4 powyżej Komisja postanowiła wyznaczyć stawki rynkowe dla preferencyjnych pożyczek udzielonych przez EXIM i CDB względem hipotetycznych poziomów referencyjnych dla inwestorów na rynku chińskim, zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Podczas wizyty weryfikacyjnej w rządzie ChRL Komisja ustaliła, że jeden z banków udzielających finansowania przedsiębiorstwu Jushi Egypt przy ustalaniu ceny finansowania w sposób szczególny uwzględnił ryzyko kraju związane z inwestycjami w Egipcie. Ze względu na brak współpracy przedmiotowy bank (lub przedmiotowe banki) nie przekazał (lub nie przekazały) żadnych dodatkowych szczegółów. Komisja postanowiła zatem użyć takiej samej metody obliczeń co w przypadku innych pożyczek denominowanych w walutach obcych, a udzielonych przez chińskie instytucje finansowe w ChRL, dodając premię za ryzyko związane z inwestycją w Egipcie w opisany poniżej sposób.
- (738) Zgodnie z metodą obliczeń opisaną w sekcji 3.4.2.4 powyżej Komisja w pierwszej kolejności ustanowiła rating kredytowy dla przedsiębiorstwa Jushi Egypt odzwierciedlający sytuację finansową przedsiębiorstwa. Jak wspomniano w motywie 306 powyżej, Komisja uznała, że ogólna sytuacja finansowa grupy Jushi odpowiada ratingowi BB, będącemu najwyższym ratingiem, który nie kwalifikuje się już jako „rating na poziomie inwestycyjnym”. Analiza ta została doprecyzowana w motywach 749 i 750 poniżej. W świetle istnienia kredytów odnawialnych oraz umorzenia długu Komisja doszła do wniosku, że zastosowanie amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na B (zamiast BB) byłoby odpowiedniejszym środkiem służącym określeniu rynkowych poziomów referencyjnych.

⁽¹⁷⁵⁾ Dane statystyczne Centralnego Banku Egiptu: średnie oprocentowanie pożyczek w EGP w 2018 r., na podstawie średnich ważonych stóp procentowych dla próby banków, których depozyty stanowią około 80 % wszystkich depozytów systemu bankowego i obliczone w skali miesiąca, zob. <https://www.cbe.org.eg/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx>

- (739) Tak jak w przypadku innych pożyczek denominowanych w walutach obcych i udzielonych przez chińskie instytucje finansowe w ChRL, do określenia właściwego poziomu referencyjnego wykorzystano obligacje korporacyjne z ratingiem B wydane w USD w okresie inwestycyjnym.
- (740) W rzeczywistości chińskie instytucje finansowe udzieliły wszystkich pozostałych pożyczek chińskim przedsiębiorstwom zlokalizowanym na chińskim rynku krajowym. Z drugiej strony przedsiębiorstwo Jushi Egypt jest zlokalizowane w państwie opanowanym przez konflikty społeczne i polityczne, w którym w czasie, gdy udzielano pożyczek, miały miejsce różne ataki terrorystyczne, a zatem państwo to posiada ryzyko kredytowe różniące się od tego, z którym mierzą się chińskie przedsiębiorstwa, a które wiąże się z zewnętrznymi warunkami panującymi w samym państwie. Komisja dodała zatem zapis podwyższający wartość referencyjnej stopy procentowej określonej dla chińskich przedsiębiorstw objętych próbą w celu uwzględnienia ryzyka kraju w stopie rynkowej.
- (741) Premię z tytułu ryzyka kraju określono na podstawie klasyfikacji OECD dotyczącej ryzyka krajów w odniesieniu do kredytów eksportowych oraz odpowiadającej minimalnej składki określonej przez OECD⁽¹⁷⁶⁾. Ryzyko kraju w przypadku pożyczek udzielonych przez bank EXIM ustalono na poziomie 2,37 %, natomiast w przypadku pożyczek udzielonych przez CDB – na 2,44 %.
- (742) W następstwie ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwo Jushi Egypt stwierdziło, że jako poziom referencyjny do obliczenia korzyści z pożyczek Komisja powinna była wykorzystać dwie oferty przedstawione przedsiębiorstwu przez egipski bank w latach 2013 i 2016. Komisja dokonała przeglądu tych ofert, ale zdecydowała, że nie były one reprezentatywne dla porównywalnej pożyczki handlowej, którą przedsiębiorstwo mogło faktycznie uzyskać na rynku.
- (743) Komisja ustaliła, że w ofertach tych nie zawarto żadnego opisu rzeczywistego oferowanego przedsiębiorstwu produktu finansowego, ale odniesiono się do stopy procentowej w odniesieniu do zapewniania „instrumentów kredytowych” ogółem. W związku z tym nie jest możliwe stwierdzenie przez Komisję, czy oferta rzeczywiście odnosi się do pożyczki jako takiej czy do innych produktów finansowych, takich jak np. otwarcie linii kredytowej, finansowanie handlu (akredytywy dokumentowe, weksle, faktoring itp.). Nawet jeśli oferty zostałyby uznane za odnoszące się do pożyczki, brakuje innych kluczowych informacji, takich jak czas spłaty domniemanej pożyczki oferowanej przez bank oraz zakres oferowanych instrumentów kredytowych (tj. maksymalna kwota, jaką bank byłby skłonny przekazać przedsiębiorstwu). W tym względzie Komisja zauważyła, że pożyczki przyznane przez CDB i EXIM były długoterminowymi pożyczkami na duże projekty z zakresu środków trwałych w wysokości kilkuset milionów USD. W związku z tym Komisja uznała, że nie mogła wykorzystać odpowiednika przedstawionego przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt.
- (744) Ponadto Komisja zauważyła, że nawet jeśli Komisja uwzględniłaby poziom referencyjny przedstawiony przez przedsiębiorstwo, nie przyniosłoby to żadnej istotnej zmiany w obliczeniu korzyści, ponieważ zaproponowana stawka egipskiego banku była zgodna ze stawką podstawową ustaloną przez Komisję w odniesieniu do poziomu referencyjnego, odpowiadającą pożyczce w USD przyznanej przez chiński bank na rzecz krajowego (chińskiego) klienta ocenionego na BB. Tak więc o ile pożyczki te w ogóle coś potwierdziły, to fakt, że Jushi Egypt rzeczywiście korzysta z niższych stóp procentowych w porównaniu z rynkowymi poziomami referencyjnymi. W związku z tym argument przedsiębiorstwa został odrzucony.

4.3.2. Pożyczki udzielane przez banki realizujące politykę rządu na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egypt za pośrednictwem spółki dominującej Jushi w Chinach

- (745) W latach 2014–2018 spółka Jushi China udzieliła szeregu pożyczek wewnątrz przedsiębiorstwa na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egypt na całkowitą kwotę 260 mln USD.
- (746) Komisja ustaliła jednak, że spółka Jushi China sama sfinansowała te pożyczki wewnątrz przedsiębiorstwa za pomocą zewnętrznego finansowania ze strony chińskich instytucji finansowych. Innymi słowy, zamiast bezpośredniego zaciągania pożyczek przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt w chińskich bankach spółka Jushi (China) uzyskała preferencyjne finansowanie z tych instytucji, a następnie przyznała korzyści z owych pożyczek na rzecz swojej działalności produkcyjnej w Egipcie (tj. na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egypt). Potwierdza to deklaracja podatkowa spółki Jushi China, zgodnie z którą dochód z odsetek z tytułu pożyczki na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egypt w kategorii „dochód zagraniczny” jest równoważony odsetkami płaconymi przez spółkę Jushi China z tytułu jego finansowania zewnętrznego. Ponadto według oficjalnych dokumentów dotyczących rozruchu i projektów rozwojowych w Egipcie, takich jak np. zgody rządowe Krajowej Komisji Rozwoju i Reform („NDRC”) i MOFCOM oraz różne studia wykonalności, dwie trzecie egipskich projektów są finansowane za pomocą finansowania zewnętrznego (w przeciwieństwie do generowania dochodu przez samo przedsiębiorstwo). Pożyczki udzielane bezpośrednio przez EXIM i CDB, o których mowa w sekcji 4.3.1.1 powyżej, same w sobie nie wystarczają, aby zapewnić całkowitą kwotę zewnętrznego finansowania niezbędną do rozwoju działalności wytwórczej w strefie SETC. Konieczne było zatem dodatkowe finansowanie pośrednie w formie pożyczek wewnątrz przedsiębiorstwa. Komisji

⁽¹⁷⁶⁾ Aby uzyskać więcej szczegółowych informacji, zob. Porozumienie w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych, styczeń 2019 r., TAD/PG(2019)1 oraz Country Risk Classifications of the Participants to the Arrangement on Officially Supported Export Credits [Klasyfikacja ryzyka krajowego uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych].

nie udało się ustalić konkretnej pożyczki bankowej bezpośrednio powiązanej z projektami realizowanymi w Egipcie. W 2014 r. spółka Jushi China wyemitowała jednak obligację w celu zastąpienia różnych pożyczek bankowych i poprawy swojej struktury zadłużenia. Wspomniana obligacja, w której znajdują się różne odniesienia do potrzeb kapitałowych projektu w Egipcie, stanowi potwierdzenie, że spółka Jushi (China) potrzebowała zewnętrznej pomocy finansowej w celu wsparcia swojej działalności produkcyjnej w Egipcie. W związku z tym Komisja uznała, że pożyczki na preferencyjnych warunkach przekazane za pośrednictwem spółki Jushi (China) również można przypisać rządowi Egiptu w taki sam sposób jak pożyczki bezpośrednie udzielone przedsiębiorstwu Jushi Egypt przez chińskie instytucje finansowe.

- (747) Ponieważ wszystkie te pożyczki można zasadniczo przyrównać do pożyczek udzielanych przez rząd ChRL chińskiemu przedsiębiorstwu, które potem kieruje te korzyści do swojej działalności produkcyjnej w innym miejscu, Komisja zdecydowała, że będzie traktowała te pożyczki jak każdą inną chińską pożyczkę krajową na rzecz chińskiego producenta materiałów z włókna szklanego. W tym kontekście, jak wspomniano w motywie 266 powyżej, Komisja ustaliła, że wszystkie chińskie instytucje finansowe będące własnością państwa, które udzielały pożyczek na rzecz spółki Jushi China i przedsiębiorstwa Jushi Egypt były organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego oraz zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO.
- (748) Następnie Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych. Pod tym względem Komisja zauważyła, że nominalna stopa procentowa stosowana przez spółkę Jushi China względem przedsiębiorstwa Jushi Egypt wynosiła 7,5 %. Żadne finansowanie udzielone na rzecz spółki Jushi China nie było jednak tak wysoko oprocentowane. W rzeczywistości średnia stopa procentowa stosowana wobec spółki Jushi China w okresie objętym dochodzeniem wynosiła 4,4 %. Ponownie znajduje to potwierdzenie w deklaracji podatkowej spółki Jushi China, w której koszt finansowania odliczony od dochodu podlegającego opodatkowaniu odpowiadał stopie procentowej na poziomie 4,3 %. Komisja porównała zatem średnią stopę procentową płaconą przez spółkę Jushi China od pozostającej kwoty należności pożyczki wewnątrz przedsiębiorstwa w okresie objętym dochodzeniem ze stopą procentową, którą przedsiębiorstwo musiałoby zapłacić za porównywalną pożyczkę komercyjną możliwą do uzyskania na rynku, zgodnie z metodą obliczeń, o której mowa w sekcji 3.4.2.4 powyżej.
- (749) Komisja ustaliła ponadto, że w okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwo Jushi Egypt nie przestrzegało swojego harmonogramu spłaty zadłużenia wobec spółki dominującej. W rzeczywistości 91 mln USD należnych spółce Jushi China w 2018 r. pozostawało niespłaconych na koniec okresu objętego dochodzeniem. Co więcej, Komisja ustaliła kilka przypadków, w których środki otrzymane przez spółkę Jushi China przeznaczono na spłatę niespłaconego kapitału pożyczkowego acu EXIM i CDB.
- (750) W celu uwzględnienia zwiększonej ekspozycji banków na ryzyko związane z istnieniem kredytów odnawialnych oraz umorzeniem długu Komisja podjęła decyzję o obniżeniu oceny ryzyka o jeden punkt i zastosowaniu amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na B (zamiast BB) w celu określenia rynkowych poziomów referencyjnych, zgodnie z motywem 339 powyżej.
- (751) Wszystkie elementy dotyczące przedmiotowego finansowania opisane powyżej w niniejszej sekcji wyraźnie wskazują na fakt, że spółka Jushi (China) przyznała przedsiębiorstwu Jushi Egypt wszystkie korzyści wynikające z finansowania preferencyjnego otrzymanego od chińskich instytucji finansowych. Ponadto po tym, jak przedsiębiorstwo Jushi Egypt nie dotrzymało harmonogramu spłat długu wobec spółki Jushi (China), spółka ta nie skorygowała odpowiednio stopy procentowej i nie zastosowała żadnych środków odzwierciedlających rzeczywiste ryzyko związane z pożyczką wewnątrz przedsiębiorstwa, której kwota wzrastała na przestrzeni lat. Z powyższych względów tak obliczone korzyści przypisano przedsiębiorstwu Jushi Egypt⁽¹⁷⁷⁾.
- (752) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Jushi Egypt stwierdziło, że wbrew temu, co stwierdzono w przypisie w poprzednim motywie, Komisja wyrównała pożyczki przypisane przedsiębiorstwu Jushi Egypt zarówno w Jushi (China), jak i Jushi Egypt. Jest to niezgodne ze stanem faktycznym, ponieważ korzyść obliczona na podstawie pożyczki wewnątrz przedsiębiorstwa przypisanej Egiptowi została odliczona od korzyści na podstawie pożyczek obliczonych w odniesieniu do Jushi (China), co można zobaczyć w załączniku 2.3 do ujawnień dotyczących danego przedsiębiorstwa przekazanych chińskiemu przedsiębiorstwu. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (753) Przedsiębiorstwo Jushi Egypt stwierdziło również, że Komisja nie powinna była obniżyć ratingu kredytowego Jushi Egypt z AA do B na podstawie faktu, że Jushi Egypt nie dotrzymało harmonogramu spłat wobec swojej spółki dominującej lub, w niektórych przypadkach, spółka dominująca przedsiębiorstwa Jushi Egypt spłacała pożyczki w jego imieniu. Fakt, że grupa przedsiębiorstw, do której należało Jushi Egypt, zdecydowała, że lepiej jest, jeśli inny podmiot w grupie ponosi koszty, aby zachować przepływy pieniężne w innym podmiocie, nie wskazuje, że ten inny podmiot nie wywiązałby się ze swojego obowiązku, gdyby ten istniał w odniesieniu do instytucji bankowej. Ponadto przedsiębiorstwo Jushi Egypt stwierdziło, że Komisja obniżyła ocenę Jushi Egypt o cztery punkty, z AA do B, nawet jeśli w motywie 750 powyżej stwierdzono, że ocena ryzyka przedsiębiorstwa Jushi Egypt zostanie obniżona tylko o jeden punkt.

⁽¹⁷⁷⁾ Dla zachowania jasności Komisja potwierdziła, że pożyczki otrzymane przez Jushi (China), z których korzyści zostały ostatecznie przyznane Jushi (Egypt), nie zostały uwzględnione w kwocie subsydiowania ustalonej dla Jushi (China).

- (754) Po pierwsze, Komisja zauważyła, że nie znalazła żadnego ratingu kredytowego przyznanego przedsiębiorstwu Jushi Egypt przez jakąkolwiek zewnętrzną stronę oraz że Jushi Egypt również nie przedstawiło żadnych dowodów w tym zakresie. W związku z tym przedsiębiorstwo Jushi Egypt nigdy nie miało ratingu kredytowego „AA” jako punktu wyjścia. Komisja musiała zatem określić rating kredytowy przedsiębiorstwa Jushi Egypt z wykorzystaniem dostępnych faktów w tej sprawie. W świetle istotnej kwoty pożyczek wewnątrz przedsiębiorstwa ze strony spółki dominującej oraz faktu, że grupa Jushi działała jako gwarant w przypadku pożyczek ze strony CDB i EXIM, Komisja określiła, że rating kredytowy przedsiębiorstwa Jushi Egypt jest ściśle związany z ratingiem spółki dominującej, który był ustanowiony na poziomie „BB”, jak wspomniano w motywie 306 powyżej. Ten rating kredytowy BB był zatem punktem wyjścia dla Komisji.
- (755) Po drugie, jak wyjaśniono w motywie 750 powyżej, Komisja postanowiła obniżyć ocenę ratingu o jeden punkt, tj. z BB do B, w świetle braku spłaty zobowiązań na przestrzeni lat. W istocie Komisja zauważyła, że chociaż pożyczki na rzecz CDB i EXIM zostały spłacone zgodnie z harmonogramem, całkowite zobowiązania przedsiębiorstwa w rzeczywistości zwiększyły się z biegiem lat. W związku z tym przedsiębiorstwo Jushi Egypt zastąpiło zewnętrzny dług długiem wewnątrz grupy, ale w rzeczywistości nie wywiązało się ze swoich zobowiązań wobec samych instytucji bankowych. Wbrew twierdzeniom Jushi Egypt istnieją również oznaki, że przedsiębiorstwo nie byłoby w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań, gdyby wszyscy jego wierzyciele byli zewnętrznymi instytucjami bankowymi. Na przykład chociaż w latach 2015 i 2016 przedsiębiorstwo ponosiło straty, a w 2016 r. miało ujemny kapitał własny, nadal dokonywało w tych latach dużych spłat kapitałowych na rzecz CDB, wynoszących łącznie 54 mln USD (ok. 546 mln EGP). Przedsiębiorstwo nie byłoby zatem w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań zewnętrznych bez wsparcia finansowego ze strony spółki dominującej.
- (756) Ze względu na powyższe okoliczności Komisja odrzuciła te twierdzenia.
- (757) Potwierdza się zatem kwoty subsydium ustalone dla preferencyjnego finansowania poprzez pożyczki od chińskich banków realizujących politykę rządu, bezpośrednio lub za pośrednictwem spółki dominującej Jushi (China), które to kwoty wynosiły w odniesieniu do przedsiębiorstwa Jushi Egypt 4,87 %.

4.3.3. Wsparcie inwestycji kapitałowej

- (758) Oprócz bezpośrednich pożyczek i pożyczek wewnątrz przedsiębiorstwa przedsiębiorstwo Jushi Egypt musiało pokryć swoje potrzeby finansowe również poprzez zwiększenie swojego kapitału.
- (759) Na podstawie dotychczasowych dochodzeń ustalono, że w celu wsparcia inwestycji zagranicznych w ramach inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak” na poziomie spółek dominujących chińskich grup udzielone zostały znaczące subsydia w formie dotacji, finansowania preferencyjnego i zastrzyków kapitału własnego. Było tak zwłaszcza w przypadku niedawno zakończonego dochodzenia antysubsydyjnego w sprawie opon („sprawa dotycząca opon”) ⁽¹⁷⁸⁾.
- a) Podstawa prawna
- 1) 13. plan pięcioletni na rzecz rozwoju handlu zagranicznego, wydany przez Ministerstwo Handlu („MOF-COM”), 26 grudnia 2016 r.;
  - 2) wytyczne Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie wspierania międzynarodowej współpracy w zakresie mocy produkcyjnych i produkcji wyposażenia, wydane w 2015 r. („wytyczne”);
  - 3) Plan rozwoju przemysłu materiałów budowlanych na lata 2016–2020, Ministerstwo Przemysłu i Technologii Informacyjnej, GXGB [2016] nr 315;
  - 4) 13. plan pięcioletni na rzecz przemysłu materiałów z włókna i materiałów kompozytowych;
  - 5) „Made in China 2025”, Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, 7 lipca 2015 r.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (760) W okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwo Jushi Egypt korzystało z dotacji przekazywanych przez CNBM – jednostkę kontrolowaną przez państwo – za pośrednictwem zastrzyków kapitału własnego, w szczególności w formie kapitału wpłaconego.
- (761) Do założenia przedsiębiorstwa Jushi Egypt w 2012 r. przyczynił się znaczący wkład udziałowców w wysokości 42,6 mln USD. Od tego czasu do okresu objętego dochodzeniem kapitał przedsiębiorstwa Jushi Egypt znacząco wzrósł do 162 mln USD. Pod koniec okresu objętego dochodzeniem kapitał przedsiębiorstwa Jushi Egypt był około cztery razy większy niż w 2012 r.

⁽¹⁷⁸⁾ Zob. sprawa dotycząca opon przywołana w przypisie 7 powyżej, sekcja 3.7.

- (762) Przedsiębiorstwo Jushi Egypt jest w całości własnością grupy Jushi Group, która należy w całości do spółki China Jushi. Głównym udziałowcem spółki China Jushi jest CNBM holding, który od 2010 r. nieprzerwanie posiada ponad 25 % udziałów tej spółki.
- (763) Jednocześnie wraz ze wzrostem kapitału w przedsiębiorstwie Jushi Egypt udział CNBM w strukturze kapitałowej spółki China Jushi wzrósł do podobnego rzędu wielkości. W szczególności CNBM sześciokrotnie zwiększył swój wkład w postaci kapitału wpłaconego na rzecz spółki China Jushi od od 2010 r. do końca 2018 r., tj. w okresie objętym dochodzeniem, z 154 mln RMB (23,3 mln USD) w 2010 r. do 944 mln RMB (142,8 mln USD) w 2018 r.
- (764) Podobna tendencja i skala wzrostu kapitału zarówno w Jushi Egypt, jak i w China Jushi, stanowczo sugeruje, że CNBM zgromadził fundusze w celu zwiększenia kapitału przedsiębiorstwa Jushi Egypt za pośrednictwem spółki China Jushi aż do okresu objętego dochodzeniem.
- (765) Oprócz zwiększenia kapitału wpłaconego CNBM przekazywał do spółki China Jushi i Jushi Group również znaczne kwoty środków za pośrednictwem innego rodzaju rachunków kapitałowych.
- (766) W celu określenia charakteru transferów i okoliczności, w jakich zmieniał się kapitał własnościowy w przedmiotowych przedsiębiorstwach, Komisja starała się uzyskać dostęp do odpowiednich informacji pochodzących z CNBM. Jak wyjaśniono w sekcji 3.2.2, CNBM nie współpracował jednak w ramach dochodzenia. Wobec braku odpowiedzi ze strony CNBM i po zastosowaniu przepisów art. 28 rozporządzenia podstawowego Komisja w celu dokonania ustaleń dotyczących CNBM musiała częściowo opierać się na dostępnych faktach. W szczególności Komisja musiała wykorzystać dostępne fakty w celu określenia źródła finansowania kapitału przekazanego przez CNBM na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egypt, między innymi za pośrednictwem spółki China Jushi.
- (767) Chcąc dojść do tego wniosku, Komisja ustaliła istnienie wyraźnego zobowiązania ze strony CNBM do inwestowania za granicą we wspierane gałęzie przemysłu. W tym kontekście, w swoim sprawozdaniu rocznym, na swojej stronie internetowej oraz w zakładach CNBM przedstawia siebie jako „podmiot aktywnie realizujący inicjatywę »Jeden pas i jeden szlak«”. Przykładowo CNBM „zrealizował 312 projektów w zakresie cementu w 75 krajach i regionach świata, ponad 60 projektów w zakresie włókna szklanego, 33 projekty inwestycyjne, budowę 5 magazynów zagranicznych, a także prowadził 14 zagranicznych sieci supermarketów z materiałami budowlanymi oraz zarządzał ponad 30 fabrykami na całym świecie”⁽¹⁷⁹⁾.
- (768) Mówiąc dokładniej, w kontekście materiałów z włókna szklanego, CNBM ustanowił przedsiębiorstwo Jushi Egypt w 2012 r.; jest to zintegrowany pionowo producent materiałów z włókna szklanego w Egipcie oraz spółka zależna chińskiego producenta eksportującego Jushi. W kolejnych latach zrealizowano kilka istotnych projektów inwestycyjnych, aby zwiększyć zdolności produkcyjne przedsiębiorstwa Jushi Egypt. Ponadto w 2015 r. CNBM ustanowił Hengshi Egypt, spółkę zależną chińskiego producenta eksportującego Hengshi. Jest to niezintegrowany pionowo producent materiałów z włókna szklanego w Egipcie, dla którego źródłem głównych surowców jest powiązane z nim przedsiębiorstwo, Jushi Egypt. Ponadto – zgodnie z dostępnymi publicznie informacjami – podpisane zostały umowy w celu ustanowienia w niedalekiej przyszłości nowego przedsiębiorstwa powiązane z Taishan (jest to kolejny producent eksportujący w grupie CNBM) w Egipcie.
- (769) Co więcej, spółka Jushi China założyła szereg zajmujących się produkcją i handlem zagranicznych spółek zależnych, które prowadzą działalność w Republice Południowej Afryki, Korei Południowej, Włoszech, Hiszpanii, Francji, Kanadzie, Indiach, Singapurze, Japonii, USA i Hongkongu. W 2016 r. grupa CNBM zgromadziła ponad 5 mld RMB (747,38 mln USD) na swoją strategię globalizacji w ramach 13. planu pięcioletniego (2016–2020), w tym wspomniane wyżej projekty egipskie, a także 300 mln USD na inwestycję w fabrykę w USA, aby rozpocząć produkcję w 2018 r.⁽¹⁸⁰⁾. Uruchomienie zakładu produkcyjnego o mocy produkcyjnej 100 000 ton w Indiach ma nastąpić do połowy 2020 r. Dalsze plany dotyczące zakładu produkującego materiały z włókna szklanego w Turcji w okresie objętym dochodzeniem również były w zaawansowanym stadium realizacji.
- (770) Wszystkie te zagraniczne projekty wpisują się w szeroko pojęty kontekst chińskiej polityki pozyskiwania nowych rynków. W tym względzie Song Zhiping, przewodniczący CNBM, stwierdził na przykład, że: „podpisanie projektu Jushi US jest celem pośrednim w strategicznym zwiększaniu globalnego zasięgu China Jushi, a zarazem przełomowym krokiem ku osiągnięciu wyższych celów. Ma ono również znaczenie referencyjne dla zwiększania globalnego zasięgu CNBM, a wręcz całego chińskiego przemysłu materiałów budowlanych”.

⁽¹⁷⁹⁾ Panel informacyjny przy wejściu do zakładu przedsiębiorstwa Jushi Egypt.

⁽¹⁸⁰⁾ China Jushi Online News Center oraz artykuł „Jushi plans to establish a factory in India”, JEC Composites News, 4 sierpnia 2016 r.: <http://www.jeccomposites.com/knowledge/international-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india> (ostatni dostęp dnia 3 lutego 2020 r.).

- (771) Co więcej, jak wspomniano w motywie 148 powyżej, w planie działania „Made in China 2025”⁽¹⁸¹⁾ określono 10 sektorów strategicznych, wśród których znajduje się sektor materiałów z włókna szklanego. W odniesieniu do tych kluczowych gałęzi przemysłu w planie „Made in China 2025” w rozdziale 3.9 wyraźnie wspomina się, że Chiny będą:
- „wspierać przedsiębiorstwa w przeprowadzaniu fuzji, inwestycji kapitałowych i inwestycji kapitału wysokiego ryzyka za granicą;
  - aktywnie uczestniczyć w międzynarodowej współpracy przemysłowej i promować ją oraz wdrażać główne plany strategiczne, takie jak Ekonomiczny Pas Jedwabnego Szlaku oraz Jedwabny Szlak Morski XXI wieku, aby przyspieszyć budowę wzajemnie powiązanej infrastruktury z otaczającymi państwami oraz dogłębnej współpracy przemysłowej;
  - korzystać z »otwarcia« wzdłuż granic i budować szereg zagranicznych parków współpracy produkcyjnej w kwalifikujących się krajach;
  - zachęcać do międzynarodowego transferu wysokiej klasy sprzętu, zaawansowanych technologii i silnego przemysłu”.
- (772) W innym wywiadzie Song Zhiping wspomniał, że – z punktu widzenia przedsiębiorstwa – CNBM zwrócił szczególną uwagę na krajową politykę związaną z koncepcją „Jeden pas i jeden szlak” oraz że koncepcja „Jeden pas i jeden szlak” to „naprawdę jedyna w swoim rodzaju okazja dla chińskiej grupy z branży materiałów budowlanych”. Zwrócił również uwagę, że pozyskiwanie nowych rynków wiąże się ze współpracą finansową – działa tylko wówczas, gdy „łączymy finanse, współpracę z państwowymi funduszami, kredyt nabywcy, leasing finansowy i inne sposoby, prowadzimy wzajemną współpracę w kontekście pozyskiwania nowych rynków”. W tym samym kontekście Song Zhiping stwierdził ponadto, że „międzynarodową współpracę w zakresie mocy produkcyjnych należy połączyć z krajową koncepcją »Jeden pas i jeden szlak«, szczególnie w zakresie polityki finansowej kraju. Kiedyś zajmowaliśmy się prostymi inwestycjami, tj. inwestycjami polegającymi na pożyczaniu pieniędzy od jednych podmiotów i pożyczaniu ich innym podmiotom, które nie miały osiągnąć skali masowej. Chciałbym przyjąć model podobny do chińskich przedsiębiorstw Guoxin Holdings, w którym przedsiębiorstwa wnoszą 10 % wkładu, a państwowa wymiana walutowa – 90 %. Musimy zmienić naszą dotychczasową zależność od kredytów i poszukać nowych modeli finansowania biznesowego i nowych modeli organizacyjnych. Uważam, że powinniśmy w pełni wykorzystać obecne silne atuty finansowe kraju, zwiększyć tworzenie funduszy inwestycyjnych w zakresie materiałów budowlanych, zmobilizować więcej kapitału do udziału w inwestycjach, wspierać przedsiębiorstwa z branży materiałów budowlanych w pozyskiwaniu nowych rynków”.
- (773) Wizję tę popiera rząd chiński, co widać w przemówieniu Xiao Yaqinga, dyrektora SASAC Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej na konferencji zorganizowanej przez CNBM: „przedsiębiorstwa centralne stanowią podstawę gospodarki krajowej i powinny być ściśle zintegrowane z krajową strategią »Jeden pas i jeden szlak«, wykorzystując korzystne zdolności produkcyjne, podkreślając kluczowe obszary i promując międzynarodową zdolność produkcyjną i współpracę w zakresie sprzętu. Przewodzą w tworzeniu nowej wizytówki dla przedsiębiorstw pozyskujących nowe rynki [...]. W ostatnich latach China Building Materials i China Materials Group przyspieszyły tempo pozyskiwania nowych rynków, osiągnęły doskonałe wyniki, natomiast restrukturyzacja grupy mająca na celu doprowadzenie do umiędzynarodowienia chińskiego przemysłu materiałów budowlanych ma ogromne znaczenie [...]. Po reorganizacji wstępne planowane projekty inwestycyjne nowego przedsiębiorstwa w krajach położonych wzdłuż »Jednego pasa i jednego szlaku« wyniosą ponad 90 mld juanów”⁽¹⁸²⁾.
- (774) Jak wyjaśniono w motywie 93, w toku dochodzenia ujawniono, iż CNBM jest chińskim przedsiębiorstwem państwowym należącym bezpośrednio i pośrednio do przedsiębiorstwa dominującego CNBM, które z kolei w całości należy do SASAC. SASAC jest kluczowym narzędziem, za pomocą którego rząd chiński na różne sposoby kontroluje przedsiębiorstwa państwowe, wykorzystując tę Komisję jako środek do realizacji własnej polityki i planów rządowych, nie kierując się logiką rynkową w swojej działalności gospodarczej⁽¹⁸³⁾. Bez uszczerbku dla wniosków dotyczących charakteru organu publicznego CNBM w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie wszystkich wyżej wymienionych dowodów można stwierdzić, że CNBM i cała grupa Jushi prowadzą politykę przemysłową i rządową, w tym w odniesieniu do inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak” oraz polityki pozyskiwania nowych rynków w kontekście produkcji i wywozu produktu objętego postępowaniem.

⁽¹⁸¹⁾ <https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf>

⁽¹⁸²⁾ „Xiao Yaqing: to build »going out« national new business card after the reorganization of the enterprise”, Źródło: Sina Finance, autor: Sina Finance, opublikowano: 29.08.2016 r.

⁽¹⁸³⁾ Zob. m.in. dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu, SWD(2017) 483 final/2 z 20.12.2017, dostępny na stronie: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf.

- (775) W tym właśnie kontekście CNBM otrzymał od rządu wkład finansowy w celu wdrożenia wspomnianej polityki, w tym sfinansowania swoich inwestycji na rzecz produkcji produktu objętego postępowaniem w Egipcie. Ze względu na całkowity brak współpracy ze strony CNBM i rządu ChRL w tej kwestii Komisja nie była w stanie określić rzeczywistego źródła finansowania i szczegółowo wykazać, czy ten wkład finansowy został wniesiony przez SASAC bądź przez Fundusz Jedwabnego Szlaku („SRF”) jako narzędzie służące wdrażaniu strategii „Jeden pas i jeden szlak”. Na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego Komisja stwierdziła jednak, że zarówno SASAC⁽¹⁸⁴⁾, jak i SRF⁽¹⁸⁵⁾ uznaje się za organy publiczne w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, jeżeli wnoszą one wkład finansowy do CNBM. W każdym przypadku, nawet gdyby nie stanowiły one organów publicznych, SASAC i SRF byłyby uznane za podmioty, którym rząd powierzył lub wyznaczył realizację polityki i funkcji rządowych zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego⁽¹⁸⁶⁾.
- (776) Podobnie ze względu na brak współpracy, opierając się na wszystkich powyższych dowodach dotyczących finansowania projektów poza Chinami – w tym w Egipcie – w ramach inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak” oraz na ustaleniach w sprawie dotyczącej opon, Komisja stwierdziła, że CNBM otrzymał wkład finansowy w postaci dotacji, które zostały następnie wykorzystane na kolejne wkłady kapitałowe w celu zwiększenia kapitału dostępnego dla przedsiębiorstwa Jushi Egypt na jego działalność w Egipcie.
- (777) Wobec braku dalszych dowodów przedstawionych przez CNBM i w oparciu o publicznie dostępne dowody Komisja postanowiła wyrównać kolejne zwiększenia kapitału przedsiębiorstwa Jushi Egypt w formie zastrzyków kapitału własnego wspieranych przez państwo, które miały na celu utworzenie i rozbudowę zakładów produkcyjnych CNBM w Egipcie. Wsparcie takie wchodziłoby również w zakres pozycji uzgodnionych między Chinami i Egiptem w ramach umowy o współpracy mającej na celu ustanowienie strefy SETC, przyznane Egiptowi z tych samych powodów, o których mowa w motywie 706 powyżej, i tym samym mogłoby zostać przyznane na produkty wywożone z Egiptu.
- a) Korzyść
- (778) Następnie Komisja przeanalizowała, czy wkład finansowy przekazany przez rząd ChRL za pośrednictwem SASAC lub SRF stanowił korzyść dla przedsiębiorstwa Jushi Egypt. Także w tym przypadku ze względu na brak współpracy ze strony CNBM Komisja musiała oprzeć swoje ustalenia na dostępnych faktach zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (779) Dowody przedstawione w lit. b) powyżej świadczą o tym, że zadaniem i celem SASAC i SRF jest realizacja polityki i planów rządu, w tym w drodze zapewnienia wsparcia finansowego i finansowania dla wspieranych sektorów – w tym dla sektora materiałów z włókna szklanego – celem wprowadzenia w życie strategii pozyskiwania nowych rynków. SASAC i SRF nie stosują się do zasad i zachowań rynkowych przy udzielaniu finansowania – działają w celu wdrożenia odpowiednich polityk rządowych. Znamienny przykład ich odbiegającej od rynku działalności stwierdzono w sprawie dotyczącej opon, w której SRF udzielił spółce dominującej grupy dotacji na nabycie spółki zależnej w UE. Ponadto w sprawie dotyczącej opon Komisja ustaliła, że takie projekty przebiegały według podobnego schematu⁽¹⁸⁷⁾. W związku z tym uzasadnione jest założenie, że CNBM, będąc jednym z głównych przedsiębiorstw państwowych, stosowałby ten sam schemat i korzystałby z podobnych subsydiów.
- (780) Komisja zauważyła ponadto, że kwota kolejnych równoległych podwyżek kapitału przedsiębiorstwa Jushi Egypt otrzymanych za pośrednictwem spółki China Jushi odpowiadała w przybliżeniu kwocie niedopasowania poziomu płynności projektu inwestycyjnego w Egipcie pozostałej po finansowaniu w ramach finansowania preferencyjnego opisanego w sekcji 4.3 powyżej. Jak wyjaśniono w motywach 763–766 powyżej, sukcesywny wymiar i skala zwiększania kapitału CNBM w grupie Jushi i spółce Jushi China w dużej mierze odzwierciedlały zwiększenia kapitału w przedsiębiorstwie Jushi Egypt właśnie w celu wyrównania wspomnianego niedopasowania poziomu płynności. Było to w pełni spójne z celem funkcjonowania i finansowania SASAC i SRF, co wyraźnie stwierdzili również przedstawiciele CNBM oraz urzędnicy SASAC i SRF.

⁽¹⁸⁴⁾ Dowody potwierdzające wniosek na temat statusu SASAC jako organu publicznego znajdują się między innymi w sekcji 5 dokumentu roboczego służb Komisji SWD(2017) 483, zob. poprzedni przypis.

⁽¹⁸⁵⁾ Dowody potwierdzające wniosek na temat statusu SRF jako organu publicznego znajdują się między innymi w sprawie dotyczącej opon cytowanej w przypisie 7 powyżej, w szczególności w sekcji 3.7, motywy 341–360 przedmiotowego rozporządzenia.

⁽¹⁸⁶⁾ Zob. również motyw 358 rozporządzenia w sprawie opon.

⁽¹⁸⁷⁾ Zob. sprawa dotycząca opon przywołana w przypisie 7.

(781) Na podstawie zgromadzonych dowodów w tej sprawie oraz zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego Komisja stwierdziła, że wkład finansowy wniesiony przez SASAC lub SRF stanowił korzyść w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.

b) Obliczanie kwoty subsydiów

(782) Jak wyjaśniono w motywach 207–217 powyżej, spółka dominująca CNBM nie przekazała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z tym niemożliwe było zweryfikowanie otrzymanych subsydiów na poziomie spółki dominującej w odniesieniu do inwestycji zagranicznych grupy związanych z produktem objętym postępowaniem i ustalenie dokładnej kwoty korzyści.

(783) W związku z tym w celu określenia kwoty subsydium przyznanej przez SASAC lub SRF w formie dotacji Komisja skorzystała z dostępnych faktów wynikających z zastosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego. Jak wyjaśniono powyżej, Komisja stwierdziła równoległe zwiększenia kapitału w szeregu przedsiębiorstw grupy w Chinach, które ostatecznie skierowano do przedsiębiorstwa Jushi Egypt w tym samym wymiarze i w tym samym okresie. CNBM otrzymał te środki pieniężne od SASAC lub SRF z przeznaczeniem na inwestycje w Egipcie w ramach koncepcji „Jeden pas i jeden szlak” oraz polityki pozyskiwania nowych rynków, dlatego też wykorzystał je do skierowania tych funduszy aż do przedsiębiorstwa Jushi Egypt bez zachowania żadnych korzyści dla siebie – byłoby to niezgodne z przeznaczeniem. Potwierdza to również fakt, że wielkość niedopasowania poziomu płynności w egipskich inwestycjach realizowanych przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt w dużej mierze odpowiadała kwocie zwiększenia kapitału.

(784) W celu określenia kwoty środków pieniężnych skierowanych przez CNBM do przedsiębiorstwa Jushi Egypt jako zastrzyki kapitału własnego Komisja przeanalizowała i prześledziła kolejne zwiększenia kapitału własnego w przedmiotowych przedsiębiorstwach, tj. w Jushi Egypt, Jushi Group i China Jushi, których CNBM jest głównym akcjonariuszem.

(785) Śledząc drogę środków pieniężnych, Komisja zbadała nie tylko zwiększenia kapitału wpłaconego, ale również przyrosty w zakresie innych instrumentów kapitałowych. W szczególności odkryto znaczne kwoty środków pieniężnych w postaci nadwyżek kapitałowych w spółkach pośredniczących China Jushi i Jushi Group. Odnosząc się w szczególności do tych spółek pośredniczących, Komisja zauważyła, że w przypadku niektórych sytuacji zwiększenia kapitału własnego kwota środków pieniężnych przeniesionych do tych spółek była większa niż kwoty, które spółka rejestrowała później jako kapitał wpłacony. Przedsiębiorstwo miało zatem dostęp do tych środków pieniężnych bez oczekiwanej zmiany w udziale własnościowym przedsiębiorstwa. Biorąc pod uwagę zastrzyki kapitału własnego zrealizowane za pośrednictwem kapitału wpłaconego oraz kwoty stwierdzone w ramach innego rodzaju rachunków kapitałowych, takich jak nadwyżka kapitałowa, Komisja była w stanie ustalić, że ponad 87 % kapitału własnego przedsiębiorstwa Jushi Egypt można było przypisać CNBM. Całkowita kwota korzyści uzyskanej przez beneficjenta przy zastosowaniu tego podejścia wynosiłaby zatem 142,8 mln USD.

(786) Ze względu na ograniczony dostęp do szczegółowych informacji Komisja nie była jednak w stanie określić dokładnego pochodzenia wszystkich tych środków pieniężnych, w związku z czym nie mogła również ustalić z zachowaniem wystarczającego standardu prawdopodobieństwa, czy wszystkie kwoty znajdujące się na innych rachunkach kapitałowych przedsiębiorstwa Jushi Egypt zostały skierowane i przekazane przez CNBM.

(787) W związku z tym Komisja przyjęła bardziej ostrożne podejście, koncentrując się wyłącznie na zmianach kwot kapitału wpłaconego, dane na temat których spełniały standard prawdopodobieństwa z uwagi na ich źródło, tj. CNBM. Uściślając, Komisja po prostu wzięła pod uwagę zwiększenie kapitału wpłaconego CNBM w spółce China Jushi od 2010 r. oraz równoległe zmiany w zakresie wzrostu kapitału w przedsiębiorstwie Jushi Egypt od 2012 r. W rezultacie Komisja uznała, że 51 % kapitału własnego w przedsiębiorstwie Jushi Egypt (lub 82,7 mln USD) zostało wniesione przez CNBM za pośrednictwem wkładu finansowego udzielonego przez SASAC lub SRF.

(788) Po ustaleniu pełnej kwoty dotacji Komisja przystąpiła do obliczenia korzyści przyznanych przedsiębiorstwu Jushi Egypt w okresie objętym dochodzeniem zgodnie z art. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego. Korzyść wynikająca z dotacji polegających na zwiększeniu kapitału własnego powinna zostać przypisana do okresu objętego dochodzeniem, biorąc pod uwagę okres amortyzacji kapitału własnego, który nie jest środkiem trwałym, w związku z czym normalnie podlegałaby przepisom dotyczącym alokacji określonym w art. 7 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(789) Ze względu na brak współpracy ze strony CNBM Komisja nie dysponowała żadnymi dalszymi informacjami na temat jakiegokolwiek konkretnej umowy z SASAC lub SRF, która dotyczyłaby wykorzystania dotacji w związku z inwestycjami kapitałowymi. W sprawie dotyczącej opon Komisja amortyzowała kwotę dotacji przez okres siedmiu lat, ponieważ było to zgodne ze średnim czasem trwania inwestycji SRF oraz z inną równoległą pożyczką zaciągniętą na tę transakcję⁽¹⁸⁸⁾. Wobec braku współpracy i szczególnego porozumienia akcjonariuszy w tej sprawie Komisja postanowiła jednak zastosować konserwatywne podejście i postanowiła zastosować średni okres użytkowania aktywów przedsiębiorstwa Jushi Egypt przy założeniu, że finansowanie wykorzystano do wypełnienia luki w projekcie inwestycyjnym zgodnie z art. 7 ust. 3 w związku z art. 7 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, który stanowi, że można zastosować inny okres amortyzacji, jeżeli uzasadniają to okoliczności. Na tej podstawie Komisja zastosowała okres amortyzacji wynoszący dwanaście lat. W związku z tym kwota subsydiowania wyniosła 1,65 %.

c) Uwagi dotyczące wsparcia inwestycji kapitałowej

(790) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń grupa CNBM stwierdziła, że Komisja nie wykazała, że kapitał własny może być przypisany CNBM, a konkretniej – że nie pochodził on z zysków China Jushi lub grupy Jushi. Przedsiębiorstwo stwierdziło również, że Komisja nie wyjaśniła, dlaczego przedsiębiorstwo CNBM co roku począwszy od 2010 r. przekazywało fundusze na rzecz China Jushi, ale tylko w niektórych z tych lat fundusze te były przekazywane grupie Jushi i przedsiębiorstwu Jushi Egypt. Podobnie stwierdziło również, że Komisja nie ustaliła, że wsparcie inwestycji kapitałowej można przypisać jakiemukolwiek organowi publicznemu oraz że – w rezultacie – nie może ono stanowić subsydium. Ponadto grupa CNBM zażądała, aby w przypadku gdy Komisja utrzyma swoje podejście, była ona zobowiązana do ujawnienia, w jaki sposób jej zdaniem istnieje jakikolwiek wzorzec łączący wsparcie kapitałowe udzielone China Jushi przez CNBM z takim wsparciem między grupą Jushi a Jushi Egypt.

(791) Po pierwsze, w odniesieniu do pochodzenia funduszy Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo nie przedstawiło żadnych dodatkowych dowodów potwierdzających ten argument. Komisja dokonała jednak dalszej analizy rachunków przedsiębiorstw objętych postępowaniem w celu ustalenia, czy wzrosty kapitału własnego wynikały z ich zysków. Komisja zauważyła, że żadne z tych wzrostów kapitału własnego nie pochodziły z rachunków zysków lub zysków zatrzymanych. Komisja określiła jednak, że niektóre wzrosty kapitału własnego China Jushi w latach 2012 i 2016 można było przypisać rezerwom kapitałowymi. Przedsiębiorstwo nie przedstawiło jednak informacji na temat pochodzenia funduszy z rachunków rezerw kapitałowych. Ponadto w dochodzeniu ustalono, że jedno z przedsiębiorstw z grupy CNBM otrzymało i zaksięgoowało subsydia rządowe w ramach rachunku rezerw kapitałowych. W związku z tym Komisja stwierdziła, że zyski niepodzielone lub zyski zatrzymane nie są możliwym do przypisania źródłem funduszy wykorzystywanych do zwiększenia kapitału własnego w przedsiębiorstwie Jushi Egypt od 2012 r.

(792) Po drugie, w odniesieniu do momentu, w którym fundusze przekazano grupie Jushi i przedsiębiorstwu Jushi Egypt, Komisja zauważyła, że grupa CNBM nie dostarczyła żadnych dalszych dowodów uzasadniających lub wyjaśniających harmonogram zwiększania jej kapitału własnego. Podobnie Komisja zauważyła, że oprócz opóźnień w przekazywaniu kapitału własnego między przedsiębiorstwami wzrosty kapitału odpowiadają również poszczególnym wymogom kapitałowemu w Jushi Egypt związanym z inwestycjami w analizowanym okresie.

(793) Po trzecie, w kwestii tego, czy środki finansowe przeznaczone na zwiększenie kapitału pochodzą od organu publicznego, Komisja zauważyła w motywie 775, nawet gdyby nie stanowiły one organów publicznych, SASAC i SRF byłyby uznane za podmioty, którym rząd powierzył lub wyznaczył realizację polityki i funkcji rządowych zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.

(794) Ponadto, jeżeli chodzi o ujawnienie informacji dotyczących ustalenia wzorca wsparcia kapitałowego udzielonego China Jushi przez CNBM oraz między grupą Jushi a Jushi Egypt, Komisja zauważyła, że informacje te zostały przekazane. W motywach 758–789 szczegółowo wyjaśniono ustalenia i metody wykorzystane do obliczenia kwoty subsydiów. Podobnie w ujawnieniach dotyczących danego przedsiębiorstwa przekazano przedsiębiorstwu kompletne informacje na temat dowodów, którymi dysponuje Komisja, oraz przeprowadzonej przez nią analizy dotyczącej wsparcia kapitałowego udzielonego China Jushi przez CNBM oraz Jushi Egypt przez grupę Jushi.

(795) W związku ze wszystkimi powyższymi argumentami Komisja odrzuciła te twierdzenia.

⁽¹⁸⁸⁾ Motyw 418 rozporządzenia w sprawie opon.

- (796) Grupa CNBM twierdziła również, że Komisja nie ustaliła kwoty korzyści i musi wykazać, dlaczego poszczególne przypadki dostarczenia kapitału własnego nie są zgodne ze zwykłą praktyką inwestycyjną.
- (797) Komisja przypomniała, że podczas dochodzenia zespół zajmujący się tą sprawą starał się uzyskać dostęp do odpowiednich informacji w CNBM. Jak wyjaśniono w sekcji 3.2.2, spółka CNBM nie współpracowała jednak w ramach dochodzenia i w przypadku swoich ustaleń dotyczących CNBM Komisja zmuszona była oprzeć się na dostępnych faktach. Ponadto w motywach 778–781 opisano, jak ustalono korzyść. Zasadniczo wyjaśnia to, że przy udzielaniu finansowania SASAC i SRF nie stosowały się do zasad rynkowych, lecz działały w celu wdrożenia odpowiednich polityk rządowych. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (798) Grupa CNBM twierdziła ponadto, że nie można uznać, że wszystkie środki dostarczone przez CNBM pochodziły od organów publicznych. W rezultacie Komisja nie może stwierdzić, że całe domniemane wsparcie kapitałowe udzielone China Jushi przez CNBM stanowi subsydium. W związku z tym przedsiębiorstwo twierdziło, że korzyść nie może być wyższa niż stopa subsydiowania ustalona dla CNBM w Chinach pomnożona przez kwotę wsparcia kapitałowego. Grupa CNBM twierdziła również, że Komisja nie obliczyła korzyści, ponieważ nie uznała, że wsparcie inwestycji kapitałowej udzielone przez CNBM uzyskano w zamian za udziały, a tym samym dywidendy.
- (799) Po pierwsze Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo nie przedstawiło żadnych dodatkowych dowodów potwierdzających ten argument. Komisja przypomina, że spółka CNBM nie współpracowała w ramach dochodzenia i w przypadku swoich ustaleń dotyczących CNBM Komisja zmuszona była oprzeć się na dostępnych faktach. W tym względzie Komisja przypomniała, że stopa subsydiowania ustalona dla CNBM w sekcjach 3.4 i 3.8 powyżej opierała się na pożyczkach i dotacjach wymienionych w publicznie dostępnym sprawozdaniu z audytu CNBM, a zatem ograniczyła swoje ustalenia w bardzo ostrożny sposób tylko do niektórych subsydiów w ramach konkretnych programów subsydiów, które można było łatwo zidentyfikować i które nie są związane z przedmiotowym programem subsydiów. W związku z tym Komisja zachowała wręcz szczególną ostrożność.
- (800) Ponadto Komisja zauważyła, że w ramach dochodzenia nie poruszono kwestii tego, czy środki z CNBM przekazano w zamian za udziały. Wręcz przeciwnie, w dochodzeniu ustalono, że CNBM otrzymał od rządu wkłady finansowe w celu wdrożenia jego polityki oraz że te otrzymane wkłady finansowe miały postać dotacji, które wykorzystano jako wkłady kapitałowe na sfinansowanie działalności Jushi Egypt.
- (801) W związku ze wszystkimi powyższymi argumentami Komisja odrzuciła to twierdzenie.
- (802) Grupa CNBM stwierdziła ponadto, że Komisja nie uwzględniła wartości EGP w momencie udzielenia wsparcia inwestycji kapitałowych. Znaczny spadek wartości EGP w 2016 r. z kolei sztucznie zawyżył korzyści uzyskane przez Jushi Egypt w ramach tego programu. Komisja przyznała, że w 2016 r. miała miejsce znaczna dewaluacja EGP. Zauważyła również, że w okresie objętym dochodzeniem kolejne zwiększenia kapitału faktycznie ujęto w sprawozdaniu finansowym Jushi Egypt po historycznych kursach walutowych. Stosując metody wykorzystane w sprawozdaniu finansowym Jushi Egypt, Komisja dostosowała zatem odpowiednio kurs walutowy w przypadku dostarczenia kapitału.
- (803) Ponadto grupa CNBM twierdziła, że przydzielanie korzyści wynikających ze wsparcia inwestycji kapitałowej nie powinno być rozłożone w czasie. Przedsiębiorstwo twierdziło, że nie ma dowodów na istnienie związku między inwestycjami kapitałowymi otrzymanymi przez Jushi a nabyciem środków trwałych.
- (804) Komisja zauważyła, że nie przedstawiono żadnych dalszych dowodów potwierdzających to twierdzenie. Co więcej, Komisja przypomniała, że uruchomienie nowego zakładu produkcyjnego wiąże się z nabyciem środków trwałych. Ponadto w toku dochodzenia zgromadzono znaczne dowody na to, że od czasu utworzenia Jushi Egypt przedsiębiorstwo nabywało i budowało środki trwałe. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

4.4. Ubezpieczenie kredytów eksportowych

- (805) W okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwo Jushi Egypt skorzystało również z ubezpieczenia kredytu eksportowego u Sinosure w ramach umowy podpisanej przez Jushi China, które obejmowało również wywóz dokonany przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt. Składka należna za wywóz z Egiptu nie różniła się od składki należnej za wywóz z ChRL.

- (806) Jak wspomniano w sekcji 3.5 powyżej, Sinasure należy do rządu Chin i jest przez niego kontrolowany, a co za tym idzie stanowi podmiot publiczny. W każdym przypadku to rząd ChRL powierza lub wyznacza zadania Sinasure. Ponadto w sekcji 3.5 powyżej ustalono już, że składki producentów materiałów z włókna szklanego w Chinach były płacone na warunkach preferencyjnych. Fakt, że składka należna za wywóz z Egiptu nie różni się od składki za wywóz z Chin, wyraźnie pokazuje, że ryzyko kraju nie było brane pod uwagę przez Sinasure, gdy podmiot ten wyceniał ubezpieczenie kredytu eksportowego, a ustalenia dotyczące wywozu dokonane ze spółką Jushi China mają zastosowanie również do przedsiębiorstwa Jushi Egypt.
- (807) W efekcie Komisja doszła do wniosku, że Sinasure było organem publicznym w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego interpretowanego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego oraz zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO lub rząd ChRL powierzał lub wyznaczał mu zadania. Przedsiębiorstwo Jushi Egypt uzyskało ponadto korzyść, ponieważ ubezpieczenia udzielono po stawkach niższych od minimalnej opłaty potrzebnej przedsiębiorstwu Sinasure do pokrycia swoich kosztów operacyjnych.
- (808) Komisja ustaliła również, że subsydia przyznane w ramach programu ubezpieczeń eksportowych mają szczególny charakter, ponieważ ich uzyskanie nie byłoby możliwe bez wywozu i są tym samym uwarunkowane wynikami wywozu w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (809) Nie naruszając ustaleń dotyczących stosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do wspomnianego programu, biorąc jednak pod uwagę, że potencjalne wynikające z niego korzyści podlegające środkom wyrównawczym byłyby nieznaczne, Komisja postanowiła nie dokonywać dalszej oceny tego programu.

4.5. Dostarczenie towarów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

4.5.1. Dostarczenie energii za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (810) Nie ustalono korzyści w przypadku dostarczania energii elektrycznej za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, ponieważ stawki energii elektrycznej są określane w Egipcie na szczeblu krajowym, a producenci eksportujący płacą zwykłą stawkę dla użytkowników przemysłowych w danym zakresie napięcia.
- (811) Nie ustalono korzyści w przypadku dostarczania gazu za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Stawki za gaz określa się dla poszczególnych sektorów przemysłowych, jednak producenci eksportujący są zaliczani do kategorii pozostałych użytkowników przemysłowych, która nie korzysta z najniższych stawek. Dlatego też nie występuje szczególność ani korzyść.

4.5.2. Przyznawanie gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

4.5.2.1. Zakup gruntów przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt

a) Podstawa prawna

- (812) Podstawę prawną tego programu stanowią:

— ustawa nr 83/2002 o strefach ekonomicznych o szczególnym charakterze („ustawa nr 83/2002”),

— dekret Prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu dotyczący ustawy nr 27/2015 zmieniającej niektóre przepisy ustawy o strefach ekonomicznych o szczególnym charakterze na mocy ustawy nr 83/2002 („ustawa nr 27/2015”),

— ustawa nr 8/1997 w sprawie gwarancji i zachęt inwestycyjnych („ustawa nr 8/1997”),

— Prawo inwestycyjne ustanowione na mocy ustawy nr 72/2017,

— projekt uchwały Prezesa Rady Ministrów nr 2310 z 2017 r. w sprawie ustanowienia przepisów wykonawczych Prawa inwestycyjnego ustanowionego na mocy ustawy nr 72 z 2017 r.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (813) Zgodnie z art. 5 ustawy nr 83/2002 ze zmianami z 2015 r. w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego „tytuł własności gruntów nadaje się Urzędowi tej strefy”. Od 2015 r. nie jest już możliwy zakup gruntów na wyłączną własność od Głównego Urzędu. Aktualnie Główny Urząd przyznaje jedynie prawa użytkowania gruntów egipskiemu deweloperowi Main Development Company („MDC”). Następnie MDC ogłasza przetarg na użytkowanie gruntów skierowany do deweloperów zależnych, m.in. TEDA. Owi deweloperzy zależni dzierżawią następnie grunty przedsiębiorstwom zlokalizowanym w strefie.

- (814) Kiedy jednak przedsiębiorstwo Jushi Egypt zaczęło budować swoją fabrykę w 2011 r., nadal możliwe było nabycie gruntów na wyłączną własność od władz egipskich. Przedsiębiorstwo Jushi Egypt kupiło wtedy działkę od TEDA. Z kolei TEDA kupiła tę działkę w 1998 r. za pośrednictwem swojego poprzednika, egipsko-chińskiej spółki *joint venture*, od gubernatorstwa Suez po wyjątkowo niskiej cenie (poniżej 1 USD/m²) z pominięciem przetargu. Po pierwotnym zakupie w 1998 r. TEDA zainwestowała w podstawową infrastrukturę umożliwiającą przekształcenie niezagospodarowanych pustynnych gruntów w obszary rentowne dla projektów przemysłowych.
- (815) W tym kontekście Komisja sprawdziła, czy ECJV i TEDA były organami publicznymi w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Dlatego też Komisja dążyła do uzyskania informacji na temat struktury własności państwa, a także na temat formalnych znamion kontroli rządu w odniesieniu do tych podmiotów. Komisja zbadała również, czy kontrolę sprawowano w znaczący sposób.
- (816) Po pierwsze, Komisja stwierdziła, że ECJV i TEDA są podmiotami powiązаныmi i oba te podmioty są w pełni własnością państwa. Jak wspomniano w motywie 649 powyżej, Tianjin TEDA jest przedsiębiorstwem państwowym kontrolowanym przez władze samorządowe Tiencinu, które utworzyło spółkę *joint venture* wraz z egipską administracją Kanału Sueskiego, Narodowym Bankiem Egiptu i czterema innymi egipskimi przedsiębiorstwami państwowym z myślą o utworzeniu ECJV w celu rozwijania i budowania strefy ekonomicznej. Strona chińska była w posiadaniu 10 % udziałów w ECJV, a strona egipska – 90 %⁽¹⁸⁹⁾. Co więcej, jak wspomniano już w motywie 651 powyżej, w październiku 2008 r. przedsiębiorstwo Tianjin TEDA ustanowiło spółkę *joint venture* z chińsko-afrykańskim funduszem rozwoju – spółką zależną CDB – utworzyło China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. („przedsiębiorstwo China-Africa TEDA”) jako główną chińską jednostkę inwestycyjną w strefie współpracy. Przedsiębiorstwo China-Africa TEDA połączyło się z ECJV w celu utworzenia nowego przedsiębiorstwa, TEDA, by było ono motorem rozwoju strefy SETC w Egipcie. Tym razem strona chińska była w posiadaniu 80 % udziałów w ECJV, a strona egipska (reprezentowana przez ECJV) – 20 %.
- (817) Komisja stwierdziła ponadto istnienie formalnych znamion kontroli państwa nad tymi inwestorami. Z uwagi na fakt, że oba podmioty są w pełni własnością państwa, rządy Chin i Egiptu formalnie sprawują nad nimi pełną kontrolę. W szczególności wobec braku konkretnych informacji wskazujących inaczej Komisja uznała, że należy przyjąć, iż osoby sprawujące funkcje kierownicze i nadzorcze w przedmiotowych podmiotach zostały wyznaczone przez państwo i odpowiadają przed nim, jak ma to miejsce w przedsiębiorstwach państwowych będących własnością państwa w tych krajach.
- (818) W związku z tym pierwotne przypisanie gruntów ECJV za cenę zakupu niższą niż 1 USD/m² zgodnie z obowiązującymi ramami prawnymi z pewnością wiązało się z wkładem finansowym ze strony rządu Egiptu⁽¹⁹⁰⁾. Późniejsze przeniesienie gruntów między ECJV a przedsiębiorstwem TEDA było w rzeczywistości transakcją między powiązanymi przedsiębiorstwami, opartą na cenie transferowej obejmującej te same podmioty po obu stronach transakcji.
- (819) Ponadto w odniesieniu do sprzedaży gruntów przez przedsiębiorstwo TEDA na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egypt Komisja zauważyła, że większościowym akcjonariuszem przedsiębiorstwa TEDA, będącym właścicielem 75 % udziałów, jest przedsiębiorstwo China Africa TEDA Investment Company, które również posiada większość miejsc w zarządzie przedsiębiorstwa TEDA. Ostatecznym organem kontrolującym przedsiębiorstwo China Africa TEDA Investment Company jest CDB, który został już wskazany jako organ publiczny w motywie 257 powyżej. Co więcej, zgodnie z informacjami przedstawionymi przez przedsiębiorstwo TEDA w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, działalność gospodarcza przedsiębiorstwa China Africa TEDA Investment Company polega na „inwestycjach w różne projekty w kraju [tj. w Chinach] i poza jego granicami [...]. Projekty te podlegają zatwierdzeniu zgodnie z prawem, a po uzyskaniu zgody odpowiednich departamentów mogą stanowić podstawę działalności gospodarczej”. Sformułowanie to odnosi się do zatwierdzenia wymaganego przez MOFCOM i NDRC w odniesieniu do wszelkich zewnętrznych inwestycji chińskich i dowodzi, że przedsiębiorstwo China Africa TEDA Investment Company realizuje politykę przemysłową rządu ChRL, inwestując w projekty przemysłowe zatwierdzone i wspierane przez rząd ChRL. Samo przedsiębiorstwo TEDA opisuje swoją wizję i misję w następujący sposób: „[w]izja: stać się inwestycyjnym i operacyjnym uczestnikiem międzynarodowego parku przemysłowego wspierającego Chiny, począwszy od Egiptu, a skończywszy na Afryce, być może nawet na całym świecie. Misja: realizacja działań na rzecz chińskich przedsiębiorstw pozyskujących nowe rynki, a następnie realizacja procesu internalizacji chińskich przedsiębiorstw”⁽¹⁹¹⁾. W swoich publikacjach przedsiębiorstwo TEDA szczegółowo nawiązuje również do uwagi, motywacji i wsparcia ze strony MOFCOM i władz samorządowych Tiencinu w zakresie prowadzonej przez to przedsiębiorstwo działalności.

⁽¹⁸⁹⁾ Sprawozdanie Centrum Rozwoju i Badań Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej pt.: „Doświadczenia w zakresie zrównoważonego rozwoju w chińsko-egipskiej sueskiej strefie współpracy ekonomicznej i handlowej”, 6 sierpnia 2019 r. („Sprawozdanie Rady Państwa”).

⁽¹⁹⁰⁾ Art. 38(bis A) ustawy nr 83/2002 ze zmianami z 2015 r.; art. 20(bis) i art. 28 ustawy nr 8/1997.

⁽¹⁹¹⁾ Dziesięcioletnie Sprawozdanie Podsumowujące TEDA (2008–2018), s. 4.

- (820) W związku z powyższymi rozważaniami Komisja ustaliła, że podmioty kontrolowane przez państwo, które zapewniły grunt przedsiębiorstwu Jushi Egypt, są organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. Działania podjęte przez przedsiębiorstwo TEDA pod bezpośrednią kontrolą rządu ChRL oraz w kontekście ścisłej współpracy między rządem Egiptu a rządem ChRL rzeczywiście można przypisać rządowi Egiptu, co wyjaśniono wcześniej w sekcji 4.2.3.1 w ramach pakietu preferencyjnego wsparcia dla producentów materiałów z włókna szklanego w Egipcie.
- (821) Co więcej, Komisja ustaliła, że nawet gdyby podmioty kontrolowane przez państwo nie zostały uznane za organy publiczne – na podstawie dowodów przedstawionych w motywach 815–820, jak również dowodów odnoszących się do ścisłej współpracy między rządem ChRL a rządem Egiptu – uznano by, że rząd ChRL i rząd Egiptu powierzyły lub wyznaczyły tym podmiotom wykonywanie funkcji, które zazwyczaj są przyznane władzy publicznej, w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W każdym przypadku zachowanie tych instytucji zostanie zatem przypisane rządowi Egiptu.
- (822) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń zarówno rząd Egiptu, jak i producenci eksportujący stwierdzili, że Komisja nie może uznać działań chińskich organów publicznych lub podmiotów prywatnych, którym rząd ChRL powierzył lub wyznaczył pewne funkcje, za subsydia w rozumieniu rozporządzenia podstawowego, ponieważ działań tych tego nie można przypisać rządowi kraju pochodzenia lub wywozu.
- (823) Jak wspomniano już w motywach 816–820 powyżej, Komisja uznała jednak, że przedsiębiorstwo TEDA jest nie wyłącznie chińskim organem publicznym, ale również organem publicznym wspólnie kontrolowanym przez rząd ChRL i rząd Egiptu oraz że działania prowadzone pod bezpośrednią kontrolą rządu ChRL, z uwagi na ścisłą współpracę między rządem ChRL a rządem Egiptu, można również przypisać rządowi Egiptu. W tym względzie Komisja zauważyła, że wśród akcjonariuszy przedsiębiorstwa TEDA znajdują się również państwowe egipskie organy publiczne, takie jak egipska administracja Kanału Sueskiego oraz Narodowy Bank Egiptu, które są reprezentowane w zarządzie przedsiębiorstwa TEDA. Pokazuje to, że rząd Egiptu był w stanie uznać i przyjąć działania przedsiębiorstwa TEDA. Ponadto, jak wspomniano w motywie 821 powyżej, nawet jeżeli przedsiębiorstwa TEDA nie uznano by za organ publiczny, Komisja uznała, że byłby to podmiot, któremu rząd ChRL i rząd Egiptu powierzyły lub wyznaczyły pewne funkcje.
- (824) Co więcej, oprócz zapewnienia gruntu w 2011 r., przedsiębiorstwo Jushi Egypt zakupiło sąsiednią działkę od egipskiego przedsiębiorstwa deweloperskiego w 2016 r. Z kolei ten egipski deweloper również kupił te grunty położone na tej samej działce, którą przyznano egipsko-chińskiej spółce joint venture w 1998 r. Komisja sprawdziła, czy rząd Egiptu powierzył lub wyznaczył egipskiemu deweloperowi zadanie polegające na przyznaniu gruntów przedsiębiorstwu Jushi Egypt na warunkach preferencyjnych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.
- (825) W tym kontekście Komisja zauważyła, że istniało wyraźne zaangażowanie władz Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego w transakcję sprzedaży na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egypt. W rzeczywistości egipski deweloper musiał sprzedać swoją działkę, ponieważ nie dysponował wystarczającymi środkami, aby zagospodarować te grunty zgodnie z klauzulami o zagospodarowaniu przemysłowym uwzględnionymi w pierwotnej umowie dotyczącej zakupu zawartej z rządem Egiptu. Z wewnętrznej korespondencji przedsiębiorstwa Jushi Egypt wynika, że sprzedaż działki była negocjowana przy udziale Głównego Urzędu ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego, a także przez niego zatwierdzona. We wspomnianej korespondencji kierownictwo przedsiębiorstwa Jushi Egypt oceniło również, że egipski deweloper prawdopodobnie uzyskałby lepszą cenę za swoje grunty, gdyby mógł swobodnie zaoferować je na rynku. Jest to szczególnie istotne ze względu na fakt, że działka będąca własnością przedmiotowego egipskiego dewelopera graniczyła z działką będącą już własnością przedsiębiorstwa Jushi Egypt, co umożliwiałoby przedsiębiorstwu Jushi Egypt rozszerzenie działalności produkcyjnej w obrębie tej samej lokalizacji. W tym kontekście w art. 3 umowy dotyczącej kupna przewidziano, że jeżeli „Główny Urząd ds. strefy ekonomicznej Kanału Sueskiego o szczególnym charakterze nie zatwierdzi [umowy] w terminie sześciu miesięcy, Strona B (przedsiębiorstwo Jushi Egypt) będzie miała prawo uznać to za naruszenie umowy przez Stronę A (dewelopera), co automatycznie doprowadzi do rozwiązania przedmiotowej Umowy”. Ponadto art. 7 stanowi, że „Strona B składa do Głównego Urzędu ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego o szczególnym charakterze pisemny wniosek o ustanowienie projektu przemysłowego przez Stronę B w imieniu Strony A i uzyskuje zgody [...] Główny Urząd ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego o szczególnym charakterze wyraża zgodę na zarejestrowanie gruntów w imieniu Strony B, przeanalizowanie i zatwierdzenie ostatecznej umowy sprzedaży gruntu oraz złożenie w imieniu Strony B wniosku o zaświadczenie o prawie do użytkowania gruntów w biurze notarialnym”.
- (826) Co więcej, przedsiębiorstwo Jushi Egypt zaoferowało, że zapłaci wszelkie kary, które egipski deweloper był winien Głównemu Urzędowi ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Główny Urząd zwrócił jednak później tę grzywnę przedsiębiorstwu Jushi Egypt.

- (827) Rząd Egiptu wykorzystał zatem podmiot prywatny jako narzędzie do dokonania wkładu finansowego, w wyniku czego przedmiotowy podmiot prywatny nie miał możliwości wyboru i musiał sprzedać grunty przedsiębiorstwu Jushi Egypt po cenie i na innych warunkach określonych przez rząd Egiptu. Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że państwo powierzyło lub wyznaczyło w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego przedmiotowemu egipskiemu deweloperowi zadanie polegające na realizowaniu polityki rządu również zapisanej w umowie o współpracy i przekazaniu gruntów przedsiębiorstwu Jushi Egypt po cenie preferencyjnej.
- (828) Komisja wezwała rząd Egiptu do przekazania danych statystycznych dotyczących cen gruntów w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego oraz informacji na temat procedur przetargowych dotyczących transakcji zakupu przez deweloperów. Rząd Egiptu nie mógł jednak przekazać żadnych danych statystycznych ani informacji na temat procedur przetargowych dotyczących omawianego okresu czy przedmiotowych transakcji. Rząd Egiptu był jedynie w stanie przekazać informacje dotyczące procedur przetargowych dotyczących przyznania TEDA prawa do użytkowania innej działki w 2016 r.
- (829) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Egiptu i producenci eksportujący twierdzili, że Komisja opiera się na nieprawidłowych faktach, stwierdzając, że przedsiębiorstwo Wadi Degla jest podmiotem, któremu rząd Egiptu powierzył lub wyznaczył pewne funkcje. Uściślając, twierdzili oni, że:
- przedsiębiorstwo Wadi Degla nie jest deweloperem, lecz producentem rur i łączników polietylenowych,
  - przedsiębiorstwo Wadi Degla nie zakupiło przedmiotowego gruntu od rządu Egiptu, lecz od przedsiębiorstwa Egyptian Chinese Company,
  - Główny Urząd ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego nie brał udziału w negocjacjach między przedsiębiorstwem Jushi Egypt a przedsiębiorstwem Wadi Degla, lecz jedynie zatwierdził i sprzedaż gruntu i złożył swoją pieczęć,
  - wewnętrzne dyskusje pomiędzy pracownikami przedsiębiorstwa Jushi Egypt wyjaśniają jedynie, dlaczego przedsiębiorstwo Wadi Degla chciało szybko sprzedać grunt. Przedsiębiorstwo Wadi Degla chciało szybko sprzedać grunt i było skłonne zaakceptować niską cenę, ponieważ nie zagospodarowało gruntu zgodnie ze swoimi zobowiązaniami prawnymi. W związku z tym rząd Egiptu nałożył na przedsiębiorstwo Wadi Degla grzywnę za niespełnienie zobowiązań. Rząd Egiptu zwrócił grzywnę zapłaconą przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt, ponieważ Jushi Egypt zagospodarowało grunt. Ponieważ przedsiębiorstwo Jushi Egypt wywiązało się ze swojego prawnego obowiązku zagospodarowania gruntu, nie było powodu do nałożenia sankcji. Dlatego sprzedaż gruntu przez przedsiębiorstwo Wadi Degla było jedynie skutkiem ubocznym nałożenia na nie przez rząd Egiptu grzywny, co nie stanowi powierzenia ani wyznaczania zadań.
- (830) W odniesieniu do punktu pierwszego według informacji dostępnych dla Komisji na stronie internetowej przedsiębiorstwa⁽¹⁹²⁾ Wadi Degla jest deweloperem nieruchomości realizującym projekty w różnych miejscach, w tym w Ajn Suchna, a nie producentem rur i łączników.
- (831) W odniesieniu do punktu drugiego Komisja nie kwestionuje tego, że przedsiębiorstwo Wadi Degla zakupiło przedmiotowy grunt od Egyptian Chinese Company. Przedmiotem dochodzenia jest jednak inna transakcja, a mianowicie sprzedaż przez przedsiębiorstwo Wadi Degla na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egypt. Ponadto, jeżeli uwzględni się historię wszystkich transakcji, należy dodać, że przedsiębiorstwo Egyptian Chinese Company zakupiło ten grunt od rządu Egiptu.
- (832) W odniesieniu do punktu trzeciego i czwartego Komisja przyznała, że przedsiębiorstwo Wadi Degla chciało sprzedać grunt między innymi dlatego, że nie zagospodarowało go zgodnie ze zobowiązaniami prawnymi. Jak stwierdzono w motywie 825, przedsiębiorstwo mogło jednak również sprzedać grunt na wolnym rynku za lepszą cenę. Korespondencja wewnętrzna kierownictwa przedsiębiorstwa Jushi nie tylko zawiera wyjaśnienia dotyczące powodu, dla którego przedsiębiorstwo Wadi Degla chciało sprzedać grunt, lecz również wyraźnie wynika z niej, że w negocjacje dotyczące transakcji sprzedaży zaangażowany był Główny Urząd ds. Strefy Ekonomicznej. W tych wiadomościach e-mail stwierdza się między innymi, że przedsiębiorstwo Jushi Egypt „osiągnęło porozumienie” z przedsiębiorstwem Wadi Degla oraz głównym radcą prawnym Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego, że umowę „zatwierdził już przewodniczący Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego” oraz że władze Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego „złożą do Kancelarii Premiera specjalny wniosek” o zwrot grzywny. Dlatego też powyższe argumenty zostały odrzucone.

⁽¹⁹²⁾ <http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223> (ostatni dostęp w dniu 2 kwietnia 2020 r.)

4.5.2.2. Wynajem budynków przez spółkę Hengshi Egypt

- (833) Komisja ustaliła również, że przedsiębiorstwo Hengshi Egypt wynajmuje budynki od przedsiębiorstwa TEDA. Jak wspomniano powyżej, TEDA pierwotnie kupiła grunty pod te budynki od powiązanego przedsiębiorstwa, które z kolei zakupiło je po preferencyjnej cenie od władz egipskich. Dochodzenie pokazało, że mimo iż TEDA czerpie zysk z umów najmu, ceny za wynajem pobierane przez TEDA nadal stanowią mniej niż połowę średniej ceny żądanej przez konkurencyjne podmioty w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego. W związku z tym, jak stwierdzono w motywach 820 i 821, Komisja uznała, że wynajem budynków przedsiębiorstwu Hengshi Egypt przez przedsiębiorstwo TEDA za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia można przypisać rządowi Egiptu.
- (834) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Hengshi Egypt stwierdziło, że Komisja objęła środkami wyrównawczymi budynki wynajęte przedsiębiorstwu Hengshi Egypt przez przedsiębiorstwo Nile Group Plastic Industry (SN4 i 6 arkusza „Hengshi Egypt” z załącznika 2.3), nie ustalając, że Nile Group Plastic Industry jest organem publicznym lub podmiotem prywatnym, któremu rząd państwa wywozu powierzył lub wyznaczył zadania. Ponadto cena, której żądało przedsiębiorstwo Nile Group Plastic Industry, była systematycznie niższa niż ceny przedsiębiorstwa TEDA.
- (835) Transakcje, do których odnosi się przedsiębiorstwo, dotyczą budynków będących własnością przedsiębiorstwa TEDA i wynajmowanych przez TEDA przedsiębiorstwu Nile Group Plastic Industry. Budynki te zostały tymczasowo podnajęte przedsiębiorstwu Hengshi Egypt na krótki okres dwóch miesięcy przez przedsiębiorstwo Nile Group Plastic Industry, zgodnie z porozumieniem zawartym między tymi dwoma przedsiębiorstwami. Przedsiębiorstwo Hengshi Egypt przejęło wynajem budynków początkowo zajmowanych przez przedsiębiorstwo Nile Group Plastic Industry od przedsiębiorstwa TEDA, ale wprowadziło się do lokalu nieco przed końcem umowy najmu między przedsiębiorstwem Nile Group Plastic Industry a przedsiębiorstwem TEDA. Po tym krótkim okresie przejściowym przedsiębiorstwo Hengshi Egypt kontynuowało wynajem tej samej przestrzeni bezpośrednio od TEDA. Ponadto cena za wynajem uzgodniona między przedsiębiorstwem Nile Group Plastic Industry a przedsiębiorstwem Hengshi Egypt była zgodna z cennikiem ustalonym przez TEDA dla podobnych budynków w 2017 r. Ponieważ transakcja dotyczyła rozwiązania tymczasowego, w ramach którego przedsiębiorstwo TEDA pozostało właścicielem wynajmowanych budynków, oraz ponieważ ceny za wynajem nadal mieściły się w zakresie cen za wynajem określonym przez TEDA, Komisja nie przyjęła argumentu przedsiębiorstwa w tej kwestii.

4.5.2.3. Wniosek

- (836) Ustalenia dokonane w ramach niniejszego dochodzenia pokazują, że ceny za przekazanie i nabycie gruntów w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego są wyznaczane przez egipskie władze, a sposób wyceny stosowany w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego nie jest przejrzysty. Grunty przyznano lub wydzierżawiono na warunkach preferencyjnych przez organy publiczne lub przez podmioty prywatne, którym państwo powierzyło lub wyznaczyło takie zadania.
- (837) Przyznawanie gruntów przez rząd Egiptu za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia należy zatem uznać za subsyduum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w formie dostarczenia towarów, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami.
- (838) Program jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przekazywanie gruntów przedsiębiorstwom w strefie SETC za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia jest zastrzeżone dla niektórych przedsiębiorstw na konkretnym obszarze geograficznym.

4.5.2.4. Obliczanie kwoty subsydium

- (839) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w okresie objętym dochodzeniem. Korzyść przyznaną odbiorcom oblicza się, uwzględniając różnicę między kwotą faktycznie zapłaconą przez producenta eksportującego za grunty oraz kwotą, którą należałoby zapłacić w zwykłej sytuacji na podstawie rynkowego poziomu referencyjnego. Korzyść płynącą z zakupu gruntów przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt obliczono w sposób opisany w kolejnym motywie.
- (840) Jak wspomniano w motywie 828 powyżej, rząd Egiptu nie był w stanie przekazać żadnych informacji ani danych statystycznych dotyczących cen zakupu gruntów. Rząd Egiptu dostarczył jedynie informacje na temat transakcji dotyczących użytkowania gruntów. W rzeczywistości w 2016 r. komitet ekspertów przeprowadził wycenę nieruchomości w celu opracowania mapy cenowej użytkowania gruntów w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Na podstawie tego badania określono średnią roczną wartość użytkowania gruntów w rozszerzonej Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Z drugiej strony w 2016 r. TEDA podpisała z MDC umowę dotyczącą użytkowania gruntów, aby jeszcze bardziej powiększyć istniejącą strefę SETC o 6 km². Komisja przemnożyła średnią roczną wartość użytkowania gruntów w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego przez okres umowy dotyczącej użytkowania gruntów zawartej z TEDA na zwiększenie strefy o 6 km². Komisja uznała, że kwota uzyskana w wyniku tego obliczenia stanowi całkowitą wartość zakupu niezagospodarowanych gruntów dla dewelopera.

- (841) Aby uwzględnić koszt poniesiony przez dewelopera, związany z zagospodarowaniem gruntów, na podstawie publicznie dostępnych informacji obliczono następnie koszt inwestycji TEDA na m². Zgodnie z tymi informacjami⁽¹⁹³⁾ na poszerzonym obszarze 6 km² przewidywano inwestycje rzędu 230 mln USD. Dodano również zysk dewelopera.
- (842) Otrzymałą cenę za m² zagospodarowanego gruntu zastosowano do obszaru kupionego przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt oraz porównano z faktycznie zapłaconą przez nie ceną zakupu. Cenę zakupu działki nabytej w 2011 r. obliczono poprzez uwzględnienie inflacji i zmian PKB w cenie z 2016 r. Zmiany te obliczono na podstawie poziomu inflacji i zmian PKB na mieszkańca według bieżących cen w USD dla Egiptu opublikowanych przez MFW dla 2016 r. Dla działki zakupionej w 2016 r. wprowadzono marżę zysku uwzględniającą dogodnie dla nabywcy położenie geograficzne działki (obok istniejących zakładów Jushi Egypt).
- (843) Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego dotyczącym przypisywania kwot subsydiów w odniesieniu do aktywów niepodlegających amortyzacji kwotę subsydiów przypisano do okresu objętego dochodzeniem poprzez zastosowanie do nieoprocentowanej pożyczki publicznie dostępnego i właściwego oprocentowania kredytu i pożyczki w Egipcie, opublikowanego przez Bank Światowy⁽¹⁹⁴⁾.
- (844) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń i ujawnienia dodatkowych ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Jushi Egypt twierdziło, że Komisja popełniła kilka błędów przy określaniu poziomu referencyjnego w odniesieniu do sprzedaży gruntu, a mianowicie:
- 1) z korespondencji wewnętrznej dotyczącej zakupu działki od przedsiębiorstwa Wadi Degla wynika, że przedsiębiorstwo Jushi Egypt oszacowało cenę gruntu na 1 000–1 200 EGP/m². Tę cenę należało uznać za poziom referencyjny;
  - 2) wartość użytkowania w okresie trwania użytkowania nie jest porównywalna z wyłączną własnością gruntu, ponieważ użytkowanie z natury różni się od wyłącznej własności;
  - 3) hipotetyczna wycena gruntu zlecona przez Główny Urząd ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego nie jest porównywalna z poziomem referencyjnym, ponieważ jest to cena hipotetyczna, po której Głównemu Urzędowi ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego nie udało się sprzedać żadnej działki;
  - 4) pełna wartość prawa do użytkowania działki gruntu nie jest roczną ceną użytkowania pomnożoną przez całkowity czas trwania użytkowania, lecz roczną ceną użytkowania podzieloną przez średni zwrot z inwestycji. Wynika to z tego, że początkowa roczna kwota użytkowania co roku straci na wartości z powodu inflacji. W związku z tym Komisja musi podzielić roczną cenę za metr kwadratowy w USD przez średni zysk oczekiwany przez przedsiębiorstwo TEDA za dany grunt;
  - 5) wynoszący 230 mln USD koszt inwestycji ogłoszony przez przedsiębiorstwo TEDA Egypt składa się z ceny użytkowania gruntu oraz inwestycji związanych z budową terenów mieszkalnych, usługowych i fabryk. Na działkach zakupionych przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt nic takiego się nie znajdowało, ponieważ przedsiębiorstwo Jushi Egypt zakupiło pusty grunt;
  - 6) do przeliczenia poziomu referencyjnego z USD na EGP Komisja musi zastosować kursy walutowe obowiązujące w momencie sprzedaży.
- (845) W odniesieniu do punktu pierwszego Komisja nie mogła zastosować ceny zaproponowanej przez grupę CNBM, ponieważ dotyczyła ona subiektywnej oceny wewnętrznej przedmiotowego producenta eksportującego niepotwierdzonej żadnymi dowodami opartymi na parametrach rynkowych, w związku z czym nie można było jej uznać za wiarygodny odpowiednik wartości działki.
- (846) W odniesieniu do punktu drugiego Komisja przyznaje, że wyłączna własność różni się od użytkowania, ale ponieważ rząd Egiptu nie był w stanie przekazać żadnych informacji ani danych statystycznych dotyczących cen zakupu gruntów, Komisja uznała, że są to najlepsze dostępne informacje umożliwiające określenie poziomu referencyjnego.

⁽¹⁹³⁾ Public Go-Global Service of the Department of Commerce of Guangdong Province, <http://go.gdcom.gov.cn/article.php?typeid=31&contentId=13961> (ostatni dostęp w dniu 2 stycznia 2020 r.), a także „China-Egypt TEDA Suez Economic and Trade Cooperation Zone”, prezentacja dostępna pod adresem <http://www.bern-cci.ch/export/fr1/marche.html> (ostatni dostęp w dniu 2 stycznia 2020 r.).

⁽¹⁹⁴⁾ Sprawozdanie Banku Światowego „Doing Business in Egypt 2020” [„Prowadzenie działalności gospodarczej w Egipcie”], zob. też <https://data.worldbank.org/indicator/FR.INR.LEND?locations=EG>

- (847) W odniesieniu do punktu trzeciego Komisja przypomniała, że przedmiotową wycenę uzyskano na podstawie niezależnego badania zleconego przez rząd Egiptu, w którym podano wartość rzeczywistą gruntu, tj. cenę, po jakiej powinien być sprzedany w normalnych warunkach. To, że rząd Egiptu nie sprzedał działek po tej cenie, nie wpływa na ich wartość rzeczywistą.
- (848) W odniesieniu do punktu czwartego Komisja uznała, że wartość użytkowania zazwyczaj określa się jako procent wartości rynkowej aktywów bazowych (tj. wartości wyłącznej własności) w zależności od czasu trwania użytkowania, tj. im dłuższe jest użytkowanie, tym wartość użytkowania jest bliższa wartości wyłącznej własności. Ponieważ wyłączna własność gruntu jest z definicji nieokreślona w czasie, poziom referencyjny obliczony przez Komisję poprzez pomnożenie rocznej stawki za użytkowanie przez 50 lat zawsze będzie niższy niż rzeczywista wartość wyłącznej własności. Ponadto Komisja zauważyła, że w konkretnym przypadku umowy dotyczącej użytkowania gruntów podpisanej przez przedsiębiorstwo TEDA w 2016 r. pełną kwotę za użytkowanie należy zapłacić w formie ryczałtu w dniu nabycia prawa użytkowania. Ponieważ w praktyce nie było rocznej dzierżawy jako takiej, twierdzenie to staje się nieważne.
- (849) W odniesieniu do punktu piątego Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo Jushi Egypt faktycznie zakupiło grunt, na którym nie znajdowały się żadne budynki. Grunt ten był już jednak podłączony do wszystkich niezbędnych mediów, drogi, oczyszczania ścieków, oświetlenia publicznego, był objęty ochroną, a także znajdowały się na nim inne obiekty infrastruktury usługowej zapewnione przez przedsiębiorstwo TEDA. Ceny za działkę w dobrze połączonej i zagospodarowanej strefie nie można porównywać z ceną pustego kawałka pustyni. Ponadto dochody deweloperów nieruchomości, takich jak przedsiębiorstwo TEDA, pochodzą zwykle ze sprzedaży gruntu i wynajmu budynków i infrastruktury udostępnianych w strefie. Jeżeli do ceny rynkowej gruntu nie wliczano by kosztu jego zagospodarowania, nie byłoby żadnej zachęty do inwestycji dla deweloperów.
- (850) W odniesieniu do ostatniego punktu Komisja zwróciła uwagę, że dostosowała ceny z 2016 r. w oparciu o rzeczywiste zmiany PKB Egiptu od 2011 r. Oznacza to, że inflację spowodowaną dewaluacją EGP w stosunku do USD uwzględniono już w dostosowaniu PKB. Dalsze dostosowania związane ze zmianami kursu walutowego skutkowałyby zatem podwójnym liczeniem.
- (851) W oparciu o powyższe argumenty twierdzenia przedsiębiorstwa zostały odrzucone. Badając twierdzenia przedsiębiorstwa, Komisja zauważyła jednak, że popełniła błąd pisarski dotyczący stopy procentowej zastosowanej do obliczenia korzyści. Zostało to odpowiednio dostosowane.
- (852) Korzyści wynikające z dzierżawy gruntu przez Hengshi Egypt obliczono poprzez porównanie średniej ceny dzierżawy pobieranej przez konkurentów w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego, określonej na podstawie badania rynku zleconego w 2018 r. przez TEDA, z ceną dzierżawy, którą faktycznie zapłaciło Hengshi Egypt w 2018 r.
- (853) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń i ujawnienia dodatkowych ostatecznych ustaleń rząd Egiptu i przedsiębiorstwo Hengshi Egypt twierdziły, że Komisja nie ustaliła, że dzierżawa budynków przez przedsiębiorstwo TEDA na rzecz przedsiębiorstwa Hengshi Egypt stanowiła korzyść, ponieważ (i) Komisja nie porównała cen za wynajem stosowanych przez TEDA wobec Hengshi Egypt z cenami za wynajem stosowanymi przez konkurenta w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego, ponieważ zastosowała ceny przedsiębiorstwa IDG „6th of October”, które nie znajduje się w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego, lecz na wolnym obszarze celnym w zachodnim Kairze, (ii) Komisja opierała się na orientacyjnym wewnętrznym badaniu; oraz (iii) Komisja nie ustaliła, że ceny przedsiębiorstwa TEDA Egypt są korzystniejsze niż ceny rynkowe na tym samym obszarze geograficznym, ponieważ inne przedsiębiorstwa znajdujące się w okolicy, ale poza strefą przedsiębiorstwa TEDA, zdecydowały się nie dzierżawić od TEDA, nawet jeżeli ceny byłyby niskie.
- (854) W odniesieniu do punktu pierwszego Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo niesłusznie sądziło, że podstawą poziomu referencyjnego określonego przez Komisję była cena dzierżawy pobierana przez przedsiębiorstwo IDG „6th of October”. Jak wspomniano w motywie 845 powyżej, Komisja zastosowała średnią cenę za dzierżawy, tj. 88 EGP/m², pobieraną przez kilku konkurentów w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego w 2019 r. określoną na podstawie badania rynku zleconego przez TEDA. Cenę tę następnie dostosowano o wspomniany w tym samym badaniu roczny wzrost cen o 10 %, aby określić ją dla okresu objętego dochodzeniem. Wynikający z tego poziom referencyjny wynoszący 80 EGP/m² pokrywa się wprawdzie z ceną pobieraną przez przedsiębiorstwo IDG „6th of October”, ale nie była ona jego podstawą.

- (855) W kwestii porównywalności konkurentów w badaniu pod względem lokalizacji, Komisja zauważyła, że według jego strony internetowej przedsiębiorstwo IDG realizuje kilka projektów w różnych miejscach, z których jeden faktycznie znajduje się w zachodnim Kairze. Realizuje ono jednak również projekt w Port Said w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Z drugiej strony inny wspomniany w badaniu konkurent – przedsiębiorstwo SIDC – znajduje się w 100 % w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego⁽¹⁹⁵⁾. Ostatecznie Komisja uznała, że wszystkie ceny we wszystkich lokalizacjach objętych badaniem są porównywalne, ponieważ samo przedsiębiorstwo TEDA postanowiło porównać swoje warunki najmu z tymi przedsiębiorstwami/projektami. W tym sensie Komisja nie zgodziła się z drugą kwestią podniesioną przez przedsiębiorstwo Hengshi Egypt, a mianowicie, że do ustalenia ceny odniesienia nie należało stosować wewnętrznego badania, które wykorzystano do podjęcia decyzji o rocznym wzroście cen dzierżawy. Komisja zauważyła, że rozdział, w którym porównano ceny, jest zatytułowany „badanie rynku”. Przedsiębiorstwo TEDA uznało zatem, że przeprowadza badanie rynku, na którym działa. Ponadto przedsiębiorstwo TEDA przedstawiło w wykorzystanej przez Komisję tabeli swoje własne dane dotyczące dzierżawy, pokazując tym samym, że porównuje się z innymi deweloperami. Ponadto we wnioskach przedsiębiorstwo TEDA wspomniało, że jednym z pozytywnych elementów podniesienia cen na 2019 r. było „dostosowanie się do cen rynkowych”. Na podstawie tych dowodów Komisja stwierdziła, że wewnętrzne badanie było wiarygodnym odpowiednikiem porównywalnych cen na rynku z punktu widzenia przedsiębiorstwa TEDA oraz że w związku z tym twierdzenie należy odrzucić.
- (856) W odniesieniu do trzeciej kwestii poruszonej przez rząd Egiptu i przedsiębiorstwo Hengshi Egypt Komisja uznała, że fakt, iż inne przedsiębiorstwa w okolicy nie zdecydowały się na dzierżawę od przedsiębiorstwa TEDA, nie jest wiarygodnym wyznacznikiem braku konkurencyjności oferowanych przez nie cen dzierżawy. Nie przedstawiono żadnych dalszych dowodów dotyczących własności gruntów wykorzystywanych przez te przedsiębiorstwa (zakup, użytkowanie, dzierżawa) ani powodów, dla których zdecydowały się one prowadzić swoją działalność poza strefą przedsiębiorstwa TEDA. Na przykład przedsiębiorstwo Saint Gobain zajmuje duże obiekty i prowadzi działalność produkcyjną, która prawdopodobnie wymagałaby więcej miejsca i specyficznych elementów, których nie zapewniłyby standardowe fabryki wynajmowane przez przedsiębiorstwo TEDA. W tym względzie Komisja pragnie również podkreślić, że wszystkie podmioty produkcyjne w strefie, którą zarządza przedsiębiorstwo TEDA, są wyłączną albo częściową własnością chińskich osób prawnych lub fizycznych oraz że misją przedsiębiorstwa TEDA jest realizacja działań na rzecz chińskich przedsiębiorstw pozyskujących nowe rynki, jak wspomniano w motywie 819 powyżej. Zgodnie z wiedzą Komisji żadne z przedsiębiorstw w okolicy, o których wspomniało przedsiębiorstwo Hengshi Egypt, jest nie jest własnością Chin.
- (857) Ponadto przedsiębiorstwo Hengshi Egypt sprzeciwiło się temu, że Komisja zastosowała tę samą cenę za wynajem w przypadku fabryk i magazynów, również w odniesieniu do umów zawartych przed okresem objętym dochodzeniem. Komisja przypomina, że w badaniu rynku przeprowadzonym przez przedsiębiorstwo TEDA przedstawiono jedynie cenę dla „fabryk i magazynów” traktowanych jako całość. W związku z tym również Komisja nie mogła dokonać rozróżnienia między cenami dla fabryk i magazynów. Co więcej, Komisja zauważyła, że zastosowała ceny, które przedsiębiorstwo TEDA faktycznie pobrało w 2018 r. To, że przedsiębiorstwo TEDA nie dostosowało swoich cen za wynajem w 2018 r. w odniesieniu do niektórych umów, jest w tym sensie nieistotne. Twierdzenia te zostały zatem odrzucone.
- (858) W rezultacie ostateczna kwota subsydiów określona w odniesieniu do przyznawania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia wyniosła 1,93 %.

4.6. Dochody utracone

4.6.1. Przywileje w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw

a) Podstawa prawna:

- ustawa w sprawie podatku dochodowego ustanowiona na mocy ustawy nr 91 z 2005 r., oraz
- dekret Ministerstwa Inwestycji nr 16 a 2017 r. dodający addendum (A) zatytułowane „Skutki zmian kursów walutowych” do egipskich norm rachunkowości nr 13.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (859) Jushi Egypt i Hengshi Egypt podlegają zwykłemu egipskiemu podatkowi dochodowemu wynoszącemu 22,5 %.
- (860) Zgodnie z zaleceniem Międzynarodowego Funduszu Walutowego w 2016 r. władze egipskie zdecydowały o zmianie sztywnego kursu walutowego funta egipskiego („EGP”) na płynny kurs walutowy. W efekcie w ciągu miesiąca funt egipski stracił około połowy swojej wartości względem innych ważnych walut, takich jak dolar amerykański i euro. Aby zaradzić tej nagłej zmianie, rząd Egiptu wydał specjalną normę rachunkową oraz szczególną zasadę podatkową dotyczące postępowania z różnicami kursowymi. W rezultacie przedsiębiorstwom pozwolono na większe odliczenia różnic kursowych związanych z dewaluacją funta egipskiego od ich dochodu podlegającego opodatkowaniu.

⁽¹⁹⁵⁾ Więcej szczegółowych informacji można znaleźć pod adresem: <https://www.idg-egypt.com/> w odniesieniu do IDG i <https://sidc.com.eg/> w odniesieniu do SIDC (ostatni dostęp w dniu 1 kwietnia 2020 r.)

- (861) Chociaż zasadniczo prawodawstwo to miało zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw w Egipcie i miało zrównoważyć negatywne skutki dewaluacji egipskiej waluty, doprowadziło w rzeczywistości do przyznania istotnej korzyści ograniczonej liczbie egipskich przedsiębiorstw, tj. przedsiębiorstw ukierunkowanych na wywóz i prowadzących działalność niemal wyłącznie w zagranicznych walutach, takich jak dolar amerykański i euro. Ta szczególna kategoria przedsiębiorstw nie poniosła żadnych faktycznych strat w wyniku dewaluacji funta egipskiego, jednak mogła zyskać na specjalnej normie rachunkowej wydanej przez rząd Egiptu do celów podatkowych. W efekcie wydaje się, że przedsiębiorstwa prowadzące swoją działalność w walucie obcej ponoszą stratę pod względem podatkowym, mimo że ich sytuacja finansowa może wskazywać na istotne zyski. Natomiast Egipskie przedsiębiorstwa prowadzące działalność w funtach egipskich poniosły faktyczne straty, które miały rzeczywisty wpływ na ich działalność, do czego odniesiono się, wprowadzając specjalną zasadę podatkową wydaną przez rząd Egiptu.
- (862) Przedsiębiorstwa Jushi Egypt i Hengshi Egypt zyskały dzięki wprowadzeniu tego środka, ponieważ jak wykazano w toku dochodzenia, prowadzą działalność niemal wyłącznie w dolarach amerykańskich lub euro i nie wykonują prawie żadnych transakcji w funtach egipskich. W rzeczywistości są one niemal całkowicie ukierunkowane na wywóz, niemal wszystkie ich urzędzenia pochodzą z przywozu, ich pożyczki są zaciągane w walutach obcych, a większość zakupów materiałów jest dokonywana w walutach obcych. W rezultacie straty odnotowane przez Jushi Egypt i Hengshi Egypt w związku z dewaluacją funta egipskiego nie są rzeczywiste z powodu znaczących pożyczek w walutach obcych i są wykorzystywane jedynie do celów podatkowych, aby obniżyć dochód podlegający opodatkowaniu.
- (863) Co więcej, ulga podatkowa miała być środkiem jedynie tymczasowym, mającym zastosowanie tylko do transakcji dotkniętych w czasie dewaluacji. Niemniej jednak w okresie objętym dochodzeniem Jushi Egypt i Hengshi Egypt nadal odliczały znaczne kwoty od swojego dochodu podlegającego opodatkowaniu w ramach zrealizowanych i niezrealizowanych różnic kursowych. Dlatego też zgodnie ze swoimi deklaracjami podatkowymi były mniej rentowne lub wręcz ponosiły straty, mimo że ich sprawozdania finansowe wskazywały na normalny i zrównoważony zysk.

c) Wniosek

- (864) W świetle powyższych rozważań, Komisja doszła do wniosku, że te korzyści podatkowe stanowią dochód utracony przez rząd Egiptu w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego oraz przynajmniej korzyść zgodnie z art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.
- (865) Ponadto są one faktycznie szczególne dla producentów eksportujących Jushi Egypt i Hengshi Egypt zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego, ponieważ są wykorzystywane głównie przez ograniczoną grupę przedsiębiorstw prowadzących działalność niemal wyłącznie w walutach obcych.
- (866) W następstwie ostatecznego ujawnienia rząd Egiptu i producenci eksportujący zauważyli, że szczególna zasada podatkowa z 2016 r. dotycząca traktowania strat z tytułu różnic kursowych jako uszczuplenia dochodów podatkowych nie może stanowić subsydium, ponieważ nie stanowi ona przyznania korzyści i nie jest szczególna. Po pierwsze, z uwagi na fakt, że tę zasadę podatkową przyjęto, aby skompensować stratę spowodowaną przez rząd, nie przyznaje się żadnych korzyści. Po drugie, ponieważ wszystkie podmioty, które również w podobnym stopniu poniosły tę stratę spowodowaną przez rząd, mogły skorzystać z takiego traktowania podatkowego, programu tego nie można uznać za szczególny.
- (867) Komisja przyznała w motywie 861 powyżej, że zasadniczo prawodawstwo to miało zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw w Egipcie i miało skompensować negatywne skutki dewaluacji egipskiej waluty. Komisja stwierdziła jednak, że przedsiębiorstwa ukierunkowane głównie na wywóz i prowadzące działalność niemal wyłącznie w zagranicznych walutach, takich jak dolar amerykański czy euro, odniosły również nieproporcjonalne korzyści z tych przepisów. Przedsiębiorstwa te rzeczywiście nie poniosły żadnych znaczących faktycznych strat w wyniku dewaluacji EGP, ponieważ straty z tytułu różnic kursowych w USD poniesione na zakupach/zobowiązaniach można było skompensować zyskami z tytułu różnic kursowych w przypadku sprzedaży w USD. W rezultacie – zamiast kompensowania straty spowodowanej przez rząd – w ramach tych przepisów powstała korzyść podatkowa w szczególności dla tego rodzaju przedsiębiorstw. W związku z tym argument został odrzucony.

d) Obliczanie kwoty subsydiów

- (868) Korzyść dla producentów eksportujących ustalono na podstawie informacji zawartych w deklaracji podatkowej z 2018 r. Po pierwsze, w ramach przepisu wspomnianego powyżej wprowadzono kwotę odliczaną od dochodu podlegającego opodatkowaniu. Po drugie, do tej odliczanej kwoty zastosowano powszechnie stosowaną stawkę podatkową na poziomie 22,5 %. Ponadto kwotę tę wyrażono jako odsetek całkowitych obrotów producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem.

(869) Kwota subsydium ustalona dla tego programu zwolnień z podatków wyniosła 1,43 %.

4.6.2. Zwolnienia z VAT oraz obniżki przywozowych taryf celnych za stosowanie urządzeń pochodzących z przywozu

(870) Program ten zapewnia zwolnienie z VAT i przywozowych taryf celnych w przypadku przywozu urządzeń wykorzystywanych w procesie produkcji w przedsiębiorstwach znajdujących się w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego.

a) Podstawa prawna

(871) Podstawę prawną tego programu stanowią:

— ustawa nr 83/2002 o strefach ekonomicznych o szczególnym charakterze („ustawa nr 83/2002”),

— dekret Prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu dotyczący ustawy nr 27/2015 zmieniającej niektóre przepisy ustawy o strefach ekonomicznych o szczególnym charakterze na mocy ustawy nr 83/2002 („ustawa nr 27/2015”),

— prawo inwestycyjne ustanowione na mocy ustawy nr 72/2017,

— projekt uchwały Prezesa Rady Ministrów nr 2310 z 2017 r. w sprawie ustanowienia przepisów wykonawczych Prawa inwestycyjnego ustanowionego na mocy ustawy nr 72 z 2017 r.,

— ustawa w sprawie VAT ustanowiona na mocy ustawy nr 67 z 2016 r.,

— przepisy wykonawcze dotyczące ustawy w sprawie VAT, dekret Ministerstwa Finansów nr 66/2017.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(872) Zgodnie z art. 22 ustawy nr 83/2002 zmienionej ustawą nr 27/2015 na mocy dekretu wydanego przez Ministra Finansów Strefa Ekonomiczna Kanału Sueskiego jest częścią odrębnego obszaru celnego. Ten oddzielny obszar celny funkcjonuje pod nadzorem naczelnego komitetu celnego ustanowionego przez przewodniczącego władz strefy.

(873) Co więcej, zgodnie z art. 42 ustawy nr 83/2002, pochodzące z przywozu urządzenia, narzędzia lub aparatura są zwolnione z podatków i ceł, o ile są one przeznaczone do produkcji wyrobów lub świadczenia usług w ramach licencjonowanej działalności w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Ponieważ Strefa Ekonomiczna Kanału Sueskiego nie jest wyłącznie strefą eksportową, niezbędne jest uiszczenie wszystkich podatków i ceł od wszystkich produktów wprowadzanych na rynek krajowy poza strefą.

(874) Ponadto zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami przedsiębiorstwa mające siedzibę poza Strefą Ekonomiczną Kanału Sueskiego płacą z góry podatek VAT od przywożonych towarów i kompensują go podatkiem VAT od sprzedaży krajowej lub, w stosownych przypadkach, składają wniosek o zwrot przy wywozie wyrobów gotowych. W przypadku przedsiębiorstw znajdujących się w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego VAT jest potrącany u źródła, w związku z czym, zgodnie z listem intencyjnym podpisanym w odniesieniu do tej kwestii przez Ministerstwo Finansów i Główny Urząd ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego, początkowo się go nie nalicza.

(875) Komisja stwierdziła, że od 2017 r. i w okresie objętym dochodzeniem VAT i należności celne przywozowe na urządzenia pochodzące z przywozu rzeczywiście zostały potrącone w przypadku przedsiębiorstw objętych próbą. Przed 2017 r. przedsiębiorstwa faktycznie płaciły swoje należności celne przywozowe i VAT/ogólny podatek od sprzedaży od urządzeń pochodzących z przywozu, ponieważ w tym czasie nie przystąpiły jeszcze do programu Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Poprzez przyłączenie się przez przedsiębiorstwo do systemu podatkowego i administracyjnego Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego w 2017 r. producenci eksportujący korzystali z preferencyjnego traktowania podatkowego w ramach strefy, w tym ze zwolnień z VAT i z ceł.

(876) Co do zasady w Egipcie przedsiębiorstwa kupujące maszyny objęte VAT na poziomie 5 % powinny wykorzystać tę kwotę jako kredyt podatkowy na poczet przyszłych płatności⁽¹⁹⁶⁾. Jeżeli saldo kredytu utrzymuje się jednak przez ponad 6 kolejnych okresów podatkowych (miesiące) – jak ma to miejsce w przypadku przedsiębiorstw zajmujących się w dużym stopniu wywozem, które nie mogą potrącić naliczonego podatku VAT jako zaliczki na poczet przyszłych płatności – zarejestrowana osoba wnioskuje na piśmie, wykazując kwotę salda kredytowego. Egipski organ podatkowy powinien sprawdzać poprawność salda i dokonać zwrotu w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku.

⁽¹⁹⁶⁾ Art. 22 ustawy nr 67 z 2016 r.

- (877) W toku dochodzenia ustalono jednak, że w praktyce rząd Egiptu nie zwraca VAT zapłaconego z góry, więc podatek stanowi dla takich przedsiębiorstw rzeczywisty koszt. Analiza nadwyżek ogólnego podatku od sprzedaży/VAT przedsiębiorstwa Jushi Egypt zawartych w sprawozdaniach rocznych za lata 2016–2018 faktycznie wykazała, że rząd Egiptu po kilku latach nadal zalega z wypłatą kwot należnych Jushi Egypt⁽¹⁹⁷⁾, a Jushi Egypt potwierdziło, że nie spodziewa się otrzymania zwrotów⁽¹⁹⁸⁾. W przypadku Hengshi Egypt przedsiębiorstwo złożyło wniosek o zwrot podatku VAT/GST od sprzętu i materiałów. Ostatecznie przedsiębiorstwu przyznano zwrot za sprzęt zakupiony do trzech lat wstecz, lecz zwrócone kwoty były niższe od kwot wnioskowanych, przy czym nie przedstawiono żadnych dowodów na uzasadnienie zwrotu podatku w przypadku niektórych pozycji i braku takiego zwrotu w przypadku innych pozycji. Świadczy to o tym, że zwrot podatku VAT przez rząd Egiptu jest w najlepszym przypadku przyznawany ze znacznym opóźnieniem, a w każdym przypadku jest on arbitralny i nieprzejrzysty.
- (878) Należy również wziąć pod uwagę, że ponieważ urządzenia wykorzystywane do wyrobu produktów, w tym produktu objętego dochodzeniem, będą według wszelkiego prawdopodobieństwa wykorzystywane przez cały okres użytkowania na terenie Egiptu bez ponownego wywozu ani sprzedaży krajowej, zwolnienie z należności celnych i VAT z tytułu jego zakupu nie jest uzasadnione innymi względami niż korzyść dla przedsiębiorstw zlokalizowanych w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Są to zatem utracone dochody w formie należności celnych i VAT w sposób nieuzasadniony nienależne, ponieważ urządzenia te wykorzystuje się do lokalnej produkcji produktu objętego dochodzeniem, a z ich tytułu zazwyczaj należne są należności celne i VAT w przypadku producentów mających siedziby poza Strefą Ekonomiczną Kanału Sueskiego.
- (879) Dlatego też od czasu przyznania producentom eksportującym traktowania preferencyjnego w ramach systemu prawnego Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego w 2017 r. przedsiębiorstwa te skorzystały faktycznie na zwolnieniu z VAT w zakresie przywozu maszyn. Zwolnienie to stanowi utracony dochód, ponieważ – jak stwierdzono w powyższych akapitach – mimo że VAT mógłby zostać w końcu zwrócony, zasadniczo nie ma dowodów na to, że rząd Egiptu zwrócił Jushi Egypt VAT zapłacony z tytułu zakupu maszyn w przeszłości. Z dostępnych dowodów rzeczywiście wynikało, że Jushi Egypt nie otrzymywało tych zwrotów, gdy było zlokalizowane poza strefą.
- (880) Przedsiębiorstwa zlokalizowane w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego, które nie muszą płacić VAT z góry, otrzymują faktycznie zwolnienie z VAT, co pozwala im nie ponosić rzeczywistego kosztu, a także zwalnia je z obciążeń administracyjnych związanych z koniecznością ubiegania się o zwrot podatku VAT lub kompensatę nadwyżek VAT. Ten sam wniosek ma jeszcze bardziej uzasadnione zastosowanie do zwolnienia z płacenia przywozowych taryf celnych od urzędzeń pochodzących z przywozu.
- (881) W następstwie ostatecznego ujawnienia rząd Egiptu i producenci eksportujący podnieśli różne kwestie. Po pierwsze, powodem, dla którego istnieją obecnie utracone dochody w odniesieniu do traktowania podatkowego stosowanego wobec przedsiębiorstw Jushi Egypt i Hengshi Egypt w ramach Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego, nie jest to, że w przeszłości nie zawsze otrzymywały one pełne i terminowe zwroty podatku VAT od rządu Egiptu (gdy przedsiębiorstwa te nie znajdowały się w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego).
- (882) Po drugie, zamiast porównywać zakwestionowane traktowanie podatkowe z egipskimi przepisami dotyczącymi VAT w odniesieniu do przywozu sprzętu i surowców Komisja porównała zakwestionowane traktowanie podatkowe z hipotetycznym traktowaniem podatkowym ekstrapolowanym na podstawie sytuacji przedsiębiorstw Jushi Egypt i Hengshi Egypt przed przystąpieniem do Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego.
- (883) Po trzecie, podczas wizyty weryfikacyjnej Komisja nie zadała rządowi Egiptu żadnych pytań dotyczących administrowania systemem VAT w Egipcie ani nie omówiła z nim tej kwestii.
- (884) Po czwarte, rząd Egiptu przypomniał, że w art. 27 porozumienia SCM wzywa się do specjalnego i zróżnicowanego traktowania krajów rozwijających się będących członkami WTO. Komisja nie powinna zatem karać za to, że rząd Egiptu nie zawsze dysponował środkami umożliwiającymi terminową spłatę należnej nadwyżki VAT.
- (885) Po piąte, sama Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwa Jushi Egypt i Hengshi Egypt ostatecznie otrzymały część zapłaconego VAT od rządu Egiptu przed przystąpieniem do Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Dlatego pełna kwota VAT zazwyczaj należna nie mogła stanowić korzyści. Ponadto ponieważ saldo nadwyżek VAT przedsiębiorstwa Jushi Egypt obecnie się zmniejsza, z uwagi na to, że przedsiębiorstwo Jushi Egypt otrzymuje więcej należności z tytułu VAT, pełna kwota VAT zazwyczaj należna zostałaby częściowo skompensowana z należności z tytułu VAT. Co więcej, na początku 2020 r. rząd Egiptu rozliczył i potrącił z nadwyżek VAT kwoty należne z tytułu VAT od przywozu za lata 2017–2018 od przedsiębiorstwa Jushi Egypt. W rezultacie nie ma już korzyści.

⁽¹⁹⁷⁾ Większość należności z tytułu VAT/innych podatków pośrednich zgłoszonych w sprawozdaniach rocznych za lata 2016–2018 rzeczywiście odnosi się do zakupów zagranicznych w ramach 10 % systemu ogólnego podatku od sprzedaży, który obowiązywał do lipca 2016 r.

⁽¹⁹⁸⁾ W sprawozdaniu Banku Światowego „Doing Business in Egypt 2020” [„Prowadzenie działalności gospodarczej w Egipcie”] Egipt zajął 156. miejsce na 190, jeżeli chodzi o kwestie podatkowe.

- (886) Po szóste, nadwyżka VAT poniesionego przez producentów eksportujących dotyczyła VAT od maszyn, a nie od surowców. Ze uwagi na duże inwestycje początkowe w środki trwałe rząd Egiptu nie był w stanie w pełni i na czas zwrócić im zapłaconego podatku VAT od maszyn. Inaczej było jednak w przypadku surowców, więc zwolnienia z VAT od surowców nie stanowiły subsydium.
- (887) Ponadto – ponieważ Komisja słusznie uznała, że nie należało uiszczać żadnych należności celnych przywzowowych w odniesieniu do materiałów do produkcji produktów wywozonych – Komisja powinna była zastosować tę samą argumentację w odniesieniu do VAT od materiałów do produkcji produktów wywozonych. Wynika z tego, że – aby obliczyć korzyści – Komisja musi przypisać kwotę VAT należną w okresie objętym dochodzeniem do ilości materiałów wykorzystanych do produkcji towarów sprzedawanych wyłącznie na rynku krajowym.
- (888) W odpowiedzi na te twierdzenia Komisja chciałaby wyjaśnić, że jej celem nie jest ukaranie rządu Egiptu za brak środków ani krytykowanie systemu VAT w Egipcie. Jednocześnie Komisja zauważyła, że w tym kontekście art. 27 porozumienia SCM nie odgrywa żadnej roli w twierdzeniu rządu Egiptu. Najistotniejszym przepisem mającym zastosowanie w postępowaniu w sprawie cła wyrównawczego jest art. 27 ust. 10 dotyczący jedynie niektórych progów *de minimis*, podczas gdy pozostałe przepisy art. 27 dotyczą głównie subsydiów wywozowych krajów rozwijających się. W tym przypadku rząd Egiptu opiera się na art. 27, aby uzasadnić brak wypłaty nadwyżki VAT podatnikom, w odniesieniu do czego przepis ten jest nieistotny.
- (889) Jeśli chodzi o twierdzenie dotyczące wniosków o udzielenie informacji na temat systemu VAT, Komisja zwracała się o udzielenie informacji na temat funkcjonowania systemu VAT w Egipcie od początku dochodzenia za pośrednictwem kwestionariusza, jak również w ramach procesu uzupełniania braków. Ponadto podczas wizyty weryfikacyjnej zadano również ogólne pytania dotyczące kwoty podatków pobranych od producentów eksportujących. W związku z tym Komisja uznała, że otrzymała wystarczające informacje podczas dochodzenia w sprawie ram VAT jako takich.
- (890) Komisja zauważyła jednak, że traktowanie w zakresie VAT jest inne w przypadku przedsiębiorstw w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Przedsiębiorstwa w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego faktycznie nie muszą płacić VAT z góry („scenariusz 1”). Z kolei porównywalnie usytuowani podatnicy, a mianowicie spółki spoza Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego, muszą płacić VAT z góry („scenariusz 2”). To, czy VAT ten jest ostatecznie należny lub czy ma zostać zwrócony, jest w tym momencie nieistotne. Istotne jest, że w scenariuszu 1 rząd Egiptu nie uzyska początkowo żadnych dochodów, natomiast uzyska początkowo takie dochody we wszystkich przypadkach w scenariuszu 2.
- (891) Zgodnie z odpowiednimi ramami normatywnymi w Egipcie w dniu rozliczenia ostateczna kwota rozliczenia byłaby należna przedsiębiorstwom w scenariuszu 1, podczas gdy część dochodu pobranego przez rząd Egiptu wróciłaby do przedsiębiorstw w scenariuszu 2 (w przypadku konieczności zwrotu VAT). Jeżeli ten proces rozliczania działałby sprawnie i niezawodnie, korzyść wynikająca z braku konieczności płacenia z góry w scenariuszu 1 byłaby równa korzyści w zakresie przepływów pieniężnych przez cały okres potrzebny na spłatę. W tej kwestii Komisja zauważyła, że – jak wspomniano już w motywie 876 powyżej – ustawowy termin takiego rozliczenia wynosi 6 miesięcy od powstania nadwyżki.
- (892) Komisja ustaliła jednak, że w praktyce rozliczenie i odpowiadający jej zwrot dla przedsiębiorstw działających w Egipcie w ramach scenariusza 2 odbywały się w najlepszym przypadku z bardzo dużymi opóźnieniami, a kryteria uzyskania zwrotu były niejasne. Komisja zauważyła w tym kontekście, że rząd Egiptu nie kwestionował tego faktu jako takiego. Korzyść w zakresie przepływów pieniężnych dla przedsiębiorstw w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego wynika zatem z tego, że rząd Egiptu nie pobiera od przedsiębiorstw w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego żadnego dochodu z tytułu VAT do czasu ostatecznego rozliczenia, którego data jest niepewna (scenariusz 1), w przeciwieństwie do przedsiębiorstw poza Strefą Ekonomiczną Kanału Sueskiego, gdzie dochody są pobierane natychmiast i zwracane w znacznie późniejszym, niepewnym terminie (scenariusz 2). W rezultacie w porównaniu z przedsiębiorstwami poza Strefą Ekonomiczną Kanału Sueskiego przedsiębiorstwa w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego korzystają z preferencyjnego traktowania w zakresie VAT. Kwota niepobrana przez rząd Egiptu od przedsiębiorstw w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego stanowi kwotę utraconą lub niepobrąną w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego.
- (893) Aby dodatkowo zobrazować tę sytuację – oprócz odpowiednich ram VAT w Egipcie – Komisja przyjrzała się sytuacji producentów eksportujących przed przystąpieniem i po przystąpieniu do Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Przed przystąpieniem do Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego ich sytuacja była porównywalna do sytuacji przedsiębiorstw spoza Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego podczas okresu objętego dochodzeniem, zgodnie ze scenariuszem 2. W tym względzie rząd Egiptu nie zakwestionował tego, że zanim przedsiębiorstwo Jushi Egypt przystąpiło do Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego, zgromadziło ono bardzo dużą nadwyżkę VAT oraz że rząd Egiptu nie był w stanie zwrócić tej kwoty. Zaistniała przed przystąpieniem do Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego sytuacja przedsiębiorstwa Jushi Egypt w zakresie nadwyżki VAT wskazuje zatem, że opisana w poprzednim motywie sytuacja jest zgodna z rzeczywistością w przypadku przedsiębiorstw poza Strefą Ekonomiczną Kanału Sueskiego w okresie objętym dochodzeniem.

- (894) W odniesieniu do piątej kwestii podniesionej przez rząd Egiptu i producentów eksportujących ostateczne miejsce przeznaczenia towarów, na które nakłada się VAT, oraz to, że przedsiębiorstwo Jushi Egypt mogło z czasem skompensować niektóre należności z tytułu podatku VAT swoją pierwotną nadwyżką VAT, nie zmieniając ustaleń Komisji, ponieważ nie mają one wpływu na początkowe różnice w traktowaniu przedsiębiorstw w strefie i poza nią, a w każdym razie kompensaty te nie są związane z aktywnym zwrotem przez rząd Egiptu, ale raczej z zobowiązaniem z tytułu podatku VAT zaciągniętym przez te przedsiębiorstwa.
- (895) Jednocześnie Komisja przyznała również, że jeden z dwóch producentów eksportujących raz otrzymał zwrot podatku od niektórych swoich zakupów sprzętu, chociaż poza okresem objętym dochodzeniem i z kilkuletnim opóźnieniem. Ponadto Komisja przyjęła do wiadomości, że nowe przepisy w sprawie VAT w Egipcie uchwalono na krótko przed okresem objętym dochodzeniem oraz że przepisy wykonawcze w okresie objętym dochodzeniem jeszcze w pełni nie obowiązywały. W świetle tego etapu przejściowego Komisja zrozumiała argument rządu Egiptu, że okres rozliczeniowy dotyczący zwrotów VAT może być znacznie wydłużony, biorąc pod uwagę to, że Egipt jest krajem rozwijającym się o niedostatecznej liczbie pracowników administracyjnych odpowiedzialnych za nowy system oraz doświadczającym ewentualnych braków budżetowych, które utrudniają dokonywanie zwrotów VAT w określonym terminie. Dlatego, uwzględniając te wyjątkowe i – miejmy nadzieję – przejściowe okoliczności panujące w Egipcie, przy obliczaniu korzyści w zakresie zwolnień z VAT Komisja postanowiła uwzględnić jedynie korzyści w zakresie przepływów pieniężnych dla producentów eksportujących. Metodę obliczeń korzyści opisaną w motywie 899 poniżej odpowiednio dostosowano.
- (896) Jeżeli chodzi o szóstą kwestię, Komisja zauważyła, że chociaż przedsiębiorstwo Hengshi Egypt otrzymało w pewnym momencie zwrot zapłaconego z góry VAT od maszyn, nigdy nie otrzymało żadnego zwrotu VAT zapłaconego od materiałów, pomimo że przedsiębiorstwo złożyło w tej sprawie wnioski. Ustalenia dotyczące VAT od maszyn tym bardziej obowiązują zatem w przypadku VAT od materiałów. Argument został zatem odrzucony.

c) Wniosek

- (897) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przedmiotowy program zapewnia wkład finansowy w formie dochodów utraconych przez rząd Egiptu w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii), ponieważ kwalifikujące się przedsiębiorstwa są zwolnione z VAT lub innych należności celnych, które w przeciwnym razie byłyby należne. Program wiąże się również z przyznaniem świadczenia przedsiębiorstwom będącym odbiorcą w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ znajdują się one w lepszej sytuacji finansowej, niż gdyby nie było ich w programie. W rzeczywistości bez programu producenci ci musieliby zapłacić VAT i przywózowe taryfy celne w chwili przywozu urządzeń.
- (898) Program ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie ma zastosowania w całym Egipcie i dotyczy tylko przedsiębiorstw zlokalizowanych w strefach ekonomicznych o szczególnym charakterze, takich jak Strefa Ekonomiczna Kanału Sueskiego. Zgodnie z prawodawstwem, na podstawie którego funkcjonuje organ udzielający subsydium, dostęp do programu mają wyłącznie przedsiębiorstwa, które znajdują się w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego.

d) Obliczanie kwoty subsydiów

- (899) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w okresie objętym dochodzeniem. Za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się:
- 1) kwotę zwolnień z należności celnych na urządzenia pochodzące z przywozu. W celu zagwarantowania, aby kwota stanowiąca podstawę środków wyrównawczych obejmowała wyłącznie okres objęty dochodzeniem, uzyskaną korzyść zamortyzowano w okresie użytkowania urządzenia zgodnie z przyjętymi praktykami księgowymi przedsiębiorstwa, z wyjątkiem jednej kategorii aktywów, w przypadku której okres amortyzacji dostosowano tak, aby lepiej odzwierciedlał okres użytkowania, zgodnie z weryfikacją przeprowadzoną przez służby Komisji;
  - 2) biorąc pod uwagę dochód utracony w formie faktycznego zwolnienia z VAT, korzyść obliczono początkowo według pełnej kwoty VAT zazwyczaj należnej, jednak nieuiszczonej w okresie objętym dochodzeniem z tytułu zakupów urządzeń pochodzących z przywozu (w okresie objętym dochodzeniem). Jak wspomniano w motywie 895 powyżej, w następstwie uwagi dotyczącej ostatecznego ujawnienia przy obliczaniu korzyści w zakresie zwolnień z VAT Komisja postanowiła jednak uwzględnić jedynie korzyści w zakresie przepływów pieniężnych dla producentów eksportujących. Metodę obliczeń korzyści odpowiednio dostosowano. W rezultacie korzyść w zakresie przepływów pieniężnych wynikająca z potrącenia VAT u źródła, którą uznawano za równoważną średniemu oprocentowaniu depozytów w Egipcie w okresie objętym dochodzeniem (12,32 %), zastosowanego w stosunku do kwot VAT, które potrącono u źródła, w odniesieniu do towarów zakupionych od 2017 r.

(900) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Jushi Egypt stwierdziło, że Komisja zastosowała stawkę celną wynoszącą 5 % w odniesieniu do przywozu izolatorów przepustowych w 2018 r., chociaż w 2018 r. były one objęte stawką 2 %. Przedsiębiorstwo twierdziło również, że Komisja powinna była przydzielić VAT od przywozu maszyn w oparciu o amortyzację w okresie objętym dochodzeniem, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Komisja przyjęła te argumenty i dostosowała odpowiednio obliczenia kwoty subsydiów.

(901) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego rodzaju subsydiów przyznanych w okresie objętym dochodzeniem na rzecz producentów eksportujących wyniosła 0,13 %.

4.6.3. Zwolnienia z VAT oraz obniżki przywozowych taryf celnych na materiały pochodzące z przywozu

(902) Zgodnie z ustawą nr 83/2002 podmioty prowadzące działalność w specjalnej strefie ekonomicznej mogą przywozić surowce bez konieczności płacenia należności celnych, podatków obrotowych lub jakichkolwiek innych podatków lub ceł, które w przeciwnym razie byłyby należne, o ile te przywożone produkty są ponownie wywożone w takiej samej formie lub zostają wykorzystane do produkcji wyrobów przetworzonych, które są później wywożone.

a) Podstawa prawna

(903) Podstawę prawną tego programu stanowią:

— ustawa nr 83/2002 o strefach ekonomicznych o szczególnym charakterze („ustawa nr 83/2002”),

— dekret Prezesa Rady Ministrów nr 1625 z 2002 r. ustanawiający przepisy wykonawcze w zakresie ustaw o strefach ekonomicznych o szczególnym charakterze,

— dekret Prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu dotyczący ustawy nr 27/2015 zmieniającej niektóre przepisy ustawy o strefach ekonomicznych o szczególnym charakterze na mocy ustawy nr 83/2002 („ustawa nr 27/2015”),

— Prawo inwestycyjne ustanowione na mocy ustawy nr 72/2017,

— projekt uchwały Prezesa Rady Ministrów nr 2310 z 2017 r. w sprawie ustanowienia przepisów wykonawczych Prawa inwestycyjnego ustanowionego na mocy ustawy nr 72 z 2017 r.,

— ustawa w sprawie VAT ustanowiona na mocy ustawy nr 67 z 2016 r.,

— przepisy wykonawcze dotyczące ustawy w sprawie VAT, dekret Ministerstwa Finansów nr 66/2017.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(904) Jak wspomniano powyżej w motywie 872, Strefa Ekonomiczna Kanału Sueskiego jest objęta odrębną strefą celną. Zgodnie z art. 42 ustawy 83/2002 przywożone surowce, wyposażenie, części zamienne i jakiegokolwiek inne materiały lub komponenty przywożone z zagranicy są zwolnione z podatków i ceł, o ile są one przeznaczone do produkcji wyrobów lub świadczenia usług w ramach licencjonowanej działalności w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Należy jednak zapłacić wszystkie podatki i cła od jakiegokolwiek produktów wprowadzanych na rynek krajowy poza Strefą Ekonomiczną Kanału Sueskiego.

(905) W trakcie dochodzenia Komisja ustaliła, że zgodnie z przepisami wspomnianego wyżej artykułu ustawy nr 83/2002 obaj producenci eksportujący zostali zwolnieni z VAT i należności celnych przywozowych od przywozu materiałów wsadowych wykorzystywanych w produkcji wywożonych wyrobów gotowych (a w szczególności produktu objętego postępowaniem).

(906) Jeżeli chodzi o należności celne przywozowe, system ten odpowiada systemowi zwrotu opłat przywozowych opisanemu w załączniku I lit. i) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z lit. i) załącznika I systemu zwrotu ceł za składniki zamienne mogą stanowić subsydium wywozowe w stopniu, w jakim powodują nadwyżkę zwrotu opłat przywozowych pobranych początkowo od przywożonych środków do produkcji, dla których wystąpiono z żądaniem zwrotu.

(907) W celu ustalenia, czy zgodnie z częścią II załącznika III do rozporządzenia podstawowego wystąpiła taka nadwyżka zwrotu, Komisja zwróciła się do rządu Egiptu o przekazanie dodatkowych informacji ogólnie na temat systemu zwrotu ceł przywozowych, a bardziej szczegółowo na temat istnienia i skutecznego stosowania towarzyszących procedur monitorowania i weryfikacji.

- (908) Na podstawie początkowo otrzymanych informacji wydawało się, że rząd Egiptu wprowadził ramy prawne dotyczące monitorowania systemu zwrotu ceł przywozowych, w tym w stosownych przypadkach zwrotu zapłaconych należności celnych przywozowych. Podczas wizyt weryfikacyjnych u producentów eksportujących ustalono jednak, że omawiane ramy nie są skutecznie stosowane w praktyce. Żaden z producentów eksportujących nie zapłacił należności celnych przywozowych ani VAT od zakupu materiałów w okresie objętym dochodzeniem niezależnie od tego, czy materiały te były przeznaczone do sprzedaży krajowej, czy eksportowej. Zwykle należy złożyć depozyt na zablokowany rachunek organu celnego, z którego można okresowo uiszczać należności celne. W okresie objętym dochodzeniem nie złożono jednak żadnego depozytu, a organy nie ściągnęły żadnych kwot.
- (909) Po upływie okresu objętego dochodzeniem Jushi Egypt złożyło niewielki depozyt na rzecz egipskich organów celem - jak twierdziło - pokrycia nadmiernego umorzenia w odniesieniu do sprzedaży krajowej. Nie ma jednak dowodów na to, że w okresie objętym dochodzeniem wpłatę tę rzeczywiście uiszczono w celu pokrycia nadmiernego umorzenia w odniesieniu do sprzedaży krajowej lub powiązanej sprzedaży krajowej. Istniały jednak również dowody na to, że Jushi Egypt otrzymało zwrot należności celnych przywozowych zapłaconych w poprzednich okresach przed otrzymaniem zwolnienia z należności celnych przywozowych.
- (910) W następstwie dalszej wymiany informacji z rządem Egiptu Komisja otrzymała dodatkowe informacje, z których wynikało, że w rzeczywistości w okresie objętym dochodzeniem ramy monitorowania i weryfikacji w zakresie pobierania należności celnych w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego nadal były opracowywane. Na przykład komitet ds. korekty sald należności celnych przywozowych ustanowiono dopiero w 2019 r. na mocy rozporządzenia naczelnika organu celnego nr 158; w 2019 r. nadal trwało ustanawianie komitetu ds. kontroli celnej, a procedury wykonawcze nie zostały jeszcze określone. W związku z tym Komisja stwierdziła, że nie wprowadzono skutecznego i odpowiedniego systemu zwrotu ceł przywozowych.
- (911) Ponadto, jak wspomniano w motywie 876 powyżej, w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego zamiast płatności VAT od przywożonych towarów z góry, obowiązuje w tym przypadku zwolnienie z VAT. Organy podatkowe zachowują jedynie prawo do odzyskania VAT na późniejszym etapie.
- (912) Dochodzenie wykazało również, że w przypadku niektórych materiałów do produkcji wykorzystywanych przez Jushi Egypt w procesie produkcyjnym, a pochodzących od egipskich dostawców, VAT pobierano według standardowej stawki niezależnie od tego, czy przedsiębiorstwo mieściło się w strefie, w której VAT nie był zazwyczaj należny. Transakcje te zwiększały ulgę Jushi Egypt z tytułu VAT. Z drugiej strony sprzedaż materiałów do produkcji między przedsiębiorstwami zlokalizowanymi w specjalnej strefie nie podlegała opodatkowaniu z tytułu krajowego VAT, niezależnie od tego, czy towary wyprodukowane z takich materiałów przeznaczano na wywóz, czy też sprzedawano je na rynku krajowym.
- (913) Wszystkie te elementy wskazują, że owa specjalna strefa nie stanowi typowej strefy przetwórstwa wywozowego i różni się od innych specjalnych wolnych obszarów celnych istniejących w Egipcie, jednak jest wyjątkową, hybrydową strefą specjalną charakteryzującą się szeregiem cech, które odróżniają ją od innych stref. Nie wydaje się, że mające zastosowanie prawa i przepisy są stosowane w strefie w praktyce, więc Komisja oparła swoje ustalenia na swoim rozumieniu tego, jak w praktyce funkcjonują działania w strefie.
- (914) Co istotne, brak organów administracyjnych odpowiedzialnych za administrowanie systemem podatkowym i wszelkimi zobowiązaniami podatkowymi związanymi ze specjalnym systemem podatkowym mającym zastosowanie w strefie, a także monitorowanie i egzekwowanie tego systemu i tych zobowiązań, sprawia, że jest to wyjątkowa strefa, w której przedsiębiorstwa mające tam swoją siedzibę mogą zupełnie swobodnie przestrzegać przepisów podatkowych lub je ignorować bez ponoszenia jakichkolwiek konsekwencji. W związku z tym w świetle szczególnych okoliczności tej strefy oraz na podstawie dostępnych informacji Komisja postanowiła uznać zwolnienia z VAT od przywożonych środków do produkcji za faktyczne zwolnienie z płacenia takiego VAT, niezależnie od tego, czy środki do produkcji zostaną później włączone do produktów końcowych wywożonych lub sprzedawanych na rynku krajowym.

c) Wniosek

- (915) Komisja stwierdziła zatem, że system monitorowania zwrotu ceł przywozowych rządu Egiptu nie był skutecznie stosowany i nie można go było za taki uznać z powodów wyjaśnionych w poprzedniej sekcji, a podsumowanych w motywie 913. Jak wyjaśniono w motywach 908–914, w dochodzeniu wykazano, że rząd Egiptu nie ustanowił nawet organu odpowiadającego za administrowanie wszelkimi zobowiązaniami podatkowymi, w tym należnościami celnymi oraz VAT należnymi w przypadku przywożonych materiałów, i ich egzekwowanie od podmiotów zlokalizowanych w tej strefie.

- (916) Co więcej, Komisja ustaliła, że w przypadku środków wykorzystywanych w wywożonych wyrobach gotowych domniemany system zwrotu ceł przywózowych prowadził do utraty dochodu, który w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego stanowi subsydlum będące podstawą środków wyrównawczych, ponieważ skutkuje on nadwyżką zwrotów w zakresie opłat przywózowych nałożonych pierwotnie na przywożone środki do produkcji, w odniesieniu do których wystąpiono o zwrot. Rząd Egiptu nie przeprowadził również dalszego badania omawianych transakcji.
- (917) Te nadmierne zwolnienia mają ponadto charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie mają zastosowania w całym Egipcie i dotyczą tylko przedsiębiorstw zlokalizowanych w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego.
- (918) Ponadto zwolnienie z VAT od przywożonych materiałów stanowi faktycznie wkład finansowy w formie dochodów utraconych przez rząd Egiptu w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ kwalifikujące się przedsiębiorstwa są zwolnione z VAT, który w przeciwnym razie byłby należny. Program przyznaje również korzyść przedsiębiorstwom w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Program jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ prawodawstwo ogranicza zwolnienia z VAT wyłącznie do przedsiębiorstw, które znajdują się w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego.
- (919) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń rząd Egiptu i producenci eksportujący twierdzili, że przedsiębiorstwo Jushi Egypt złożyło depozyt na poczet należności celnych na początku 2019 r. Przedstawili również dodatkowe dowody, zgodnie z którymi rozliczono i zapłacono wszystkie należności celne za lata 2017 i 2018. Ponadto twierdzili, że nawet gdyby w 2020 r. nie rozliczono kwot należnych z tytułu ceł, Komisja nie może oczekiwać idealnej administracji podatkowej od kraju rozwijającego się, jakim jest Egipt. W tym względzie rząd Egiptu wykazał szczególną staranność przy ustanawianiu systemu zwrotu ceł przywózowych dla przedsiębiorstwa Jushi Egypt, ponieważ sporządził i monitorował sprawozdania dotyczące konsumpcji już w ciągu kilku miesięcy po przystąpieniu przedsiębiorstwa Jushi Egypt do Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Trzy lata później rząd Egiptu odzyskał wszystkie należności celne i VAT od przedsiębiorstw Jushi Egypt i Hengshi Egypt. W rezultacie rząd Egiptu stwierdził, że stosował właściwy system zwrotu ceł przywózowych, aby nie dochodziło do nadmiernych umorzeń.
- (920) Ponadto według rządu Egiptu, zgodnie z art. 377 egipskiego Kodeksu cywilnego oraz orzeczeniem sądu gospodarczego nr 915/43, rząd Egiptu ma 5 lat na odzyskanie należności celnych przywózowych. W związku z tym przed upływem tego okresu nie mogło być mowy o utraconych dochodach od rządu Egiptu, ponieważ rząd Egiptu nadal był uprawniony do terminowego odzyskania należnych ceł i dokonał takiego odzyskania.
- (921) Co więcej, przedsiębiorstwo Jushi Egypt twierdziło, że na podstawie egipskiego prawa sprzedaż na rzecz Hengshi Egypt pod względem należności celnych przywózowych od surowców traktuje się tak samo jak sprzedaż eksportową, ponieważ przedsiębiorstwo Hengshi Egypt znajduje się w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Ponadto przedsiębiorstwo Hengshi Egypt nie prowadziło żadnej sprzedaży krajowej, ponieważ wywoziło całą swoją produkcję. W rezultacie, gdyby przedsiębiorstwo Jushi Egypt nie zostało zwolnione z należności celnych przywózowych od surowców, wciąż nie poniosłoby ono należności celnych przywózowych od surowców w przypadku sprzedaży na rzecz Hengshi Egypt. Przedsiębiorstwo Jushi Egypt powtórzyło ten argument w następstwie ujawnienia dodatkowych ostatecznych ustaleń.
- (922) Komisja dokonała przeglądu przedstawionych dowodów dotyczących zapłaty należności celnych i stwierdziła, że rząd Egiptu rozpoczął weryfikację w pomieszczeniach producenta eksportującego pod koniec 2019 r. z uwagi na dochodzenie Komisji. W wyniku tej weryfikacji rząd Egiptu odzyskał od przedsiębiorstwa pewną kwotę należności celnych od przywożonych materiałów za lata 2017, 2018 i 2019. Na podstawie przedstawionych dowodów i z uwagi na brak możliwości zweryfikowania tych nowych dowodów na miejscu z powodu ograniczeń w zakresie podróży związanych z pandemią COVID-19, Komisja przyjęła ten argument i zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego odjęła zapłaconą kwotę należności celnych od przywożonych materiałów dotyczącą okresu objętego dochodzeniem.
- (923) Komisja nie uznała jednak, aby te rozliczenia podważały ustalenia dotyczące programu subsydiów jako takie. W tej kwestii Komisja zauważyła, że odzyskiwanie należności celnych rozpoczęto ze względu na działania Komisji związane z dochodzeniem, a nie w wyniku stosowania własnych ram rządu Egiptu dotyczących monitorowania i weryfikacji poboru należności celnych. Rząd Egiptu nie kwestionował również tego, że w okresie objętym dochodzeniem takie ramy nie obowiązywały. Odnośnie do tymczasowego charakteru braku monitorowania i weryfikacji Komisja zauważyła, że chociaż przedsiębiorstwo Jushi Egypt przystąpiło do Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego dopiero w 2017 r., ostatniej zmiany legislacyjnej ram poboru należności celnych dokonano już w 2015 r., kiedy

to odpowiedzialność za pobieranie należności celnych przekazano Głównemu Urzędowi ds. Strefy Ekonomicznej. Ponadto w szczegółowym sprawozdaniu organu celnego, przekazanym przez rząd Egiptu jako załącznik I do jego uwag dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń, potwierdzono, że ogólne przepisy dotyczące poboru należności celnych obowiązują już od 2006 r. W związku z tym rząd Egiptu miał wystarczająco dużo czasu, aby wdrożyć prawidłowo funkcjonujący system poboru należności celnych.

- (924) Jeżeli chodzi o sprzedaż prowadzoną przez Jushi Egypt na rzecz Hengshi Egypt, Komisja zauważyła już w motywach 912–913 powyżej, że sprzedaż materiałów do produkcji między przedsiębiorstwami znajdującymi się w specjalnej strefie nigdy nie podlega żadnemu opodatkowaniu, co pokazuje, że Strefa Ekonomiczna Kanału Sueskiego jest strefą specjalną charakteryzującą się szeregiem cech, które odróżniają ją od innych stref. To, że przedsiębiorstwo Hengshi Egypt prowadzi jedynie sprzedaż eksportową, jest w tym sensie nieistotne i nie zmienia wniosków Komisji. Dlatego odrzucono argumenty rządu Egiptu i producentów eksportujących dotyczące ogólnie ważności ustaleń Komisji oraz w szczególności sprzedaży na rzecz przedsiębiorstwa Hengshi Egypt.

d) Obliczanie kwoty subsydiów

- (925) Jeżeli chodzi o należności celne przywozowe, za korzyść przyznaną odbiorcy uznaje się różnicę między kwotą należności celnych przywozowych należnych w okresie objętym dochodzeniem i rzeczywistą kwotą należności celnych przywozowych uiszczonych w okresie objętym dochodzeniem.
- (926) Aby określić kwotę należności celnych przywozowych, Komisja uznała, że średni wskaźnik konsumpcji dla wszystkich rodzajów wyrobów gotowych jest taki sam, ponieważ wszystkie należą do tej samej ogólnej kategorii produktów. Komisja określiła wskaźnik konsumpcji na podstawie rejestrów producenta eksportującego. Następnie po pierwsze określono ilość materiałów przywiezionych w okresie objętym dochodzeniem. Po drugie, obliczono stosunek wielkości sprzedaży krajowej do całkowitej wielkości sprzedaży producentów eksportujących. Po trzecie, Komisja zastosowała tę proporcję sprzedaży krajowej do całkowitej ilości materiałów przywiezionych i określiła ilość materiałów przywiezionych, od której zostałyby pobrane należności celne przywozowe.
- (927) Ponadto w celu ustalenia kwoty korzyści Komisja obliczyła kwotę należności celnych przywozowych do zapłacenia za ilość materiałów wykorzystanych do produkcji towarów sprzedawanych na rynku krajowym.
- (928) Biorąc pod uwagę dochód utracony w formie faktycznego zwolnienia z VAT, korzyść obliczono początkowo według pełnej kwoty VAT zazwyczaj należnej, jednak nieuiszczonej w okresie objętym dochodzeniem z tytułu zakupów przywożonych środków do produkcji.
- (929) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń Komisja dostosowała metodę obliczeń korzyści wynikającej z faktycznego zwolnienia z VAT, jak wspomniano w motywie 895 powyżej. W rezultacie korzyść w zakresie przepływów pieniężnych wynikającą z potrącenia VAT u źródła, którą uznawano za równoważną średniemu oprocentowaniu depozytów w Egipcie w okresie objętym dochodzeniem (12,32 %) zastosowanego w stosunku do kwot VAT, które potrącono u źródła, w odniesieniu do materiałów zakupionych od 2017 r. Ponieważ żadne informacje dotyczące ilości materiałów zakupionych przed okresem objętym dochodzeniem nie były dostępne, Komisja uznała, że ilość ta była równa ilości ustalonej w okresie objętym dochodzeniem dostosowanej do różnicy kosztów sprzedanych w tych dwóch okresach towarów.
- (930) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego rodzaju subsydiów przyznanych w okresie objętym dochodzeniem na rzecz producentów eksportujących wyniosła 0,95 %.

4.7. Wniosek dotyczący subsydiowania

- (931) Na podstawie informacji dostępnych na tym etapie dochodzenia Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do producentów eksportujących poprzez zbadanie każdego subsydium lub programu subsydiowania, a następnie zsumowała te dane liczbowe, aby obliczyć całkowitą kwotę subsydiów dla każdego producenta eksportującego w okresie objętym postępowaniem. Aby obliczyć przedstawiony poniżej całkowity poziom subsydiowania, Komisja obliczyła w pierwszej kolejności udział subsydiowania rozumiany jako stosunek kwoty subsydiów do całkowitego obrotu przedsiębiorstwa. Tę wartość procentową wykorzystano następnie do obliczenia kwoty subsydium przyznanego na wywóz produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Następnie obliczono kwotę subsydiów na tonę produktu objętego postępowaniem wywiezionego do Unii w okresie objętym dochodzeniem, a przedstawione poniżej marginesy obliczono jako odsetek wartości kosztu, ubezpieczenia i frachtu („CIF”) tego samego wywozu na tonę.

- (932) Biorąc pod uwagę, że przedsiębiorstwa Jushi Egypt i Hengshi Egypt są przedsiębiorstwami powiązаныmi, ustalono jedną kwotę subsydium dla tych producentów eksportujących. W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń i ujawnienia dodatkowych ostatecznych ustaleń Grupa CNBM powołała się na te same argumenty dotyczące metody obliczeń w celu ustalenia jednej kwoty subsydium dla przedsiębiorstw powiązanych, które przedstawiono w odniesieniu do chińskich podmiotów należących do grupy, wymienionych w motywach 624–626 powyżej. Argument ten odrzucono stosownie do argumentów opracowanych dla chińskiej części grupy.
- (933) Grupa CNBM zwróciła się również do Komisji ze szczególnym wnioskiem o wskazanie, które komórki w obliczeniach wykazały, że wyprowadzono średnią ważoną indywidualnych kwot subsydiów dwóch powiązanych producentów eksportujących. W tym względzie Komisja odniosła się do informacji przedstawionych w ujawnieniach ostatecznych i dodatkowych ustaleń. Komisja nie mogła zaakceptować tego argumentu, ponieważ uznała, że dostarczone arkusze w formacie Excel zawierają wszystkie niezbędne informacje, w tym wzory stosowane do obliczenia każdej komórki, a tym samym umożliwiła przedsiębiorstwu wykorzystanie zastosowanej metody obliczeń.
- (934) Co więcej, z uwagi na fakt, że współpracujący egipscy producenci eksportujący są jedynymi producentami materiałów z włókna szklanego w Egipcie, Komisja ustaliła wysokość kwoty dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” na poziomie najwyższej kwoty określonej dla współpracujących producentów eksportujących:

Nazwa przedsiębiorstwa	Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych
Grupa CNBM Egipt	10,9 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	10,9 %

5. SZKODA

5.1. Definicja przemysłu Unii

- (935) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez 16 producentów w Unii. Producenci ci reprezentują „przemysł Unii” w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (936) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna materiałów z włókna szklanego w okresie objętym dochodzeniem wyniosła niemal 115,000 ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi skarżącego na pytania zawarte w kwestionariuszu, skontrolowanych krzyżowo oraz, w stosownych przypadkach, zaktualizowanych za pomocą zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu producentów unijnych objętych próbą. Jak wskazano w motywie 83, próba składała się z czterech producentów unijnych reprezentujących ponad 40 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.

5.2. Konsumpcja w Unii

- (937) Aby ustalić wielkość konsumpcji w Unii oraz wielkość przywozu do Unii, Komisja posłużyła się dostosowanymi danymi Eurostatu, postępując zgodnie z metodą zasugerowaną przez skarżącego. Na podstawie danych (TARIC) na poziomie dziesięciocyfrowym niewielką część materiałów do produkcji usunięto z wykorzystywanych danych statystycznych. Na podstawie informacji otrzymanych od współpracujących producentów eksportujących w ChRL i w Egipcie Komisja sprawdziła i potwierdziła szacunki skarżącego odnoszące się do odsetka produktu objętego postępowaniem w wielkości przywozu objętego kodami CN⁽¹⁹⁹⁾ wymienionymi w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania⁽²⁰⁰⁾.
- (938) Wielkość i wartość przywozu z innych państw trzecich ustalono w toku dochodzenia na podstawie bezpośredniej wiedzy przedsiębiorstw produkujących materiały z włókna szklanego w innych państwach trzecich i przywożących je do Unii. W odniesieniu do wszystkich państw trzecich, oprócz danych liczbowych wymienionych w skardze, skarżący przedstawił zaktualizowane informacje z badań rynkowych dotyczące okresu objętego dochodzeniem.
- (939) Komisja ustaliła poziom konsumpcji w Unii na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym, powiększonej o przywóz ze wszystkich państw trzecich, odnotowanej w bazie danych Comext Eurostatu, dostosowanej w sposób opisany w motywach 937 i 938 powyżej.

⁽¹⁹⁹⁾ Kody Nomenklatury scalonej.

⁽²⁰⁰⁾ Kody CN 7019 39 00, 7019 40 00, 7019 59 00 i 7019 90 00.

(940) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii	153 287	175 827	181 464	168 270
Indeks	100	115	118	110

Źródło: Comext, skarga.

- (941) Konsumpcja w Unii wzrosła w okresie badanym z około 153 000 ton w 2015 r. do 168 000 ton w okresie objętym dochodzeniem, tj. o 9,8 %.
- (942) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia jeden z producentów eksportujących grupy CNBM (China) zwrócił się o dodatkowe ujawnienie w celu wyjaśnienia podstawowych danych dotyczących przywozu i zużycia oraz szczegółowej metodyki stosowanej do ich ustalenia. Argumentował on, że jest to konieczne, ponieważ dane liczbowe wykorzystane w skardze różnią się od zawartych w ujawnieniu.
- (943) Twierdzenie, że odpowiednie dane liczbowe nie zostały ujawnione, jest błędne. Dane liczbowe wykorzystane do ustalenia zużycia materiałów z włókna szklanego w Unii ujawniono wszystkim zainteresowanym stronom w ostatecznym ujawnieniu z dnia 27 lutego 2020 r. Różnice w danych liczbowych wykorzystanych w skardze nie wynikają ze zmiany w metodyce, ale z jednej strony z różnych okresów między skargą a dochodzeniem, jak wyjaśniono powyżej, a z drugiej strony z dostępności bardziej szczegółowych danych zebranych podczas dochodzenia. W celu wyeliminowania z danych przywozu w ramach odpowiednich kodów CN, które nie dotyczyły materiałów z włókna szklanego, skarżący musiał się opierać wywiadzie rynkowym, natomiast Komisja ma dostęp do danych TARIC dotyczących przywozu. Jak wspomniano w motywie 937, Komisja wykorzystała te dane do wyeliminowania przywożonych produktów o innych kodach TARIC. Poza różnicą w okresach Komisja miała dostęp do rzeczywistych danych unijnych producentów objętych próbą. W niektórych przypadkach weryfikacja tych danych doprowadziła do rewizji zgłoszonych danych liczbowych.
- (944) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd ChRL powtórzył, że korekty danych dotyczących przywozu dokonane przez skarżących prawdopodobnie doprowadziły do znacznego zniżenia wielkości przywozu z Rosji, natomiast dla ChRL zastosowano inną, niekorzystną dla niej metodykę.
- (945) Jak wskazano w motywie 18, dane dotyczące przywozu z Rosji opierały się na danych Eurostatu, które skontrolowano krzyżowo z przywozem dokonywanym przez dwóch znanych rosyjskich producentów materiałów z włókna szklanego. Wielkość wywozu materiałów z włókna szklanego zgłoszona przez współpracujących chińskich producentów eksportujących w trakcie dochodzenia stanowiła całość przywozu zarejestrowanego w Eurostatie w ramach odpowiednich kodów TARIC, a zatem cały wywóz uznano za produkt objęty postępowaniem.
- (946) W związku z tym argument, że metodyka zastosowana do określenia wielkości przywozu prowadziła do nieobiektywnych wyników, został odrzucony.

5.3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

5.3.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (947) Komisja zbadała, czy przywóz materiałów z włókna szklanego pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, należy oceniać w sposób łączny zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (948) Zgodnie z tym przepisem przywóz z więcej niż jednego państwa musi być oceniany w sposób łączny jedynie pod warunkiem że:
- kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych ustalona w stosunku do przywozu z każdego kraju jest większa niż kwota minimalna określona w art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego i wielkość przywożonych towarów z każdego kraju nie jest nieistotna; oraz

- b) łączna ocena wpływu przywozu jest właściwa w świetle warunków konkurencji między przywożonymi produktami a warunkami konkurencji między przywożonymi produktami i podobnym produktem w Unii.
- (949) Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych ustalona w odniesieniu do przywozu z ChRL i Egiptu była większa niż kwota minimalna określona w art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Wielkość przywozu nie była nieznaczna w rozumieniu art. 10 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Rzeczywiście udziały w rynku w okresie objętym dochodzeniem wynosiły 22,3 % (37,558 ton) w przypadku przywozu z ChRL i 9,1 % (15,334 ton) w przypadku przywozu z Egiptu.
- (950) Warunki konkurencji między przywozem subsydiowanym z ChRL a takim przywozem z Egiptu oraz między takim przywozem i sprzedażą produktu podobnego w Unii były podobne. W szczególności przywożone towary konkurowały ze sobą oraz z materiałami z włókna szklanego wytwarzanymi w Unii, ponieważ są sprzedawane za pośrednictwem tych samych kanałów sprzedaży i podobnym kategoriom klientów. Jeżeli chodzi o ceny importowe, w tabeli 4 pokazano, że chociaż ogólne poziomy cen różniły się w przypadku każdego państwa, którego dotyczy postępowanie, tendencje były w dużym stopniu takie same, mianowicie wykazujące ogólny spadek w okresie badanym, przy stabilizacji w 2017 r. i w okresie objętym dochodzeniem, przy czym w obu przypadkach następowało znaczne podcięcie cen sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym.
- (951) W swoich uwagach do ostatecznego ujawnienia rząd ChRL powtórzył, że wymogi dotyczące łącznej oceny skutków przywozu towarów po cenach subsydiowanych z państw, których dotyczy postępowanie, nie zostały spełnione, ponieważ wymaganie podobieństwa przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, pod względem jego ogólnej wielkości, udziału w rynku i ceny, które zdaniem rządu ChRL nie zostałyby podane w odniesieniu do przywozu z ChRL i Egiptu w obecnym przypadku, byłoby sprzeczne z praktyką Komisji. Na poparcie tego stwierdzenia rząd ChRL odniósł się do poprzednich dochodzeń antydumpingowych⁽²⁰¹⁾ oraz do opinii zespołu orzekającego WTO w sprawie łączników rur i przewodów rurowych⁽²⁰²⁾. Rząd ChRL stwierdził ponadto, że przywóz z Chin sam w sobie nie spowodował żadnej szkody, ponieważ wykazywał on tendencje podobne do wielkości sprzedaży przemysłu Unii.
- (952) W swoich uwagach do ostatecznego ujawnienia rząd ChRL argumentował ponadto, że przywóz z Egiptu do Unii nie istniał do 2017 r., w związku z czym przez większą część okresu objętego niniejszym dochodzeniem nie stanowił on konkurencji dla przywozu z Chin. Ponadto rząd ChRL argumentował, że w latach 2015–2018 wielkość przywozu z Egiptu i Chin oraz ich udziały w rynku wykazywały odwrotne tendencje. Na koniec rząd ChRL argumentował, że egipskie ceny importowe były niezmiernie niższe niż chińskie ceny importowe. W związku z tym rząd ChRL stwierdził, że między przywozem z Chin a przywozem z Egiptu nie występują podobne warunki konkurencji, których nie należy w związku z tym kumulować.
- (953) Komisja przypomina, że analiza stanu faktycznego, czy w konkretnym przypadku spełnione są warunki oceny łącznej, przeprowadzana jest indywidualnie dla każdego przypadku, z uwzględnieniem cech szczególnych i faktów w każdym takim przypadku.
- (954) W przeciwieństwie do twierdzenia rządu ChRL, art. 8 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie przewiduje wymogu dotyczącego podobieństwa przywozu pod względem wielkości, udziału w rynku i ceny, natomiast stanowi, że łączna ocena wpływu przywozu jest właściwa w świetle warunków konkurencji między przywożonymi produktami a warunkiem konkurencji między przywożonymi produktami i produktem podobnym w Unii. Analiza może obejmować takie elementy, jak wielkość przywozu, udział w rynku i cena importowa, co nie oznacza jednak, że elementy te muszą być podobne w ujęciu bezwzględny.
- (955) W omawianym przypadku, jak już wskazano w motywie 33, w latach 2015–2017 zarówno Chiny, jak i Egipt wykazywały tendencje wzrostowe w przywozie, przy czym wzrost ten był bardziej wyraźny w przypadku przywozu z Egiptu, w szczególności w latach 2016–2017. Nie umniejsza to jednak znaczenia wniosku, że w kontekście przywozu oba te państwa konkurowały ze sobą nawzajem oraz ze sprzedażą przemysłu Unii na rynku unijnym. Fakt, że przywóz z Chin został częściowo przejęty przez przywóz z Egiptu, również wskazuje na to, że istniały podobne warunki konkurencji. Ponadto, pomimo spadku wielkości przywozu z Chin w okresie objętym dochodzeniem, ogólny poziom przywozu utrzymywał się na znaczącym poziomie w całym okresie badanym i w tym samym okresie wykazywał ogólną tendencję wzrostową.

⁽²⁰¹⁾ Przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Brazylii, Iranu, Rosji i Ukrainy (Dz.U. L 258 z 2017 r., s. 24), motywy 234–240; sprawozdanie zespołu orzekającego WTO, WE – Łączniki rur lub przewodów rurowych, pkt 7.245–7.267.

⁽²⁰²⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego WTO, Meksyk – Łączniki rur i przewodów rurowych, pkt 7.56.

- (956) W odniesieniu do cen importowych, jak wyjaśniono już w motywie 950, w przeciwieństwie do tego, co twierdzi rząd ChRL, pomimo średnio niższych cen importowych z Egiptu, ogólne tendencje w przypadku Chin i Egiptu były podobne, tj. spadły na przestrzeni całego okresu badanego i konsekwentnie podcinały ceny sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym.
- (957) Komisja odrzuciła zatem argumenty rządu ChRL przeciwko łącznej ocenie skutków przywozu towarów po cenach subsydiowanych z ChRL i Egiptu. W związku z tym przedstawiony przez rząd ChRL argument, że przywóz z Chin sam w sobie nie spowodowałby szkody, jest nieistotny.
- (958) Uwzględniając powyższe stwierdzono, że kryteria określone w art. 8 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, a przywóz z ChRL i Egiptu został dla celów ustalenia szkody zbadany w sposób łączny.

5.3.2. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (959) Jak wyjaśniono w motywach 937 i 938 powyżej, Komisja ustaliła wielkość i ceny przywozu na podstawie dostosowanych danych Eurostatu. Udział w rynku przywozu został ustalony poprzez porównanie wielkości przywozu z konsumpcją w Unii. Jak wspomniano w motywie 944, w swoich uwagach do ostatecznego ujawnienia rząd ChRL stwierdził, że metodyka ustalania wielkości przywozu z Chin była nieobiektywna. Z powodów określonych w motywie 945 przedstawione w tym względzie argumenty zostały odrzucone.
- (960) Przywóz do Unii z ChRL i Egiptu kształtował się następująco:

Tabela 3

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Przywóz z ChRL w tonach	34 470	42 507	44 278	37 558
<i>Indeks</i>	100	123	129	109
Przywóz z Egiptu w tonach	108	417	6 092	15 334
<i>Indeks</i>	100	386	5 641	14 198
Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, w tonach	34 578	42 924	50 370	52 892
<i>Indeks</i>	100	124	145	153
Udział w rynku – ChRL	22,5 %	24,2 %	24,4 %	22,3 %
<i>Indeks</i>	100	108	109	99
Udział w rynku – Egipt	0,1 %	0,2 %	3,4 %	9,1 %
<i>Indeks</i>	100	337	4 765	12 934
Udział w rynku – państwa, których dotyczy postępowanie	22,6 %	24,4 %	27,8 %	31,4 %
<i>Indeks</i>	100	108	123	139

Źródło: Comext, odpowiedzi w formularzu dotyczącym kontroli wyrywkowej udzielone przez producentów eksportujących z siedzibą w państwach, których dotyczy postępowanie.

- (961) Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł w okresie badanym o 53 %, z niemal 35 000 ton w 2015 r. do blisko 53 000 ton w okresie objętym dochodzeniem. Udział państw, których dotyczy postępowanie, w rynku wzrósł tym samym o niemal 9 punktów procentowych, z 22,6 % w 2015 r. do 31,4 % w okresie objętym dochodzeniem. Wzrost ten utrzymywał się przez cały okres badany zarówno w ujęciu bezwzględny, jak i w ujęciu względnym.

5.3.3. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (962) Jak wyjaśniono w motywie 937, Komisja ustaliła trendy cenowe w odniesieniu do cen importowych w oparciu o dane Eurostatu.
- (963) Na tej podstawie średnia cena przywozu do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtuje się w następujący sposób:

Tabela 4

Ceny importowe (w EUR/kg)

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Ceny importowe – ChRL	1,78	1,75	1,69	1,63
Indeks	100	99	95	91
Ceny importowe – Egipt	1,36	1,40	1,32	1,32
Indeks	100	103	98	97
Ceny importowe – państwa, których dotyczy postępowanie	1,78	1,75	1,64	1,54
Indeks	100	99	92	86

Źródło: Comext.

- (964) Jak pokazano w tabeli 8, ceny importowe państw, których dotyczy postępowanie, zawsze były niższe niż średnie ceny sprzedaży producentów unijnych objętych próbą. Średnie ceny importowe z państw, których dotyczy postępowanie, spadły w okresie badanym z 1,78 EUR/kg do 1,54 EUR/kg, tj. o niemal 14 %.
- (965) Komisja określiła również podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od objętego próbą współpracujących chińskich i egipskich producentów na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym⁽²⁰³⁾, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cła tylko w przypadku ChRL i koszty ponoszone po przywozie w przypadku obydwu krajów, oraz
  - odpowiednich średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*.
- (966) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Komisja uznała, że rozsądnie będzie nie obejmować zestawów kwantyfikacją podcięcia cenowego. Biorąc pod uwagę niepowtarzalną kombinację zestawów, porównanie prawdopodobnie skończyłoby się porównywaniem poszczególnych zestawów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek hipotetycznych obrotów w okresie objętym dochodzeniem. Otrzymuje się go, mnożąc średnią cenę sprzedaży przemysłu Unii każdego rodzaju produktu przez ilości porównywalnego rodzaju produktu będącego przedmiotem wywozu do Unii. Wskazał on na znaczne podcięcie cenowe wynoszące od 15,4 % do 55,8 % w przypadku ChRL i od 30,5 % do 54,9 % w przypadku Egiptu, w wyniku czego średni ważony margines wynosił 32,3 % w przypadku współpracujących producentów eksportujących objętych próbą w ChRL i 31,5 % w przypadku współpracujących producentów eksportujących w Egipcie.

⁽²⁰³⁾ Materiały z włókna szklanego są produkowane głównie na zamówienie zgodnie ze specyfikacjami klienta, w związku z czym zdecydowanej większości sprzedaży dokonywano bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów końcowych. Sprzedaż hurtownikom stanowiła [1 % – 5 %] całkowitej sprzedaży państw, których dotyczy postępowanie (natomiast reszty sprzedaży dokonywano na rzecz użytkowników końcowych). [95 % – 99 %] sprzedaży dokonywanej przez chińskich producentów eksportujących oraz egipskich producentów eksportujących dokonywano bezpośrednio do Unii (reszty sprzedaży dokonywano za pośrednictwem importerów powiązanych). Producenci unijni objęci próbą również prowadzili sprzedaż w przeważającej mierze bezpośrednio temu samemu rodzajowi klientów końcowych, odpowiadających za [90 % – 95 %] ich sprzedaży i jedynie [5 % – 10 %] sprzedaży hurtownikom.

- (967) W swoich uwagach do ostatecznego ujawnienia jeden z producentów eksportujących z grupy CNBM (Chiny) nawiązał do swoich uwag dotyczących obliczania marginesów podcięcia cenowego i zaniżania cen przekazanych do ostatecznego ujawnienia w ramach oddzielnego dochodzenia antydumpingowego. Podtrzymał on te same uwagi w ramach bieżącego dochodzenia antysubsydyjnego. Uwagi te były jednak dostosowywane do konkretnych aspektów dochodzenia antydumpingowego i odnosiły się do konkretnych artykułów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem towarów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽²⁰⁴⁾, natomiast grupa CNBM (Chiny) nie sprecyzowała szczegółowo, które z tych uwag mogłyby mieć zastosowanie do bieżącego dochodzenia antysubsydyjnego. Komisja odniosła się do wszystkich uwag przedstawionych w tym zakresie w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2020/492 nakładającym ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu⁽²⁰⁵⁾ („rozporządzenie (UE) 2020/492”). W związku z tym w niniejszym rozporządzeniu odniesiono się jedynie do tych uwag, które były szczególnie związane z obliczaniem marginesów podcięcia cenowego.
- (968) W odniesieniu do elementów uwzględnionych przy obliczaniu podcięcia (w szczególności ceny eksportowej) Komisja musi wskazać pierwszy punkt, w którym ma (lub może mieć) miejsce konkurencja z przemysłem Unii na rynku unijnym. Tym punktem jest w istocie cena zakupu stosowana przez pierwszego niepowiązanego importera, ponieważ to przedsiębiorstwo ma zasadniczo możliwość wyboru między korzystaniem z dostawców należących do przemysłu Unii a korzystaniem z klientów zagranicznych. Z kolei ceny odsprzedaży stosowane przez powiązanych importerów nie odzwierciedlają punktu, w którym ma miejsce rzeczywista konkurencja. Jest to jedynie punkt, w którym w ramach ustanowionej struktury sprzedaży eksportera poszukuje się klientów, znajdujący się jednak już za punktem, w którym podjęto decyzję o przywozie. W momencie gdy eksporter utworzył swój system przedsiębiorstw powiązanych w Unii, podjął już faktycznie decyzję o pozyskiwaniu towarów z za granicy. Punktem odniesienia powinien być zatem moment zaraz po tym, jak towar przekroczy granicę Unii, a nie późniejszy etap łańcucha dostaw, np. przy sprzedaży towaru użytkownikowi ostatecznemu.
- (969) Taka metoda zapewnia też spójność w przypadkach, gdy producent eksportujący sprzedaje towary bezpośrednio klientowi niepowiązanemu (niezależnie czy jest nim importer, czy użytkownik ostateczny), ponieważ według tego scenariusza z definicji nie zastosowano by cen odsprzedaży. Inne podejście prowadziło by do dyskryminacji między producentami eksportującymi wyłącznie na podstawie wykorzystywanego przez nich kanału sprzedaży.
- (970) W przedmiotowej sprawie nie można posłużyć się wartością nominalną ceny importowej, gdyż producent eksportujący i importer są ze sobą powiązani. W związku z tym w celu ustalenia wiarygodnej ceny importowej zgodnie z warunkami rynkowymi należy zrekonstruować tę cenę, stosując jako punkt wyjścia cenę odsprzedaży stosowaną przez powiązanego importera.
- (971) Komisja zwraca także uwagę, że w tym konkretnym przypadku większość sprzedaży zarówno po stronie przemysłu Unii, jak i po stronie producentów eksportujących odbywa się bezpośrednio (tj. bez udziału przedsiębiorstw handlowych ani importerów). Bezpośrednia sprzedaż stanowi [ponad 95 %] sprzedaży przemysłu Unii i [ponad 95 %] sprzedaży producentów eksportujących.
- (972) Chociaż Komisja zgadza się z rozumowaniem przedstawionym powyżej, w celu zapewnienia kompletności wykonano dodatkowe obliczenia dotyczące podcięcia cenowego.
- (973) Komisja uwzględniła wyłącznie bezpośrednią sprzedaż dokonaną przez przemysł Unii oraz producentów eksportujących, która, jak wspomniano powyżej, reprezentuje znaczną większość sprzedaży po obu stronach. Na podstawie tego obliczenia stwierdzono, że ceny grupy CNBM (Chiny), grupy CNBM (Egipt) i grupy Yuntianhua powodowały podcięcie cen przemysłu Unii odpowiednio o 45,4 %, 30,8 % i 14,7 %.
- (974) Podsumowując, margines podcięcia cenowego nie różni się znacząco niezależnie od sposobu jego obliczania. Wszystkie twierdzenia w tym zakresie zostały zatem odrzucone.
- (975) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Yuntianhua wystąpiła o dodatkowe ujawnienie dotyczące szczegółowych obliczeń podcięcia cenowego według rodzaju produktu, zgodnie z klasyfikacją przedstawioną w motywie 121, powołując się na swoje uwagi przedstawione w oddzielnym dochodzeniu antydumpingowym w odpowiedzi na dodatkowe ostateczne ujawnienie przedstawione we wspomnianym dochodzeniu. W swoim oświadczeniu grupa Yuntianhua zwróciła się o ujawnienie jej ilości i cen sprzedaży wszystkich rodzajów produktów sprzedawanych przez przemysł Unii niezależnie od tego, ilu objętych próbą producentów unijnych sprzedawało dany rodzaj

⁽²⁰⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21) („podstawowe rozporządzenie antydumpingowe”).

⁽²⁰⁵⁾ Dz.U. L 108 z 6.4.2020, s. 1. Motywy 387–400.

produktu. Odrzuciło ono pogląd Komisji, że jeśli dane dotyczące sprzedaży związane z określonym rodzajem produktu odnosiłyby się maksymalnie do dwóch producentów unijnych, osoba trzecia byłaby w stanie prześledzić te dane wstecz i dotrzeć na tej podstawie do danego producenta unijnego. Ponieważ grupa Yuntianhua nie mogłaby dysponować niezbędną wiedzą rynkową, by tego dokonać, przedsiębiorstwo stwierdziło, że nie ma powodu, by zachowywać poufność tych danych. Grupa Yuntianhua argumentowała, że alternatywnie Komisja powinna przynajmniej zapewnić istotne niepoufne streszczenie dotyczące obliczeń, przekazując zakresy danych dotyczących sprzedaży poszczególnych rodzajów produktów, które zostały wyprodukowane przez maksymalnie dwóch producentów unijnych.

- (976) Dane dotyczące tylko jednego producenta unijnego lub dwóch producentów unijnych nie mogą zostać ujawnione ze względu na konieczność zachowania poufności. Taką samą poufność zapewnia się producentom eksportującym, którzy nie chcą ujawniać swoich indywidualnych informacji nawet anonimowo. Na podstawie dochodzenia wykazano, że rynek materiałów z włókna szklanego jest stosunkowo przejrzysty, a duża liczba użytkowników pozyskuje produkty od ograniczonej liczby certyfikowanych producentów w Unii i Chinach. Rozsądne jest zatem założenie, że producenci materiałów z włókna szklanego w Unii oraz w krajach objętych dochodzeniem często wiedzą, kto dostarcza dany rodzaj produktu. Tym samym ujawnienie zakresu danych byłoby obciążone wysokim ryzykiem ujawnienia poufnych danych handlowych, które Komisja stara się chronić. W każdym razie Komisja ujawniła szczegółowe obliczenia dla wszystkich rodzajów produktów wyprodukowanych przez co najmniej trzech producentów unijnych, które to obliczenia objęły około 70 % wielkości sprzedaży grupy Yuntianhua do Unii oraz ponad 70 % wielkości sprzedaży odpowiadających rodzajów produktów realizowanej przez przemysł Unii. Grupa Yuntianhua nie poruszyła żadnych kwestii w odniesieniu do tych obliczeń. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (977) W swoich uwagach do ostatecznego ujawnienia grupa Yuntianhua stwierdziła, że obliczenia podjęcia cenowego nie opierałyby się na porównaniu cen na tym samym poziomie handlu, w sposób ogólny odwołując się do swoich uwag przedstawionych w oddzielnym dochodzeniu antydumpingowym po ostatecznym i dodatkowym ostatecznym ujawnieniu w ramach wspomnianego dochodzenia, nie precyzując jednak, do których konkretnych uwag się odwołano. W następstwie ostatecznego ujawnienia podobną uwagę zgłosił również rząd ChRL.
- (978) Jak wspomniano w motywie 971, [ponad 95 %] sprzedaży przemysłu Unii stanowiło sprzedaż bezpośrednią. Ponadto, jak wspomniano w motywie 973, zarówno z obliczeń marginesów podjęcia cenowego na podstawie sprzedaży użytkownikom końcowym, jak i obliczeń wykonanych wyłącznie na podstawie bezpośredniej sprzedaży wynika, że marginesy podjęcia cenowego wystąpiły w przypadku wszystkich producentów eksportujących, w tym w przypadku grupy Yuntianhua. Uwaga ta została zatem odrzucona.
- (979) W swoich uwagach do ostatecznego ujawnienia grupa Yuntianhua powtórzyła również swoje zastrzeżenie, że należało przeprowadzić analizę szkody w odniesieniu do konkretnego segmentu. Na poparcie tego twierdzenia grupa Yuntianhua, jak opisano powyżej, odniosła się jedynie w sposób bardzo ogólny do uwag przedstawionych w oddzielnym dochodzeniu antydumpingowym po ostatecznym i dodatkowym ostatecznym ujawnieniu w ramach wspomnianego dochodzenia, nie precyzując jednak, do których konkretnych uwag bądź argumentów się odwołano. Grupa Yuntianhua twierdziła w szczególności, że objęci próbą producenci unijni specjalizowali się w produkcji materiałów z włókna szklanego dla konkretnego użytkownika. Grupa twierdziła, że są to produkty przeznaczone dla klientów OEM, dla których nie obliczono podjęcia cenowego. Nie należy wprowadzać żadnych środków w odniesieniu do tych produktów.
- (980) Założenie producentów eksportujących jest niezgodne z faktami. W toku dochodzenia wykazano, że materiały z włókna szklanego nie były produkowane na zasadzie OEM. Komisja ustaliła, że w przypadku większości zastosowań materiały z włókna szklanego są produkowane na zamówienie według specyfikacji klienta i w efekcie większość sprzedaży (zarówno producentów unijnych, jak i producentów eksportujących) odbywa się bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów końcowych. Sprzedaż według specyfikacji klientów jest zatem cechą charakterystyczną rynku materiałów z włókna szklanego i w żaden sposób nie świadczy o istnieniu oddzielnego segmentu OEM. Można to także zauważyć na podstawie danych ujawnionych grupie Yuntianhua. Około 70 % rodzajów produktów eksportowanych do Unii przez grupę Yuntianhua było produkowanych przez trzech lub czterech objętych próbą producentów unijnych. Komisja zauważa ponadto, że podczas okresu dochodzenia istniało dopasowanie rzędu 92 % między sprzedażą przemysłu Unii a sprzedażą grupy Yuntianhua. Również to zaprzecza istnieniu szczegółowej specjalizacji na rynku oraz domniemaniu, że producenci unijni produkowali jeden rodzaj lub kilka rodzajów produktów dla danego użytkownika. Ponadto błędne jest stwierdzenie, że ceny sprzedaży tych rodzajów produktów, które produkował tylko jeden producent unijny lub dwóch, nie powodowały podjęcia cenowego przemysłu Unii. Komisja stwierdziła, że podjęcie cenowe miało miejsce w przypadku czterech z siedmiu rodzajów produktów, w przypadku których ze względu na poufność nie można było ujawnić szczegółowych obliczeń. Oznacza to, że z 18 odpowiadających sobie rodzajów produktów tylko w przypadku czterech

(stanowiących niewielki odsetek wielkości wywozu grupy Yuntianhua) stwierdzono, że nie powodują one podcięcia cenowego w odniesieniu do sprzedaży przemysłu Unii. Oczywiście stwierdzenie istnienia podcięcia cenowego na poziomie rodzajów produktów jest jedynie etapem pośrednim i przygotowawczym porównania cen wymaganego na podstawie art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tj. określenia podcięcia cenowego w stosunku do produktu objętego dochodzeniem jako całości. W związku z powyższym odrzucono twierdzenie, że należało przeprowadzić osobną analizę na podstawie poszczególnych segmentów.

- (981) W swoich uwagach do ostatecznego ujawnienia grupa Yuntianhua argumentowała, że Komisja uwzględniła w ustaleniach dotyczących szkód produkty niebędące produktem objętym dochodzeniem, twierdząc, że jeden z rodzajów produktów grupy był przywożony pod kodem CN, który nie był objęty niniejszym dochodzeniem.
- (982) Jak stwierdziła Komisja w zawiadomieniu o wszczęciu niniejszego postępowania, „kody CN i TARIC są podawane wyłącznie do celów informacyjnych”. Nie stanowią one opisu produktu objętego dochodzeniem. W tym konkretnym przypadku już w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2020/44 z dnia 20 stycznia 2020 r. poddającym rejestracji przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu ⁽²⁰⁶⁾ zauważono, że przywóz produktu objętego dochodzeniem, nawet po rozpoczęciu postępowania, był w dużej mierze błędnie zgłaszany.
- (983) Ponadto podczas dochodzenia zwrócono się do objętych próbą producentów eksportujących o zgłaszanie ich wywozu do Unii produktu odpowiadającego opisowi podanemu w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. W ramach dochodzenia grupa Yuntianhua zgłosiła konkretny przedmiotowy rodzaj produktu jako produkt objęty dochodzeniem. Niezależnie od tego zweryfikowano i potwierdzono podczas weryfikacji na miejscu, że wszystkie rodzaje produktów zgłoszone w kwestionariuszu były objęte zakresem dochodzenia. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

5.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

5.4.1. Uwagi ogólne

- (984) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na przemysł Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (985) Jak wspomniano w motywie 83, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii dokonano doboru próby.
- (986) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych i poprawę sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu.
- (987) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, średnie koszty pracy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji oraz zdolność do pozyskania kapitału.

5.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

5.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (988) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (w kg)	124 892 518	134 134 913	130 312 563	114 509 129
Indeks	100	107	104	92

⁽²⁰⁶⁾ Dz.U. L 16 z 21.1.2020, s. 1.

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Moce produkcyjne (w kg)	196 926 458	200 135 505	199 124 465	193 699 831
<i>Indeks</i>	100	102	101	98
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	63 %	67 %	65 %	59 %
<i>Indeks</i>	100	106	103	93

Źródło: Skarga, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (989) Poziom całkowitej produkcji przemysłu Unii wahał się, ale w okresie badanym produkcja ta zmniejszyła się o 8 %. Jako że moce produkcyjne utrzymano na prawie tym samym poziomie w okresie badanym, ich wykorzystanie spadło z 63 % do 59 %.
- (990) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd ChRL stwierdził, że pogorszenie produkcji i zdolności produkcyjnych nastąpiło dopiero w ostatnim roku okresu badanego i nie można go uznać za ogólną tendencję. Negatywna tendencja byłaby zatem widoczna tylko w okresie objętym dochodzeniem, na podstawie którego nie można stwierdzić, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę. Analiza Komisji podważyłaby zatem celowość wyboru trzyletniego okresu na analizę tendencji w zakresie szkody.
- (991) W przeciwieństwie do twierzeń rządu ChRL, od 2016 r. do okresu objętego dochodzeniem, tj. przez trzy kolejne lata, produkcja, zdolności produkcyjne i wykorzystanie zdolności produkcyjnych stale spadały, w związku z czym spadek obserwowano nie tylko w ostatnim roku okresu badanego. Komisja uznała, że faktyczny wzrost wielkości produkcji i zdolności produkcyjnych w latach 2015–2016 nie podważa tej ogólnej tendencji spadkowej. W każdym przypadku okresy poprzedzające okres objęty dochodzeniem służą jako punkty odniesienia, z którymi porównuje się okres objęty dochodzeniem, aby ocenić, czy przemysł Unii poniósł istotną szkodę w obecnej sytuacji. Nie ma wymogu, aby tendencja spadkowa była stała i obejmowała cały okres badany. Zwykle w okresie objętym dochodzeniem negatywne czynniki są bardziej dotkliwe i skoncentrowane, wykazując tym samym istotną szkodę.
- (992) Argument ten został zatem odrzucony.

5.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (993) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Łączna wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	112 925	125 056	123 108	106 723
<i>Indeks</i>	100	111	109	95
Udział w rynku	73,7 %	71,1 %	67,8 %	63,4 %
<i>Indeks</i>	100	97	92	86

Źródło: Skarga, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (994) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii spadła w okresie badanym o 5 %, zaś łączny przywóz z ChRL i Egiptu wzrósł o 53 %. Biorąc pod uwagę wzrost konsumpcji, przełożyło się to na spadek udziału w rynku z 73,7 % w 2015 r. do 63,4 % w okresie objętym dochodzeniem, tj. spadek o ponad 10 punktów procentowych w przypadku przemysłu Unii, natomiast ChRL i Egipt zwiększyły swój udział w rynku z 22,6 % w 2015 r. do 31,4 % w okresie objętym dochodzeniem, tj. odnotowały wzrost o niemal 9 punktów procentowych.
- (995) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd ChRL stwierdził, że wielkość sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym nie wykazywała wyraźnej tendencji spadkowej, ponieważ wzrosła o 9 % w latach 2015–2017, a spadła dopiero w latach 2017–2018. Ponadto rząd ChRL argumentował, że ogólnie wielkość sprzedaży przemysłu Unii zmniejszyła się jedynie o 5 % w latach 2015–2018 i że spadek ten nastąpił głównie w 2018 r., w związku z czym w okresie badanym nie odnotowano wyraźnej tendencji spadkowej.
- (996) W przeciwieństwie do twierdzenia rządu ChRL wielkość sprzedaży przemysłu Unii stale spadała między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem, tj. przez trzy następujące po sobie lata. Jest to wyraźna tendencja spadkowa, pomimo początkowego wzrostu w latach 2015–2016. Ponadto, jak wykazano w motywie 940, tendencję tę należy również rozpatrywać w kontekście ogólnego wzrostu konsumpcji w okresie badanym, który przełożył się na jeszcze większą stratę udziału przemysłu Unii w rynku w okresie badanym.
- (997) W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (998) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd ChRL stwierdził, że przywóz materiałów z włókna szklanego przez przemysł Unii od przedsiębiorstw powiązanych znajdujących się w Indiach i Rosji należy uwzględnić w sprzedaży i udziale w rynku przemysłu Unii, ponieważ przywóz ten odzwierciedlałby świadomą decyzję przemysłu Unii o przeniesieniu produkcji poza Unię.
- (999) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym obejmuje wyłącznie produkty wytwarzane przez producentów unijnych w celu sprzedaży na rynku unijnym. Udział przemysłu Unii w rynku opiera się na sprzedaży przez przemysł Unii wyprodukowanego przez siebie produktu podobnego na rynku unijnym. Z tego względu przywóz dokonywany przez przemysł Unii, nawet jeśli pochodzi od przedsiębiorstw powiązanych z producentami unijnymi, nie powinien być uznawany za sprzedaż przez przemysł Unii, lecz za przywóz z innych państw trzecich. Przywóz z innych państw trzecich jest rozpatrywany w ramach analizy związku przyczynowego, w szczególności w motywach 1044–1050.
- (1000) Argument ten został zatem odrzucony.

5.4.2.3. Wzrost

- (1001) Powyższe dane liczbowe dotyczące produkcji, wielkości sprzedaży i udziału w rynku świadczą o tym, że w okresie badanym przemysł Unii nie był w stanie rozwijać się na rozwijającym się rynku, ani w ujęciu bezwzględnym, ani pod względem konsumpcji.

5.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (1002) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników	1 184	1 221	1 207	1 197
Indeks	100	103	102	101
Wydajność (kg/pracownik)	105 504	109 839	108 001	95 665
Indeks	100	104	102	91

Źródło: Skarga, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (1003) W okresie badanym zatrudnienie w Unii utrzymywało się na względnie stałym poziomie – odnotowano jedynie niewielki wzrost wynoszący 1 %. Wzrostowi konsumpcji nie mógł towarzyszyć podobny wzrost zatrudnienia, ponieważ sprzedaż i wielkość produkcji zmalały. W związku z tym, że produkcja spadła o 8 %, wydajność przemysłu Unii zmniejszyła się o 9 % w okresie badanym.
- (1004) W swoich uwagach do ostatecznego ujawnienia rząd ChRL argumentował, że stabilne zatrudnienie wykazało, iż przemysł Unii jest przekonany, że spadek produkcji i wielkości sprzedaży w okresie od 2018 r. do okresu objętego dochodzeniem będzie miał charakter wyłącznie tymczasowy, w związku z czym nie wymaga zmniejszenia siły roboczej. Rząd ChRL stwierdził, że dowodzi to, iż przemysł Unii nie poniósł żadnej istotnej szkody.
- (1005) Oświadczenie rządu ChRL nie zostało poparte żadnymi dowodami potwierdzającymi. Domniemana strategia przemysłu Unii w odniesieniu do danych dotyczących zatrudnienia została zatem uznana za czysto spekulacyjną. Ponadto fakty z dochodzenia nie potwierdziły takiego założenia, ponieważ – jak wyjaśniono w niniejszej sekcji – przemysł Unii poniósł istotną szkodę. Argument ten został zatem odrzucony.

5.4.2.5. Wielkość kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych i poprawa sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu

- (1006) Ustalone kwoty subsydiów znacznie przekraczały poziom minimalny. Wpływ wielkości rzeczywistych kwot subsydiowania na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z ChRL i Egiptu.

5.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

5.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (1007) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Średnie ceny sprzedaży w Unii (EUR/kg)

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Średnia cena za kg przy sprzedaży <i>ex-works</i> w Unii klientom niepowiązanym	2,20	2,11	2,10	2,05
<i>Indeks</i>	100	96	96	93
Koszt produkcji za kg	2,18	2,15	2,15	2,25
<i>Indeks</i>	100	99	99	103

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (1008) Chociaż koszty produkcji przemysłu Unii wzrosły o 3 % w okresie badanym, głównie z powodu utraty zamówień na duże ilości produktu ze strony sektora turbin wiatrowych, średnia jednostkowa cena sprzedaży przemysłu Unii dla klientów niepowiązanych w Unii spadła o 7 % w okresie objętym dochodzeniem. Świadczy to o poważnym tłumieniu cen spowodowanym przez znaczny wzrost wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem. Jak wyjaśniono w motywach 1016 i 1030, miało to znaczący wpływ na sytuację finansową przemysłu Unii, który zaczął przynosić straty w okresie objętym dochodzeniem.
- (1009) W swoich uwagach do ostatecznego ujawnienia rząd ChRL argumentował, że nie było związku między przywozem z państw, których dotyczy postępowanie, a wzrostem kosztów produkcji, jako że odzwierciedlałoby to jedynie wzrost kosztów pracy.

(1010) Chociaż wzrost kosztów pracy przyczynił się do wzrostu kosztów produkcji, wzrost kosztów produkcji był w dużej mierze spowodowany utratą produkcji i wielkości sprzedaży przemysłu Unii w wyniku subsydiowanego przywozu towarów po niskich cenach. Zmniejszenie wielkości produkcji doprowadziło do wzrostu jednostkowego kosztu produkcji, ponieważ koszty stałe zostały rozłożone na mniejszą wielkość produkcji. Ponadto mniejsze zamówienia są bardziej pracochłonne pod względem regulacji maszyn i wymagają więcej roboczogodzin, co miało wpływ na jednostkowy koszt pracy.

(1011) Argument ten został zatem odrzucony.

5.4.3.2. Koszty pracy

(1012) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika	50 005	51 591	52 483	53 092
Indeks	100	103	105	106

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(1013) Od 2015 r. do okresu objętego dochodzeniem średnie koszty pracy na pracownika ponoszone przez producentów unijnych objętych próbą wzrosły o 6 %.

5.4.3.3. Zapasy

(1014) Stan zapasów producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (kg)	5 426 656	6 841 685	6 941 733	6 822 739
Indeks	100	126	128	126
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	4,3 %	5,1 %	5,3 %	6,0 %
Indeks	100	117	122	137

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(1015) Pomimo że w normalnych warunkach rynkowych materiały z włókna szklanego produkowane są głównie na zamówienie, a nie na zapas, w okresie badanym odnotowano gwałtowny wzrost zapasów o 26 %. Można to wytłumaczyć faktem, że przemysł Unii został zmuszony do zrekompensowania utraty zamówień na duże ilości produktu na rzecz konkurentów z państw, których dotyczy postępowanie. Próbując utrzymać średnie koszty jednostkowe na niskim poziomie, przemysł Unii ograniczył przestoje maszyn do minimum i produkował materiały z włókna szklanego, których nie mógł natychmiast sprzedać klientom.

5.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(1016) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	2,5 %	2,2 %	2,0 %	-3,4 %
<i>Indeks</i>	100	88	80	-139
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	8 928 397	5 507 539	8 100 306	1 257 171
<i>Indeks</i>	100	62	91	14
Inwestycje (w EUR)	4 572 837	5 164 214	3 963 173	5 050 438
<i>Indeks</i>	100	113	87	110
Zwrot z inwestycji	15 %	14 %	13 %	-17 %
<i>Indeks</i>	100	93	89	-118

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (1017) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. W okresie badanym rentowność wykazywała tendencję spadkową, a w okresie objętym dochodzeniem przyjęła wartości ujemne.
- (1018) Przepływy pieniężne netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Tendencje w zakresie przepływów środków pieniężnych netto kształtowały się negatywnie w całym okresie badanym. Wykazują stałe pogorszenie, w szczególności na koniec okresu objętego dochodzeniem.
- (1019) Inwestycje nieznacznie wzrosły w okresie badanym o 10 %, ale wykazują zmienne tendencje w tym okresie. Większość inwestycji dotyczyła utrzymania linii produkcyjnej. Nie dokonywano inwestycji w nowe zdolności produkcyjne w zakresie materiałów z włókna szklanego, co odzwierciedla malejący udział w rynku.
- (1020) Zwrot z inwestycji to zysk wyrażony jako odsetek wartości księgowej netto inwestycji. W okresie badanym wykazał on tendencję spadkową, co doprowadziło do jego ujemnej wartości w okresie objętym dochodzeniem.
- (1021) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwa grupa CNBM (China) zwróciła się do Komisji o wyjaśnienie rozbieżności między rentownością a cenami sprzedaży przemysłu Unii w skardze oraz w ostatecznym ujawnieniu.
- (1022) Ustalenia Komisji, które ujawniono stronom, opierają się na dokładnych danych mikroekonomicznych producentów unijnych objętych próbą i zweryfikowanych na miejscu przez Komisję. Z drugiej strony, jak zauważył producent eksportujący w swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia, skarga rzeczywiście „nie obejmuje [okresu objętego dochodzeniem] ani nie podlega temu samemu poziomowi obowiązków dotyczących dowodów i ujawniania”. Innymi elementami, które mogły prawdopodobnie doprowadzić do omawianej różnicy, są korekty danych dotyczących sprzedaży w następstwie wizyt weryfikacyjnych oraz włączenie do próby producentów unijnych przedsiębiorstwa, które nie uczestniczyło w przygotowaniu skargi.
- (1023) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd ChRL zauważył, że chociaż rentowność, przepływy pieniężne i zwrot z inwestycji spadły w latach 2015–2018, spadek ten wynika głównie ze spadku w 2018 r.
- (1024) Jak wyjaśniono w motywie 1017, rentowność wykazywała wyraźną tendencję spadkową w całym okresie badanym. Tendencja ta była szczególnie zauważalna w okresie od 2018 r. do okresu objętego dochodzeniem. Obserwacje rządu ChRL nie podważają tej analizy. Podobnie jest w przypadku zwrotu z inwestycji. Obserwacje rządu ChRL nie podważają analizy Komisji, o której mowa w motywie 1020.

- (1025) W odniesieniu do przepływów pieniężnych stwierdzenie rządu ChRL jest jednak niezgodne z faktami. W odniesieniu do przepływów pieniężnych znaczny spadek odnotowano już w latach 2015–2016, nie tylko w okresie od 2018 r. do okresu objętego dochodzeniem. Twierdzenie to zostało zatem odrzucone.
- (1026) Ponadto rząd ChRL utrzymywał, że poziom inwestycji wzrósł między 2018 r. a okresem objętym dochodzeniem, przy równoczesnym spadku rentowności, przepływów pieniężnych i zwrotu z inwestycji. Rząd ChRL utrzymywał, że zważywszy na stabilne zatrudnienie w tym samym okresie – wskazywałoby to na brak istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii oraz na jego pewność co do przyszłości.
- (1027) Jak przedstawiono w motywach 1004 i 1005 powyżej, stwierdzenia tego nie poparto żadnymi dowodami, w związku z czym uznano je za czysto spekulacyjne. Jak wspomniano w motywie 1019, większość inwestycji dotyczyła utrzymania linii produkcyjnej i nie dokonano żadnych inwestycji w nowe zdolności produkcyjne dotyczące materiałów z włókna szklanego, co odzwierciedla malejący udział w rynku.
- (1028) Na podstawie powyższego odrzucono wszystkie argumenty dotyczące rentowności, przepływów pieniężnych, inwestycji i zwrotu z inwestycji.

5.5. Wnioski dotyczące szkody

- (1029) Wszystkie główne wskaźniki szkody wykazały istnienie negatywnej tendencji w okresie badanym. Wielkość produkcji i wielkość sprzedaży spadły odpowiednio o około 8 % i 5 %. Biorąc pod uwagę wzrost konsumpcji, zmniejszenie się wielkości sprzedaży przełożyło się na spadek udziału w rynku z 73,7 % w 2015 r. do 63,4 % w okresie objętym dochodzeniem, mianowicie spadek o ponad 10 punktów procentowych.
- (1030) Podobnie główne wskaźniki finansowe również wykazały negatywną tendencję, która odzwierciedla znaczne tłumienie cen na rynku unijnym, co wykazano w tabeli 8. W związku z tym w okresie badanym jednostkowe ceny sprzedaży spadły o 7 %, jednocześnie jednak jednostkowe koszty produkcji przemysłu Unii wzrosły o 3 %. Wzrost średnich kosztów jednostkowych wynikał ze spadku wielkości produkcji, ponieważ utracono na rzecz chińskich i egipskich producentów zakupy szczególnie dużych ilości dokonywane przez sektor turbin wiatrowych. W rezultacie rentowność przemysłu Unii uległa zmianie: w 2015 r. przynosił on zysk na poziomie 2,5 %, a w okresie objętym dochodzeniem odnotował stratę wynoszącą -3,4 %. Podobne negatywne skutki widoczne są w przypadku przepływów środków pieniężnych i zwrotu z inwestycji.
- (1031) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL argumentował, że nabycie przez grupę Vitruvan w listopadzie 2019 r. działalności w zakresie produkcji włókna szklanego (tj. produkcji materiałów z włókna szklanego) jednego z producentów unijnych objętych próbą – mianowicie przedsiębiorstwa Ahlstrom-Munksjö – wymagałoby ponownej oceny oświadczeń złożonych w trakcie dochodzenia przez tego producenta unijnego. Rząd ChRL twierdził, że wyraźnym zamiarem nowego właściciela było wykorzystanie produkcji materiałów z włókna szklanego wyłącznie na wewnętrzne potrzeby, w związku z czym produkty te nie będą już stanowić konkurencji dla produkcji pozostałych producentów unijnych na rynku unijnym. Rząd ChRL twierdził również, że nowy właściciel zgłosił nabycie jako mające w znaczący sposób przyczynić się do rozwoju jego grupy, co byłoby sprzeczne z ustaleniami Komisji dotyczącymi poniesienia przez przemysł Unii istotnej szkody.
- (1032) Przejęcie działalności w zakresie produkcji materiałów z włókna szklanego przez jednego z producentów unijnych objętych próbą nastąpiło po okresie objętym dochodzeniem, a zatem nie miało ono wpływu na dostarczone przez tego producenta unijnego (i zweryfikowane przez Komisję) dane, które odnosiły się do okresu objętego dochodzeniem i okresu badanego. Z uwagi na fakt, że zakres dochodzenia ogranicza się do analizy rozwoju sytuacji przemysłu Unii w okresie badanym, nie można uwzględnić żadnych zmian zachodzących po okresie objętym dochodzeniem, w związku z czym argument ten został odrzucony.
- (1033) Publiczne oświadczenie nabywcy, że nabycie ma w znaczący sposób przyczynić się do rozwoju jego przedsiębiorstwa, którego nie poparto żadnymi dowodami, nie może podważyć szczegółowej analizy Komisji dotyczącej wszystkich wskaźników szkody dla całego przemysłu Unii w okresie badanym. Z analizy tej jasno wynika, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę i nie można podważyć tego wniosku za pomocą tak nieuzasadnionych uwag. Argument ten został zatem odrzucony.
- (1034) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd ChRL twierdził, że ustalenia Komisji opierają się głównie na szkodzi powstałej w ostatnim roku okresu badanego (tj. tendencje w okresie od 2018 r. do okresu objętego dochodzeniem), ignorując poprzednie lata okresu badanego, w których obserwowano tendencje pozytywne albo stabilne, a w niektórych przypadkach mniej wyraźne tendencje negatywne. Rząd ChRL twierdził, że na tej podstawie Komisja popełniła błąd, uznając, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę.

- (1035) Do tych uwag odniesiono się w motywach 991, 996 i 1023–1028. Jak wskazano w wymienionych motywach, twierdzenie to było nieuzasadnione, w związku z czym zostało odrzucone.
- (1036) Ostatecznie w swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd ChRL stwierdził, że poniesienie przez przemysł Unii istotnej szkody w przyszłości jest mało prawdopodobne.
- (1037) Tendencje w zakresie wskaźników szkody, o których mowa w art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, zostały ustalone w okresie badanym w ramach prowadzonego dochodzenia. Zebrano i zweryfikowano dane dotyczące przemysłu Unii dla tego okresu i na tej podstawie ustalono wyraźne tendencje spadkowe świadczące o istotnej szkodzie. Nie ma wymogu przedłużenia dochodzenia poza jego wyznaczony okres. W rzeczywistości art. 11 ust. 1 rozporządzenia podstawowego (ostatni akapit) stanowi, że zasadniczo informacje dotyczące okresu następującego po terminie dochodzenia nie powinny być brane pod uwagę. Rząd ChRL nie przedstawił żadnych informacji ani innych dowodów, które mogłyby podważyć ustalenia Komisji lub uzasadnić odstępianie od ogólnej zasady określonej w art. 11 ust. 1. Z tego względu twierdzenie to uznano za oparte na spekulacjach i na tej podstawie zostało ono odrzucone.
- (1038) Na tej podstawie Komisja uznała, że przemysłowi Unii w oczywisty sposób została wyrządzona istotna szkoda.

6. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (1039) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach subsydiowanych z ChRL i Egiptu spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez czynniki inne niż przywóz subsydiowany z ChRL i Egiptu nie były łączone z tym przywozem towarów po cenach subsydiowanych. Czynniki te to: przywóz z innych państw trzecich, spadek popytu na materiały z włókna szklanego w latach 2017–2018, zmiana kosztów surowców, szkoda powstała z winy własnej z uwagi na brak elastyczności podaży oraz spadek liczby instalacji turbin wiatrowych w latach 2017–2018.

6.1. Wpływ przywozu towarów po cenach subsydiowanych

- (1040) W okresie badanym wielkość przywozu z ChRL i Egiptu oraz ich skumulowany udział w rynku wzrosły odpowiednio o 53 % i 39 %. Wzrost ten znacznie przekracza wzrost konsumpcji, który w tym samym okresie wyniósł niemal 9 %. Jednocześnie przemysł Unii stracił ponad 5 % wielkości sprzedaży i ponad 10 punktów procentowych udziału w rynku. Ponadto ceny przywozu towarów z ChRL i Egiptu spadły średnio o niemal 14 % w okresie badanym i podcięły ceny przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem o 15,4 % – 55,8 %, a średnio o 32,3 %. Te niskie ceny przywozu z ChRL i Egiptu wywarły również znaczną presję cenową w okresie objętym dochodzeniem, co uniemożliwiło przemysłowi Unii podwyższenie cen powyżej średnich kosztów produkcji. Przeciwnie, w okresie badanym ceny przemysłu Unii spadły o blisko 7 %. W związku z tym rentowność przemysłu Unii stale spadała i w okresie objętym dochodzeniem odnotowała straty na poziomie -3,4 %.
- (1041) Z analizy wskaźników szkody w motywach 935–1038 wynika, że sytuacja gospodarcza przemysłu Unii pogorszyła się w okresie badanym, co zbiegło się ze wzrostem przywozu towarów po cenach subsydiowanych z ChRL i Egiptu, który uznano za podcinający ceny przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (1042) Jeden z użytkowników twierdził, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł Unii nie zbiegła się w czasie ze wzrostem przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Użytkownik ten stwierdził, że w rzeczywistości, gdy sytuacja przemysłu Unii uległa pogorszeniu między 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem, wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, i ich udział w rynku zmalały.
- (1043) Jak pokazano w tabeli 3 w motywie 960, przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł jednak z 50 370 ton do 52 892 ton, a ich udział w rynku z 27,8 % do 31,4 % w czasie od 2017 r. do okresu objętego dochodzeniem. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

6.2. Wpływ pozostałych czynników

6.2.1. Przywóz z innych państw trzecich

(1044) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich w okresie badanym kształtowała się następująco:

Tabela 12

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Indie	Wielkość przywozu (w tonach)	1 057	2 495	3 290	3 095
	<i>Indeks</i>	100	236	311	293
	Udział w rynku	0,7 %	1,4 %	1,8 %	1,8 %
	<i>Indeks</i>	100	206	263	267
	Cena importowa (EUR/kg)	1,45	1,46	1,42	1,34
	<i>Indeks</i>	100	101	98	93
Rosja	Wielkość przywozu (w tonach)	2 071	2 013	2 047	2 352
	<i>Indeks</i>	100	97	99	114
	Udział w rynku	1,4 %	1,1 %	1,1 %	1,4 %
	<i>Indeks</i>	100	85	84	103
	Cena importowa (EUR/kg)	1,47	1,41	1,39	1,31
	<i>Indeks</i>	100	96	94	89
Pozostałe państwa trzecie (z wyjątkiem Indii i Rosji)	Wielkość przywozu (w tonach)	2 657	3 339	2 649	3 208
	<i>Indeks</i>	100	126	100	121
	Udział w rynku	1,7 %	1,9 %	1,5 %	1,9 %
	<i>Indeks</i>	100	110	84	110
	Cena importowa (EUR/kg)	2,39	2,20	2,16	2,12
	<i>Indeks</i>	100	92	90	89

Źródło: Comext, odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu, badania rynkowe przekazane przez skarżącego.

(1045) Przywóz z innych państw trzecich pochodził głównie z dwóch państw, mianowicie Indii i Rosji. Osobny udział tych dwóch państw w rynku wynosił powyżej 1 % w okresie objętym dochodzeniem, natomiast przywóz z każdego z pozostałych państw trzecich stanowił poniżej 1 % udziału w rynku i łącznie stanowił 1,9 %.

- (1046) Indyjscy eksporterzy są powiązani z przemysłem Unii. Udział przywozu z Indii w rynku stopniowo wzrastał w całym okresie badanym z 0,7 % do 1,8 %; ta sprzedaż wewnątrz przedsiębiorstwa nie wywiera jednak presji na ceny w Unii, ponieważ dokonywano jej po cenach transferowych. Przedmiotowy przywóz obejmuje półprodukty wykorzystywane w produkcji produktu końcowego w oparciu o technologię konkretnego producenta europejskiego i nie są sprzedawane na otwartym rynku. W związku z tym Komisja stwierdziła, że przywóz ten nie przyczynił się do wystąpienia szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (1047) Udział przywozu z Rosji w rynku utrzymywał się na stałym poziomie w okresie badanym, a nawet spadł w latach 2015–2017, zanim w okresie objętym dochodzeniem osiągnął poziom podobny do tych z 2015 r. Choć ceny przywozu z Rosji podcinały średnio ceny producentów unijnych, biorąc pod uwagę całkowity udział w rynku i tendencję, mało jest prawdopodobne, aby miał on wpływ na poniesioną szkodę. Ceny były raczej reakcją na presję cenową ze strony ChRL i Egiptu. W związku z tym przywóz z Rosji nie przyczynił się do utraty udziału w rynku przez przemysł Unii w całym okresie badanym. Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że eksporterzy rosyjscy są przedsiębiorstwami powiązanymi z przemysłem Unii, a zatem przywóz ten nie wywierał presji na ceny w Unii, ponieważ stanowił on sprzedaż wewnątrz przedsiębiorstwa dokonywaną po cenach transferowych.
- (1048) W związku z tym Komisja stwierdziła, że przywóz z innych państw trzecich nie był źródłem szkody opisanej w motywach 984–1038 powyżej.
- (1049) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd ChRL twierdził, że zlecenie produkcji na zewnątrz do Rosji i Indii skutkowałoby dla przemysłu Unii szkodą powstałą z winy własnej. Rząd ChRL nie odniósł się jednak do analizy Komisji przedstawionej w motywach 1046 i 1047 niniejszego rozporządzenia, w wyniku której wyraźnie stwierdzono, że przywóz z Indii i Rosji nie był przyczyną szkody dla przemysłu Unii.
- (1050) Komisja stwierdziła, że z Indii w rzeczywistości przywożono półprodukty, które producent unijny wykorzystywał do produkcji produktu podobnego. Podobnie przywóz z Rosji – chociaż średnio tańszy niż produkt przemysłu Unii – był stabilny w okresie badanym i nie został uznany za przyczynę szkody dla przemysłu Unii. W związku z tym przywozu z tych dwóch państw nie można uznać za szkodę powstałą z winy własnej. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

6.2.2. Spadek popytu na materiały z włókna szklanego w Unii między 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem

- (1051) Jeden z użytkowników twierdził, że szkoda przemysłu Unii spowodowana była spadkiem konsumpcji między 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem, a inny – że spadkiem liczby instalacji turbin wiatrowych w tym samym okresie. Spadek konsumpcji w latach 2017–2018 na poziomie -7,3 % nie wyjaśnia utraty wielkości sprzedaży przez producentów unijnych wynoszącej -13,3 % w tym samym okresie, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o 5 % z 50 370 ton do 52 892 ton, a ich udział w rynku z 27,8 % do 31,4 % w tym samym okresie od 2017 r. do okresu objętego dochodzeniem.
- (1052) W świetle analizy całego okresu badanego, a nie tylko porównania ostatnich dwóch lat, fakt, że szkoda nie została spowodowana spadkiem konsumpcji w 2018 r., staje się jeszcze bardziej oczywisty. Konsumpcja w Unii wzrosła w okresie badanym, natomiast udział przemysłu Unii w rynku stale zmniejszał się w tym samym okresie, a udziały w rynku państw, których dotyczy postępowanie, stale wzrastały. Przemysł Unii nie mógł skorzystać na ogólnym wzroście konsumpcji ze względu na przywóz towarów po cenach subsydiowanych z państw, których dotyczy postępowanie, który stale i znacznie podcinał ceny sprzedaży przemysłu Unii. Przemysł Unii zaczął generować straty wyłącznie w okresie objętym dochodzeniem, natomiast pozostałe lata wykazały już stały spadek zysków w latach 2015–2017, co pokazano w motywie 1016.
- (1053) W związku z powyższymi argumentami te odrzucono.
- (1054) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd ChRL twierdził, że sytuacja przemysłu Unii zależała od rozwoju sytuacji w zakresie konsumpcji w Unii, a nie od przywozu z państw trzecich. Rząd ChRL utrzymywał, że wskazuje na to fakt, iż podczas wzrostu konsumpcji w latach 2015–2016 przemysł Unii odniósł największe korzyści, zwiększając wielkość sprzedaży o około 12 000 ton metrycznych. Ponadto rząd ChRL przekonywał, że Komisja nie uwzględniła korelacji pomiędzy spadkiem wielkości sprzedaży przemysłu Unii a spadkiem popytu w Unii, stwierdzając, że spadek wielkości sprzedaży przemysłu Unii przewyższył spadek konsumpcji w Unii w latach 2017–2018.

- (1055) Chociaż spadek konsumpcji powinien mieć taki sam wpływ na przemysł Unii i przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, dochodzenie wykazało, że pomimo spadku konsumpcji w okresie między 2018 r. a okresem objętym dochodzeniem przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, zdołał zwiększyć wielkość przywozu tych państw o 8 % oraz ich udział w rynku o 3,6 punktu procentowego, z 27,8 % do 31,4 %, podczas gdy przemysł Unii odnotował spadek wielkości sprzedaży i udziału w rynku. Należy przypomnieć, że w toku dochodzenia ustalono, iż przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, był subsydiowany i wprowadzany na rynek Unii po cenach, które stanowiły znaczne podcięcie cenowe sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym. Podobnie w latach 2015–2016, kiedy konsumpcja wzrosła, przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o 24 %, a udział tych państw w rynku – o 1,8 punktu procentowego, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu Unii wzrosła jedynie o 11 %, a jego udział w rynku wręcz spadł o 2,6 punktu procentowego. Twierdzenie, że przemysł Unii w największym stopniu skorzystał z tego wzrostu konsumpcji, jest zatem błędne.
- (1056) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd ChRL argumentował również, że w 2019 r. odnotowano znaczny wzrost liczby instalacji turbin wiatrowych, przy czym oczekuje się, że wzrost ten będzie postępował w przyszłości. Ponieważ sektor energii wiatrowej jest główną siłą napędową konsumpcji materiałów z włókna szklanego, miałyby to pozytywny wpływ na przemysł Unii. Na poparcie swojego twierdzenia rząd ChRL odniósł się do publikacji na portalu Wind Europe, w której przedstawiono dane statystyczne dotyczące rozwoju instalacji turbin wiatrowych do 2019 r. i w której zamieszczono pewne prognozy dotyczące przyszłego rozwoju instalacji turbin wiatrowych.
- (1057) Jak wspomniano powyżej, pozytywny rozwój konsumpcji materiałów z włókna szklanego w Unii niekoniecznie ma pozytywny wpływ na sytuację przemysłu Unii. Jak wskazano w motywie 1055, wzrost konsumpcji w latach 2015–2016 doprowadził do wzrostu wielkości przywozu i udziału w rynku państw, których dotyczy postępowanie, podczas gdy przemysł Unii nie mógł w pełni wykorzystać tego wzrostu, a nawet stracił w tym okresie część udziału w rynku. Chociaż dane statystyczne podane na portalu Wind Europe rzeczywiście wykazały tendencję wzrostową w zakresie instalacji turbin wiatrowych w 2019 r., to jednocześnie ujawniły, że liczba tych instalacji w 2019 r. nadal była niższa niż w 2017 r. W 2017 r. konsumpcja wykazywała już tendencję spadkową, a sytuacja przemysłu Unii uległa pogorszeniu. Podsumowując, sam fakt, że liczba instalacji turbin wiatrowych wzrosła w 2019 r., nie pozwala na wyciągnięcie żadnych wniosków co do zmian wielkości przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz sytuacji przemysłu Unii w omawianym roku.
- (1058) Dlatego wszystkie powyższe argumenty musiały zostać odrzucone.

6.2.3. Wzrost kosztu surowców

- (1059) Obaj współpracujący użytkownicy twierdzili, że przyczyną szkody był wzrost kosztów głównych surowców (niedoprzędów z włókien szklanych) przywożonych z ChRL, spowodowany nałożeniem ostatecznych ceł wyrównawczych na te produkty, jak również wzrostem kosztów energii. Średnie jednostkowe koszty przemysłu Unii wzrosły jedynie nieznacznie o 3 % w okresie badanym, natomiast ceny importowe przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, spadły o niemal 14 % i podcięły ceny w Unii o 32,3 %. Poniesionej szkody nie można zatem przypisać wzrostowi kosztów, ale presji wywieranej przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych, który z uwagi na wyższe koszty uniemożliwił przemysłowi Unii podwyższenie cen.
- (1060) W związku z powyższymi argumentami te odrzucono.

6.2.4. Brak elastyczności przemysłu Unii

- (1061) Użytkownicy twierdzili, że przemysłowi Unii brakuje elastyczności i że dostarczałby jedynie duże ilości w ramach długoterminowych zobowiązań, co wiąże się jednak ze znacznym ryzykiem finansowym dla użytkowników (sektora energii wiatrowej), którzy wybrali w związku z tym innych dostawców. W toku dochodzenia ustalono jednak, że sektor energii wiatrowej prowadzi politykę dywersyfikacji swoich dostaw i zawsze włącza unijnych producentów materiałów z włókna szklanego do swojego łańcucha dostaw. Dochodzenie wykazało również, że możliwe jest, aby producent energii wiatrowej realizował strategię wielostronnego zaopatrzenia wyłącznie z unijnymi producentami materiałów z włókna szklanego. Pokazuje to, że istnieją unijni producenci materiałów z włókna szklanego, którzy zapewniają sektorowi energii wiatrowej jakość produktu na warunkach wymaganych przez ten przemysł, co dokładnie omówiono w motywie 1081.
- (1062) W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.
- (1063) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd ChRL argumentował, że chińscy producenci mają uzasadnioną przewagę konkurencyjną wynikającą ze świadczenia zintegrowanych usług w zakresie tworzenia zestawów, podczas gdy przemysł Unii nie zdołał odpowiednio zmienić swojej strategii biznesowej, aby zaspokoić ten popyt.

- (1064) Jak wykazano w motywie 1107, przemysł Unii posiada wyspecjalizowane przedsiębiorstwa zajmujące się tworzeniem zestawów, które spełniają tę funkcję. Tym samym użytkownicy mogą uzyskać te same zestawy ze źródeł unijnych lub od chińskich producentów. Chociaż chińscy producenci mogą mieć przewagę logistyczną wynikającą z jednego etapu między produkcją a stworzeniem zestawu materiałów z włókna szklanego mniej, rząd ChRL nie wykazał, w jaki sposób mogłoby to mieć istotny wpływ na rynek, który napędzają konkurencja cenowa i jakość produktu.
- (1065) W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (1066) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd ChRL argumentował, że przemysł Unii nie zdołał odpowiednio dostosować swojej strategii biznesowej do zmniejszonej sprzedaży przez obniżenie poziomu zatrudnienia, a nawet zwiększył inwestycje.
- (1067) Komisja zauważyła, że zwolnienie pracowników mogło krótkoterminowo spowodować wyższe koszty, przy czym przemysł Unii musiałby skoncentrować się na mniejszych zamówieniach, które są bardziej pracochłonne ze względu na częstszą regulację maszyn. W odniesieniu do inwestycji, jak wspomniano w motywie 1019, weryfikacje wykazały, że były one związane głównie z niezbędną konserwacją i wymianą, a nie ze zwiększeniem zdolności produkcyjnych.
- (1068) W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

6.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (1069) Komisja stwierdziła, że znaczny wzrost przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, wyraźnie zbiegł się w czasie z pogorszeniem sytuacji przemysłu Unii.
- (1070) Komisja zbadała również inne czynniki szkody i nie wykryła na tym etapie postępowania żadnych innych czynników, które przyczyniły się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii. W istocie żaden z pozostałych czynników, pojedynczo ani łącznie, nie wywołał wątpliwości co do rzeczywistego i znacznego związku między przywozem towarów po cenach subsydiowanych z ChRL i Egiptu a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (1071) W swoich uwagach do ostatecznego ujawnienia rząd ChRL utrzymywał, że Komisja nie uwzględniła innych czynników, takich jak spadek konsumpcji, które przyczyniły się do powstania istotnej szkody. W tym kontekście rząd ChRL odwołał się do orzeczenia Organu Apelacyjnego WTO w sprawie US – Hot-Rolled Steel [Stany Zjednoczone – Środki antydumpingowe dotyczące niektórych wyrobów ze stali walcowanej na gorąco], twierdząc, że Komisja powinna była oddzielić i odróżnić szkodliwy wpływ innych czynników od szkodliwego wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych. Jak określono w motywach 1044–1068, a także w świetle wniosków sformułowanych w motywie 1070, zgodnie z którymi stwierdzono, że żaden z pozostałych czynników nie przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł Unii, twierdzenie to zostało odrzucone.

7. INTERES UNII

- (1072) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jednoznacznie stwierdzić, że wprowadzenie środków wyrównawczych odpowiadających łącznej kwocie subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych w tym przypadku nie leży w interesie Unii, mimo stwierdzenia istnienia szkodliwych subsydiów. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnych interesów, których sprawa dotyczy, w tym interesów przemysłu Unii, importerów, użytkowników, dostawców oraz przemysłu pomocniczego, mianowicie podmiotów wycinających/tworzących zestawy.

7.1. Interes przemysłu Unii

- (1073) Dochodzenie wykazało, że przemysł Unii ponosi istotną szkodę z powodu skutków przywozu towarów po cenach subsydiowanych, który to przywóz podciął jego ceny i wywarł presję cenową, powodując znaczną utratę udziału w rynku oraz doprowadzając do strat w okresie objętym dochodzeniem, jak opisano w motywach 984–1069 powyżej.
- (1074) Przemysł Unii odniesie korzyść ze środków, które prawdopodobnie zapobiegą dalszemu wzrostowi przywozu z ChRL i Egiptu po bardzo niskich cenach. W przypadku niewprowadzenia środków chińscy i egipski producenci będą nadal dokonywać wywozu materiałów z włókna szklanego na rynek unijny po cenach subsydiowanych i wywierać dalszą presję cenową, powstrzymując przemysł Unii od sprzedaży materiałów z włókna szklanego z odpowiednim zyskiem i tym samym powodując dalszą istotną szkodę dla przemysłu Unii.

7.2. Interes użytkowników

- (1075) Producenci turbin wiatrowych są najliczniejszymi użytkownikami materiałów z włókna szklanego, odpowiadającymi za około 60 % – 70 % popytu na materiały z włókna szklanego w Unii. Pozostali użytkownicy to producenci łodzi (około 11 %), samochodów ciężarowych (około 8 %) i sprzętu sportowego (około 2 %), jak również podmioty zajmujące się systemami renowacji rurociągów (około 8 %).
- (1076) Po wszczęciu dochodzenia skontaktowano się z 25 znanymi użytkownikami w Unii i zaproszono ich do współpracy. Zgłosiło się dwóch producentów turbin wiatrowych, którzy sprzeciwiali się ewentualnemu nałożeniu środków na materiały z włókna szklanego. Zgłosiło się trzech producentów turbin wiatrowych, którzy nie wyrazili jednak swoich poglądów, mimo że w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia oraz w kwestionariuszach użytkowników, na które udzielili odpowiedzi, zwrócono się do nich, by to zrobili. Stowarzyszenie reprezentujące europejski sektor energii wiatrowej poparło dwóch producentów turbin wiatrowych, którzy sprzeciwiali się nałożeniu środków. Jeden z jego członków, francuskie stowarzyszenie energii wiatrowej, wyraźnie wyraziło jednak wolę zachowania neutralności w sprawie ewentualnych ceł. Pięciu producentów turbin wiatrowych, w tym Vestas i SGRE, udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Jeden producent turbin wiatrowych zadeklarował, że będzie pozyskiwał materiały z włókna szklanego wyłącznie od różnych producentów unijnych. Różni producenci sprzętu narciarskiego i różne przedsiębiorstwa zajmujące się tworzeniem zestawów wyraziły poparcie dla ewentualnego nałożenia środków.

7.2.1. Producenci turbin wiatrowych

- (1077) Dwa główne rodzaje turbin wiatrowych to (i) morskie turbiny wiatrowe, które są zwykle większe i przeznaczone do eksploatacji na wodach przybrzeżnych oraz (ii) lądowe turbiny wiatrowe przeznaczone do eksploatacji na lądzie.
- (1078) Projekty dotyczące farm wiatrowych w Unii są zazwyczaj realizowane przez podmioty, którymi są albo przedsiębiorstwa energetyczne, albo inwestorzy, a nie przez samych producentów turbin wiatrowych. Chociaż początkowo państwa członkowskie zapewniły, że cena za energię wytwarzaną przez farmy wiatrowe będzie gwarantowana, od 2014 r. wsparcie przeniesiono na projekty przydzielane w drodze przetargów, w których konkurują różne podmioty realizujące projekty, ostatnio na zasadzie neutralności pod względem rodzaju energii (mianowicie podmioty realizujące projekty w dziedzinie energii wiatrowej mogą konkurować z podmiotami realizującymi projekty w dziedzinie energii słonecznej).
- (1079) Przedsiębiorstwa Vestas i SGRE są jednymi spośród największych producentów turbin wiatrowych w Unii, mającymi wspólnie ponad 20 % udziału w całym unijnym popycie na materiały z włókna szklanego. Razem dokonują przywozu ponad 30 % całości towarów przywożonych z państw, których dotyczy postępowanie. Oba przedsiębiorstwa wysuwają kilka argumentów, mianowicie (i) utratę stabilności dostaw; (ii) utratę konkurencyjności przez sektor energii wiatrowej; (iii) ryzyko przeniesienia części swojej produkcji oraz (iv) zgodność z unijnymi celami w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych w przypadku nałożenia środków.
- (i) Stabilność dostaw
- (1080) Przedsiębiorstwa Vestas i SGRE twierdziły, że materiały z włókna szklanego wykorzystywane w łopatkach wirnika turbiny są poddawane zaawansowanemu procesowi certyfikacji obejmującemu fazy intensywne i długotrwałe badania. Twierdziły one ponadto, że jedynie chińscy producenci materiałów z włókna szklanego mogą w krótkim czasie dostarczyć duże ilości produktu jednolitej jakości ze względu na ich integrację pionową. Stwierdzili również, że wielkość produkcji producentów unijnych jest niewystarczająca, ponieważ jest niższa niż całkowita konsumpcja w Unii. Według użytkowników, z tych powodów sektor turbin wiatrowych nie może szybko zmienić dostawców, a nawet gdyby mógł, w Unii nie produkuje się wystarczającej ilości materiałów z włókna szklanego.
- (1081) Chociaż większość producentów unijnych nie jest zintegrowana pionowo, dochodzenie wykazało, że aby zapobiec trudnościom z dostawą, producenci turbin wiatrowych zazwyczaj realizują strategię wielostronnego zaopatrzenia, regularnie nabywając ten sam rodzaj materiałów z włókna szklanego od producenta unijnego i od producenta chińskiego lub egipskiego. Komisja otrzymała jednak dane od trzeciego producenta turbin wiatrowych, który zapewnia sobie zaopatrzenie wielostronne wyłącznie przez producentów unijnych. Fakt, że wielostronne zaopatrzenie w konkretne materiały z włókna szklanego regularnie zapewniają producenci unijni, zarówno zintegrowani, jak i niezintegrowani pionowo, wskazuje, że producenci niezintegrowani mogą tak samo dostarczać wymagane ilości materiałów z włókna szklanego do produkcji turbin wiatrowych.
- (1082) Jeżeli chodzi o moce produkcyjne w Unii przedstawione w tabeli 5, chociaż obecnie produkcja unijna jest niższa niż konsumpcja przedstawiona w tabeli 2, całkowite unijne moce produkcyjne ją przekraczają. Dochodzenie wykazało, że obecnie dostępne są znaczne wolne moce produkcyjne wynoszące ponad 40 %, co wynika ze wzrostu przywozu towarów z ChRL i Egiptu po cenach subsydiowanych oraz po niskich cenach, który przejął udział w rynku od przemysłu Unii. Wolne moce produkcyjne rozkładają się między 16 producentów unijnych, co sprawia, że Unia stanowi konkurencyjny rynek o różnorodnych wewnętrznych źródłach dostawy. Ponadto dodatkowe moce można łatwo zbudować, ponieważ wymagałoby to jedynie niewielkich inwestycji. Przemysł Unii zaopatruje już sektor turbin wiatrowych, a zatem jest już certyfikowanym dostawcą, w związku z czym może łatwo zwiększyć dostawy na uczciwych warunkach rynkowych.

- (1083) Co więcej, w perspektywie średnio- i długoterminowej producenci turbin wiatrowych mogliby udzielić certyfikacji dodatkowym producentom materiałów z włókna szklanego z Unii albo z innych źródeł prowadzących sprzedaż po cenach niesubsydiowanych. Jak wspomniano w motywie 1076, jeden z producentów turbin wiatrowych opracował strategię wielostronnego zaopatrzenia, której podstawą są producenci unijni. Ponadto Unia posiada wystarczające wolne moce produkcyjne, aby zrealizować taką strategię w skali wymaganej przez dużych producentów turbin wiatrowych.
- (1084) W związku z powyższymi argumentami te odrzucono.
- (ii) Konkurencyjność sektora energii wiatrowej
- (1085) Współpracujący producenci turbin wiatrowych twierdzili, że każdy wzrost ceny materiałów z włókna szklanego miałby poważny wpływ na ich konkurencyjność. Stwierdzili, że udział kosztów materiałów z włókna szklanego należy szacować na etapie produkcji łopatek, a nie całej farmy wiatrowej. Ponadto twierdzili, że przeniesienie wzrostu kosztów wynikającego z ewentualnych ceł na podmioty realizujące farmy wiatrowe byłoby niemożliwe ze względu na długi czas, który upływa między złożeniem oferty na projekt dotyczący farmy wiatrowej a jego faktyczną realizacją. Według producentów turbin wiatrowych wzrost kosztów wynikający z ceł będzie miał wpływ na długoterminowe technologiczne przetrwanie całego sektora energii wiatrowej w Unii, ponieważ duże inwestycje w badania i rozwój są niezbędne, aby odgrywać wiodącą rolę pod względem najbardziej wydajnej technologii.
- (1086) Dochodzenie wykazało, że łopatki wirnika turbiny nie są sprzedawane osobno, ale jako część turbiny wiatrowej. Oprócz tego podmioty realizujące projekty farm wiatrowych regularnie dokonują zakupu dodatkowej infrastruktury farm wiatrowych od producentów turbin wiatrowych. W związku z tym, jeżeli chodzi o konkurencyjność producentów turbin wiatrowych, koszt materiałów z włókna szklanego należy ustalić w odniesieniu do całej turbiny wiatrowej albo pełnej technologii farmy wiatrowej sprzedawanej przez producentów turbin wiatrowych, a nie – jak stwierdzono – jedynie w odniesieniu do produkcji łopatek, ponieważ nie odzwierciedlałoby to rzeczywistości rynkowej.
- (1087) Materiały z włókna szklanego oraz żywica epoksydowa to dwa główne komponenty stosowane w produkcji łopatek do turbin wiatrowych. Materiały z włókna szklanego stanowią zatem [10 % – 35 %] kosztów surowców łopatki zależnie od odsetka materiałów z włókna szklanego z jednej strony oraz innych wykorzystanych materiałów z drugiej strony. Dochodzenie wykazało również jednak, że produkcja łopatek jest pracochłonna i w związku z tym odsetek materiałów z włókna szklanego w całkowitych kosztach produkcji łopatki jest znacznie niższy i stanowi jedynie [4 % – 14 %]. Odsetek ten dodatkowo zmniejsza się do [0,1 % – 2 %] całkowitych kosztów turbiny wiatrowej oraz całkowitych kosztów budowy farmy wiatrowej.
- (1088) Biorąc pod uwagę, że materiały z włókna szklanego stanowią jedynie niewielką część kosztów farmy wiatrowej [0,1 % – 2 %], wpływ ostatecznych ceł antydumpingowych na udział materiałów z włókna szklanego w całkowitych kosztach farmy wiatrowej uznaje się za nieznaczny, w szczególności ze względu na fakt, że duża część materiałów z włókna szklanego jest pozyskiwana w Unii. Dochodzenie wykazało, że unijni producenci turbin wiatrowych posiadają również znaczną siłę przetargową, aby przenieść dodatkowe koszty na podmioty realizujące farmy wiatrowe, ponieważ są zbiorowo głównymi dostawcami turbin wiatrowych na rynku unijnym. Biorąc pod uwagę fakt, że materiały z włókna szklanego stanowią niewielką część kosztów farmy wiatrowej, rentowność powinna pozostać na poziomie umożliwiającym utrzymanie poziomu inwestycji w badania i rozwój niezbędnych, aby odgrywać wiodącą rolę pod względem najbardziej wydajnej technologii.
- (1089) Chociaż nie można wykluczyć, że konkurencyjny charakter pośredniego uczestnictwa w procedurze przetargowej może sprawić, że takie przeniesienie będzie trudne, należy uwzględnić fakt, że w przeciwieństwie do producentów materiałów z włókna szklanego, sytuacja finansowa współpracujących producentów turbin wiatrowych jest stabilna pod względem marży zysku, która łatwo wchłonęłaby niewielki wpływ ceł. Ponadto obaj współpracujący producenci turbin wiatrowych nie sprzedają samych turbin wiatrowych, ale również powiązane powykonawcze usługi w zakresie naprawy i obsługi technicznej na rzecz podmiotów realizujących farmy wiatrowe. Zamówienia te są bardzo intratne. Atrakcyjność serwisowej części działalności odzwierciedla również niedawne przejście działu serwisowego niewypłacalnego konkurenta⁽²⁰⁷⁾ przez jednego ze współpracujących użytkowników.
- (1090) W związku z tym Komisja ustaliła, że wszelki wzrost kosztów w wyniku nałożenia ceł wyrównawczych, którego przeniesienie na deweloperów farm wiatrowych byłoby niemożliwe, mogłoby zostać z łatwością wchłonięty przez producentów turbin wiatrowych. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 1083, producenci turbin wiatrowych powinni być również w stanie zastąpić swoich dostawców źródłem materiałów z włókna szklanego, na które subsydiowanie nie ma wpływu, znajdującym się w Unii lub w innym miejscu.

⁽²⁰⁷⁾ Przejęcie wybranych aktywów Senvion przez Siemens Gamesa w październiku 2019 r.

(1091) Biorąc pod uwagę powyższe, wszystkie argumenty dotyczące konkurencyjności producentów turbin wiatrowych zostały odrzucone.

(iii) Przeniesienie produkcji łopatek

(1092) Współpracujący użytkownicy twierdzili ponadto, że wszelki wzrost kosztów produkcji łopatek doprowadzi do przeniesienia tego etapu produkcji poza Unię, co spowoduje zlikwidowanie tysięcy miejsc pracy w Unii.

(1093) Jeżeli chodzi o produkcję łopatek do turbin lądowych, dochodzenie wykazało, że przeniesienie tej produkcji już się odbywa bez stosowania środków wobec materiałów z włókna szklanego. Wynika to z rozwoju rynku projektów dotyczących farm wiatrowych poza Unię w połączeniu ze spadkiem liczby realizowanych nowych projektów dotyczących farm wiatrowych w Unii, która na przykład w Niemczech jest najniższa od 20 lat. Innym powodem są wysokie koszty pracy związane z produkcją łopatek. Dochodzenie wykazało, że produkcja łopatek jest pracochłonna i że koszty pracy przekraczają koszty materiałów z włókna szklanego o [300 % – 700 %]. Niższe koszty pracy w państwach trzecich są w związku z tym istotnym czynnikiem zachęcającym do przeniesienia produkcji łopatek. Nałożenie ceł na materiały z włókna szklanego odgrywałoby nieznaczną, o ile w ogóle jakąkolwiek rolę.

(1094) W toku dochodzenia ujawniono ponadto, że w przypadku łopatek do turbin morskich koszty transportu odgrywają istotniejszą rolę niż koszty surowców łopatek, w tym materiałów z włókna szklanego. Łopatki do turbin morskich są dłuższe i cięższe niż łopatki do turbin lądowych, co sprawia, że transport jest bardziej skomplikowany i kosztowny. W związku z tym mało prawdopodobne jest, aby przeniesienie produkcji łopatek do turbin morskich było spowodowane nałożeniem ceł wyrównawczych na produkt objęty postępowaniem.

(1095) Argumenty dotyczące przeniesienia produkcji łopatek do innych państw trzecich zostały zatem odrzucone.

(iv) Polityka w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych

(1096) Jeden z użytkowników twierdził, że nałożenie środków byłoby sprzeczne z celami wyznaczonymi przez Unię w ramach jej polityki w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych, ponieważ znacznie zwiększyłyby koszty produkcji turbin wiatrowych. Na poparcie swojego argumentu odniósł się do europejskiej inicjatywy przemysłowej Komisji dotyczącej energii wiatrowej, w której uwzględniono cel, jakim jest ograniczenie do 2020 r. kosztów produkcji turbin wiatrowych i ich komponentów o 20 %.

(1097) Jak pokazano w motywach 1085–1090, w toku dochodzenia nie potwierdzono tego argumentu, ponieważ ustalono, że wszelkie środki wyrównawcze miałyby jedynie nieznaczący wpływ na koszty ponoszone przez producentów turbin wiatrowych. Ponadto użytkownik ten nie wykazał, w jaki sposób nałożenie środków wyrównawczych na materiały z włókna szklanego, które stanowią jedynie ułamek kosztów technologii farm wiatrowych, ograniczyłoby stały wzrost udziału energii wiatrowej w Europie lub uniemożliwiłyby osiągnięcie celu na 2020 r. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

7.2.2. Producenci nart i inni użytkownicy

(1098) Kilku użytkowników z przemysłu narciarskiego twierdziło, że funkcjonowanie producentów materiałów z włókna szklanego w Unii ma istotne znaczenie dla stabilności ich dostaw, ponieważ potrzebują miejscowego partnera do ścisłej współpracy oraz mniejszych ilości dostosowanych materiałów z włókna szklanego, które obecnie nie są produkowane poza Unię. Ponadto podkreślili, że przemysł materiałów z włókna szklanego w Unii jest podstawowym partnerem w udoskonalaniu ich produktów oraz opracowywaniu nowych rozwiązań. Dzięki współpracy w zakresie badań i rozwoju z producentami materiałów z włókna szklanego w ostatnich latach miał miejsce kilkakrotny przyrost wydajności, udoskonalono właściwości użytkowe produktu i opracowano nowe i bardziej ekologiczne produkty. Użytkownicy ci twierdzili, że unijni producenci nart nie mogą nawiązać współpracy na tym samym poziomie z chińskimi lub egipskimi dostawcami materiałów z włókna szklanego, ponieważ tracą zdolność utrzymania wiodącej pozycji w obszarze (ekologicznych i zrównoważonych) innowacji i sami staną się bardziej narażeni na nieuczciwie konkurencyjny przywóz.

(1099) Komisja uznała przedstawione argumenty za przekonujące, zwłaszcza jeżeli chodzi o badania i rozwój w przemyśle, na który mają one znaczny wpływ. Producenci eksportujący nie przytoczyli kontrargumentów przeciwko poruszonym kwestiom. Komisja zauważyła również jednak, że producenci nart są użytkownikami mniejszych ilości materiałów z włókna szklanego niż producenci turbin wiatrowych.

(1100) Inni użytkownicy unijni nie wzięli udziału w dochodzeniu.

(1101) W związku z tym Komisja stwierdziła, że użytkownicy nie przedstawili przekonujących powodów, aby nie nakładać środków wyrównawczych, lecz przedstawione powody dotyczyły raczej tego, że przetrwanie unijnego przemysłu materiałów z włókna szklanego jest istotne dla kilku grup użytkowników.

7.3. Dostawcy

- (1102) Dwaj unijni producenci niedoprzedów z włókien szklanych, głównego materiału do produkcji materiałów z włókna szklanego, jak również stowarzyszenie reprezentujące unijnych producentów niedoprzedów z włókien szklanych zgłosiło się i opowiedziało za nałożeniem środków wyrównawczych. Twierdzili, że utrata głównych klientów będzie szkodliwa dla unijnych producentów niedoprzedów z włókien szklanych, ponieważ zagrazi to ich przetrwaniu w Unii.
- (1103) Komisja stwierdziła zatem, że nałożenie środków zdecydowanie leży w interesie unijnych producentów niedoprzedów z włókien szklanych jako dostawców dla producentów materiałów z włókna szklanego.

7.4. Importerzy

- (1104) Jak wspomniano w motywie 85, zgłosił się wyłącznie jeden niezależny importer, który jednak dokonywał przywozu jedynie nieznacznych ilości materiałów z włókna szklanego z ChRL – poniżej 25 ton. Ponieważ większość użytkowników dużych ilości potrzebuje konkretnych materiałów z włókna szklanego produkowanych na zamówienie, nie są one produktem regularnie przywożonym w dużych ilościach przez niezależne przedsiębiorstwa handlowe.
- (1105) W związku z tym Komisja stwierdziła, że importerzy niepowiązani nie przedstawili przekonujących powodów, które przemawiałyby przeciwko nałożeniu środków antydumpingowych, ponieważ dokonują oni przywozu jedynie nieznacznych ilości materiałów z włókna szklanego.

7.5. Usługodawcy świadczący usługi cięcia i tworzenia zestawów

- (1106) Użytkownicy, zwłaszcza przemysł turbin wiatrowych, w coraz większym stopniu domagają się materiałów z włókna szklanego w formie zestawów, które są przycięte do odpowiedniego kształtu i połączone poprzez zszycie kilku warstw materiałów z włókna szklanego, tym samym umożliwiając sektorowi przetwórczemu szybszą produkcję. W ostatnich kilku latach spowodowało to powstanie rynku dla usługodawców w Unii. Zgłosiło się jedno przedsiębiorstwo zajmujące się cięciem materiałów i opowiedziało za nałożeniem środków wyrównawczych. Ponieważ chińscy i egipscy producenci eksportujący w coraz większym stopniu integrują te dodatkowe usługi, w przeciwieństwie do przemysłu Unii, usługodawcy straciliby znaczną część swojej działalności, gdyby producenci unijni zniknęli z rynku. Według szacunków podmiotów wycinających w unijnym sektorze wycinania zatrudnionych jest ponad 2 000 osób.
- (1107) Komisja stwierdziła zatem, że nałożenie środków zdecydowanie leży w interesie unijnych usługodawców świadczących usługi tworzenia zestawów i wycinania na rzecz producentów materiałów z włókna szklanego.

7.6. Pozostałe wnioski

- (1108) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd Egiptu przypomniał, że Unia Europejska wspomaga Egipt w promowaniu rozwoju w ramach układu o stowarzyszeniu i europejskiej polityki sąsiedztwa oraz że środki te byłyby sprzeczne z tą polityką. Komisja zauważyła, że nie jest to kwestia, na którą można zwrócić uwagę w ramach analizy interesu Unii zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego. W każdym przypadku w toku dochodzenia nie zakwestionowano wysiłków Egiptu na rzecz rozwoju, modernizacji i wspierania wzrostu dochodów i poziomu zatrudnienia.

7.7. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (1109) Komisja ustaliła, że nałożenie środków zdecydowanie leży w interesie unijnego przemysłu materiałów z włókna szklanego, którego utrzymaniu się zagraża przywóz po cenach subsydiowanych produktów objętych postępowaniem. Przetrwanie unijnego przemysłu materiałów z włókna szklanego jest istotne dla stabilności dostaw ich klientów w Unii, zwłaszcza dla użytkowników, którzy są zależni od ścisłej miejscowej współpracy i potrzebują mniejszych ilości konkretnych materiałów z włókna szklanego, których nie można nabyć w ChRL ani Egipcie. Dla niektórych użytkowników niezbędne jest również dalsze opracowywanie nowych materiałów z włókna szklanego w Unii, tak aby sami nie znaleźli się w niekorzystnej sytuacji, konkurując z przywozem spoza Unii. Ponadto przetrwanie unijnego sektora materiałów z włókna szklanego jest również niezbędne do utrzymania się unijnych dostawców niedoprzedów z włókien szklanych oraz unijnych usługodawców świadczących usługi wycinania i tworzenia zestawów.
- (1110) Jak pokazano w motywach 1077–1097 powyżej, nałożenie środków nie miałyby jednak znaczącego niekorzystnego wpływu na producentów turbin wiatrowych.
- (1111) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że nałożenie środków wyrównawczych w odniesieniu do przywozu materiałów z włókna szklanego pochodzących z ChRL i Egiptu nie leży w interesie Unii.

8. OSTATECZNE ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

(1112) W świetle wniosków wyciągniętych w odniesieniu do subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło wyrównawcze.

8.1. Poziom ostatecznych środków wyrównawczych

(1113) Art. 15 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego stanowi, że kwota ostatecznego cła wyrównawczego nie przekracza ustalonej kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych.

(1114) Art. 15 ust. 1 akapit czwarty stanowi, że „[j]eżeli Komisja, na podstawie wszystkich dostarczonych informacji, może wyraźnie stwierdzić, że w interesie Unii nie leży, aby określać kwotę środków zgodnie z akapitem trzecim, kwota cła wyrównawczego jest niższa, jeżeli takie niższe cło byłoby odpowiednie do usunięcia szkody dla przemysłu Unii”.

(1115) Komisja nie otrzymała żadnych informacji tego rodzaju i w związku z tym poziom środków wyrównawczych zostanie określony w odniesieniu do art. 15 ust. 1 akapit trzeci.

(1116) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła wyrównawczego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo, którego dotyczy postępowanie	Przedsiębiorstwo	Stawka cła wyrównawczego
ChRL	Grupa CNBM	30,7 %
	Grupa Yuntianhua	17,0 %
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	24,8 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	30,7 %
Egipt	Grupa CNBM	10,9 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	10,9 %

(1117) Dochodzenie antysubsydjne przeprowadzono równolegle z oddzielnym dochodzeniem antydumpingowym w sprawie tego samego produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL i Egiptu, w wyniku którego Komisja nałożyła środki antydumpingowe ograniczone do poziomu usuwającego szkodę. Komisja dopilnowała, aby nałożenie skumulowanego cła odzwierciedlającego poziom subsydiowania i pełen poziom dumpingu nie spowodowało skompensowania skutków subsydiowania dwukrotnie („podwójne liczenie”), zgodnie z art. 24 ust. 1 i art. 15 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oraz odpowiednim mającym zastosowanie orzecznictwem.

(1118) W przypadku ChRL wartość normalną ustalono zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽²⁰⁸⁾ w odniesieniu do niezniekształconych kosztów i zysków w odpowiednim zewnętrznym reprezentatywnym kraju. W konsekwencji – zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oraz w celu uniknięcia podwójnego liczenia – Komisja najpierw nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na poziomie określonej ostatecznej kwoty subsydiowania, a następnie nałożyła pozostałe ostateczne cło antydumpingowe na poziomie odpowiedniego marginesu dumpingu pomniejszonego o kwotę cła wyrównawczego oraz w wysokości do odpowiedniego poziomu usuwającego szkodę, który ustalono w oddzielnym dochodzeniu antydumpingowym. Komisja obniżyła ustalony margines dumpingu o całą kwotę subsydiowania określoną dla ChRL, w związku z czym nie doszło do podwójnego liczenia w rozumieniu art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(1119) Jeżeli chodzi o Egipt, Komisja rozważała, czy niektóre z programów subsydiów mają charakter uwarunkowany wynikami wywozu, co ostatecznie obniża ceny eksportowe, tym samym odpowiednio zwiększając marginesy dumpingu, aby rozstrzygnąć, czy zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego należy obniżyć margines dumpingu o kwoty subsydiów ustalone w odniesieniu do subsydiów uwarunkowanych wynikami wywozu. Jako że Komisja nie nałożyła cła wyrównawczego na żadne programy subsydiów uwarunkowanych wynikami wywozu, w konsekwencji – obok cła antydumpingowego ustanowionego w rozporządzeniu (UE) 2020/492 – nałożyła ona ostateczne cło wyrównawcze na poziomie ustalonej ostatecznej kwoty subsydiowania.

⁽²⁰⁸⁾ Przedmiotową metodykę wprowadzono rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2321 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 338 z 19.12.2017, s. 1).

- (1120) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy chińskich i egipskich producentów eksportujących, Komisja uznała, że poziom najwyższego cła, jakie zostało nałożone na przedsiębiorstwa objęte próbą, będzie reprezentatywny dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Cło dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” zostanie zastosowane w odniesieniu do przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach przedmiotowego dochodzenia.
- (1121) Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego łączna kwota subsydiów dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących została wstępnie obliczona na podstawie łącznej średniej ważonej kwoty subsydiów wyrównawczych ustalonych dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, z wyłączeniem kwot nieistotnych oraz kwoty subsydiów ustalonej dla pozycji, które objęte są przepisami art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Ustalając te kwoty, Komisja nie pominęła jednak ustaleń poczynionych częściowo na podstawie dostępnych faktów. W istocie Komisja uznała, że fakty dostępne i wykorzystywane w tych przypadkach nie miały istotnego wpływu na informacje konieczne do sprawiedliwego ustalenia kwoty subsydiowania za pomocą kredytów preferencyjnych, tak więc eksporterzy, których nie zaproszono do współpracy w ramach dochodzenia, nie poniosą szkody w wyniku stosowania takiego podejścia.
- (1122) Na podstawie powyższego ustala się następujące stawki nakładanych ceł.

Państwo, którego dotyczy postępowanie	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (*)	Kwota subsydiowania	Poziom usuwający szkodę	Stawka cła wyrównawczego	Stawka cła antydumpingowego
ChRL	Grupa CNBM	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
	Grupa Yuntianhua	64,7 %	17,0 %	37,6 %	17,00 %	37,6 %
	Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antysubsydyjnym i antydumpingowym, wymienione w załączniku I	64,7 %	24,8 %	37,6 %	24,8 %	37,6 %
	Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym, wymienione w załączniku II	64,7 %	30,7 %	37,6 %	30,7 %	34,0 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
Egipt	Grupa CNBM	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %

(*) Ustalony w dochodzeniu antydumpingowym.

- (1123) Zgodnie z metodyką określoną powyżej w niniejszej sekcji w przypadku grupy CNBM i wszystkich innych przedsiębiorstw niewspółpracujących odpowiedni margines dumpingu pomniejszony o ostateczną kwotę subsydiowania był niższy niż poziom usuwający szkodę ustalony w toku dochodzenia antydumpingowego. Ostateczne cło wyrównawcze zostało zatem nałożone na poziomie ustalonej ostatecznej kwoty subsydiowania, zaś ostateczne cło antydumpingowe zostało nałożone na poziomie odpowiedniego marginesu dumpingu pomniejszonego o kwotę cła wyrównawczego. W przypadku grupy Yuntianhua ostateczne cło wyrównawcze zostało nałożone na poziomie ustalonej ostatecznej kwoty subsydiowania, zaś ostateczne cło antydumpingowe zostało nałożone na poziomie usuwającym szkodę ponieważ był on niższy niż odpowiedni margines dumpingu pomniejszony o kwotę cła wyrównawczego. W odniesieniu do Egiptu, jak wyjaśniono powyżej w motywie 1119, nie wystąpił potencjalny problem podwójnego liczenia.
- (1124) Stawkę cła wyrównawczego określoną w niniejszym rozporządzeniu ustalono dla poszczególnych przedsiębiorstw na podstawie ustaleń bieżącego dochodzenia. Odzwierciedla ona zatem ustaloną podczas dochodzenia sytuację dotyczącą przedsiębiorstwa objętego postępowaniem. Wspomniana stawka celna (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) ma wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z państwa, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez wymienione przedsiębiorstwo. Przywożone produkty wytwarzane przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo niewymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z konkretnie wymienionymi przedsiębiorstwami, nie mogą korzystać z tych stawek i stosowane są wobec nich stawki mające zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”.

- (1125) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła w przypadku zmiany nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na jego prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, zawiadomienie informujące o zmianie nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (1126) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący wyraził ogólne poparcie dla tych ustaleń. Jednocześnie zauważył on, że ujawnienie to nie uwzględniało kwestii wzajemnego oddziaływania celów wyrównawczych i celów antydumpingowych w równoległym postępowaniu. Skarżący zwrócił uwagę, że nie ma podstawy prawnej ani uzasadnienia biznesowego dla zwykłego ograniczenia ogólnego poziomu łącznych środków antydumpingowych i antysubsydyjnych oraz że jeżeli niestosowanie zasady niższego cła w postępowaniu antysubsydyjnym ma jakiegokolwiek znaczenie, należy nałożyć pełne cło wyrównawcze niezależnie od stosowania zasady niższego cła w postępowaniu antydumpingowym. W odniesieniu do chińskich producentów eksportujących skarżący zauważył, że cła antysubsydyjne i antydumpingowe można kumulować, nawet jeżeli – jak wyjaśniono w motywie 1118 – wartość normalna jest ustalana w reprezentatywnym kraju, z wyjątkiem przypadków subsydiów wywozowych. W tym względzie twierdził on, że niekoniecznie istnieje związek między stopniem dumpingu a kwotą wsparcia i subsydiów ze strony rządu, jeżeli taki istnieje w ogóle, oraz że subsydiowanie ma poważne skutki wykraczające poza wpływ na koszty produkcji. Obliczenie wartości normalnej w oparciu o reprezentatywny kraj nie może odnosić się do pełnego wpływu subsydiowania i zakłóceń w chińskiej gospodarce jako całości, a jedynie stawia chińskich producentów eksportujących na równi z pozostałymi państwami, w których nie stosuje się tej metodyki i dopuszcza się kumulację.
- (1127) Skarżący dodał, że nie ma podstawy prawnej, aby domniemywać, że wszystkie koszty i ceny w reprezentatywnym kraju nie korzystają z subsydiów dla poszczególnych przedsiębiorstw, w związku z czym w tych przypadkach nie ma sensu przeprowadzać dochodzeń antysubsydyjnych i antydumpingowych. W tym kontekście skarżący odwołał się do odpowiedniego orzecznictwa Światowej Organizacji Handlu („WTO”), a mianowicie do sporu WT/DS 379 Stany Zjednoczone – Ostateczne cła antydumpingowe i wyrównawcze dotyczące pewnych towarów pochodzących z Chin ⁽²⁰⁹⁾ („DS 379”), w którym Organ Apelacyjny WTO stwierdził, że dwukrotne skompensowanie tego samego subsydiowania przez równoczesne nałożenie celów antydumpingowych obliczonych na podstawie zewnętrznego reprezentatywnego kraju i celów wyrównawczych jest niezgodne z art. 19 ust. 3 porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Skarżący podkreślił, że Organ Apelacyjny WTO ustalił również, że podwójne liczenie „niekoniecznie musi nastąpić w każdym przypadku takiego równoczesnego stosowania cel”, ale zależy to raczej od ustalenia, czy subsydia krajowe obniżają cenę eksportową produktu w konkretnym przypadku i w jakim stopniu przyczyniają się do tej obniżki ⁽²¹⁰⁾.
- (1128) Ponadto skarżący odniósł się do sytuacji dotyczącej ChRL, w której obowiązujące cło antydumpingowe ustalono na podstawie marginesu szkody, ponieważ jest on niższy niż margines dumpingu – tak jest w przypadku grupy Yuntianhua. Oprócz wszystkich argumentów przedstawionych w poprzednich motywach skarżący utrzymywał, że w tym przypadku zwyczajnie nie ma możliwości podwójnego liczenia, ponieważ cło antydumpingowe oparte na marginesie szkody ustala się całkowicie bez odniesienia do wartości normalnej ustalonej na podstawie zewnętrznego reprezentatywnego kraju. W związku z tym nie pojawia się kwestia podwójnego liczenia, a orzecznictwo WTO w sprawie DS 379 również nie ma zastosowania. Skarżący stwierdził, że od czasu uchylecia zasady niższego cła w postępowaniach antysubsydyjnych łączne cła antydumpingowe i wyrównawcze nie mogą być dłużej ograniczane marginesem szkody.
- (1129) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń grupa Yuntianhua stwierdziła, że Komisja nie przeprowadziła analizy podwójnego liczenia mającej na celu ustalenie, czy te same subsydia miałyby być skompensowane dwukrotnie przez nałożenie środków antydumpingowych i celów wyrównawczych lub w jakim stopniu miałyby one być skompensowane. Brak analizy naruszałby prawo przedsiębiorstwa do obrony.
- (1130) W odniesieniu do możliwego podwójnego liczenia grupa Yuntianhua odniosła się również do postępowania WTO w sprawie DS 379, które było podobne do sprawy skarżącego. Skarżący podkreślił, że zgodnie ze wspomnianym orzeczeniem wśród czynników branych pod uwagę przy ustalaniu odpowiedniej kwoty cła antysubsydyjnego organ prowadzący dochodzenie musi wziąć pod uwagę dowody na to, czy te same subsydia są kompensowane dwukrotnie w przypadku nałożenia celów antydumpingowych i antysubsydyjnych oraz w jakim stopniu są one

⁽²⁰⁹⁾ WT/DS379/AB/R USA – Cła antydumpingowe i wyrównawcze dotyczące pewnych towarów pochodzących z Chin, sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 11 marca 2011 r.

⁽²¹⁰⁾ Zob. WT/DS379/AB/R, pkt 583 i 599.

kompensowane.

Strona ta odniosła się do uznania przez Komisję kwestii podwójnego liczenia w motywie 747 dokumentu zawierającego ogólne ustalenia, aby wywnioskować, że fakty przedstawione w sprawie DS 379 nie różnią się od tych przedstawionych w niniejszym postępowaniu. Na tej podstawie strona ta stwierdziła, że ciężar dowodu wykazującego brak podwójnego liczenia spoczywa na Komisji oraz że do tej pory Komisja nie udostępniła takiej analizy, co sprawiło, że ujawnione ustalenia są niedokładne i niepełne.

- (1131) Według grupy Yuntianhua zastosowanie zasady niższego cła w równoległym postępowaniu antydumpingowym nie wpływa na obowiązek przeprowadzenia analizy podwójnego liczenia w zakresie, w jakim margines dumpingu całkowicie pokrywa się z marginesem subsydiowania. Pod tym względem strona ta argumentowała, że dla obu postępowań istnieje tylko jeden poziom usuwający szkodę, co oznacza, że należy zastosować zwyczajowe podejście polegające na połączeniu cła wyrównawczego z cłem antydumpingowym pomniejszonym o margines szkody. W związku z tym, gdyby Komisja nałożyła cło wyrównawcze w całości i obniżyła cło antydumpingowe jedynie o margines poziomu usuwającego szkodę, byłoby to sprzeczne z podstawowym rozporządzeniem antydumpingowym oraz z ustaleniami Komisji w prowadzonym równoległym postępowaniu antydumpingowym, w ramach którego stwierdzono, że cło na poziomie poziomu usuwającego szkodę jest wystarczające do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (1132) Rząd ChRL przedstawił również uwagi dotyczące możliwego podwójnego liczenia celem zaprzeczenia uwagom przedstawionym przez skarżącego w motywach 1126–1128 powyżej. Rząd ChRL opierał się również na orzeczeniu WTO w sprawie DS 379 ⁽²¹¹⁾, stwierdzając, że podwójne środki zaradcze są niezgodne z odpowiednimi przepisami WTO i odpowiadającymi im przepisami rozporządzenia podstawowego, o których mowa w motywie 1127. W odniesieniu do niniejszego postępowania rząd ChRL argumentował, że podwójne liczenie miałyby miejsce, gdyby Komisja nie ograniczyła całkowitej wysokości cła wyrównawczego i antydumpingowego poziomem usuwającym szkodę, ponieważ to samo subsydiowanie byłoby rozpatrywane najpierw w odniesieniu do marginesu dumpingu, a następnie ponownie w odniesieniu do marginesu subsydiowania. Rząd ChRL podkreślił, że w odniesieniu do grupy CNBM wartość normalną w postępowaniu antydumpingowym skonstruowano na podstawie niezakłóconych danych liczbowych, na które nie ma wpływu subsydiowanie w skali makro czy mikro, a zatem już uwzględniono w niej subsydiowanie w ChRL. W odniesieniu do grupy Yuntianhua – ze względu na fakt, że jej cło antydumpingowe opiera się na poziomie usuwającym szkodę – gdyby cło wyrównawcze odzwierciedlało pełną kwotę subsydiowania, również doszłoby do podwójnego liczenia, ponieważ oba dochodzenia dotyczą tego samego wywozu i tej samej domniemanej istotnej szkody, natomiast subsydia krajowe opierają się na założeniu, że mają one taki sam wpływ na sprzedaż krajową i eksportową. W tej ostatniej kwestii rząd ChRL argumentował, że cena eksportowa zastosowana jako podstawa do obliczenia marginesu szkody jest niższa o kwotę subsydiowania ustaloną dla subsydiów krajowych. Tym samym domniemana kwota subsydiowania zostałaby rozliczona podwójnie – również pośrednio poprzez margines szkody – przy nakładaniu cła antydumpingowego. Rząd ChRL zauważył ponadto, że ustalone w ten sposób marginesy szkody mogą być również zawyżone w zakresie, w jakim Komisja nie uwzględniła różnicy w poziomie handlu między sprzedażą chińskich producentów eksportujących a przemysłem unijnym. W odniesieniu do ostatniego z wymienionych stwierdzeń Komisja zwróciła uwagę, że odniesiono się do niego w motywach 977 i 978.
- (1133) Jeżeli chodzi o argumenty przedstawione przez skarżącego, grupę Yuntianhua i rząd ChRL dotyczące naruszenia ich prawa do obrony wskutek nieujawnienia analizy dotyczącej kwestii wzajemnego oddziaływania na siebie ceł antydumpingowych i wyrównawczych oraz ewentualnego podwójnego liczenia, Komisja zauważyła na początku, że nie uczyniła tego, ponieważ w momencie ujawnienia informacji w ramach niniejszego postępowania postępowanie antydumpingowe nadal trwało i formalnie nie obowiązywały żadne środki antydumpingowe. Z tego względu taka analiza przesądzałaby o wyniku postępowania antydumpingowego i w każdym przypadku opierałaby się na hipotetycznych poziomach środków nadal będących przedmiotem uwag i analizy. Komisja nie mogła przeprowadzić analizy wnioskowanej przez stronę w terminie wyznaczonym na ujawnienie niniejszego postępowania, ale zwróciła uwagę wszystkim stronom na tę kwestię i zobowiązała się do jej przeanalizowania, o czym mowa w motywie 747 dokumentu zawierającego ogólne ustalenia. W każdym razie Komisja zauważyła, że w niniejszej sekcji w pełni uwzględniono wymienione kwestie i wszystkie uwagi zgłoszone dotychczas przez strony oraz że sekcję tę ujawniono stronom w celu zapewnienia im pełnego prawa do obrony. W związku z powyższym argumenty wszystkich stron związane z przedmiotową kwestią odrzucono.

⁽²¹¹⁾ Rząd ChRL w szczególności odnosi się do pkt 143–158, 541 i 543 sprawozdania końcowego.

- (1134) W odniesieniu do kwestii możliwego podwójnego liczenia oraz odniesienia do odpowiednich części i kontekstu orzeczenia WTO w sprawie DS 379 przedstawionego przez skarżącego, grupę Yuntianhua i rząd ChRL Komisja przypomniła, że art. 19 ust. 3 porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych jest odzwierciedlony w przepisach określonych w art. 15 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Z tego względu Komisja stwierdziła, że orzecznictwo WTO dotyczące tego przepisu, w szczególności orzeczenie WTO w sprawie DS 379, stanowi w niniejszym postępowaniu właściwą interpretację dla zastosowania art. 15 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja przypomniła ponadto, że obecne dochodzenia stanowią pierwsze równoległe dochodzenia antydumpingowe i wyrównawcze od czasu zmian legislacyjnych stanowiących część modernizacji dochodzeń w sprawie ochrony handlu, wskutek których zgodnie z art. 2 ust. 6a podstawowego rozporządzenia antydumpingowego⁽²¹²⁾ wprowadzono nową metodę obliczeń w sprawach antydumpingowych oraz nowe przepisy dotyczące stosowania zasady niższego cła w postępowaniach antydumpingowych i antysubsydyjnych⁽²¹³⁾. Komisja zauważyła również, że w każdym przypadku – nawet w dawnych łączonych postępowaniach antysubsydyjnych i antydumpingowych prowadzonych przed wspomnianymi zmianami legislacyjnymi – kwestia ta nie pojawiła się w praktyce⁽²¹⁴⁾.
- (1135) Jeśli chodzi o orzeczenie w sprawie DS 379, Komisja wzięła pod uwagę wszystkie odniesienia przedstawione przez strony. Komisja zauważyła przede wszystkim, że Organ Apelacyjny WTO wyjaśnił, iż podwójne liczenie (lub „podwójny środek zaradczy”) odnosi się do sytuacji, w których jednocześnie stosowanie celów wyrównawczych i antydumpingowych na te same produkty przywołane skutkuje dwukrotnym skompensowaniem – co najmniej w pewnym stopniu – tego samego subsydiowania, co może mieć miejsce, gdy margines dumpingu jest obliczany poprzez odniesienie do metodyki opartej między innymi na kosztach lub cenach z państwa trzeciego⁽²¹⁵⁾. W takich przypadkach cło antydumpingowe może zarządzić krajowemu subsydium lub je skompensować w takim stopniu, w jakim takie subsydium przyczyniło się do obniżenia ceny eksportowej⁽²¹⁶⁾. Sytuacje zaistnienia podwójnych środków zaradczych mogą mieć miejsce również w przypadku nałożenia celów wyrównawczych i antydumpingowych na ten sam produkt w kontekście krajowych subsydiów przyznawanych w gospodarkach rynkowych, gdy w dochodzeniach antydumpingowych stosuje się niesubsydiowaną wartość normalną, skonstruowaną wartość normalną lub wartość normalną wycaloną z wykorzystaniem państwa trzeciego⁽²¹⁷⁾. W sytuacjach podwójnego liczenia cło wyrównawcze nie zostałoby nałożone „w odpowiednich kwotach” zgodnie z art. 19 ust. 3 porozumienia SCM WTO. Komisja zwróciła również uwagę, że Organ Apelacyjny WTO wyraźnie odrzucił twierdzenie, jakoby podwójne liczenie musiało mieć miejsce w każdym przypadku jednoczesnego naliczania celów, gdy wartość normalna jest ustalana na podstawie kosztów i cen w państwie trzecim. Zamiast tego orzekł, że zależy to od tego, czy i w jakim stopniu krajowe subsydia obniżyły cenę eksportową produktu i czy organ prowadzący dochodzenie podjął niezbędne kroki naprawcze w celu dostosowania swojej metodyki w taki sposób, aby uwzględnić sytuację faktyczną⁽²¹⁸⁾. Organ Apelacyjny stwierdził, że w ramach obowiązku dokonania oceny, czy cło wyrównawcze odzwierciedla „odpowiednią kwotę”, organ prowadzący dochodzenie musi przeprowadzić odpowiednio staranne dochodzenie w sprawie istotnych faktów i zdobyć informacje na ich temat oraz oprzeć swoje ustalenia na konkretnych dowodach w zapisach księgowych⁽²¹⁹⁾.
- (1136) Dzięki zastosowaniu tych reguł do interpretacji art. 15 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w bieżącym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że zastosowane przez nią podejście polegające na odjęciu pełnej kwoty subsydium od marginesu dumpingu podczas konstruowania wartości normalnej zgodnie z metodyką opartą na art. 2 ust. 6a podstawowego rozporządzenia antydumpingowego było w pełni zgodne z tymi regułami. Komisja przyjęła do wiadomości argument skarżącego, że nawet w tej sytuacji zasadniczo możliwe jest skumulowanie celów wyrównawczych i antydumpingowych. Zauważyła jednak, że w aktach sprawy nie było żadnych konkretnych dowodów wskazujących, czy i w jakim stopniu krajowe subsydia stosowane w ChRL miały wpływ na cenę eksportową. W aktach sprawy nie było również żadnych dowodów świadczących o tym, że niezniekształcone wartości w reprezentatywnym kraju zastosowane w postępowaniu antydumpingowym do skonstruowania wartości normalnej skorzystały z krajowych subsydiów, co mogłoby być równie istotnym elementem tej analizy. Na tej podstawie Komisja odrzuciła argumenty skarżącego w tej kwestii i uznała słuszność argumentów grupy Yuntianhua i rządu ChRL.
- (1137) Jeżeli chodzi o argumenty skarżącego, grupy Yuntianhua i rządu ChRL dotyczące sytuacji, w której mające zastosowanie cło antydumpingowe oparto na poziomie usuwającym szkodę, ponieważ jest niższe od marginesu dumpingu, zgodnie z art. 9 ust. 4 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, Komisja stwierdziła, co następuje. Po pierwsze, Komisja wyjaśniła, że należy odróżniać sytuacje potencjalnego podwójnego liczenia określone w art. 15 ust. 2 i art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego od stosowania zasady niższego cła, która ma inny przedmiot i cel. Następnie Komisja zwróciła uwagę na fakt, że orzeczenie zawarte w sprawie DS

⁽²¹²⁾ Tamże, przypis 182.

⁽²¹³⁾ Zmiany te wprowadzono rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/825 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U. L 143 z 7.6.2018, s. 1).

⁽²¹⁴⁾ Zob. np. rozporządzenie wykonawcze Rady nakładające ostateczne cło antysubsydyjne na przywóz cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 18, motywy 269–274.

⁽²¹⁵⁾ DS 379, pkt 541–542.

⁽²¹⁶⁾ DS 379, pkt 543.

⁽²¹⁷⁾ DS 379, pkt 543.

⁽²¹⁸⁾ DS 379, pkt 599.

⁽²¹⁹⁾ DS 379, pkt 602.

379 ma znaczenie jedynie dla interpretacji art. 15 ust. 2 i nie ma wpływu na stosowanie zasady niższego cła zgodnie z art. 9 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego oraz art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

- (1138) Jeżeli natomiast chodzi o niniejsze postępowanie, Komisja najpierw zbadała, czy miało miejsce podwójne liczenie na podstawie art. 15 ust. 2 i art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, a następnie zastosowała podejście opisane w niniejszej sekcji powyżej polegające na odjęciu pełnej kwoty subsydium od marginesu dumpingu. Następnie Komisja zbadała, czy zasada niższego cła miała zastosowanie we wszystkich postępowaniach w następstwie wprowadzenia zmian w przepisach, o których mowa w motywie 1134. Ponieważ w obecnym postępowaniu antysubsydyjnym zasada niższego cła nie miała zastosowania zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, nie było potrzeby zbadania, a nawet ustalenia poziomu usuwającego szkodę. W związku z tym Komisja użyła pełnej kwoty stwierdzonego subsydiowania. Natomiast w równoległym postępowaniu antydumpingowym zastosowano zasadę niższego cła zgodnie z art. 9 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. W związku z tym Komisja obliczyła poziom usuwający szkodę, a po odjęciu pełnej kwoty subsydiowania od marginesu dumpingu ograniczyła mające zastosowanie cło antydumpingowe do poziomu usuwającego szkodę, co miało miejsce w sytuacji dotyczącej grupy Yuntianhua.
- (1139) Jeżeli chodzi o argumenty grupy Yuntianhua i rządu ChRL, że w obu postępowaniach zastosowanie ma jeden identyczny poziom usuwający szkodę, ponieważ dotyczą tego samego przywozu, a zatem nałożenie połączonego cła przekraczającego ten poziom usuwający szkodę wskazywałoby na podwójne liczenie, Komisja zwróciła uwagę, że ten argument miesza dwa kroki służące do uniknięcia podwójnego liczenia odpowiednich stwierdzonych kwot subsydiów i *marginesów* dumpingu z drugim krokiem polegającym na zbadaniu, czy i w jaki sposób zasada niższego cła ma znaczenie dla niniejszego postępowania. Jak wyjaśniono w poprzednim motywie, w następstwie wprowadzenia w 2018 r. zmian w przepisach w ramach niniejszego dochodzenia antysubsydyjnego Komisja stwierdziła, że art. 15 ust. 1 akapit czwarty rozporządzenia podstawowego nie ma zastosowania, natomiast zasada niższego cła miała zastosowanie w oddzielnym dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym tego samego produktu. Uzasadnienie zasady, o której mowa w art. 15 ust. 1 akapit czwarty rozporządzenia podstawowego, dotyczącej postępowania antysubsydyjnych dokładnie opisano w motywie 10 rozporządzenia (UE) 2018/825, gdzie stwierdzono, że „takie subsydia [stanowiące podstawę środków wyrównawczych] przyznawane przez państwa trzecie wyjątkowo silnie zakłócają handel”, a zatem „zasada niższego cła może nie być już co do zasady stosowana”. W związku z tym propozycja wspomnianych stron, aby ograniczyć połączone cło wyrównawcze i antydumpingowe do poziomu usuwającego szkodę ustalonego na potrzeby postępowania antydumpingowego, byłaby niezgodna z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w związku z motywem 10 rozporządzenia (UE) 2018/825. Jeżeli chodzi o argument rządu ChRL dotyczący „pośredniego” podwójnego liczenia wynikającego z tego, że cena eksportowa użyta jako podstawa obliczenia marginesu szkody jest niższa w zakresie kwoty subsydium w odniesieniu do stwierdzonych krajowych subsydiów, Komisja ponownie zwróciła uwagę, że ten argument jest próbą pomieszczenia kwestii podwójnego liczenia odpowiednich stwierdzonych kwot subsydiów i *marginesów* dumpingu z odrębnym krokiem polegającym na obliczeniu poziomu usuwającego szkodę na potrzeby zasady niższego cła. Zasada niższego cła ma znaczenie jedynie dla oddzielnego dochodzenia antydumpingowego, a cena eksportowa użyta do obliczenia poziomu usuwającego szkodę jest ceną rzeczywistą na poziomie CIF z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań, jak wyjaśniono w motywach 270–272 rozporządzenia (UE) 2020/492, zgodnie z praktyką stosowaną we wszystkich postępowaniach antydumpingowych (i antysubsydyjnych), w których obowiązuje zasada niższego cła, bez żadnych dostosowań w związku ze stwierdzonymi krajowymi subsydiami. Komisja odrzuciła zatem argumenty grupy Yuntianhua i rządu ChRL w tej kwestii.
- (1140) W świetle wszystkich powyższych rozważań Komisja potwierdziła poszczególnym producentom eksportującym mające zastosowanie cła zgodnie z tabelą w motywie 1122 i zgodnie z art. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.
- (1141) W następstwie ujawnienia dodatkowych ostatecznych ustaleń współpracujący powiązani egipscy producenci eksportujący zauważyli, że w równoległym postępowaniu antydumpingowym Komisja już się odniosła do kwot korzyści przekazanych z Jushi Egypt do Hengshi Egypt. Wskazali, że we wspomnianym postępowaniu podczas konstruowania wartości normalnej Komisja pominęła zarejestrowaną cenę zakupu niedoprzedów przez Hengshi Egypt od Jushi Egypt i zastąpiła ją ceną sprzedaży niedoprzedów przez Jushi Egypt na rzecz niepowiązanych klientów krajowych na podstawie art. 2 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. Według wspomnianych stron stanowi to naruszenie art. 24 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego zakazującego podwójnego liczenia w sytuacji, gdy w równoległych postępowaniach rozpatruje się subsydia wywozowe, ponieważ Komisja już zajęła się w postępowaniu antydumpingowym kwotą subsydium przekazanego z Jushi Egypt do Hengshi Egypt w formie sprzedaży niedoprzedów.

- (1142) Komisja zaznaczyła na początku, że nie zastosowała środków wyrównawczych wobec jakichkolwiek subsydiów uwarunkowanych wynikami wywozu w Egipcie, jak wyjaśniono w motywie 1119, a zatem art. 24 ust. 1 nie ma w tej sytuacji zastosowania. Argument ten można zatem odrzucić już na tej podstawie. W każdym razie Komisja zauważyła, że dostosowanie wprowadzone w ramach postępowania antydumpingowego dotyczyło faktu, że cena sprzedaży niedoprzędów zastosowana między tymi powiązаныmi podmiotami nie odzwierciedlała ceny wolno-rynkowej. W związku z tym dostosowano różnicę między powiązаныmi podmiotami zgodnie z ceną obowiązującą na rynku krajowym ustaloną na podstawie niepowiązanych transakcji na rynku egipskim, ponieważ nie odzwierciedlała warunków rynkowych, jak szczegółowo wyjaśniono w motywach 310–332 rozporządzenia w sprawie ostatecznych ceł antydumpingowych. W dochodzeniu antysubsydyjnym dotyczącym Egiptu w ogóle nie zajęto się subsydiowanym dostarczaniem materiałów, mianowicie niedoprzędów, po zaniżonych cenach, nie mówiąc o uwzględnieniu subsydium wywozowego na te niedoprzędy. W związku z tym podstawa prawna dotycząca tego dostosowania, tzn. art. 2 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, oraz jego kontekst i uwarunkowania nie mają nic wspólnego z określoną w art. 24 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego sytuacją, w której mogło dojść do podwójnego liczenia. W związku z tym argument wspomnianej strony jest całkowicie bezpodstawny nie tylko z perspektywy stanu faktycznego i prawnego, ale również w sferze czysto teoretycznej. Na tej podstawie Komisja odrzuciła ten argument.
- (1143) W następstwie ujawnienia dodatkowych ostatecznych ustaleń skarżący nie zgodził się z zastosowaną przez Komisję metodyką łączenia ceł. Wspomniana strona twierdziła, że w ujawnieniu ostatecznych ustaleń nie odniesiono się do argumentu skarżącego, że jeżeli cło antydumpingowe oparto na marginesie szkody, już to powoduje, że nie może zaistnieć żadne ryzyko podwójnego liczenia, ponieważ wyjaśnienie przedstawione w motywie 1136 uznano za niewystarczające. Według skarżącego nie istnieje żadne faktyczne ryzyko podwójnego liczenia w sytuacjach, gdy cło antydumpingowe jest ograniczone do marginesu szkody, a zatem w przypadku producentów eksportujących, których cło antydumpingowe oparto na marginesie szkody, poziom prawnie obowiązujących połączonych ceł jest równy sumie cła wyrównawczego i cła antydumpingowego opartego na marginesie szkody bez żadnych odliczeń lub dostosowań. Skarżący twierdził, że w wyniku zastosowania tej metodyki powstała arbitralna sytuacja, w której producenci eksportujący, którzy nie współpracowali w ramach dochodzenia antysubsydyjnego, zostali faktycznie nagrodzeni niższą stawką połączonego cła, ponieważ naliczono im cło antydumpingowe w wysokości 33,6 % (margines dumpingu minus margines środków wyrównawczych), które było niższe niż poziom usuwający szkodę wynoszący 37,6 %. Zamiast tego skarżący zasugerował, że należy im naliczyć połączone cło wynoszące w sumie 68,7 %, będące sumą cła wyrównawczego w wysokości 31,1 % i marginesu szkody w wysokości 37,6 %, co łącznie daje 68,7 %. Stanowiłoby to nagrodę za (częściowy) brak współpracy.
- (1144) Ponadto skarżący twierdził, że uznając słuszność argumentów grupy Yuntianhua i rządu ChRL zgodnie z motywem 1136, Komisja w praktyce nagrodziła (częściowy) brak współpracy i uznała słuszność nieuzasadnionych argumentów. Według tej strony opisany w tym samym motywie brak odpowiednich dowodów nie może sam w sobie uzasadnić zastosowania najbardziej zachowawczej metodyki, szczególnie w przypadkach (częściowego) braku współpracy, zwiększając w ten sposób ryzyko, że cła nie będą miały pożądanego efektu naprawczego, szczególnie w obliczu drapieżnego charakteru działalności chińskich producentów eksportujących, co wynika z prowadzonej przez nich agresywnej polityki gromadzenia zapasów. Skarżący uzasadnił swój argument tym, że grupa Yuntianhua i rząd ChRL nie przedstawili danych dotyczących konkretnych przedsiębiorstw, które pokazałyby faktyczny wpływ podwójnego liczenia na poziomie przedsiębiorstwa, oraz tym, że ich uwagi były abstrakcyjne, a nie konkretne, i nie zawierały żadnych istotnych udokumentowanych informacji. Chociaż skarżący przyznał, że WTO orzekła w sprawie DS 379, że to do Komisji, jako organu prowadzącego dochodzenie, należy przeprowadzenie odpowiedniego dochodzenia w celu uniknięcia ryzyka podwójnego liczenia, skarżący argumentował, że to ewidentnie do producentów eksportujących należy przedstawienie dowodów, że w ich szczególnej sytuacji połączenie ceł, które ich konkretnie dotyczą, doprowadziłoby do podwójnego liczenia, a tego nie uczynili. Skarżący wskazał również przypadek grupy CNBM, która nawet nie zgłosiła żadnych argumentów dotyczących podwójnego liczenia, a zatem w rzeczywistości zostałaby nagrodzona za (częściowy) brak współpracy bez żadnego uzasadnienia prawnego lub opartego na udokumentowanych informacjach.
- (1145) W oparciu o powyższe argumenty skarżący wystąpił o dokonanie następujących czynności: (i) w przypadku przedsiębiorstw współpracujących jedynie w dochodzeniu antydumpingowym Komisja powinna nałożyć połączone cła równe sumie cła wyrównawczego i marginesu szkody; (ii) w przypadku grupy CNBM i wszystkich niewspółpracujących producentów eksportujących Komisja powinna nałożyć pełne cło wyrównawcze i cło antydumpingowe w oparciu o margines dumpingu, ponieważ przedsiębiorstwo nie przedstawiło żadnych uzasadnionych, odnoszących się do konkretnego przedsiębiorstwa argumentów dotyczących podwójnego liczenia i popartych dowodami; (iii) w przypadku grupy Yuntianhua i producentów eksportujących współpracujących w obu dochodzeniach poziomy połączonych ceł są odpowiednie, ale Komisja powinna zmienić i wyjaśnić swoją metodykę.
- (1146) Komisja nie zgodziła się z argumentami przedstawionymi przez skarżącego. Jeżeli chodzi o twierdzenie, jakoby w ujawnieniu ostatecznych ustaleń nie odniesiono się do argumentu przedstawionego przez skarżącego, Komisja powtórzyła, że w wyjaśnieniach zawartych w całej niniejszej sekcji, przede wszystkim w motywach 1135–1138, a w szczególności w motywie 1136, w pełni odniesiono się do tego argumentu. Komisja zaznaczyła ponadto, że margines szkody oblicza się równoległe z marginesem dumpingu, aby można było przeprowadzić porównanie na potrzeby zastosowania zasady niższego cła. Jeżeli cło oparto na marginesie szkody, nie oznacza to, że nie doszło do dumpingu lub że margines dumpingu nie miał zupełnie znaczenia, ponieważ jednym z warunków koniecznych

do nałożenia ceł antydumpingowych jest istnienie dumpingu na poziomach przekraczających poziom *de minimis*. W związku z tym jeżeli do ustalenia rzeczywistego cła wykorzystano margines szkody, ponieważ jest niższy od marginesu dumpingu, zgodnie z art. 9 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego lub, w stosownych w stosownych przypadkach, art. 15 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego – nie eliminuje to faktycznego istnienia dumpingu (lub subsydium) na poziomie przewyższającym poziom usuwający szkodę. A zatem prawdopodobieństwo wystąpienia podwójnego liczenia jest takie samo również w takich przypadkach, jeżeli istotny stan faktyczny i mające zastosowanie orzecznictwo na to wskazują. Argument ten został zatem odrzucony.

- (1147) Jeżeli chodzi o argument dotyczący współpracy chińskich producentów eksportujących w postępowaniu antydumpingowym, ale nie w antysubsydyjnym, propozycja skarżącego zasadniczo sprowadza się do dodania do pełnego marginesu subsydiowania wyższego marginesu szkody zamiast marginesu dumpingu. Strona nie wskazała podstaw prawnych ani faktycznych tej propozycji, jak również powodu jej przedstawienia. Komisja zauważyła, że sugerowana metodyka byłaby sprzeczna z art. 9 ust. 4 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego zgodnie z zastosowaniem w ramach postępowania antydumpingowego zgodnie z sekcjami 7.1 i 7.2 rozporządzenia w sprawie ostatecznych ceł antydumpingowych, a skarżący nie przedstawił żadnego prawnego ani faktycznego uzasadnienia, poza koniecznością nienagrodzenia braku współpracy. W tej kwestii Komisja przypomniała, że częściowy lub całkowity brak współpracy nie ma prawnego znaczenia dla stosowania zasady niższego cła na podstawie art. 9 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i że poza tym strony te współpracowały w dochodzeniu antydumpingowym, a nie w dochodzeniu antysubsydyjnym. Komisja potwierdziła zatem zasadność swojej metodyki objaśnionej w motywach 1117–1118 i 1136–1137 powyżej zastosowanej w odniesieniu do tych producentów eksportujących, którzy współpracowali jedynie w dochodzeniu antydumpingowym, i odrzuciła argument skarżącego.
- (1148) Jeżeli chodzi o argumenty skarżącego dotyczące postępowania wobec grupy Yuntianhua i grupy CNBM, które nie złożyły dowodów odnoszących się do konkretnych przedsiębiorstw celem wykazania faktycznego wpływu podwójnego liczenia na poziomie przedsiębiorstwa i w efekcie zostały nagrodzone pomimo częściowego braku współpracy, Komisja odnotowała, co następuje. Co skarżący sam przyznaje i co jasno wynika z orzeczenia WTO w sprawie DS 379 objaśnionego szczegółowo w motywach 1135–1136, Komisja nie posiadała w aktach żadnych dowodów świadczących o tym, że nie było możliwości podwójnego liczenia w wyniku połączenia cła antydumpingowego i wyrównawczego. Spośród elementów istotnych w tym zakresie, z których część wymieniono w motywie 1136, drapieżne zachowanie chińskich producentów eksportujących, na które wskazuje agresywna polityka gromadzenia zapasów, prowadzące według skarżącego do potencjalnie niewystarczającego efektu naprawczego, nie stanowi elementu istotnego w tym zakresie. W związku z tym wobec braku w aktach sprawy jakichkolwiek innych dowodów w tym zakresie Komisja odrzuciła ten argument.
- (1149) Jeżeli chodzi o ostatni ogólny wniosek skarżącego, który dotyczył grupy Yuntianhua i producentów eksportujących współpracujących w obu dochodzeniach, w sprawie zmiany i wyjaśnienia metodyki, Komisja zauważyła, że skarżący nie przedstawił żadnych dalszych szczegółów i nie wytłumaczył, w jaki sposób Komisja powinna zmienić i wyjaśnić tę metodykę. Ponadto Komisja wskazała na brak spójności tego ogólnego wniosku z faktem, że skarżący co do zasady zgadza się w kwestii stosowności połączonego cła. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (1150) Skarżący zwrócił się ponadto do Komisji o oświadczenie w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych, że podczas ustalania łącznego poziomu ceł antydumpingowych i wyrównawczych można uwzględnić jedynie te wnioski w sprawie dostosowań dotyczących podwójnego liczenia, które poparto udokumentowanymi, dotyczącymi konkretnych przedsiębiorstw dowodami poświadczającymi, że wystąpi podwójne liczenie, i że w przypadku braku takich dowodów wniosek producenta eksportującego dotyczący podwójnego liczenia musi zostać odrzucony jako bezzasadny. W tej kwestii Komisja najpierw oświadczyła, że co do zasady rozporządzenie nakładające środki tymczasowe lub ostateczne dotyczą konkretnego produktu objętego dochodzeniem oraz ustaleń wynikających z dochodzenia, a zatem nie można ich wykorzystywać do wydawania ogólnych deklaracji politycznych lub deklaracji dotyczących zasad obowiązujących w przyszłych dochodzeniach na wniosek stron. Jednocześnie Komisja powtórzyła, że stosowne zasady i orzecznictwo zawarte w orzeczeniu WTO w sprawie DS 379 i wyjaśnione szczegółowo w motywach 1135–1136 i 1148 powyżej w odniesieniu do niniejszego dochodzenia wymagają ustalenia faktycznego istnienia podwójnego liczenia w równoległych sprawach, w których metodykę zbliżoną do określonej w art. 2 ust. 6 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego zastosowano na podstawie konkretnych dowodów w zapisach księgowych. Chociaż w tej konkretnej sprawie nie ma żadnych takich dowodów, ponieważ żadna ze stron nie wezwała producentów eksportujących do przedłożenia istotnych dowodów, w przyszłych sprawach wezwanie do złożenia takich dokumentów może zostać wystosowane i mogą one stanowić istotne dowody w aktach sprawy służące Komisji do dokonania oceny, czy podwójne liczenie ma miejsce w podobnych postępowaniach równoległych.

- (1151) W następstwie ujawnienia dodatkowych ostatecznych ustaleń grupa Yuntianhua również zwróciła się do Komisji o ujawnienie dotyczącego grupy Yuntianhua dokładnego marginesu dumpingu bez podwójnego liczenia i o wyjaśnienie kwestii odliczenia subsydiów ustanowionych w ChRL.
- (1152) Ponadto grupa Yuntianhua odniosła się do motywu 85 dodatkowego ujawnienia oraz wskazała na fakt, że podwójne liczenie należy rozpatrywać zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Strona twierdziła, że cła antydumpingowe i antysubsydjne dotyczą jednej i tej samej sytuacji, a zatem nie ma podstawy prawnej do nakładania obu ceł równolegle.
- (1153) Grupa Yuntianhua zakwestionowała również stwierdzenie w motywie 745 ujawnienia ostatecznych ustaleń, że nie przedłożono Komisji żadnych informacji, które uzasadniają stosowanie w tym przypadku marginesu szkody. Strona argumentowała, że Komisja ustaliła na podstawie art. 7 ust. 2b podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, że niestosowanie marginesu szkody nie leży w interesie Unii, i że chociaż ocena dotycząca interesu Unii zawarta w ujawnieniu ostatecznych ustaleń postępowania antysubsydjnego jest identyczna, Komisja doszła do przeciwnego wniosku i nie zastosowała marginesu szkody. Strona odniosła się następnie do rozporządzenia nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe w sprawie dotyczącej walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej⁽²²⁰⁾, w której Komisja ustaliła, że istnienie wpływu na łańcuchy dostaw jest czynnikiem wystarczającym, aby interes Unii uzasadniał zastosowanie marginesu szkody. Ponieważ w postępowaniu antysubsydjnym odnotowano również szkodliwy wpływ ceł antysubsydjnych na użytkowników w UE, chociaż w stopniu niewystarczającym do uzasadnienia wstrzymania się od nałożenia ceł wyrównawczych, strona stwierdziła, że Komisja powinna w niniejszym postępowaniu antysubsydjnym przynajmniej zastosować margines szkody wobec grupy Yuntianhua, analogicznie do decyzji w sprawie dotyczącej walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej.
- (1154) Jeżeli chodzi o wniosek grupy Yuntianhua w sprawie ujawnienia „dokładnego marginesu dumpingu”, Komisja wskazała, że nie było żadnych zmian w marginesach dumpingu określonych w rozporządzeniu nakładającym środki antydumpingowe. Poza kwestią wyjaśnioną w motywie 70 *margines dumpingu* grupy Yuntianhua pozostaje taki sam, jaki ustalono w dochodzeniu antydumpingowym i ujawniono grupie w kontekście tego postępowania. Jednak w przypadku niektórych stron, w tym grupy Yuntianhua, jak wyjaśniono powyżej, równoczesne nałożenie środków antydumpingowych i wyrównawczych może skutkować podwójnym liczeniem, a rezultaty zastosowania zasady niższego cła należy uwzględnić od daty nałożenia środków wyrównawczych. W związku z tym Komisja musi w tych przypadkach odpowiednio zmienić *stawkę* antydumpingową. Zgodnie z tym samym rozumowaniem Komisja zauważa również, że w przypadku uchylecia w przyszłości środków wyrównawczych mająca zastosowanie stawka cła antydumpingowego musiałaby zostać proporcjonalnie zmieniona zgodnie z marginesami nałożonymi rozporządzeniem antydumpingowym zgodnie z art. 2 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.
- (1155) Jeżeli chodzi o obliczenie cła antydumpingowego dotyczącego tej strony, jak wyjaśniono w motywach 1117–1118, w sytuacjach, w których wartość normalną skonstruowano zgodnie z art. 2 ust. 6a podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, Komisja w pełni uniknęła podwójnego liczenia. W tym celu Komisja najpierw nałożyła pełne cło wyrównawcze w ramach dochodzenia antysubsydjnego, a następnie zmieniła ostateczne cło antydumpingowe. Aby obliczyć zmienione cło antydumpingowe, Komisja odjęła od ustalonego marginesu dumpingu margines subsydiowania ustalony w niniejszym postępowaniu. W konkretnym przypadku grupy Yuntianhua Komisja wpięrow nałożyła cło wyrównawcze na poziomie 17,0 %. Następnie – aby uniknąć podwójnego liczenia – Komisja odjęła pełne cło wyrównawcze na poziomie 17,0 % od marginesu dumpingu wynoszącego 64,7 % zgodnie z ustaleniami w postępowaniu antydumpingowym. Dałoby to cło antydumpingowe na poziomie 47,7 %. Zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego ostateczna kwota cła nałożonego w ramach dochodzenia antydumpingowego dotyczącego grupy Yuntianhua była jednak ograniczona do poziomu usuwającego szkodę wynoszącego 37,6 %.
- (1156) Jeżeli chodzi o drugi argument grupy Yuntianhua oparty na art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, Komisja przypomniała, że zgodnie z wyjaśnieniami w motywach 1117–1118, aby uniknąć podwójnego liczenia, Komisja zmniejszyła ustaloną stawkę cła antydumpingowego o pełną kwotę subsydiowania. W związku z tym podwójne liczenie nie miało miejsca ani w rozumieniu art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, jak argumentowała wspomniana strona, ani w rozumieniu art. 15 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

⁽²²⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508 z dnia 7 kwietnia 2020 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indonezji, Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 110 z 8.4.2020, s. 3).

(1157) Jeżeli chodzi o ostatni argument grupy Yuntianhua dotyczący marginesu szkody, Komisja wskazała swoje stanowiska w motywach 1114 i 1139, gdzie wyjaśniła, że margines szkody nie jest istotny w niniejszym dochodzeniu antysubsydyjnym, ponieważ zgodnie z przepisem dyspozytywnym zawartym w art. 15 ust. 1 akapit czwarty zasada niższego cła nie ma zastosowania, jeżeli Komisja może wyraźnie stwierdzić „na podstawie wszystkich dostarczonych informacji”, że cło wyrównawcze należy ustalić na poziomie usuwającym szkodę, jeżeli jest niższy. Ponieważ żadna ze stron nie przedstawiła takich informacji zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, Komisja nie musiała dokonać żadnej oceny w tym zakresie, ponieważ cło wyrównawcze musi być oparte na ustalonej kwocie subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych. W związku z tym gdyby zgodnie z wnioskiem zastosowano margines szkody w niniejszym postępowaniu antysubsydyjnym, nie miałyby to żadnej podstawy prawnej i byłoby po prostu bezprawne. Argument ten można zatem odrzucić już na tej podstawie. W każdym razie Komisja zauważyła, że odesłanie do precedensu dotyczącego *walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej* jest nieistotne zarówno z perspektywy prawa, jak i stanu faktycznego. Z prawnego punktu widzenia było to postępowanie antydumpingowe, a przywołana przez stronę analiza była oparta na art. 7 ust. 2b podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. Ramy prawne dotyczące zastosowania zasady niższego cła zmieniły się w wyniku wprowadzenia w 2018 r. zmian prawnych i warunki stosowania określone w art. 7 ust. 2–2b podstawowego rozporządzenia antydumpingowego różnią się obecnie od warunków określonych w art. 15 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Ponadto strona myli szczególne badanie interesu Unii przeprowadzane w kontekście art. 7 ust. 2b podstawowego rozporządzenia antydumpingowego ze zwykłym badaniem interesu Unii przeprowadzanym zgodnie z art. 21 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i odpowiadającemu mu przepisowi w art. 31 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, które to badania różnią się pod względem kontekstu i celu, przy czym strona oparła swój argument na badaniu określonym w drugim przepisie. Ze wszystkich tych względów Komisja odrzuciła ten argument.

8.2. Specjalna klauzula dotycząca monitorowania

(1158) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł wyrównawczych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła wyrównawcze, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem wyrównawczym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

(1159) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła wyrównawczego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach – powinny one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celu weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania niższej stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.

(1160) W przypadku gdy wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu wspomnianych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę w strukturze handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 23 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.

(1161) W celu zapewnienia należytego egzekwowania cła wyrównawczego wysokość cła dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących, ale również do producentów, którzy nie prowadzili żadnego wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

9. REJESTRACJA

(1162) Jak wspomniano w sekcji 1.2, Komisja objęła obowiązkiem rejestracji przywóz materiałów z włókna szklanego pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie. Rejestracja miała miejsce w celu ewentualnego pobrania ceł z mocą wsteczną zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(1163) Ponieważ nie nałożono żadnych ceł tymczasowych, nie można było zastosować ich z mocą wsteczną. Należy zatem zaprzestać rejestracji przywozu.

10. UJAWNienie USTALEŃ

- (1164) Zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych („materiały z włókna szklanego”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia uwag dotyczących dokładności obliczeń, które zostały im ujawnione.
- (1165) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽²²¹⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego dnia kalendarzowego każdego miesiąca.
- (1166) Jak wyjaśniono w motywach 1117–1119 powyżej, Komisja odjęła od marginesu dumpingu część kwoty subsydium, aby uniknąć podwójnego liczenia. W związku z tym jeżeli ostateczne cła wyrównawcze zostaną w jakikolwiek sposób zmienione lub uchylone, poziom ceł antydumpingowych należy w wyniku tej zmiany lub uchylenia automatycznie zwiększyć o tę samą wielkość, aby odzwierciedlić rzeczywisty zakres podwójnego liczenia. Tej zmiany ceł antydumpingowych należy dokonać po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.
- (1167) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu utworzonego na podstawie art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽²²²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz materiałów z tkanych lub zszywanych niedoprzędów z ciągłego włókna szklanego lub przędzy, z innymi elementami lub bez tych elementów, z wyłączeniem produktów impregnowanych lub preimpregnowanych (pregregów) oraz z wyłączeniem tkanin siatkowych o otwartych oczkach, o rozmiarze oczka powyżej 1,8 mm w wymiarze długości i szerokości oraz o masie powierzchniowej powyżej 35 g/m² pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu, obecnie objętych kodami CN ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 i ex 7019 90 00 (kody TARIC 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 i 7019 90 00 80).
2. Ostateczne cło wyrównawcze mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, wynosi:

Państwo, którego dotyczy postępowanie	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	Jushi Group Co. Ltd; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	30,7 %	C531

⁽²²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁽²²²⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ostatnio zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/825 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 143 z 7.6.2018, s. 1).

Państwo, którego dotyczy postępowanie	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	17,0 %	C532
	Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antysubsydijnym i antydumpingowym, wymienione w załączniku I	24,8 %	Zob. załącznik I
	Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydijnym, wymienione w załączniku II	30,7 %	Zob. załącznik II
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	30,7 %	C999
Egipt	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	10,9 %	C533
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	10,9 %	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek cła wyrównawczego ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 lub w załączniku I lub II uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która zawiera oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produktu objętego postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (państwo, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.” W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka cła mająca zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

5. W przypadkach, w których cło wyrównawcze zostało odjęte od cła antydumpingowego w odniesieniu do niektórych producentów eksportujących, złożenie wniosku o refundację zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) 2016/1037 pociąga również za sobą konieczność oceny marginesu dumpingu w przypadku tego producenta eksportującego, który obowiązywał w okresie objętym dochodzeniem dotyczącym refundacji.

Artykuł 2

W rozporządzeniu wykonawczym Komisji 2020/492 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed oceleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, wynosi:

Państwo, którego dotyczy postępowanie	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	Jushi Group Co. Ltd; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	69,0 %	C531
	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	37,6 %	C532
	Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antysubsydyjnym i antydumpingowym, wymienione w załączniku I	37,6 %	Zob. załącznik I
	Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym, wymienione w załączniku II	34,0 %	Zob. załącznik II
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	69,0 %	C999
Egipt	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	20,0 %	C533
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,0 %	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 lub w załączniku I lub II uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, zawierającej oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: »Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produktu objętego postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (państwo, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.« W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.»;

2) dodaje się nowy art. 1 ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku zmiany lub zniesienia ostatecznych ceł wyrównawczych nałożonych na mocy art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/776 (*) cła określone w ust. 2 lub w załącznikach I lub II zostaną zwiększone proporcjonalnie, nie przekraczając rzeczywistego ustalonego marginesu dumpingu lub ustalonego marginesu szkody dla poszczególnych przedsiębiorstw, i od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/776 z dnia 12 czerwca 2020 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/492 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. L 189 z 15.6.2020, s. 1).»;

3) dodaje się nowy art. 1 ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadkach, w których cło wyrównawcze zostało odjęte od cła antydumpingowego w odniesieniu do niektórych producentów eksportujących, złożenie wniosku o refundację zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) 2016/1037 pociąga również za sobą konieczność oceny marginesu dumpingu w przypadku tego producenta eksportującego, który obowiązywał w okresie objętym dochodzeniem dotyczącym refundacji.»;

4) załącznik zastępuje się załącznikiem I i załącznikiem II.

Artykuł 3

1. Organom celnym poleca się niniejszym zaprzestanie rejestracji przywozu wprowadzonej na podstawie art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/44.
2. Nie pobiera się ostatecznego cła wyrównawczego z mocą wsteczną od zarejestrowanego przywozu.
3. Dane zgromadzone zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/44 nie są dłużej przechowywane.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 czerwca 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące zarówno w dochodzeniu antydumpingowym, jak i w antysubsydyjnym

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Changzhou Pro-Tech Industry Co., Ltd	C534
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd	C535
Neijiang Huayuan Electronic Materials Co., Ltd	C537
NMG Composites Co., Ltd	C538
Zhejiang Hongming Fiberglass Fabrics Co., Ltd	C539

ZAŁĄCZNIK II

Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Jiangsu Jiuding New Material Co., Ltd	C536